

Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

La. 5217
S187

THE SAMARITAN LITURGY

EDITED BY
A. E. COWLEY

IN TWO VOLUMES

VOL. I

OXFORD
AT THE CLARENDON PRESS

1909

149331
3/4/19

HENRY FROWDE, M.A.

PUBLISHER TO THE UNIVERSITY OF OXFORD

LONDON, EDINBURGH, NEW YORK

TORONTO AND MELBOURNE

ويقال يشتبه علي السبت الذي قبل حدش השביעי من قول المرحوم
الشيخ اسماعيل ابن بدر الرميحي رحمه الله عليه امين

f. 53 טובך תקריב בו קרבן תשבחן בלב נמיל • לאלהים אל אמונה: חילה
דשם ערתו ישראל • על כל העמים עליונה: ואסגלון במשמר קדוש זה
היום הנדיל • דו בעלמה כדמות הננה: טובי מי יהיה בו עקד סגר פני
הגרמזים בית אל • הר הנחלה והשכינה: דארשים מיהוה אן יוליון בטב
שביל • עד יקדמו על אהליו מועדיה בעדנה: ועל יומה רבה יום צומה
דעל כל הימים לו אבדיל • אשר הו יום אחד בשנה: אה טובי תהבה
דעתיד לנפשו צפין מציל • מכל החטאות וסדר העונה: וטובי מי יבו
השובה בזה הזמן ובכל יומם וליל • לפני מן בלבו ונפשו יתחננה: בנביא
הנאמן הסגיל • אשר נורו¹ דנע:

מפוק: ועל חתמת מטר רחמיו עליך יוריד: ויקבל צלותך ובעותך מראשה
ועד עקבה: וכל אויב ושנא מפניך ישמיד: ויתן לך הארץ הטובה הזאת
ומה לגוה: הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד: עיני יהוה אלהיך
בה: מראשית השנה ועד אחרית השנה:

רב אלה ותמא

ברוך יהוה وبعد דלק מליפוט עלי לילה חד מפוק السبت الذي قبل
حدש השביעי ללאמ ננה בן מרקה رضي الله ونو

f. 53^b שלחו בשלם • אה עדת עבראי: מן צלות אזל שלם • היא צלות קמאי:
מימרה על הלב • כמטר לקחי: אוצר מלי חכמה • טובי מי לו בעי: יקבל
אלה מני בדילך • מדרשי ופנעי: יתעבר עליך מועדיך • ואתה בחדי וזהי:
אניב למימר ואמר • אדכר לקמאי:

جواب ولا تنשי عקבאי ותמא

¹ נור פניו 5 O

לא יזערים¹ • במעזרים • מחצית השקל קדשתי • עד יתגדף • כל הנגף • וכן
 הקצף • ויסתכך • וימכך • בלא רכך • הענן מטלתי • כן יטלל • ויחמל • ויזחל •
 מן עלוֹיך • כל דבבִיך • איבִיך • ויסבל כל רגזתי • ומאה שנה • בכשרנה •
 ממנה • תעבד • כל מועד • בזבד • זוהי ואשמחתי • ולית אורכת • דן מימרת •
 אלא אותירת • עד ימתק • וידבִק • הלב בו ויחזק • במימרה דיסדתי • והב
 על סדרי • דאנה סדורי • יפשוטו עדרי • בזה המימר • כי לשני מתקצר •
 בכל מימר • כי פינחס אני ומפינחס נופתי • ²[עליו הרצון • מן יהוה
 אדון • ובראותו יקבצון • על המקום • דלו מקום • וישים לך שלום • לישראל
 סדר ערתי • לו יעזר • בזה הדר • באהרן ואלעזר • והפוקיד איתמר • ומי
 למניפה עצר • ודמע כל הבשר • דאמר לו וזכרתי • יברכך • ויפרך • וירבך •
 ויצילך • מן דבבך • וירֹח לך • מן צררתי²] • תנים יומה • בשדכמה •
 וכן שלמה • | תעשו • בששו • ורגשו • מועדיה בחדבתי •

f. 50

מפֹּק: מרן יקבל צלואתכון • אה עם סגולה וקדש • ויעני בעואתכון •
 ומכל ארצם לוכון ינפֹש • וישמע קלין דצבעתכון • וידיק עליכון ממעון
 הקדש • ולא ינוף יתכון • והרצון לוכון יחדש • ולא יטרף יתכון • וירֹח
 לכם מכל חבש • ומאה שנה תסבו מסבותיכון • ואתון בשמח וברגש • כמה
 אמר בכתבכון • מחצית השקל בשקל הקדש •

جوابه יתהלל אלהים وتما

לעלם תסתגור ולעלם תשתבח وتما ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشال عادة امين

f. 50^b

وهذا قطف الخلق בשבת הזוכיר בצלות צהרים³ وهو كما يأتي

ויברך אלהים את יום השביעי וגו'

יהוה אלה רחמן ורתאח: סלח לעמך ישראל דפרקת وتما

⁴[ויסקו מן הטבעת פי קדישה ואה רבה وتما וילבו קבלו וכי

בשם ושמע ישראל وبقية الصلاة كالعادة והסגודות שלשה

الاول כי תשא את ראש בני ישראל وتما

ופניתי אליכם وتما וזכרתי להם وتما

יברכך وتما

ויחתמו הצלות כמה אתקדם בשבתות לא غیر בשם יהוה יכולה ישתבח וגו'⁴

¹ L 14 יעזרים, O 5 יעזרה.

² L 8, 14 om. O 5 ins. heading هذه الثلاث

³ O 5 ins. بیوت من قطع ابراهيم بن يسمعل بن يوسف المجرى رحمه וגו'

בשבת בעד השכח

⁴ O 5 ins.

הזידינים : אהיה אשר אהיה • השקף מן קדש כל מעונים : בעמל עבדך
משה • דמע הנאמנים : חתמו צלותיכון • אה מן אנה חנים : ואמרו כהלכון
פס¹ אחד • וזכרתי להם ברית ראישונים :

הסגודות ששה :

الأول والثانية وזכרתי להם ברית הראישונים . . . אני יהוה : *يكرر مرتين*
الثالثة אלה החקים והמשפטים . . . ביד משה : f. 48

الرابعة יברכך יהוה וישמרך . . . וישם לך שלום :
الخامسة אדני יהוה אן ראיִת־ברב גדול חסדך מרי בעמל הנבי הנאמן
משה עבדך ובכהנת שמישי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס
ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם הזה . . .
את כל הארץ :

السادسة אדני יהוה אן ראיִת־ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונן
משה נביך אשר אמר פני גדלך אל תשחית עמך . . . ואל חטאתו אמן
אמן אהיה אשר אהיה מרי תתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני
יהוה :

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תִּפִּיל² ויתמר מרן מן מימר אדונן הכהן
חגדול פינחס רצון יהוה וסליחתו עליו אמן אמן :

אתפני • בפני • אל קדש מכוני • ואשתבי • וארבי • ואפרש כפִי : לאל
העני אתי ביום צרתי : דצערני • מן חסרני • ומלל לשני • | על כן אודי • f. 49
במאודי • לדה־הָ עמדי : בדרך אשר הלכתי : ושם לי מדע • במדע • עד
אדע • יחדאותו • ותמידותו • ופרידותו : ואנה האזינה לאמיתי : כי אני
דרוש • פניך פרוש • בעקב ובראש • מימרים • הדירים • סדירים : בדרן מימר
דאמרתי : קמי • סדר עמי • דעמד עמי • לאל משבח • בצלו באצבע • לארכה
ולרחבה : על כן בכבודות צללתי : ולאִי • עלִי • בלבבי • אזכר • במדכר •
בכל ככר : ואסיר אפן מרכבתי : 'בכבודות • ותהללות • ורוממות • מועדיה •
רב־רביה • ריאמיה : דאגלת מן נסתרתי : על יד משה • המושיע • דמן מין
חמשי • דעל ידו • הורדו • ואתעבדו : דבקשט אלפנה מביארתי : מן תרחם •
ומפתרם • ומניאנם • בזהות • ואשמחות • זה שבת הצמות : דיתמר בו
וזכרתי : | וכי תשא • במשא • בנשא • ישראל • עם האל • בלא אליל : לפקד
פקדתי : עד יתנו • בחסד וחנו • כל כרנו • העבדים • על הפקדים • בלא
מדים : לכפר כל אשמתי : כל תרומה • מתריאמה • עצומה • לקדש • כל
קדש • מתפרש : לשמר משמרתי : עשרים גרה • במגירה • העתירה • חעורים •

¹ פסעם O 5.

² L 14 הכהן ויבך.

* ويقال بعد ذلك دران הא איקר רב: ומרקה אתהו יהוה פעל
כל עלמה: ואחד הו יהוה הנכבד¹:

* ويقال يشتج من قول سيدنا هكهن هجدول هرب ادونن ابشع
رصون يهوه عليو وسليحتو امين²

מרה דאלהותה וגו'³

רב אלה ותמא

f. 42 וכי בשם ויקטפו עשרת הדברים * وهو هذا

יתגלג קראה דקרא וגו'⁴

وبعدهم יתרבי כלها صح وبعده قطف הזכאים وهو هذا

ויברך אלהים את יום השביעי וגו'

f. 43 وبعد ذلك يبدو القطف من آله הדברים علي هذا الوضع

באו ורשו את הארץ וגו'

f. 46^b ויתמר יתהלל ותמא وسط ויתמר מן אתהו דבריק עלמת النصف الثاني
ויתמר דבור מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן אמן:

שבתות הצמותים • ר"ח ושדכנים: כי ישראל בהם • ברב הששונים: ולמה
אתקרי צמות • אניבו אה נבונים: זה יתודע בתורה • קדש כל אלפנים:
שבת צמות הפסח • דבו אצממתו שנים: אחים בטור אלהים • לעשות

f. 47 הסימנים: | וזה שבת צמות הסכות • אשר בו היו מזדמנים: שלשה בהר
ההר • צדיקים נאמנים: מובא זה השבת • בזהו ופרקנים: עקב כהנה אלעזר •
דגלגיו לעלם מתמנים: מכן בו השמח גדול • לאבות והבנים: לדורות
עלמה • לנו כל השנים: בחדש השביעי • יעשו אתו אמנים: וישמחו
במובאו • מה בו מזדמנים: וזה שבתה מה טבו • גלגיו יתרנים: מבסר
במקדום חדש השביעי • דלו ארבע עקובאן רביאנים: והשמיני עצרת • דבו
הקרבנים: המוסף עשרה • ועלת התמיד שנים: יהונו כהלון מברכין עליכון •
מן נערים וזקנים: מכם וכל נשים • בכל המכונים: שבת מברך עליכון •
אה עמה ותנים: יומה מאה שנה • בחסד אה זימונים: ויתלי יהוה

f. 47^b מנוכו • כל רגז ונפנים: | ויכפר לכם כל חטא • וכל אשמים ועונים: וכן
ישמר חייכם כלכם • מן אנה מזדמנים: ומאה שנה תעשו אתו • בשמח
ושדכנים: אמרו אהיה אשר אהיה • אה יהוב המתנים: הסיר מעלינו •
ממשלת הסנים: אהיה אשר אהיה • דמעשיו רביאנים: הציל אתנו • מידי

¹ L 14 om.

² L 8 om.

³ As above, p. 108.

⁴ L 8 om.

כהניכם: בהפסח ושלש רגלים • ביום מקדשכם: והמצות והסכות •
בכל מושבתיכם: והמתעשה בהם • תחת קרבניכם: ויצטמת חדותה •
וביום שמחותיכם: אלה תעשו ליהוה • במועדיכם:

צִוְנוּ יהוה אלהינו • בחסיד מצֹתה: חקים ומשפטים ותורות • ומועדיכם
קדישותה: | מתבנים בשבעת • על בנין קשיטותה: כי הו מאום חדש •
יומה ולילותה: וימלאו שבעת • ושבעת ימי גנתה: ושבעת המועדים •
ושבעת שבתותה: ושבעה חדשים • ושבעה שבעותה: חה היום שבת
גדול • דאתקרי בו צמותה: בו יצטמתו זימונים • בגלל פקירותה: ונתנו
איש כופר נפשו • ותעצר מניפותה: נודי לו תמיד • על זאת מתנותה:

f. 41

קהלך ישראל היום • ידרשו ישועתך: הן תשקף ממעונך • ותזכר בריתך:
עם הזכאים אשר • ארצו לאלהותך: והלכו אחריו • ושמרו תורותך:
רחם זרעם • ושום להם בריתך: בעמל עבדך הצדיק • ונאמנך ובן
ביתך: וטובך אה ישראל • הן תטיב שובתך: מנה יקום היום • החל
תת פחדך ויראתך: ברוך אתה בבאך וברוך אתה בציאתך:

רצון ורחמים • וברכה זה היום: לשמורי תורת משה • הנבי העצום: דצעם
על הר סיני • מצלי וקעום: בין ידי אלה • המלך הרחום: עד אנדה
לנו תורה • מתגלי בה כל כלום: מאומות יריאנו • כל נבון וכל הכום:
וכל חכמה וכל דעה • לשמורה תקום: וישא יהוה פניו אליך • וישם
לך שלום¹:

לשבתה דצמותה • בו ישראל יזכר: ונשא הפקדים • ונתנו איש כופר:
נפשו ליהוה • זה יתנו כל העבר: על הפקדים • וכן פקיד ביד איתמר:
וככן פקדי העדה • מאתם² מאת כבר: ואלף ושבע מאות • לפדיון
עמו במדבר: זכרון ואזכרה • את בריתי לכן אמר: לבני ישראל •
ויהי באשמרת הבקר: וישקף יהוה בעמוד אש • וענן ויאסר: את
הדבבים • וישראל קרא אז ישר: משה את השירה • ליהוה דאמר:
אנכי יהוה • אלהיך אשר: זכרתי את בריתי • והארץ אזכר: אלה
החקים והמשפטים • וחתמת המימר: את אשר עשה • זכר תזכר:

f. 41^b

רתנים יומה אה עמה • הא שמורי הדרך: דרך יהוה אלהים • ואתקומם
במהלך: דרכי התורה • ולא תהיה דמך: ושמר מה צֹדֶך • וצא מן יומי
החשך: עד בטובו יחנך • ויומי חיך יורך: בשלשה ובן פרת • דאתקרי
שמו מלך: ומי נטה ידו על הש[מ]ים • ויהי חישך: והשם דקרא אנכי •
יהוה אלהיך:

אין כיהוה אלהינו:

¹ L 8 adds امين يا ازي يا ابدي.

² L 8 מאתם.

שבעה • גלים פניכם • הראש פרקן • ופריון לאבותיכם • והאחרון עצרת •
תהיה לכם • בהם תתחנו • ותתקבל צלותיכם • במי דאמר • ונושעתם
מאיביכם • וביום שמחותכם ובמועדיכם • ובראשי חרשיכם •

אמרנו ותמא ונאמר ותמא

f. 40 לפני יהוה אלהינו • כפינו היום נפרש • כי זה היום קדש • למועדים ארש •
כי בו שמח וכופר • ובסור בראש חדש • השביעי אשר בארבע • עקובאן
אתפ'רש • כי בעשרה ממו • סליחן לכל נפ'ש • ובו ארבע נהרים • על
האקרים תנגש • והאקר בכל בשר • רוח ומים ועפר ואש • וארבע זבנים
אתחלפים • תלך ותתחדש • והם' קור וחם קץ וחרף • לא ישבתו צפר
ורמש • ויזרח לנו זה ארבעה • קדש לא מוקש • והיא שבתון זכרון •
תרועה מקרא קדש •

מה רם חדש השביעי • עקובתו כבדים • וכבודו בזבנים • דבו נועדים •
אזמן יהוה לעמו • בו ארבע מועדים • ראשו שבתון מן מיני חעובדים •
ותרועה מקרא קדש • בכל הידים • חכרון לנסות • בקדש הילידים •
דדרשו יהוה עלה • על קדש המסגדים •

בדוע כי בעשור לחדש השביעי • הולשם לישראל וזרעו • פרקן מן עונו •
ואשמו ופשעו • ובחמשה עשר מנה • אתקבל מה קראו • אב המון
הגוים • פני יהוה על מזבח • יהוה יראה אשר יאמר היום • בהר יהוה
יראו • יום ברכה גדלה • עליו הקהל ישמעו • בשם יהוה הגדול • דלית
אלה אלא הו •

f. 40^b סגולה ישראל • טוב לון יתבוננו • ביום השביעי • חנה דבו יזדמנו • | ישראל
כלם • בבית יהוה ומכוננו • האנשים והנשים • ונערו וזקינו • לחתמת
מקרא • את קדש אלפנו • ויבא המלך ובירו • נשא ממשכנו • לפני
מזבח יהוה • הממן ברביאנו •

על מספר שבעת הימים • אשר לא ימוש • ילך וייתי היום • ומחר ואשמו •
כי יום השביעי קדש • טוב מי יתקדשו • ושביעי המועדים שמיני •
לבדו אפרשו • כלול שנים ועשרים • על אותות ספר קדשו • דבון קוממית
עלמה • מאחרו ועד ראשו • וטובי עמה אשר • לזה היום ירשו • תעצר
המנפה מן ישראל • מן ביתו ונפשו • וביום השמיני עצרת • דאמר על
יד אישו • תהיה לכם • כל מלאכת עבדה לא תעשו •

פתרון זכרון המועדים • אוזר פניכם • זכרונות חסידות • להבריל אתכם •
מלבין כל הגוים • ולהורות אתכם • ככל התורה אשר • יורו אתכם •

רבה • זאת הימים משח: וברביעי כוכבים • ומאורות חדשה: לאותות ולמועדים ולימים • ושנים אפרשה: לדעת התעים • דבשנה מתקדשה: דרכי המועדים • מתבנים על יסודים: שני חמאורות • דברקיע נועדים: חשבן צדיק ישר • לו ארבע עמודים: מנדלים ודרגים • זה לזה נצמדים: מהם יתודעו • ימי המועדים: דאפרשם' יהוה • נכבד הנכבדים:

הנפש תנפֿש • בשם המצֿה: אשר היא בתורה • הקדושה כתובה: תורת משה האיש • בעל יום חוריבה: דהלך על האש • ונחלים להבה: דהוריד על ידו אלה לֶחֶם ולֶחֶם: | נביא צדיק נאמן • כל תורתו טובה: שלחו f. 39 יהוה • באותות¹ מתרברבה:

וכן צִוֶּהוּ אֱלֹהִים • במצֿה קדושה: בעבור ישראל • העם הנושע: במדבר סיני • דברו בכי תשא: את ראש בני ישראל • תתן כופר נפשה: ממחצית השקל • העשיר והדל במדרשה: לא ירבה ולא ימעט • וטוב למי עשה: כמו כתב לנו • בתורה הקדושה:

זאת הכסף • לעבדת האהל תתנו: וכסף פקדי העדה • הוקם חשבנו: מאת ככר למאת • האדנים דאתכבנו: ארבעים וארבעים • וששה עשר בחשבנו: וארבע עליו עמודי • הפרכת הנתנו: ואלף ושבע מאות • ותמימות מוזנו: וזֵים לעמודי • מקדש יהוה ומשכנו:

חקה הזאת ההיא • נעשנה ונשמרה: במועדה תמיד • על משפט התורה: הקדושה והמצֿה • אשר משה ביארה: דרך חשבנה • דעתק יתה בן תרח: מן נח הצדיק • דרכיו יתרה: מן אדם דאתיצר • מן עפר ארע: מן המלאכים הקדושים • מן בעל הגבורה:

שבין המועדים • דבשנה מסתדרים: חם וקיץ וחרף • הם מתקשרים: הראש והשביעי • בזה וזה דרורים: חקה לזה וזה • בחשבן שני המאורים: f. 39^b הגדול והקטן • *דבמהלכון השרים²: הגדול הלכותו • מן צהרים אל צהרים: והקטן לאחרית • ולצמות מעזרים:

יום צמות הירח והשמש • בו לנו חקות: מתעתקים מקדם • על יומי האבות: אל יומינו היום • במתן מסבות: ויקחו ויתנו • את כופר הנפשות: ולא יהיה בהם נגף • בזכרון המטות: כי הוא פתח ליומי • חמועדים והשמחות: בו יצטמת החשבן • בכל המקומות: ריש ירח והמועד • מן יומים ועשות: זה העדן שבת • מאוריו מופעות: יקראו בית ישראל • את שמו הצמות:

כל יומי המועדים • וכן מספרם: אשר אתקראו • מקראי קדש הם: מספרם

¹ L 14 בהורה.

² O 5 דבמלאכך ישרים.

נכרו בשם יהוה • ישר הישרים: ונתפלל אליו • בזכאים המהורים: משם
 f. 34 אברהם אשר • נחת אל מצרים: | ומשם דדרש עלתה • על אחר ההרים:
 ומשם מי אקים • הנדרים והמעשרים: ומשם אשר נתן • לכל דרוש
 שבירים: ומשם משה בן עמרם • דמע הספרים: ישמע קלין רצבעתכון •
 וירבי לוכון כל איקרים:

* בצדקתו אלה רחמן ורתאה¹:

אלהי אהרן כהנה • דשרת במשכנה • משכן יהוה אלהים • רתאה ורחמנה:
 יברך בחייכם • סיעתה המזדמנה: ויתן יהוה לכם • טובות מתנה: ויסלח
 יהוה לכם • כל חטא ועונה: בעמל השלשה ויוסף • ומשה מהימנה: ובקדוש
 שמו הגדול • יכולה דיאנה:

* אמן אהיה אשר אהיה¹:

אלהי אלעזר • נשיא נשיאי הלדים: יאריך ביומיכם • מן דאכה נציבים²:
 ויתן יהוה לכם • כל חסדים וטובים: וישיבכם אל מה הִיתם • כמספר
 הכוכבים: ויפדי אתכם • מידי הרבבים: בעמל השלשה ויוסף • ומי קבל קדש
 המכתבים: ובקדוש שמו הגדול • קרוב הקרובים:
 אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי איתמר • הפוקיד על הכלים: שרת משכן יהוה • גדול הגדולים •
 יברך אמן בחייכם • אה חסידי השאלים: ויקבל יהוה מכם • מיני
 f. 34^b הפללים: | ויצדק עליכון בצדקתו • ותהיו מתקבלים: בזה שבת הצמות • רבו
 תהיו מתפללים: ובקדוש שמו הגדול • גדול הגדולים:
 אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי פינחס • דקנא לֹאֵל קנא: וקטל בקנאתו • מי אתגלו בזנה: ולקח
 כהנה לו • ולזרעו ברביאנה: וחמשים חלק לו • מישראל בטוב מתנה: יתן
 יהוה לכם • כל טוב וכל חנה: וירחק מכם • כל דבב וכל סנה: בעמל
 השלשה ויוסף • ומשה מהימנה: ובקדוש שמו הגדול • יכולה דיאנה:
 אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי יהושע וכלב • והשביעים הזקנים: ישיב ביומיכם • יומי הרצונים:
 ויפדי אתכם • מידי הרבבים והסנים: וישמר חייכם • האבות והבנים: ויפתח
 אוצריכם³ • בנו כל עדנים: בעמל השלשה ויוסף • ומשה דמע הנאמנים:
 ובקדוש שמו הגדול • נתון המתנים:
 אמן אהיה אשר אהיה:

¹ L 8, 14 om. and so on.

² O 5 צמידים.

³ O 5 אוצרו פניכם.

דגלא קדשון • על יד רום כל עבדי: נביה רבה משה • דאטימן בעובדי:
 תמחיה רברביה • ועל ידו ישראל פדי: מכור הברזל • ופקדון פקודי:
 וידבר יהוה אל משה לאמר • כי תשא את ראש בני ישראל לפקדי: הם
 ונתנו איש כופר נפשו • עד לא יהיה בהם צדי: מחצית השקל בשקל
 הקדש • יתנו למעבד עובדי: עבדת אהל מועד • מאת האבות והילידי:
 בשנה שני זבנים • על פי אלה מחדדי: תהיה חקה מברכה • על מן אנה
 נועדי: וכל שנה ואתון בחד • ותעבדו מה לאוי מן העובדי: ואנחנו
 בתשמישותיכם • וכלנו נדי: ליהוה הגדול האמור • ואין מציל מידי:
 אמן אהיה אשר אהיה:

f. 32^bשביכון טבין מן אלה וגו'¹

f. 33

ויתמר שבחו לא נדע בעלה ירחמו יהוה אמן:

שבחו ליהוה • התמיד ברוממו • ורוממו לו תמיד • אשר אין לו דמו:
 דמו לא יהיה • והו עשה הבוראות דקמו: קמו מן חסר • כי ביכלותו
 אתקוממו: אתקוממו בעת אמר • וחזה בצפיתה:
 * רבותה לה²:

ורוממו ליהוה • אלהינו האחד: ורוממו ליהוה • אשר אין דמו אחד:
 ורוממו למן הוא • מתרברב על כל אחד: לא ילד ולא יולד • ולא אתילד
 מן אחד: לא שני ולא חבר • ולא כלים³ כאחד: מכן נימר יהוה •
 אלהינו יהוה אחד: התמיד דו התדיר • הרב בשלטנותה:
 * רבותה לה⁴:

f. 33^b

ואמרו תשבחן • ורבוין למן דו: אחד בדד פרד • קדם תמיד לבדו:
 הישר הצדיק • אשר אין עוד מלבדו: הא טובי הא טובי • מי יעמד נגדו:
 וירוממו ויגדילו • וישירו על חסדו • טב לן נימר רבותה לה • בכל זבנותה:
 רבותה לה:

יהוה הו האלהים הנאדרי בקדשו: י" הן ה" דברך יום שבתה וקדשו:
 י" הו ה" דשלח משה אישו: י" הו ה" דשם שבתות ומועדים אתפרשו:
 יהוה הו האלהים דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון ותאמא לרבה ותאמא

לאלה ארון האדונים: לאלה דשלח משה דמע הנאמנים: לאלה דאמר
 וזכרתי להם ברית ראשונים: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:
 תלו ידיכון ותאמא

¹ As above, p. 100 to p. 101, line 20.² L 8, 14 om. and so throughout.³ מינים 5 O.⁴ L 8 لا اله الا هو سجادة.

ובששו: ותרומ אמן ותחצלה • ויתקבל מנך כל תפלה • ושביכון טבין מן
אלה • אה מן אנה אתכנשו¹:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد من قول العالم العلامة الثقة عبد الله
ابن سلامة رحمه الله ونو"

f. 31^b יתרבי שם מרן • אדון האדונים: | המלך הגדול • מלוך כל רביאנים:
שליט לא יתחלף • תמיד בכל העדנים: עזיז בשלטנותו • עובדיו מתקנים:
נוע מן אימתה • ונשוי שנים שנים: ונרכן קנומן ונשתעבד • ונודי לו בימים
והשנים: דבחר בישראל • ושלם' עליונים: על כל אמי עלמה • וקרא
שם' בנים: ושלח להם משה • בחור הנאמנים: ואפרש לון שבתות
ומועדים • קדשיון רביאנים: מנן² זה שבתה דצמותה • דקדשיו מַתַּמנים:
דו מבסר במקדום חרש השביעי • ויום כפירות העונים: והסכות והשמיני •
דבון אתחדד הששונים: יעברו עליכון • בשמח ושדכנים: ומאה שנה
ואתון בחסד • אה זימונים: ויסני מכם • ויטיב לוכון העקבנים: ויאזין
אליכם • וירבי לוכון המניאנים: ויתלי מעליכם • כל לחץ ורגז ונגפנים:
וישמרכם יהוה • האם על הבנים: ויקים לכם מימרו • בקדש כל אלפנים:
וזכרתי להם • ברית ראישונים:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 32 عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم المعفو عنه عبد الله ابن
بركة الحفّاي يعمل الله بالرحمة امين

על דדי מה נתן לי עבודי • תמיד לו אודי:
בכל זמן ולא אכחד • בנפשי ובמאודי:
דכונן עִיּוּתִי 'ברנע • וכל כלום למד:
עד אתן לכל כלום קשטו • במדע לא בזדי:
בזבן אתריח לממצא הממצא • אמצא מאומים תחדי:
נבִּזִים נבִּזִים • וכלל עובדי:
בוראים בששת הימים • וכל שיח השדי:
רק ברא אדם בתר • ואנחו בִּנְן על דדי:
מִטֵּר כל פקודיו • ולמטר השבתות והמועדי:

¹ O 5 אסחר.

² מן כלילק O 5.

אמת יתכנשו: והכנוש הו הצמות והצמות הך הו עד יימר השמעיו אן
 אנן ניעשו: אחד אל אחד בזבן אחד ויצטמת אחד באחד במגדל אחד
 זה דבר לית ישו: רנו המדע מן פאתים סגים לא ידעו מלך ולא נבון
 ישמע רק יתון לא משו: מאור נגוד בתר מאור הלוך וכל מאור מנון
 נפשו קשורה בנפשו: מן רחיק אל רחיק עתידין עובדיון הלכין במגדליון
 כל מן הוא על ערשו: ולית יקרב זה לזה ולא ינע זה בזה כי המאור
 הגדול אלהים אלבשו: בגד הרמים צלם לפוד מן אש בשמים על
 הארץ הראך את אשו: ושם השנבים שבעית והו מרכב בשמים הרביעית
 ורקיע מן מים אפרשו: הלוך בשמים השביעית הנחתת¹ מן הרביעית
 במגדליו ומשמשו: | כהנה רבה לא ימוש עמוד יחן ויסע עם רכבו ופרשו:
 f. 30 אמת יצטמתו תריון מתקבלים במגדליון יתקדם יסיד עליון ולא יענה עד
 שוא: גדול הכהנים יסיד על גדול הכוכבים סהדה קשיטה בכל שלשים
 יום פעם כל תרה בראשו: ויחני בדתו ויחני עדתו ויקדם לידה אתקדמת
 על פי מימר זאת עלת חדש בחדשו: והך מה בשמים כוכבים כן בארץ
 כוכבים ואן תדרש תעמי אהליון מלעל ראה אל ישראל מלרע והמעשים
 אשר יעשו: לאהליון שתים עשר מגדל ולאהליון שתים עשר שבט לאהליון
 כוכב גדול ולאהליון כהן גדול דיוצק שמן המשחה על ראשו: והך מה
 זאת בתוך הלנות זאת בתוך הארצות זה כוכב הרביעי וראשו זה כוכב
 לדי ושמשו: | זה יכרת מגדלי שמימיו 'בששה ירחים וישוב בכותה באדניו
 f. 30^b וקרשו: זה יכרת מגדלי שבטיו 'בששה ירחים וישוב בכותה מה טבו
 ומה דבשו: אמת יצא כהנה מביתו הך מה יצא חברה מן משריתו יצק²
 מקום ויירד יימר וחציצרתה יקשו: אתא כל מועד במפרשו אתא כל מועד
 בקדשו אתא כל חדש בחדשו ויאמר ישראל גשו נא אלי ויגשו: אתי
 בשלם מועדינן אתי בשלם מועדינן אתי בשלם רישי ירחינון אקלמו
 עלינן בשמח ובששו: כליל מן מר אלהותה אחד כליל בנביותה ואחד
 כליל כניותה³ כל אחד מן אתרו אתא ובהר סיני אתכנשו: מתגלג מן
 f. 31 אצטמת הכהן וחשנו וישראל וברנו⁴ ויקחו ויתנו איש כופר נפשו: | עד
 לא יהיה בהם נגף ויסף עליכם ככם אלף אלף ויתקדשו בקדשו: בקדוש
 זה היום יקבלך וישמע שיאלך והארץ לפניך יכבשו: ונעזר למדכר זה
 היום דברכו אל רחום ושם קדשו ירום וילבישך קדשו: דאודעק יתה
 צמות דבו תשמח בכל הארצות ועשה יהוה פצות לעמו על יד משה
 אשו: יהיה בריך ומברך עליך ועל סדרך ואל רוחתה יעזורך בשמח

¹ L 14 והמחת.² O 5 יסק.³ Leg. בכהנותה.⁴ O 5 וכהנו.

f. 28 אלהי בר פרותה • דלא קרב לזנותה: | והִזָּה פתר חלמותה • וכמה אמר כן
היה הדבר:

אלהי הנבי הנאמן • דעל קשטה אחימן: ועל כן ובריל כן • דו דמע כל
הבשר:

אלהי אהרן ואלעזר • והפוקיד איתמר: ומי למגיפה עצר • וברית שלום
לו קמר:

באהלין יברך אתך • וישוב אֶת שובתך: ויחדֵשׁ שמחותך • ויבדכך ולך ישמר:
ומדרשך אמן יקבלה • וירפאך מכל חלה: ושביכון טבין מן אלה • אה מן
אנה אסתדר:

אמן אהיה אשר אהיה:

هذه الكيبي من قول القطب الغوث الرباني سيدنا ابيشع¹
المصنف رضي الله عنه

f. 28^b נרכן ונימר • ישתבח באריה דכן ברא • ואקים כלה בארשו: אקים כלה

הך מה • עמית רבותו • ותן לכל אנש חכמה • ושם חכמתו בראשו: וירחותו
ביכלותו • אמת דנחתו • השמים והארץ ניעשו: ואקים הבניאן על בניאנון •

כי אנון ארכוני • עלמה ושרשו: שם' השמים פרכת המסך • ושם' שמי השמים •
כבלע לקדשו: ועל שחוקי מעונה • עצם השמים • אקים שם' משכן • וישימו

קדשו: ומלאכי יהוה • עמדים שם' • אנון הכהנים • שמישי מקדשו: ואנון
חלקים חלקים • מיתבים מיתובים • מנון מה הו עמד • ישרת² צפרו ורמשו:

בבית תשמישותון לא יסורו • ומפתח אהל מועד לא יצאו • תשמישותון תמיד •
לא ימושו: ואנון עורי רמים ונכבדים • עלים וירדים • משלים ודרשו:

f. 29 ויגידו בחדשות דבֵּר דבֵּר • ועשו עובד עובד • אן יתנלי ואן ישר • הך מה

אתחדשו: בביתו ויעמדו • על שער השמים • וימללו הנגישים דלשם ישמשו:
ואנון יבאו בקשימות הדבר • בתשמישותון ליד משמש • אל מבית ולפניו

יפרשו: ויצאו באניבות דבֵּר דבֵּר • ומודע עובד עובד • ומותר משפט משפט •
כד לפניו יעשו: כד עמית מן הממללים • ומשם ירד • ימצא תמחים •

בשמים יעשו: והכוכבים ושערותון והמאורים ונאירותון • כל אחד מהם •
ומהלכו ומחדשו: כל מגדל על דרגו • כוכב כוכב על גלגו • ומה הו מפרשו:

נור הכוכבים שלגבים • ונלאו החשובים • אן יספרו אתם • רק מללו על שו: רין
מן שורי נור השמים • דאחיתבו על ארכוני • קצות החשבנה • אשר ישמשו:

ואולם שעתה • אני מזכיר • שתי מאוריה • דדרשו יתון • בעלי מדע זה
החשבן • ועליון תפשו: | כי לית יקום לון • עובד אלא במ' • ועובדיון עליון •

f. 29^b

¹ هكهن هجدول ابيشع بن فينحس L14

² ישמש L14

מאה שנה לזה היום תעשו: ובקדוש מי ביאר בספר קדשו: ונתנו איש
בופר נפשו: ליהוה בפקד אתם:

f. 17 רב אלה ותאמ¹ | וכי בשם וישרו אלקטף:
והקטיר הכהן את אזכרתה ונו"

f. 18 שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה:
² ויתמר תורה ותאמ¹ ויתהלל ודראן לית בכל יומיה ומרקה אתהו
עבודן וישתבח:

f. 18^b חילה דאפרש לך אה ישראל שבתות ומועדים • קדשיו יקירים: מנן זה
שבת הצמות • דבו השמחות יתרים: כי בו פקד וזכרון ותרומה • ולקחת
את כסף הכפורים: אתפרש על יד הנבי הנאמן דמע הספרים:
הו משה ידיעהו יהוה פנים אל פנים: בעמלו יקים לך מה כתב בקדש כל
אלפנים: וזכרתי להם ברית ראישונים: אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים:
רב אלה ותאמ¹ וכי בשם וישרו אלקטף:

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני ונו"

f. 26 ויתמר יתהלל ונו"³

f. 27 ויהוה אלה תפיל שו¹ בית ובית ויתמר כימי الفاتحة من قول
العالم العلامة التقي عبد الله ابن سلامة رضي وנו"
כימי השמים על הארץ עוד כימי אבות ובנים כל ימי דורות וחליפותם
עוד נשוב ונהללך כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו בכל הימים:

مخرج غير

f. 27^b אלהי אדם בן האדמה • דצערו אלה ושמו דמע: ונטע נן עדן והניחו שם •
לעבדה ולשמר:

אלהי מן עשה התבה • ועלמה בו השיבה: בנלל בעל יום חוריבה • והסוד
בשגם הו בשר:

אלהי אברהם דצא מבאר שבע • ובא אל הארץ הטובה: והו בעל שיבה
טובה • ובאדה ערלתו לזר:

אלהי יצחק נצירה דדרש • עלה על הר הקדש: ואתעקר ואתפרש • ומן
המאכלת אתפרש:

אלהי שרירה הנדור • דקם מנה גוי טהור: ואתפרש מנה טפת נור •
ועקובאן שנים עשר:

¹ L14 om. to end of the reading.

² L14, 2^b علي السفر الرابع

يقال دران.

³ As above, p. 97, lines 9 to 16.

SERVICES OF THE SEVENTH MONTH.

¹ בשם יהוה נשרי ועליו נתרחץ ובו נדבק:

צלוח שבת² צמות הסכות הברוך: אלקטף ברית וזכרון ותרומה ופקד ויוסף
ושבת ואלעזר: שריו הצלות בריך אלהנו וכארזין ואמרים ועל פתח
רחמיך וקצי הבריה ויתמר על ויטע דראן קעמנן מן שנתן: ומרקה עבודה
דעלמה מן ישום רביאנך * *تقيل شوية*³ וישתבח:

אלהי האלהים: בגדלו ברך וקדש זה יום שבתה דצמותה דו תרח למועדי
יהוה⁴: דאתפרש על יד נביה רבה משה איש האלהים: טובך אה עם קדש:
תצלי מלב ומנפש: ותימר ברגש: ויטע יהוה אלהים:

جوابه من المقتطفين

נן בעדן ונו" L 8, f. 2

⁵ ויתמר תורה ו*تمام* ויתהלל ו*تمام* ויתמר דראן חיול הו חילה דכן
ארבן ומרקה עבודה דעלמה תסתגר ותשתבח וישתבח: f. 8

חילה * דבחר עמו ישראל⁶ ועל כל העמים קדשו: ואפרש לון שבים ומועדים
על יד משה אישו: מנן זה שבת הצמות דבו השמחות י חדשו: דאתפרש
על יד רום נביכם: דביאר בקדש ספרכם: כי תשא את ראש בני ישראל
לפקדיהם: ונתנו איש כופר נפשו:

רב אלה ו*تمام* | ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקטף: f. 8^b
ואלה שמות ונו"

ויתמר יתהלל ודראן לחילה חיולה ומרקה אלהים אלהינו דקדם
על כל בוראי: וישתבח: f. 11

לאלהון נברך ונו"⁷

חילה דבחרך אה ישראל . ומכל העמים בחר בכם: ואפרש לך שבים
ומועדים . על יד רום נביכם: מנן זה שבת הצמות . דו תרח למועדיכם: f. 16^b

¹ O 5 f. 1, L 8 f. 1^b, L 14 f. 1.

² L 8 om.

³ L 14 om.

⁴ L 8 אלהים.

⁵ L 14 ועلي السفر الثاني يقال דראן

⁶ L 14 דבחרך אה יש"

and so on.

⁷ As above, p. 93 to p. 95, line 15.

מפוק: ומרן יקבל צלואתכון • ויצליח עובדיכון 'עם' עובדי: ויעני בעואתכון •
 ומכל לחץ לך יפדי: וישמע ק[לין] דצבאתכון • וימטי יתי בך נחמדי: ויאמנך
 מן דבבך ושנאיך • ומפניך יהונו טרודי: | וישם זה חתמת השבעות עלי[ך] f. 128^b
 בריך • דבו תיכל מן מגדי: גבעת עולם מן אנשיך ונשיך • כל שנה ואת זה
 וחד: תעשה חג הקציר בכורי מעשיך • אשר תזרע בשדח:

جوابه يتהלل الهه وتامة وكما هو كائس وتامة وبقيت الصلاة
 كما سبق في سבת الدبريم والله اعلم

על הר סיני • דבו אֶתִּי • לעיני בני • עם אל קני • קל אדני: עם
 f. 127^b לַפִּידִים • מתוקדים • | מתנגדים • עם כבודים: ושני הצבאות סגודי:
 ולהבי • אש לא כבי • וענן עִבִי • ושלבי • החל על הנביא • דאמר הנני: וכד
 אתכלל • מן הממלל • ענן כלל • מן אתפלל: ואמר לו ואתה פה עמד
 עמדי:

מי לו כהן • נבי אכן • ולו אנתן • מן יהוה חן: בכל דבר • ובכל מימר •
 ובכל אחר • רב ויתר • גלי וסתר: אתפקד בפקודי:
 מן אלהים • לן עשויים • לעיני הגוים • בכל משרוים • לן גלויים: מתעקקה •
 לן צדיקה • משפט וחקקה • וממן לקח: שני לזחות על שתי ידי:
 וביאר לן • מה בו אשכללן • ובו אבדילן • ובו אסגילן: מן עדנים •
 מתכונים • לן נתינים • וממנים • ומתעיאנים: בתלחה מועדי:
 וזה הו התוך • דעליך ברוך • דאת לי סמוך • ומן כמוך • ובכל מהלוך: ומן
 הטובות • הרברבות • ומצות • מתיצבות • מתקוממות: ומתחדדי:

ואלה יעבד • כל טוב וחסד • בזה המועד • ואליך ינגד: וכל מה תדרש •
 מכל אשר יש • מן המלבש • ומן המפרש • ומן התיש • ומן הכבש: ומן הנדי:
 ויפתח לך שער • במה תבער • בזה היום המתבחר: ולך יחרד • בו הששון •
 ותתקדשון • ותתכבשון • עד תנשון: אל מסגדך ומסגדי:
 דלו תעלי • ואת מליא • סהב וטלי • ותתמלי: בכל הטוב • אתה וביתך •
 וכל עדתך • וכל משפחתך • סביבותך: תקד ותודה:

כל חג ככן • בו ונשמע מן • פם הכהן: ברכת ועליך • תשוב ועל קהלך •
 f. 128 בכל גבולך • אהן תלך • ויכלכלך • בכלילך: וילבישך מן רצונו בגדי:
 וכל מה אמר • עבדך מימר • ואניב ואמר • לו אלף ישר: כי הו ממשתגל •
 על הממלל • ולית לו קל • מן המדע דל: ומימרי על מדי:
 תנים יומה • לך אה עמה • ועליך בשמח • תעזר מועדי יהוה: ותמשט
 ותתקשט • בהרצון והמקלט • ורבנה ישללט • על בסא המשפט: אמן
 בחלקת השדה:

ביומיכון אה זימוני • מן כהנים וזקיני • וסדר ארכוני: ישמרכם אדני:
 ולוכון אמן ישא • מיתובתכון תתנשא • אה העם הנושע • בקדוש זה מכתב
 אבישע: דאכתב על קדש המסגדי:

בעמל אדם • ונח ואברם • והלו והתם • והמלך דקם • ובן עמרם • ואהרן
 ומרים • והפוקידים וגם • דירץ ויקם • ולקח קעים • ממן לעלם: ומן אליו
 מתילדי:

אל אדונן • וגברנן ומצנפת ראשינן: הכהן הגדול האיקר • דלו טב מדכר •
 יצמת בין ובינו אל ישר: קרוב ביומי מן דאכה צמידי:

אהיה אשר אהיה • אה גבור הנבורים: זכור לנו ברית זכאי • השלשה
הטהורים:

¹ אהיה אשר אהיה • אה מלך הנבורים: סלח לעדת עבראי • ואמית כל
הארוים:

¹ ותראו המשכן נציב • על קדש הטָבִירִים. ביומי הנביא התהב • בעמל
דמע כל הבשרים:

חתמו צלותיכון • ואמרו במהרות יצרים: פם אחד כהלכון • ביום הבכורים:
הסגודות שלשה:

אלוה ביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעותיכם מקרא
קדש יהיה לכם • כל מלאכת עבדת לא תעשו:

تكرر مرتين

الثالثة ועל חתמת' נקריב קרבן תשבחן במימר • יפתח יהוה לך את אוצרו
הטוב את השמים • לתת את מטר ארצך בעתו • ולברך את כל מעשה ידך:

f. 127 תְּקִיל ויתמר יהוה אל רחום וחנון ותָּמַם | ויתמר מרן מן
מימר הזקן מתנה המצרי • יסלח וגו'

נצא מן בית אל בית: והמוסף על דדי:

מוסף המועד • דיתעבד בטוב כבד • מחוץ ומבית: מועד שני • הו מתבני •
על ארכוני • מעמד הר סיני: דבה שומיה וארעה סהדי:

סִהָדִים • קשיטים • לא סטים • ולא חִטִּים • ולא שמים: אלא צדיקים •
דביקים • לא רחוקים: מן עובדי:

צדיקותה • ותמימותה • ושביותה • וקשיטותה: במשפ[טים] דוארדו •
ואתיסדו • ואתפקדו • ואתעבדו: ביד מלמדך ומלמדי:

לְבַר עֵלָם • דלב צלם • והגם הָלָם • נתן שלם: על זה הנבי • דלו נביע •
בין כוכבי • בני לֹאִי • ואנה לֹאִי: אשים מעמדך ומעמדי:

כי הו הפגע • בלא נגע • ולא יגע • ובו אננח: כל העולם • מן כוש ומן
בד • ני הו ברד • וכן אתפרד • בכל עובר • מאת חנכבד: שלח אתו עד
יפדי:

עם ישראל • דלו הציל • ולו הבריל • ולו אנדיל • ולו הציל: מן הזידים •
ועבר לִבִּים • וצא בשלם • ושם' שם: חק ומשפט לילידי:

אימנותה • וחכותה • בכל משריתה • ומשריתה: הו סגיל במה אשתמע •
קדמה וימה • ברב תמח • על האדמה: הלכת בו מגידי:

ובאילים מצאו • עינות ותמרים : זה גלי למן ידעו • ועל המים הוו שרים :
ובמדבר סין נחת לון המן • מן השמים מַטָּרים : ואכלו אתו תמן • כמה
אנון בחרים :

וברפידים אפֿף לון המים • משה הנאמן מן צורים : ושלחו מנה העמים •
האבות והברים :

ויהושע שבר עמלק • ביכלות גבור הנבורים : ואמר למשה הצדיק • כתב
זאת זכרון לדרים : f. 126

ואל מדבר סין באו • 'מסמכים בנביא כל הדרים : בזהו ואשמחו • ובשכולי
טברה סדירים :

כד היו קולות כבדים • ובלקים מנירים : וחשך ולפידים • וענן וערפל
סדירים :

וההר בער באש • ומנה אודוע כל אַבְרִים : והכבוד עליו אתפּרשׁ •
והמלאכים 'עמה שרים :

וקול יהוה קעימה • ידבר בעשרת הדברים : קול קרי אנכי יהוה • גבור
הגבורים :

לא יהיה לך לפני • אלהים אחרים : ואחרם מזבח תבנה • על קדש
ההרים :

זאת המלים עצמים • וכן ביאר פקודים וגזרים : מן כלולם' מועדים
רמים • שבע במספרים :

מן כלולם' אהן יומה • דגלניו 'תרים : 'דשמו אשתמה • בשלשה שמות
יקירים :

מועד חג השבעות • חתמת חמשים יום במספרים : וחג הקציר בַּשְּׂמֻחֹת •
יוום הבבורים :

ובו מנחה חדשה • תִּתְחַדֵּד באיקרים : וככן חג אל היבשה • קדש כל
מַבְרִים :

ותשמעו בו הברכה • דבשמות יקירים : מפם הכהן הגדול יברכה • על
עדת השמרים :

יש[ם] מועד מברך עליכון • מן כה[ן] וארכ[ן] סדרים : ומאה שנה ישוב
אליכון • ואתם בשלום ושדך יקירים :

וכן ישמר חייכם כלכם • אה מן אנה סדורים : ומאה שנה תעשו מועדיכם •
ואתם בשמח ושרים : f. 126^b

תנים יומה מאה שנה אימר לוכון • מן האבות והברים : יעזר יהוה מועדיכון
עליכון • ואתם אמנים באיקרים :

אמרו אהיה אשר אהיה • אה ישר הישרים : רִחַח לעמך עבראי • מכל
לחץ וצורים :

ברע עוני • ארחקני • אדני: מן ראותו הוא גנת העדנה;
אבכי על נפשי • ועל רע מעשה • ועל ערפי הקשה: ועל הפיצותי מן
שכם טוב כל מדינה:

אה בני יעקב • קומו בנו נשוב • אליו קרוב • אולי נראה המשכן על
ה[הר] הטוב: כאשר אמר בראשונה:

אה ישראל • קומו נחג אל בית אל • בלב טהור לית בו אליל: בית יהוה f. 125
הגרמזים הגנה:

אה עם עצום • קומו בנן נלך בשלום • אל המקום • אל פני הרחום:
בשמח ושדכנה:

אה קדש כל העמים • אבכי בדמעות דמים • על מקום הרצון והרחמים:
ועל ימיו הכשרנה:

קום פני אדונך • ואנציר ענינך • ואקריב קרבנך • אולי יסלח עונך: ולך
במקום ישבין וינח:

בעמל משה נבינן • אשר אתפלל לנן: ואמר סלח נא:
מפוק: תתחני במועדיך אה עמי: דלית לך בעובדיון דמי: והיית אך
שמי[ח]: שלש פעמים בשנה:

רב אלה ותמא

וכי בשם וקטף עשרת הדברים • ויתרבי ותמא וקטף הזכאים • ויבדו
אלקטף מן עשרת הדברים • الاوليات ويقطفوا القطف אל אחר התורה •
יתמר יתהלל תפיל ויצא אדונן מכתב אבישע הקדוש ועמו שלשה
מכתבים • ויתמר הא סביאן • כלה • ויתפנו הכהנים במכתבים להקהל
וינשקו | המכתבים בגדול החל ובקטן כלה • ועת יחתמו אתה יתמר f. 125^b
שבוע ובתרו אתהו כתבה רבה • וקדישה ואה רבה ותמא ויתמר הא
כתיב • ובתרה אהנו כתבה רבה • וילבו קבלו الثلاث فصول برمج عظيم
וכי בשם ושמע ישראל • והמקרא על המכתבים וספרתם ודבר אל
אהרן • וביום הבכורים • ויתמר אתהו דבריד עלמה כלה • יתמר דכור
מן מימר עבר יהוה בר שלמה ירחמו יהוה אמן:

ישראל יצאו • שלומים ממצרים: על יד נביו דשלחו • במופתים יקירים:
בתר מיכל הפסח • על מצות ומרורים: ומרעמסם להם נסע • בשני
עמודים מנירים:

עד אתו על שפת הים • ובו היו עבדים: וצאו מנח בשלם • וליהוה
משירים:

והלכו דרך שלשת ימים • ובאו אל מרתה באיקרים: ושם המתקו
המים • ואתחסו מים חלי מצרים:

¹ תחנו לזה הטור • אשר אמר עליו אריך ארור : כמה בתורה אמור •
לו שבעה עדים :

עבר יהוה עבדכון אני • אה סדר זימוני : בחייכון תסבלוני • ולא תשלחו
בו הידים :

f. 124 תנים יומה חדים • למן אנה מצטמדים : בטובת וחסדים • תעשו יומי
המועדים :

עורן בן מועדי קדימה למ נעלם מולפיה רחمة الله عليه امين

מועדי אלהים • כלם חסידים : מועד השבעות • שני המועדים :
טובך טובך ישראל • ומה נתן לך האל : במשה הסגיל • מלמד המלמדים :
אשר בו אסגלך • ומכל העמים אבדילך : ועל ידו אפרש לך • שבע מועדים :
בשנה יבאו • בכל חדו וזהו : ואתון בון בשמחו • וטובות וחסדים :
שלשה מהם • בשני שמות אבדילם : ישראל יחנו בהם • אל קדש
המסנדים :

כל מועד לו שמח • במה בו אשתמע : מן עובדים מתריאמה • יקרים
חסידים :

הפסח והמצות • מבגלל הפצות : מן דבבים נאצות • כפורים מרודים :
ובמים שלשה סדרה • מנן חלותו במרה : ובאילים שתים עשרה • ורדות
המן בכבודים :

והקציר והשבעות • בתר עובד תמחות : ומכות הצור בנאות • ומקטל עמלק
ועמו המזידים :

f. 124^b ובשביעי השבעות • אשתמע קול אלהי הרוחות : ידבר בעשרה דברות •
באש וענן ולפידים :

וחתמתן תתעשה • מקרא קדש בשלישי : הוא במספר שלישי • ושני מן
שלשה מועדים :

ולו שלשה שמות • גדלות עצומות : הקציר והשבעות • ויום בכורים בחדים :
תעשו יתה סני שנים • מן אנה מזדמנים : ובו אימר לוכון תנים • יומה
זהים וחדים :

وَفِي ذِكْرَتِ وَبِرُوحِنَا شَلْشَا • وَبَتَرُو יתמר דראן אלה רב ומרקה אלהים
רח[מנה] ואחד הו יהוה הנכבד • ואלהים יראה ויתמר ישתבח וְהִי
מִן מִימֵר אֲדוֹנֵן הַכֶּהֶן הַגָּדוֹל הָרַב פִּינְחָס רִצּוֹן יְהוָה עָלָיו אָמֵן : وَذَلِكَ
الْقَهْلَا وَقَالَهَا سَنَتٌ اِنَّهٗ كَانَ مُرْدَانٌ وَتَرْجَعُ اِلَى الشَّامِ
בגדלו לא ישמם • מן ראות הרגריזים • בית אל : הר הנחלה והשכינה :

יומיו כלם 'שמחות' ולילות לית לון צפרות • מן המנוח מן יומיד • אנון
כבהמות תעות:

תשתו עליו מאה שנה • אה דמע המשפחות: בעמל השלשה האבות • ויוסף
ודמע הבוראות:

ومن هاهنا ورائح لكاتبه

ותעשו מועדיכון • בשמח ושלמות: ואלה יחניכון • בהם באיקרות:
וישמר יהוה חייכון • ומאה שנה תמימות: תחנו להרגרזים • קרש
הנבעות:

f. 123 תנים יומה מאה שנה • הבנים והאבות: תעשו זה המועד • בזהו לשמחות:

עורן כן עליו שירה מן מימר סהבי עבד אלה בן יוסף בן יעקב
בן מרחיב ה[מ]רחיבי ירחמו וגו'

מועדי אלהים • כלם חסידים: מועד השבעות • שני המועדים:
ישראל טוביכון • במשה נביכון: במה אפרש לוכון • מן גזרים ופקודים:
וצוֹךְ אן תספר • חמישים יום במספר: על יד דמע כל הבשר • רום
המלמדים:

ובמשמר שבע שבתות צוֹךְ • טובך תשמרון טובך: עד ישמח לבבך • ותהי
בוהים וחדים:

f. 123^b הראש בימה עברו • ועל שפתו שרו: ולמרון אשירו • נכבד הנכבדים:
והשני המתקו מימות • והשלישי תמרים ועינות: והרביעי מזון מן שמימות •
וזאת גלים לון סודים:

והחמישי מים מן צנמ[ה] פריק • והששי מקטל עמלק: על יד תלמוד
הצדיק • ראש הקדקדים:

והשביעי על טור סיני • קרא למשה אל קני: יהוה אלהיך אני •
דאפקתיך מבית עבדים:

שמור שבתה ואוקר • כבד אביך ואמך תתוקר: ותבנה לך מזבח באיקר •
על קרש המסגדים:

ויום כלול השבעות • תחג אל קרש הנבעות: ובו תשמע הברכות • מפם
לבוש הבגדים:

מה טבו מן כהן • והו כְּבִרְכָה ירנן: ואתה אליו תאזין • ועמה בין ידיו
עמדים:

מאה שנה בשלם • תחנו אל נבעת עולם: ותאכלו ותשתו דם • ענב
בוהים וחדים:

והשלישי באילים: אנלא בה חיות: ועינים על מספר השבטים: והוקינים
על מספר התמרות:

וברבעי בא המן: ובו עשרה נפלאות: ובחמישי הוציא: המים מן
צנמות:

ובששי אתקטל עמלק: בידים קדישים כבדות: | יעלה וירד: במ רחמים
ורחות: f. 122

ובשביעי שמעו: קול אלהי הרוחות: ידבר בעשרה דברים: קול משה
הפעות:

אנון מלכי הימים: לית כימים לון דמות: בהם כלם הנצויים: יקדם
ע[ל] השתויים בשמחות:

ישתבח בריאה דכן ברא: זה הנצויים תמחות: אדם ופטרדה וברקת: מן
טורי החשן נבאות:

ושלטון הנצויים הפרח: דלית לו בהם דמות: הלב ישמח בראותו: כי
לו טב הריחות:

מה טבו על אמו: ועינינו לו ראות: ועת יפתח פמו: יימר לן בנסתרות:
קומו אשתו עלי: כל הימים והלילות: ולא תדמכו בליל: ואקדמו אלי
בצפרות:

וקטפו יתי בדיכון: ונשקו טב הריחות: ואביוני אל בתיכון: וערכו יתי
במערכות:

וערכו היין ימין ושמאל: ורבו בו הבוננות: וראו תמח מתמח: מאום
יקח בה עינות:

ואשתו בגדלים והקטנים: במינקות והקשות: ולא תבטלו המשתה:
בכל דקיקות ושעות:

כי מן עדן אקרי: ולית לי בנצויים דמות: ואתעשה דמותי במנורה:
ועלי יוקד נירות:

באלה אה סיעתה ראו: התמח אשר זבח זאת: מן ריח מדרור יצא:
מיכל ומשתה ורפעות: f. 122^b

בד ודם ופטרדה: שלשה גונים נאספות: פניה וריח ומראה: בטיב ויביש
ומימות:

טרפיו הטובים קעמים: על חמשה ידות: כות אחי יוסף המבחרות:
וכות אקרי המש[פחות] העדות:

וכות חנכת המזבח: מן אילים ועתודים וכבשות: וכות עמודי המסך:
כדמות הבגדים המופעות:

וימוי ארבעים במספר: אנון הימים הטובות: ימי נח וימי משה: רוח
ורחמים ושלמות:

הלכ[ים] באיקר: ויחני אחד באחד • בשמח ושדך ושלמה עבר: על ז[ה]
 הי[ום] מא[ה] שנה • ומן יתו[דע] לכ[ם] בט[ב] לחב[ריה] יזכר: ותנים
 יומה סדרה המזדמנה • ה'יך ממזן ישר:

f. 120^b תנים יומה מאה שנה • מן דאכה פני קעום: סדרה המזדמנה • מן
 כהן ונבון וחכום: ישמר יהוה חייכון • ומאה שנה תעשו זה היום: דקדשו
 ואפרשו לוכון • והו כלול חמשים יום: שם בו תתעבד קרבנים • במשכן
 יהוה אל רחום: ששה ועשרים מתענים • בכתבו העצום: ובו תקריבו
 מנחה חדשה • ובו יפתח לן אוצר חתום: ובו חג אל דמע היבשה • ובו
 תתפרש ענן מן רום: ובו תשתמע הברכה הקדושה • מפם כהן המקום:
 במימר יברכך יאיר ישא • וישים לך שלום: כן יישמר חייכם כלכם • והברכה
 לוכון תקום • ובטוב תעשו מועדיכון • ולא ימטי בוכון סכום: ותסור ימי הקללה •
 ותעזר ימי הנחום: ולא תקח על לבך מן הימים האלה • קר[וב] יי[תי]
 הרחום: בתר דסר חשובי הרבנים • ולמאהבה תהי חכום: ותגדל ותהי
 בעמ[ים] רבינים • בתר מה תהי קעום: וברית אברהם אביכם • התהב בו
 יקום: כמה בתורה פניכם • רז גלי קשט לי[מי] סכום: ותהי אמן
 ביומכם • ואתה בשמח ושלום: בעמל הזכאים אביכם • דאמר לו ואתה
 תבוא אל אבות בשלום: ומי אמר תשלחוני מאתכם • ונשלחך בשלום:
 ומי דמך וחלם ונדר • ואמר ושבתי בשלום: ומי בדילה אתמר • ולא יכלו
 דבריו לשלום: ומי קרן עור פניו • עליו מנן השלום: דאמר עליו ויעבר
 יהוה על פניו • ויקרא יהוה יהוה אל רחום:

جوابه وحنون سلخ לעמד ישראל وتعامه

ויתמר דראן אלה רב • וכי בשם ויתרבי וبعדה קطف אלברכה • יאטי דכרה

f. 121 ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

מועדי אלהים: כלם חסדים: מועד השבעות: שני המועדים:

יומים קדישים כבדים: אנון יומי השבעות: לית בימים כהם: בין שני
 מועדים באות:

f. 121^b ממחרת אל ממחרת: שבע שבתות תמימות: | בהם עשה אלהים:
 סימנים ונפלאות:

בראש באו בימה: וצא מנה בשלמות: והשני במרה: אתחלה לון
 המימות:

מה טוב זה המועד השני • מן שלשה חנות במספר : דאחבנה על אֶרֶכְ[וני]
 מע[מד] הר סיני • ובו חג אל קדש כל טבר : מה טבך ואת לירה סליק •
 בחיות הבקר : במקרא בקול רב חזיק • טב מאד עד מותר : ישרו מן
 ועתה ישראל • אל אחר ספר : וכל מנחיה וקליל • יימרו מימר הדר : והכהן
 הגדול הלך ביום • כירח לילת ארבע עשר : עד ייתו אל אבן והיה אם
 שמע תשמע • יקרי הקצה ותניבו הקהל לו אלף ישר : כל זה והמכתבים
 על ימינו ועל שמאלו • וסדר עסכר : ישראל עמדים קבלו • מקדם ומבחר :
 מכללים בכבודה • שמחים בזה הדבר : עד יקדמו אל מקדה • ויחתמו המקרא
 אשר אזכר : ויימרו חילה רמה שמע בקלן • ובתרו שני בתים תתמר :
 אלהים אל עליון ואה מלך רחמן • וחבתה ישתבח יימר : ומחתמה בכרזין
 ואמרים • ותשרי צלותה ביישר : וסדר חניה הסדורים • יקרו קצי הבריה
 ובתר : זה יתמר בריך אלהנו • ברננות טרח כשר : כל העם יהונו •
 בזועיו רב עד מותר : פחדים ויראים • צעקים לאל ישר : והמכתבים בה
 מתנשאים • והדמעות תרד כמטר : ויימרו יהוה אלה ונברך • על זה
 היתוב הכשר : והם הלכים בדרך • אמרים זה המימר : עד ייתו אל מדור
 הרבן • באחר נשוי כהלן ונימר : ועל האבנים קטף אבנים • וקדישה ובנצירו
 ובתר : | הכהן הלוי חבתה • שבחו על האבן יימר : ובתרה לך נביע ותפלותה • f. 120
 אדיק עלינן יתווף המדבר : וילכו בה אל אבן הקדוש • בש • ת • וינחו בני
 ישר : אל ובתרה הקהל הקדוש • יחתמו יתה במימר : אלהים רחמנה ואחד
 הו יהוה הנכבד ואלהים יראה • בבית כהנה האיקר : ובתרה רבנה ישתבח
 יימר ברננאה • וישרו הקטף הסדר : כל זה הצלות הארבע • כל צלות
 טקימה באתר : ויחתמו יתה על מזבה • שת כל אחד יתיצב במוקר : וילכו
 אליו באז ישר • ברננות משה דמע כל הבשר : עד יימר הכהן בטב מימר •
 אלה רב ויתחנן ויתעתר : ויקד ויסגד וישתבי • ויודי לאלה ביצר : תודע
 הפגרי • ותרד הדמעות כמטר : ועת יפרע ר[בנה] באלהים יראה • חמשה
 פעמים תתמר : ויפשט בגדי הבד • במזבח נח והו מעלה המנבר : וילבש
 קדשי הבגד • והגד[ולה] תתפרש עליו והו בה מתנזר : ותהי מציתים הקהל •
 והם עמדים בין ידיו בכשר : וייתו בית דראן בקל • רישה רנן טרח יתר :
 ומשם ייתי ויימר והקהל • הא סביאן תימר : וילכו בה אל מש[בת] האל •
 והבתה שבוע יימר על המנבר : והכהן יוסף בנבעתה • עד יעלה על
 המנבר : ועת יחתם צלותה • שם תודע כל אבר : ויתפרש עננתה • והמלאך
 לו יימר : אה כהן נוף רבותה • אתפני לקהלך זה הסדר : ואפרט מלי
 ברכותה • והשם בה אזכר : ובתר זה יחתם ברכתה • וכהנה חבתה יימר :
 ויזכר במימרותה • כל מן קדם לו נדבה ונדר : ויצלי הו וזימוני • צלות
 קטנה במה רב כשר : וכל אחד לחברה יחני • והם סב[יב] הנ[בעה]

משם מי אמר הנה נא • הוואלתי לדבר אל אדני: ומשם מי אתעקד על
 הר השכינה • קדש כל מכוני: ומשם מי אמר האלהים הרעי • אחי
 מעודני: ומשם מי מצאהו האיש תעי • דברת מן הזני: ומשם מי קראו
 על הר סיני • עבדי ומהמני: אן ישמע קל הצ[ללות] ויעני • יתכון בכל
 העדני:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן • תלים נביה רבה משה: אשר לבש מעיל ואפוד
 וחשן • ובגדי הקדשי: ובניו האנשיא והפוקיד • אשר הקריבו ריח ניחח
 f. 119 אשה: ואמשחו בפתח אהל מועד • ואתקרי כ[ל] מנ[ון] כהן משיח: | ופינחם
 קטול הקדישי • וקם לו קיאם לא יתנשי: וברית שלום לו אתפרשי • ועצר
 המניפה מעל עם קדשי: ואתשרשרת הכתנה ממנו • מן כהן אל כהן אל
 נשיא: קהלו ועם כל סדרינו • ובתפלותו תתקבל מדרשי: ובגללו אני
 בכל עת דרוש • בצלותי ובקושי: ואפרש פניו הבקוש • ואמחר תמיד
 מעשה: והו לן בין עמי הארץ • נבי וכהן ונשיא: בכל רמש וקרץ • ובכל
 חלה וקדשי: דבלבו רוח אלהים מרחפת • במימרים והמעשה: והו לבו בה
 מנל[י] גז[יראן] ופק[ודים] ה[יך] נ[הר] פרת • ט[וב] מ[י] לון עשה: מה
 טבו ביום ההוא • והו עמד בנבע בששי: מתחנן מתנפל בזרעו • נטויה
 על רב יהוה ומשה: ויתפלל בצלותו ויקום • וידרש מן מרו רב הדרושי:
 מה טבך תהי פניו קעום • עקר ס[גד] ומר[ומם] לאל המעשה: והמכתיב
 מזה ומזה • ועננים עליהם מתפרשי: והו בתוך לבוש נור עזה • והכהנים
 לו שמשי: ועמה בין ידיו עמדים • עקדים סגדים דרושי: בזועיו רב
 משתעבדים • זועיו רב וקשה: וכל מנן יתן גלינאתו • וידרש בטהרות
 נפשי: מן מרה יקבל ברמאתו • וברחמיו לו יושיע: עד יפרט הברכה
 הגדלה • בעת האספו ראשי: העם ואלה יקבלה • בשמאתו המתפרשי:
 יפלגה שבעה פלגים במספר • הק מה מרה לה ארשה: כל פלג ופלג
 השם יזכר • ושתי ידיו פרושי: וישא קולו ויבך וימר בעבורך • וכל העם
 לידה ננושי: יברכך יהוה וישמרך • ויצלחך בכל אשר אתה עשה: יאיר
 יהוה פניו אליך • ויחנך מכל לחץ וקשה: ישא יהוה פניו אליך • וחברונך
 לא יתנשי: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך ומש[מים] יברכנוכון • סדרה
 המתכנשי: וחילה רחמ[נה] יקבל צלואתכון ובעואתכון • בכל צפר ורמשי:
 f. 119^b ובקדוש שמו הגדול במיני הברכות יברכנוכון • ויברך כל קהלי משה: | ויפרס
 טובה ורח[מותה] עליכון • אמן יהונו מתפרשי: יהוה עליו הקבול • ויפתח
 אוצר הקדשי: ויעני לכל שאול • וימטנך כל בקושי: ויכילך ממגד גבעת
 עולם • וממגד גרושי: ותנים יומה אה עם רם • נוף אפרים ומנשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

הנם 'הלם' כל מן אמר מימרו: שלם לך ועליך השלם • אה שמש עלמה
ומאורו: שלם לך שליחה דאלהים • וקדקד העולם ונזרו: שלם לך מקבל
לזוחים • דלא קדמו קדם ולא בתרו: במטצאך לן חדו וזהו • ושרד ושלם
ואיקרו: | טוביכון אה ישראל תודו • לאלה באנצירו: כי הו בצדק ישפט • f. 118
במעשיו ומימרו: כי כל דרכיו משפט • טובי מי בה שרו: ויתפלל בנביא
הגדול • בכל רמש וצפרו: לאל אמונה ואין עול • צדיק וישרו:

לאלה אלהיה • וממן עד לעלם: 'דמקמי הבריה • ומבתר יום נקם:
אשר נבא למשה • ושלחו לפדות עם רם: ובמופתים לון הושיע • מתחת
יד פרעה הטלם: ואפֿקון לעיני העמים • ועברון בתוך הים: וחלה לון
המים • ושרו באילים בשלם: והמטיר עליון המן • והוציא המים מן צנם:
וקטל עמלק ומן • עמו במלחמה קם: ונחנזן להר סיני אמנים • בזהו ושרד
ושלם: על יד הנביים השנים • ילידי יוכבר ועמרם: בדיל משמע קול
עשרת הדברים • מן היכול הרם: קול זוע * הטברים והמישרים¹ • וכל
המיתים והקעים: קול לית לו רחב ולא ארֿך • ולא ידמי לקול אדם: קול
דבחייה מורך • האמור חי אנכי לעולם: וקול אתי מתוך החשך • ומששה
הפאות וגם: קול קרי אנכי יהוה אלהיך • אזורע ממו העולם: לא יהיה
לך אלהים אחרים על פני • ייסֿר מעליך העולם: וכלולם מזבח אבנים
תבנה • על גבעת עולם: ישימך יהוה ממן שמעו • סדרה דאכה אודרם:
בקדוש מן לית אלה אלא הו • אלהי העולם: יתקדש ויתרומם • ויתודי
בכל פמם: וברוך אלהינו לעולם • וברוך שמו לעולם:

יהוה הו האלהים ישר הישרים: י"ה ה"ה גבור הנבורים: י"ה ה"
ה" דנבא למשה דמע הספרים: י"ה ה"ה דנחג עמו להר סיני באיקרים:
י"ה ה"ה דשמעם קולו ידבר בעשרת הדברים: י"ה ה"ה דאפרש f. 118b
לישראל מועדים יקירים: י"ה ה"ה דשם לן זה היום הבכורים: י"ה ה"
ה" דשם זה היום חתמת ני יום במספרים: י"ה ה"ה דשם [בו] עמו בזהו
ושרים: י"ה ה"ה דשם בו חג אל קדש הטברים:

תלו ידיכון ואמרו לרבה וְתַמָּא

לאלה הישר אלהי הרוחות: לאלה בריו הבוראות: לאלה דשלח משה
דמע כל הדורות: לאלה דאפרש לן על ידו מועדים כבדות: לאלה דשם
בו עמו בזהו ואשמחות: לאלה דשם בו חג אל קדש דמע הטברות:
לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו ישתבח אלהים לית וְתַמָּא

אכרו לפני יהוה • ואתלי בפניו פני: ואתפלל בזכאי עלמה • דמערטה שכוני:

¹ B g .הסנים והמימרים.

מלין וסלקי בריה ייה • לנו לעל ולרע:

חיה דלא כתשבית חייה • בעל הגבורה:

יהוה אלהינו יהוה אחד • מזה השם נפחד ונירא:

ותשבחותו לא נבחד • בכל יום וירח: אולי לנן ירח • ופנותה ייסירה:
ורחותה תניר חובה • בכוכבה ומאורה: ונקריב קרבנה במזבח • בלא אש
זרה: ועליו נקטיר חלבה • ועלינן זרח: אור מן זרח משעיר • והופיע בנו
מורא: ומסיני בא ואניר • אור פניו זרח: מרובות קדש עמו • צבאות
הקדש סדרה: מימינו אש¹ דת למו • היא ספר התורה: טובי מי לו
ישמרה • וימר בלב ירא: כי בשם יהוה אקרא • ברוך זה המקרא:

רבותה לה:

ורוממו בקול רם • לקדים ביללו: דברא ית העולם • במלה יהי מן
ממללו: דלא יתודע באתר • ולא יחזו גבולו: לא לו בן ולא בת ולא
עזר • ועין ואזן אין לו: והוא שקיח בכל כלום • ושותף לא ימצא לגדלו:
וכל דלבר מנה לא כלום • ולית יקום אלא חילו: הנמצא בכל מקום •
ולא מקום אלא בו גדלו: ולא ירף ממו מאום • וכל אתר מנה מלו: לו
לו תמיד נרבי נרבי • ובכל עת נהללו: | דשלח לן נוף² לדי • משה חבילו: f. 117^b
דשמו מוקר נפשאתן • ודכרנו תמיד לא נבטלו: דעל ידו פדה אבהתן • ומן
ענות עבדה גאלו: ועברו בימה באש וענני • ועל כנפי הרתו סבלו: ונחגון
להר סיני • בדיל משמע ית קולו: מדבר בעסרתי מליה • מששה הפאות
ימללו: על יד רבון דנבייה • אשר עמד מולו: והגידון בזה הדבר • ויהי
כאשר כלו: אתו למשה דמע כל הבשר • וענו ואמרו לו: קרב אתה
ושמע • המימרים אשר אנדלו: טוביכון אה עם קדש ודמע • בזה הנביא
תתפללו: בדחלה ובארכנו • בכל עת שבחו וחלו: והבו גדל לאלהינו
הצור תמים פעלו:

ואמרו תשבחן ורבואן • להממין בגברו: ושיר[אן] וצל[אן] ואודואן •
לו בכל עת אמרו: על מה עשה לכם • מן טובו ואיקרו: ובנביא אשר
אסגלכם • ועל ידו שם לוכון פשרו: וממצרים פדה אבותיכם • מתחת יד
הכפור פרעה: ועמודי עננה ואשתה • קמיון ינירו: ונחגון באשמחותה •
ולחר סיני עברו: על יד נביו דשלחהו • אשר פה אל פה דברו: ומתוך
הענן קראו • ואלבשו ית נורו: וקרן עור פניו זרח • ואזרועת עלמה מן
נורו: ולארבע השנבים קרע • ומלאכיה בו אסתחרו: וצבאות הקדש •
אמת בו אתפחרו: כל מנן הוה לה ישמש • וינשקו צלמו ובשרו: וגם

¹ אושש. Leg. ?

² B 9 לק.

תנים יומה מאה שנה • סדרה דאודמנו: בזאת צלותה • וכל סדר אחינו:
 מן סמוכים וארכונים • להם טב דכרנו: תתחנו בזה המועד • דגלניו רביאנו:
 דאשתמה בשלשה שמהן • טובות חסדינו: חג הקציר וחג השבעות ויום
 הבכורים • דבו אשתמע קול אלהינו: אתקרי מקרא קדש • ובו חג אל
 רום מסגדינו: דבו הברכה מתקבלה • מפם רום כהנינו: יעמד שם
 וסביבותו • כל העם יודמנו: ויימר יברכך יהוה וישמרך • וישקף ממעונו:
 יאיר יהוה פניו אליך • וירחק ממך כל גנו: ישא יהוה פניו אליך • ויבר
 מפניך כל זידנו: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך • ומשמה יברכנו:
 ויהונו כל העם • מודים לאלהינו: | על זאת הסגולות • אשר בה אסגלנו:
 f. 116^b וכן ישמר חייכם כלכם • כל אב דמכם ובנו: ויסלח למאתי הרבנים
 ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל • הסגודים לקדש טברינו: ועל
 חסול זה נימר • קמיכון בארכנו: ונאמר ברוך אתה בחסדך • ברחמיך עני
 שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו • ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד •
 כל ימי חיינו:

جوابه من ههمل يتبرک اלה ولית بآتة وتامة وبعدہ يقال بרכو الکبيرة
 وبعدہ يعاد يتبرک اלה وتامة ويقال نبرک והموسف בה • ياتي ذكرها في عادة
 אלחג ויתמר אלהי אברהם לך נברך תפיל וירא ישראל ואז ישר גמלה
 ויחנו אל הטביעת בשני מכתבים • וראשה תהללות ותامة וניזל ולך נביע •
 וילבו שוב מחרון אפך • ושמע ישראל • ויתמר אדיק עלינן מרן •
 א . ב . ז . ל . ע . ר . ש . ת . ומרי בעמל תלתי שלמיה בית ובית
 וילבו וינחו ותامة وبعدہ יתמר שבחו גדלה טובה • חסידה • מן מימר
 זקן ישראל בדרו الشيخ ישמעאל הרמחי • ירחמו יהוה אמן ופיהא מן
 قول سيدي العم הכהן • שלמה בן טוביה • יהוה ישמר חיינו אמן:

ישתבח הנאדרי בקדש •	האל הגדול הגבור הנורא:	f. 117
שבתו לו מלב ומנפש •	ובגביות טהורה:	
מי כמוך באילים יהוה •	לו בכל עת נאמרה:	
עבודה דעלמה •	מן ראשה ועד אחרה:	
אין כיהוה אלהינו •	דאשקיה בכל עורה:	
לו תמיד נרבנו •	בלבבים מנירה:	
הוא האלהים הקדש •	דממו כל אחד זוע וירא:	
רמה צעורה דשלם •	פילה דמשתוקח זרע:	

f. 115^b אלא לרבות העבוד • דרכן ורב בכבוד: | וקול השופר חזק מאד •
 ואתפלת תרחי:
 שומיה אליק אורה • ואמטית לפידים לטורה: • ובכל לפיד הכבוד שרא •
 מטים מן עלאי לראי:
 אתיתבו זאת הלפידים • כדמות המועדים¹: • כנשת טור סיני יקידים •
 לקבל כסא רבותה נשאי:
 סביבותון השגבים הך פרכת • על של[חן] היכולה מערכת: • ימנעו הלוח
 ללכת • מן ארבעת רבעי:
 עלמה מסתובבים • ולפידיה להבים: • זועים רברבים • ועיני בוראיה
 תראה:
 לזה המראה הגדול • דבו מימר קשט לא בטול: • וכל העם שמע את
 הקול • מקמאי אל עבראי:
 רב הוא יתה קלה • ויתה ממללה: • ומללה מלכה עלה • דאמר לנביו
 ועתה לך נחי:
 את העם על אשר דברתי לך • והנה מלאכי ילך: • לפניך להגדילך • וגלית
 לך נסתרי ונגלאי:
 אמללך ותמללי • בנסתר ובגלי: • דאתה לי סגולי • ודמע מן דמעי:
 הדה' היא מיתוביתה רמה • אנש קעם עם יהוה: • ואכל מן דעתיד קיעמה •
 וכל מן דסבע מנה חאי:
 אמן אהיה אשר אהיה:

عليه بيت مفرد مسح לו עוד:

f. 116 תנים יומה מאה שנה • לזה יום מועדה: • בקדשו האלין • יטוך עבודה:
 דעבד לך יומה • ושם קדשו כבדה: • ישימו מברך עליכון • סדרה דאכה
 מצטמדה: • ותהונו בו • בטוב • ואצלחו וחוץ וחסדה: • וישם לוכון בו אמן •
 מכל לחץ וארצם פדה: • ועליכון בו אמן • הברכה תתחדדה: • ולא תמוש
 מכם • ויבד מפניך כל מרודה: • ותראו המשכן נציב • על בחור כל
 מסנדה: • ויעזר עליך מועדיך • בשמח ושלם וכבדה: • וכל שנה ייתו עליך •
 ואתה בחדי חחי וחסדה: • וכן ישמר חייכם כלכם • אה מן אנה מצטמדה:
 בעמל זכאי העולם • ובעמל יוסף קדקה: • ובעמל נביה רבה משה • בן
 עמרם דמע כל מלמדה: • ובעמל אהרן ובניו • כהני יהוה וכבודה • ובקדוש
 שמו הגדול • יכולה נכבדה:

אמן אהיה אשר אהיה:

¹ עמודים. Leg. ?

ואמר הן הו' שליה • וכל שעה יימר בא אלי: המלאך ומללי • והוא
לנמלים רעי:

ומה כלכלו הדה • עד שם לו מועדה: ואמר הן הו' סלק לנכבדה •
ואמר ועתה כבאי:

אמר לי ואמרתי לו • דברים על הלב לא יפלו: גלים 'עמם' אלילו •
לא יבאו משמעי:

ולית לזה וזה קשימותה • אלא יתוב בעלי אלילותה: סנאי אימנותה •
הגון היהודאי:

והקשט הן הו' לן גלי • כשמש מתגלי: והוא מתי אליך ואלי • שבין על
כל ^{על}עממאי:

על גביר העולם • דמע מינה' דארם: משה ברה דעמרם • דבו שמעו
עמים ומראי:

בעל הנפלאות והגלויים • ומגידו במ' שמועים: בכל הארץ ובכל הגוים •
ולא עורן ימעי:

בימה ובמדבריה • ובכל אתר דבה שרא: אתעבד לו משכרה • מתפרש
בין מודעי:

עלמה וכל ממלא • מקצה ועד קצה: מטי מן שומיה לארצה • עלאי
אראי: f. 115

וביום מעמדו • כל בוראיה יסידו: 'בקשט לא בזדו • וזה אתר פנעי:
דאני דרוש הממלל עליו • בחשב מטות מדעי אליו: ואת הוה ממלליו •
י • ה • ו • ה:

והן דאת תשמע משמע • ולא תעבדו בתרדימה: ושים לך תקומה •
ושמע ועמי מה היא:

רבות רבך משה • ומה לו נעשה: ביום השלישי • ומלאה מסעי:
אל דכרן זה המקום • והך הוה תשבית זה היום: וקומטית כל היקום •
מן שני צבאי:

המלאכים וישראל • ואיך אצטמתו כליל: ואיך קדש את ההר והגביל •
וטור בחר טור אשתמעי:

בשפולי טור סיני • בחר קדוש שני: ימים דבשלישי דאני • מה אשתאי
בו לעבראי:

בהיות הבקר • וענן כבד על ההר: ושרא קול השופר • וחיליה אודועי:
ואנפקו מן 'כסי ואתגלו • תחת מורה כל חיל בחילו: והר סיני עשן
כלו • וברקיה מופעי:

ועננה הוה כפל • וחשכה בחרו קפל: ואש להבה וערפל • וזאת למה היא:

רב אלה ותמא וישרו אלקטפ אל עשרת הדברים • יִּקָּאֵל יתהלל תְּקִיל
 ודראן חילה רמה שמע בקלן • ומרקה אלהים אל עליון והא מלך רחמן
 חָפִיף ויתמר ישתבח תהותה הסאה ותמאָּ והי תְּקִדְמָּהּ فِي عَادَةِ
 السبت ובעדא בריך אלהנו תְּקִיל שוֹיָה ויהוה אלה תְּקִיל בֵּית וּבֵית
 ויתמר סודים עלי נְעֻם אופע והי תְּקִדְמָּהּ فِي עَادَةِ السبت המְזֻכָּר | ואִזָּא
 B 9, f. 113^b מָא אִנְּקַלְתְּ סוּדִים יִקָּאֵל עוֹזְמָא הַדָּא אֶלְכִּימִי • [מִן] מִימֵר עֶבֶד יְהוָה בֵּר
 שְׁלָמָה • יִרְחֲמוּ וְגוֹ

אלהי אברהם דְּלִחְנִיכֵי דָק: דאמר עליו ויחלק: אשר אמר וכן משק:
 ביתי הו דמשק אליעזר:

אלהי מי אנציר לאלה: אשר אדרש עֵלָה: על הר הנחלה: דבשמיני
 אתנזר:

אלהי מן דאמר מה נורא: דבא לאהלון מורא: דאמר עליו ויירא: יעקב
 מאד ויצר:

אלהי בעל החלמות: דאשליכהו באחד הבורות: ולא עשה תועבות:
 ונזר אחיו לְבָשׁ נזר:

אלהי מן אמר זה אלי ואנוהו: אלהי אבי וארוממנהו: נביא אשר
 שלחהו: לעמו ישראל ממצרים פשר:

אלהי מן לְבָשׁ כְּלִיל: וְחִשָּׁן וְאַפֹּדוֹר וּמַעִיל: | וְצִיץ מִנִּיר עַל פֶּתִיל: f. 114
 ואבניט שש משזר:

אלהי הכהן המשיח: דְּלְבָשׁ בְּנֵדִי קְדָשִׁי: דאמר עליו נשיא: נשיאי
 הלויים אלעזר:

אלהי תלימא איתמר: ופינתם אשר שלמר: והקיאם¹ לו משתמר: ועמת
 יהוה עזר:

אדרש ממך בעמלם: מרי ובזכותם: עֵמֶךְ חֲנָנִים: והרחיק מנון כל זר:
 חמיד לך ידרשו: וממך יבקשו: לְחֻצוֹן תִּנְפָּשׁוּ: ותהי לון מנן ועזר:

אה מרן הן עמיד: דְּכָר לָנָּה קִיאֲמִיד: והשקף עלינו מן שמיד: ואלבש
 ית נזר:

ולצרותן רֵאָה: כִּי אַתָּה אֵל רֵאָה: מִנֵּךְ אֲנִי בְּעִי: מִחֲרוֹן אַפֶּךָ עֹזֵר:
 אמן אהיה אשר אהיה:

קשמה לא יכסה: רק גלי לראה: f. 114^b

דראה בעין מדעו: ויפתח עיניו ומשמעו: ויקשט מֵרָאוּ: למימר נכראי:
 דאמר על בנין: אשר בא אליון: משיחת לבביון: ומה לון מן מדעי:

הֵיֵה יביא ראשם בחיקו: ויפתח את שקו: ומה תדברו נפשו יִפְקו: לא
 עֵד ולא ראה:

¹ B 9, and so elsewhere.

الثانية وبمקום אשר אזכרתי את שמי وتامة
الثالثة بروך من دامر והיה כי יצעק אל יהוה وتامة

יהוה אל רחום וחנון ומרן ולעלם תסתנדר ולעלם תשתבח
ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال عادة امين

يشتبع علي السبت الذي بعد حج مقصير من قول سيدنا ابيشع f. 55
رصون יהוה עליו.

חילה דבון נור קדש מן הבריה • ואלבש ית כליליו: לאבינן אדם
קמאה • מאז על בוראיה אמשיליו: ועתק זה הכליל לכל דרי זכותה • כל
אחד בנבוליו: עד בא הנביר הרם אשר • אתברא העולם בנלליו: טובי
מי יטהר נפשו ויימר • שלום יהוה עליו:

האנשיא העשה המושיע: האיש הצדיק משה: דעלה על טור סיני ודרם
ברגליו באשה: וצבאות הקדש על חנותון מתכנשי: מציתין לממלל יהוה
וממלליו:

רב אלה ותامة

مليفوط علي ليلة الاحد الذي هي ليلة خروج السبت المذكور يقال بعد
ختم اول שלום للامام ننه بن مرقه رصون יהוה עליו امين

אקדמו בשלם • אה עדת עבראי: | על צלות אול שלם • הי צלות קמאי: f. 55^b
מימרה על הלב • במטר לקחי • אוצר מלא הכמה • טובי מי לו בעי:
יקבל אלה מני בדילך • מדרשי ופנעי: ותעזר עליך מועדיך • ואתה בחדי
והי: אניב למימר ואמר • אדכר לקמאי:

جوابه ولا تنشي عكبائي وتامة

¹ בשם יהוה הגדול:

إذا اتفق عمل مועד חג הקציר פי المدينة يكون بدو الصلاة كعادة شבת
הדברים • والتشحيات المعتادات والقطف يأتي ذكره في عادة אלחג בתامة
انشأ الله تعالى ويقال علي وאלה שמות ישתבח وهي قدامك

חילה דאסגלנן מן העמים • ושם ידינן במשמר המועדים מלאות: בתלתה
מועדים קעמים • על ארכוני השמחות: ייתו בשלש פעמים • בתלתה חדשים
מתודעות:

ותוך השלשה זה מועד דגלגיו יתרים: דאתשמה בשלשה שמהן יקירים:
חג וקציר ויום הבכורים: ומועד השבעות:

צלול לילל מַפֹּק חג הקציר רמשה: וּהי לילה האלנין שריו הצלולל כמלל f. 52^b
 לילי האלנין ולחמיס פי לחמסינ וּיִקָּל יהוה אלה וּנכבד כאלעדה מן
 גיר מזד ואז ישר ומן נשווי כהלן המנאט ושמו העדה וידקר פיהא כמא יאלי
 פי המרן ודרן לך נביע ויתרבי כלמא וּיִקָּל הקטף מן גיר מזד מן
 הרמתי את ידי אלי אן יסלו פי הסגר לחמסינ ואחם הדביקים ביהוה
 אלהיכם חיים כלכם היום * ינכרא סורה המנאט וּהי הדי
 ראו למדתי אתכם חקים ומשפטים . . . | לפניכם היום:

f. 53 וּיִקָּל בעדה ובקשה משם וּתמא * וּיִחְתְּמוּ הקטף אלי ענד שופטים ויצא
 המכתב וילבו כי בשם ושמוע ישראל והמקרא על המכתב ראו למדתי
 המלמד דכרמא ומן אתהו דבריד עלמה אחרמא וּלסגדאט תלאת המנאט
 האלה ויאמרו לי מה שמו אמר אליהם יתרבי זה השם הקדוש ויאמר
 אלהים אל משה אהיה אשר אהיה:

f. 53^b האנייה ברוד מן דאמר אני יהוה ואראה . . . | נודעתי להם:
 האללית ולמען תספר באזני בנד ובני בנד * וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:
 ויהוה אל רחום וחנון ומרן וידקר פיה וישם אלהנו זאת הלילה אשר הי
 לילל השני מן בריאת עלמה וּהי מַפֹּק המועדים: וּתמא *
 ולעלם תסתגר ולעלם תשתבח ותתחלל הצלולל בטוב:
 الله لا يقطع ليش[אל] عادة امين

f. 54 צלול לילל השלישי תאני לילה חרוג חג העסיר כמלל לילה האלנין המלמד
 דכרמא בל נשווי כהלן המנאט ודרן טבה דמיטב * וּלִקְטֹף כמלל לילה
 האלנין ולמא יסלו ויצונו למא יקולו את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו
 כאשר צונו ינכרא סורה המנאט וּהי הדי
 וּהיה עקב תשמעון . . . כי מוקש הוא לך:

f. 54^b ובעדה יקָּל כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: | ויקמלו כמלל מא
 תמלל לילה האלנין ויצא המכתב וילבו כאלעדה וינכרא עלי הכתב הסורה
 המדכורה ומן אתהו דברי[ך] עלמה אחרמא וּלסגדאט ילאת
 האלה יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם וּתמא *

f. 47 *מן בית א' אלי בית ל' התחא יחלפו חלף الفواة والكتاب بينهم ومن
בית ל' וראח יערו התחא מן בין الفواة אלי קדאמם כמה גרת בהמה
העדה¹

f. 48 ויעד בית הא סביאן והם פי وسط אלנבע ויאל שבוע מן
מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו וגו'

כרוז לאלה • ישר הישרים: דשלח משה הנביא • דמע הספרים: והציל
עמו על ידו • במופתים יקירים: מספרם אחד עשר • חתמתן מות
הבכורים: ואנגדם אל מדבר סיני • על כנפי נשרים: ואשמעם קולו • ידבר
בעשרת הדברים: ראשם אנכי יהוה אלהיך • לא יהיה לך אלהים אחרים:
ואחרם מזבח תבנה • על קדש הטברים: ואנדה לן על ידו • פקודים
וגזרים: מן כלולם מועדים רמים • שבעה במספרים: מנון אהן יומה •
דגלניו יתרים: דאשתמה בשלשה • שמות יקירים: חג הקציר ומועד
השבועות • ומועד הבכורים: יהיה בריך ומברך עליכון • מן דאכה שרים:
ותחנו להגררזים • קדש כל טברים: וכן ישמר חייכם כלכם • האבות
והברים: ומאה שנה בחדי וזהי • תעשו מועדיכון באיקרים:

מפוק: כל מן דאכה • יודי וישבח: | לעבוד בריאתה • עלמה וכל דבה:
ותנים יומה מאה שנה • לארכה ולרחבה:

ישתבח אלהים:

جوابه ويشاء اهلون את ידו וגו'²

وزفة وזכרת وكرزنة ثلاثة وאלה יקבל מנוכון אמן • מאה שנה תנים
יומה מאה שנה • امين

f. 51^b ואذا كان حجاج جدد يقال ذلك الصلاة واذا ما كان تقال اولاً يبدا الامام
יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד תكرر ثلاث دفعات וכי בשם ואהיה
אשר אהיה وتماة ולטוב לנו وتماة ويقال
ויקם את החצר סביב למשכן . . . בכל מסעיהם:
יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וגו'

f. 52 ويقال שמועין ותניו والفاة وאלה יקבל מנוכון אמן • מאה שנה תנים יומה
מאה שנה: ويطوفون جميع الجوق حول ألنבע ويهنو بعضهم بعض
الله لا يقطع ليسرال عادة امين

¹ In the margin.

² Continuing as on pp. 275, 276.

ושבת וסיני וקציר וחג וכבוד ושמה וענן ובקר ובקר ואלעזר ואלֵאָלָא יִקָּאֵל
 قطف العشر كلمات

יתנלג הקראה דקרא עסרתי מליה ונו"

f. 38 תורה צֹאֵה לנו משה וִיִּקָּאֵל יתהלל תְּקִיל וִיִּצָּא הַמִּכְתָּב הַקָּדוֹשׁ וִיִּלְבּוּ כִּי בִשְׁם
 f. 38^b ויהיה גבור • והמקרא על המכתב • | וספרתם • וביום הבכורים • ומן
 אתהו דבריד עלמה אחרה והסגודות שלשה:

الأول ויקרא אברהם את שם המקום ונו"

الثانية מועדי יהוה אשר תקראו ונו" ברוך מן דאמר שבע שבתות ונו"

الثالثة ביום הבכורים בהקרבכם¹ ונו"

f. 39 ויתמר יהוה אל רחום וחנון • ומרן יקבל צלואתכון וידקר האמא ויקאל
 יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך . . . ואמת • ואלה יקבל מנוכון
 אמן • ויהנו بعضهم بعض ثم يبدأ الامام אז ישר²

f. 44^b יתהלל | ובעד יִקָּאֵל שְׁמוּעִין וְתַנִּין יתהלל . . . ואמת וִיִּקְדְּמוּ כָּל
 ישאל יזורו המזבח וִיִּסְגְּדוּ בֵּין יְדֵי אֱלֹהֵי תַעֲלִי וִיִּקְבְּלוּ הַמִּזְבֵּחַ וִיִּטְלְעוּ מִן
 הַנָּהָל אֶל־הַקֶּלַע הַדִּי בֵּין הַמִּדְבָּחִים וְהֵם מִזְבֵּחַ יִשְׁחָק וְהֵם נֶחַ וִיִּקְרְאוּ
 דָּרָן אֱלֹהֵי רַב וִיִּקְרְאוּ פְּסִלִין עַל־נֶגֶם מִבְּרַחוֹ הַמִּתְקַדֵּם דְּכָרָהּ בִּי עָאֵד
 חַג הַמַּסּוֹת | וִיִּכְמְלוּ דָּרָג וִיִּתְקַרְאוּ אֶל־מִזְבַּח נַח וִיִּתְקַדְּמוּ שְׁנֵי
 f. 45 פְּוָאָה וְשֵׁשׁ תַּחְתָּה וְהַכְּהֵנִים בֵּינֵיהֶם

פְּוָאָה אֱלֹהֵי רַב וְלִית כּוּתָּה • קָהֵל רַב וְלִית דְּמִי לָהּ:

תַּחְתָּה נְבִי רַב וְלִית קָעֵם כּוּתָּה:

וִיִּכְמְלוּ מִן הָאֵמָּה דָּרָג סוּתָא וִיִּתְקַרְאוּ אֶל־מִזְבַּח נַח וִיִּתְקַדְּמוּ הָאֵמָּה

אזדמנו על טור סיני יומה דנחת כתבה ונו"

f. 45^b וִיִּקָּאֵל יתהלל תְּקִיל וִיִּקָּאֵל יתהלל . . . אחד ותמא וכי בשם ולמוב
 לנו וקטף המאן והו קטף נח:

ונח מצא חן ונו"

וִיִּקָּאֵל יתהלל תְּקִיל וְהַרְדִּי אֱלֹהֵינוּ אִלְהָא תְּקִיל וְאַחֲרָהּ חֲפִיף וְאִין כָּאֵל יִשְׁרוּן
 וִיִּקָּאֵל יתהלל וִיִּתְמַר הָא סְבִיאָן וִיִּסְיֻרוּ בֵּיהּ מִן מִזְבַּח נַח אֶל־נֶבֶחַ
 עֲלֵמָה בֵּית פּוֹק וְבֵית תַּחַת וְיִתְחַמְּוָהּ וְהֵם דִּאֲחִילִין אֲלֵגְבַּע וְהִי מִן
 קוֹל הָאֵמָּה מִרְקָה רִצּוֹן וְנו"
 הָא סְבִיאָן וְנו"

¹ And so afterwards.

² Continuing as on pp. 273, 274.

¹ בשם יהוה נשרי:

צללות לילת מועד חג הקציר רמשה: שריז הצלות כארזין ואמרים [ועל
פתח] רחמיך וכי בשם וקצי הבריה • ואלקטף שבת וקציר וסיני ופי
السفر الرابع ينقرا وبיום הבכורים ويكملو القطف وال آخر התורה
יתמר תורה ויתהלל תקיל וברוך אלהנו ויהוה אלה חגיף ונברך
והמוסף בה

² ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי וتمام

אלהי אברהם לך נברך ואז ישר | ויצא מכתב אחד ויתמר נזל מן غير L 22, f. 2
حلقة ويلبو כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב וביום הבכורים •
ומן אתהו דברך עלמה الاخر והסגרות שלשה
الاوله מועדי יהוה אשר תקראו וتمام
الثانية ברוך מן דאמר שבע שבתות וتمام
الثالثة יברכך יהוה וישמרך וتمام וביום הבכורים וتمام

ויתמר יהוה אל רחום וחנן ומרן יקבל צלואתכון ובעד אתי בשלם וتمام
وزفة וחכרת כי עבר היית' וتمام וכרזת ثلاثة | ויתמר מליפוט מן מימר f. 2^b
אדונן הכהן הגדול אבישע בן פינחס רצון וגו'
תנים יומה מאה שנה וגו" ³

בשם יהוה הגדול:

f. 3

צללות מועד חג הקציר צפרה • יתכנשו כל הקהל והזקנים אל תרח הכנשה
וישרי זקן הכהנים הצלות יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד תכר
ثلاث مرات וכי בשם ולטוב לנו וيقرو ויבא יעקב שלום עיר שכם
وتمامه וישרו אלקטף وهو קציר ושבת וסיני • وهو القطف الذي تقدم
ذكره في عادة يوم سبت العيد الذي يقال في الحلقة من غير زياده ولا
نقصان ولا يكملو القطف يقول الامام מאה שנה ביומיכם כלכם ויבدا
ועתה ישראל ⁴ . . . | וישרו הזקנים אלקטף • ברית וזכרון ותרומה ויוסף f. 12^b

¹ L 22, fol. 1^b.

² Five headings.

³ As above, p. 269 to the

end of the service.

⁴ Continuing as for המצות, pp. 270, line 10, to 272, line 27, with slight variations, agreeing mostly with L 1.

אלהיך מרד • תכתב עליו דברך • ומה ביאר לך בספרך: ואת בשמח ובשש:

הא טובך ישראל • מה נתן לך האל • שמך את הסניל: מלבין כל הגוים • ומיתביתך עלוים • אשר אבהתך הוֹו שמעוים: מתוך האש:

ואסגלך מכל עם • במשה בן עמרם • דמללו פם לפם: הא טובך אן שמת • נפשך לא עשקת • כי מן נוף זכאים אתה: לא מן אליש ותרשש:

מה שנה אה עם רם • תעשה מוע[דים] בשלם • ומיתובי[תך] תתריאם:

וזה השבת מברך • עליך ועל סדרך • דו כלול שבתות במספר: דאתקרי f. 112^b

מקראי קדש:

וכבן מחר בשמחיה • תחג לקדש מַבְרִיה • דו כלול חמשיתי יומיה: מאה

שנה לון תעשו • בשמח ובששו • ואל הרצון תנשו: והדבב לוכון יכחש:

ועבדך ישאלך • אן תשים מאתך • תפלה למרד: אן בחסדו יתרחם •

וכבן ינחם: על רוחו עבדו הכהן אברהם: ותימר ירחמו הנאדרי בקדש:

ומרן צלותך יקבל • וישמע מה את שאל • ומכל לחין לך יגאל: ויושעוך

מן פנותה • ותתהפך בישותה • ואוצרי טב[התו] לך תתפתח: וישקף עליך

ממוען הקדש:

בעמל שכוני המערה • ומי לחלמיה פתרה • וקדקד עלמה ונזרה: מקטירי

הקטרה • ונש[אי] העמים סדרה • וקדש כל סדרה: והר הקדש:

בקדוש מן דאמר בשבעותיכם מקרא קדש:

יתחלל אלהים ותמאם תִּכְרַר תְּלַת מְרַר וְיַעֲדֵה יתמר כי בשם • ולמוב לנו •

ותמאם וקטף הזכאים • תמאָ וּיִקָּאֵל שמוען ותניו • ויתחלל אלהים ותמאם

וכי בשם וישמע ישראל ויצִונו • ותמאם אלה יקבל מנוכון מאה שנה

תנים יומה מאה שנה אמן

אלה לא יִקְטַע לִישְׂרָאֵיִל עֲדָה אָמֵן:

ובחר מן זרעו נבי • רבי • מן בית לוי: ואמר לו אה משה • אה נאמני
ואישי • עלה לבית מקדשי: מתוך האש:

ואתן לך ספר • התורה אשר • בו סוד סתר: תפתר אתו • מן חקות
ומצותו • דבו אצטמתו: כל מועד וחדש:

דמהם האלין השבתות • דקדשיון מלאות • | דמספרון שבע שבועות: f. 111^b
קמך אזכרם • ואפתרם • מראשם ועד אחרם: ואשרש בכל שרש:

דבון אתעשה • סימן חיול קשה • ותמח רב לא יתנשי: ובו ישראל
בתוך הים • הלכו בשלם • פרעה ועמו דאתרים: לא ישתאר מנון נפש:

במים אדירים טבעו • ומלרע שומיה אמתו • ולפרשון מה מצאו: וישראל
צאו בשלמה • בקול רמה • מי כמוך באילים יהוה: מי כמוך נאדרי בקדש:

ובשני ^עעמה אתו • ואל מרתה אצטמתו • ומים ממרה לא שתו: ואל
משה צעקו • ומכל מחלה אתפרקו • וחמים לון המתקו: על יד מי לערפלה

נגש:

ואל אילים באיקרים • הוֹו כהלון עברים • מספר הזקנים תמרים: עינות
כמספר • השבטים וכמספר • חדשים וכמספר: מגדלי הירח והשמש:

ובמדבר סין מצאו • המן ממו לקחו • וכל איש כפי שבעו: אמר • לון
דמע מכל ¹הבשר • איש אל יותיר ממן עד בקר ²: ירים תולעים ויבאש:

והחמישי הוֹה כהלון עמדים • האבות והילידים • במשרית רפידים: צעקו
למשה • מה נשתה ומה נעשה • אמר לון המושיע: הכה את החלמיש:

ויצא ממנו מים • וישתו ממנו כל העמים • וירוי כל הצמחים: ובששי
אמר משה • ליהושע האנשיא • בחר רום כל האנשי: וכל מנון לבנדי

המלחמה לבש:

ובך יצטמתו • ולממלך יציתו • וצא הלחם • בעמלק ועדתו: בפי חרב f. 112
יכה אתו • ומעל הארץ יברתו • הוֹ וכל עדתו: לא יתחוי מנון נפש:

ובשביעי נחג עמו • להר סיני בשלמו • עד ישמעו ממו: קול ישר
הישרים • במלים אדירים • בארבע קצים סדירים: מספרון ארבע ושש:

ראשם אנכי אל קני • לית לגדליו שני • לא יהיה לך אלהים אחרים על
פני: לא תשא בשמי לשקר • ויום השבת תשמר • ולאביך ואמך אוקר:

לא תקלל חרש:

לא תנאף לא תרצח • לא תגנב מה תמצא • ועד שקר בך לא ימצא:
לא תחמד מה לחברך בביתו • וכספו וזהבו ואתתו • שדהו עבדו ואמתו:

ומה הוֹ על הארץ רמש:

ומזבח אבנים גדלות • על קדש הנבעות • ותעליה עליו עלות: ליהוה

¹ B 9 מכך.

² B 9 adds in a later hand: עד בקר: והנחור מ.

מן השבתות מה טבו • ומה רבו • דאזרמן בו: ראות מכתב אבישע •
דאנשה • על העם הנלשע: דבזאת צלותה אצטמתו:

¹ דאכתב בימי הרצון • בשמח והששון • לך * אה ישרון²: ואתפלל בו • f. 110^b
ואשמר מה אתא בו • אן יבד דבבו: וימחיון מתחת שמימותו:
¹ ועבדכון יימר לוכון • אן ירחמו יהוה וירחמכון • ויסיר פנותה מעליכון:
שמו מריחב המריחבי • אן יסלח לו חובי • בעמל משה הנבי: דמע כל
בריאיתו:

ומאה שנה בשלום • תעשו זה היום • העצום: וככן מחר מב[רך]
עליכון • אתון ובניכון • ולאִי עלי אימר לוכון: תנים יומה חתמתו:
מפֿוק: ומרן יקבל צלואתכון • אה עם קרש וסגולה: ויעני בעואתכון •
ועובדיכון תתצלח: וישמע קלן דצבעתכון • וירפאכם מכל חלה: ויאמן
יראתיכון • וישים לוכון גאלה: מידי דבביכון • וענני הרצון יטללה: על
קרש טבריכון • הר המנוחה והנחלה: וישמר יהוה חייכון • ושביכון טבים
מן אלה: בקדוש מי אמר לוכון • ושמרת ועשית את החקים האלה:

יתהלל אלהים ^{وتسأله عليه ايضاً} מרן [מן] מימר אדונן הכהן
אברהם בן יצחק • הלוי ירחמו ונו"

נעמד פני • אל קני • בדר בלא שני: אל קעים • עד לעלם • ישתבח f. III
ויתרומם: מלב ומנפש:

והִי לו תמיד • עקר סגד • דו רב חסד: ואודי לו ואגדילו • דו רם
ביכלו: ירוש על כל ירש:

^{עשה} התמחות • והאותות • והמלחמות: לית אלה אלא הו • בדר
בקמאו • צדיק וישר הו: מחיי כל נפש:

לאִי לו אשבח • ברישה ובעקבה • ואנציר ית לבבה: לו אשאל טרם
האל • דו יכול על כל יכל: יתני מה אני דרש:

דרוש מדרש • מן המדרש • המתקדש: יתן לי מדע • עד בו אדע • כל
מדע: דו יגב על כל בלש:

וידועני • ויסעדני • עד ימטני: דרך דעתו • וחכמתו • ובינאתו: עתה
פניך נורש:

ואתֶּה אתיתב מולי • ושמע לי • ולממללי: ולא תקח עלי • ולסכולי •
כי אני לבעלי: המדע שמש:

ואשרי אשרי • במימרי • בשם מרי: ישר הישרי • דצער אדם שרי • מן
ארבע אקרי: רוח ומים ועפר ואש:

¹ In marg. ^{לכאִי}.

² B 9 (?) א. והשרון.

שבע מועדים • הסידים • כבדים : כל מועד לו שמח • ואתה בון תשמח •
 אה ה[עם] הדמע : אה קהלו ועדתו :
 בחי[ך] אצ[ית] לי • אה קהלי • ושמע ממללי : ואתיצב קבלי • ולא תקח
 עלי • אן הורכת ממללי : מדרשי אוריך אתו :
 ואם אתמ[ר] המימר • אניב ואמר • אלף ישר : ואפשט לי עדר • ביני
 סדר • דאנה מסתדר : בצלותו :
 ישראל אשרך • אשרך • במה יהב לך מרך : ופקרך פקודים • חסידים •
 מנון יומי המועדים : כל מועד על אדותו :
 ועוד פקר בספרו • אן תספרו • חמישים יום באיקרו : שבע שבתות
 תמימות • עצומות • ושבע שבעות בשלמות : כל שבעו ומספרותו :
 הראש באו • בימה וממו צאו • בשמחו : ושרו על שפתו • בזהותו •
 ורבביון בו המיתו : פרעה וכל עדתו :
 ובשבוע השני • באו בני • ישראל לפני : משה ויצעקו • עד המתקו •
 המים וישקו : כל עמה בשלמותו :
 והשלישי אל אילים באו • ובה מצאו • עינות מים בשמחו : שתיים עשר •
 כמספר¹ • השבטים אשר : הזכרו בתורותו :
 f. 110 והרביעי המטיר לון המן • ואכלו אתו בשלמן • וכל טוב לון אורמן :
 והחמישי • המים הוציא משה • לון מצור חלמישי : עד מנה שתו :
 ובשבוע הששי • לון אתעשה • כל שמח וששי : במקטל עמלק הקשה •
 ועמו הנרגשי • על יד תל[מוד] משה : יהושע משרתו :
 ובוה השבוע השביעי • זעק אלה לנביא • מתוך ענן עבי : ומללו בעשרה
 דברים • ראשם לא יהיה לך אלהים אחרים • לא תשבע בש[מי] לשקרים :
 שמור יום שבתה וקדישותו :
 כבד אביך ואמך • עד תתורך יומך • לא תרצה ישפך דמך : לא תנאף
 לא תגנב • עד בטח תשכב • לא תסיד בשקר עד תתיטב : ולא תחמד
 בית רעך ואשתו :
 ומזבח אבנים תבנה • על קדש מכוני • דגלניו רביאני : וזה הממלל על
 טור סיני • וכל מזדמני • בתחתית הר סיני : בשעבוד וארתתו :
 יהוה ישמכון • אתון ובניכון • כֹּת אבותיכון : דשמעו ש[לש] קולות •
 גדלות • קול יהוה וקול השופרות : וקול משה דמע כל בריאתו :
 והרצון לוכון יזמן • על הרגריזים אמן • וישמר חייכון מן אודמן : בזאת
 צלותה • בשמחותה • בצפר יום שבתה : דו חתמת שבע שבתותו :

¹ כל מספר B 9.

מנון מספר שבע שבתות תמימות • ודן שביעה דהוּ בו מקשימים:
מקרת עסרתי מליה פה אל פה • במראה ואנון בזה לא שנ[גים] ול[א] חטים:

אלא קול קרי אתי מכל פה • מליו מן חיי עולם. מלקיטים:
משה ידבר והאלהים יעננו בקול • ושש מאות אלף מביטים:
מתוך ארבע שנבים בקול גדול • יופי הכ חרבים לחטים:
ואמת קמו ועמו זה התמח • אתו זה למשה רחמים:
ואמרו קרב אתה ושמע • דאנן על כֹּת זה המעמד מעטים:
ולית יכולה על המעור לכֹּתו • אלא מן מימך נהי מקליטים:
חקות מרן מצֹתו ותורותו • ותקים לן שוטרים ושופטים:
ישיב יהוה עליכם מן צלות • זה משה ותהי לוכן מקלטים:
וברכת מי אציג המקילות • אשר פצל ברחמים:
ומן ברכת הזכאים אבותיכון • ומי לברכת רבתה פְּרוּמִים:
וישמר חייכון וחיי בניכון • ולקרבן הרצון תהיו שחומים:
ומרן יקבל צלואתכון • ויפֹק יתכון מן פנותה פליטים:
ויעני בעואתכון • ותנשלמו מן מיני הלבוטים:
וישמע קלן דצבעתכון • וברתות מרן תהונו עבומים:
ויהיה דן יומה 'מברך עליכון • אה דמע השבטים:
בקדוש דקדושך ואסגלך • דו שליט השליטים:
בקדוש מן דאמר וחג שבעות תעשה לך • בכורי קציר חטים:

عليه ايضاً مرن من ميمر الجّد العالم الشيخ مفرج المفرجي يرحمو
יהוה אמן:

נחתם צלותה • במימר תשבחתה • למרה דאלהות: ופניו אקד • ארצה
ואשתחבד • ואסגד: ואקדש שמותו:
האל הקדוש • דלו אני דרוש • ופניו פרוש: שתי ידי • בשבי ומועדי •
דו אל[י] ועובדי: התמיד באלהותו:
לאִי אודי • במואדי • בלב חדי: וארוממו • ואקדש שמו • דו ממן ברימו:
צעור כל בריאתו:
קני קדום • בדד עצום • שלטן רחום: קדשו רבי • דבחר נבי • מן בני
לִי: עבדו ונאמנו ואישו:

דו משה הנבי • הרבי • דמע בני לִי: הנשיא • המושיע • אשר שמו משה: f. 109^b
דבחרו יהוה ואסגל אתו:
בכתב גדיל • ובו אסגיל • עמו ישראל: ובו אפרש • מועדי מק[ראי]
קדש • יתו בשלשה חדש: יום מזכירים בתורותו:

אמרו אהיה אשר אהיה • אה מלך ארעה ושומה : השקף ממוען קדשך •
וברך זה עמה :

אהיה אשר אהיה • אה בריו כל עלמה : השיב לנו משכנך • על נבעת
עלמה :

¹ אהיה אשר אהיה • אה קדים מן כל עלמה : הסיר זה הפנותה • בעמל
משה הרמז :

f. 107 שביכון טבין מן אלה • אה מן בצלותה קעמה : ותנים יומה מאה שנה •
והברכה עליך תשימה :

התמו צלותיכון • ואמרו בדכיות פממה : כהלכון פם אחד • אדני יהוה :
והסגודות שלשה ² :

אלו אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך • וזכור לנו תפלות אדונך משה
נביך • אשר אמר פני גדלך • שוב מחרון . . . להם בך :

الثانية מועדי יהוה . . . מועדי בקדוש מועדיך דבקן ברחמיך :
الثالثة ברוך מן דאמר שבע שבתות . . . חדשה ליהוה :
الرابعة יברכך יהוה . . . לך שלום :

f. 107^b الخامسة | אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך • מרי בעמל הנביא הצדק •
הנאמן משה עבדך ובכחנת שמישי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר
ופינחס • ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם ³ סלח נא לעון
העם הזה . . . כל הארץ : יהוה אלהי אבותיכם • יסף עליכם ככם אלף
פעמים • ויברך אתכם כאשר דבר לכם :

السادسة אדני יהוה ⁴ . . . פני גדלך • אל תשחית עמך ונחלתך . . . ועל
חטאתו :

f. 108 السابعة | ושמחת לפני יהוה . . . החקים האלה : יפתח יהוה . . . מעשה
ידיך תְּקַיֵּל

ויתמר יהוה אל רחום וחנן תְּקַיֵּל ויתמר מרן מן מימר מתנה המצרי יסלח
וגו' ومنهم من يقول انه من قول الثقة رضى الله عن روحه امين

טרם נתעתק מן זה האתר • נהי אל זה הבגד מפשיטים :
ונלבש בגד עורן בחר • מה יצרנו ברחמים :

עד יתודע לון מפרישות • מן דאנון לדרך קשמה ממים :
וילעו 'בצדיק ראותן עשות • הצדיקים מן עובדי געו[זי] שטים :

וטובי הלוכי בדרך בדרך • וממנה לא יהיו סטים : f. 108^b

פני מן קרא שמו רחום וחנן ארץ • אפים וכל דרכיו קשיטים :
דאפרישון מן העמים במאומות • במצות חקים ומשפטים :

¹ In marg. لکاتبه. ² So. ³ B 9 בעלמה. ⁴ As no. 1.

הראש מועד הפסח • והשני חג ליהוה : להרגרזים בית אל • גבעת f. 106
עלמה :

ובתרון שבע שבתות • חקת עולם תספרמה : בזהי ובשמה • ורמה
מרוממה :

הראש באו בימה • וצאו מנה בשלמה : והשני במרתח • וחשלישי באילים
לית כלמה :

והרביעי המטיר עליון • המן מן שומה : דבו אמר ויצא העם ולקטו •
דבר יום ביומה :

והחמישי הוציא • המים מן צנמה : על יד משה בן עמרם • בחורי כל
עלמה :

והששי אתקטלו • הרבבים הטלומה : עמלק ועמו • על יד תלמוד קטף
כל נשמה :

ובשביעי נח[גם] אל מדבר סיני • למען ישמעו קול יהוה : בעשרת הדברים •
מדבר משישה הפאות עלמה :

ראשם אנכי יהוה אלהיך • אשר הוצאתיך ממצרימה : לא יהיה לך אלהים
אחרים • בארץ ובשומה :

לא תשא שמו לשוא • כי לא ינקה יהוה : את אשר ישא את שמו
לשוא • כי עליו אשמה :

שמור את יום השבת • כי קדשיו רמה : כל מן לא ישמרו • יום נקם קדמה :
כבד את אביך ואת אמך • עד תתוריד לך יומה : ולא תחליף לון מלה •
כמה אמך יהוה :

לא תרצח • ישפך לך דמה : | ראה מה כתוב פניך • אה סדר כל עמה : f. 106^b
לא תנאף • הרע עליך מקומה : חטמא' בריתך • ותהי בניך זמה :
לא תגנב • מאום מן מאומה : ישאלך עליון מרד • יום לא תוכל עליהם :
לא תענה ברעך עד שקר • סהדה טלומה : לא תקח שחד • כי השחד
יעור בנקמה :

לא תחמד בית רעך • ומה לו בעלמה : ולא תחמד אשת רעך • ולא
תעין¹ בעין זמה :

והקמת' לך אבנים גדלות • על קדש כל מקומה : וכתבת עלינה את כל
דברי התורה הזאת • ושרת אתם :

ישים ש[בת] ומ[ועד] מבר[ך] עליכון • אה מן אנה מזדרמה : דו
חת[מת] שבע השבתות • ומחר חת[מת] חמש[יתי] יומה :

² וכן ישמר חיי מן אמור זה המימר • שמו הכהן שלמה : וכן ישמר חיי
בניו • וחיי בניכם :

¹ חעך B9.

² In marg. لکاتبه.

שמור את יום השבת • כי קדשיו רמה: מחלליה מות יומת • כמה אמר
יהוה:

כָּבֵד ומה בא • עד תתוֹרֵךְ לך יומה: והקמת לך אבנים גדלות • בקדש
כל מקומה:

זאת המצוֹה • דְּצוֹה יהוה: מי ישמרה • ישמרו יהוה:
ישימו שבת ומועד מבר[ך] עליכון • אה קדש כל עמה: דו חתמת
שבע השבתות • ומחר חתמת חמשית יומה:

וכן ישמר חייכם כלכם • סהבה ועאלימה: ומאה שנה תעשו זה היום •
ואתם בשמח ושלמה:

אמרו אהיה אשר אהיה • אה בריו כל עלמה: זכור לנו ברית השלשה •
זכאי עלמה:

אהיה אשר אהיה • אה מלכה דעלמה: השיב לנו רצונך • על גבעת
עלמה:

¹ אהיה אשר אהיה • אה מלוך מכה ורומה: הקים לנו תפלות אדונן
משה • בן עמרם הדמע: f. 105^b

חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות פממה: כהלכון פם אחד • אדני יהוה:

عليه דכור מן מימר אדונן הכהן שלמה בן טבית הלוי • יהוה
ישמר חיינו אמן:

אשבח שם יהוה • בתשבחן לשמו הקדוש •

מלוך מכה ורומה: בכל לילה ויומה:

לכבוד הנכבדים • שמו יי • ה • ו • ה • יהוה:

יתודי ויתרבי • רמה מרוממה:

שבחו אה עמה • מלוך כל עלמה:

להצדיק והישר • רבותו עצומה:

מה רבו ומה גדלו • ממו מדרש עלמה:

הגדלות לרב שמו • המלך קעימה:

ממו ברא הבריה • בששת ימים עצומה: ברך וקדש יומה שביעה • ושם
קדשיו רמה:

זוכר ברית השלשה • זכאי עלמה: למשה השליח • קטף כל נשמה:

והצילך אה עמו • מידי הטלומה: במופתים גדלים • כֹּאֲתוֹן לֹא אתעמה:

ואפרש לך שבתות ומועדים • קדשיון ריאמה: לך אה ישראל • דמע כל
עלמה:

¹ In marg. لکاتب.

- f. 103 ויתמר יתהלל תקיל ויצא אדונן מכתב הקדוש ועמו שלשה מכתבים ויתמר
 אז ישר בנגמ תקיל בית ובית אלי אן יטלו יהוה גבור • ילבו הארבע
 פסול ברהי עظیم ובעד יבדו הווא מרכבת פרעה • ויקל פסל
 פוק ופסל תחת אלי אן יטלו וברב גאונך • יתפנו הכהנים במכתבים
 אל הקהל • ויקדמו ינשקו היעדיו ליע[דיו] וינשקו המכתבים • ויקולו
 להכהנים • מאה שנה ביומך יסי • ולא יטלו עד יעבר עמך יהוה יתפנו
 הכהנים למזבח • ויתמו אז ישר • ויתמר ראשה התהללות גואה גדול
 אלה תקיל ויתמר אתה[ן] כתבה רבה ותמא וקדישה ותמא ואה רבה ותמא
 f. 103^b ובעד הא כתיב [א—ז] | ויתמר אהנו כתבה רבה ותמא וילבו קבלו •
 f. 104 הלת פסול ברהי עظیم | וכי בשם ושמע ישראל • והמקרא על המכתבים
 דבר אל אהרן ובעד עשרת הדברים השניות • כל קצה אל פאת • ובכל
 מלה המכתבים תתנשא • והם מתפתחים • והם האולאי
 אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך וגו"

- f. 104^b ויתמר אתהו דבריך עלמה כלה • ויתמר דבור מן מימר שת אהרן
 בן יצחק הכהן יסלח וגו"

שם יהוה נשבח • רמה מרוממה :

תשבחן לשמו הקדוש • בכל לילה ויומה :

אשר ברא הבוראים • בששת ימים עצומה : וברך וקדש יום השביעי •
 ושם קדשו רמה :

וזכר ברית השלשה • זכאי עלמה : למשה בן עמרם • קטף כל נשמה :
 והציל עמו ממצרים • בשדכה ושלמה : במופתים גדלים • כדאתון לא
 אתעמה :

ואפרש לון שבע שבתות • גלגיון ריאמה : כל שבת מהם • מיתוביתו
 עצומה :

- f. 105 הראש באו בימה • וצאו מנה בשלמה : והשני במרה • דבו אמיר ויראהו
 יהוה :

והשלישי באילים • והרבעי המטיר עליהם מן שומה : והחמישי הוציא •
 המים מן צנמה :

ובששי אתקטל עמלק • ועמו הוירמה : על יד תלמוד משה • קטף כל
 נשמה :

ובשביעי נחג ע[מן] א[ל] מד[בר] סי[ני] • בדיל משמע קול יהוה :
 בדברים גדלים • בכתבו הרמה :

ראשם אנכי יהוה אלהיך • דאפקתיך מידי כל טלומה : לא תשא שמו
 לשוא • כי עליך אשלמה :

רח[מו] מרי: יהוה יחני יתכן • ביזמי מועדיך באיקרי: ויבד מפניכון
כל סן חוד ונכרי: ותרואו המשכן נציב • על קדש כל טברי: וישמר
חייכון כהלכון • אנה ובכל אתרי: בעמל תלתה רחמין • דריחון טב
'דריח: ובזכות בן רחל • יפה תאר ויפה מראה: ובנביות בן עמרם •
דקבל קדש כל ספרי: ותנים יומה מאה שנה • סדרת דאכה מסתדרי:
אין כיהוה אלהינו:

ובתר כן יתמר הא איקר ואתהו יהוה ויתמר ישתבח:
ישר הישרים • מלוך כל רוחיה: בגדלו פרק אבהתן ממצרים • בפליאן
וסי[מ]ניה: ואנגדם בזה השבוע אל מדבר סיני באיקרים • בדיל משמע
קול עסרתי מליה: על יד מנדי קדש כל ספרים • דמללו יהוה אפיה
לאפיה: הוא משה נבי כל הדורות: דפקדן על ידו במספר שבע שבתות
תמימות: וזה השבת חתמת שבע שבתות: ומחר חתמת חמישים יומי:

f. 94 רב אלה וتمام | ויתמר הדי אذا اتفق قدوم ولد ذكر في هذه البيت بعد
سطر وانגדם وهو من قول العم المرحوم الشيخ مسلم يرحموا יהוה אמן:
ואומין לנו הטובות יתרים • במקדום דן ילידה דאתיליד מן נפש עלמיה:
לעלמה הדין בשמח ושרים • עד יתרבי ויתלמיד קדוש 'כתביה: אלה ישמרו
ויוקרו וישימו מן טב הנערים • ויניר לבו מדרש כל מדעיה: עד יהי פֶּרֶד
בזה הדרים • וכל מדע ובינה לו מתנגדיה: וישם פניו בריך על אביו ועל
קריביו ועדת השמרים • מן דאכה צמידיה: בעמל מנדי קדש כל ספרים •
דמללו יהוה אפיה לאפיה:

ويقال ألمفوق المتقدم المعتاد ذكره وبتحر כן יתמר כי בשם • וקטף
עשרת הדברים • עלי هذه الوضع
יתנלג קראה דקרא עסרתי מליה • וידבר אלהים את כל הדברים האלה
לאמר וגו'

f. 94^b وبعد ذلك يقال يתרבי כלה وبعد יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד •
יהוה אלהינו יהוה אחד:

ויברך אלהים את יום השביעי וגו'

ويلى عשרת הדברים قرايه تمامه الاربع سور وبعدهم القطف
ובמקום אשר אזכרתי את שמי שמה אבוא אליך וגו' f. 95

ويكملوا الاربع سور قرايه تمامًا وبعدهم
וישמע יהוה את קול דבריכם וגו' f. 101

ההרה וה'י שם': ואתן לך שני לוחות האבנים • עשרת הדברים במ: והתורה והמצוה • אשר כתבתי להורותם: ויעל משה אל ההר • ויכסהו הענן שם:

דליום יום קדש • וברכה ומשמר: ליהוה ויום טוב • למן לו בשלם נטר: אתקרי שמו שבת • כי קדשיו יתר: מה רבו מן יום • ומה טוב מה בו יתמר: תשבחן ורבואן • וככן בו אסתדר: ראות מכתב אבישע • בן פינחס בן אלעזר: דאכתב בהרגרזים • בשנת שלשה עשר:

פני מכתב אבישע • בזה היום נקום: ונשבח שם מרן • המלך הרחום: ומחר נלך נחג • לקדש כל מקום: הרגרזים בית אל • דבחרו אל רחום: טובי מי יחג אליו • בשמח ושלום: יקבלו יהוה • והברכה לו תקום: יברכך אה קהלה • ויבד מפניך כל טלום: | יאיר יהוה פניו אליך • ותרבי f. 93
אמן ותרום: ישא יהוה פניו אליך • וישם לך שלום:

צוֹך יהוה אה ישראל • בחקים ומשפטים: צדיקים כלם • טובים וקשיטים: אתפרשו על יד משה לך • אה דמע השבטים: מנן מצוֹת המועדים • דכלם מתקשטים: וחג שבועות תעשה לך • בבורי קציר חטים:

קהל ישראל יתפחרו • על כל העמים: בהרגרזים בית אל • קדש המקומים: דיחנו אליו • בשנה שלש פעמים: הראש חג המצות • והשני מחר בשלמים: דלו שלשה שמות • יקירים עצומים: חג הקציר ומועד השבעות • וחתמת חמשים יומים: מה טבו מן מועד • דגלגיו רמים: תתחנו בו אה עמה • אה מן אנה קעמים: ויקים לוכון מימרו • על יד משה התמים: יפתח יהוה לך את אוצרו • הטוב את השמים:

ראה בעינים אה חברי • מה יהוה אהבך: ופקדך בפקודיך • ועל יד משה צוך: תשמרון בעלמה • הא טובך הא טובך: במה יחב לך מרך • ואסגלך בכתבך: יהוה יברך אתך • ויפרך אמן וירבך: והוא יהיה עמך • לא ירפך ולא יעזבך:

שלם לך יום שבתה • דמע הימים הששה: ושלם על הרגרזים • דמע היבשה: ושלם על זה המכתב • דו מכתב אבישע: דאנן עמדים קמיו • וידינן מתפרשה: אל יהוה ודרשים • אן מעלינו ישא: כל לחץ וקצף ונגף • ויומי פנותה יגרשה: וישיב יומי הרצון • ועל בית אל יחדשה: בעמל משה בן עמרם • נור בריאתה ושלמשה: | דאמר לעמו • בתורה f. 93^b
הקדושה: אשרך ישראל • מי כמוך העם הנושע:

רתנים יומה אה עמה • אה מן אנה שרי: בזאת צלותה • מן כהן ושמרי: דאמרתי קמיכון • זאת שירתה באיקרי: בחייכון לא תסבו עלי • ואפשמו עדרי: כי לשני מתקצר • בדין מימרי: ואני עבדכון מריחב • אן תימרו

מאילים • ויבאו למדבר סין בשלמים: ואמטיר עליון • המן מן השמים:
ונסעו ממדבר סין • ולרפידים באו שלומים: ומשה הכה הצור • ויצא
ממנו מים: ושתה העם • לעיני משה התמים: וכן אתעשה לון ברפידים:
עובדים עצומים: ביכלול יהוה • רחום הרחומים:

ישראל שמה ברפידים • במלחמות עמלק: ועמו הטלומים • דכל מנון f. 92
רחיק: מן רחמות יהוה • אל ישר וצדיק: אמר משה ליהושע • תלמודו
בלב חזיק: בחר לנו אנשים • וצא הלחם בעמלק: מחר אנכי נצב על
ראש הנבעה • ומטה האלהים בידי דביק: ויעש יהושע כאשר • אמר לו
משה הנומיק: ואהרן וחור • כל אחר ביד משה דביק: ויחלש יהושע
את עמלק ואת עמו • ויכם לפי חרב חריק: ויהוה אמר למשה • אה
נביא צדיק: 'כתב בספרך הקדוש • מה בעלמה יתעתיק: ושים באוני
יהושע • כי מחה אמתה את זכיר עמלק:

כל יומי השבעות • לישראל בון שלמה וזהו ואיקר • רב מן יהוה: מספרם
חמשים יום • לית לון בימים דמה: שבע שבתות תמימות • וזה היום
לון חתמה: ובה השבוע השביעי • אסתרדו עמה: במור סיני • ושמעו
קול יהוה: וקול השופר וקול משה • קמף כל נשמה: בעמלו אה
עמו • תהונו תמיד בשלמה: ועל חלק הראש נעמד • ונימר תנים
יומה:

אמרנו ותלמא ונאמר ותלמא

לכון ישראל נזכר • עשרת הדברים: דנפקו מן השמים • עם קול השופרים:
קול רם קדוש יצא • מלנו כל האתרים: ואזרזעת עלמה • טברים
ומישרים: ריש מקרתה דקרא • ישר הישרים: אנכי יהוה אלהיך • דאפֿקתיך
מן אסורים: לא יהיה לך לפני • אלהים אחרים: לא תשא את שם
יהוה אלהיך • שוא ולא שקרים:

מה רם מימר יהוה • שמור את יום השבת: לקדשהו • דרבונה אתרבת:
ששת ימים תעבד • וביום השביעי תשבת: לא תעשה בו כל מלאכה • f. 92^b
כי קדשיו רבת: דאמר עליו יהוה • בתורה דאיתיהבת: על כן בך
יהוה • את יום השבת:

נשא יהוה קולו • במימר כבד: את אביך ואת אמך • למען יאריכון ימך
ועד: תשתמר בעלמה • ובראכתון לך תעמד: לא תרצח לא תנאף לא
תגנב • לא תסיד בשקר לא תחמד: ובהרגרמים בית אל • תבנה לך
מסגד: והקמת לך אבנים גדלות • ושדת אתם בשיד:

סדרה דאכה אסתרד • ראה ושמור ושמע: מה צֶוֶךְ מרך • בתורה
התמימה: על יד עבדו משה • הנביא הדמע: דאמר לו 'עלה' אלי •

דעת תרע אה ישראל • דברן זה הנביא: משה ברה דעמרם • דמע בני
לוי: דלא קעם ולא יקום • כמו¹ נבי רבי: מראשית ועד אחרים • ולא
יממי למיתובי: תו ולא למקומו • דו כוכב מן כוכבי: דמללו יהוה •
מתוך ענן עבי: ועשה על ידו מופתים • כלם מתרברבי: אחד עשר
מספרם • על פרעה נקם הביא: ועל ישראל שמח • וזהו וששון אקוי:
ויאמנו ביהוה • ובמשה הנבי:

הממלל יתחדש • בדרכן זה הגביר: הגבר דשמו משה • דעל כל מינה
דאדם יקיר: דאמר עליו יהוה • מבגלל נח הגביר: לא ידון רוחי באדם
לעולם • בשגם הו בשר מניר: והיו ימיו מאה ועשרים שנה • וזה גלי
לא סתיר: בו תקום הברית • ועלמה בו תעמיד: דורח ברקיע עמרם •
ובקריב יוכבד אדיר: ויאמר יהוה מסיני בא • וזרח משעיר:

ולא נבי קשט כמשה • בן יוכבד ועמרם: הנביא דלית כֹּתה • לא יקום
ולא קם: הנביא דקעם על רוי • בראשית ויום נקם: הנביא דבחרה
מרה • מכל בני אדם: הנביא דמללה מרה • פה אל פה לא בחלם:
הנביא דצעם מאה ואש[תין] עדנים • ותימנה מרה על עלם: כסיאתה
וגליאתה • ועל בראשית ויום נקם: | שלום יהוה עליו • בכל לילה f. 91^b
ויומם:

זכרון משה בן עמרם • טב מאד עד מותר: שמו יתרבי • ונביותו תתוקר:
מה רבו מן נבי • דכל עורנו שקר: מופתיו תזכר • דמספרון אחד
עשר: שלום לעם ישראל • ונקם לעם נכר: הא טובי אה עמו • תשלם
על נביאך אשר: הציל אבהתך ממצרים • מיד פרעה הכפר: בשם יהוה
אלהים • הצדיק והישר: דבחרך ושמך • על כל העמים מתוקר: טובך
תשבחו • בכל זבן ואתר: עד יקים לך מה אמר • בקדש כל ספר: ואברך
מברכיך • ומקלליך אאר²:

עדת ישראל יצאו • ממצרים בריאם: ממחרת הפסח • על יד משה בן עמרם:
ועברו [בים] בשלם • וצאו מנה בשלם: פרעה וכל עמו • טבעים בתוך
הים: וישראל משירים • להתמיד הקעים: והם הלכים על שפת • הים
ותקח מרים: את התף ותצאנה • כל הנשים אחריה וגם: בתפִּים
ובמחלות • ותען להם מרים: שירו ליהוה כי גוי נאה • סוס ורכבו
רמה בים:

טובי ישראל • דמעו כל העמים: דעברו לים סוף • וצאו שלומים: ואמטיק
לון מי מרה • דהוציא לון מן צנמים: ויבאו אילים • ובאילים שתים
עשרה עינות מים: ושבעים תמרים • ויחנו שם על המים: ויסעו

¹ B 9 ממ.² B 9 אחר.

לשמור: חתמת חמשיתי יומיה • היה מעברך: ומקרא קדש לך אה
 ישראל • ויהוה בו אמר: תחג להרגריו • ויראה כל זכור: ותשמע
 ברכה גדלה • כהנה רבה בה ידברך: ואתה תתקבל ממנו • יברכך יהוה
 וישמרך:

f 90^b תנים יומה חדים • אה מן אנה קעום: מאה שנה בטוב וחסד • והו
 ואיקר זה היום: תחנו להרגריו • קדש כל מקום: ישיב יהוה מבר[כתו]
 עליכון • ועוד מברכת זה היום: וידבר כל קהל ישראל באיקר • האן
 דאנק בכל מקום: וישמר חיי הסדורים אנה • וברכת יהוה לון תקום:
 ישא יהוה פניו אליך • וישם לך שלום:
 אין ביהוה אלהינו:

עורן כן שירה מן מימר אדוני מרחיב בן יעקב המרחיבי • ירחמו וגו'

אזיה אשר אהיה •	אחד בלא שני:
נורא הנוראים •	אל שדי אל קני:
יהוה שמו •	אלהי ואדוני:
כלוך לעל ולרע •	לית לו עזר ולא משני:
רחום ותנון אדון •	רבותו תתני:
חי לעולם לא ימות •	חסדיו לא תמני:
ישתבח ויתרבי •	בדכיות לשני:
ביום נקם יאמר •	גדלו אני אני:
ברוך יהוה אלהינו •	אלהי הרוחות:
נודי לו תמיד •	בימים והשעות:
יתקרב ויתרומם •	בכל הדורות:
על מה ברא בחכמתו •	את כל הבוראות:
קרא לאור יומם •	ולחשיך לילות:
ברא אדם בגדלו •	בצלם והדמות:
ושבת ביומה שביעה •	מכל המלאכות:
אשר ברא •	אלהים לעשות:

גדול הו יהוה • הנבור והנורא: הצדיק והישר • דכל מעשיו יתרה: כי כל
 דרכיו משפט • הכל ממו יירא: דברא הבוראים • בחכמתו התדירה:
 בראשית ברא אלהים • ית שומיה וארע: ורכב שמים על שמים • וכוכבים
 בון סחרה: וחתם הכל באדם • ובגן עדן שרא: ושלשל תולדותו • מן
 זרע אל זרע: אל אדונן משה • שמש עלמה ומאורה: מרי איביאנו
 תחת צל קורתו • ורא[שינו] מ[ן] אימנותו לא תפרע:

ממללם • והשיב אל יהוה הקיאים: ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעבי • הענן מוקם: בעבור ישמע בדברי עמך • וגם כך יאמנו לעולם:

סור לעמך ישראל • וקדשת אֹהֶם: ופקדם עד יטֹהרו • ויחליפו שמלותם: ויתכנו כי אני • ארד לחזותם: עד אמלל עסרתי מליה • במשמע כל צבאותם: ועל ההר לא יֵעֲלוּ • מה הוא טובתם: ובשלשת הימים • אל יגשו אל אתתם: וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם • ויכבסו שמלותם:

על הר סיני ירד יהוה • ביום השלישי: ואזדמנו בראש ההר • שני צבעות קדשי: והר סיני כלו • עשן וענן ואשי: ושלשה קולות האספו • קול יהוה וקול השופר וקול משה: ויהי המחנה כבד מאד • ושש מאות אלף מתכנשי: משה ידבר • ויגיבו הממֵן העשה: ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר • ויעל משה:

פֹּה לפה מלל יהוה אל משה • וישראל ישמעו להם: כלם בתחתית ההר • נציבים על רגליהם: בשעבוד וארכנו • פני אלהיהם: ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם • אל יחר[סו] פן יפרץ בם: והכהנים והנגישים • יתקדשו הם: | ויעלו עם אהרן • ואתה חסך עמם: וירד משה מן ההר f. 90 אל העם • ויאמר אליהם:

צֹדֶה לישראל מה צֹדֶה יהוה • הממֵן בישו: ועשה מה פקדנו • ומה בחרו ודרשו: וידבר אלהים את כל הדברים • וישראל קעם בבקושו: אנכי יהוה אלהיך • שמעו מצֹדתי ועשו: לא יהיה לך אלהים אחרים • לפני יֵעֲשׂוּ: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא • תחלל שם קדשו: כי לא ינקה יהוה • את אשר ישא את שמו לשוא:

קדש השבת שמור • כי קדשו נכבד: בו מכל מלאכה תשבת • וששת ימים תעבד: וטב מה תעשה בעובדיך • אביך ואמך כבד: למען יאריכון ימיך • וברכאתם לך תעמד: לא תרצח לא תנאף לא תגנב • לא תסיד בשקר לא תחמד: ובהרגרזים הקדוש • תבנה לך מסגד: והקמת לך אבנים גדלות • ושדת אתם בשיד:

ראה ושמור מה צֹדֶך • יהוה אלהי הרוחות: ולא תמרי לו • באחת מן המצֹות: והודיע בניך ביום מקרתה • למען ידעו הדורות: כי הו יום עצום • מאוריו מופעות: וטובך במשמרו • אה קדש המשפחות: וכל שנה תספרו • אהלִין השבעות: מיום הביאתכם את עמר התנופה • שבע שבתות תמימות:

שלום לך יום הבכורים • דיהוה הותירך: הותירך במאומים • הא טובי

אל חנות אילים הביאך • אלהים אל קני: ואמצא לך עינות מים על מספר השבטים • עשרה ושני: ושבעים תמרים • על מספר הזקני: ואכלת ושבעת • ועשית כלום שני: ואתעתקת ממנה • ויבאו כל עדת בני: ישראל אל מדבר סין • ושרו במחנה: אשר בין אילים ובין סיני • בחמשה עשר יום לחדש השני:

טלל יהוה ברתותו • והמן המטירו לכם: והורידו מן השמים • לחם לנפשותיכם: איש לפי אכלו תקחו • ובשבת צוה אתכם: לחם משני תקחו • כי בשבת לית ימצא לכם: | ובו סוד עצום • יחדי לבביכם: מודיע למעור הרצון • כמימר יהוה אלהיכם: קח צנצנת אחת והניח[הו] לפני יהוה • למשמרת לדורותיכם:

f. 89

ישראל נסע ממדבר סין • ואל רפידים יבא: מה מצאו מים לשתות • עם משה עשו מריבה: ויצעק משה אל יהוה • ויהוה לו צוה: וסב זקני ישראל ומטך • וקראת' אתי אל הצ[ור] בחוריבה: ויעש בן משה • ויט מטהו אנסבה: ויצא מים סני • ושתה ישראל ושלבע: ויקרא שם המקום • מסה ומריבה:

כן אתעשה ברפידים לישראל • עובדום עצומים: במלחמות עמלק ועמו • הזרנים הטלומים: משה ואהרן וחור ויהושע • אנן דהו בזה קעומים: ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו • ויכם לעיני העמים: ויהוה אמר למשה • אה נביא תמים: כתב בספרך הקדוש • מה יתעתק בכל הימים: כי מחה אמהה את זכיר • עמלק מתחת השמים:

אמרנו ותאמר ותאמר

לך אה ישראל הבסרן • והשמחות היתרים: על מה יהבך יהוה • גבור הגבורים: מן כל כלום טב • ממיני האיקרים: על יד משה יתב לך • שופטים ושוטרים: אנשים חכמים וידעים • ושלם לך שרים: ואנגדך אל מדבר סיני • האבות והברים: בחדש השלישי לציאת בני • ישראל מארץ מצרים:

מדבר סיני תתחני • כך יחן ישראל: בתשמישות הנביא הכני • הנאמן הסגיל: מן לא ראה אימה גדלה • ולא עמה תמח גדיל: | ייתי אל מדבר סיני • יראה דן הגוי המדיל: כי טוב לו • נגדו יהוה האל: ועת עלה אל האלהים • ועקו בקל תליל: כה תאמר לבית יעקב • ותניד לבני ישראל:

f. 89^b

נשאתי אתכם על כנפי נשרים • וקראתי אתכם עם רם: אתם ראייתם את אשר עשיתי למצרים • ואיך המתם בים: כל זה עד תשמעו בקולי • ותשמרו זה הקיום: ותהיו לי סגולה • תמן בא משה בן עמרם: ושמע

בצדקה מוֹדִילךְ • כִּי לִית לָנוּ:
 רֵאִיתִי בַמַּדְעַר רֵאוֹתִי • רַק הַמּוֹדָאָה לַפֶּם כּוֹחִינוּ:
 עַל סַפּוֹק צִדְקָתְךָ • וְעַל כָּל כְּלוֹם אֲרִשִּׁינוּ:
 כִּי בִשֵּׁם יְהוָה אֶקְרָא • וְהָבוּ גִדְל לֵאלֹהֵינוּ:

f. 88

בּוֹרְאִיָּה הוֹקְמוּ • כָּל מִנּוֹן עַל יָסוֹד: מְרֵאשִׁית אֵל אַחֲרִית • וְאַתְּנָגְדוּ בַטֵּב
 נָגוֹד: וְאַמְצָא בַתּוֹכָה • מָה הוּא לְנֶפֶשׁ חַמּוּד: מִן כָּל גִּנוּם וּגְנוּם • וּבֹא
 לְכָל כְּלוֹם סַעוּד: וְהִיָּה הַכֹּל מַעֲתֵד • עַל פִּי אֲשֶׁר לְכָל עֲבוּד: עַד
 אֲתַבְרָא אָדָם • וְהַכֹּל פָּנָיו הִיָּה נָגוֹד: וִירָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה •
 וְהָנָה טוֹב מְאֹד:

גְּדֻלוֹת יְהוָה תִּגְדֹּל • וְתַתְּעֶצֶם רַבּוּתוֹ: יִשְׁתַּבַּח וְיִתְרַבֵּי • וְתִתְקַדֵּשׁ שְׁמוֹתוֹ:
 צַעַר אָדָם וְחַוָּה • עַל עֶקֶב בְּרִיאָתוֹ: וְאַנְחוּ בֶּן עֶדֶן • לְמִשְׁמַר מִצְוֹתוֹ:
 וּשְׁבַת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי • וּבְרַכּוּ וּקְדַשׁ אֹתוֹ: הֵךְ מָה אָמַר יְהוָה • לָנוּ
 בַּתּוֹרוֹתוֹ: וַיִּבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי • וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ:

דְּמַע הַיָּמִים הַשְּׁבַת • דִּיהוּה קִדְּשׁ אֹתוֹ: וְשִׁרְר קִדְּשׁוֹתוֹ • עַל יַד עֲבָדוֹ וּבֶן
 בֵּיתוֹ: הַנְּבִיא דְּמִיּוֹם בְּרִיאָתוֹ • נִגְלַת מִבִּידִילוֹתוֹ: הַנְּבִיא דְּהוֹשִׁיעַ יְהוָה •
 עַל יְדוֹ תּוֹרוֹתוֹ: הַנְּבִיא דְּשִׁלְחָהּ יְהוָה • וְהִצִּיל עַמּוֹ וּנְחַלְתּוֹ: הַנְּבִיא
 אֲשֶׁר הֵכָה בְּסִימָנִי[ם] • פִּרְעָה וְכָל סִיעָתוֹ: שְׁלוֹם יְהוָה עָלָיו הַיּוֹם
 וּמָחָר • וְכָל דְּרִין דָּאֲתוֹ:

דְּהוּא הַנְּבִיא הַנֶּאֱמָן • מֹשֶׁה בְּרַח דְּעַמְרָם: דְּהוֹצִיא עַמּוֹ מִעֲבֵרָה קֶשֶׁה •
 וְאַנְגָּרָם אֵל הַיָּם: וְעִבְרוּ בַתּוֹכּוֹ • וְהוֹצִיאָיו בְּשַׂדְּךָ וּשְׁלָם: וְכָל אוֹיְבָיו
 טַבְעוּ • וְלֹא אֲתוּחִי מִנּוֹן גֶּרֶם • וְיִשְׂרָאֵל מִהַלָּלִים • לֵאלֹהִים אֵל קַעִים:
 וְתַקַּח מֵרִים אֶת הַתֶּף • וְתֹאמַר אֵה עִם רַם: שִׁירוּ לִיהוָה כִּי גוֹי נָאָה • f. 88^b
 סוֹם וּרְכַבּוּ רֵמָה בַיָּם:

וְהָאֵן עֵינִיךְ תִּרְאָה • תְּרִי גוֹיִם מִתְּעַבְרִים: אֶהְלִין בַּתְּשַׁבְּחָן וּרְבּוּאָן • לֵאלֹהִים
 מִשִּׁירִים: וְאֶהְלִין צִלְלוֹ כַּעֲפֻרִית • בְּמִים אֲדִירִים: אֶהְלִין צָאוּ כְּמָה
 עֲבָרוּ • יְהִיבִים מִן מְרוֹן אִיקָרִים • וְאֶהְלִין מִיָּתִים • וּבַתּוֹךְ הַיָּם קְבִירִים:
 אֶהְלִין אֲתַפְשְׂרוּ • וְאֶהְלִין לֹא עֲמוֹ פִּשְׁרִים: וַיּוֹשִׁיעַ יְהוָה בְּיוֹם הַהוּא •
 אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם:

זֶהוּ עֲבָד לֵךְ יְהוָה • אֱלֹהֶיךָ וְאַפְלָאךְ: אֵה גוֹי יְהוָה • מִן אֲסוּר הַכַּפּוּר
 הוֹצֵאךְ: וְעַל פִּיו עַל יַד מֹשֶׁה הוֹלִיכְךָ • וּבַחֲנוּת מִרְתָּה הוֹבֵאךְ: וְהַמְטִיק
 לֵךְ הַמִּימוֹת • וְהִרּוּהָ בָּה לְצַמְאָךְ: וְעַל רַעוֹת מוֹסַרְךָ • וְתַלְנוּתְךָ מָה לְקַחְךָ:
 וְשֵׁם לֵךְ חֶק וּמִשְׁפָּט • וְכָתַב לֵךְ בְּנִכְחָךְ: כָּל הַמּוֹחֵלָה אֲשֶׁר שְׁמַתִּי בַּמִּצְרִים
 לֹא אֲשִׁים עֲלֶיךָ • כִּי אֲנִכִּי יְהוָה רַפְּאֵךְ:

מחלה מקרבך • וזמנו טבה לך יזמן : תמטי יתה באיקר • ולשרבך ימתן :
ומאה שנה תספר • השבעות בחדרי ואלת זאן : ותנים יומה מאה שנה • ישר
היום ממן : בקדוש שמו אמונה • ואמרו כל העם אמן :

תתחני תתחני • במה אלת עליו קדום : ומה אשתוי לך מפני • השבת
העצום : אתי בשלם מועדה • על כעוס כל טלום : מאה שנה בכל חדה •
ואלת ממלא כל כלום : ישיבו עליך שנים סני • אמן בזה המקום : וכל
טוב לך ימטי • ותרבי ותרם : מה טוב זאת מן שתה • וגלגלי זה היום מן
ישום : דו תרח לברכתה רבתה • דלית בה חלק בו מום : תתחני ואת ממן •
ורבבך פניך ערום : בעמידות הכהן • אשר הו קמיד קעום : יהוה לא יפרע
לך ראש • מן דת משה העצום : ולא מן משמר זה היום הקדוש • דמספרו
f. 86 ט. מ. יום : | מן חמשי יומיה • דצוה במכתב אל רחום : על יד רום
נביאיה • דלה רב מקום : יהונו עליך מברכים • ולא ימטי בוכן סכום :
האן אתון ההלכים • ולא תצרכו מאום : ומה כתוב בגלגלי • בתורה כן
יקום : ישא יהוה פניו אליך • וישם לך שלום :

הנה נא אמרתי • טבין כל שביכון : סדרי וסיעתי • אתון וכל קהליכון :
ישמר יהוה חייכון • וככן חיי בניכון : ומאה שנה זה היום יש[וב] אליכון •
ואתון אמנים¹ באתריכון : ותראו משכנה • על קדש טבריכון : ויתגלי רצונה •
אמן ביומיכון : וכן ישמר חייכם כלכם • מן סמוך ומן ארכון : ומאה שנה
תעשו יומי מועדיכם • ואתון בשמחיכון : בעמל זכאי העולם • ויוסף אביכון :
ובעמל משה ברה דעמרם • קדש כל נביכון : ובעמל אהרן ובניו מקטירי •
קטרת קדש משכניכון : וחתמת מימרי • כן ירתי חייכון :

ויעבר יהוה על פניו וְתָמַל ויתמר דראן אלה רב וְתָמַל וכי בשם וְתָמַל
ויתמר קטף הטביעת והו קציר וסיני ושבת :

ויברך אלהים את יום השביעי וְתָמַל עד כל ימי הארץ וגו'
f. 87 יהוה אלה רחמן ורתאה סלת לעמך ישראל דפרקת יהוה וְתָמַל

ויסקו מן הטביעת פי אתי בשלם²

זכרת כי עבד היית וְתָמַל כארזין ואמרים וְתָמַל תלאת ובתר כן יתמר
נשוי כחלן • כלה • בית פוק וְתָמַל וְתָמַל יתמר שירה מן מימר
עבד יהוה בן ברכה • עבתה בדמשק • יסלח וגו'

עַתְּ מַה נַּחַל בַּמָּאוֹם •	נימר בפיאנו :
ברוך יהוה אלהינו •	ואלהי אבותינו :
דהועדת לנו •	מה לא נדע מן נפשותינו :

¹ B 9 אמרים.

² As above, p. 291.

דצ[ונו] במש[פטים] על יד נבי כל הדורות: י"ה ה"ה דפ[קדנו] על ידו
במספר שבע שבתות: י"ה ה"ה דשלח קולו מששה הפעות: י"ה ה"ה
דקרא על הר סיני עשרה דברים מלאות: י"ה ה"ה דשם זה שבת חג
שבע השבתות:

תלו ידיכון ואמרו وتعالى

f. 85 לאלה גבור הנבורים: לאלה ישר הישרים: | לאלה דשלח משה דמוע
הספרים: לאלה דנחג עמו אל הר סיני באיקרים: לאלה דאפרש יום
הנבורים: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו وتعالى

פני יהוה קולי אשא • ושתי ידי אפשט: ואזכר אנשים שלשה • הלכו
בדרך המקלט: בעל זכותה ושרשה • דלשמים הבט: ודצא לשוא ועיניו
נשא • וקרא בשם יהוה ויט: ומי מטעמים לאביו עשה • וקם ממו שנים
עשר שבת: ומי דאמיר לו שא נ[פשך] לפשע • ועל ארץ מצרים שלט:
ומאור נביותה ושמשה • דלראות הסנה סט: הן ישמע קל הצבעות •
ורחמיו עליכון יט:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי הכהן הקדוש • אהרן בן עמרם: דבמשכן הוה נגוש • ועל כל כהן
אתקדם: ואקריב הקרבנות • חרק את הדם: והעלה את הנירות • וברך
וקדש כל עם: בברכתו תתברך • ותגדל ותתעצם: וירבך אמן ויפרך •
ויסיף לך כל ניאם: ויצילך מכל רשע • ויראך לך מכל ארצם: וברכת
זה מכתב אבישע לך ועליך תתקומם: ויוסיף מכל מאדם • ובברכות
תתריאם: מראש הרי קדם • וממנר גבעת עולם:

אמן אהיה אשר אהיה:

בכהנת מי דכהן • יחן עליך ויגן: אה סדרה דאכהן • הלוכי דרך אגן:
בזה השבת העצום • הדרכים פניך תכן: וחופף עליך כל היום • ובין
כתפותיו שכן: | וישכן ישראל • בטח בדר אמן: בדת משה הסגיל • חיל
f. 85^b חילה דכן ארכן: ואתה הראת • אתיך חדי ותמן: והלכת' ופנית' • מן
עדן אל עדן: קדש בתר קדש • מקפין דן אל דן: שבתה ומועדה דבש • הק
אפור והך חשן: היום בו תעלי • ובמכתב אבישע תזדמן: ומחר בו
תתמלי • במקום והמכתב והכהן: הגדול דאתנשא • ויצק על ראשו שמן:
דמן נוף אבישע • אמור יתברך אהן: תתחני בכל אלה • ומכל ירא תאמן:
ובברכה הגדלה • מפמו תתשנן: מפם קדוש תצא • ותבוא בכל און: שוי
קבולה ימצא • בעיני יהוה חן: ותפל על לבך • כלשר השמן: והסרת

אחיחלו: בדיל ישמע יעמו • מתוך האש קולו: ידבר דבר לא כמו • טובי מי יהללו: ויתרבי לשמו • הצור תמים פעלו: ואמרו חשבחו וחילו • להתמיד בנברו: הקדים ביכלו • הממין בתדירו: הקעים בממשלו • הנורא בנסתרו: דלא מקום יגבילו • ולא שותף יצרו: ולית יקום אלא חילו • f. 84 וכל בלעדיו יסורו: | דבחר ישראל ונאלו • מידי דכפרו: ועל כנפי נשרים סבלו • ולהר סיני עברו: על יד הנביא דאסגלו • ומן הבוראות בחרו: ומתוך הענן קרא לו • ואלבשו את נורו: ומששה הפעות צא קולו • ופה אל פה דברו: בדברים אתחילו • עשרה אתוקרו: בון ישראל אתכללו • טובי מי ישמרו: ויקדשו וגדילו • ויהללו וישירו: לצור תמים פעלו • צדיק וישרו:

ורבואן נתני • בלבבים טהורים: לאחד בלא שני • גבור הנבורים: הפני מכל פני • מחליף הדרים: חקעים הקני • ישר הישרים: דקרא למשה מן הסנה • בדיל ישראל הטהורים: והצילון מיד סני • במופתים יקירים: ונחנן אל הר סיני • על כנפי נשרים: עד יהונו מתכבני • למשמע עשרת הדברים: ראשם לא יהיה לך לפני • אלהים אחרים: ואחרם מזבח תבנה • על קדש ההרים: ורבבות קדש זימוני • וארבע שנבים מתנברים: ומשה הנבי הכני • עמד בין שני טורים: המלאכים חקיני • ישראל הנזירים: יגידון ברביאני • קדש המימרים: יתרבי אל קני • בלבבים נצירים: לאלה אלהיה • וממן עד לעלם: רב כל רברביה • ומסחן העולם: דמקמי הבריה • ומבחר יום נקם: אשר ברא בוריה • ומן חסר לון אקם: ובחר לרום נבליה • משה ברה דעמרם: ועשה על ידו סימניה • במצרים f. 84 ובים: בדיל קדש כל אמיה • עד הוציון בריאם: | וחלה לון ית מיה • והוציאו מן צנם: והמטיר עליון מן שומיה • המן לחם מיכל לפמם: וקטל גדול דבביה • עמלק הכפור הוידם: ונחנן בשמחיה • אל הר סיני בשלם: על כנפי נשריה • הנבי והכהן התם: למשמע עסרתי מליה • מן היכול הרם: קול ליתו כקליה • ולא ידמי לקול אדם: קול ליתו מן גייה • ולא יצא מפמם: קול ארתת בוראיה • מן מאת ומן קעים: קול אלה אלהיה • אזרוע בו העולם: ומשה קרע שנביה • ובין מלאכיה מתקומם: יגיד למליה • יהוה יעננו בקל רם: בעבור תשמע עממיה • וגם בו יאמנו לעולם: לא עמת עיניה • כֹּדֶת זה המעמד וגם: לא שמעת אזניה • מבחר ומקדם: ישתבח עשה פליה • וחילה יתרומם: ויתודי בכל פממיה • וברוך שמו לעולם:

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י"ה ה"ה דברא הבוראות: י"ה ה"ה רכללם בששת יומיה מלאות: י"ה ה"ה דקדש יום שביעי ושמו אקר הקדשות: י"ה ה"ה דאסגל בו ישראל מלגו כל המשפחות: י"ה ה"ה ה"

وبعدہ يقال بרכו¹ ثم يعاد

יתברך אלה² . . . וברוך אלהינו . ישר ותנים יומה וברוך שמו לעולם :

f. 81^b נברך¹ ותמא³ ויברך אלהים³ ויתמר אלהי אברהם לך ותמא³ וירא ישראל
ותמא³ ואז ישר ויחנו אל הטבעית בשני מכתבים ויתמר ראשה תחלולות
f. 82 ותמא³ | וניזל ולך נביע וילבו כי בשם ושוב מחרן אפך . ושמע ישראל .
ויתמר בחר כן . יתמר עלי הכתב אם בחקותי ובקצירכם עלי הדה
الترتيب كل وقفه مسراع من هده ومسراع من هده واتير ما يكون كل
سورة ومدها

ובקצירכם את קציר ארעכם אם בחקותי תלכו ואת מצותי תשמרו
לא תכלה פאת שדך לקצר ועשיתם אתם
ולקט קצירך . . . ונתתי נשמיכם . . .

f. 82^b . . . שעטניז לא יעלה עליך : . . . ואוליך אתכם קוממית :

ויתמר מן אדיק עלינן מרן . א . ב . נ . ד . ה . י . ו . ז . ל . פ . ר . ש . ת . הדה
يقال اذا حكم اول سبت من الشهر واذا حكم ثاني سبت يقال منها
المناط حكم ما يوافق وبعدہ יתמר מרי בעמל תלתי שלמיה ימית
f. 83 ובית וילבו וינחו בני ישראל מן חעבדה وبعدہ יקאל | שבח גדלה . מן
מימר . בן מניר יסלת לו התדיר . ויכפר לו מה חמא מנו . אמן בעמל
משה אמן :

בלב טהור נשבה . בדכיות לשונינו : ובכיוור דחלתה נצבע . ונטהר
יצרינו : קדם נקדם על המזבח . התשבחן לאלהינו : נדכי הפס למקרא .
כמה קרא משה נבינו : דקרן עור פניו ואזרח . ואניר על צלמינו : ואשר
את השירה . ואתעצם רביאנו : והיביא לנו תורה . מנירה לבבינו : לאוי
לן נשמרה . בכל מאודינו : ונימר בלב ירא . בדחלה ובארכנו : כי בשם
יהוה אקרא . והבו גדל לאלהינו :

רבותה לה :

ורוממו רוממו . וליהוה הללו : התמיד בריאמו . הממן בללו : האחד
f. 83^b ולא עמו . מי יקום קללו : | התמיד בעצמו . הקעים בממשלו : דלא יתודע
מקומו . ולא יאחזו גבולו : ולא מקום יאחזמו . וכל אתר מנה מלוא :
והעולם אקימו . במלה מן ממללו : ונבא למשה ועצמו . ואלבשו כלילו :
וחילו וארימו . ועל כל הבוראות אבדילו : ומסיני בא ועמו . רבבות קדש

¹ As above, p. 7.

² As above, p. 100.

³ Twenty-three headings.

f. 79 מתענים • ומניאנן ארבע ושלשותה: | ארבע כארבע אדנים • דאזמן בון אנשמותה: ותלתה לון ארכונים • בון נקום בשמחותה: ונסק אל קדש המכונים • ונתיצב לגו נבעתה: ונהיה ששונים • במשמע מלי ברכותה: ומחר כלול השנים • דאזמן בון חדותה: והו כלול חמישים יום מתמנים • ושבעתי שבעותה: קדשיו רביאנים • דאשתמה בשמו תלתה: בו תעשו קרבנים • ומנחה חרתה: טובינן נהיה חנים • על מזבח צלותה: במזבח הקרבנים • כל סדר עדתה: ונשלח הלשונים • במימר תשבחתה: לחנון החנונים • שמעיו כל צבעתה:

אהיה אשר אהיה:

عليه ايماً بيت مفرد نغم مسجع من ميמר العم عבר יהוה בן
שלמה ירחמו יהוה אמן אמן:

f. 79^b היום הקדוש הזה • ומחר חתמת חמשתי יומיה: עקב משמע קול יהוה • אלה אלהיה: אשתמה בשלשה שמהן • טובות חסידיה: | חג הקציר בכורי מעשיך • מן קציר חטיה: וחג שבעות עורי • כלול שבעת שבועיה: ויום בכורים אתקרי • בו תעשו קרבניה: כבשים שבעה ואיל אחד • ותרי פרים מן תוריה: ומנחתם סלת • ששה עשרוניה: ובספרתם עורי אמר • תנדו מנחה חדשיה: שתים חלות חמין • עם שבעה כבשיה: ופר בן בקר אחד • ואילים שנים שלמיה: ושעיר עזים ושני כבשים • לזבח שלמיה: וזה מועד מעמד הר סיני • בו מקרת עסרתי מליה: אתקרא מקרא קדש • ובו חג לרום מקדשיה: יהיה מברך עליכם • אה סדר צמיתיה: ומאה שנה תעשו אתו • אתה ובנך ונשיה: וכל שנה ייתי עליך • בחדי וזהי ואשמחיה: במיזל כל דבביך • מן כל דבביה: בימי תהבה ורוחותה • ונציב משכניה: על ההרריזים בית אל • קדש כל טבריה: בעמל משה הדמע • אשר על פניו מסוה: שלום יהוה עליו • בכל זבניה: שלום יהוה עליו • בכל צפריה ורמשיה: שלום יהוה עליו • בכל לילה ויומיה: טובי מן ישלם עליו • גן עדן לו עבוריה: יהוה ישלם עליכון • אה סדר ישראליה: וירחם מאתיכון • הסגודים לקדש טבריה: ותנים יומה מאה שנה • אבהתה ובניה:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 80 יתמר שנים בתים [מן] מימר אדונן הגדול • הרב פינחס • רצון ונו"
פתחך יהוה נסי ונו"¹

f. 80^b
f. 81 תנים יומה מאה שנה ונו"² | ... כל אב דמכם ובנו:
ויסלח למאתי הרבנים³ ... רבותה לה ישר ושביך טבן וברוך אלהינו לעולם:

¹ As above, p. 235.

² As above, p. 236.

³ As above, p. 237.

טובי אבהתן ומה שמעו • טוביון ומה ראו: ראו זה הרביאן • דעל טור
סיני אתכֹּן: ואזרזעו ופחדו • ואתקשטו ואסידו: הן לית כמשה בבשר • קם
ולא יקום עד:

לעלם עלמים • דו שליח נאמן תמים: תמחיו מתמחים • וסימניו נוראים:
מן אמטה לדרגיו • מי מני גלגיו: עליו השלם נימר • הך מד לאִי ועבד:
מרי לא תפרע ראושינו מן אימנותו • ולא תוציאן מן גבול דתו: ושלמנו
בעלמה תחת צל קורתו • ובאחרת תחת תפלותו: והשיב עלינן מברכאתו •
והושיענן בישועתו: ושים עמך בכל אתר • שכון בטח בדד:

והשיבו אל רצונך • וטללו בענגך: | ורחם דלותו • וספֹך צריכותו: והשקף
f. 78 עליו בחסדיך • וסעדו על משמר פקודיך: והכפת פניו כל גבר • מן כוש
ומן בד:

וכד אורכנן דן ממללה • קמיכון אה קהלה: וחסדיכון תסבל • עבדכון הדל •
רק מן צדקתכון מדרשו • אן לעדרו תפרשו: עד יחתם הממלל במימר • לאלה
נודי וקמיו נסגר:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت علي نغم الحزמות من قول سعد آله הכתري
ירחמו מרי אמן:

השבת השביעי הזה • חתמת השבתות: עקב משמע קול יהוה • מן ששה
הפעות: שבת קדש גדול • קדשיו מלאות: מה טבו מן שבת • שופריו תקעות:
והאסף לו קדש • מן יומים מופעות: קדש עבר בקדש • בזהו ואשמחאות:
קדש יצא ומועד יבוא • והעדה הזאת: ישמחו בשנים • ויחדשו מקראות:
ותהללות חמירות • לאלהי הרוחות: אשר אבדיל אֶתם • מכל המשפחות:
ואפרש להם זה חיום • ושלמו להם אנחות: | ישימו יהוה מברך עליכון • וירחיק
f. 78^b יתכון מן הרעות: וזה השבת יהי • מברך מן אלהי הרוחות: וישם אלה תרחי •
טובו מתפתחות: לפניכון תמיד • בכל הרגעות: בקדש שמו הגדול • מצביא
הצבאות:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן בן עליו בית מפרד نغم مسجع מן מימר אדונן הכהן עבד
יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

ערכתי לחם הפנים • על שלחן תשבחתה: וסבתי מלוא חופנים • קטרת
רבותה: ועל המזבחות השנים • אסקתי עלתה: מן שני מינים • אודאותה
וקדישותה: לאדון כל האדונים • מרה דאלהותה: קני כל קניאנים • בריו כל
בריאיתה: שלמן השלטנים • חכום כסיאתה: נתון המתנים • עשה כל
טבהתה: דאתעשה לן זבנים • זימונים לקדישותה: ייתו בתלת קדישים

ולגו לבו דאשתה דרם • והוה כתיח (?) חך טל רסס • ועננה כסה גזיותה •
וערפלה קבל יתח • וחיליה ויסדיה • וסדר מלאבי שומיה • לזימון זה הגבר •
מחרו חך מר •

אתת לון ארשותה • מן מר אלהותה • כהלון אתו ואצטמתו • ועמדו
סביבותו • ובדרג תשמישותו קמו • ועליו כהלון שלמו • וכל מנון אמר מימר •
ואתפחר במה עבד •

אתפחרו בעובדיו • ואמרו במימיו • שלם לך ועליך שלמותה • אה כהן
משכן כסיאתה • שלם לך ועליך השלם • אה יקיר מינה דאדם • שלם לך
ועליך השלם נימר • אה דמע כל קדקד •

שלם לך שלם לך • כי מר אלהותה אסגלך • שלם לך ועליך • מנו דאמטה
אליך • השלם עליך לאוי • אה כוכב בית לזי • במובאך לן איקר • וזהו רב
יתעבד •

וכד אסכמו ממלליו • צאו תרין מבינין • ולירדה נגשו • ובידה תפשו •
ואתיתבו על ימינו ועל שמאלו • והוה כל אחד הלוך קבלו • ובידה תחציצו •
יתקע תרועה ויחרד •

f. 77 כל צבא השמים • ומלאכיה הוו קעמים • | כל מנון במשריתו • והיו הלכים
בתשמישותו • ומשה נביה הוה הלך • בינין כות מלך • ועל רישה לבוש נור •
וצבאו סביבו מצטמד •

ויהי המחנה כבד מאד • מכלל בענן ובכבוד • ואפתח תרח שומיה • ומשה
רבון דנביאיה • לשנבים קרע • וגעזו לגו התרח • ותשבחן ורבוזן אמר • למן
דו באלהותו בדד •

והאן עניך תחונה • ומלכה רבה כד בא לזימונה • ואתיצבו שניהם • לא
שלישי בינם • רק היו עמדים • חך שני עמודים • זה עם זה אסתדר • וזה קמי
זה עמד •

ומלאכיה אתיצבו • וקמיון אתיתבו • ומשה הוה ימלל לשנו • והקול הוה
יעננו • קול אלה אלהיה • נפק מן שומי שומיה • מלל מלין עסר • ואחל
בשמו הנכבד •

ושני הצבאות היו עמדים • מביטים ומסידים • שמעים אהן קלה • קרי מלה
בתר מלה • ושריו מליה דאתקרים • לא יהיה לך אלהים אחרים • לא תשבעו
בשמי לשקר • ובתרה שמור וכבד •

f. 77^b לא תרצח • עד כל טוב תמצא • | לא תנאף • עד בעליון תסתקף • לא
תננב • עד בטח תשכב • לא תענה עד לשקר • ובית רעך לא תחמד •

ותקים לך אבנים • על קדש המכונים • ושם תבנה מזבח • ועליו שלמים
תזבח • ועל האבנים הגדלות • תכתב את דברי התורה הזאת • חך מה דאמר •
ושרת אתם בשיד •

אלהי חליפת פתורה דחלמה • ותלמוד קטף כל נשמה: דבפיו יהושע
 אשתמה • ואתרברב בין עמה: והוה מלא' רוח חכמה • וחכם שביל כלו חפס:
 אלהי מן דאשתלח • עם האתורים לארץ הנחלה: ואמר כי יוכל נכל לה •
 ומימרו ארצי לאלה: ואחרי יהוה מלא • ועמה על משה אחס:
 באהלן אה קהלה ישמרך • וירבי איקרך: ויסני מספרך • וינפֿש צורך:
 ובענני רחמיו יסתירך • ועליך בחסדו יחס:
 ויהי עמך עמך • ויטלל עליך וירחמך: ויצוה הברכה באסימך • ולו עם קדש
 יקימך: ומכל יגע ינשמך • ועקתך יכבס:
 ודבביך יבר • ושנאיך ינדנד: ושבותך יחדר • ולך בחסדו יסעד: דו ים
 הטוב והחסד • ורחמיו הך טל רסס:
 אמן אהיה אשר אהיה:

f. 76

סודים רבים עד מותר • סודי יום המעמד:
 עבד עלינן נזכר • יתן קמי מן אצטמר:
 דאבה בזה האתר • כל מנון מצלי ומשעבר:
 אה עמו שמעו • ובעינה דלבה ראו:
 למה אשתוי במה אתעשה • ביום השלישי משלישי:
 דהיו תמחים מתמחים • והאל עיניך הוו ראים: לזה העובד אשר • לית
 כמו יעבד:
² במחוי צפרה • על טור סיני שרא: רביאן רב וכבד • בדיל מן אתעבד:
 צפרה כד אורה • ואשתמע קלה דשופרה: דהוה חזיק עד מותר • קהלה
 מנה אבלד:
 ודחלת לבביון • וצאו מן אתריון: ואתיצבו בשפולי טברה • טורה בתר
 טורה: ועמו נירות ברקיה • וכבודיה ולפידיה: ועננה כסה הטבר • דהוה בער
 באש עד:
 לבב השמים • והמלאכים הרמים: היו עליו עמדים • ובו עלים וירדים:
 והוו טורים טורים • על דרגיון שרים: וכבודה רבה בתר • זה על ריש
 טורה ירה:
 וזעק למשה השליח • אה בר ביתי וסגילי: אסק בזרוז לידי • עד אוריק
 כבודי: ואשמיעך ממללי • ואפשט עליך כלילי: ואגלינך על הנסתר • בדיל אן
 יתה תלמד:
 וכד שמע האיש משה • דן ממללה דאתרשי: | לו מן מר אלהותה • סלק f. 76^b
 אל טורה בזריותה: הא לו עמט עיני • משה סלין[ק] אל טור סיני: וכד
 פתח עננה תרח ועבר • בו וימהר ויקד:

¹ מי? Bg.² בר צדקה Acrostic?

הלחץ יצילך: ואל חדות הנפוש גם עלה יעלך • ויחז בפצותך: מן סנאי דתך •
ובתר בן ישול עבדך צדקתך: על הממלל לא תקחו • ואקרו מן הממלל רבי
אבישע הוא: ועבדך ממו לקחו • ואן הֹה בו מלקחו: הוא מן עובר בלוד
מדעו:

ומעטות דעתו:

ואקר זה המימר • חכומי בלא סיג: ועבדך לא היפך • ועשהו כימי: עד
אסתיר בו צלמי • קמי סגיל עמי: דיישיבים קדמי • וכל מה יימר לו חכומי:
ואנון למימר הזוכיר רחומי:

ישכינו יהוה בפרדם גנתו:

וירחם מאתיכון • ויוריד בחייכון: ויומי מועדיכון • מברכים עליכון: וכל
שנה בחדו תשוב אליכון • ודן מימרה דאמרתי קמיכון:
תנים יומה חתמתו:
אמן אהיה אשר אהיה:

עורן בן כימי מן מימר *الشيخ سعد الدين ابن كتار رضي* f. 75
الله عنه امين

אלהי מן דער בגנתה • כמלך על כסא ממלכתה: לביש כליל ממשלחה •
מכלל בצלם יכלתה: דו אדם בן אדמתה • דמן עפרה אטלמס:
אלהי הצדיק בדרו • דהֹת עובדיו כשרו: ואתהלך בריחות מרו • ומן המבול
פשרו: ובתיבותו שיארו • זבן אמלית הארץ חמס:
אלהי האיש התם • אשר שמו אברם: דאננִד לאתרה בשלם • ויט אהלֹו
בין בית אל מים: ויקרא בשם יהוה אל עולם • ופרדים זכותה פרנס:
אלהי בן בן תרח • המתקרי בו הזרע: דו יצחק אשר זרע • בארץ פלשתים
גררה: ואמיר לו אל תירא • ולאבארות אביו חפס:
אלהי מן קדם לאביו • מיכלה אשר הביאו: ומלאכיה עמה היו • וסב ברכה
מפיו: מכללה בשם אלהיו • ותלימה לו עליה כעם:
אלהי מן בא אל מצרימה • וערק מן הזמה: וממנה לא שמע • ולא קרב אל
טמא: ולא עשה מאומה • ומן זכותה לא דלס:

אלהי מאורה דנביותה • ודמע דבריאיתה: ומסחן אימנותה • לבוש שם
אימנותה: | וכהן משכן כסיאתה • דלגו אשתה דרס: f. 75^b
אלהי מן הו לכהנה ארש • דלבש כליל קדש: ובכהנה אתפרש • ועל עורנו
אנִגש: ובמשכן יהוה שמש • וחבך קרבנה אנכס:
אלהי תלתה כהנים • קדישים רביאנים: אלעזר ואיתמר השנים • לכהנו
בקדש המשכנים: ופינחס דקטל הזנים • והשיב החמה במפנס:

מינה דאדם • ועל סדר העולם: ואתקשט וחכם • אן מרך מה כרת קיאם:
עלמה הדן אלא בשגם:

מובאך אליו אה סגיל כל בריאתו:

ולו את אה משה • הֹדָה סר הצלם: מעל שכוניה • ואולם הגם הלם: אנון
תפשינ עד תיתי • והאדמה לא תשם: והדה כד אתית • תשפט בין דם לדם:
ותדין בין דן לֹדֶן • ותנפֿש מכל ארצם: ויודיעך מרך • נסתרי העולם: | מפני f. 74
בראשית • ואחרי יום נקם:

אנון מגלגין זאת הגליגות ומוסיפים בגליגאותו:

לית ידעו אלא ורוח מרחף • חזק מאד ותרם: תבֿת משה על פניו • הך
התבה על הים: ונביה רבה ישב על הכסא • משבח ומרום: ויסדיה מסמכין
לה • עד אתו בה אל ארם: נהר רביאן אשתה • ושם הושם: לפניו מזון • מן
השם הנכבד: ואכל וחי לעולם:

ולחת מרה ברבותו:

ומללה פה אל פה • לא לשן ולא שפה: קול אתי מכל פה • לא יאחו בפה:
ומלאכיה עמדים פה:

ויתן למשה בבלותו:

את שני לֹחוֹת האבנים • בצפיתו מתכֹּנִים: והיא מלי ד • קצים מתמנים •
בזה שנים ובזה שנים:

כתובים בכיר יבלותו:

לא יהיה לך אלהים אחרים • לא תשא את שם יהוה: שוא ולא שקרים •
שמור שבתה יפה לשמורים: כבד אביך ואמך דאנון לך מוקרים • לא תרצח
לא תנאף: באשתה תשרף • לא תגנב מן הטוב תונף • לא תענה: עד שקר
תסתקף • לא תחמד תגנף:

ומזבח אבנים תבנה במקום יהוה ושכינותו:

וכל העם שלִמֵע • הממלל וראה את התמח: וכן אודוע ואתמח • ואמרו לית
לֵנִן תקומה: על כֹּתֹת זה המראה והמשמע • ואמר שובו לכם: | לאהליכם • f. 74^b
ושבו ויראת יהוה על אִפְיָהם:

וצלמו ואימתו:

יהוה ישימנ • ויתכון מן הבאים כלנן: תחת צל קורת משה נבינ • דביקים
באימנותו: כל יומינ • ולא יפרע מנה רישינ: כל ימי חיינ • תפשינ בירדינ:

דגלי שער דעתו:

ומן פנותה יגאלך • ויצליח את עמלך: ובענני רתותו יטללך • ומן צדות

וכל מנון מן תנה • לו גליגאן רביאנה: על מר מטות לשנה • שלם לך אה
כהנה: דקדמך ממנה • על אהלן זימונה: אתיך חדי בשדכנה • ולמה דן
רביאנה: אלא לך אה נשיא זבנה • אה דלית עמך תניאנה: אה ברה דיוכבד •
אה סגיל כל מינה: אה אוצרה דמלי • מן חכמתה ובינה: אה מן הוא עין
החיים • בתוך הגנה: אה מן הוא בעלמה • כדמות ספינה: מפצי מכל דין •
לעתירה ומסכינה:

שם אניב משה במה דחנת צפית לבו וחכמתו:

מי אנה מי אנה • שמשכון עברה יכולה דיאנה: אמרו את עבדו • ורבותך
עמה סניאנה: מדרשו יתן לך מתנה • שני לזחות בון ק[דש] אלפנה: ספרון
דחייה • ואהן הוא סמנה: סמן לכל מהימן • וחלי לכל זידנה: ובין מה אנון
מגלגין בה • וקול קרי מן מעונה: משה עלה אלי • דדרגין סקפנה:
וימהר משה בעלותו:

שא עיניו והוא סליק • והנה כד אתא: קול רב שריר חזיק • קרי לכנשתה:
סבו משה וייתו • ואנון מוקרין רבותו:
מתנים גלגי עקבותו:

ענו כל כנשתה • שלם לך ועליך שלמותה: שלם לך דמע דנביותה • שלם לך
סגיל כל בריאתה: שלם לך מנדי קשיטותה • שלם לך מגלי אימנותה: שלם
לך משמש ניסוסים כל גזירתה • שלם לך מקבל תרי לזחי בריתה:
מימין אלה ורבותו:

תתני רבותך • תתרברב עצמותך: תתחיל מיתוביתך • תתוקר נביותך: f. 73^b
תתקדש כהנתך • מי אנש מן אדם כדך: מן אמטה לזה זולתך:
אה שליחה דאל[ה] ובר ביתו:

ואנון עמה עלין • לרבותה מהללין: מוסיפים לא מבטלין • ותרי עמודיה לו
מבטלין: ונהירותה עליון גלין • והוא הלוד ביניון: מצית אליון • שמיע
ממלליון: מתקדם עליון • כהן לאל עליון:
בצללותו ומקראתו:

וצבא גבירותה • נציבים קדם: אהן מלכה רבה • משה ברה דעמרם: ואמרו
מה ראינו • אחד מבני אדם: אמטה אלין • אלא את וברן אתרה ווקם¹:
אה משה הנבי ואעולם¹:
אהיה נתן לך ובך ריחותו:

מי יוכל דמי לך • ישחבח חילה דשם: רביאנך וגלולך • יונף ויורם: על כל

¹ So MS.

ובדן ירחא אנגד נביה עמו • אל הר סיני ואנגדו קמו: ויקרא יהוה למשה
בקל לית כמו • וזרח משעיר למו: ויאמר למשה • אמר לעמך יהיו מתקדשי:
ליום השלישי • ולנשיה ימנעו הננושי: וירד נביה רבה משה • ובזה הודיע
אתם: ויקדש אתם • ויכ[ב]סו שמלותם: הא לזי לו ראיתם:
הך אתכֹּננו והך אצטמתו:

וטברה ומישרה • ועמה יחרדים: ואראה מראים כבדים • וקולות וברקים
מוקדים: עם לפִידים מתנגדים • ועמה בשפֹּלי טברה עמדים: וראים את
הלפִידים • על אפִיון סגדים: בזועיו רב משתעבדים • ומלאכיה עלים וירדים:
בנביה רבה זהים וחדים:
מתבסרים במובאותו:

ואתיתב צבא צבא • את זאת העדה: ואתמסר כל צבא • לעבד עברה: f. 72^b
והזו ארבע אצטרים • קבל ארבע דגלים: כל אצטר לו דגל • אש חשך וענן
וערפֹל: ואתיתבו בארשות העבוד • ואלבש הכל כבוד: וקול השופר חזק
מאד • שם אתאסף עמה בשעבוד:
וזועיו וארתתו:

ויעבר אלהים קול במחנה שומיה • בין צבעות מלאכיה: עבדי משה אתי •
הוא רום אנשיה: ונאמן על כל בתי: ואגלגה על נסתריה: לכו אה צבאותי •
רדו בארשותיה:
בזרוז לקראתו:

וירדו כל צבא השמים • וכל מנון עמד על תרח: מרבין לנביא התמים •
אשר נורו אזרח: וכהלון הזו קעמים • וכל מנון לגלוגה מפרח: ודמע העמים •
עמדים מלרע: מביטים לשמים • לישמעו המקרא:
ולידה יציתו:

וצבא מלאכיה • אמת אתיתבו: על אהלִין כניה • לזימון נביה באהבו:
אפתח תרח שומיה • וממו ירדו: שני עמודיה • לפני משה עמדו: צא מכל
אחד מלאך בידו • מזה אחד ומזה אחד: וסִבו יתה בחדו:
ולתרח עננה אָתו:

והמלאכים עמדים שם • בשעתה דראו: נבינן משה הדמע • לתרח פתחו:
ואמרו זה הוא דבחרו • אלהים ונבאֵו: וסִבו יתה ועברו • ומלגו עננה יבאו:
ומלאכיה אסתחרו • ובו אשתמחו:

f. 71^b אתמח ואתפחר ואני • עֵתָה עמד: בזה נביי ואדוני • בן עמרם ויוכבד:
גבר גביר ונשיא • נביא שמו משה: דלישראל הושיע • מן פרעה הקשה:
בסימניו ואותותיו:

וממצרים צאו • וקרבנה זבחו: ואכלו ושבעו • ומרעמסס נסעו: וקמיון
עמדים • עליון מוקדים: להם נגודים • עד אתו ירדים: באיקר דלא סוף •
מן שלמה דלא חלוף: ומטו אל ים סוף:
ושרו על שפתו:

ושאו עיניו • עמו דבבין: רדפים אחריו • ובאלהים הדבקו: ובאו בו
בצדיקו • ומן חלב אימנותה ינקו: ודבבין אשתנקו • וליד מרתה סלקו: ולא
יכלו להשקו • ופני משה צעקו: והמים המתקו • ועל הטוב אדיקו:
בעמידות דן נביה וברכאתו:

ומנה היו עלים • דגלים דגלים: בכל טוב מתכללים • ויבאו אל משרית
אילים: ועל דאה משריתה סגת הממללים • ועל מדבר סין כלם מנטלים:
אכלסים ואילים • ומנה היו אכלים: האבות והטפלים • וכל מה ידרשו מן
המטעמים והמיכלים: יהיו אפים ומבשלים:
כל אחד הק די ריחותו:

ובשבוע החמישי • חסכו מיה כל אנשי: עמה ובאו ליד משה • שם פרט
תפלה: לבין ידי אלה • אתת ארשותה הגדלה: לנור בריאתה וכלילה • קח
אתך מוקיני העדה האלה: | ומטך דבידך • ועבד בה מה אנידך: ואנה
f. 72 אסעדך:

ועבד כן וכל ישראל שתו:

ובין מה אנון מצטמדין • האבות והילידים: במשרית רפידים • כלם זהים
וחדים: אתת המגידים • לנשיא הקדקדים: במקדום המרודים • ויקרא
ליהושע: בעל התשמישה • ואמר לו אה יהושע: בחר לנו אנשים • הזיקי הלב
והנפשים: במלחמה יהיו קשים • ועמך יהיו נגושים: למלחמות אהלן הבישים •
דלנן דרשים: ואני ידי מתפרשים:

ורבי ילחם עמך ביכלותו:

ויצא יהושע הנסיא • דמן ילידי אריסי: יוסף מלכה דמנה נפרדו ניסוסי •
מלכי רב כל אכלסי: מחר מן מבחר הרכבים והסוסי • וצאו הק עופים
מטעסי: ולעמלק בפי חרב היו נכוסי • שם ויבן משה מזבח: ויקרא שמו
יהוה נסי:

ודן שמה מן רב שמהתו:

באהלין אני דרוש • בדילך אה ישראל: לאלה אן ישים ענן רחמיו עליך
פרוש • ולבך ליראתו ישכיל: ויסני לך כל קנין וכל רכוש • ויצליח לך כל
שביל:

ולך מן פנותה יושיע:

וירחיב לחצך • וישמע למקראך: וירפא למחצך • ואם תהיה נדחך: בקצה
השמים משם יקבצך • ומשם יקחד:
ויצלחך בכל אשר אתה עשה:

וילבישך מן רצונו צלם • ויתן לך ישועה: וישכינך תחת צל קו[רות]
רח[מיו] בשלם • וירא כי טובה מנוחה: ויכילך ממגד גבעת עולם • וממגד
ארץ ומלוחה:

וממגד גרושי:

ירחים ומראש הרי קדם • ברכה גדלה: תבוא עליך בזכרון השם • הגדול f. 71
מכללה: תשתמע מפם • מי לו יהוה מלא:

בהאחצפו ראשי:

העם ויאמר בדילך • יברכך יהוה וישמרך: יאיר ישא ישים לך • שלום
אלהים יתברך: אהיה אשר אהיה אל מהללך • מאל אביך ויעזרך:
ואל שדי יברך מעשה:

ידיך וימטנג מה תביע • בקדוש אלה קעימה: דנתת ביום הרביעי • על טור
סיני מן רומה: ומלל משה הנביא • בסהדות בוראי עלמה:
פה אל פה בלא שלישי:
אמן אהיה • אשר אהיה:

עורן בן כימי גדלה • *هذه כימי تسمى المعراج* מן מימר אדונן הכהן
הגדול אבישע • בן פינחס • רצון וגו'

אשול צדקת אלה • אן יתן לי יכולה: על מה אני דרוש • מן תניו המימר:
דאנה פניך פרוש • בעקוב ובראש:
אקדש שמהתו:

מודאה לאלה אשר אניר כוכב המדע • ורכבו ברקיע הראש: לאיר על הלשן
והג'יה • ואזרע זרע המדע: בשדה הלבב • למזון הנפש: ושם תבואת זה
הזרע • בכרי האיש המימן: דאבדת נביה רבה יאמן • דעל קשטה אתימן: ועל
בן ובדיל בן ועורן בן:
אני מתני גליגאתו:

f. 70 כי אתה אלהינו • בעל היר הגדלה: עבוד המאומות בנסתר ובנגלא: במלה
מדילך • מלמטה ומעלה: מאום לא מן מאום • בי היכולה:

ואלהי אבותינו • דגלית עמון כל נצען: בתמחין ופליאן • ופדית יתן למען:
תהיה לון לאלהים • ולך יתנו תשבחן: ואת תתן לון מתנה • מן טובך
יען ביען:

בכל הימים לאֵי • נהללך ונשירך: על מעשיך תתנו • מן ראשית מבחרך:
ועד עתה אל אחר • הדורות איקרך: תמידה לא יסור • תתהלל ותתברך:

עורן כן:

אלהי אב המון המשפחות • דשרא באלן מורא: ובנה המזבחות • בבית אל
ויקרא: בשם אלהי הרוחות • דו אברהם בן תרח:

דאתקרי נביא ועבד ונשיא:

אלהי בנו יחאידו • נצירה אשר אדרש: מנה זבח לעבודו • על הר הקדש:
ובן הלכו יחדו • ואמר הנה האש:

והעצים והיה השם:

אלהי מן חזה בחלמו • סלם מציב בבית אל: ומחנה¹ אלהים בו אודרמו •
ואתקרי שמו ישראל: ויאבק איש עמו • וזה האיש הוא פנואל:

דתקע כף ירכו בניד הנשא:

אלהי בעל החלמות הלז • דהֹה לבו מלא: מן החכמה ורז • החלמות לו
אתנלי: ובחרותה למלכותה בזו • ויהי איש מצליח:
בכל אשר הוא עשה:

f. 70^b אלהי נזיר עלמה וקדקדה • ונשיא נשיאי מינה דאדם: דמע דבירתה
וחסדה • וגביר כל העולם: בעל הציאם והעמידה • והתפלה ביום נקם:
דו נביה רבה משה:

אלהי אהרן הכהן • אשר אתמסר לשרת: באתרה דהֹה במשכן • וקם
לשמר משמרת: ולבש אֶפֶד וחשן • לכבוד ולאתפחרת:
ואקריב ריח ניחח אשה:

אלהי שני בניו • האנשיא והפוקד: אשר הכהנו לפניו • ועברו מה דהֹה
עביר: ואמישחו בשמניו • בפתח אהל מועד:
ואתקרי כל מנון כהן משיח:

אלהי מן לקח הרמח בידו • וגיד הקנאה בפניו שלופה: ובא מתרחץ
בעבודו • בתר הנאף והנאפה: וקטל למן זדו • ותעצר המגפה:
וקם לו קיאם לא יתנשי:

¹ Bg ומנחה.

לו לא מימר הכהן: לית אמרתי אהן: ובוה עבדך ישאלך: תפשט
עדרו בכך:

תנים יומה אה סדרו: לשבעות תספרו: בעמל נביך ופללך: משה
דברו מרו:

וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים: ושמרת ועשית את החקים האלה:

f. 66 כארזין ואמרים | وتامة | ויתמר דראן סיאגים: ומרקה אלהים
קעימה: ואלהים יחידאי: וישתבח:

חילה' דמלל משה אדוני: וישראל מביטים: וגלא לו תמחות בהר סיני:
אש וחשך וענן ורעד להר לחטים: שלום יהוה עליו אשר הודיעני: החקים
והמשפטים:

ועל חתמת מרן יקבל פללך: וסגני שנים תס[פר] הש[בעות] מחלך: וחג
שבעות תעשה לך: בכורי קציר חטים:

רב אלה وتامة וכי בשם וישרו אלקטף:

ואלה שמות בני ישראל וגו'

f. 69 ויתמר דראן חילה רמה שזמע בקלן: ומרקה אלהים אל עליון: ואה
מלך רחמן: חפף وبعدهم יימר הכהן ישתבח:

תהותה הסאה וגו'

f. 69^b جوابه עד לעלם ברישה ובעקבה: בריך אלהנו وتامة ثقيل | ויהוה
אלה ثقيل بيت وبيت وبعدها يقال כימי גדלה: חסדיה الفاتحة
وفاتحة الفاتحة من قول العالم العلامة الثقة عبد الله ابن سلامة رضي الله
تعالى וגו':

כימי השמים על הארץ: תמידותך מתקומם: לא תחליפך הימים: והך
תתחלף ואת מרומם: מפני כל פני: מחדד לילה ויומם: ואתה אמור על
גדלך: חי אנכי לעולם:

עור כימי אבות ובנים: לך נתן גדלות: לפם דאנן לא לפם דאתה: דת
בעל הממשלות: התמידה בעלמיה: ולא על עליונך עלות: על זה רמש וצפר:
לאזי לך הצלות:

כל ימי דורות וחליפותם: מקים על כסא רבותה: וכלה תחת אדך: סבילים
ברב יכלותך: יכלתך ומדעד שרי: הלך בכל עשותה: לך נתן תשבחן: תקיף
נוראותה: עוד נשוב ונהללך: עם חדוד השעות: ממה לך עלינו מן הטובות:
ההלכים והבאות: מאז מה בראת ממה: לא תסובבנו המדעות: ואתה
לגדלך אלה דלא מתחלף: וידיך מלאות:

¹ As above, p. 225.

אמר לך אלהיך ורבך: תשמח בחגך מלוא לבך: והלוי אשר בשעריך
בנבולך: והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך:

אלהים יתן לך שמח • אה עם קדש ודמע: במקום אשר הנחילך • לשכן את
שמו שם:

צֹדֶךְ אֱלֹהִים בְּיוֹם הַבְּכוּרִים: בהקרבכם מנחה חדשה ליהוה בשרים:
בשבועותיכם מקרא קדש יהיה לכם: ם וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים:
תנים יומה במלא • לשבועות האלה: בקדוש מי אמר לך • ושמרת ועשית
את החקים האלה:

וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים וְתִמְאַם

בארזן ואמרים וְתִמְאַם עורן בן עליו עוד • שירה מן מימר זקן

ישראל • אברהם הקבצי ירחמו וגו'

השבועות תספר • מיום הביאתכם את עומר: התנופה וספרת לך • שבע f. 65
שבתות במספר:

אלהים אל נורא: נכבדה צעורה: בכתבו אמר לך: וחג הקציר בכורי
מעשיך אשר תורע:

בִּשְׂדֶּה באספך את מעשיך • לכהן הגדול דבו ששיך: בזה הב לי והב לך •
נודי לאלה דקדשיך:

רחום פקר השבטים: במלים מתלקיטים: וחג שבעות תעשה לך: בכורי
קציר חטים:

דְּכֹהֲנִים יתקדשו • והזקנים בון הששו: דאמר זקיניך ויאמרו לך • ומדבריהם
לא תמושו:

בִּישָׁה בן עמרם נבינו: לית בבשר כמונו: דעל ידו אסגלך: בעדנים
נפתרון אנחנו:

אנון יומי השבעות • אשר שמון שמחות: בון מרד אבדילך • וגלא לך
בון תמחות:

עבד עליך תשמע: למימרי ובו תשמח: מימרי טובו לך: הב לך לו
תשמע:

יהוה אדוני: במדעי קבצני: קבצה כלילי קבלך: כי קבצה שמי אני: f. 65^b

מי לו שם כשמי • שלשה עקובאן מזדרמי: אברהם וקבצי קבלך • וזקן
בזבני הרמי:

זכרוני בין עמי כמרדרור: סמים דקה ממלחת טהור: וחייד זכרי
ישמח לך: כי בו רז מן השם הטהור:

שמי בו רז מן השם • הנבון לו יחכם: ק • ב • צ • י • בנללך • טובי בזה השם:

f. 61

בשם יהוה הגדול נשרי:

צללות שבת הדברים הברוך:

אלקטף ברית וזכרון ויוסף • ותרומה • וסיני וקציר ושבת • ושמח ואלעזר שריו
הצללות בריך אלהנו וכאזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי
הבריה יתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד ומרקה עבודה
דעלמה • ואתהו אלהינו ויתמר ישתבח:

אשר לכוכבי השמים נטע: ושם נורון מתפריש • מלמעלה ומלמטה: ולון
חנות וכנות • לא יסור לעלם משפטה: וברא בריה ייה: באשתתי יומיה: ויהי
אדם לנפש חיה: ובתר זה ויטע:
جواب יהוה אלהים גן בעדן וגו'

f. 63^b

יתמר יתהלל תְּקִיל ויַעֲדֵה יתמר שירה מן מימר אדונן הכהן
הגדול פינחם רצון וגו'

f. 64 השבעות תספר • מיום הבי[אכם] את עומר: התנופה וספרת לך • שבע
שבתות במספר:

פני ברד נכבדי • צדיק וישר פדי: אמר בכתבו דנתן לך • וחג הקציר
בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה:

כלי דרכיו משפטים: אמר לקדש השבעים: וחג שבעות תעשה לך: בכורי
קציר חטים:

יהוה אל הקדש: אמר בכתבו הקדש: שבעה שבעות תספר לך: מהחלך
חרמש:

נורא עשה הנפלאות • צֹדֶךְ בקדש התורות: בספרו אמר לך • תחל לספר
שבעה שבעות:

דיולה רבה אלהיך: צעורך ומלוכך ואלהיך: בחרך וקדשך ואמר לך: ועשית
חג שבעות ליהוה אלהיך:

כעודה דכל טוב יתן • וכל שרבה ימתן: וכל מה תתן יקבלך • מסת נדבת
ידיך אשר תתן:

בנביא משה אדונך • אל עזר יקבל מתנך: כברכת יהוה אלהיך אשר נתן
לך • ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה ובְנֶךְ:

f. 64^b אהיה פקד אתך • תספר חמשים יום בשנתך: ושמחת בכל הטוב אשר
נתן לך • ובתך עבדך ואמתך:

בשם יהוה נתרחץ:

f. 60^b

صلاة ليلة الجمع ثاني ليلة بزبورة تنقرة هذه السورة وعلي الكتاب على علي
 لما يصلوا في القطف قوله ونحتي את איביך אליך ערף • יקאל ואל אצלי
 בני ישראל לא שלח ידו • ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו • تنقرة
 هذه السورة

ויאמר יהוה אל משה 'עלה אלי ההרה וגו''

ولما يكملوها يقال את הכבש האחד وتמאם ويكملو القطف ויתמר מן אתהו
 דבריק עלמה תרח רחמיך ותמאם והסגודות שלשה:

الاول ויאמר יהוה אל משה • הנה אנכי ותמאם

الثانية ויבא משה בתוך הענן • ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום
 וארבעים לילה:

الثالثة ברוך מן דאמר שבע שבתות ותמאם

وبقية الصلاة كما تقدم والله اعلم

הו משה דמע השבטים: דסלק אל טור בד[יל] מש[מע] ק[ול] ש[ופר]
השלטים: וביאר שופטים ושופרים תתן לך: וتمامה

ויקרו אל באזני יקאל יתהלל ובעד יתמר מליפוט • מן قول القباصي f. 59^b
ירחמו יהוה אמן:

נאזין אזנינן • למשמע זאת השירה: 'דדברה משה הנביא • על אחר
התורה: דרישה' טל רסס • ועקבה סוברה: וממציה יקידאן • למי לא
ישמרה: לאזי ננציר היצרים • והפמים נטרה: במימר האזינו • השמים
ואדברה:

ויקרו אל אחר התורה יתמר תורה ונברך יתה • ויתהלל תקיל וברוך אלה
ויהוה אל חפیف ונברך והזאד ויעמד העם מרחק וتمامה וברוך מן דאמר
ואלהי אברהם לך נברך • ואז ישר • ונרבי ומן נשוי כהלן המאט ואה רבה
ושבחו העדה ודראן אלה רב • וכי בשם ויתרבי • ואלקטף ולמא יטלו פי
אלקטף יקאל ושמחתם וتمامה אלי عند אצל אלק מורא מול שכם יקאל
הדה صورة

וכל העם ש'מע את הקולות ונו"

ובעד יקאל ובמקום אשר אזכרתי • וتمامה ולמא יטלו פי אלקטף הנה אנכי
וتمامה ונתתי את כל איביך אליך ערף • יקאל כי אתן בידכם את יושבי
הארץ יקאל

f. 60

ואל משה אמר עלה אל יהוה ונו"

ובעד מא יקמלוהם יקאל יתהלל תקיל ויצא מכתב אחד • וילבו כי בשם ושמע
ישראל • והמקרא על המכתבים السور المذكرات ובעדמ אתהו דבריד עלמה
תרח רחמיד וتمامה והסגרות שלשה:
אלולה ויעמד העם מרחק וتمامה

תקור מרתין

וالتالט ברוך מן דאמר וتمامה ויתמר יהוה אל רחום וחנן:
וידקר האמא ובעד אתי בשלם וتمامה
ולעלם תסתגד • ולעלם תשתבח • ותתחל הצלות בטוב:
الله لا يقطع ليشرايل عاده امين

אמרתי לו שמע מימרי • ואל יחר עלי אפֿך: אפתח לי ואעבירני • בחיי
משה על לבך:

אמת שמע מימרי • קדם פתח התרח: ואמר אה עבד נשיש • עבר
ואל תירא:

עורן בן אקראו:

שלום יהוה על משה • דקרא לו משה משה: ודרם לנו אשה • ונתן לו
שני קרשי:

משה שלח אלה • בחרו ונבאו אלה: ולישראל לו שלח • עד להם יושיע:
משה שלח אלה • צעם ארבעים יום וארבעים לילה: ושני לזחות קבלה •
מימין קרשי:

משה מן כֹּתוֹ • לית בעולם כֹּתוֹ: לא קעם ולא יקום כֹּתוֹ • מכל האנשי:
משה מה גדל שמו • אלהים גדל שמו: אה עמו שלמו • בכל עת על משה:
מעמד מברך עליכם • ועל כל קהליכם: ישראל כלכם • בשמח ובששי:
תנים יומה לשש • ישוב יהוה בשש: עליך לטוב כאשר שש • על
אבותיך בששי:

ומד אנן ידעין وتعلم ובתרו שבוע לאדונן פינחם רצון יהוה עליו:
בשם יהוה אלהינו • נחל כל ימי חיינו: אלהים שמו ובו אתכוננת גיוותינו •
ישתבח שמו וישועתו קוינו:

תחלה ואחרית נשבח • מי עשה עלמה וכל דבה: ראשית הב[ריה] וי[ום]
נ[קם] עקבה • ישתבח שמו ופני גדלו נצבע:
דמלא העולם במשה • ודברו ולא בינם שלישי: ונתן לו שני קרשי •
בשלישי משלישי:

ומללו בעשרה דברים • דברים רביאנים יקורים: ראשם לא יהיה לך אלהים
אחרים • ואחרם תבנה מזבח בקדש ההרים:
ברכת אהלן מליה • תקום לסדר צמיתיה: דאצטמתו¹ בדן אתריה •
במקרא וצלותיה:

תנים יומה אה עם קדש • תנים יומה אה נש[יאי] הקדש: תנים יומה אה
מתבחרים לקדש • תנים יומה מאה שנה בשמח וברגש:

وبعد ذلك دُرَانْ לית בכל יומיה ומרקה עבודה דעלמה בכל עת

תשתבח ואחד הו יהוה הנכבד וישתבח:

אלהים אל מהללך: בגדלו בחרך אה ישראל • על כל העמים אמשילך:
ואנגדך אל מדבר סיני • על יד נביך וחבלך:

¹ דאצטמתו Bg.

בחיך אתיתב קבלי • ושמע החלום: הזה אשר חלמתי • והנה אני קעום:
פני הרגריזים • מתחנן ומצלי: נשאתי עיני • ראיתי כד אנלי:
עליו תמחים • ומראים כבדים: ומלאכי אלהים בו • עלים ויארדים:
ואורה סחר בו • ועננה מנגד אליו: והמקום מקום רב • והנה יהוה
נציב עליו:

דרשתי אעלה • ואראה זה התמה: הלכתי הדרך הדרך • והנה נפלאות
עלי אימה:

עד אמטית אל המקום • המתקרי גבעת עולם: ראיתי שם' תמחים • כהם
לא ראיתי בעולם:

מן כליל מה ראיתי • ראיתי שם' אתר: רחב לא קצה לו • אלא אחר
המדבר:

וכבוד יהוה • מלא זה המקום: ומלאכיה הלכים בו • והכבוד על הכסא
קעום:

שרית אראה ואתמה • והדרך תסבלוני: מן אתר אל אתר • עד אלא
תמטני:

אל אתר לית לו דים • שם' עיני נשאתי: ראיתי בו תמחים • כהם לא
ראיתי:

ראיתי שם' תרח • יקיר עד מותר: עפלתי אמר • מה הוא זה האתר:
הן צדקני מימרי • ביני כל העמים: אין זה כי אם בית אלהים • וזה
שער השמים:

קדמתי אליו • ודרשתי אפתח אלו: צא לי מנה אנש • נבהלתי מן ראותו: f. 58^b
סגדתי על אפי פניו • ואמרתי עליך השלום מני: בחיך לא תקח עלי •
ועל סכולי תסבלני:

אמר לי מן אתה • ומן אתה תבעי: אמרתי אני עבד זעור • מן תפושי
דת משה הנבי:

אמר מהבה בך • תנחיו מנחיה לך: וכל מה תימר אלי • אעבד בגללך:
שאלתי אתו ואמרתי • מה הוא אתרה הדין: אניב שיאלתי ואמר • זה
הוא גן עדן:

אמרתי לו באלה עליך • ובקשט משה בן עמרם: אנידה נא לי • אם
תהיה את מבני אדם:

אמר לי מה תדע • אן אני בעל התשמשה: ואני דאמיר בדילי • קח לך
את יהושע:

ואני קעום • על תרח זה המקום: מהימן על מן יעבר • לגוה בשלום:
ולי בתוכו אנש • מה תוכל תשיג אליו: מתקרי שמו משה • שלום יהוה
עליו:

ברית התלתה: ותפלול אדונן משה • ואהרן וקטרותה: ותנים יומה מאה שנה • ברצון וזה וחרותה¹:

f. 56 ויתמר דראן לחילה חיולה ומרקה אלהים אלהינו ויתמר ישתבח: בנדלו ישים זה המעמד • בריך ומברך עליכון: וכל שנה בין ידיכון נצטמר • ואתון בשמחיכון: בעמל אדונן משה הנזיר הקדקד • בן עמרם נביכון: ומן ברכת זה היום עליכון יעזר: וסני שנ[ים] ישוב עליכון באיקר: וחייכון אמן ישמר: אתון ובניכון:

רב אלה ותמא ויפאל דראן מברכו ובעד מליפוט מן קול העם הכהן שלמה בן טביה בשכם: אשרי וטוב למי • ישלם ויוקר: על משה בן עמרם • זרע רב בני עבד: דאתשלח על ידו • וביאר לעמו וטר: עשרת הדברים טוב • למי לון ישמר: באחרת מנשמה • ובעלמה מתוקר: יוכלך על משמר • כי הרצון לך יעזר: וידבר יהוה אל משה לאמר פינחס בן אלעזר ויקרו אל אלה הדברים יתמר דראן לך נביע • ומרקה אתהו עבודן ואלהים רחמנה • וישתבח: נבור הנבורים: בנדלו הציל אבהתן ממצרים • במופתים יקירים: ונחנו אל מדבר סיני • על יד דמע הספרים: ובשלישי מחאי צפרה: עמדו בשפולי טורה: וכבודה רבה עליו שרא: f. 56^b וקרא עשרת הרברים:

רב אלה ותמא ויתמר דראן האן דאתון • וית[מר] אלהינו ותמא וכי בשם ופול מן יתרבי • ויתמר מליפוט: מר יחידאותה • דבר דבר רב וקשה: לברה דעמרם • נביה רבה משה: בערבת מואב • אתהו נביי ואישה: דבר לישראל • דבר טוב יעשה: אלה הדברים אשר דבר משה ותמא ויקרו אל שופטים • יתמר יתהלל תקיל ויפאל מן הא סביאן הדה הביוט המתיות [א—ז, ל, ע, צ—ת] f. 57^b תמ יעאד בית הא סביאן ובעד יתמר חכמה מן מימר אדונן אבישע בן פינחס רצון וגו' מימרי לכהלכון • סעיתה האלה: מועדיכון ומועדיכון • טביכון מן אלה: ראיתי חלום • נבהלתי מן ראותו: | בו תמח רב • לא ראיתי דמותו: f. 58 מדרשי אפתרו פניך • ואגלי רז אמירותו²: ואני שמעתי עליך • התשמע חלום לפתר אתו:

¹ At the end ספור א. ו. ק.

² Corr. from רווחו.

ויכפר לכם עונותה: וכל שנה נשים לכם • דכרן טב דכרנותה: ונקרא
 התורה לכם • קדם פני משכנותה: ברננות טובות • בפסק ונגד ואנחותה:
 או לאשר עשוי רעות • עמך בנברותה: יום בו יסף יהוה • עליון רעותה:
 שם' ישקיהם • רשף קטף ומררותה: הלוא הוא כנוס עמדי • חתום באוצרותה:
 כל זה אתמר בדי'לך אה גוי קדישותה: ואתון כי ידין יהוה • עליון¹
 ועליך בנחמותה: ומחשבך מעט מן הנקמה • ולך גן עדן שכינותה: יהיו
 עליכם סתרה • כמה אמר בתורותה: וזה המימר אמורה • לוכון אה בעלי
 רוחתה: עבדכון הכהן שלמה • הצריך לרתותה: ²מימרו לוכון בשלמה •
 תעשו לו דכרנותה: ועבדכון אברהם המרחיבי • תימרו בלבבותה: אן יסלח
 לו חובי וירחמו ברחמותה: ותימרו אן ישמר חיי • מן אמור זה מימרותה:
 מאה שנה בחייו וחיי • סדר קהל עבראותה: בעת מרן ירצי עליך וישוב •
 ויעורך ליומי רוחתה: ותדברו אתו בטוב • בדכיות פממותה: ביהוה ובמשה
 עליך • תשים זה התולדותה: כל אשר אמרתי אליך • תשמרו במשמרותה:
 ותיתו אל קברינו • ותימרו דן מימרותה: וכל אשר דברנו • אליך בזה
 סוברותה: ועל חסול זה נימר • יהוה ירתי עליך ברתותה: ויצילך אה סדר •
 מן פנותה וגברותה: | וירפאך מן מדוי • מן הרעות עשותה: דבבי^{f. 55^b}
 ושנאי • על עדת קהל עבראותה: המתגברים עלינו • במעשה רעותה:
 ומסכינים סרנו • אבילים בכותה: על ימי רצון ותהבה • ויומי חנותה: ועל
 הימים דבה • ברכת כהנותה: אשר ארך חיינו • סגרת בצוקתה: ואתרחב
 ממנו • אתר קרש סגרתה: וסרנו שם ומשל • בלשנות עממותה: ולא לנו
 עמל • ירצי בתורותה: ולא לנו שופטים ארכונים • מקליטים ברדפותה: ולא
 לנו כהנים • יכפרו בסליחתה: וסרנו כצאן תעים • בלא ריטור וחכמתה:
 כל זה מן התעוים • ומקשה ערפותה: אשרי וטוב למי • ישוב שובתה: ויראה
 יומי • דאתקדם לו מדכרותה: וירצי מרן עליו • וישמע לו תפלותה: וירא
 משכן קרשיו • מתנצב על גבעתה: וירא שני עמודים • והמלאכים סביבותה:
 וירא הכהן והתהב עמדים • פני מזבח קטרותה: ביומי המועדים³ • דאתעבר
 בזהותה: זבן ברכה ורצון • וששון ואשמחותה: אשר יתגלי בון • עדת קהל
 עבראותה: נאלי לו בנסתרות • תתעשה מצותה: והרעות והצררות • לית
 לון שם' נמיותה: ולא יסור מן יעשה הרע • אלא יגלי עשותה: לא פֹת
 זה היום הרע • דבון גברות דבבותה: ובתר זה המימר אתוריק • עלי
 פתרנותה: כי המימר אלי ואליך • משמעו בו סוברותה: והמימר שנת
 א • ור • וט • וכ • אתמר • בחדש סיבן מן שתה: אן הֹת פנותה רכבה
 בצורר • ובצוקתה: כן יצילך אה אחי • מן ידי דבבותה: ויזכר לך מרי •

¹ עליכון B9.² In the margin اربع سطر من قول كاتبه.³ העמודים B9.

ישלח לך נביו • כֹּת משה שליחותה: מן פאת קדמה ופניו • נוף כהנותה: ויעבר הרגריזים • קדש כל ארעותה: ויחפר הארץ דבה טָמְרִים • אבני ארהותה: ויצב יתה וייתי פני • קדש חליפותה: שם' יתנצב ויקום כרני • דמעות משפחתה: ויכתב באדה התורה • וימר זה הו קשיטותה: כל עמי וסדרה • ישמחו בזהותה: ותקום סדר העמים • על מלי קדשותה: ויסע עמוד המלאכים • תלחם עמו מלחמותה: ואלה יהב לה נצען • רב ומניבותה: וימות כל מן חלף שמחן • ולא יימן באימנותה: שם יקום לו מה אמר • בקשט ארהותה: חמשה מ[א]ה ידקר • ומאה מכם רבבותה: ובתר זה בלשנו יימר • כל מן הֹה מימנותה: ויימן ביהוה ובמשה ובהר • ובתורה ויום נקמותה: וימלך אחד עשר • גוי עלמותה: ועדתו תתוקר • ועורנה ימיחותה וימללו הלשונים • ויקום לשון עבראותה: ותקום הזהי והששונם • על מלי דברותה: והיהודים יימרו • זה נבוא עדתה: | ארור עזרה ודברו • ומה עשה עמן בעשותה: כל מה אנן בו שקר • וזה הקשט עדתה: קומו בלן נלך בסובר • ונדרש ממו סליחותה: ויקומו וייתו וידרשו • יעברו תחת טליותה: ויטהרו ויקדשו • ויאמנו באימנותה: ויתגלי משכנו • והמלאכים סביבותה: ויתנצב המשכן בחננו • וימשחו בשמן זיתה: ותצא אש מלפני יהוה • במזבח קטרותה: ויצב כהני יהוה • מלוא חופניו במחתה: ויקרבו הקרבנים • קטרת ועלה ושלמותה: ויתגלי עמודי הרבי'נים • על ראש משכנותה: ויברך הכהן הגדול • ברכה גדלה תמימותה: וידרש בה וישול • כפירות פשחותה: ויתחני ישראל • במשמעו ברכותה: כל זה וחיי האל • צדיק ליתו שקרותה: הֵךְ מה ראיתי • מימר הכהנים וזקינותה: וראיתי בחלמותי • ברז מימר שמותה: כי זה הדבר קרוב • למן לו ארך חיותה: בתר דסר חשוב • בספר תולדותה: ולא תקח על לבך² מן פנותה • קרוב תלך באחריתה: אשרי לוכון אה עדתה • אן תמטו לזה רוחתה: להֹי עליכון תשמר • מימרי על קשיטותה: בזאת יקום זה הדבר • תיתו אל קברותה: ותימרו למיתים • אשמחו ברוחתה: כי הרצון והמשפטים • קעום על גבעתה: ויימר אשרי לכם • אשמחו אה מסכינותה: מן הֹה מכם • ביומי חסור פנותה: אשמחו ואתחנו • כי סגרת פנותה: אשר אתכוננו • עליך דבבותה: יהוה יסובר לכם • ויסלח לך חטאותה: ירחמכם יהוה • וישכנכם בפרדס גנתה: יום נקם קרוב • יסב לוכון פרותה: מן שנאיך החבוב • יום בו יתורח חשבותה: | יום בו פניון כושים • וריחות רעות ריחותה: וכֹת אבק ועפר בישים • תהיה גביותה: ולית להם מושיע • מן מגביאתה למכותה: אלא מצוק ומצור וקשה • מן חרב נקמותה: כל בדילך יתעשה • אלהיך ביכלותה: ואתה בנן ערן בששי • מתחני בשלמותה: ואנן דרשים לוכון • פני ארון בריתה: אן יהוה ירחמכון •

f. 54^b

f. 55

¹ B9 מל.² B9 בך.

צעם שחר: עד קבלון וביאר וי[דבר] ק[רח] ב[ן] יצהר: בן קחת בן
לאי: وتعامه

ויקרו אלי פינחס יקאל עליה فصل ערכתי • עלי נגם בחר יהוה והוּ מן קול
סידי العم הכהן שלמה בן טביה • הלוי • בשכם • יהוה ישמר חייו
וחיי בניו:

על שלחן תשבחתה:	ערכתי לחם הפנים •
בטובות לבבותה:	במימר הרבאנים •
דביקים באימנותה:	דברים ענינים •
כל חסד בטובותה:	כי אנון צריכים •
והרחמים ורחותה:	וררשים הרחה •
נתן לו עלה קטרותה:	נהלה קהלה טבה •
שימו מזבחות עלתה:	שבחותו ורומותו •
לשמירות ארהותה:	להוי על זה סדר עדתו •
מן מצות חקותה:	כה אמר בה תעשה •
המתקבלה בלחותה:	התורה המתפרשה •
בכבודו וגבורתה:	ברוח הקדש נתינה •
נבי עלמה ואחריתה:	נתינה למימנה •
טובות רנינותה:	טובי מי יקרא בה •
ברוח וטהרות נביותה:	בלשנות ולבבה •
ידרש טובות צדקתה:	יעמד פני גדלו •
אן דרשת בנצירותה:	אלה ישמע ויגיב ממלל •
התורה אה סיעתה:	הך מה ראיתי ברו •
כל סוד יגלי בפתרנותה:	כל מן יהי חכום בזו •
המזדמנים בזה כנשתה:	אה עדת השמרים •
נשימו קמך אה עדתה:	נדרש מכם מימרים יקרים •
אן יוריד לוכון חייותה:	אן לוכון תמיד ידרש •
ליומי רצון רוחתה:	ליומי תהבה ומשכנה •
וברית קדש סגדתה:	וברית אברהם אביך •
יזכר לכם תורותה:	ירתי מרד עליך •

ומל יהוה אלהיך • את לבבך באבותה: ושב יהוה אלהיך • בעזרך את שובתה:
ותדרש המדרשה • שם תתפלל תפלותה: וירתי אתר קדשה • מתרחב מן צרותה¹:

וּקְרָאוּ אֶל בַּמְדַּבֵּר סִינִי • יִתְמַר דְּרָאן מַלְכָּה דְּלַעַל מַכְלָה • וּמִרְקָה
אֱלֹהִים אֶל עֲלִיּוֹן • וְהָא מֶלֶךְ רַחֲמָן • יִתְמַר יִשְׁתַּבַּח:

תְּחִי עַל חַטָּאוֹ • כִּד יִתּוּב וַיַּעֲזֹר לִיד מְרָה:
כִּי בַעֲלָמָה יִסְלַח לָהּ: וּבִאֲחֵרִית יוֹקְרָה:

רַב אֱלֹהִים וְתַמָּאָה וְיִתְמַר דְּרָאן • חִילָה רַמָּה • שְׁמַע בְּקֶלֶן • וְכִי בִשְׁם וְיִקָּל
וְנִהְיָה וְנִדְרָשָׁה וְתַמָּאָה וְיַעֲדָה יִתְמַר מַלְיָפוּט וְהוּא הַדָּא

f. 53

יְרוּם קַהֲל יִהְיוּ • זֶרַע כָּל מִימֵנִי: זְכוּתָהּ וּמִי זֶה • לְרַבִּיאָנָה מִנִּי: בָּא אֶל
מְדַבֵּר סִינִי • וְלֹא הָיָה לָנִי: וְצֵא מִמְּדַבֵּר סִינִי • אַחֲרֵי דִאֲתַמְנִי: בָּא אֶל מְדַבֵּר
סִינִי • וְלֹא הָיָה לָנִי: וְצֵא מִמְּדַבֵּר סִינִי • קַהֲל קְדִישׁ לָנִי: בָּא אֶל מְדַבֵּר סִינִי •
וְלֹא מִשְׁכֵּן לָפָנִי: יִהְיוּ וְצֵאוּ • בְּמִשְׁכֵּן וְכַהֲנֵי: יְרוּם נְבִיא נֶאֱמָן • דִּהוּדְעֵנוּ
בְּאַלְפִּנִי: קִשְׁמָה וְקִדְשָׁה • וְכָל זֶה יִתְנִי: יִהְיוּ וְלוֹ דְּבַר • אֱלֹהִים אֶל קִנִּי:

בַּמְדַּבֵּר סִינִי וְתַמָּאָה * עָלֶיהָ אֵיפֶסָּה מִלִּיפּוּט מִן קוֹל הָאֵל הַמְּקֻרָם הַפְּרִיז
עֲמָרָן חֲרָה אֱלֹהִים וְגו'

אֲדַכִּיר לְטַב מֹשֶׁה • דְּגִלְגִּיו לֹא יִמְנִי: דִּנְגֵד עִמּוֹ זֶה • הַשְּׁבֹעַ עַל הָר סִינִי:
עַד שְׁמַעוּ קוֹל יִהְיוּ • מְדַבֵּר עִמּוֹ בְּלֹא שֵׁנִי: וְאִסִּידוּ סִהְדָּה קְשִׁיטָה • בּוֹה וּבְכָל
מַמְלָה אֲדִנִּי:¹

עָלֶיהָ אֵיפֶסָּה מַלְיָפוּט אֶל־הַ שֵׁיחַ אֲבִרָהִים הַקְּבָאִי רַצִּי אֱלֹהִים עִנֵּה
בְּעֵין הַלֵּב רֵאִיתִי • מַעֲמַד הָר סִינִי: וְחִילִי רֹמָה וְחִילִי מַכָּה • תִּרְיוֹן בּוֹ
מִזְדַּמְנִי: וְהַכְּבוֹד מִשְׁגַּב בְּאַרְבַּע שְׁנִיבִים • אֵשׁ חֶשֶׁךְ וְעֶרְפֶּל וְעִנְנֵי: וְהָהָר בַּחֲר
בְּאֵשׁ עַד לִבְבַּת הַשָּׁמַיִם • וְקוֹל קְרִי אֲדִנִּי: אֲשַׁתְּמַע מְכַל פֶּה • מְדַבֵּר 'עֲמָה'
פָּנִים בְּפָנִי: כִּד שְׁמַע קוֹל אֱלֹהִים קְרִי • אֲנִכִּי יִהְיוּ אֱלֹהֵיךְ אֶל קִנִּי: נִכְסַפְתָּ
רֹחוֹן אֵן תַּצֵּא • וְתִשׁוּב אֶל יָם הָאֶסְפָּה הַפָּנִי:

בַּמְדַּבֵּר סִינִי וְתַמָּאָה וְיִקְרוּ אֶל וַיִּקַּח קֶרֶחַ יִתְמַר דְּרָאן חִיּוֹל הוּא חִילָה דְּכֵן
אַרְכָּן • וּמִרְקָה עֲבוּדָה דְּעִלְמָה תִּסְתַּנֵּד וְתִשְׁתַּבַּח וְאַתְהוּ חֲדָה • וְיִתְמַר
יִשְׁתַּבַּח:

עֲבוּדֵי וְרִבִּי • בְּגִדְלוּ נַחַג עִמּוֹ אֶל הָר סִינִי • בּוֹה הַשְּׁבֹעַ הַשְּׁבִיעִי: וְאֲשַׁמְעֵם
קוֹלוֹ • מִתּוֹךְ עִנָּן עֲבִי: קוֹל יִהְיוּ וְקוֹל הַשּׁוֹפְרִים • וְקוֹל מֹשֶׁה הַנְּבִיא: שְׁלוֹם
יִהְיוּ עֲלֵיו • בְּמִסְפַּר הַכּוֹכָבִים:

f. 53^b

יִמְלֹל מֹשֶׁה בַּעֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים עַל הָהָר: וּבִדְלֹון אַרְבַּעִים יוֹם וּמִי לִילָה

¹ Added in the margin with a note at the end *تم ذلك علي يد كاتبه الفقير*
اسحاق ابن سلامة اخو المذكور عفا وگو

שלומה: ימצא מאום גדיל • ובו חכמה תמימה: ובשבעים נפש עליל • וצא
בפריה עצומה: ויוסף דלא קרב נפיל • והות זכותו תמה: ומולד נביא סגיל •
לנביים דמע: והאותות דגלאון האל • והמסות והמלחמה: לאבדן גוי נפיל •
באף ובחמה: בכן שב בתליל • זכרון באי מצרימה:

ואלה שמות ותמא ויקרו אלי אז ישר יטרוהא ויקרו אל עשרת הדברים יתמר
צפר اذا كان الوقت كبير وبعدهم יקרו אלי ויקחו לי תרומה • יקאל דראן
אלה רב ומרע אתהו עבודן דעלמה וטובין ואלהים קמאה וישתבח:

לאלהון נברך • דו בעל התקומה: בנדלו נח[ג] ע[מו] אל הר סיני • ואשמעם
שלש קולות מתרימה: קולו וקול השופרים • וקול בן עמרם הדמע:
הו משה הנבי הנאמן הסגיל: דביאר בכתב קשט לא אליל: וידבר יהוה
אל משה לאמר דבר אל בני ישראל: ויקחו לי תרומה: ותמא

ויקרו אלי ויקרא אל משה יקאל דראן אתהו יקירה ומרע אלהים
קעימה ואלהים יחידאי וישתבח:

בנדלו הציל אבהתן ממצרים ונ"1

רב אלה ותמא ויקאל דראן סיאנים וכי בשם ונהבה ותמא ומליפוט המאטי
חמשה קריאן • קרא אלה למשה: הראישונה ויקרא אליו אלהים מתוך
f. 52^b הסנה • ויאמר משה משה: השנית ויקרא אליו יהוה לאמר ב[חדש] השלישי:
השלישית ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר • ויעל משה: הרבעית ובסהו
הענן ששת ימים • ויקרא אל משה: החמישית במשכן יהוה • ויקרא אל
משה: ותמא

ויקרו אל וספרתם • יקאל בית דראן ובית מרע לסיידנא פינחס
ויתמר ישתבח

ישתבח לעלם: יהוה הנ[דול] האחד • דרבנותה אתרבת:
ביאר וספרתם לכם: ממחרית השבת: ותמא

* هذه ישתבח מן מימר עמרם בן שלמה הכהן כתוב אתה יסלח
לו יהוה כל עון וכל פשע וכל חטא אמן:

בנדלו אסגל עמו ישראל • דלית בעמים לון כדת: במספר שבע שבתות
כליל • חמשים יום אתחשבת: ועל כלולון אתא קול תליל • במשמע רום כל
מקרת: על יד נבי נאמן סגיל • אשר הוא לנביים חתמת:
הו משה רום נביאכם: דביאר בספרו בגללכם: וספרתם לכם: ממחרת
השבת ותמא²

¹ As above, p. 339.

² Added in the margin.

ונדביק • ונתחזק • באימנות משה הצדיק: דגלא זה הרז • בכתבו הלז • על
כן עליו נכרז: צלותה ושלמותה:

ובו נשאל • בלב נמיל • מרן צלותך יקבל: ובעותך יניבנה • וצבעתך
ישמענה • ופללך לא יטרפנה: ויזמן לך פצותה:

ובמובאי • ובמוצאי • אני בעי: לך אה אחי • אן זה היום יהי • עליך חדי
וזהי: וכנן שבעותה:

כל שנה תספרנה • ותחלנה • ותכלנה: באשמחת • והמועד והשבת •
דאשתירת: יעברו עליכון בשלמותה:

ועברך הדל • ממך יסתכל • לאלה תתפלל: רחמיו ישימה • למן אשתמע •
עברו משלמה: דמבני דנפתה:

וחתמת מימרי לוכון • תנים יומה מאה שתה:

יתהלל אלהים ותמאם ואתי ثم بعد ذلك يبدأ الامام في بسمه وسور الخليفة
وبعدهم יתמר דראן מד לית אלה אלא אחד ותמאם ומרקה עבודה דעלמה
אלהים יסתגד ואתהו אלהינו וישתבח:

בגדלו בחר עמו ישראל וגו' ¹ f. 51^b

ויטע יהוה אלהים ותמאם

ויקרו אלי וישא יעקב רגליו • ويقال دران ממנה דכלה ומרקה אתהו
אלהנן והב לן משבחה ויתמר ישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב וגו' ²
וישא יעקב רגליו ותמאם

ويقرو الي والاه שמות يقال دران טבה דמטיב ותמאם ומרקה הבו
תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח:

חילה דגלא בזה היום תמחים וגו' ³

* عليه ايضاً لكاتبه عمران هكهن

יעקב ישראל • זכאה עצומה: כד בא למצרים • בשבעים נשמה: וברכהו
מרה • בפריה מתריאמה: ויצאו ברכוש גדול • על יד קטף כל נשמה: על כן
לאזי בכל עת • יתברך יהוה:

جوابه ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה: ⁴

רב אלה ותמאם ويقال دران חיול הו חילה תקיל וכי בשם ויתרבי
כלה ויתמר מליפוט:

במובא יעקב ישראל • אל מצרימה רב תמח: לראה בלא חליל • ובנפש f. 52

¹ As above, p. 338.

² As above, p. 125.

³ As above, p. 338.

⁴ Added in the margin.

تكرر مرتين

الثالثة ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות وتامة יברכך יהוה וישמרך
وتامة

ויתמר יהוה אל רחום וחנן תְּקִיל ויתמר מרן מן מימר משלמה בן
אב סכוה ירחמו יהוה אמן:

קדם נימר • זה המימר • המתוקר: נטהר • הלב והיצר • ונמהיר: בסגדתה:

קמי בדד • דלו עֵבֶד • תמיד נסגד: בתהללות • והתשבחות • והרוממות: f. 50^b
בכל צלותה:

ונרבהו • וננהו • ונסיד אן הוא: פרד אחד • לא מן אחד • ולא תכחד:
מדילה צדקתה:

ומן יכל • ישאל • מה זה האל: דמִצָּא • כל ממצא • ולית ימצא: לו
דמותה:

דשלח • מי לו מלא • בַתְּפִלָּה: ולו השכיל • בעמו ישראל • אל הר סיני
ועליל: לדבירותה:

ומללה פה אל פה • ידבר בפה • קדש כל משפח: בעשרה נאם • וירד אל
העם • כתועפות ראם: לשבטיון שכינותה:

ודברם • והשמעים • ולמדם: מלה בתר מלה • הדברים האלה • ואניבו
במלה: סדר ערתה:

שלמענו • ועשינו • מימר אלהינו: דאמר אנכי • וכמימרו נדכי • משני מלים
עד כי: אמר שמור שבתה:

וככן מה אתביאר • מן ששה דבר • בקצה אשר: שמה כבד • ואתו נעבד •
על קדש כל מסגד: אתר שכינותה:

וישראל עִמְדו • כלם יחדו • ולא נִפְרְדו: לזה המשמע • על כן דן יומה •
מעמד הר סיני אשתמה: וככן יום מקרתה:

ובבֹּת מחר • בנה המבחר • מזבח תחת ההר: והנערים שלח • וזבחו עלה •
עם שלמים מלא: ויקח דם בריתה:

ויזרקו על עמה סביב • והתהפך הדם והשיב • על בגדיון מתכתיב: עשרת f. 51
הדברים אתקרי • ויאמר הנה דם הברית • וזה מופת לית לו תבנית: ליום
אחריתה:

האן עֵמָה • כד עֵמָה • זה התמח: ולא עִזְבו • רק אניבו • למשמע הטיבו:
במשמרותה:

על כֵּן בַּפֶּם • מודאה נשים • למן אקים: לנו על דת • בו אסתקפת •
מיתובית עדת: קהל עברותה:

יראו וישמעו • מה אנלא לעיניהם: מן קולות וברקים • וארבע שגבים עמם:
ויקרא משה השגבים • ויעבר בהם: אל הר האלהים • ויהיו שניהם:
זה ידבר לזה • ולא שלישי בינם: כדבר איש לרעהו • ותשתמע דבריהם:
הך חלו זה היום • לא חלו ביומיהם: מה¹ רב שעתה דאמר אלה •
למשה אמר להם:

עד יתיכנו למשמע • ויתקדשו פן יפרץ בם: וירד משה מן ההר אל
העם • ויאמר אליהם:

וידבר אלהים את כל הדברים • עשרה שלמים: ראשם לא יהיה לך
אלהים אחרים • ולא תשתחוי להם:

לא תשא שמו לשוא • קולתיך תשתמע: שמור את יום השבת לקדשהו •
במשמרו מיתוביתך לרימה:

כבר את אביך ואת אמך • תתוקר בהם: לא תרצח לנפש • תתריד
באדמה:

לא תנאף עם הזנות • טהורים תטמיהם: והלך דרך הטוב • ולא תגנב
מאומה:

לא תענה עד שקר • נפשך תשפך דמה: ולא תחמד מ[ה] לחברך • f. 50
יאחז בך האף והחמה:

והקמת לך אבנים גדלות • במקום אשר אזכ[רת] את שמי שם: אבוא
אליך וברכתיך • ברכה תמימה:

כן יברכך יהוה • אה עם קדש ודמע: ותעשו זה היום • מאה שנה תמימה:
וכן ישמר חיי • מן אנה כלכם: ומאה שנה תעזרו לזה המעמד • אתם
ובניכם:

אמרו אהיה אשר אהיה • אה אדון התקומה: עני מדרש עבדיך • וכפר
אשמה:

אהיה אשר אהיה • אה מן יכלותך עצומה: השקף על עבדיך • וברב
טובך ברכם:

² אהיה אשר אהיה • אה מלוך מכה ורומה: כפר לעמך ישראל • הסגודים
לקדש טבריהם:

תנים יומה תנים • מאה שנה בשלמה: תעשו זה היום • אתם ובניכם:
חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות פממיכם: כהלכון פם אחד • וירד יהוה
בענן ויתיצב עמו שם:

הסגדות שלשה

الأول وירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם وتما

¹ B 9. מר.

² In margin is written لکاتبه.

ויקרא יהוה אל משה אל ראש ההר ויעל משה :

ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן :

ויקרא אל משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד :

יהוה אלה רחמן ורתאה ותמא

ויסקו מן הטביעת פי מן יממי • יֻּקָּא מִנְּהָ הַבֵּיּוֹת הַמֵּאֲתָיִת קְדָמָךְ

כְּמָא תְּרִי אוֹלָא יֻּקָּא בֵּית מִן יַמִּי וּבְעֵדָה יֻּקָּא הָאֲבִיָּאֵת

אִהְנוּ כְּתִבָּה רַבָּה דְּהוֹשָׁט וְגו' ¹

f. 48^b ויתמר נשׁוֹי כהלן כלה • ובנצירו וילבו קבלו הַלָּאֵת פְּסוּל וְכִי בִשְׁם וּשְׁמַע

יִשְׂרָאֵל • וְהִמְקִירָא עַל הַמִּכְתָּב עֶשְׂרֵת הַדְּבָרִים • הָאֲוִלִּיָּאֵת וְהֵם תִּקְדְּמוּ בִּי

f. 49 קִטְפָּה בְּכֻרָא וְדִבֵּר אֶל אֶהֱרֵן • וְיִתְמַר אוֹסִיפּוֹ ² | וּבְעֵדָה הָא סְבִיאָן

[א • ו • ז] ² וּבִתֵּר כֵּן יִתְמַר שְׁבֻעַ מִן מִימֵר מִתְנָה הַמִּצְרִי יִרְחֲמוּ

מִרִי אֲמֵן :

נִצְפִי לְמֹשֶׁה בֶּן עֲמֶרֶם • דְּקַעֲם עִם הַכְּבוֹד הָרַם : עַל הָר סִינִי וְכָל הָעָם •

שְׁמַעִים קוֹל אֶל קַעֲמִים :

הַקּוֹל נִפֵּק מִן אִשְׁתָּה • עַל הָר סִינִי בְּרָבוּתָה : בְּמַחֲוֵי צִפּוֹר יוֹם תְּלִיתָה •

יִקְרִי לְמֹשֶׁה עֶסְרִיתִּיתָה :

רֵאשִׁם אֱלֹהִיךְ אֲנִי • לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי : לֹא תִשָּׂא שׁ[ם]

שׁוֹא בְּרִבְיָאֲנִי • וּשְׁמוֹר שְׁבַתָּה בְּלֵב כְּנִי :

בְּמוֹקֵר אֲבַהֲתֵךְ פִּקְדֵךְ מִרְךָ • לֹא תִרְצַח לֹא תִנְאַף אֲמִרְךָ : לֹא תִגְנוֹב יִתִּיטֵב

דְּבִלְךָ • לֹא תַעֲנֶה עַד שְׁקֵר תִּמְ[טִי] מִסְבְּרְךָ :

מִסְבְּרְךָ תִּמְטִי וִי[הִי] אֲגִרְךָ • שְׁמ[וֹר] מֵאוּ[מְהָ] לֹא תַחֲמֹד לְחִבְרְךָ :

וּבִנִית מִזְבֵּחַ בְּרוֹם טִבְרְךָ • וְכוּ יִרְאֶה זְכוּרְךָ וְדְבִלְךָ :

זֶה הַמַּעֲמֵד יִהְיֶה בִּרְיִךְ • עֲלִיךָ וְעַל סְדִירְךָ : וְיִסְגִי יִהְיֶה מִסְבְּרִיךָ • וְאֵלָה

בְּיוֹמִיכֹן יִאֲרִיךְ :

f. 49^b אֵה מִן אֲנִה אִסְתֵּדֵר • מִן נִקְבָּה וְזָכַר : וְחִיבִיכֹן אֲמֵן יִשְׁמֹר • בַּעֲמֹל דְּמַעַ

מִן הַבֶּשֶׂר :

תִּנִּים יוֹמָה תִּנִּים יוֹמָה • מֵאָה שְׁנָה בִּשְׁלָמָה : תַּעֲשׂוּ זֶה הַיּוֹם בַּעֲלָמָה •

בַּעֲמֹל קִטָּף כָּל נִשְׁמָה :

יִשְׁתַּבַּח אֱלֹהִים :

וְיִתְמַר אֶתְהָ[ו] דְּבִרְיִךְ עַלְמָה הַנִּשְׁפָּה הַתַּנִּי וּבִתֵּר כֵּן יִתְמַר דְּכוּר מִן מִימֵר

עֲבַד יִהְיֶה בֶּן שְׁלָמָה יִרְחֲמוּ יִהְיֶה אֲמֵן :

בְּמָקוֹם טוֹר סִינִי • עֲמָדוֹ יִשְׂרָאֵל כָּלָם : שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף • הֵם וּבְנֵיהֶם :

¹ As above, p. 53, א to י.

² Given in full.

משתמלה: הרחמים עליך תשרי • ותסור ממך הקללה: והחטותך מכפרי •
ואנשם גרמך יסתלח: ומבתרון מה מצאנו • אלא ימי הקללה: ומסכינים
סרנו • עליון כל עת אבילה: וענינו פקחים • ורבבנו עלינו מעלה: ולא נדע
מודע רזים • ודברי רב לא ננלא: אלא כֹּתֹת אנש מהלך • העוֹר בפילה:
ולא יתם לנו דבר בדרך • ולא נדע מפתר מלה: ובתר זה אני מדרשי •
מן הו הנסתר לו גלא: כי רחמיו עליך תרשי • ות[ה]י צלותך מתקבלה: ותזבח
ותקרב ותקטיר • קטרת העלה: מן התהלל והומיר • ומרן לוכון יסלח:
ויזכר קיאמו עם אבהתך • שכוני מערת המכפלה: ויבֹד סדר דבבותך • ומן
אסור פנותה יצילה: ויפרש עמודי עננה • ויסגֹר עמודי קללה: ויכתב לה
ספר כריתת במכונה • ומעל[ך] ת[ר]ד[ך] ותשלח: | ויקים מה אמר בספרך • f. 47^b
על יד משה משתלח: והסרתי מחלה מקרבם • ולא תהיה משכלה:

תתחנו תתחנו • בכל מועדיכון: תנים יומה תנים • תעשו מועדיכון:
ותתנקו מכל חוב • והרע תתרחק מנוכון: וירבי הזהב והכסף • וישם הברכות
בידיכון: ויחני יתכון בסקיף • ויעלי מיתוביכון: ובזה היום מקרתה • דו מן
כליל מועדיכון: דמספרון ששה וארבעים קשיטותה • כמה אמר בכתבכון:
תעשו יתה מאה שנה • אתון ובניכון: במעשים כשרנה • ביכולה פני דבביכון:
ותמטו אל רצונה • אל קדש משכניכון: ותראו ימי מניאנה • ועמודי
מסגדיכון: הא לו עמת עיני עמה • כהני רבניכון: על המזבח קעמה • העשה
קרבניכון: סבולי הטרח • סדרי טרחיכון: לוכון אמן יסדרה • יקום פניכון:
ונראה יתו • בזה היום ישמשנוכון: והו בנדי מלבשותו • והצִץ באבן
שמחותכון: ומתפלל ומתנפֹל • קדם גבעת עדן גנתכון: ברו השם מלא •
משלשה באותות אקר מכתבכון: שנים ושבעים מלה • שנים מאתים ושני
שלשים מספר נביכון: עמי לא תסבו עלי • על דברי קמיכון: ואשול יתך
קהלי • תסבלוני אני שמשיוכון: לשני מתקצר • על זה המימר פניכון: מדרשו
עמו תתוקר • בין סדרי דבביכון: כי הו המסכין • העני שלמה עבדכון:
זעור תמיד מרגן • קצי מיתבה במועדיכון: ובתר זה וזה • מפרש לוכון: אן
ישמרך מן נבזה • ויוריק ביומיכון: בעמל התלתה והמלך • ומשה נביכון:
ובעמל אהרן ובניו וכלב ויהושע המלך • הקעום פני פניכון: וחתמת מימרי
אמן • כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו וְתָמָא

f. 48 ויתמר | דראן אלה רב וכי בשם • ונהבה ונדרשה וְתָמָא וקטף הטביעת
חמשה קריאן وهو المائي قدامك

ויקרא אליו אלהים מתוך הסני • ויאמר משה משה ויאמר הנני:
ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר:

אקדש משה מדעוך: לאלה דאמר ק[דוש] ע[ם] י[הוה] ועשית חג שבועות
ליהוה אלהיך: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:
תלו ידיכון وتمام

f. 46^b אכרו בשם יהוה • אלהי אבותי ואדוני: ואדרש בזכאי עלמה • עד ישאי לי
ויתעני: משם מן אמר הנה נא • הואלתי לדבר אל אדני: ומשם מן אניב
ואמר • אלהים יראה לו שה לעלה בני: ומשם מן אתמר לו שאל • מה זה
מהרת' למצא בני: ומשם מן אמר לאחיו • אלהים יחנך בני: ומשם מן על
ידו קראך • בכורי ובני: בעמלון ירתי עליך • ומקומך מכונני: מן מדעי הרע
ירפאך • ויקים לך רז אלפני: וישמע קל צבאך • ויעזרך אל קדש מכוני:
אלהי אהרן הכהן • בעלי ים הברכות: אשר הוה יתן • זית שמן המשחות:
ופמו ים קבולות • בכפירות הסלחיות: ויקטיר חלבי עלות • סדרי החטאות:
והעלה והשלמות • וירגן ברב התפלות: והמלאכים רדות • למשמע והרחיות:
ויסקו למעונה רמה • ובידיון התשבחות: ויקבל ממו יהוה • וירפא רב
הרשעות: ותשא אש מלפני יהוה • ותאכל הקרבנות: אהרן יתפני שמה •
ויפתח פמו בהשמות: וישא שתי כפיו • ויברך רב הברכות: אשרי למן יהי
פניו • שמיע זה המשמעות: יברך אה קהלה • בחמשה הברכות: ישמך
מכל סוכילה • ומכל עשוי הבישות: יאיר יהוה פניו אליך • בחסד והטובות:
ישא יהוה פניו אליך • וירחיק ממך כל הרגעות: ויצילך מידי • בעלי רשע
הלבבות: ויושיעך ולך יפדי • מן מדועי הנקמות: וירתי עליך וירחמך •
ויתקבל ממך טב המדרשות: ויקבץ נדחי עמך • מן כל הארצות: ותעזר
לימי מלואך • ותעשה חקות ומצוות: שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך •
וועלית עליו עלות:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 47 אלהי אלעזר ואיתמר • ופינחס המקנא לאלה: וקטל זמרי וזמר • וקח
אגרה כהנה גדלה: קיאם¹ ברית לא יתנשי • ושמו קיאם קבולה: כהנה
מתפרשי • פניכון אה קהלה: והיא מתשרשרה • במקטירי העלה: וחכמה²
בריטורה • להלוכי סוכילה: ויכפרו ויברכו • ועל המזבח יתנפלה: ובזה היום
יערכו • בבגדי הצץ והפתלה: הא לו עמת עיני • והו קעום בצלות והתפלה:
וכל מה ידרש יתעני • ומרו לו יקבלה: ובבגדי הנזר יתנזר • המורשה מן
אביו לה: וידבר וימר • דברים רב מלה: עשרת הדברים • עד תשמע ותשמר
אה קהלה: על ארבע הפאות באיקרים • וכל מלה ומלה: המכתבים
מתפתחים • מתרבים לאלה: והכהן והעמים • מציתים למשמע דברי האלה:
והארבע המכתבים • ביד הכהנים סוכילה: וכל מלה מתנשאים • בזועיו רב

¹ B9 קעים.

² והכמה B9.

דבריה: עד יעמדו בכרזה • ויאמנו באלהיה: וישמעו ויראו • בטהרות נבייה: ויצטמתו וייראו • טורים בטוריה: טור סיני אתת עליו • רבבות מלאכיה: וכבלע וצבאיו • קעמו על רגליה: והקול נפק מן רומה • לית ידע מוצאיה: וקול ייתי מששה הפאות • פאתי עלמיה: קול לית כמו בקולות • זוע כל טבריה: קול יהוה מוצאות • מן ארבע שנביה: קול מדבר דברה • אקרי תוריה: יתנלג קראה דקרא • עסרתי מליה:

תשבחן ורבואן • ורוממות מתפרשות: בלב טהור למען • ימלא טב דברותי: למן אפרש לן מימרו • חקותי ומצותי: מן עסרת הדברים דדברו • אקרי תורותי: דבזה היום אשמע יתון • לקהל עבראותי: על מלי רז מוקרון • מלי ישראל בכסיותי: ביהוה ובנביו • כי לית דברו בקשיטותי: ומן יתגלא אליו • רבות כסותי: יהוה אמר למשה • לך אל העם וקדש אֱתִי: ליום השלישי • ויעלו על טברותי: על טהרה אתשנבו • בארבע שנבותי: בזועיו רב אקו • טורים טורים סביבותי: וקולות וברקים • ואש בו תוקדותי: וענן כבד על המדבקים • וקול ארבע שופרותי: מה רב שעה דבך • צא הדבר מן שמימותי: אנכי יהוה אלהיך • אשר הוצאתיך מעברתי: לא יהיה לך אלהים אחרים • על פני גדלותי: לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא • אריך ימין על ארמותי: שמור את יום השבת • לא תעשה בו כל מלאכותי: | כבד את אביך • עד תתורך ימין חיותי: לא תרצח דם אדם • ישפך לך דמיתי: לא תנאף תוני • מחר באש קטרותי: לא תננב כלום • תתמכר במה תננבותי: לא תענה ברעך עד שקר • תכי נפש בשקרותי: לא תחמד בית רעך • ומה לו מצאתי: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך • בהרגריוזים קדש סגדתי: והעלית עליו עלות ליהוה אלהיך • ותקטר קטרת רחיותי: זה מלי עשרה • צא מנן שש מאותי: טובי עמה סדרה • ישמרון בשמירותי: כל מן שמר משתמר • זה אמר אלהי אבותי: שלום יהוה על קדקד נזר • דעל ידו שמעתי: שלום יהוה על משה • דביאר יתון תורותי: שלום יהוה על משה • כי מליו ים דעתי: שלום יהוה עליו • עד אן כי ייתי: דאמר לן במימרי • בקדוש ספרותי: והיה לבכם זה להם • ליראה אתי:

f. 46

יהוה הו האלהים • אלהי אלהיכם: י"ה ה"ה מלוך ארעה ושומה: י"ה ה"ה דהציל עמו ישראל במופתים מתריאמה: י"ה ה"ה דפ[קדן] על יד משה הדמע: י"ה ה"ה דאמר לן על ידו במספר חמ[שית] יומה: י"ה ה"ה חקת עולם לדורותיכם בכל מושבותיכם:

תלו ידיכון ותמא

לאלה צעורך וברואך: לאלה דממצרים שם פדואך: לאלה דשם ספר התורה מלואך: לאלה על טור סיני מימרו אשר אשמעך: לאלה דבזה היום

אֶחָז בְּכָל אֶתֶר • אֶתֶר לֹא יִחְזָנוּ:
 לֹא יֵשֶׁא לְדֹל דְּבַר • לֹא יִהְדַּר פְּנֵי גִדְלוֹתֵינוּ:
 וְלֹא יִקַּח שָׁחַד בְּמֵאוֹם • וְלֹא יִדְמִי בְּכִלּוּמֵינוּ:
 יִחַכֶּם רִימּוֹר כְּלוֹם • יִרְאֶה לֹא בְּעֵינֵינוּ:

אֵל בְּצִדֵּק יִשְׁפֹּט • כָּל דְּבַר עַל חִלּוּתֵינוּ: וְהוּא לְבְרִיָּה מִקְלֵט • מִן יִדְרָשׁוּ
 יִמְצְאוּנוּ: הַשְׁלִיט לֹא יִתְחַלֵּף • אֵל אַחֵר אַחֲרֵינוּ: אֲנַחְנוּ מִמּוֹ נִרְקֵף • וְנִשְׁמַע
 מִיִּמְרֵינוּ: מִיִּמֵּר הַתּוֹרָה • מְלִי עֶשְׂרֵת דְּבָרֵינוּ: וְנִפְרֹט וְנִפְרֹשׁ וְנִקְרָא • כִּמְהָ
 קִרְא נִבִּינוּ: כִּי בִשְׁם יְהוָה אִקְרָא • וְהוּא גִדֵּל לְאַלְהֵינוּ:
 רְבוּתָהּ לָהּ:

וּרְבוּאָן נִתְּנִי • לִמֶּנּוּ זִכֵּר בְּרִיתוֹ: בְּפִלְיָאָן וְסִימְנֵי • מוֹפְתִים וְאוֹתוֹתָיו: וְהִצִּיל
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל • בְּנִטְוִיעִיָּה זִרְעוֹתָיו: בְּחִיל תְּקִיף יָכֹל • עַד עֵבֶר עֲדָתוֹ: יָם סוּף כִּי
 הוּא רַב יִמָּה • דְּצֵא מִמּוֹ בַּעֲשֶׂרָה מוֹפְתָיו: וְצֵאוּ מִנָּה בִּשְׁלֹמָה • עַל יַד שְׁלַחֲיוֹתָיו:
 וְהִלְכּוּ בְּדֶרֶךְ יְיָ • וְבוֹ אֲבָד דְּבִבּוּתוֹ: בִּשְׁנֵי עֲמוּדֵיהָ • אֲשֵׁים תְּבוּאוֹתָיו: וּשְׁבַחוּ
 לַיהוָה • וְהִלְלוּ גִבּוֹרָתוֹ: עֲזִי וְזִמְרָתִי יְהוָה • וַיְהִי לִי לִישׁוּעָתוֹ: | כִּי הוּא חֶרֶב f. 45
 גְּאוּתִי • בְּמִלֵּי סִפְרוֹתָיו: וּמִרְוַח לְצִרּוֹתִי • בַּעַת אֲדַרְשׁוֹתָיו: וּבִשְׁעָתָה דְּבָה •
 שְׁבַחוּ מַלְכוּתוֹ: עַל מוֹת פֶּרַעַה בְּצִדְבָּה • בְּרַבּוּת עֲזִיזוֹתָיו: יְהוָה אָמַר בְּכִסִּי •
 לְמַלְאֲכֵי עֲרִשְׁתּוֹ: עַל פֶּרַעַה וְעַמּוֹ אֲכַלְסִי • דְּאֶתְרַבַּת דְּבִבּוּתוֹ: וַיַּחֲרֵ אֶפְסוֹ בָּם •
 וְאַרְצִי בִּשְׁלָמוֹת עֲדָתוֹ: בְּנֵי בְכוּרֵי הַדְּמֵעַ • דְּשִׁלְשַׁלְתָּ יָמִים הִלְכוֹתָיו: עַל זֶה
 אֶתְמַר וְיִלְכוּ • דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּרוֹתָיו: וְעַל זֶה הַיָּמִים אוֹכּוּ • זֶה בּוֹ אִקְרָא
 וְנִסּוֹתָיו: נִסּוֹת לָךְ אֵהּ יִשְׂרָאֵל • וְאִקְרָא לְבִנִּי וְצִדִּיקוֹתָיו: וְעַל מַה עָשָׂה הָאֵל •
 בְּפֶרַעַה וְאַכְלָסוֹתָיו: בְּמִגְבֵי הַיָּאֵר הַדָּם • עַד יִשְׂרָאֵל יִזְכֹּר יִתּוֹ: וַיִּבְּאוּ אֵילִים
 בִּשְׁלָם • וּמִצְאוּ בָּהּ שְׁנֵי רוֹזוֹתָיו: טוֹבֵךְ אֵהּ קָהֵלָה תְּבַקֵּר • עַל זֶה הָרִז וְקִשְׁטוֹתָיו:
 וְתַחֲכֶם וְתַפְתֵּר • וְתִשְׁבַּח לִיחְדָּאוֹתָיו: וְתִקּוּם בְּמַעֲשֶׂה • כִּמְהָ אֲמַרְךָ בֶּן בֵּיתוֹ:
 וְהִישֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה • וְהֵאֱזִינָה לְמַצְאוֹתָיו:

יִשְׁתַּבַּח עֲבוֹד סִימְנִיָּה וּפִלְיָאָתָה • עֲבוֹד גּוֹנֵי תַּמְחִיָּה: מִי כִּמּוֹךְ בְּאַלְהוּתָהּ •
 נוֹרָא תִּהְלֵת עָשָׂה פְּלִיָּה: דּוֹ אֱלֹהֵי אֲבֵי בַּעֲזָרִי • הִצִּיל אֶתִּי מִן דְּבִבְיָה: וּפְקַד
 פְּקוּדֵיוּ לְמוֹקְרֵי • רְבוּת סִימְנִיָּה: מִנּוֹן הַמֶּנּוּ אֲשֶׁר הִמְטִירוֹ • מִן לֵב שׁוּמִיָּה:
 וּבִתְנוּכּוֹ עֶסְרֵת מוֹתָרוֹ • מִפְּתֵרוֹן מִסְפָּרֵיהּ: הִידּוּעִים יִדְעוּ • וַיִּשְׁירוּ אֱלֹהֵי אֱלֹהֵיהּ:
 וְהַצְנִימִים דְּצֵא מִמּוֹ • מִיָּם עַד יְרֵוֹ צִמְחִיָּה: וּמִלַּחֲמוֹת עֲמֻלָּה • גְּדוֹל גּוֹנֵי רִשְׁעִיָּה:
 עַל יַד אִישׁ צִדִּיק • יְהוֹשֻׁעַ תִּלְמוּד נְבִיָּה: כִּי בּוֹ מוֹפֵת גְּדוֹל • יִפְתָּרוּ יִתּוֹ
 חֲכוּמִיָּה: יוֹמִיו אֶרֶךְ חַיּוֹל • עַד תֵּם רִזִּי מְלִיָּה: וַיִּבֶן מֶשֶׁה מִזְבֵּחַ • וְאִקְרָא עָלָיו
 צִלּוּתִיָּה: וְדִרְשׁ וְאַתְּפַלֵּל בְּמִרְוַח • מִן בַּעֲלֵי רִמָּה חִיָּה: וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נְסִי •
 נְסִי עֲלִמִיָּה: | מִן חֲכָם רִזִּי נְסִי • כִּי בּוֹ שְׁבַעִים מְלִיָּה: מִן רְבוּת שְׁמוֹת • יִחַכְמוּ f. 45^b
 יִתְּה רַבִּנְיָה: בּוֹן הָוָה יִבְרַכּוּ הַבְּרַכּוֹת • בְּיוֹמֵי מוֹעֲדֵיהּ: מִמַּחֲרַת הַזֶּה • יִרְדֹּת

ויתנצבו בשער השמים • קדש האתרים: אצל הרנניזים בית אל • טורים
טורים: והכהן הגדול בינם • כֹּת דגל עסברים: והוא יפרט וימר • מימרים
אדירים: וכל מנון ימר אלף ישר • בלשן דברים: תמטי לזה באיקר • מן
דאבה סדירים: | ועקובתה לכל נכסף • ימטי לכל מסברים: בעמל השלשה: f. 44
הזכאים המהורים: ובאצלחות בן פרת • אשר השביר למצרים: ובתפלות
נביה רבה משה • דמע הספֿרים: ובקדוש שמו הצדיק • ישר הישרים:
תנים יומה מאה שנה • אימר לכהלכון: סדרי וסעיתי • ישמר יהוה חייכון •
הרחוק והקרוב • בכל אתריכון: ויחני יתכון • בסדר מועדיכון ומועדיכון:
ובזה יום מקרתה • דו מן כליל מועדיכון: דמספרון שנים וארבעים • כמה
במדעיכון: וישמר חייכון כהלכון • אתון ובניכון: ואמור זה המימר אבר[הם]
שכרו עליכון • לא תכרתו מדכרו בניכון: במועדיכון ומועדיכון • יהוה
יחניכון: בעמל השלשה הזכאים • ויוסף אביכון: ובעמל משה בן עמרם •
קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו • המשחים כהניכון: וחחמת מימרי •
בן ירתי חייכון:

عليه ايضاً שבחו מן מימר אדונן הכהן שלמה בן טביה הלוי בשכם •
יהוה ישמר חיי אמן אמן:

אשבח שם יהוה •	דקדים אלהינו:
ברוממו ברוממה •	נהללו בכל יומינו:
יתהלל ויתקדש •	יתרבי בכל אתרינו:
שמו יי • ה • ו • ה • יהוה •	שמו רב משמותינו:
להי על[י] ועל עמה •	לו תמיד נשבחנו:
מה רבו ומה גדלו •	מה רב דברו בספרינו:
היום והליל נהללו •	התמיד בעודנו:
ברא בחכמתו •	בריא את קנומינו:
נירא מן גדלותו •	נפחד מן שלטנו:
טובו לא יספר •	שב רב טובותינו:
ברוך שמו התדיר •	ברכה תקום בדינו:
יראה ולא יראה •	ידע יצר לבבינו:
הנסתר לו נלאה •	המגלי כל נסתרינו:
המוחי המימית •	הסקוף בעלינו:
כבודו רב חכמית •	כל מן ידע מימרינו:
הבדר הפרד הקדים •	הנסי כל שעאינו:
נזע ¹ ממו בפחדים •	נרקף מן בריאת גביותינו:

f. 44^b

חלו ותמא

נכרו בשם יהוה • חכום כל גלי וכסי: ונתפלל בזכאים • דמנון נפרדו
 ניסוסי: משם אברהם בן תרח • דאתמר ברילו המכסי: | ומשם יצחק f. 43
 נצירה • דלבארותה חפסי: ומשם יעקב נדורה • דקם ממו שנים עשר 'נסי:
 ומשם יוסף בן פרת • דפתר חלמים סריסי: ומשם משה בן עמרם • דקבל
 שני קרסי: הן ישמע קול הצבעות • וישם רחמיו עליך פרוסי:
 בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן • ואלעזר ואיתמר: ופינחס דלזנים דקר • והמגפה מעל
 עמו עצר: וסב אנרה כהנת עולם • לו ולזרעו דור בתר דר: מתשלשלה מן
 כהן אל כהן • אל ארכון זה הדר: דמדכרו הראש יתנשא • והלב יטיב
 והפגר: והלשן יתפאר • ויזכר ויפתר: מעט מן גלינאתו • אשר הונף ואשר:
 הורם במיתובית כה[נתה] רבתה [נשי]א [נשי]אי [הל]וים [בז]ה[ת] הדר: צלמו
 מניר בשמש והירח • לילת ארבע עשר: פרד זבנו בחכמתו ודעתו • והמעשה
 והמימר: זכרנו על הלב ירד • כֹּת מים הדר: לית יוכל האמור • ופתור
 יפתר: סדר נקיבותו • דרבת על המספר: מה טבו בין המכתבים עמד • הוא
 לבוש מן מרו אימה ואוקר: דרוש ארשות מן מרו • יפתח לו טב אוצר:
 ויעננו בקול עד ישמע • קולו כל אתה וכל נבר: מדבר בעשרת הדברים • על
 קדש כל טבר: מה רב שעתה דבה • יפתח פמו וימר: יתגלג קראה • דקרא
 עסר: תי מליה ברננות טובות • עד ימטי אל מימר: אנכי יהוה אלהיך •
 תודוע הנפש והפגר: והמכתבים תתפתח • והמגפה תעצר: וכל העם מזועים •
 זועיו קשה עד מותר: | עמדים בתשבחן ורבואן • ושעבוד ואיקר: מסתכלים f. 43^b
 לכהן ומקרתו • עדן ימר: כל מלה ומלה המכתבים תתנשא • ויתחף המדכר:
 והדמעות תרד • מן העינים כמטר: ויקרי ארבע קצים • כל קצ[ה] כל
 פל ביתל כשר: ועת יחסל יברך • ותניב אשיר ישר: מה טב זאת מן
 שעות • לא תכרת אל אחר הדר: מן לא עמה מע[מד] הר סיני בלא תבנית •
 יראה זה המעמד הישר: ישוב עליכון שנים סנים • מאה שנה במספר:
 ותנים יומה מאה שנה • מן דאכר מסתדר: בקדוש שמו הגדול • הצדיק
 והישר:

תתחנו תתחנו • מן דאכה שרים: בזה יום מקרתה • אשר הו מן המספרים:
 ששה וארבעים יום מלאות • וארבע יומים מתותרים: מן חמשיתי יומיה •
 דחתמון יום הבכורים: ובו אמנות טובות תתעבד • מתעת[קות] מן האבות
 לברים: סדר ישראל בערב יצטמתו • מן כהנים ושמרים: כל איש וביתו •
 בכנשת הסרים: ויעלו בבקר • אל אחד ההרים: בצלואן ותשבחן • בשני
 'ספרים: ויחנו ויתמלו • בקדש הטברים: בכל אתר ואתר • בזה רב ואיקרים:

מה טב זה יום המעמד • ומה רבו מן יומיה: דבו אשתמע שלשה קולות •
 כבדים רמיה: קול יהוה וקול משה • וקול שופריה: קול יהוה יצא • מן
 שנביה: קול אמור אני אני הוא • עבוד גוני תמחיה: קול מייתי משה
 הפאות • פאתי עלמיה: קול זוע הטברות • ונחליה ומישריה: קול לית לו
 רחב ולא ארך • ולא נפק מן ג'יה: קול קרי מתוך החשך • עשרה דבריה:
 יתנלג קראה דקרא • עסרתי מליה: אנכי יהוה אלהיך • אלה אלהיה: לא
 יהיה לך על פני • אלהים אחריה: לא תשא את שם יהוה אלהיך • שוא
 ולא שקריה: שמור שבתה תמיד • יפה לשמוריה: כבד אביך ואמך: עד
 תתוריד לך יומיה: לא תרצח במאדך • נפשים זכאיה: לא תנאף באשתה
 תשרף • ותהיה מן זניה: לא תגנב ישרי עליך • מצוקיה וצרעיה: לא תענה
 עד שקר • תכה שלשה נפשיה: לא תחמר מה לחברך • מן עותר וקנין
 ונשיה: ובהגרניזים תבנה • מזבח אבניה: טובך ישראל ומה נתן לך • מן
 מיני מתניה: בחרך ואסגלך • מלבין כל אמייה: והצילך מן דבבך • בפליאן
 וסימניה: ואפרש לך מועדים ומועדים • מקראי קדשיה: טב לך תודה
 ליהוה • רב כל רברביה: ותנציר נפשך ולבך • ותפרש לפניו כפ'יה: ותימר
 מודאה לאלה מודאה לאלה • בכל עדניה:

f. 42^b יהוה הוא האלהים אלהי הרוחות: י"ה ה"ה מברי הבוראות: י"ה ה"ה
 דשלח משה נבי כל הרורות: י"ה ה"ה דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים
 קדשיון עצומות: י"ה ה"ה דפקדן נספר שבע שבעות תמימות: י"ה ה"ה
 דנחג עמו אל הר סיני באיקרות: י"ה ה"ה דשמעם קול יד[בר] משה
 הפעות:

תלו ידיכון ואמרו وتلما

לרבה وتلما

לאלה ישר הישרים: לאלה דקרא על הר סיני עשרת הדברים: לאלה
 דאמר אנכי יהוה אלהיך גבור הגבורים: לאלה דאמר לא יהיה לך אלהים
 אחרים: לאלה דאמר לא תשא את שם יהוה שוא ולא שקרים: לאלה
 דאמר שמור את יום השביעי דגלגיו יתרים: לאלה דאמר כבד [אביך]
 ואמך דאנון לך מוקרים: לאלה דאמר לא תשפך דמי • ישרי עליך נקמי •
 בכל האתרים: לאלה דאמר לא תנאף • ישרי עליך הקצף • ותהיה מן
 הממזירים: לאלה דאמר לא תגנב • עד בטח תשכב • ותהי עובדים משירים:
 לאלה דאמר לא תענה עד שקר • תשרי בצרר • ותתקטר עם שקרים: לאלה
 דאמר לא תחמד • תשמד • ותתרחיק מכל איקרים: לאלה דאמר ובנית
 מזבח בהגרניזים קדש הטברים:

לנצחיו כל קרביה وتلما

אמור אני אני:	ב'מן עד לעלם:
עבוד כל מה דחני:	ברד בקמאו:
ממן ברביאני:	נורא נכבד נאמן:
רבותו לא תמני:	יכול יצוב יהוב (?)
ולא שותף ולא משני:	ולא לו סוף ולא עקב:
תחתית ועליוני:	סעוד סקוף סבול:
מן מצפית העיני:	פרד פרוק פלי:
ולא יאחזו מכוני:	האחז בכל מקום:
קדום קעים קני:	קרוב הקרובים:
בחכמה מתקני:	בריו תקן כלה:
לא ישא פני:	צדיק וישר הוא:
רבות זה השם מי מני:	י. ה. ו. ה. שמו:

f. 41^b חי לעולם תמיד • אמור חי אני: שליט לא יתחלף לעולם • בכל הערני: שופט אל בצדק ישפט • לכל זעוק עני: עמי כסי וגלי • שמעיו לא באוני: מלוך לעל ולרע • נתון המתני: קראה דלא בפם • הוא יהוה אדני: ריש מקרתה דקרא • אלה על הר סיני: אני יהוה אלהים • יתרבי זה השם הרביאני:

רבותה לה:

ורבואן נתני • להצדיק והישר: עשה התמחות • חכום הנגלא והנסתר: דגלא בזה היום תמחים • מופתים עשר: ותרתינ כנשאן עמדים • בשפול ומעיל אסתדר: בשלישי משלישי • בהיות הבקר: ויהי קולות וברקים • וענן כבד על ההר: ולפידים מוקדים וקול השופר: ויחרד כל העם • ויתצבו בתחתית ההר: ויחרד כל ההר מאד • ויהי קול השופר: חלק וחזק מאד • יקיר עד מותר: משה ידבר והאלהים יעננו בקול • בסהדות שש מאות אלף גבר: וירד יהוה על הר סיני • על ראש ההר: ויקרא יהוה אל משה • ויעל משה אל ראש ההר: וקרע השנבים • ובין חילי כסיאתה עבר: ועמדו סביבותו • וכל מנון ישלם ויימר: שלם לך שלם לך • אה דמע כל הבשר: שלם לך כהן לאל עליון • דלבש מן מרו נזר: שלם לך שליחה דאלהים • ועליך השלם נימר: שלם לך דמע דנביותה • דקעם על נסתר: בראשית ויום נקם • במובאך לן איקר: וחרו וזהו וששו • ושך ושלם ושמח יתר: שלמו עליו אה עמו • ורבו לו המדכר: ואקרו עליו השלם • בגלי ובסתר: ואמרו מלב ומנפש • בטהרות הלב והפגר: | שלום יהוה עליו • בכל זמן f. 42 ואתר: שלום יהוה עליו • בערב ובבקר: שלום יהוה עליו • לאזי בכל פעם נימר: ולאזי על כל שמעיו • יימר אלף ישר:

משמע קלה מתחיל • נפק מן אש להבי • יתוקרו ארשינו • במה ראו ושמעו
וטובי: שמורי דרכיון • וילון עזובי: דרכי קשטה • ומה כתב בקדש כתבי:
שלמור הברית • והחסד לאהבי:

אמן אהיה אשר אהיה:

אִפְּאָ בֵּית מִפְּרֵד מִן קוֹל סִידְנָא הֶכְהֵן הַגְּדוֹל פִּינַחַס רִצּוֹן יְהוָה עָלָיו אָמֵן:
יתנלג קראה דקרא עשרת הדברים • הוא יהוה אלהינו: על הר סיני •
לא בפה ולא לשנו: | ומשה עמד בין יהוה • ובין ישראל ארשינו: ריש f. 40^b
מקרתה דקרא • ברבות רביאנו: אנכי יהוה אלהיך • אשר הוצ[א]תיך מן
הסנו: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני • אנכי אל קנא פֶּקֶד עוֹנוֹ: לא
תשא את שם יהוה אלהיך לשוא • כי לא ינקה עוֹנוֹ: שמור את יום
השבת • טובי מי ישמרנו: כבד את אביך ואת אמך • חיך תתורכנו:
לא תרצח • דמך תשפכנו: לא תנאף • זרעך תאבדנו: לא תגנב • תחמכר
במה תגנבנו: לא תענה ברעך עד שקר • שלשה נפשות תבנו: לא תחמד
בית רעך • וכל מה ימלכנו: ובנית שם מזבח ליהוה אלהיך • ובהגרזים
קדש הרינו • יהוה ישוב עליך קרוב • ותשוב אל רצונו: ותקים זה המזבח •
בימי התהב בעדנו: וכן ישמר חייכם כלכם • אה סדר קהלינו: ויסלח
למאתי כל קהל ישראל • בכל אתרינו: ויוכר יהוה בטוב • אמן לכל קהלינו:
ולא ישמם יהוה מן מקום יהוה • וקרוב נראנו: ותנים יומה מאה שנה • אה
סדר אחינו: ישימו מעמד מברך עליכם • ומאה שנה תעשנו: ונחתם זה
המימר ונימר בשפתינו:¹

ויתמר ברוך אתה בחסדך ותמאם ובתר כן יתמר יתברך אלה ותמאם ויִּתְּמָל
בְּעֵדֶה בְּרַכּוֹ הַמְּגִירָה² תִּמְ יַעֲד יִתְּבָרַךְ אֱלֹהִים וְתִמְאָם תְּקִיל וְיַעֲדֵה נְבִרָד
הַמֵּאִתִּי הַמֵּאִתִּי

וִיקְרָא אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסֵּנָה וְתִמְאָם³ f. 41

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר וניזל • ויחנו אל הטבעית בארבע
מכתבים וילבו יהוה גבור ויתמר שבחו מן מימר אברהם הקבצי
ירחמו ונו"

לחדה דלית לה שני:	אפרט מלי תשבחן •
מקים כל מן חסרני:	ברוך שמו הגדול •
לשמים והארץ קני:	ראה רפא ריאם •
ואין עמו שני:	דהיה ויהיה •

¹ The following is added in margin וְלֹאֵי אֲשֶׁבַח שֵׁם יְהוָה • אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ. ² As on p. 7, but reading in the second line וְיַעֲדֵה וְיַמְסֵנָה. ³ Thirteen headings.

אלף סבבים : בהיות הבקר • וענן כבד על ההר : וקולי חציצרותה • יתקע תרועה ויחרד :

כל העם דבמחנה • ומשה סליק למור סיני ; וקרא יהוה אל משה • אל ראש ההר ויעל משה : ויתיצבו שניהם • לא שלישי בינם : ופקדו מצותה • ואמר לו לך רד :

וסק אתה ועמך • אהרן תלימך : והכהנים יגשו • ועמה יתקדשו : וכמה יהוה פקד • כן משה הנבי למד : ורבה היא שעתה • דבה משה סגד : והושיט יהוה תרי לוחיה • מלל עסרתי מליה : לא יהיה לך לפני • אלהים אחרים על פני : לא תשא את שם אלהיך לשוא • ושמור שבתה לקדשו : היא שבה אשבתה • וששת ימים תעבד :

כבד את אביך ואת אמך • למען יתוריד יומך : בצע בעלמה לא תרצח • לא תנאף תרצח : לא תגנב דבר • לא תענה ברעך עד שקר : ודלרעך מן ביתה ואתתה • ועבד וחמור לא תחמד :

ולהגרזים תתפני • ומזבח אבנים תבנה : ותכתב עליו מתודעות • את דברי התורה הזאת : ויהי במעלכון לאתריה • תקימו ית אבניה : נגד גבעתה • ושדת אתם בשיד :

זה הממלל הוא למשה • ושש מאות אלף מתכנשי • ואניבו בששי • כל אשר דבר יהוה נשמע ונעשה : זה הוא הנבי העצום • דכֹּתו לא קעם ולא יקום זה מהימין אלהותה • ובין יהוה וישראל עמד :

זה הו דמללו אלה אלהיה • אִפִּיה לאִפִּיה : והושיט לו עסרתי מליה • בתרי לוחיה : ואסידו בזה הדבר • שש מאות אלף גבר : לא כנבי פנותה • דכל מה אנון בו שקר וזד :

יהוה לא יפרע ראשינו • מן אימנות משה נבינו ; וישמנו תחת צל קורתו • f. 40 וישיענו בתפלותו : וישיב עלינו מברכאתו • ומברכת תורותו : וימלא יתן למשמר ארחותה • הק מד לאִי ועבד :

אמן אהיה אשר אהיה :

בית מפרד מן قول العلامة عبد الله ابن سلامة يرحموا יהוה אמן :

ששה מן השבעות הזכרו • ואשתיר השביעי : שבוע עמידות הר סיני • ושש מאות אלף קֹי : הִזֵּה בצפר זה היום • צפר יום הרביעי : דלעלם עלמים • גלגיו מתרברבי : יומה דאתמר למשה בגללו • הנה אנכי בא אליך בעבי : לך אל העם וקדשתם • לאשר אנכי מצִי : ורד נביה רבה משה • כוכבה דמן לִי : והכן עמה הק דאמיר לה • והטהרו כמה לאִי : וביום השלישי בהיות הבקר • ועמה מתיצבי : היה קולות וברקים • ושלשה שגבי : חשך ענן וערפל • ומשה הנבי : ידבר והאלהים יעננו בקול • יגדל עמה דשוי :

דבר: והמימר אכה לו עֵד • וקיאמון אתשרשר: אל מן לו הכהנה מורשה •
נשיא נשיאי הלויים בזה הדר: דמיתוביתו נשא • הכהן הגדול דלו טב מדכר:
אהיה אשר אהיה:

אופע נהר מופע • על ישרון יפה: ובחלקה דצפרה שרא • ואמצא בממצא
אורא: ואפתח תרח נורא • טבן נהיר ואזרע: נפק מן כריה דאשתה • ובטור
סיני עמד:

בכבוד יהוה מלא • זה המקום כבלע: וכל ישראל יקֹו • שש מאות אלף
וסבבו: בזה הטור הטבן • כראֹן כראֹן: ועליון אימתה • מיהוה הנכבד:
דעתדות¹ הידועים • תודיע לשמעוים: במניד יום העמידה • לזאת העדה:
ומה אתכֹן להם • ממה שמעו באזניהם: ואתקשמו בראותה • כבוד על
עלמה זכר:

אשרי דשמעו • קול לית כמהו: בצל קורת אלה באו • ואתם אל תיראו:
תבואתו לכם • תכלכל אתכם: תמיד בכל עדנותה • זכרון יום המעמד:

בזכרון משה הנביא • קצה טובה הִבִּיא: ישמע בה העדה • ויראו את העובדה • f. 39

ונשיאי העדה • יתנו מגידה: אתכֹנת ביום מקרתה • וכל עמה מצטמד:
מעַת משה הציל • ית עמו ישראל: בסימנים ונפלאות • וביד החזקה
ובמראות: ובתמחות מתמחות • ובמלחמה ובמסות: ובעמוד עננה ואשתה •
ולאהר להם עבד:

ויבאו מחניהם • ומשה ינגדם: מן חנות אל חנות • ומן מרתה אל עינות:
ובמדבר סין אזדמן • וירד עליון המן: ואתכֹנת עובדים חסידים • במשרית
רפידים: ואל הר סיני אתא • ישראל וירד:

ואז שרא אז החל • משה הנביא יגדיל: ואקבעת עמודי רחותה • וארשת
מצֹתה: ואפתח תרח תהותה • למגלי אימנותה: ונראה תמחותה • ישראל
מנה הבלד:

בא למשה ארשותה • אתעתד ליום תליתה: ולבית יעקב השביל • והגיד
לבני ישראל: במאומים תתודע • למי ידרש תלמודה: מנה אן מר אלהותה •
ביום השלישי ירד:

ומנה אן ישראל יתקדש • ובגדים קדישים ילבש: ואן ישראל יתיכן •
ולמשמע קול יהוה יתכֹן: ואן משה הנביא יגביל • טורה שבול ומעיל:
ואן לא יגש גבר לאתתה • בשלשת הימים יאבד:

כד שמע בן עמרם • מצֹת יהוה הקעים: רד לישראל ולמדו • מה יהוה
פקדו: וקולות נשמעו • וברקים נראו: דהֹה ביום תליתה • מכך ונעת וירד:
כבוד יהוה אדני • על ראש הר סיני: | וכל העם מקֹים • שש מאות f. 39^b

מנון תחת שלטנותו • כל מלך וכל שפיף: ונתן לו יהוה • חלק בו הוֹנִיף:
הגרנזים גבעת עלמה • טוב זה חלק והניף: יהוה יתה מתן שני • טוב בראש
והוסיף: ורצון שֶׁכֶּן סני • תבואתה לראש יוסף:

אלהי בן עמרם • דממצרים הִפֵּד: ביד חזקה עם רם • וזימנים רמים עבד:
ופה אל פה מללו יהוה • הגדול הנכבד: ובכֹּתֶת דֵן יומה • על הר סיני ירד:
ויתיצב עמו שם' • בענן עבי ויחֲרֵד: ההר מאד מהם • וימהֵר משה ויקד: ותן
לו שני לִחֻת אבנים • בון עשרת הדברים רד: חתמתון והקמת' לך אבנים •
ושדת אתם בשיד: | ובקדישות הגרנזים אכבידך • ועת על ימה עמד: ואמר
בדילו ובסעדך • פעלת יהוה מקדש נכבד: יהוה כוננו ירך • יהוה ימלך
עולם ועד:

¹ אלהי משה בן עמרם • אשר רמת נביותו: בזה היום הגדול • אשר הו יום
עמידותו: ביני נבזראתה • ואנדילו מיתוביתו: יום בו השמים והארץ • אסידו
בנביותו: יום בו רבבות מלאכיה • קעמו בתשמישותו: יום בו השמש והירח •
סהרו סביבותו: יום בו לעל ולרע • אודעו וארתו: יום בו כל בוראיה •
לממללה אציתו: יום בו סלק אל האלהים • ושמע דבירותו: יום בו רד יהוה
אלהים בענן • ויתיצב בעמידותו: יום בו עבר יהוה על פניו • ויקרא בשמותו:
יום בו מללו יהוה אל פה • ואמיר באמירותו: יום בו נתן לו יהוה • תורותו
ומצֹתו: יום בו נתן לו יהוה • שני לִחֻת בריתו: יום בו קעם וצעם • ותנח
צללותו: יום בו קעם וצעם • ופשט תפלותו: יום בו קעם וצעם • ויחל
באתחננותו: יום בו קעם וצעם • ואתנַפֵּל פני רבותו: יום בו קרן עור פניו •
ואנירת מאורותו: יום בו קרן עור פניו • ואודעו עדתו: יום בו יתבו יהוה •
על כסא ממלכתו: זה הו הנביא הקשט • ולית נביא כֹּתו:

אלהי אהרן כהנה • דגליגאתו פרישה: ונתן לו אל קנא • הכהנה מורשה:
לו ולזרעו בתרו • ובמשח רבותה אמשח: במשכן יהוה ואתרו • ובזה המשכן
עשה: הקרבנים והקטרת הסמים • ומנחה חדשה: והחטאת והעולות והשלמים •
ושמן המשחה: ובו משה יורו • הברכה הגדולה הקדושה: וחשם הגדול
דיאמרו • בדיל העם הנושע: | בברכה הגדלה • לנו פלגים שלשה: ושרש
הפלגים האלה • יברכך יאיר ישא:

אלהי הכהנים הקדושים • אלעזר ואיתמר: ופינחם קט[ל] הקדישים • וחמת
יהוה עזר: והכהנו הזוכרים • במשכן יהוה באתר: ולבשו התמים והאֲרִים •
והאֲפֹד והציץ והנזר: וחשן וכל סדרו • מן ירק וסמוק וחכום ואבר: ועל כל
כלי המשכן המסרו • ופקדת המשמר: משמרת אהל מועד • כל אחד פקיד על

هذه البيت مناط يوم مكرهه من قول سيدنا فينحس رصون
¹ In margin
• ٢٤٥ •

כל ימי דורות וחליפותם • נקד על אפִינו: ולשונינו נשלח אתם • ברבות
אלהינו: אלהי העולם • ומסחֵן נפשותינו: הנמצא בכל עולם • ופם מה דו לא
תמטי כוחינו: והוא אחז בכל מקום • ולא יחזו מכוננו: והוא שקיח לכל כלום •
וכלום לא יפלא ממנו: לאִי עלינו ועבד • עלינו כל יומינו: נרכֵן ונשתעבד •
ונימר בפִאנו: לך מודאה על גדלך • יהוה אלהינו: עוד נשוב ונהללך • כי
אתה אלהינו:

f. 37 נקרא שם יהוה האֵל • רחום הרחומים: אלהי ישראל • קדש כל העמים:
ועוד קרא נרמה • עצום העצמים: הך מה זעק שמה • אלהי הארץ והשמים:
דו קעימה חיה • שרי בכל המקומים: 'דלא כתשבית חייה • דבעלמה מוקמים:
מן ישום רבותה' רבתה • ומן אנון החכומים: ולית בן נימר לפם דאתה • אה
מלוך העולמים: ננֹהיך כל ימי חיינו • לעלם עלמים: דאתה אלהי אבותינו •
בכל הימים:

مخرج غير

אלהי אברהם בן תרח • דמאוריו מופעי: 'דבא לאלון מורא • ויהוה לו
נראה: ויבן שם מזבח • ויקרא בשם י • ה • ו • ה: ולזה היום מקבע זה המזבח •
ולבל אחד מראה: ולהגררזים מתפני • והאלהים הרעי: ולית לישראל מזבח
שני • ידמי לו ב'מראה: ולזה הנביא רביאן • העמים בו שלמעי: ולו סוד במקום
מתכֵן • אתון בו מודעי: ויקרא אברהם את שם המקום • ההוא יהוה יראה:
אשר יאמר היום • בהר יהוה יראה:

אלהי בן שרה • דאנחנו בדכרנו: דו יצחק נצירה • דאתעצם רביאנו: ובן
שמנת ימים הנמל • ואתשרשרת הגזרה ממנו: ומה השיג אן יגדל • עד בחרו
אדונו: והאלהים נסה את אברהם • ובהנני אניבנו: ונסב בנו ויקם • ויבא אל
מכוננו: ויבן שם אברהם את המזבח • ויעקד את יצחק בנו: וישם אתו על
המזבח • ויעמֵד 'בתחנונו: ובין מה אנון בו הקול אתא מאל • ית בנך
אפידנו: וילך אברהם ויקח את האיל: ויעלהו עלה תחת בנו:

f. 37^b אלהי יעקב נדורה • דגלגיו עצומים: דאקים לנו אתרה • שתי מציבות
בריאמים: והנם לזה היום • ב' קום מוקמים: ויפגע במקום • וישכב וחזה
חלמים: סלם מצֵב ובנבו • מלאכי השמים: עלים וירדים בו • משבחים
ומרומים: והנה יהוה נצב על צלמה • וברת עמה קיאמים: אן יתן לזרעו
מקומה • מבלעדי כל העמים: ויקץ ויברך לאלהים: ויאמר בתהללות רמים:
אין זה כי אם בית אלה • וזה שער השמים:

אלהי בן פרת בן רחל • הנביא הצדיק יוסף: דקם מן אזרע ישראל • דלדרך
קשמה אתילף: ובאשת אדניו נאץ • ויהוה בטובה לו הניף: ויוסף הוא השליט
על הארץ • ויבאו אחי יוסף: והפתרת חלמותו • לא חסיר ולא עדיף: ובא

עזבתנו: אהיה אשר אהיה • בחסדך שוב אֵלֵנו: וסלחת לעוֹנֵינו • ולחטוֹתֵינו
ונחלֵתנו:

לך נצַעֵק בחסדך • שְׁמֵעַ 'בְּקוֹלֵנו: מִי לֵנו בלעדֶיך • חֲסִידֶיך מִי לֵנו: אהיה
אשר אהיה • בחסדך הצִילֵנו: וסלחת לעוֹנֵינו • ולחטאוֹתֵינו ונחלֵתנו:

מִה נֶאֱמַר ומה נדבֵר • ואֵלֵבֵנו מִמֶּנּוּ: והאלהים מִצָּא • את הרע 'עֲמָנו: אהיה
בְּבִטָּחוֹנו בך • לֹא תִכְלִימֵנו: וסלח לעוֹנֵינו • ולחטאוֹתֵינו ונחלֵתנו:

סלח ואל תפֶן • אל חטאתנו: שִׁמְך רחום וחֵנּוּ • אתה בראתנו: לֹא תִשִּׁיב
נִמְלָנו • כְּדֵי רִשְׁעֵתֵנו: וסלח לעוֹנֵינו • ולחטאוֹתֵינו ונחלֵתנו:

קִרְבַּת הַקְּרוֹבִים • לֹא תִרְחָקֵנו: מֵאַחֲרֵי גְדֻלָּךְ • אשר עֲשִׂקֵנו: אהיה אשר
אהיה • קִרְבִּי רִיחָקֵנו: וסלח לעוֹנֵינו • ולחטאוֹתֵינו ונחלֵתנו:

שֶׁא לִפְשַׁעֵינו • אשר הוֹרִישָׁנו: וְעִמְלָנו הרע • אשר הִבֵּאֵשָׁנו: ולחצֵנו חֵנּוּ •
כִּי קִרְבָּה לִמּוֹת נִפְשָׁנו: וסלח לעוֹנֵינו • ולחטאוֹתֵינו ונחלֵתנו:

תִּמִּיד נֹודֵךְ • עַל אֲשֶׁר נִמְלָתֵנו: וְעַל כָּל הַטּוֹב • אשר כָּלְכַלְתֵנו: אהיה אשר
אהיה • בחסדך שוב אֵלֵנו: וסלח לעוֹנֵינו • ולחטאוֹתֵינו ונחלֵתנו:

אֵין כִּיהוּה אֱלֹהֵינו:

ויתמר דראן אלה רב • ומרקה אלהים קמאה • וישתבח:

לֹאֲלֹהוּ נִבְרַךְ • דו בעל התקומה: בְּגִדְלוּ [נֶחֱנָ] ע[מֹנָ] אֵל הַר סִינִי •
וּאֲשַׁמְעֵם שְׁלֹשׁ קוֹלוֹת מִתְרִימָה: קוֹלוֹ וקוֹל הַשּׁוֹפְרִים • וקוֹל מֹשֶׁה הַרְמֵעַ:
שְׁלוֹם יְהוָה עָלָיו • בְּכָל לֵילָה ויוֹמָה:

הַנְּבִיא הַנֶּאֱמָן הַסְּגִיל: 'דְּבִיאָר בִּכְתָב קִשְׁט לֹא אֵל[יִל]: וידבר יהוה אל
מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ויקחו לִי תְרוּמָה:

جواب وعشو لي مكدش وشكنتي ونو

תורה צִוָּה לֵנו מֹשֶׁה מוֹרֶשֶׁה קֹהֶלֶת יַעֲקֹב וְתַמָּא נִבְרַךְ יְתָה וְלִית כֹּתָה • f. 36
נִשְׁבַּח יְתָה דו רַחֲמָן וְתַמָּא

وبعدھا یرقال الماتی ذکرہ

ויתמר תורה ויתהלל תְּקִיל וברִיךְ אֱלֹהֵנו ויהוה אֱלֹה תְּקִיל וְסִט וְיִית • f. 36^b
ויתמר כִּימִי גְדֻלָּה טוֹבָה מִן מִימֵר עֶבֶד אֱלֹה בֶן בְּרַכָּה עֲבַתָּה דְּמִשְׁק • יִרְחֲמוּ
יְהוָה וְעָלָיו יִדִּיק • אֲמֵן:

נִפְתַּח אוֹצַר תְּשַׁבְּחָן • בְּטֹהָרוֹת עֵינִינִים: וְנַעֲתֵד כְּרִי רְבוּאָן • ונִהְיָ מְכֹנִינִים:
לְמַעַן נִשְׁבִּיר לְצִרִיכִים • ונִתֵּן לְמַסְכִּינִים: הַבָּאִים וְהַאֲלִכִּים • מִזֹּאת הַמִּתְנִים:
מִמֶּנּוּ וְעוֹרֵי מִכָּל • הַעֲתִירִים וְהַאֲבִיוֹנִים: וְרַחוּת יְהוָה נִסְתַּכַּל • אֲנַחְנוּ וְהַזִּימוֹנִים:
וְעַל פֶּתַח יְהוָה נַעֲמֵד • וְנַעֲתֵד קִרְבָּנִים: וְנִרְכֵּן וְנִשְׁתַּעֲבֵד • וְנִשְׁלֵי שְׁנִים שְׁנִים:
וְעַל סִיעֲדִיו נִתְרַחֵץ • וְנִימָר בְּדִכּוֹת לְשׁוֹנִים: כִּימִי הַשְּׁמִים עַל הָאָרֶץ • עוֹד
כִּימִי אֲבוֹת וּבְנִים:

רחום הרחומים • אל רחמך נסנו :
 מן רבות עונינו • ומחסדיך נבהלנו : נמלתנו כל טוב • וכל רעות נמלנו :
 לא תנמיל אֲתָנוּ • כפי רעות עמלנו :
 אלהינו אתה • פני כל ראישון : אלהינו אתה • לכל אדונים אדון :
 אלהינו אתה • לכל נתון נתון : אלהינו אתה • אל רחום וחנון :
 אה אֵל רחום וחנון • מי לנו בלעדיך : אל תכפץ ממנו • יד רחמך
 f. 28 וחסדיך • אהיה אשר אהיה • אין מעיל מידך : | זכור לאברהם ליצחק •
 וליעקב עבדיך :
 אה אֵל רחום וחנון • נורא הנוראים : הגמי ממי חסדך • אלה הצלמים :
 אהיה אשר אהיה • חנן אלה הרשעים : לפי חסדך לא לפי • מעשינו הרעים :
 אה אל רחום וחנון • רֵאָה אתנו פן : נורש ומעט • מן רחמך לנו תן :
 אהיה אשר אהיה • בחסדך עלינו חנן : ועל קשה העם הזה • ורשעו אל תפן :
 אה אֵל רחום וחנון • למי רחמך לפי : אן לא נדרש חסד • מן רחמך
 ואלא ממי : אהיה אשר אהיה • אין אחר לך ידמי • ומעט מן רחמך •
 לנו הגמי :
 אה אֵל רחום וחנון • רחמך מי מני : ועונינו כֶּעֶפֶר • אשר לא ימני :
 אהיה אשר אהיה • אין עֶמֶךְ שני : חָנַן אֲתָנוּ בְיוֹם • אקרא אני אני :
 אה אֵל רחום וחנון • לפניך נִטָּהֵר : ובשובתינו • אל חסדך נמָהֵר : אהיה
 אשר אהיה • אין עמך אחר : בחסדך אֲתָנוּ • מעונינו מָהֵר :
 אה נפש בן אדם • לרעות השליכי : עד יציל אלהים • אֲתִיךְ מעון כי : על
 העני והאביון • אמר גדלו והיה כי : יצעק אלי ושמעתי • כי חנון אנכי :
 הללו הללו • ליהוה אלהים הללו : מי רחום ומי חנון • כיהוה לשֹׁאֲלוֹ : בן
 אדם נוס אליו • ונפשך השלימה לו : ושבת עד יהוה אלהיך • ושמעת בקולו :
 f. 28^b בן הטובים • אשר בחר יהוה בם : טב לך תירא אֵת יהוה • כיראתם : ולא
 תסור כה וכה • מדרכיהם : עד ישמר אתך • בזכרון בריתם : לא ירפך ולא
 ישחיתך • בעבורם : ולא ישכח את ברית אבותיך • אשר נשבע להם :
 לא תלמד לעשות • כתועבות העמים : ועשה כמעשה • אבותיך החמים :
 ונוס מן הרע • ועשה טוב בכל העמים : למען ישוב יהוה מחרון אָפּוֹ • ונתן לך
 רחמים :

אמרנו וְתָמַם ונאמר וְתָמַם

אה אֵל רחום וחנון • מי רחום וחנון ממך : כל הרע ממנו • וכל הטובות
 ממך : אהיה אשר אהיה • אין אחר עֶמֶךְ : אן ראית בחסדך • סלח לעונות
 עֶמֶךְ :
 אה אל רחום וחנון • אתה בחסדך אהבתהונו : ועזבנו חקיך • ואת לא

קל לא בַּפֶּם יִכְרוּ: קל ליִשְׂרָאֵל יִכְרוּ: קל מִי יִדַּע לִכְל רֹז: קרי אַנְכִי יְהוָה:
קל בַּעֲלָמָה סָבַב: קל מוֹחִי לִכְל לִבָּב: קל מַדְבֵּר מִתּוֹךְ עֵבֶב: קרי
אַנְכִי יְהוָה:

קל לִיתּוּ מִן 'שְׁפָתִים: קל עֲשֵׂה הַמוֹפְתִים: קל לְאֻלִּים וּלְדָתִים: קרי
אַנְכִי יְהוָה:

קל יִדְבָר דְּבָרִים: קל יִצְוֶה בְּגוּרִים: קל יִשֶׁר הַיִּשְׂרִים: קרי אַנְכִי יְהוָה:
קל יִדְבֵר בַּעֲשֵׂרָה: | קל אֲשֶׁר הוֹרֵד תּוֹרָה: קל אֵל גְּדוֹל וְנוֹרָא • קרי f. 24
אַנְכִי יְהוָה:

קל לֹא לֶשֶׁן וְלֹא פֶה: קל יִדְבָר לֹא כָּפֶם: קל מִמְלִלּוֹ לֹא בַּפֶּם: קרי
אַנְכִי יְהוָה:

קל קָרַע הַשְּׁלֵבִים: קל כֹּל מַעֲשֵׂיו טָבִים: קל מוֹחִי הַלְבָבִים: קרי
אַנְכִי יְהוָה:

קל מְזוּזַע כֹּל עֲלָמָה: קל בְּרִיו כֹּל נִשְׁמָה: קל מֶלֶךְ מִכָּה וְרוֹמָה: קרי
אַנְכִי יְהוָה:

דְּבָרְךָ יְהוָה • אֵה יִשְׂרָאֵל דְּבָרִים: עַל יְדֵי הַשְּׁנִים • כִּנְפֵי 'נִשְׂרִים:
עֲשֵׂרָה דְּבָרִים • טוֹבִי מִי יְהִיו לֶן שְׁמוּרִים: רֹאשֶׁם לֹא יִהְיֶה לָךְ • אֱלֹהִים
אַחֲרִים:

וְהַשְּׁנִי לֹא תִסְבֵּל • בְּשִׁמּוֹ לְשִׁקְרִים: שְׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת • חַיִּים מִשְׁתַּמְרִים:
כְּבֹד אֲבִיךָ וְאַמֶּךָ • דְּלֶךְ מוֹקְרִים: לֹא תִרְצַח בְּמֵאוֹדֶךָ • נַפְשֶׁם טְהוּרִים:
לֹא תִנְאֹף וְתַעֲשֶׂה • מַעֲשֵׂה הַכְּפֻרִים: לֹא תִגְנֹב מִדֶּל • דְּלִים וְהַעֲשִׂירִים:
לֹא תַעֲנֶה עֵד 'שִׁקֵּר • תִּתְקַטֵּל עִם 'שִׁקְרִים: | לֹא תַחֲמֹד מֶה לְחִבְרֶךָ • מִן f. 24^b
קִנְיָן וְעוֹתָרִים:

וּבִנְיַת מִזְבֵּחַ בַּהֲרִגְרִיזִים • קִדֵּשׁ כֹּל הָאֲתָרִים: זֹאת הִיא עֲשֵׂרָה • אֲשֶׁר
לַחַיִּה מַעֲמָרִים:

אֵה עֲדַת יְהוָה • דְּבַעֲלוֹתָה שְׂרִים: קוֹמוּ עַל רִגְלֵיכֶם • וְאָמְרוּ בְּטֵב מִיִּמְרִים:

جواباً يتنلن كراة دكرا عשרتي مليا • ويدبر آلهيم آت كل الدبريم وگو

וַיִּתְּמַר יִתְהַלֵּל תְּפִיל וְלֶךְ נָבִיעַ וְתַמָּה וַיַּחֲנוּ הַטְּבַעִית בִּשְׁנֵי מִכְתָּבִים • וַיִּתְּמַר f. 25^b
אַדִּיק עֲלִינָן מִרְן¹ כֹּלָה | וַיִּתְהַלֵּל וַיִּלְבוּ וַיִּנְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲתֻמוּ הַתְּלַבִּיָּה • f. 27^b
וַיִּתְּמַר מִלִּי סְלִיחָתָה מִחְטֵמָה מִן מִימֵר עֲמָרָם דְּרָה • יִסְלַח לוֹ מִרָה אֲמֵן:

עַל פֶּתַח רַחֲמִיךָ • יְהוָה עֲמַדְנוּ:

בְּמֶךָ יִרְאֵנוּ • וּמֵאַפְךָ פָּחַדְנוּ:

¹ Given in full.

f. 19^b ויתהלל אלהים וְתָמַם וּדְרָן חיוֹל הוּ חילה תקיפה ומרקה אתהו
רחמנה ויתמר ישתבח:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים • ונחגון אל מדבר סיני: ואשמעם קולו ידבר
בעשרת הדברים • מלגו איש להבה בַסְנָה: ראשם אלהים אחרים • לא יהיה
לך לפני:

ובתרה לא תשא ושמור: וכבד ומה בה סְדוֹר: ובהגרזיזים קדש כל טור:
מזבח אבנים תבנה:

רב אלה וְתָמַם כמה אתקדם וישרו אל קָטַף
וידבר יהוה . . . ויקח אהרן את אלישבע וגו"

f. 20 ויתמר יתהלל ודראן האן דאתון ומרקה אתהו עבודה • ויתמר ישתבח:
חילה דבחר עמו ישראל • ומכל העמים אסגילו: ושלח להם משה הנבי •
אשר פה אל פה מללו: ואנגדם אל מדבר סיני • ומתוך האש אשמעם קולו:
ידבר בעשרת הדברים: טובי מי לון שמורים: בעלמה יהיו מתוקרים:
ובאחרת גן עדן יעלו:

רב אלה וְתָמַם וישרו אלקטף

יִשְׁתַּבַּח עבוד סימניה ופלאיתה יתרבי א[לה] אלהי וידבר יהוה . . . כי ידבר
אליכם פרעה וגו":

f. 20^b ויתמר יתהלל וְתָמַם ודראן אתהו יקירה ומרקה אלהים קעימה •
ויתמר ישתבח:

ישר הישרים: בגדלו נחג עמו אל הר סיני • במועדים תרים: ואשמעם קולו
ידבר • בעשרת הדברים:

קול לית לו רחב ולא ארץ: קול קרי מתוך החשך: אנכי יהוה אלהיך:
אשר הוצאתיך מארץ מצרים:

רב אלה וְתָמַם

יִשְׁתַּבַּח עבוד סימניה וְתָמַם ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה והפלא וגו"

f. 21 ויתמר יתהלל וְתָמַם ודראן סיאנים ומרקה אלהים יחידאי
ויתמר ישתבח:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים • במופתים אחד עשר: ואנגדם אל מדבר
סיני • ואשמעם קולו ידבר בעשר: ת הדברים 'דרדו • על יד דמע כל הבשר:
הו משה נבי כל הדורות: דאשמע עמו שלשה קולות יתרות: קולו וקול
יהוה וקול השופרות: דאמר וכל העם שמע את הקולות: ואת קול השופר:

רב אלה וְתָמַם

¹ B9, f. 52 פני .

בשם יהוה הגדול

B9, f. 14

צלול יום המעמד צפרה • אלקטף • ברית • ויוסף • ומופתים • וסיני • ויאמר •
וידבר • וענן • וחורב • שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיק וכי
בשם וקצי הבריה ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד • ומרקה
עבודה דעלמה אלהים יסתגר ואתהו אלהינו خفيف ויתמר ישתבח
وهي الماتية

בגדלו בחר עמו ישראל • ומיד מצרים לון פשר: ואנגדון¹ אל מדבר סיני •
על יד דמע זרע בני עבר; דמללו יהוה פה אל פה • בסהדות שש מאות
אלף גבר:

אלמפוק: | הו משה דכרתו לא קעם: וכד סלק אל טורה מ' יום ומ' לילה f. 14^b
צעם: וביאר ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם: וישם שם את האדם
אשר יצר:

جوابه ويצמיח יהוה אלהים מן האדמה וגו'

f. 18 ויתמר תורה ויתהלל ותמא ויתמר דראן ממנה דכלה ומרקה אתהו אלהינו
והב [לן] משבחה ויתמר ישתבח:

חילה דגלא בזה היום תמחים • ומראים כבדים: אמת דנחת על טור סיני •
ותרתן כנשן עמדים: ומלל משה הנביא² • ובוריה מביטים ומסידים:
אזרזעת עלמה: שענתה דקרא אלה בקל רמה: מלנו אשתה אנכי יהוה:
אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
جوابه רב אלה ולית כותה רבותה לה ותמא וכי בשם ותמא ויתרבי
وبعد يترابي يبدو الثاني

ויוסף היה במצרים וגו'

f. 18^b ויתמר יתהלל ותמא ודראן טבה דמטיב • ומרקה הבו תשבחתה •
ויתמר ישתבח:

בגדלו בחרך אה ישראל • ושמן גוי ייה: ושלח לך משה הנביא • דמע כל
הנבייה: דמללו יהוה פה אל פה • בדיל פקודיה:
וסגיל בזה היום אשר: הו יום המעמד והלבר: דבו קרא אלה על הר:
סיני עסרתי מליה:

רב אלה ותמא וישרו القطف

f. 19 יתרבי זה השם הגדול • ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה וגו'

¹ B9, f. 51^b ואנמלק.

² B9, f. 51^b om.

אשרך ישראל מי כמוך • מן סדר אמיה: 'דמרך 'עמך הלך • בכל 'עובדיה: ושם מיתוביתך עלוים • על כל דבביה: ואתה הלך בין הגוים • וקולות עליון תליה: ועליך רוח אלהים מטללה • מכל פאתי עלמיה: ולמה עובר העדנה האלה • אלא קצה מתפרשיה: אל סוף שלשת יומיה • אל תגשו אל 'נשיה: כמה פקר ברום כתביה • על יד רום נבייה: במספר שבע שבתות רביה • בשבע שבועיה: מנן זאת הלילה דמניניה • מ • ו • מליה: מן חמש[ים] יום במספרים • דחתמ[ם] חג לרום טבריה: המתקרי יום הבכורים • דבו מנחה חדשיה: תתחנו סיעתה המזדמנה • בסדר זבניה: ותנים יומה מאה שנה • אבהתה ובניה:

f. 12 תנים יומה מאה שנה • לוכן ולכל קהליכון: | הסדורים אנה • ובכל אתריכון: ותעשו באיקרים • יומיה דאתין אליכון: מקרתה והבכורים • ומאה שנה יעזרו עליכון: וישמר חיי מן אנה חנים • בזאת צלתיכון: וברכת הכהנים • תשרי בבתיכון: וברכת דמע הנאמנים • בן עמרם נביכון: בהם תהונו אמנים • וכן ירתי חייכון:

جوابه ويعبر יהوه על فنيو وتامة

ויתמר דראן אלה רב • וכי בשם • ויתרבי כלְּהָ וקטף הטבעית وهو هذا
עד כל ימי ארץ זרע וקציר וט'

f. 13 ויסקו מן הטבעית | פי בשעבוד אלה¹ ויתמר אתהו כתבה רבה כלְּהָ ומן
f. 13^b נשוי כהלך המאט ואה רבה ותامة ויתמר הא כתיב¹ | ויתמר אהנו כתבה
רבה ותامة ويلبو קבלו ثلاث فصول برهع عظيم וכי בשם ושמע ישראל
והמקרא על המכתב רד העד בעם وهي تقدمه تمامًا في القطف وبعده
דבר אל אהרן ואתהו דברך עלמה النصف الاول והסגדות שלשה

f. 14 الاول וירד משה מן ההר אל העם ויאמר אליהם

تكرر مرتين

الثالث ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות ותامة

ויתמר יהוה אל רחום וחנן תְּקִיל ויברך הכהן • ומן יקבל צלואתכון וידבר
הכהן ויתמר יתהלל אלהים ثلاث مرات وبعده יִקָּאֵל כי בשם ולמזב לנו
ושמוען ותניו والقائه כי בשם ושמע ישראל • ויצאנו ותורה ויתהלל אלהים
ותامة אלה יקבל ממזבון מאה שנה ותנים יומה מאה שנה • אמן •

الله لا يقطع ليشرايل عادة

¹ א to י, given in full.

אשר אין לו תבנית • ולא הָךְ ולא כמה: ולא צורה ולא תשבית • ולא ראש
ולא חתמה: 'דבחר מן אמיא • ישראל מן קדמה: ושמון בין עממיה • כוכבי
רומה: וקראו בְּנֵי ובבורי • על יד קטף כל נשמה: דאמר לו ויגֹד משה את
דברי העם אל יהוה:

וְאָמְרוּ תשבחן • לאשר שלח משה: לך ישראל למען • תשמע ולו תעשה:
f. II 'דְּצוֹךְ על ידו • במצוֹת וארשה: | לוכון תעבדו • יתון ותהיה לון תפוש: עם
תמימות הדורות • זכור לא תתנשי: ויהונו בלבך חרות • כמה דהוֹה על שני
קרשי: וכבסו השְׁמָלוֹת והענינים • והיו מתקדשי: והיו נכונים • ליום השלישי:
כהלן צבעין לאלה • אלהים אֵל קני: בעל היכולה • דמפני כל פני: 'דבחר
בִּנְן ואפרש • יתן מכל בְּנֵי: אמיא קדש • אֶהְנוּ באלפני: קשטה על יד נבי •
דברו מן הסנה: את אשר יצוֹה • מה צוֹהוּ לפני: ישראל אן יתעתדו ליומה •
דאמר עליו אדני: כי ביום השלישי ירד יהוה • לעיני כל העם אל הר סיני:
יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י"ה "ה" הא" בריו הבראות: י"ה "ה" הא"
דשלח משה נבי כל הדורות: י"ה "ה" הא" דהציל עמו בסימנים ואותות:
י"ה "ה" הא" דנגד עמו אל הר סיני באקרות: י"ה "ה" הא" דשמעם קולו
משלש הפאות:

תלו ידיכון ואמרו וְתָאמַר

לרבה וְתָאמַר

לאלה המרֹחַ המושיע: לאלה דשלח נביה רבה משה: לאלה דנגד עמו
אל הר סיני בששי: לאלה דאמר והיו נכונים ליום השלישי:

תלו ידיכון ואמרו וְתָאמַר

אכרז בשם תלתה • והנם' ארְשִׁי • זכותה ושלמותה • דאתון לון ירושי:
אב המון בן תרח • דאתקרי נבי ונשיא: ובנו דאמר 'בִּירָא • לאביו והיֵה
f. II^b השה: והנדור דכף ירכו • תקע בְּגֹד הנָשָׂא: | יוסף הזכו • אב אפרים ומנשה:
ודבו גליגאתכון • ברה דעמרם משה: הן ישמע קלין דצבעתכון • ולוכון
אמן יושיע:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי ארש כהנתה • דבחרו יהוה וקדשו: ובזאת מיתוביתה רבתה • אסגילו
ואפרשו: והוא ראש הקדשים • וממן יתפרשו: וגם הכהנים הנגשים • אל
יהוה יתקדשו: ובעמידות הר סיני אסתמך • במקראו אל אישו: והעלית'
אתה ואהרן עמך • והעם אל יגשו: בעמל אהרן כהנה • ויהושע ומי אנישו:
לנו דן זבנה • יתקבל מה תדרשו: ויצליח 'עובדיכון • בסדר מה תעשו:
והאבות וילידון • ומכל עקה תתנפשו: ויגזי גמליכון • בטוב בכל מה תעשו:
אמן אהיה אשר אהיה:

¹ בשם יהוה רחמנה:

צלות לילת מקרתה • רמשה בשכם:

שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה וישרו
הזקינים אלקטף ויזאד فيه סיני علي هذا الوضع والله تعالى اعلم
ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה ונו"

B9, f. 5

ويقرو سورة المناط وهي هدي

ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם ונו"

وبعد

ושמחת' לפני יהוה אלהיך ההר ההוא ונו"

وبعد يقال يتהלל تقيل وبرיך אלהנו ויהוה אלה تقיל בית ובית
f. 10 وسط ויתמר נברך והמוסף בה وهي هدي
נברך ונהלל ונגדל ונצעק וتمام²

f. 10^b ויתמר אלהי לך נברך תקייל שויע ועדמה גדול אלה וירא ישראל וتمام
ויתמר אז ישר תקייל وسط ויצא מכתב הקדוש ועמו מכתב אחר וילבו
יהוה גבור אלדבע פצול برهج عظيم ويبدو الفواقه מרכבת פרעה אלי
ברב נאונך יבדוהا | التكاة ولما يبدوها יתפנו הכהנים ללגמא במכתבים
ויקדמו ינשקו המכתבים בגדול החל ובקטן כלה • ולא יصلו עד יעבר
עמד יהוה ינזלו בלקטב אלי الحلقه ויختמו אז ישר וניזל פוק ותחת
וتمام ויתהלל אלהים وبعد יתמר שבחו מן מימר עבר יהוה בר
שלמה ירחמו יהוה ועל רוחו ירצי אמן:

שבחו לאלהים • התמיד הקעים: מברי הבוראים • לא על דמות אתקדם:
אקימן מן חסר • בעשרה אמירות וגם: חתמם באב כל הבסר • דשם בו כל
לשן ופמם: לשבחן שמו הקדוש • בכל לילה ויומם: ואסגילון בזה מן הוא
ירוש • זכותה מן אברם: דאמר לו ואגדילה שמך • הק מה דאמר לבן
עמרם: בעבור ישמע העם בדברי פמך³ • וגם כך יאמנו לעולם:

רבוחה לה:

ורוממו לשמו • בכל לילה ויומה: והת[ה]ללות ארימו • למלכה קעימה:

¹ B9, fol. 1^b.

² Ten headings.

³ עמך B9

בשם יהוה הגדול

f. 73^b

צלות לילה חדה מפוק השבת הזוכיר בדו כארזין ואמרים וכי בשם
וקצי הבריה ואלקטף העדה בל عوض עמלק יזאד הסיני אולא¹ פי السفر
الثاني بدوته
ויזכר אלהים את בריתו ונו"

ولما يصلو فيه السفر الثاني عند

כל המחלה אשר שמתי . . . עליך כי יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל חלי
יقال אשר בין אילים ובין סיני: יقال ויבן משה מזבח וتمام ויקרא
שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על כסה מלחמה ליהוה בעמלק מדר ודור:

ويقرو هذه السورة الماتية في القطف وعلي الكتاب

ויספר משה לחתנו ונו"

f. 74 ואذا كان ليلة الاحد اول الشهر وهو حدش هشليشي يزداد في القطف هذه
السورة سورة المناط فيقال بعد هذه الآية ويصلح مשה את חתנו וילך לו
אל ארצו:

בחדש השלישי לציאת בני ישראל . . . ויסעו מרפידים ונו"

ואذا كان راس الشهر تقدم او باقي لم دخل لم تنقره هذه السورة
قراية بل تقطيق تتقطق هكذا

בחדש השלישי . . . ויבאו מדבר סיני ונו"

وهذا ترتيب السفر الثالث

f. 74^b

ואם תקריב מנחת בכורים ונו"

ويبدو السفر الرابع وهكذا بدوته

במדבר סיני ויפקדם במדבר סיני ונו"

f. 75 אלי אן יטלו אלה מסעי באו ורשו ובעד תמא יקאל אה אלהיהם וטמא

ويبدو السفر الخامس الي ان يصلو في السفر الخامس

וזאת הברכה אשר ברכ משה ונו"

תורה צוה לנו וטמא ונחתמו התורה ובעד יהוה אלה ונברך וטמא

وبالقي كالعاده في ليالي الحدود والله اعلم¹

¹ Then follow forms of prayer for the days immediately succeeding this Sabbath, and for the first day of the third month when it falls before the Sabbath of Amalek or coincides with it: all differing only in the קספ.

את זכיר עמלק • מתחת שמי קדשי: ויבן משה מזבח • לא עלה עליו אשה:
ויקרא שמו יהוה נסי • המרוח המושיע: בן יושיע יתך • מכל לחץ וקשה:
ואלהים עמך • בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه بيمت مفرد من تأليف العم المرحوم الشيخ مفرج ابن يعقوب رحمة
وנו" وفيهم من يقول انه من قول العم المرحوم الشيخ مرجان ابن
ابراهيم الدنفي وנו"

שביכון טבין מן אלה • אה סדר אחינו: הסדורים אנה • בזאת צלותינו:
יהוה יסלח לכל אחד מכם • חטאו ועונו: ויומי השבעות • מאה שנה
תספרנו: וכן ישמר חייכם כלכם • כל אב דמכם ובנו: ועל כלול זה המימר •
נימר בפיאנו: ברוך אתה בחסדך • ברחמך עני שיאלינו: וברוך שמך
בפיאנו • ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד • כל ימי חיינו:

جوابه يتبرך آله وتماة ونبرך وآلهي أبراهم لך نברך ויתמר באוני | علي f. 71^b
طرفة العشرة أيام بكرة وعلي ختامها يقول الامام الهه شيرتها بنعم
يعرفوه الكهנים ويكون نزلو الي הטבעת في آخر האוינו والكتب معهم
كتابين لابسين الثياب الوردية ويلبو كالعاده بعد عمل نيזל ואהנו כתבה
רבה وبعد التلبية يقال שבחו العاده وبعد تمامه יתמר קטף הטבעת
שבת וקציר ועמלק:
ויברך אלהים את יום השביעי ונו"

ויסקו מן הטבעית פי מן יממי א • ב • ג • והם تقدم ذكرهم في عادت اول f. 73
سبت واذا كان השני خمس سبوت لم يقال يقال عوضهم ר • ש • ת •
الدي¹ ويكون تقسيم מן יממי هكذا اول سبت في השני א • ב • ג •
ותאני سبت منه ד • ה • ו • ותאלט סבת منه ז • ח • ט • ורابع סבת
מנה ל • מ • נ • וחמש סבת הדי העלך ר • ש • ת • ובעד ילבו קבלו
ויקרו עלי الكتب דבר אל אהרן ובעד אוסיפו والسجדות العاده والله
اعلم ويعملو المرقه العاده ויקרו النوبة المناط אם בחקותי:

¹ Something is apparently missing.

דברתי קמי עדתי • דן מימרה בשפתי: עד ידכרו אבהתי • בטב דכרניה:
תנים יומה חדו • למי אנה אצממרו: ולמועדים יעברו • מאה שנה
בשלמיה:

מגיבים: נחדש אודהאו • על חסול צלותה: ונרכן ונרנן • במיני פללותה:
ונימר זה הקבול • על הדה תשביתה: וטב המימר מה אתקצר • תתוּף
בו חדותה: ומרן יקבל צלואתכון • אה סדר צמיתה: ויעני בעואתכון •
ענותה בפצותה: וישמע קלין דצבעתכון • ותמטון ליומי רוחתה: וסני שנים
תספרו • השבעות בשלמותה: דאשתיאר מנן שמנה • יעברו עליכון בזהותה:
ותנים יומה מאה שנה לרן יומה • ולריש ירחה תליתה:

جواب: יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד تكرر ثلاث مرات وبعد
לעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشال عادة

בשם יהוה:

f. 70^b

צלות השבת הזוכיר צהרים • שריו הצלות בארזין ואמרים ועל פתח רחמין
וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף כאלגא • ויהוה אלה כאלגא • وعلي ختامه
يقال كيمي من تاليف المرحوم הכהן הלוי יוסף עבתה דמשק ירחמו וגו'
אלהי אברהם בן תרח • שיאלך לא ינוף: אלהי יצחק הקרבן • בעותך לא
יטרף: אלהי יעקב הנדור • לך לא יעזב ולא ירף: אלהי יוסף הזכו • יסף
עליך כמוך אלף: אלהי נביה רבה משה • דאמיר לו והאסף: אלהי אהרן
ואלעזר • יצילך מכל קצף: אלהי איתמר ופינחס • הרצון עליך ירחף: אלהי
יהושע וכלב • כל דבב דלוכון יגדף: אלהי השבת וכתבה • ברכאתו עליך
יסף: יאספך אל רצונו • וישים טובו עליך ערף: ויקים לכם מימרו • בספרו
הקטף: ופסחת עליכם • ולא יהיה בכם נגף:

אמן אהיה אשר אהיה:

יִתְקַר דֵּן שְׁבִתָּה • דו שבת השישי: ובו זכרון מלחמות • עמלק הקשי: סר
הצלם מעליו • במה דרש יעשי: פרקן רחיק בינה • ובין תלמוד משה: דאמר
לו אה יהושע • אה נערי ושמשי: בחר לנו אנשים • מן רום כל אנשי:
ולמלחמות עמלק • יהיו נגושי: | אנכי נצב על ראש הנבעה • וירי מתפרשי: f. 71
ויעש יהושע • כאשר אמר לו משה: להלחם בעמלק • ואהרן וחור ומשה:
עלו על ראש הנבעה • ומטה האלהים ביד משה: ויחלש יהושע את עמלק •
ואת עמו הנרגשה: ויכם לפי חרב • ויהוה למשה ארשי: כתב זאת זכרון •
בספר לא יתנשי: ושים באזני יהושע • הקדקד האנשיא: כי מחה אמה

בעדן זבח קרבנה • הוֹה לישראל פרקנה: ובו קטלו זידנה • ובו אתפצו
מן סניה:

בו צאו מעבדה קשה • ואזרמן בו מכות הרשע: עמלק וילחם יהושע •
ישתבח עשה תמחיה:

כד ראה עמלק נפשו אסיר • ביד האיש הגביר: מלל בלב שביר • את
זאת מליה:

בקשט משה רבך • ובחיוו על לבך: שוב מהרֹון אפך • ורחם מסכיניה:
בחייך הושיעני • ומשה הוריאני: אולי יצילני • מזאת עקיה:
אניבו על ממלליו • מי את עד תשיג אליו: שלום יהוה עליו • בכל זבניה:
אשר דם צריו ימצי • לית לך ממו מצפי: היום אשכיר חצי • מדם חלל
ושביה:

ואנצח עמלק לישראל • והוה בפי חרב נפיל: תמן אמר קל תליל • ישתבח f. 69
עשה פליה:

זה פלי רב ומה רמו • ויחלש יהושע ומן עמו: את עמלק ואת עמו • ויכם
לפי חרביה:

ויאמר יהוה אל משה • אה נאמני ואישי: כתב עד לא יתנשי • באוני
רום מלכיה:

דלחם ולא אותיר • למען יהיה ספיר: כי מחה אמחה את זכיר • עמלק
מתחת שומיה:

שם ויבן משה מזבח • ויקרא שמו יהוה נסי באצבע: הוא המיטב המרוח •
אל דרי דריה:

שם כל זה בדיל עמו • דהציל יתון מן רצמו: ונחנן עד ישמעו ממו • קול
עסרתי מליה:

ימלא אלה מניאניה • לוכן ביומיה: אבהתה ובניה • מנוכן בכל אתריה:
אמן ויהונו מועדיכון • טבין וכל שביכון • ומרן יקבל צלואתכון • אה סדר
צמיתיה:

ענותה שלמה ייה • בצפריה ורמשיה: ויבד כל דבביה • ויסטר כל עכריה:
נודי לו כי לן אפרש • שבת וראש חדש: ומועד מקרא קדש • וחמשיתי
יומיה:

תתפלג שבעות • לנֹה תמחות: כל שבוע מראות • למראה עיניה:
עזי ויהי לו צור • ומרתה ואילים ומור: המן ומים מן הצור • וגוני רמה f. 70
תמחיה:

והיום דבו יקומו • וחש עתידות למו: כי ידן יהוה עמו • וישבית דבן סניה:
כן אמן ישבר • מן עליכון יתנבר: דמלנו ומלבר • מן כל דבביה:

f. 68^b סעו מקדם הצדיק • והוה כל אחד באלה דביק: | ואתו לקבל עמלק •
ואצטמתו טוריה:

אמר עמלק ליהושע • בקשות לב ופשע: מי אח¹ עד עיניך תשא • בעיני
שלטני רפאיה:

פני שלטני הגברים • מה הוכל תעשה הדוברים: איך יהונו בון מתיגרים •
ואיך יהרני נפשיה:

צפו יה[ו]שע ומימרו • לעמלק ולכל עסכרו: אוי לוכון מה תכירו • מן עברת
בני אב שבטיה:

קמי תרין אחים • הוֹו למדינתה באים: ולאנשיה ממחים • והוּו תרי אנשיה:
ראה עמלק זה ראם • ואמר מי לי אני ילחם • ואולם דלקמי קעם • לא כלום
מן טפליה:

שמע יהושע ממללה • ואמר יתמחך זעור בפעלה: צפי פרעה וכל חילה •
הוּו ביד זקן קטוליה:

תבר לבו זה הדבר • ולא ארשה עורי למימר: ואמר לנן ימה אתקטר •
והלכנן בו בשביליה:

אתחלה לן עורי המים • ומזון מן השמים: והמים מן צנמים • וגוני
רמה חיה:

סובילה אנשם גרמך • כי אתא יום נקמך: ואני אלחם עמך • על פי
רום נבייה:

ואתפלג העבא ואתיתב • ימין ושמאל ולב: והוה כל רמח וקשת וחרב •
יוקידו הך לפידיה:

נפלת המלחמה בין אנשיה • פעם לה ופעם עליה: ואלהים ישקף עליה •
דו נצחיו קרביה:

f. 69 נגש יהושע בלב חזיק • באלה אל ישר וצדיק: בתר כן ויבא עמלק • וילחם
עם ישראליה:

וקדם עמלק ודקר • ועמו לא יצא דבר: ויעש יהושע כאשר • אמר לו
רום נבייה:

ובתר זה חרבו חריק • והוה הך לפיד סליק: להלחם בעמלק • ועמו
ממזיריה:

ואתיצבו ואלחמו • ופנים בפנים קמו: והוה כל אחד יגיד שמו • עד
תתידע מיניה:

וקמת המלחמה תתפרש • בין עם מוקש ועם קרש: משנה עד בא השמש •
זה הוה בין רמשיה:

אמר פני גדלך שוב מחרון . . . להם בך • ברוך מן דאמר שבע שבתות . . .
חדשה ליהוה:

الخامسة أدنى יהוה אן ראית ברב גדל חסדך מרי בעמל הנבי הצדיק
התמים . . . בעמלם סלח נא . . . ועד אנה ויאמר יהוה ותמא

السادسة أدنى . . .¹ אל תשחית עמך . . . ואל חטאתו • אמן אמן אהיה אשר f. 67^b
אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה أدنى יהוה:

יהוה אל רחום וחנן ותמא תקיל وبعده يذكر الجماعة كلهم في سورة
وبعده يقال مرن קבול מן מימר אדונן אלעזר בן פינחס בן יוסף תלים
אבישע المصنف عليهم الرحمة ונו"

אציתו שמועיה • לפרוטי מליה: אשר יגידו בחייה • זומנות תמחיה: ראו
תמחות מין אדם • ומה דהוה לו בעולם: ממו מין לסכם • ומין ממו
לחייה:

חיי עולם לאשר • שמע מימר אל ישר: ברא כלה מן חסר • ומעזר כל
מיניה:

במיני אמירותה • אקים לכל בריאתה: ועזרון באפיכותה • מבנלל מבוליה:
גלא נח ב[ע]דן מבולאי • ואברהם בין דר סדמאי: ויצחק בין פלשתאי • ובנו
אב אנשיה:

f. 68 דכרן בין זכאי • ויוסף בכסנאי: ומשה עם מצראי • ונצחות סימניה:
אזכר ואת תמצא • כי בצבאות ארצה: בון נצח ומנצח • ואהביה וסניה:
ואהב באלה דביק • ודלקובל לא ידיק: ראה את עמלק • ויהושע תריה:
זומנותון כבדים • אף הו נצמדים: תריון ברפידים • וישראל צמדיה:
עמין משה בצלותו • ויהושע משרתו: קעם בתושמישותו • ומלל עמו מליה:
טב אמר אה רבי משה • בדן סנה איך אעשה: זה זידן רב וקשה:
חליפת גבריה:

יושיעך אלהים • בזרועתו הנמועים: דנצח לן הגוים • ולכל דבביה:
כי יהוה אלהיכם • הוא הנלחם לכם: במצרים לעיניכם • עבוד סימניה:

² לצפר הוו דרשים • אתה וכל החמישים: בחר לנו אנשים • חזיקי לבביה:
משה אמר ברוח • חליצו אנשים לצבא: ואנכי נצב על ראש הגבע • ובידי
רום אמריה:²

נא אניבו יהושע • אה נור בריאתה ושמשה: צלי בדילן וידיך נשא •
למעון קדשיה:

¹ As no. 4. ² These two stanzas have been written over an erasure.
The reading is uncertain, especially in the second.

ויגש בן אליפז • ויגש אליו יהושע: בן שני המחנות • שניהם פרודים:
אמר עמלק ליהושע • מי אתה: עד תוכל תלחם • עם ראש הנמרודים:
ויען יהושע • אם תהיה ראש הנמרודים: אנכי יהושע • ראש התלמודים:
אמר לו עמלק • ראה אל צורתי: כל עמי כמוני • יזבחו לשירים:
אמר לו יהושע • פנינו בדים: כי אנחנו בנביות • בן עמרם מסידים: f. 66^b
אמר לו עמלק • אה יהושע עד מתי: ראיתי צפורים • על פרס ירדים:
אמר לו יהושע • עם תהיה אתה פרס: כי הנשר הגדול • על הגבעה
יפרש ידים:

אמר לו עמלק • אני בן אליפז בן עשו: אשר היה בפיו • יצוד צידים:
אמר לו יהושע • אני בן נון בן ערן בן שותלח: בן אפרים בן יוסף •
ראש הקדקדים:
ואתורכו הדברים ביניהם • על כל אשר ימללו הלשונים: לא נשאר אלא
הכות • חרב ותשמידים:

ומשה נביה ירים • ידיו אל השמים: והא עמלק ועמו • ביד יהושע מאבידים:
וירים משה ידיו • ויגף חרב לחרב: ולא ישועה אלא • מן עבוד העובדים:
ועד ידעו הדורות • כי לו לא ידי משה: כי היו ישראל • ביד עמלק
משחמדים:

ועזבתי עמלק • על הארץ נפיל: וילחש יהושע את עמלק • ואת עמו
הנמרודים:

ויאמר יהוה אל משה • כתב זאת זכרון בספר: ושים באזני יהושע • כי
מחה אמתה שם הזידים:

ויבן משה מזבח • ויקרא שמו יהוה נסי: כן ישיע אתכם • אה מן אנה
צמידים:

ויגלי לכם משכנו • על קדש המסגדים: | וכן ישמר חייכם כלכם • מן
אבהן וילידים: f. 67

וזה הוא מובאי • משם' אליכם: לאוי אימר לכם • תנים יומה חדים:
מפֹּק: אמרו אהיה אשר אהיה • אה עבוד בריאתה וכל דבה: קבל תפלות
ישראל • ואיטב לו העקבה:

ועל כלול המימר • כהלן נצבע: ליהוה בנציר • ולשמו נשבח:
ונחתם צלותה • ונעמד על מזבח: התפלה ונימר • ויבן משה מזבח:
ויקרא שמו יהוה נסי: ויאמר כי יד על כסה מלחמה: ליהוה בעמלק
מדר ודור:

تكرر ثلاث مرات

الرابعة: أدنى יהוה ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונך משה נביא אשר

ויוקרו ויהיה נבון וחכום קבלך • ויגדל ויגמל וישמר מצות התורה הקדושה:
 ויוריד בחייו ובחייכון אה נוף זכאה דבון מרך אבדילך • וכל דבב בון יכפית
 ויגדשה: בעמל מן הו בתפללות צלא וצעם בגללך • דו מאור נביותה ושמשה:
 הוא משה אשר מרו לו אוקר: ועל ידו אבד לך כל דבב וגבר: כות עמלק
 דעל יד יהושע אשתבר: ואמר לו כתב זאת זכרון בספר: ושים באזני
 יהושע:

רב אלה وتعامه וכי בשם وتعامه ויתרבי כלها וקטף הזכאים والتلبية كما تقدم
 في السبوت السابقة في الحلقة והמקרא על המכתב ויבא עמלק¹ ועלי
 כל فصل منها ילבו יהוה גבור במלחמה יהוה שמו ברוך שמו: | ויתמר f. 65^b
 אדיק עלינן מרן المناط والباقي كالعادة ויתמר אתהו דבריק עלמה المناط
 ויתמר דכור מן מימר בן מניר יסלח וגו"

מראש גבעת התורה • נשקף על רפידים: נראה עמלק • וישראל צמידים:
 את המלחמה הזאת • כתב לו משה ספר: זכרון על פי יהוה • נכבד
 הנכבדים:

אמר משה ליהושע • בחר לנו אנשים: יהיו חזיקי הלב • למלחמה יהונו
 צמידים:

וישלח יהושע קול • במחנה על פי משה: היו נכונים למחר • להלחם
 ברפידים:

שלום לכם מן משה • וכה אמר לכם: לפנות הבקר • תהיו לפניו עמדים:
 וכה אמר לכם • מי ידבנו לבו יצא: לא בפרכת לבושו • למלחמה בגדים:
 ולהאיר הבקר • עד היו גבירי: המלחמה סביבת • אהל משה עמדים: f. 66
 ויצא משה וירא • מחנה ישראל נציב: בכלי מלחמתו • איך ברקים
 לפידים:

שא קולו בבכי • ושלם עליהם: שם' היו כלכם • על הארץ עקדים:
 אמר להם ברוך יהוה • אשר הרבה אתכם: מן שבעים נפש • רבבות
 מתלמדים:

ואל שדי יוציא אתכם • מזאת המלחמה שלומים: כאשר הוציא אתכם •
 מבית העבדים:
 ומשה ואהרן וחור • עלו על ראש הגבעה: ומחנה ישראל נסע • סמיכים
 בכבודים:

השמש יצא על הארץ • והא עמלק ועמו: רפאי הארץ • ברשעתון נגדים:
 פתאם אלא ויהושע • ועמלק זה פני זה: כל מן חרבו בידו • כמו אש
 מוקדים:

¹ This is given in full.

ושביכון טבין ותנים יומה: למועד דעליך מתקדמה: וכל שנה ואת בשלמה:
ואת בחד וטובותם:

אמן אהיה אשר אהיה

هذه البيت المفرد من تأليف العم المرحوم الشيخ ابراهيم العبة
الدفنى رحمه الله

מִן עֹזֵר יַעֲזֹרְךָ • וּבְרִית אֲבוֹתֶיךָ לֹא יִשְׁכַּח : אֵה קִהְלָה כְּמֵה הָיִית • בְּעַל
הַמַּמְלָכָה : וְהַמַּתְנַבְרִים עֲלֶיךָ • מִמְּשֻׁלָּתוֹן יִפְיֹכָה : וַיַּחֲפֹךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ • אֵת
הַקִּלְלָה לְבִרְכָּה : בְּמִיתִי תַּחֲבֵה וּרְצוֹנָה • וַיִּמֵּי לְבוֹנָה זָכָה : וְאַהֲלִין הַיָּמִים תִּסְפֹּר •
וְהַכְּבוֹדוֹת לָךְ סִמְכָה : בְּשִׁלּוֹם וּבִשְׂמֹחַ • וַיִּמְיךְ הַטּוֹב אֲרַכָּה : וְתַתַּחֲנִי בַיּוֹם
קִהְלָה • וַיּוֹם מִקְרָתָה כֹּכָה : וּשְׁבַת הַדְּרָבִּים וּמוֹעֵד הַבְּכוֹרִים • עֲדֵן הַבְּרָכָה :
יִהְיוּ בְּרִיכִין וּמְבֻרָכִים עֲלֵיכֶם • כֹּל מִן דַּאֲכָה : וַיִּזְכֹּר קִיאָם הַשְּׁלִשָּׁה • לָךְ דּוֹר
יַעֲקֹב זָכָא : וּלְתַת עֲלֵיכֶם • הַיּוֹם בְּרָכָה :

אמן אהיה אשר אהיה :

ויתמר ברוך אתה בחסדך ותמא ונברך והמוסף בה ויבן משה מזבח ותמא
וברוך מן דאמר שבע שבתות ותמא والباقي كالعاده | ועל אתהו יהוה פעל f. 64
כל עלמה ואחר הו יהוה הנכבד וישתבח לא נדע בעלה:

אלהי הרוחות • חדה דלית לה דמו לא בגלי ולא בכסי : אולי ישמע כל נקעות • וישם ענני רחמיו עליך מתפרסי : דפקדך במספר שבע שבתות תמימות • מונן זה השבת דבו שם דבבך בפי חרב נכוסי : תספרו יתון מאה שנה בשמחות • בעמל מי קבל מן מרה שני קרסי :

הוא משה הנביא המיטב המרֹחֵ: דאנגד עמו בזה השבוע אל רפידים כל
מנון מצלי ומשבח: שם ויבן משה מזבח: ויקרא שמו יהוה נסי:

רב אלה وتمامه עורן כן ישתבח עליו עוד אן הוה בו יליד זכר

מן מֵימֶר, בתובה¹ יהוה יסלח לו וגו' "

בגדלו בחרך ואסגלך • ועל כל העמים לך נשא: וקדוש זה יום שבתה מרך
אפרש לך • ואת בקדשיו תתקדשה: ופקרך במספר שבע שבתות דעשה לך •
תמחות רבות פניך גלגיון מתפרשה: מנן זה השבוע דבו מופת גדול ובו
הצילך • מן יד עמלק ועמו הרשע: ובוה השבוע אודמן השמח והששון בדילך •
תמיד לך הזהות יחדשה: | במקדום דן ילידה דאתילד מן עלם הנפש לרן f. 64^b
עלמה בשלם לך • ישם מובאו מרן בו הנפֿושה: יהיה בריך על אביו ועל אמו
ועל קריבו ועל מן קעום בנבולך • ועל סדר ישראל המתקדשה: אלה ישמרו

בלע יתך ומן בתרך • מן גברי סדרך: דנגדה יתון לעורך • ושתק לה
יהושע עד אסכם:

מה אתו מן הממלל • ולא עזר עליו עד אתכלל: ואמר לו לא תזרז
ואסתכל • מה ישרי בך מן הנקם:

ביר מן הו זעור בעיניך: וליתו כלום בעיניך: יתמחך מה יעשה לעיניך:
שם תתקשט ותתחכם:

מה באדה מן חיל מרה • דו מתרחיץ עליו בדברה: ושמייע למימרה • ומאום
ממו לא נעלם:

דו דילחם עמנו • בעמלק ועורנו: וכל מה יקום קמינו • וגם הגם הלם:
תראה מה יעשה: כמה עשה בצור חלמישי: על יד נביא שמו משה:
דמע מינה דאדם:

ואין לך מושיע פה • וגם כל חלי ומגיפה: ומכות גדלה ותקיפה • תשרי
בך ונקם:

ולו ארשה לי ראית • בך מה בו מה שמיעת: | מן מיני מגיאתה • דתרד f. 63
עליך הך גשם:

תמן נפלת המלחמה בינם: וסלק עפרה על שניהם: ולחט חרב יניר
פניהם: ומרן שם שם:

ארבחו לעם הנושע • ופני רצונו אליון שא: וילחם יהושע • עמלק
ועמו וגם:

הזת זאת נפילותה רבתה • עד אמר עליה בעל כל ממלכתה: למשה בעל
מיתוביתה • כתב זאת זכרון בעולם:

עד יעמי כל דר ודור: מעשה הצעור: והפיכותה לכל גבור: דתמחו נפשו
ויתעצם:

ולית יכולה אלא ליכול • דמכל גדול גדול: וכל דבלעדיו פגול • לית
לה שריו ולא סכם:

הוא דרתי ומרזח • למן במצותיו בא: שמה ישתבח • וחילה יתרומם:
ומדרשינן ממו: יקים לנן קיאמו: וישם לן קוממו: ואצלחו ושלמו:
ופנותה כנן יכפית • ויסגר באדה הדלת: וכתב לה ספר כרתית • ושלחה
מן העולם:

וכל גבור ציד • גברות אלה לאתאבד: וגדלו יאמר השמיד • סדר סנאי
עם רם:

ויחיל שם ישראל • ודבבון ישוב נפיל: והתקומה לון יכפיל • והאדמה מנון f. 63
לא תשם:

וישמר חיי סדרה כלכם • אתם ובניכם: ולא ישמם מן הרחוק מכם • והנגף
מכם יורם:

אלהי לוי וקהת ועמרם • ואדונן משה השליח הרם: ואהרן ואלעזר התם •
ונשיא נשיאי הלויים התמימים:

אלהי איתמר ופינחס • ויהושע וכלב אשר אחס: והשבועים ארס • הזקנים
השלמים:

באהלין השלשה: הקדושה הגדולה: יהונו שביכון טבין מן אלה: ויתן
לכם רחמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

רב חילה דצפית דחנתו: ביצרות העולם: מינים וגונים מתחלפים • מן
צררים נאספים: ובכל מאום הוקם:

סימה תסיד ביחדאות העבוד: דמלא עובדו בכבוד: וכל מה עשה טוב
מאד: לא על דמות אתקדם:

ופלג הגון הברנשי פלגים • ושמש דרגים דרגים: זה ממלל וזה עלם:
זה גבר וזה גביר • זה מחשך וזה מניר: זה אביון וזה עשיר • זה נפיל
וזה מתקומם:

ומאז הדבר ככה • ועלמה בו הלכה: ותיפך מן הקללה לברכה • ומן חשך
ליל לנהר אימם: f. 62

ומה אתנבר גבר הק פרעה: בעובדו ובמימרו: ראה מה הוה אחרו:
וסוסיו ורכבו רמה בים:

ומצא ישראל מנה נפוש • ונסע אחרי האיש הקדוש: מן משריתה אל
משריתה הוה נגוש • עד באו רפידים ויקם:

פניון עורן דבב • לית לו בשמים כוכב: ויעמד ויתיצב • לפני העם:
וכד עמו יתה דחלו: ומפניו נבהלו: ואמעיטו נפשותם מן המתקומם קבלו:
ואתו לקדם בן עמרם:

ואמרו הק יהי העובד • עם זה הדבב דירד: עלינו ונגדנו עמד • בעז פנים
וקשות גרם:

אמר לון נביה בשרירות לבו • התיצבו וראו מה יעשה לו: מן מגויאיתה
דתשרי בקרבו • ואמר לבן נון אתקדם:

בבקר בלב חזיק: ובחר עמך כל גבר צדיק: וצא הלחם בעמלק: ואנה על
ראש הגבע מתקומם:

ואמר אלהותה באדי • ומתפלל קדם עבודי: בדילך עד תפדי • וכד שמע זה
יהושע ויקם:

ובא לקבל עמלק • ורכיכות הלב והרחלה שבך: וכד אתקדם עליו נפיק •
ואמר מנו את עד אתקדם: f. 62^b

על מן אנון בשם מתקרים: והם הגבורים: ומן יתיצב פנינו מן המתבחרים:
ולו פתח אחד פמם:

נבי צדיק • דמיתוביתו עצומות: המתפלל בעבורנו • למחיי הנשמות: בתפלותו
היום • נחיה ולא נמות:

אמן אהיה אשר אהיה:

هذا البيت مناط رأس الشهر اذا حكم يوم سבת עמלק
לה ايضاً رحمه وנו"

מה טבו מן שבת • ידיו מתפרשי: דאצטמת בו בטוב • חדש השלישי:
והו מן חמשים יום • ב • מ • מן השבתות ששי: ובו מופת עמלק • מופת חיזל
קשי: אשר בא בזידון • בתר מה אתעשי: בפרעה וכל עמו • על יד הנביא
משה: וילחם עם ישראל • ויאמר משה: ליהושע בן נון • אה נערי ושמושי:
בחר לנו אנשים • מן רום כל אנשי: ולמלחמות עמלק • יהיו נגושי: אנכי
נציב על ראש הנבעה • וידי מתפרשי: ויעש יהושע • כאשר אמר לו משה:
להלחם בעמלק • ואהרן וחור ומשה: עלו על הנבעה • ומטה האלהים ביד
משה: וילחם יהושע את עמלק • ואת עמו הגרגשי: ויכם לפי חרב • ויאמר
יהוה אל משה: כתב זאת זכרון • בספר ולא יתנשי: | ושים באזני יהושע •
הקדקד האנשיא: כי מחה אמחה את זכיר עמלק • מתחת שמי קדשי: ויבן
משה מזבח • לא עלה בו אשה: ויקרא שמו יהוה נסי • המרדח המושי[ע]:
כן יושע אֵתך • מכל לחץ וקשה: ואלהים עמך • בכל אשר אתה עשה: ואחתם
זה המימר • בטהרות נפשי: במקרת השלם • על הנביא משה:

אמן אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם • דן שבתה שתיתה: כל שנה ייתי • ואתון בחסד
ושלמותה: ותתחנו במקדום • יום קהלה ויום מקרתה: ויום שבת המועד •
ויום ברכותה: המתקרי יום הבכורים • יום כלול שבעותה: ובו תתפרש
הברכה הגדלה • על ראש נבעתה: וכן ישמר חייכם כלכם • אה סדר עדתה:
ותקבל מכם • פללי צלותה: די סלקה בכסי • קמי חכום כסיאתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן בן עוד فاتحه وكيمي من تاليف الجد المرحوم הכהן עבד יהוה
בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

אלהי בראשית ואדם ושת ואנוש • וקין ומהללאל וירד הדרוש: וחנוך
השביעי הקדוש • אשר התהלך את האלהים בשלמים:
אלהי מתושלח ולמך • ונח אשר את האלהים הלך: ולזכותה מלך • ואתקרי
איש צדק ותמים:

אלהי נחור ותרח: ואברהם דבחר הנורא: ויצחק ויעקב נדורה: ויוסף f. 61b
אב מנשה ואפרים התמים:

יוציאנו: ומי יהיה במלחמה • הוא יושענו: אשר לאשר ישים • את חסדו
מננו: מי רחום ומי חנון • ומי קרוב ממנו:

אמן אהיה אשר אהיה

האחד הוא יהוה • אלה אלהיה: דברא בחכמתו • ארעה ושומיה: וזאת
בפרוסטמים • פענטוס רמיה: פרוסטמים השמים • רבבות מלכיה: ומנדלים
וכוכבים • ותרי מאוריה: וסחסון אקרים • לארבעה חלקיה: ולאותות על
דדי • שבת קדש כל יומיה: ולאותות על דדי • יומי מועדיה: ולאותות
על דדי • רישי ירחיה: ולאותות על דדי • שמטות ויובליה: ובצמותון חכם •
בעלי חשוביה: מועדיה וירחיה • וסדר זבניה: מהם אהליו • חמשיתי יומיה:
שבע שבתות • ושבע שבועיה: כל שבוע בו פלי • עשות עשה פליה: הים
ומרה ואילים • ולחם מן שומיה: הצור ומלחמות עמלק • ומקרת עסרתי
מליה: יתגלג קראה דקרא • לרבון דנבייה: משה ונתן לו תורה • קדיש כל
כתביה: | חיים מן חיי עולם • חיים לדריה: f. 60

אהיה אשר אהיה

נצפי בבוננו • ועל רפידים נדיק: ונרומם ונשבח • לאל ישר וצדיק: על
מה עשה מן הטוב • עם ישראל חדש ועתיק: הך במלחם עמלק • דאזל שם
לריק: היה פעם יתגבר ישראל • ופעם יתגבר עמלק: ומשה אשר היה • על
שפת הים שביק: ואהרן וחור • כל אחד ביד משה דביק: ויצעקו עם משה •
וכל אחד לבו מציק: מבגלל ישראל דהוה בלחץ עמיק: ויושיע יהוה ישראל •
ודם עמלק אריק: בן יושע אתנו • מכל לחץ ותשניק: ויפדי אתנו • מיד מי
לנו היום מציק: ותרר רוח באפינן יתפתח • ולא יהיה צניק:

אמן אהיה אשר אהיה:

נזכר המלחם • ראש המלח[מ]ות: בין עמלק וישראל • בשנים עשר שעות:
ברפידים היה • הדברים הזאת: דבר עמלק ויהושע • במראות הצבאות: אמר
עמלק ליהושע • דברי מריבות: אה יהושע אין לך • לפני קוממות: אניבו
יהושע אין לך • לפני קעימות: אמר לו עמלק • אני ראש הממלכות: אניבו
יהושע ואמר לו • אני ראש הצבאות: אמר לו עמלק • אני בעל הגברות:
אניבו יהושע ואמר לו • אני בעל הקדקרות: אמר לו עמלק • לי ידים ברע
חזיקות: אניבו יהושע ואמר לו • לי ידים דביקות: אמר לו עמלק • עמי סני
אכלסות: אניבו יהושע ואמר לו • עמי לאלפי רבבות: | אמר לו עמלק • עמי
ספר אלילות: אניבו יהושע ואמר לו • עמי ארון העדות: אמר לו עמלק •
עמי קסמים וידעונות: אניבו יהושע ואמר לו • עמי כהנים יתקעו בחציצרות:
אמר לו עמלק • אני מן חליפות: ענקים בני ענקים • בעלי הרפאות: אניבו
יהושע ואמר לו • אני מן חליפות: זכאים בני זכאים • בעלי הצדיקות: תלמוד

שבתה • ושמו קיאם דור בתר דר: ופקדון במספר שבע שבתות • על יד
דמע כל הבשר:

נביה דמן המים המשי: דנצע עמלק ועמו בזה השבוע הששי: ויאמר
יהוה אל משה: כתב זאת זכרון בספר:

רב אלה ותמא ויקטפו السفر الرابع ولا يصلو فيه ويצעק משה אל יהוה לאמר
אל נא רפא נא לה יקאל עמלק ישב בארץ הנגב יקאל ועתה יגדל ולא
יصلו فيه ויאמר יהוה סלחתי כדברך יקאל העמלקי והכנעני כי העמלקי
והכנעני וירד העמלקי והכנעני • ועשיתם אשה ליהוה ותמא אלי אן יטלו
מברכך ברוך וארריך ארור תמ יקאל וירא את עמלק ראשית גוים עמלק
וירא פינחס בן אלעזר בן אהרן ויختמו السفر الرابع ויקאל תורה ותמא
ודרן חילה רמה ויקירה ומרקה אלהים רחמנה בדרך וישתבח:

f. 59 בגדלו בחרך אה ישראל ואסגלך • ועל כל העמים לך נשא: ואפרש לך
קדוש שבתה • על יד מאור נביותה ושמשה: ופקדן במספר שבע שבתות •
גלניון מתפרשה: מנן זה השבת הששי • דבו המחק כל רשע:
דבו יהוה לעמלק שבר: על יד דמע כל הבשר:
ואמר לו כתב זאת זכרון בספר: ושים באוני יהושע:

רב אלה ותמא ויקטפו السفر الخامس אלי אן יטלו فيه יהוה אלהי אבותיכם
יסע... דבר לכם יקאל ויצא העמלקי והכנעני כי יהוה אלהיך ברכך
ותמא אלי אן יטלו فيه ולך תהיה צדיקה לפני יהוה אלהיך יקאל זכור
את אשר עשה לך עמלק תמיה את זכיר עמלק והשתח[תו] ויחתמו
السفر الخامس ויתמר יהוה كالعادة وبعد ختامه יקאל כימי מן מימר בן
מניר יסלח וגו'

אלהי אברהם • דבן ברחמיך: אלהי יצחק • השקף עלינן מן שמיד: אלהי
יעקב • דבר לנן קיאמיך: אלהי יוסף • אעלן לנפוש רחמיך: אלהי משה
הנביא • הן עמיך הן עמיך: אלהי אהרן ובניו • רחם עבדיך ורחמיך: רחמי
רחמיך • יום דנקום קמיך: ולא תחסך יתן • רתותך ורחמיך:

אמן אהיה אשר אהיה

אלהינו יהוה • התמיד בעודנו: הממית המחיי • החי לעודנו: אל רחום f. 59^b
אל חנון • למי יבקשנו: דשקח כד יבלש • למי ידרשנו: מי ידרש רחמיו •
ריק לא ישיבנו: ומי ינום אל חסדו • אין יעזבנו: ומי יברח אליו • הוא
יצילנו ומי יבקשהו • תמיד ימצאנו: ומי ידבק בו • הוא ידבקנו: ומי יתיגר
בו • הוא יגירנו: ומי יסתמך בו • הוא יסמכנו: ומי יאסור בצרעה • הוא

f. 57^a צללות השבת הששי צפרה כי הו שבת עמלק שריו הצלות בריך אלהנו ויהוה
אלה ועל פתח רחמיו וכי בשם וקצי הבריה ועל ויטע דראן קעמנן מן
שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח אמנות השבעות:
בגדלו זעק לבוראיו וגו'¹

ויקטפו הזקנים אלקטף العاده ولما يصلو فيه قום התהלך בארץ לארכה
ולרחבה כי לך אתננה ויעל אברם יקאל ויכו את כל השדה העמלקי
وبعد ويبرך את אברם وتامة الي ان يصلو ويצב יעקב מציבה במקום
יקאל ותלד לאלפז את עמלק אלוף געתם | אלוף עמלק יקאל אלה f. 58
תולדות יעקב יוסף ויختמו السفر الاول

על ספר ואלה שמות • דראן חיול הו חילה דכן ארכן • ומרקה
עבודה דעלמה תסתנדר ותשתבח וישתבח:
בגדלו יאמנך ממה תירא • ויפתח באפֿיך שער: רחמיו ורתותו • ולרחותה
לך ינער: בעמל שליח נאמן צדיק • דלו מן הנביים בחר:
הוא משה דמע כל האנשים: דאמר למשרתו דמע השמשים: בחר לנו
אנשים: וצא הלחם בעמלק מחר:

רב אלה ותامة ויקטף السفر الثاني ولما يصلو فيه ובני ישראל אכלו את המן
ארבעים שנה עד באם יקאל ויקרא שם המקום מסה ומריבה . . . בקרבנו
אם אין ויقرו سورة المناط وهي ויבא עמלק وبعد ختامة יקאל עתה
ידעתי ותامة ויختמו السفر الثاني יקאל תורה ותامة ודראן הא יום קדיש
ומקדש ומרקה אתהו חדה וישתבח:

חילה דנשא מיתובית זה היום הגדיל • על חימים הששה: ואסגיל בו עמו
ישראל • דמיתוביתון נשא: על יד הנביא הסגיל • מאור נביותה ושמישה:
f. 58^b נודי לו על מספר השעים: דעובדיו תמחים: | והתמח נצעות הרפאים:
לנער הבורך יהושע:

רב אלה ותامة ויקטפו السفر الثالث ولما يختموا יקאל תורה ודראן
לית בכל יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח:
חילה דפרק עמו ישראל • במופתים אחד עשר • ואסגלון בקדוש יום

¹ As on p. 284.

מה חסיד מה יפה • יומי השבעות: יומים חסידים טובים • יומי כל שמחות: מברכים על ישראל • בחור כל צבאות: כי בהם אתעשה • בעדם נפלאות: | על יד נבי העולמים • דמאוריו מופעות:

f. 55^b

אהיה אשר אהיה:

זה השבת החמישי • מברך על ישראל: תמצאו בו אה קהלה • כל פרקן ויוביל: תנים יומה נימר לוכון • בלב טהור נמיל: תראו אמן רחותה • ותלבשו כליל: רצונה ופדיון • ותצאו מכל אליל: ותקום לוכון ברכת • הרגזים בית אל: וברכת זה מכתב אבישע • וברכת משה הסגיל: בקדוש שם יהוה • המלך הגדיל:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך ותמאם ויתברך אלה ותמאם

ונברך כאלעדה וינזלו הללע וילבו כאלעדה ויעלו קטף הטבעית והוהדה ויברך אלהים את יום השביעי ונו" יהוה אלה רחמן ונו"

ויסקו מן הטבעית פי הדי التلات بيوت من מן יממי והם ר • ש • ת • ¹ ונ חכם השני חמס סבות יקאל עוזמם ל • מ • נ • הדי سبق דכרם פי עادت الرابع والله اعلم ויתמר קדישה ותמאם וילבו קבלו וכי בשם וישמע ישראל ובעדה אוסיפו . . . | הו חיינו ויתמר בריך אלהנו f. 57^b والباقي כאלעדה صح

¹ These are given in full.

ברכותה לא תסור: דמן כלילון דן שבתה חמישה דמספרו חמשה ושלשים יומין • דבו עם ישראל באשמחותה עבור; במקדם דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלמה הדן • ביכלות מן עשהו ולו צעור: אלה ישמרו ויוקרו ומן אוצר טובו לו יתן • ויגדל ויגמל ויהי שמור: כתבו הקשט ומה בו אודמן • ויגלי לו מה לגוה סתור: ויעמר לבו ממדע ובינה והמדבר בו יהיה שכן • עד יהי פריד בזה הדור: וישם פניו בריך על אביו וקריבו אמן • ועל מן בצלותה סדור: בעמל מי צעם וקעם ועל משכן קדשה אתימן • דאמר עליו ויהי אור:

f. 54^b מפוק: הוא משה בן עמרם ויוכבד: בעל הציאם והתפלה: בעמל[ה] ימר דן ילידה דולד: ורחמיו עליך יטללה: ויקים לך מה בהתורה דהורד: ייניקוהו דבש מסלע: ושמן מחלמיש צור:

רב אלה ותמא ויתרבי וקטף הזכאים ותלביה العادة وينغرو للحلقه في لך
נביע ويلبو التلبية العادة והמקרא על המכתב זה מה הו פניך כתוב:
ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר וגו'

ויתמר אדיק עלינן מרן المط

f. 55 צלות השבת הזוכיר צהרים כמה אתקדם בשבתות • ועל אחר התורה יהוה אלה ותמא ובתרה יתמר כימי מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב אלעזר בן פינחס רצון וגו'

אלהי אברהם בן תרח • ברכאתו לכם תקום: אלהי יצחק בן שרה • ירחיק מפניך כל טלום: אלהי יעקב נדורה: יברכך בכל יום: אלהי יוסף פתורה • ישם לך שלום: אלהי משה דלשגבים קרע • עליו הצלות והשלום: אלהי אהרן מקטירי הקטרה • וירחמך אל רחום: אלהי אלעזר מימן המנורה • יעזורך אל המקום: אלהי איתמר יקירה • יצילך מכל סכום: אלהי פינחס דלמגיפה עצרה • יחס עליך וירום: אלהי יהושע וכלב וישרה • יחן עליך הנחום: אלהי תהבה וימיו המנורה • תשוב ותרבי ותרום: ויאמנך ממה תירה • בכל לילה ויום: ויקים לך מה כתב בתורה • בגלל הנביא העצום: ויעבר יהוה על פניו ויקרא • יהוה יהוה אל רחום:
אמן אהיה אשר אהיה:

מה טבו מן שבוע • זה השבוע החמישי: אשר בו מופת גדול • על יד משה אתעשה: יצא המים על ישראל • מצור חלמישי: עד שתו ושבתו • לאלהים העשה: ויאמנו באלהותו • ובנביה רבה משה:
אהיה אשר אהיה:

אמשלת: ויומה שביעה • ברכת וקדשתה: מן הימי[ם] סגיל • וממו אסגלתה: יומי מועדיה • ויתון אבדלת: מהם אהלן • השבתות דאפרשת: אתם במניאנה • ולגבון שמת: מופתים לא כהם • מתגלים בהגרתה: הראש בים סוף • ערת עברת: והשני במרה • את המים המתקת: והשלישי באילים • שרו בטוב ואשמחתה: והרביעי המן עליון • מן השמים המטרת: והחמישי ברפידים • למשה אמרת: עבר לפני העם • כי קולך שמעת: וקח אתך מזקיני ישראל • אשר לון ידעת: ומטך אשר הכית בו את היאר • תקח בידך והלכת: הנני עמד על פניך שם על הצור בחורב • והכית' אתו אתה: ויצא ממנו מים ושתה העם • מן גבר ועד אתא: | מכן יתברך שם מרן • על זאת f. 53^b מתנתה: עשה תמחיה • בעל כל ממלכתה: יברכך ברחמיו • במיני ברכתה: ויהיה מברך עליכם • קדוש אהן שבתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם • דן שבתה חמישה: תתמלו במשמרה • ותעמו משכן קדשה: ותראו אתו נציב • על רום כל מקדשה: וישמר יהוה חייכון • ומן הצרעה לך ינפשה: ויותר אמן ביומיכון • ורצונו עליך יפרשה: ותפרו מן זרעיכון • ושנאיכון יגדשה: ותעברו מועדיכון • ואתון בזהי ובששה: ויומי רחותה ורצון עליכם ילבישה: ותהי צלותך מתקבלה • בעמל משה אישה: ותשוב עליכון ברכת • דן כתבה קדישה:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך ויתברך אלה ונברך ותמאם والباقي كالعادة في السبوت
المتقدم ذكرهم وعلي אחד هو יהוה יתברך וישתבח והי קדימה למ נעלמ מולפה

רחום הרחומים • האל הגדול והנבור: חילה דזכר בריתו עם השלשה הזכאים השלמים • והציל בניון מתחת יד פרעה הכפור: ופקדון במספר שבע שבתות קדשיון עצומים • ישמכם תחת צל קוראתון עבור: מנון זה השבת דמספרו חמשה ושלשים יומים • אתפרשו על יד הנביא הנאמן המאור: מפוק: הוא משה בעל התפלה: דביאר בתורה דקבלה: ייניקוהו דבש f. 54 מסלע: ושמן מחלמיש צור:

רב אלה ותמאם עליה איהא ישתבח اذا كان مولود ولد ذكر وهي من
تأليف العزم المرحوم الشيخ مسلم رحمه وנו"

האל הנאמן • דלברית והחסיד שמור: בנדלו זכר בריתו עם תלתה רחמין • נסיאה ונצירה והנדרור: והציל בניון מן אסור הרשעים המרודים • עם פרעה הממזיר הכפור: ופקדון במספר שבע שבתות תמימות רמין • דבון מיני

f. 52 רב אלה ותמא | ולא יטלו פי القطف אני חלקך ונחלתך יקאל בעד¹
ודברתם אל הסלע ונו"

יקאל בעד²

ויאמר משה אדני יהוה החלת . . . מלאך ויוציאנו : יקאל במסלע¹ ולא יטלו
פי القطف ורגזו וחלו מפניך יקאל כי מראש צורים בעד² וירא ישראל
שכן לשבטיו חטי יטלו מברכיך ברוך וארריך ארור יקאל ושם בסלע
קנך יקאל וירא פינחס בן ותמא ולא יטלו פי القطف ויעברו בתוך הים
המדברה . . . ברפידים ויחטמו السفر الرابع :
על ספר אלה הדברים :

בגדלו הציל אבהתן ממצרים • במופתים כותון לא קעם : ופקדון במספר
שבע שבתות • ועליון בחסדו רחם : על יד הנביא הנאמן • אשר צלא וצעם :
הוא משה בן עמרם התמים : דאמר לו יהוה רחום הרחומים : וחכית
בצור ויצא ממנו מים : ושתה העם :

רב אלה ותמא ולא יטלו פי القطف ואכלת ושבעת¹ וברכת . . . נתן לך
יקאל המוציא לך מים מצור החלמיש • וזכרת את יהוה ותמא ולא יטלו
כי חלק יהוה עמו יעקב יקאל ייניקהו דבש מסלע ושמן מחל[מיש] צור כי
ידין יהוה עמו ותמא ועל אחר התורה יתמר כימי וفاقה² מן מימר
הכהן יוסף עבתה יסלח ונו"

אלהי אברהם בעל הברית • בריתו לכם יקום : אלהי יצחק יצק שמן
רחמיו • עליכם כל יום : אלהי יעקב יסעדך • עד חלך אל המקום : אלהי
יוסף ירחק מפניך • כל דבב וכל טלום : אלהי משה שליחה דאלהים • עליו
הצללות והשלום : אלהי אהרן הכהן • עליך בחסדו ירום : אלהי אלעזר
המימין • ירחמך בכל מקום : | אלהי איתמר הפוקיד • הרצון עליך ישום :
אלהי פינחס הקדש • הרע ממך אמן יסכום : ישלמך מכל רע • ויחדר לך
ברית שלום : ותמלא מן מיני דעתה • ותהיה נבון וחכום : ויסגי יהוה מניאנך •
ותרבי בעלמה ותרומ : וירבי יהוה קניאנך • ועם קדש לו תקום : ישא יהוה
פניו אליך • וישם לך שלום :

אמן אהיה אשר אהיה :

יתרומם שם מרן • בעל כל יכלתה : ותתקדש שמותו • תמיד כל אורעתה :
עבודה דעבד עלמה • בעשרה ובאשתה : פתחו פממיכון • ואמרו לה תשבחתה :
ישתבח באריה דכן ברא • אמרו לה תשבחתה : בוראים מן חסר • דרבנותה
רבתה : ובבריאת אדם • על עקב חתמתה : ועל מיני בוראיה • לקנומה

¹ Num. xx. 19.

f. 51

בשם יהוה הגדול:

צלות השבת החמישי דמן שבע השבתות דמן חמשיתי יומיה • אמנותו
 כאמנות השבתות وبعد ختام التوراة المقدسة يقال بריך אלהנו ויהוה אלה
 وبعدہ يقال كيحي من قول المائي ذكره وقبل ما يبدو القطف علي ختام
 سورة الخلقه يقرأ درآن ومركه المتقدم ذكرهم وعلي كل سفر يقال مرقة
 ودران لما تقدم لذكر عل ويضع يشתבח:
 בגדלו זעק לבוראיו וגו' ¹

רב אלה ותמא על ספר ואלה שמות:

בגדלו קדש יום שבתה • ומן יומיה אבדיל: ואפרש יומי השבעות • על
 יד הנביא הסגיל: תתחני במשמרה אה עם יהוה • ובטובו לך יגדיל:
 ועליך בחסדו יתרחם: בעמל הנביא אשר צעם: דאמר לו עבר לפני
 העם: וקח אתך מזקיני ישראל:

רב אלה ותמא ولما يصلو في القطف قطف السفر الثاني ويشבת העם ביום
 השביעי يقال ובני ישראל אכלו את המן | . . . עשירת האיפה הוא وبعد ^{f. 51^b}
 يقرأ السورة يتمر المناط المعتادات قرايه تمام وبعد ما يختصوهم يقال ويبن
 משה מזבח • ولما يصلو في القطف ואחנתי את אשר אחן ורחמתי את
 אשר [א]רחם يقال ונצבת על הצור ושמתיד בנקירות הצור וירד יהוה בענן
 ותמא ויختמו السفر الثاني על ספר ויקרא אל משה:

בגדלו זכר בריתו עם הזכאים • השכונים במערתה: והציל בנין ממצרים •
 במופתים רבתה: ופקדון במספר שבע שבתות • על יד מי קבל הגרטה:
 הוא משה דמע כל הפשר: דאמר לו יהוה הצדיק והישר: וממך אשר
 הכית בו את היאר: תקח בידך והלכת:

רב אלה ותמא על ספר במדבר סיני:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים • מתחת יד הכפור: ופקדון במספר שבע
 שבתות • והצילון מכל מצוק ומצור: על יד הנביא הנאמן • בן עמרם המאור:
 הוא משה דלך יהוה קריב: דלבב בו הרחיב: הנני עמד לפניך שם על
 הצור בחורייב: והכית בצור:

¹ As above, p. 284.

f. 48^b עד כלול השבעה • מן קדש אל קדש: | יעבר ישראל • ויזרו לו השמש:
במובאו מן ענן אל מטר • ועליהם אפרש: המן מן השמים • מזון לכל נפש:
והוא כזרע גר לבן • וטעמו כצפחית בדבש: ועינו כעין הבדלה • טובותיו
לא נשיש: ובו מופתים רבים • לנו עליון יקבש: ימצא סודים חסידים • כל
נכון בון ירחש: מכן יתברך שמו הגדול בכל צפר ורמש: דקדיש דן יומה •
ובו שבת וינפש:

אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם • זה השבת הרביעי: דו מן השבבות • דברנו רבי:
דמספרו שמנה ועשרים יום • מרן לן מצוה: הן נספר חמישים יום • פקד
בקדש כתבי: תספרו יתון מאה שנה • בעמל משה הנביא, וכן ישמר חייכם
כלכם • אה מן אנה אקוי: בקדוש שם יהוה • דלכל טוב מצוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך ותמאם ויתברך אלה ותמאם ונברך והבא
كما تقدم وبعد كتمم الحلقة

ויברך אלהים את יום וגו'

f. 50 יהוה אלה רחמן ורחאם סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו
ומשבח אלהים לית אלה אלא אחד ל"א"א"א"א

f. 50^b ويقال من من يممي ل • م • ن • واذا كان في השני خامس يقال م • י • כ •
المتقدم ذكرهم في عادت تالت السبت والله اعلم | ويتم קדישה ואה רבה
ותלביה קבלו וכי בשם ושמע ישראל ויתמר דבר אל אהרן ואוסיפו
والباقي كالعادة في السبوت المعتادات

ראתילד מן עלם הנפש: לעלמה הדין בשמח יתרה • עד יתרבי ויתלמד כתבו הקדש: אלה ישמרו ויוקרו ויפתח לו טב תרח • ולכל מדע ובינה יהי לביש: וישם פניו בריך על אביו דלו טב מדכרה • ועל מי אנה אתכנש: בעמל נביא מן אור אתברא • ונורו כסה נור הירח והשמש:

הו משה דעל ידו השבֵר עמו בזה השבוע הרביעי: מן מזון לכל נפש מנער ועד סהבי: וביום הששי לחם יומים כל אחד מהם הביא: וביום השביעי שבת וינפש:

f. 47^b רב אלה ותמא | וכי בשם ותמא ויתרבי כלְּה וקטף הזכאים ותלביה כי בשם ושוב מחרון אפֵךְ ויחנו אל הטבעית פי לך נביע ויתמר תלביה כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב הנני והי הדי ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר ונו"

ויתמד אדיק עלינן מרן המאט ויעד ויחנו הכהנים על המזבח והבאקי כמה تقدم في عوايد السبوت المتقدم ذكرهم والله اعلم ותתחסל הצלות בטוב פי לעלם תסתגר ולעלם תשתבח סח الله لا يقطع عوايد يشرال امين امين امين ويتلو عوايد يوم السبت الرابع الضهر والله اعلم

f. 48 צלות השבת הרביעי צהרים • כמה אתקדם בשבתות • ועל אחר יתמר فاتحة من قول لجد المرحوم عبد الله ابن سلامة رحمة وנו" אלהי אברהם ימינך • ומכל רע יאמנך: אלהי יצחק יתלי רגזה מעליך • ויזרז בפרקנך: אלהי יעקב יברכך • וישיבך על כנך: אלהי [יוסף] ישם לך שלום • ויוסף במיניאנך: אלהי משה דמע כל הבשר • וישיעך מן סנך: אלהי אהרן ואלעזר • יצילך מן עונך: אלהי איתמר ופינחס • ימךר במטר אלפנך: ויברך מעשה ידיך • שמאלך וימינך: ודאה ברכתה ישימה: תמיד לך ולבנך: יאיר יהוה פניו • אליך ויחנך: אמנ אהיה אשר אהיה:

يتلو الكيמי من تاليف يوسف الخفراوي رحمة وנו"

יפה לך ישראל • כי אתה עם קדש:
וסגולה ומתבחר • ומתיקר ומתפרש:
סדרה ולא כותה • קרוב ומננש:
פני יהוה ומתפלל • במי לערפלה נגש:

דעל ידו ממצרים • יהוה לך נפֵיש: ועבר באהן זבנה • קמיכון נפרש:
נפרש תמח זה השבוע • וגלגיו אתפרש: דו רביע מן שביע • קדש בתר קדש:

השמחות: תתחדש לישראל • ותתוץ הברכות: תספרו יתון מאה שנה •
בשמה ובזהות: וישמו שבת מברך עליכם • אה קדש המשפחות: בקדוש
שמו הגדול • יהוב המתנות:
אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך¹ אתה בחסדך • ויתברך אלה ונברך *والباقي كالعادة* ויִתְּמַר יִשְׁתַּבַּח מִן
מימר אברהם בן עבד יהוה בן ברכה עבתי דמשק ירחמו ונו²

הצדיק והישר • אל חנון ורחום: בגדלו זכר בריתו עם הזכאים ומי לחלמיה
פתר • עליון מנן השלום: והציל בנין מתחת יד מי כפר • במופתים כותון
לא קעם ולא יקום: | על יד דמע כל הבשר • דמללו יהוה פה אל פה לא
f. 46^b בחלום:

הו משה בן עמרם בן קחת בן לוי: דפקד עמו במספר שבע שבתות קדשיון
רבי: מנזן זה השבת דבו המטיר עליון המן מזון לבבי: דו רביעי מן שביעי:
והו מלאת שמנה ועשרים יום:

רב אלה ותמא עליה אִיפּא יִשְׁתַּבַּח אִזָּא אִתְּקִי פִּיֵּה עֵרִיס מִן תַּלְיֵף
العَم המְרֻחֵם הַשֵּׁיחַ מִסְלַם הַדִּנְפִי רַחֲמֵהּ וְנו³

מרה דאלהותה • הצדיק והישר: בגדלו זכר בריתו עם הזכאים התלתה •
והציל בנין מן הצר: ופקדון במספר שבע שבתותה • ושבע שבועות באיקר:
ובזה השבת כל זהו ואשמחותה • לעם ישראל אסתדר: בזבנות דן חתנה
טבה דלו טב דכרנותה • וכל עובדיו כשר: מה טבו מן חתן לית לו בחתנים
דמותה • וגליגאתו² אלה ישמרו ויוקרו ויתן לו טב מתנותה • ויפתח לו
טב אוצר: ויתחני באתתו ותתרברב בו חדותו ותקום ממו פרותה • ולא
יהיה עקרה ועקר: וישמר חיי אביו ואחיו וקריבו ומן דאכה בצלותה • סדרה
המסתדר: בעמל מי קבל תרי לוחי בריתה • בסהדות שש מאות אלף גבר:
הו משה בן עמרם בן קחת בן לוי: דפקד עמו במספר שבע שבתות קדשיון
f. 47 רבי: מנזן זה השבת דבו המטיר עליון המן מזון לבבי: דו רביעי מן שביעי:
והוא מלאת שמנה ועשרים יום:

רב אלה ותמא עליה אִיפּא יִשְׁתַּבַּח אִזָּא אִתְּקִי פִּיֵּה קִדְמ וְלֵד דְּכֵר
מִן תַּלְיֵף הָעֵם הַמְּזֻכָּר

חילה דזכר בריתו עם נשיאה ונצירה • ומי בשתי נשיו שמש: והציל
בנין מן הצר • במופתים ששה וחמש: ופקדון במספר שבע שבתות כשירה •
ובזה השבוע אתחדש: השמח לישראל ועלינו שרא • במקדום דן ילידה

¹ O4, f. 24^b breaks off here.

² Some words appear to be missing.

ובתר כן קמיכון • בזה המימר נביע: ותשתמר סיעתה • ויהיה יצוה: אתך
את הברכה • ותמטון מר אתון חשובי: ¹ וכל מכם יהון בצלותו • מתעני
ושוי:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויתמר ברוך אתה בחסדך ותמאם ואלבאי כאלעאדא ואללה אעלם ואיפא יקאל עוּז
מא דכר כימי ופאחא מִחְתַּמֶּה פִּתְחָה מִן תַּלְיֵף מֵרְחוּם הַשֵּׁיחַ מִסְלַם ²
הַדְּנִי עִפִּי וְנָו" וּבֵית הַכִּימִי מִן תַּלְיֵף לְגֵד הַמְּזֻכָּר ³ אַעֲלֵה רַחֲמֵה וְנָו"

אלהי אברהם דבקן • והקים לן בריתה: אלהי יצחק פרקן • ואומן לן ^{f. 45^b}
פצותה: אלהי יעקב ברכן • במיני ברכותה: אלהי יוסף אפקן • מכל לחין
ועקתה: אלהי משה עניתן ופשרן • הך די אמנותה: אלהי אהרן ובניו
טהרנן • מן מיני טמאותה: ושמע לשיאלן • וקבל מן עמד בעותה: וכפת
חילי שנאינן • ומן אסור פנותה: פרקן דלית לן • פרוק אלא אתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

פתח פרדים ערן טובי • הנביא משה פתחו: פתח שביל התורה • יפה בו
תבאו: עין החיים ועין הדעת • קמיכון תמצאו: תלקטו פירים • ותאכלו
ותסבעו: כל מן דסבע מנה החי • וכפי מדעו: ותתגלי לו המאומות • ויפרש
במדעו: בין מאום ומאום • הך קמו ואתודעו: בראשית ברא אלהים • בזה
השם אמצאו ⁴: מיני הבוראות • וכלם צאו: מן הכוח אל המעשה • בזה
החכומים יתמחו: מן מעשה יהוה • דאקים השמים ונשאו: ואלק בו מאורים •
לעלם יורחו: וזרח קדש זה היום • וידיו אמלאו: על כל קדש וכל קדש •
מן קדשיו אתו דעו ⁵: דו אקר כל קדש • ויהוה נשאו: על הכל ושמך הך מלך •
ישב על כסאו: יפה שמורי קדשיו • דישבעו וישמחו: באהלן השבתות •
במובאו ומוצאו: מן קדש אל קדש • יחנו ויסעו: ויתגלי פניו • מעשה יהוה
ותמחו: בים ומרה ואילים • ובתר כן המן אמצאו: והורידו מן השמים •
ועל הארץ נטעו: כטל הוה וירד • ויראו בני ישראל ויקחו: | איש לאשר
באהלו • וכל איש לפי שבעו: ויקראו בית ישראל • את שמו מן והוא: כזרע
גד לבן • ובעין הבדלה מראו: וסימניו עשרה • הנבונים לון ⁶ ידעו: ישתבח
עשה פליה • דנבא למשה ושלחו: בכתבו הגדול • דלנו תקראו: את שבתותי
תשמרו • ומקדשי תיראו:

אהיה אשר אהיה:

עליה איפא בית מפרד מן קול המרחום השייך מִסְלַם הַדְּנִי עִפִּי וְנָו"
השבת הרביעי הזה • מן שבע השבתות: דמן חמשית יומיה • דבון

¹ O 4, f. 24.
b. Shelomoh.

² O 4 ins. ابن ابراهيم ابن مرجان.
⁴ O 4 המצאו.

³ I. e. Abd Allah
⁵ O 4 אהודעו.
⁶ L 21 om.

ובתר זה יברכך • ולעמל טוב יוליכך: ולהרצון יסוכיכך • ובריתו ממך
לא ירף:

ויאריך אלה ביומיכון: ומן אלה טבין כל שביכון: ומדרשי מן אלה
ואלהיכון: הן לא יטרף ולא ינוף:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן בן לו עוד:

אשרי בשם יהוה • הצדיק והישר: דברא בוראיה • בלא שני ולא עזר:
באשתתי יומיה • באמירות עשר: וחתם הכל באדם • דצערו מן עפר: וברך f. 44^b
וקדש יום השביעי • ושמו על הימים נזר: ושבת בו מכל עבירה • ואפרשו
באמירות עשר: שבת וקדש ומועד • וברכה ומשמר: ואנשמה ויום טב • למן
לו בשלם נטר: ושם אגר אנשמותה • הברכות תחו בו בכל אתר: וממלכה
ויום ליהוה • וברית בינו ובין עם ישר: ואפרש מן קדשיו שבתות ומועדים •
יקירים עד מותר: מנון אהלן חמשיתי יומיה • שבע שבתות במספר: דבון
אתעשה תמחות • עבר עלינן נזכר: כל תמח במאום מתקצר: אתם לו
תפתר: ונתרחץ על אלה • ומן אוצר טובו ישבר: דאמר מקדשי תיראו • את
שבתותי תשמר:

אהיה אשר אהיה:

יתרבי שם מרן • היצוב הממן: דשלח משה בן עמרם • דעל קשטה
אתימן: למפוק עמו ישראל • מן תשמישות פרעה הזידן: במופתים גדלים •
מקפין דן אל דן: בתר מיכל הקרבן • צאו בשמח וחן: וקמיון תרי עמודים •
אחד יניר ואחד יגן: ועברו בימה ביבשה • ופלג לון דרך אכן: וצאו
שלומים • ופרעה במצללות ירד כאבן: ועברו אל מרתה • ומכל באש לון
סמן: ובאילים מצאו עינות [ו]תמרים • ובמדבר סין אודמן: לון סימן עצום •
בִּרְדוֹת הַמֶּן מן: השמים בגאות • מזון לאב ולבן: דְּבַר יום ביומו • מה שמע
בו כל און: ובדיל השבת אתמר • על כן הוא נתן: לכם ביום הששי •
לשביעי ייאבן: וקראו שמו מן והוא כזרע גד לבן: וטעמו כספחית בדבש •
ובלשד השמן: ויאמר משה אל אהרן • קח צנצנת יותן: שם' מלוא העמר
מן והניח אתו • לפני העדות במשכן דשכן: ובני ישראל אכלו את המן •
ארבעים שנה וכן: | עשרה מופתים • דבו אודמן: יאכילך מן טבהתו • f. 45
ורחמיו עליך יזמן: ויעזרך אל ימי הרצון • ויהי לך עזר ומנן: ותראו המשכן
גלי • על ראש הרגרזים אמן: ושביכון טבין מן אלה • אה מן אנה אודמן:
אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה • עמה דרם ורבי: יהיה מברך עליכם • זה השבת
הרביעי: מן שבע השבתות • דמספרם לאוי: עלינן כאשר • צִוָּה משה הנביא:

ויעברו בתוך הים וגו' ויבדלו בדרך וקדש זה היום • ושם קדשו

על ספר אלה הדברים:

אל חנון ורחום • היוצב הממן: בנדלו בדרך וקדש זה היום • ושם קדשו
על כל קדש מזמן: דו שבת הרביעי דמספרו שמנה ועשרים יום • בון
הדרכים פניבון תכן: אתפרשו על יד הנביא העצום • חשליח הצדיק
הנאמן:

הוא משה דלו שלח: דנגד עמו אל מדבר סין ועמודי הרצון לו מטללה:
והמטיר עליון המן ועינו בעין הבדלה: וטעמו כטעם לשד השמן:

רב אלה וتمامה ויסיירו פי القطف الي ان يصلو כי יהוה אלהיך | בקרבך f. 43^b
וגו' ולא יصلו פי القطف וברכת את יהוה אלהיך אל הארץ הטובה אשר
נתן לך יקאל המכילך מן יקאל וזכרת את יהוה ויכלולו القطف ועל אחר
התורה יתמר בריך אלהנו ויהוה אלה כגרי העדה פי הסבות وبعد
חטמה יקאל כימי ופאחה מן תאליף לחד המרוחם העולם העלמה . . . עבד
אלה ابن سلامة رضي الله عنه

אלהי אדון אתקרי נבי ונשיא • דבא אליו שלשה אנושי: לך אמן וישיע •
מכל לחץ וקצף:

אלהי ברה דלזבח אתעקד • על קדש כל מסגד: תרח טובו בפניך ילכד •
ורחמיו עליך ערף:

אלהי מי תרי מציבותה אקים: ושבתי ישראל מן ירכו נפיקים: ישים
רחמיו עליך מדיקים: וטובו עליך יסף:

אלהי מי בר פרת אתקרי • והוה יפה תאר ויפה מראה: ברכאתו עליך
תשרי • ויציילך מכל קצף:

אלהי אדון וגברנן דלבבין חזיקין בו • דמן נביותו שבעים אתנבו: תפרו
אמן ותרכבו • ויסף עליכם ככם אלף אלף:

אלהי מי חכם מן חלימה רזי: השם הגדול דהוה לדם יזי: בטובו נמלים f. 44
לך יגוי: ולך לא ישחית ולא ירף:

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס • דלזנים נכס: וסב קיאם שלום וחפס • הרב
ברכאתו עד היום עליך שלף:

ביד הכהן הרב • דכל עובדיו טב: ולו יהב כל לבב • דלזכון בממצאו
תקף:

אלה לאתרינן יישיבו: והברכה המסתמכה בו: בה כל מאום יקרבו:
ופנותה בעובדיו תחלף:

ויושיעך אה קהלו • בטובות עמלו: והברכה דברילו • תסיר הקצף והנגף:

בשם יהוה הדבוק:

f. 42

צלות השבת הרביעי צפרה כמה אתקדם בשבתות ועל כל ספר ישתבח
על ספר בראשית קעמנן מן שנתן ועבודה דעלמה מן ישום רביאנד
וישתבח:
בגדלו זעק לבוראיו וגו"י

ويكملو القطف السفر الاول

על ספר ואלה שמות:

חילה דבחרך אה ישראל והסגלך • בקדוש יום השביעי: ושרר קדישותו
בתורה • על יד משה הנביא: הצדיק הנאמן בן עמרם • דמע בני לוי:
נביא דאשתלח בסימנים ואותות: למצרים נקם ולישראל רתות: ופקדון
במספר שבע שבתות: מנן זה השבת הרביעי:

רב אלה وتامة ولما يصلو في القطف כי יהוה רפאך אדני יהוה רפאנו מכל
חלי • יקאל הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה
ברחב • ויקרו سورة הנני ממטיר לכם: وبعد ختامة יקאל
ויאמרו [איש] אל אחיו וגו"

ويكملو القطف ويضيفو علي ספר ויקרא אל משה

f. 42^b

חילה דהוציא ישראל ממצרים • על יד דמע כל הבשר: והמטיר עליון
חמן • מן השמים לשבר: ופקדון ילקטו אתו • איש לפי אכלו עמר:
לגלגלת מספר נפשותיכם: ובגלל השבת אמר הנבי הדמע: ואת כל
הערף הניחו לכם: למשמרת עד בקר:

רב אלה وتامة על ספר במדבר סיני:

חילה דשם שבתה • הך פרכת הקדש: מבדיל בין עם ישראל • ובין גוי
מנחש: ופקדון במספר שבע שבתות • תספר לך מהחלך חרמש:
מנן זה השבת הרביעי: דבו אמטיר עליון חמן מזון לבבי: על יד משה
הנבי: דלערפלה נגש:

f. 43 רב אלה وتامة | ولما يصلو في القطف ויתפלל משה אל יהוה ותשקע האש
יקאל אין כל בלתי וגו"י | ولما يصلو في القطف אלה מסעי יקאל ايضاً

¹ As above, p. 284.

* ואذا كان بعد السبت الرابع يقال ذلك المزدین¹

ויחנו על ים סוף ויחנו במדבר

* ولما يصلو في قطف السفر الخامس כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא יקאל
ויכילך² את חמון ובעד כי לא על הלחם ותמא ולמא יصلו פיה ואכלת
ושבעת וברכת את יהוה אלהיך אל הארץ הטובה יקאל המכילך מן
בעד יקאל וזכרת¹

ויקמאו القطف التورة وعلي اخر התורה יתמר קרזנא תלתא ויתהלל תפיל ובריד
אלהנו ויהוה אלה חפף ונברך והמוסף בה ברוך מן דאמר שבע
שבתות ועשה פסח ליהוה בחדש השני ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר
ויחנו אל הטבעת במכתב אחד ויתמר ניוז ותלביה כי בשם ויהוה גבור
ושבחיו העדה ודראן מברך הו ביתה ויתרבי כלמא וקטף הטבעת קציר
וחמון ושני ובעד תמא יסקו מן הטבעת פי אתי מועד הפסח יקאל מנהא
שני בחים الاول والاخر³ וקרזנא תלתא | ויקאל מן נשאי כהלן המאט ואה f. 41^b
רבה ותמא ותלביה כי בשם ושמע ישראל ויקרו עלי הכתאב סורה המאט .
המתקדם דכרמא פי القطف ואחתהו דבריד עלמא תרח רחמיק והסגודות
שלשה * וקבל התלת סגדאט המאט אול סגדה יקאלו¹

האולה ברוך מן דאמר שבע שבתות תמימות . . . מנחה חרשה ליהוה:
התאניה ועשה פסח ליהוה בחדש השני כחקת הפסח . . . ולאורח הארץ;
התלתא תעאד קמא דקר

וייתמר יהוה אל רחום וחנן ומרן יקבל צלואתכון ויתהלל תלת מראת ויקאל
הדה הביתין מן אה קהל [א . ת] וקרזנא תלתא מן גייר זפה ולעלם
תסתנדר ותמא

¹ In the margin.

² Deut. viii. 3.

³ As above, p. 114 sq.

בשם יהוה הנדול:

f. 40

צלות לילת הפסח השני שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמך וכי
בשם וקצי הבריה וישרו הזקנים אלקטוף עלי חכם קטף לילה ארבע
المنصرة من غير סיני عوضه השני وهذه ترتيبه باختصار والله اعلم
وعند ما يصلو في قطف السفر الاول ويعش نח ככל אשר צוהו
יהוה יقال فيه ذلك المزداد صح
לחיי נח בחדש השני וגו'

ויקמלו קטף السفر الاول ויقال עלי כל ختام سفر כרזנה ثلاث مرات ויהוה
אל רחום וחנון: ולא يصلو في قطف السفر الثاني כי אני יהוה רפאך
אדני יהוה רפאנו מכל חלי יقال מזד בחמשה עשר יום לחדש השני:
ויאמרו איש אל אחיו מן הוא וגו'

ויقال بعده ויבן משה מזבח וتمامה ויקמלו קטף السفر الثاني وقطف
السفر الثالث ثم فيه مزداد השני . ואما السفر الرابع اوله يبدو
באחד לחדש השני וגו'

f. 40^b

אלי אחר ובעד יقال
ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעו מה יצוה יהוה לכם:

ويقرؤ سورة المناط وهي هذه
וידבר יהוה . . . איש איש כי יהיה טמא לנפש וגו'

* ואן חכם הפסח השני בעד הסבת הרביע יقال בעד الصورة ודברתם אל
הסלע . ועוז לא מן הסלע פי جميع القطف والله اعلم¹ יقال بعده
ונזכרתם לפני יהוה וגו'

ולא يصلو في قطف الرابع ويثפלל משה אל יהוה ותשקע האש . יقال אין
כל בלתי אל המן והמן לילה ירד המן עליו . יقال ויצעק משה אל
יהוה לאמר:

ולא يصلو في قطف السفر الرابع אלה מסעי יقال
ויעברו בתוך הים המדברה ויחנו במרה ויבאו אילים

f. 41

¹ In the margin.

לכם משכנו • על קדש נבעתה: וכן ישמר חייכם כלכם • אבהתה וילדתה:
ושביכון טובים מן אלה • ותנים יומה מה שתה:
אמן אהיה אשר אהיה:

וברוך אתה בחסדך ויתברך אלה ונברך ואז ישר ובעד ינזלו הלחץ וילבו
יהוה גבור במלחמה ובעד שבחו העדה ובעד בית הדראן המאט
ובתרה קטף הטבעת שבת וקציר ואילים ושני והוה
ויברך אלהים את יום השביעי ונו"

- f. 38 ומן יממי מימר יקאל מנחא ט.י.ב. • ואזא קאן אול סבת יקאל התלת
ביוט האוליות והם א.ב.ג. • ואלה אעלם המתקדם דכרם סח * ואזא קאן
השני אול סבת וקאן קאמל יקאל האולאי האביות פי תאלת ד.ה.ו. •
f. 38^b והם המאטיות והדא האביות יקאלו פי ראיס סבת ט.י.ב. • | ואזא קאן
השני אול סבת וקאן קאמל פייחם חמס סבות פייקאל פי אול סבת
מנחא א.ב.ג. • ופי תאני מנחא אי תאלת סבת פי החמסין האולאי האביות
המאטיות קדאמל סח [ד.ה.ו.] ישר קדישה ואה רבה ותלביה קבלו וכי
בשם ושמע ישראל ודבר אל אהרן ואוסיפו המתקדם דכרם והבאקי כאלעדה
f. 39 ואלה אעלם | הדא קטף חלקה יקאל לילה האחד ארוג הסבת התלת ויקאל
לילה הפסח השני:

לחיי נח בחדש השני ונו"

- f. 39^b יהוה אלה רחמן ונו"

לילה האחד יקאל מן יממי ולילה הפסח השני יקאל אחי מועד
הפסח א.ת.:

¹ From here to p. 311 is wanting in O4.

² Added in the margin.

צללות השבת השלישי צהרים שריו הצללות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך

וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף *كما تقدم اول سبت وיהיה אלה وبعد*

يتم فاتحة من تاليف الجدة العلامة عبد الله ابن سلامة رحمة الله ونو

אלהי אברהם • את אחד באלהותך:

אלהי יצחק • את בדר ביחדאותך:

אלהי יעקב • את פרד ברבותך:

אלהי יוסף • את קדם בקמאותך:

אלהי משה הנביא • את ממון בדרג מלכותך:

אלהי אהרן • חיים רחמותך:

אלהי אלעזר • לית רחצון כותך:

אלהי איתמר • נשתעבר קדם שלטנותך:

אלהי פינחס • פרס עלינן רתותך:

אלהי יהושע וכלב • הושיען בישועתך:

אלהי השבת וישראל • הקים לן בריתך:

ועניתן ופשרן • הק די אמנותך:

אמן אהיה אשר אהיה:

ويصلو الكمي لأدونن אלעזר רצון יהוה עליו:

הצללות והשלום • על הנביא משה: אני אני במדכרו • אשא ראשי: בין f. 36^b

סדר קהלי • ישראל עם משה¹: על מה אמר לן על ידו • בספר קדשי: שבעה

שבועות תספר לך • בשמח ובששי: מספרם חמישים יום • כמה צוה כן תעשי:

ושבע שבתות תמימות • תעשונה בששי: עמה המתכנשים • במדינת קדשי:

שכם מול הרגרזים • דבו יתנשא ראשי: ומצטממים במכתב אבישע • דאכתב

בימי משי²: ישב יהוה מברכאתו עליכון • אה בחורי כל אנשי: ויגלי רצון

ביומיו • על אתר קדשי: ויהיה מברך עליכון • זה השבת השלישי: תתמלו

בשמחה • ובמשמר קדשי: כל שבת וכל מועד • ותהונו תמיד בששי: וכן

ישמר חייכם כלכם • מן נשים ואנשי: ויושיע יהוה יתך • מכל לחץ וקשי:

ואלהים עמך • בכל אשר אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

3 من قول سيدي ... عمران هكهن

זה השבת מה טבו • דו שבתה תליתה: יהיה בריך ומברך • על זאת עדתה:

המזדמנים אנה • בזאת כנשתה: ישמרכם יהוה • מרה ד[א]להותה: ויגלי

¹ מושיע O4.

² משכן משה O4.

³ Not in L21.

וברוך אתה בחסדך ותמא ונברך ואלבקי קלעא ונשוי כהלן ואה איקר רב
ואתהו יהוה פעל כל עלמה ואחרו יהוה הנכבר וישתבח מן מימר אברהם
חבתה ירחמו יהוה אמן:

אלהי הרוחות • חדה דלית עמה שני: חילה דזכר ברית עם השלשה
אבות • דבמערה שכוני: והציל בנין מהלחצות • בפליאן¹ וסימני: ופקדון
במספר שבע שבתות תמימות • על יד מי מללה² מן הסני:
f. 35 הוא משה דהודיען על ידו החקים והמשפטים: | דאנגד עמו אל משרית
אילים כלם פליטים: ומצאו בה שתים עשרה עינות מים על מספר השבטים:
ושבעים תמרים על מספר הזקני:

רב אלה ותמא

³עליו עוד ישתבח על זבנות חתן כהן לדי מן מימר הזקן
משלמה ירחמו יהוה אמן:

התמיד באלהותו • חנון החנונים: חילה דזכר בריתו • עם הזכאים הנאמנים:
והציל עמו מן לחץ פרעה וגברותו • בפליאן רמים וסימנים: ופקדון במספר
שבע שבתות תמימות בהם לא ישבתו • מן מיני הזהו והששונים: וכד אתוזה
השמח ויהוה רבה אתו • בדין שבתה וגם כל חסד וחננים: בזבנות דין חתנה
טבה דלו טב דכרנותו • דמן נוף הכהנים: בני לוי אשר הם חלק יהוה
ונחלתו • ומיתוביתון תמיד בסקפנים: מה טבו מן חתן דלית בחתנים דמותו •
ועובדיו מתקנים: אלה ישמרו ויוקרו ויתן לו ברכאתו • וימטי לדרגים
עליונים: ויתחני באתתו ותתרברב חדותו • ויתן לו מן טובו מתנים: וישמר
f. 35^b חיי אדוני אביו ואחיו ומי אנה אצטמתו • אבהן והבנים: | בעמל מי קבל תרי
לוחי בריתו • דמללו יהוה פנים אל פנים:

הו משה דעל ידו הציל עמו מן מיני הלבוסים: ואנגדון אל ים סוף ומן
מרתה אל אילים היו מטים: ומצאו בה שתים עשרה עינות מים על מספר
השבטים: ושבעים תמרים על מספר הזקנים:

רב אלה ותמא

וכי בשם ויתרבי וקטף הזכאים والتلبية כי בשם ושוב מחרון אפך העדה
وينزلو للخلق في لך نביע ותלביה כי בשם ושמע ישראל והמקרא על
המכתבים ויבאו אילים⁴ | وبعد من אדיק עלינ מרן المناط والباقي كالعاده
f. 36 والسجادات كالعاده صح

¹ O4 ins. רמים.

² O4 ins. מרה.

³ Not in O4.

⁴ Given in full.

הוא משה בן עמרם התמים: דנגד עמו אל אילים בשמח ושלמים: ויחנו
שם' על חמים: ויסעו מאילים:

רב אלה وتعالى

وَيَخْتَمُو قَطْفَ التَّوْرَةِ كَالْعَادَةِ وَبَعْدَهُ يَهُوה אלה ובעד כימי מן מימר

הכהן¹ יוסף רצון יהוה עליו אמן:

אלהי אברהם נסיאה • בטובו יעזרך: אלהי יצחק נצירה • ברחמיו יכמרך:
אלהי יעקב זכאה • בנדלו יעמרך: אלהי יוסף מלכה • יוסף את איקרך:
אלהי משה נביאה • וישיעך ויפשרך: אלהי אהרן ובניו • מכל טמא יטהרך: f. 34
ויאמנך ממה תירא • ברמשך וצפרך: ובמיני ברכתה • יברך לך ולברך:
ברכת יברכך • יהוה וישמרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי האלהים אדון • ברוך בדר רחום: גדול דיאן האל • והו זכאה
חכום: טובו ידע כלה • לחי ממן נחום: סבול עשה פליה • צעור צדיק
קדום: רפא שמועיו תקיף • לית לו סוף ולא סכום: אשר ברב חכמה • ברא
לכל כלום: בימים הששה • וברך וקדש את יום: השביעי וקדשו • ושם' קדושה
עצום: ואקים מן אדם זכאים • עליון השלום: ובחר מן זרעם משה • הנביא
העצום: והציל עמו על ידו • מיד אנש טלום: בסמינים ואותות • עד צא ישראל
שלום: הך מה דאמיר בתורה • ויהי בעצם היום: הוציא ישראל יהוה • כי
זה דברן ירום: ובתר עשות הפסח • הוה ישראל קדום: על מעבר ים סוף •
ועבר ויצא שלום: ויבאו אל מרתה • ושם לון חק ומשפט תקום: ויבאו כל
עדת ישראל • אל אילים ויקום: ומצאו בה עינות מים • ושבעים תמרים עד
יקום: ברך את לחמך ואת מימך • והטובות באוצר מן חתום: מכן יתברך
שמך יהוה • בכל לילה ויום: ריש כלה אתה • ועקב לכל כלום:

אמן אהיה אשר אהיה:

יהיה מברך עליכם • זה שבת השלישי: תתמלו בשמחה • ובמשמר קדשי: f. 34^b
כל שבת וכל מועד • ותתקבל מדרשי: כון ותשקחו • אצלחות במעשה:
ידיכון ותפרו • בות אפרים ומנשה: ותעשו הרצון • על רום כל מקדשי:
ותקום ביומיכון • אימנות דת משה: ויתקבל מדרשיכון • ומדרש משמשי:
בית יהוה ותשתמר • במעבד מצות עשה: ואלהים עמך • בכל אשר
אתה עשה:

אמן אהיה אשר אהיה:

צלות השבת השלישי צפרה כמה אתקדם בשבתות יתמר על כל

ספר דראן ומרקה וישתבח ספר בראיית * על ויטע:

בגדלו זעק לבוראיו ונ¹

על ספר ואלה שמות:

בגדלו זכר בריתו עם הזכאים * והציל בניון ממצרים: ופקדון במספר שבע

שבתות * על יד נביא כל הדרים: | מנן זה שבת השלישי * דו מן המספר f. 33
אחד ועשרים:

דאתפרש על יד הנבי הנאמן התמים: דביאר בספרו הרמים: ויבאו אלים

ובאילים שתים עשרה עינות מים: ושבעים תמרים:

רב אלה ותמא

ولما يصلو في القطف كي اني יהوه רפאך אדני יהוה רפאנו מכל חלי יקרו
سورة المناط وهي ويבאו اילים وباילים وبعد هو אשר דבר יהוה שבתון
שבת ויכלו القطف كالعادة والله اعلم

על ספר ויקרא אל משה:

דבחר מן הנביים משה * ושלחו לישראל מושיע: והציל אבהתן ממצרים *

בכל מופת חיל קשה: ואנמלון מים סוף אל מרתה * ויבאו אל אילים בשמח

ובששי: כן יעבד יהוה עמכם: ² ויבד סדר דבביכם: ויהיה מברך עליכם:

זה השבת השלישי:

רב אלה ותמא

על ספר במדבר סיני:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים * במופתים רמים: ופקדון במספר שבע

שבתות * גלגיון עצומים: | על יד הנביא הנאמן * בן עמרם התמים: f. 33^b

הוא דמע הספרים: דאנגד עמו אל אילים באיקרים: ומצאו בה עינות

מים ושבעים תמרים: ויחנו שם על המים:

רב אלה ותמא

על ספר אלה הדברים:

בגדלו הציל אבהתן ממצרים * במופתים גדלים: ופקדון במספר שבע

שבתות * והסיר מהם כל חלים: על יד הנביא הנאמן * בעמלו יסיר ממך

כל הקללים:

¹ As above, p. 284.

² O4, f. 20, begins here.

בעלמח ואחרה: ואשר לא ישמע. לו צררה: ואל זה אמר כל המחלה.
 אשר שמתו במצרים הסירה: כי אני יהוה רפאך. מן צררות יום נקמה
 ובערה: וטובי למי ישמע. ואוי לכל סורר ומורא: ישמכם יהוה מן השמעים.
 למצות ולספרה: וינפש לוכון מ[כ]ל לחץ. ויפתח לוכון טב תרח:
 אמן אהיה אשר אהיה:

השבת השני הזה. מברך על זימונה: מאה שנה תעשו אתו. בקדוש
 משכנה: וישכנכם בטח. ויריג יומי זידנה: והברכה לך תקום. בקדוש
 אלפנה: יברך יאיר ישא. אלהים רחמנה: בקדוש שמו הגדול. יכולה
 דיאנה:
 אמן אהיה אשר אהיה:

f. 30^b ויתמר ברוך אתה בחסדך ותמא ויתברך אלה ותמא ונברך ואז ישר ויחנו
 אל הטבעת בשני מכתבים וניזל וילבו יהוה גבור ושבתו העדה ודרן
 المناط وقطف الخلقه كما تقدم بل عوض الامام مرقه وهو هذه والله
 اعلم صح

* וזן קאן הל השני יזאד פי القطف מזאד השני¹
 ויברך יהוה את יום השביעי ונו"

f. 31^b ואזא קאן הל الشهر יסקו מן הטבעת פי מן ימטי יקאל פיها هذه الثلاث ابيات
 [א. ב. ג.] ואזא קאן למ הל الشهر למ תקאל מן ימטי والله اعلم
 מן ימטי מימר רבות מימרה ונו"

f. 32 ויתמר ישר קדישה יקירה ותמא ואה רבה ותמא קבלו פסלין וכי בשם ושמע
 ישראל והמקרא על המכתבים כי בשם ודבר אל אהרן ובעדמ יתמר אוסיפו
 וברכו | ויתמר בריך אלהנו ותמא והסגדות העדה יזאד ברוך מן דאמר
 f. 32^b שבע שבתות והבאקי קאן تقدم في عادت اول سبت والله اعلم

¹ In the margin.

ובזה השבוע אתחדשת הששונים • ואתחזק כל שמח בזבנות: דן החתנים הטובים דעובדיו מתקנים • ולית בחתנים להם דמות: אלה ישמרון ויוקרן וייתב לון המתנים • וישימון תמיד בשמחות: וכל מנון יתחני באתנו ויבנה' ממנה טב בנים • יהונו שמרים לקדש כל התורות: וישמר חיי אביהם וקריבם ומן אנה מתכונים • בזאת הצלות: בעמל מי דברו יהוה פנים אל פנים • במראה ולא בחידות:

הוא משה דעל ידו פדה אתכם • מיד פרעה הסני: בעמלו יסיר מיני הרע מכם • ויחדש לכם כל שמח ושרכני: ויהיה מברך עליכם • זה השבת השני: דמן שבע השבתות:

רב אלה וتمام

ויתמר כי בשם ויתרבי כלה וקטף הזכאים וילבו כי בשם ושוב מחרון ויסקו אל הטבעת פי לך נביע וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים سورة المناط وهي ויסע משה المتقدم ذكرها في القطف | ואדיק עלינן מרן f. 29^b المناط ויסקו מן הטבעת في בעמל תלתי שלמיה ומן אתהו דבריק עלמה المناط والسجدات الثلاثة العادة في كل سبت ותתחסל הצלות בטוב:

צלות השבת השני צהרים כות אמנות השבת הראש ועל אחר הקטף יתמר יהוה ובתרה יתמר כימי מן מימר הכהן יוסף חבתה المريد رضي וגו'

אלהי אברהם בן תרח • את רתאי ורחמן: אלהי יצחק הזבח • כל טבהתך שלמן: אלהי יעקב ישראל • כל טוב באוצרך מזמן: אלהי יוסף בן רחל • לכל באש סמן: אלהי משה נתפלל אליך • בחסרך קעם עמן: אלהי אהרן ובניו • דרבותך רמן: דאנן רחיצין עליך • תנפש לארצמן: אלית נתרחיין עליך • מרן ואלא על מן:

f. 30 אמן אהיה אשר אהיה:

כאשר כלו ישראל • מן דברי השירה: נסעו אחרי • השמש והירח: אנון כבודה ומשה • באו אל שור ומדברה: ולא מצאו מים • דרך שלשת ימים אל מרה: ולשני חלקים סרו המים • טובי למי פתרה: אחד עד ידעו הצמא • והשני נסיון לעדתו דבחרה: ואין אלה מנסה • אלא לעדתו הישרה: ומימים מרירים מצאו • ישר למי יקרא: וימררו את חייהם • ואת[ה] פכת למצרים בצרע: ודמררת חייין • אמתק מרורה: ושם' שם לו חק ומשפט • הודעהו במצוה והתורה: חקים ומצוֹת הנה • משה זכרה: כי אם שמע תשמע • ותעשה בירא: מצות אלהים • לא למדרש שמרה: אשר ישמע יחיה¹ •

ויתמר ברוך אתה בחסדך ותמא ויתברך אלה ותמא ונברך מלך אלה
וואז ישר ונשוי כהלן כללן מלך אלה ונשוי ונברך ונשוי ונברך
ובתים מרקה העדה מלך אלה ונשוי ונשוי ונשוי ונשוי ונשוי
רצון ונשוי

טובך תקריב בו קרבן תשבחן • לאל אשר מן כל טוב מלאך: בגדלו ינגדך
בשביליו הטובים • ועל כנפי הרתו ישאך: הך מה נשאך ממצרים על כנפי
נשרים • ולארץ הטובה הובאך: ואנגדך מן ים סוף אל מרתה ואמתך לך
מי מרה • ואשבע רעבך והררה לצמאך: על מי שלחו בדיל קבצות פצץ ופרה
לחצך ורפא מחצך • דבספירות השבעות הודעך:

ועל חתמת נדרש מן מסחן אלהותה ישמע לשיאלך: ויקים מה כתב
בכתבו הקשט בגללך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך:
כי אני יהוה רפאך:

רב אלה ותמא

עורן כן עליו עוד ישתבח מן מימר כתובה יסלח לו חובה אמן: f. 28^b

האל אשר רב גדלו על כל רב • ורב מלכו התמיד בכסי ובגלי: ורב רחמיו
סבילה דכלה בטובו הטב • כן עלמה מן טובו מלא: וצפיתה רחמיו ורתותו
נצב • כמה קרא שמו אל רחום זה אלי: ופרקן שלח לאהביו ושב • עדן
מלא כבודו כל אתר בכל פאת הוה גלי: והציל עמו ישראל מכל שרב •
ועשה מבגללון כל סימן וכל פלי: ופקדן במספר שבע שבתות תתחשב •
חמשים יום שבע שבעות תתמלי: יצילכם אה נופיהון מיד פנותה ומחרב •
ותשכנו בבתיכון ולא תראו עולי: וירתי מסכינותיכון ויטפי השרב • ויגיב
לשיאלי: ויתקבל מנוכון הצלות והתפלה בתותב • ויזכר קיאמיו עם אבהתך
דכרתו בגללך ובגללי: בעמל מי קבל כתבה רבה דכתב • הו משה הצדיק
השליח:

ועל חתמת אלהנו מנך שיאלן ואלך: מן טובך וחסדך דמלא ארעה
ושמיד: תקים מימריך בכתביך בטב ממללך: דאתמר על יד נביאך שלחך
ופללך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה
רפאך כמה בכתביך: אדני יהוה רפאנו מכל חלי:

عليه ايضاً يشتبح تقال اذا كان عريسین داخلين سوء في ذلك السبوع وهي
من تالیف العم المرحوم الشيخ مسلم ابن مرجان الدنفي عفي ונשוי

טובי מי יקרב בו קרבן תשבחן בטהרות הענינים • ויסך עליו מן התהללות
והזמירות: לאל אשר זכר בריתו עם הזכאים הנאמנים • והציל בניהון מן
הלחצות: בפליאן וסימנים רמים • ופקדון במספר שבע שבתות תמימות:

המים המרירים • לנסות היוצאים ממצרים: לדעת לון קדש המימרים • הן מדרכיו לא יסורו:

ואמר נביה רבה משה • הן שמע תשמע מה ארשי: והישר בעיניו תעשה • ונזרו תשמרו:

קבל זה במדבר הֹה ימצאך • תצריך אליו מן מיכלך ושבעך: ומן המחלות ירפאך • הן תשמעו ותשמרו:

ישמכם יהוה ממן שמעו ושמרו • ומדרכו לא סרו: ובריתו לא הפירו • ולא יבטלו מן מדרכו:

וינגד יתכון מן פנותה • ותתחלף ברחותה: ויומי שלמותה • ביומיכון יעזרו:

ויותר חייכון כהלכון • כל סמוך ממך וארכון: ויוריד ביומיכון • וברתותו יכמרו:

והמתפנים לאתריון • לא ישמם מן חזביון: וכל שנה לון ולבניון • לאנה f. 27^b בשלם יעזרו:

ומספר חייך ימלא • סיעתה האלה: ושביכון טבין מן אלה • מן בצלותה שרו:

אמן אהיה אשר אהיה:

ינגדך יהוה אל ביר דעתו • ומנה יריו לצמאך: ברוך אתה בציאתך • וברוך אתה בבאך: כמה יצאת ממצרים • מתרברב במוצאך: משם יקבעך יהוה אלהיך • ומשם יקחד: והביאך לבוא לרשת • ועל כנפי נשרים נשאך: ובאהלין יומיה • שם מבדילות שמחך: מבתר עשותך • הקרבן ומפסחך: פסח יהוה עליך • והוליכך בנסעך: בשני עמודים • ועל ים סוף הנחך: ועברך בו בשלם • ופלנו על צבאך: והוציאך ממו בטוב • ובו אבד שנאך: ועל יד נביאך משה • ממנו שם מסעך: ועברך אל מרתה • ושמע את צבעך: וחלה לך מרווך • והרואה לצמאך: ושם לך חק ומשפט • לטהרות טמאך: ואמר אם שמע תשמע • ותאזין במדעך: ותשמר כל חקיו • הך מה משה הודעך: כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך • כי אני יהוה רפאך:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה • אה עדת זימוני: באהלך השבתות • תתחני תתחני:

דמן כלילון זה היום • השבת השני: | יהיה מברך עליכם • מן העשיר ומן עני: f. 28 ועבר באהן זבנה • אן נדבר לפני: העדה מן עבד מדרכו • כל ערך יתני: סדרה דאצטמתו • קרוב במכוני: שכם והר גרזים • ותשמע אזני: כון הברכה הנדלה • מן פמה ויעני: יהוה בעואתכון • בקדוש אלפני: קדשה ובשם מרן • דאמר אני אני:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי יצחק בן שרי • הברכה בביתך תשרי: ותרבי אמן ותפרי • ולעמל
טוב ישכילך:

אלהי יעקב נדורה • אשר דמך באתרה: יותירך מן איקרה • ויוסיף
בגדלך:

אלהי יוסף בן רחל • ילבישך מן רצונו כליל: ויסקף אתרך בתליל • ועל כל
אויב ימשילך:

אלהי בן עמרם ויוכבד • יוסיפך מכל טוב וחסד • ותרומ אמן ותכבד •
ויעני לשיאלך:

אלהי אהרן הכהן • מן אוצר טובו לך יתן: וברתותו עליך יחן • וירחמך
ויחמלך: f. 26^b

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס • ברחמיו עליך יחס: וטלל רתותו עליך
ירסם: ויאזן לפללך:

ויקבל ברחמיו פללך • ויקם מה כתב בתורה קבלך: והנה אנכי עמך •
ושמרתך בכל אשר תלך:

אמן אהיה אשר אהיה:

מודאה לאלה אשר • הציל עמו ישראל באיקר: מיד מי כפר • זבן
בריתו זכרו:

על יד נבי כל הדורות • דגלא על ידו משפטות וחקות: מנון מספר שבע
שבתות תמימות • כל שבוע על מספרו:

ומספר מה אשתאי • בזה העת ירבי: והממלל המתרבי • מה בא על לבי
מדברו:

וכלולו צא ישראל באיקר דלא סוף • ברתות מרו קשור: ויסע משה
את ישראל מים סוף • ויוציאו אל מדבר שור: וילכו דרך שלשת ימים
עד שרו:

אנה דרג נביתה אנלת • ובנהיר הכללת: ומזה אחלת • לקבול פקודיו וגורו:
במשרית ולא מצאו מים • והוו כהלון בין ידי מרון קעמים: ונשא משה פניו
אל השמים • וצעק קמי מרו:

ואנלא סוד המטה • לפני שבטי: ישראל פרוטי • התלנות דכתירו: f. 27

חבן השליך הנביא התמים • המטה דקעמים: המתקו המים • שם' מרן מררו:
שם' שם' לו חק ומשפט • למאומות תתפרט: וחזיתי בה דבר מתקשט •
לפם מ[ע]טות מדעי וקצורו:

הן חקות עובדה' מתעתקה מן הזכאים • דהוו למרון שמעין: ומן אימתו
יראים • כל זכאה בדרו:

והמשפטים לית אנלת אלא על יד • משה בן יוכבד: דמע כל מלמד • ממן
קדמו ובתרו:

ויקטפו السفر الثالث وعلي ختامة يقال תורה ודראן לית בכל
f. 25^b יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח:

בגדלו יאמנך ממה תירא • וישימך ככוכבי השמים: ויחני יתך באהליו
השבתות • ויבד מפניך סדר הטלויס: בעמל השליח הצדיק • בן עמרם
התמים:

בעמלו ישים דרכיך מליץ: וכל ממך יהי מועץ: במי ביאר ויריאהו יהוה
עין: וישליכהו אל המים:

רב אלה ותמא

ויקטפו السفر الرابع وعلي ختامة يقال תורה ודראן חילה רמה ויקירה פקד
ומרקה אלהים רחמנה נغم رهاوي يعرفو الزقنينم ويشتمح وهي هذه كما
יאתי קדאמך صح

* ולما يصلو في السفر الرابع צוי את בני ישראל יקפו עליה ויקל דרן יתברך
ויתקדש ומרקה אלהים יתברך ויתקדש וישתבח כמה יאתי سابقاً في عادت
اول سبت¹

המרדח המושיע • בגדלו יאמנך ממה תירא • וישם ענני רחמיו עליך פרושי:
ויחני יתך באהליו השבתות דגלניון יתרה • בעמל מי קבל שני קרשי:
ועל חתמת יצליח לך כל דרך: בקדוש מי שמו רחום וחנן ארך: אפים
אמר אם שמע תשמע לקול יהוה אלהיך: והישר בעיניו תעשה:

רב אלה ותמא

عليه يضاً يشتج تاليف العم المرحوم الشيخ مسلم الدنفي رحمة وנו"

בגדלו יאמנך ממה תירא • ועל כנפי הרתו ישאך: ויחני יתך באהליו
f. 26 השבתות דגלניון יתרה • דבון תתרברב שמחך: בעמל שמש עלמה ומאורה •
דעל ידו ממצרים הוצאך:

הוא משה נביך ופלליך: בעמלו יקים מה כתב בתורה בגלליך: והיא כל
המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך: כי אני יהוה רפאך:

רב אלה ותמא

ויקטפו السفر الخامس وعلي ختامة يقال תורה וברייך אלהנו ויהוה אלה כגרי
עادت اول سبت وبعد ختامة يقال كيمي من تاليف لجد المرحوم العلامة
البحر الزاخر الفها الثقة عبد الله ابن سلامة هكهن هلوي يرحمة وנו"
אלהי אברהם בן תרח • יפתח באפיך טב תרח: ויאמנך ממה תירא • ומכל
רע יגאלך:

¹ In the margin.

בשם יהוה הנדול:

f. 24^b צללות השבת השני דמן שבע השבתות • שריו הצלות בריך אלהנו ויהוה
אלה הקטנה וכי בשם וקצי הכריה والقطف كما تقدم من غير הים
וيزاد عوضه מרה في صورة المناط الذي تنقرا في القطف وفي الرابع كما
يصلو אלה מסעי יقال فيه ויעברו בתוך הים המדברה ויאל ויחנו במרה
وترتيب الصلاة جميعه كما تقدم ויאל علي كل سفر بيت دران وبيت
مرقة وهم ذكرهم مسطر قدامك علي ويطلع:

קעמנן מן שנחן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח
المتقدم ذكره
בגדלו זעק לבוראיו ונ"ו¹

על ספר השני דראן חיול הו חילה ומרקה עבודה דעלמה תסתגר
וחשתבח ويشتمح

בגדלו יאמנך ממה תירא • ולדרכיו הקדושה לך ישור: ויחני יתך באהלן
f. 25 השבתות • ושמו יהי לך מנן ושור: | בעמל שליח נאמן צדיק • דשמו מן
שם מרו קשור:

הוא משה דכל איקר דלא סוף: דאנגד עמו מן ימה אל שלמה דלא חלוף:
ויסע משה את ישראל מים סוף: ויוציאו אל מדבר שור:

רב אלה وتامة

ויתמר בית דראן מימנה ממנה ובעדה القطف قطف السفر الثاني ويقرو
الصور حين يصلو فيه פעלת יהוה מקדש יהוה כוננו ירך יהוה ימלך עולם
ועד • יאל بعده שירו ליהוה כי גוי נאה סוס ורכבו רמה בים ثم يقرو
السورة وبعد تمام יאל אדני יהוה רפאן מכל חלי הוא אשר דבר יהוה
שבתון שבת ויختמו قطف السفر الثاني ויאל علي ختامة תורה צוה לנו
ויתמר דראן הא יום קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה וישתבח:

רחום הרחמים: בגדלו הציל אבהתן ממצרים • במופתים רמים: ופקדון
במספר שבע שבתות • גלגיון עצומים: על יד משה בן עמרם • הנביא הנאמן
התמים:

הוא משה דמע כל הבשר: דאנגד עמו אל מרתה באיקר: וילכו דרך
שלשת ימים במדבר • ולא מצאו מים:

¹ As above, p. 284.

f. 23 יהוה אלה רחמן ורתאה • סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו
משבח אלהים לית אלה אלא אחד ל' א' א' א'
ישר קדישה יקירה דאפרשת לן¹ . . . אלהן רחמן ורתאה:
אה רבה מנך אנן בעים² . . . וברוך שמו לעולם:

ויתמר אהנו כתבה רבה דכל זכותה אלי אחר וילבו קבלו פסלין ובעד כי
בשם ושמע ישראל ובעד יקרו עלי السبت כי בשם ודבר אל אהרן
והסגדות

האלה ברוך מן דאמר שבע שבתות . . . חדשה ליהוה:

الثانية يفتح יהוה לך . . . מעשה ידך:

f. 24 الثالثة ויהוה הוא החלך . . . | ולא תחת • ויכחו איביך לך ואתה על
במתם תדרך:

ויתמר הבלה יתהלל אלהינו ויהוה אל רחום וחנן ומרן יקבל צלואתכון ויתהלל
אלהים אין אלה אלא אחד וגו' ויפאל תלת ביות מרقة المناط كجاري
العادة وبعد تمامهم يقرؤ النوبة وبعد تمام النوبة يقال الشيرات المناط
كجاري العادة وبعد אחי³:

ويقول الامام يשרو آه צלאים ואה קראים וتمام וברוך אתה וتمام

الله لا يقطع ليشرال عادة امين

¹ As above, p. 11, the first קדישה without the later addition. ² As above,
p. 12, in the later form. ³ As above, p. 291.

f. 20^b ויתמר תורה ויתהלל תְּקִיל וברוך אלהנו ויהוה אלה כְּגָרִי הָעָדָה فِي السَّبּוּת
 الفهر وبعدهم יתמר כימי מן מימר אדונן הכהן הגדול אלעזר הרצון
 עליו לעולם אָמֵן

אלהי אברהם בן תרח • מכל טמא יטהרך: אלהי יצחק בן שרה • מכל רע
 יפטרך: אלהי יעקב נדורה • יקבל ממך נדרך: אלהי יוסף פתורה • אל רצון
 יעזורך: אלהי משה דלנביים מאורה • נביאך וספרך: אלהי אהרן ובניו
 מקטירי הקטרה • יעלי בחסדו אתך: ויאמנך ממה תיראה • אתה וכל
 סדרך: ויקים לך ברכת התורה • יברכך יהוה וישמרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

יתרבי שם מרן • ראש כל ראישון: דראה לחץ עבראי • ומן מצרים נפשון:
 והוליכון בעמודים • ואל ים סוף הגישון: ואתפלגו שלש • פלגים על מפרשון:
 פלג אחד דחל על מצרים • ורכבון ופרשון: אמר לון משה אל תיראו
 התיצבו • וראו נלאת מעשון: ופלג אחד הוה • לעזרות מצרים מדרשון:
 אמר לון לא תוסיפון לראותם • ולהם תירשון: | ופלג אחד אמר • נגש אלין
 f. 21 ונחלשון: אמר לון יהוה ילחם לכם • ואתם תחרישון:

אמן אהיה אשר אהיה:

עליו עוד בית מן מימר הזקן אברהם הקבצי

עליו הרחמים תרצי אָמֵן

שביכון טבין מן אלה • מן דאכה אודמנו: תודמנו אמן • בקדוש משכנו:
 וישכנכם בטח • ולא תיראו גנו: ויסיר יומי פנותה • ויניר ברצונו: ותעשו
 כל שבת וכל מועד • בטובות לא ימנו: ומאה שנה תעשו • לרן יומה
 ותספרנו: יומי השבעות • בשמח ושדכנו: וכן ישמר חייכם כלכם • כל
 אב דמכם ובנו: וירחם מאתיכון • הסגודים לקדש טברינו: ונחתם זה
 המימר • ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסרך • ברחמיך עני שיאלינו: ברוך
 שמך בפיאנו • ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד • כל ימי חיינו:

ויתמר יתברך אלה ולית כותה • ובעדה נברך והמוסף בה זה:

נברך ונהלל ונגדל ונרומם וְתָאמַר

ויברך אלהים את יום השביעי וְתָאמַר¹

f. 21^b ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויחנו אל הטבעת בשני מכתבים וילבו
 יהוה יהוה גבור במלחמה ושבחו הָעָדָה ובית דראן הָעָדָה ופצל מן יתרבי
 وَقُطِفَ لِلْحَلَقَةِ وَهُوَ هَدِيَّةٌ

ויברך אלהים את יום השביעי וגו'

¹ Ten headings.

עד ממחרת השבת השביעי תספרו חמשים יום והקריבו מנחה חדשה ליהוה :

الثانية لا نחדل ولا نبطل من מימר כל ימי חיינו והבו גדל . . . ברב גדל חסדך • מרי בעמל הנבי הצדיק הנאמן משה עבדך ובכהנת שמישי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס • ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב • בעמלם סלח נא לעון העם הזה . . . את כל הארץ :

f. 17^b الثالثة ועל חתמת נקריב קרבנך תשבחן במימר כל ימי חיינו . . . | חסדך • זכור לנו תפלות אדונן משה נביך אשר אמר פני גדלך אל תשחית עמך . . . ואל חטאתו אמן אמן אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך אה אדני יהוה :

יהוה אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד • אהיה אשר אהיה ותמא • وبعد ما يعملو للجلال • ימר הכהן מרן יקבל צלואתכון וגו' • וישם אלהנו זה השבת¹ . . . ומברך עליכון ולכל קהליכון ושביכון ומועדיכון טובין מן אלה :

f. 18 وبعدہ يقال | יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד וגו' • ويقال אתי من تالیف سيدنا فينحس رضي וגו' • אתי בשלם מועדה • לא משתרי חג הקציר : דברנה דממן לעלם • חתמת חמשיתי יומיה : תנים יומה * מאה שנה² • לוכון העדה האלה : אלה תעשו כל שנה במלא • ושמרת ועשית את החקים האלה :

ويقال عليه زفه ذلك الزفه • וזכרת כי עבד ההית בארץ מצרים • ושמרת ועשית את החקים האלה : • ويتمركزونه ثلاثة فوق وتحت • ולעלם תסתנר ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב : • الله لا يقطع عوايد يشرال امين

f. 18^b בשם יהוה :

צלות השבת הזוכיר צהרים שריו הצלות כארזון ואמרים ועל פתח רחמך וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף • كما هو مرسوم قدامك • דן ידין עמו וגו' • יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנן³ :

¹ As above, p. 289. ² On p. 293 אלה • ³ Interspersed in the reading.

ולפשעיכון: ויקפל ענן חשכה • ולחצה דפרס עלדיכון: ויחלפנה ברוח ובנפוש
ובשדך ובשלום:

"א" "א" "א" "א"

ויפתח תריח שומיה לקלין לבעואתכון • וינהר לוכון בעמל דמוכי מערת
המכפלה אברהם ויצחק ויעקב • ארשי זכאי העולם:

"א" "א" "א" "א"

ובזכות יוסף פתורה דחלמה • ובצלות משה • נביה דעלמה • ישיב אלהנו •
עלינן ועליכון מן ברכת כהניה אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס:

"א" "א" "א" "א"

* בהם כן ירתי חייכם יהוה¹:

جواب: יהוה יהוה אל רחום וחנן סלח לעמך ישראל הסגודים להגררזים
אשר פדית יהוה אין כיהוה אלהינו:

f. 16 ויתמר הא איקר רב איקרה ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה
ואחר הו יהוה הנכבד וישתבח לא נדע בעלה:

טובך תקריב בו קרבן תשבחתה • לתמיד לבדו: אולי יקבל ממך כל צלו
וכל בעותה • וישם לך כל עת טובו וחסדו: ויחני יתך באהלין שבתותה •
בעמל מי אור פניו יקרו:
הוא משה נביה דעלמה: דאנגר עמו לימה וצאו מנה בשלמה: ויאמנו
ביהוה: ובמשה עבדו:

רב אלה وتعام

וכי בשם وتعام ויתרבי כלה וקטף הזכאים وفي ختامه יצאו המכתבים •
וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך ויחנו אל הטבעת פי לך נביע וילבו כי
בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתבים נטה את ירך وهي هده كما
هو مكتوب قدامك

ויאמר יהוה אל משה • נטה את ירך על הים וגו'

f. 16^b ויתמר מן אדיק עלינן מרן المناط ובעמל תלתי שלמיה² وبعده אתהו דברך
עלמה المناط وبعده السجادات ان كان اخر سيت هكذا كما هو مرسوم
قدامك وان كان حكم خامس يقال السجادات العادة حكم العادة والله اعلم
כי גדול יהוה מכל האלהים³ . . . ברוך יהוה • אדני יהוה אן ראית ברב
גדל חסדך זכור לנו תפלות אדון[נ] משה נביך אשר אמר פני גדלך • שוב מחרון
אפך . . . נשבעת להם בך: | בריך מן דאמר שבע שבתות תמימות • תהיינה f. 17

¹ L 21 om.

² The rest is not in O4.

³ As above, p. 66.

סימניה ופליאתה: לחכום כסיאתה וגליאתה: לרחמנה דלית סוף לרחמותה¹:
לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו:

ישתבח אלהים וגו'

תלת כריזאן משמון התלתה • אלהי אברהם • ואלהי יצחק ואלהי יעקב • f. 15
ואלהי יוסף • ואלהי * נביה רבה² משה ישמע קלן דצבעתכון:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס • הכהנים הקדושים המשחים בעמלם
ישקף ברחמיו³ עליכון:

אמן אהיה אשר אהיה:

וידיק עליכון ממעון קדשו מן שומיה • וירח לשתיקיכון • וכן לממלליכון •
ויתלי דיניה ורגזה מעליכון • ומעל כל קהליכון:

"א" "א" "א" "א"

ויפרק ניר ברזלה אמן מעל צואריכון הך דפרק לאבהתכון מן ארע מצרים •
כן יפרקנוכון כותון מן אדי דבביכון ומן אדי סנאיכון:

"א" "א" "א" "א"

ויחלף אלה עליכון חליפה טבה • ויפקנוכון אלה • מן לחצה לרח ומן חכפנה
לסיבה • ומן עמלה בישה לעמלה טבה • ומן סבתה לדכיותה • ומן חוביה
למזירתה ומן קללתה לברכאתה • ומן חשך פנותה לנור אימנותה:

"א" "א" "א" "א"

ויכבי אלהנו • כל חשב ביש: וכל חשבה בישה • דקעמה קמיכון: ויפדי
אלהנו • יתכון מן דבביכון: ויכפת גבריה • המתנברים עליכון: וישא כל
קצף • וכל נגף מעליכון: ומעל כל קהליכון • וירבי למפליכון: ויוקר לסהביכון
וירחק לדבביכון: ויקרב רחמיכון • ויאמן יראתיכון: | ויחדש שמחותיכון • f. 15^b
ויתן ברכאתו בבתיכון: ובכל משלח ידיכון • ישב אלהן אמן: יומי הרצון
אליכון • וככן ישמר חייכון: וחיי סדר קהליכון • ויפשר דלחיציכון: וינפֿש
לרצמיכון • וירוח לכל מתלתיכון: * וישקף ברחמיו וחסדו עליכון⁴:

"א" "א" "א" "א"

וישם אלהנו זה השבת • אשר הו השבת הראש: דמן שבע השבתות •
והו שבעה יומים: מן חמשיתי יומיה • דצונו יהוה אלהינו: הן נספר אתם •
יהיה זה השבת: וככן החדש השני • דאתי לילת الفلاني: ישימו יהוה
ברוך • ומברך עליכון: ויסלח אמן לחוביכון • ולחטאיכון: ולאשמיכון •

¹ O 4 לחמנה.

² O 4 אדון.

³ O 4 ins. וחסדו.

⁴ L 21 om.

השלום: את התף ותצאנה • כל הנשים אחריה וגם: בתפים ובמחלות • ותען להם מרים: שירו ליהוה כי גוי גאה • סוס ורכבו רמה בים:

אהיה אשר אהיה:

מברך על זימונה • זה היום הקדוש: דמן השבתות • השבת הראש: ובחר
מדבר תרחם¹ • עבדכון קמיכון דרוש: ותתנמר סיעתה • ותתרחק מכל
מרטוש: ותתמלי בברכת • היורא והמלקוש:

אמן אהיה אשר אהיה :

ברוך אתה בחסדך • ברחמיך עני שיאלינו : ברוך שמך בפיאנו ובפי כל קהילינו : ובספרך הגדול נלמד • כל ימי חיינו :

جوابه من الجماعة

יתברך אלה ולית כותה • רבותה לה . . . וברוך אלהינו ישר ושיבך טבן
וברוך שמו לעולם :

دبرہ علی ہذا الترتیب واللہ اعلم

נברך ונהלל ונגדל ונצחק וְתַמָּה²

f. 14 ויתמר אלהי אברהם לך נברך וגדול אלה אשר ותאמץ ויושיע יהוה ותאמץ

וואז ישר וְתָמָא וּרְאִישָׁה וְתָמָא וגדול אשר ונרבי אכתבה וְתָמָא ויתמר

נשוי כהלן כלמ וקדישה המנאט אלד תחמ אא אלכירה אא הזירה ובנצירו

العادة وبعده يقول الامام سبحانه العادة وهي قديمة لم نعلم مولفه رحمة الله

שבחו ורוממו ואמרו תשבחן ורבוּאן לאלה אלהיה התמיד עד לעלם:

כהלן צבעין בנצירות הלב ליחידאי באלהותה וממן עד לעלם :

f. 14^b יהוה הוא האלהים • יחידאי ממנה קמאה קעימה דקדם באלהותה: י"ה"ה"

דברא עלמה ביחידאותה: י"ה"ה"ה" דמקמי עלמה ומבתרה: י"ה"ה"ה" דברך

אהן יומה שביעה וקדש יתה: י"ה"ה" אלהי הרוחות: י"ה"ה" רשלח

אדונן משה נבי כל הדורות: י"ה"ה" דפקדן על ידו אן נספר שבע שבתות

תמימות :

תלו ידיכון ואמרו *תשבחן ורבואן לאלה אלהיה התמיד עד לעלם³:

*ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד • קעים הוא עד לעלם • וקני שומיה

וארעה⁴ :

לרבה דממן באלהותה: לחיולה דלית דמותה⁵: לטבה דטובה אמנותה:

לטובה דמיטב עד לעלם : לשמעוין דכל צבעתה : לקבלין לכל בעותה : לעבוד

¹ O₄ (a late leaf) חמיו.

² Seventeen headings.

³ L 21 om.

⁴ O₄ om. ⁵ O₄ "לר".

באהלין דאזכרו • אדרש הממן בישרו: הן יתן לך כל איקרו • וירח לך
מכל ארצם: ועליך בחסדו ישע • ויקים לך ברכת התורה הקדושה: יברכך יאיר ישא •
וישם לך שלם:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 12^b

אה ישראל רוממו • ועל משה שלמו: הנביא אשר הציל אבותיכם • מידי דבביכם: ופדה אתכם • במופתים רמו:
מיד פרעה זידנה • בפליאן וסימנה: ואכלו קרבנה • על חקותיו דאוקמו:
והוציון ביד רמה • והדבב לון עמה: ועברון בימה • וצאו מנה בשלמו:
והכה דכביון • והמיתו[ן] פניו: ואלהים הושיעון • בישועתו ועצמו:
והוליכון בששי • בימה ביבשי: שם שבח משה • וקולו בתשבחן ארימו:
עזי וזמרתו • אלהי אבותי: צור ישועתי • יהוה גבור במלחמה יהוה שמו:
לשמו הללו • אשר בגדלו: מרכבת פרעה וחילו • תהומות יכסימו:
ברכבו ובפרשיו • ומבחר שלישי: וסיעת אנשיו • ירדו במצלות כמו:
אבן בימינך • וברב גאונך: תשלח חרונך • יאכלמו:

f. 13

¹ בקש ברב עוז • ושלטן ראוך: וברוח רגוז • המים ניערמו:
נצבו כמו נד נאזלים • והמצרים מתו נוזילים: ובתוכו צללים • כעופרת
במימו:

מי כמוך באיליה • נאדרי בקדשיה: נורא תהלת עשה פליה • נמית ימינך
תבלעמו:

שמעו עמים זה המאום • ודחלו כל היקום: אז נבהלו אלופי אדום • חילי
מואב יאחזמו:

רעד נמגו • כל יושבי כנען ונדכו: אימה ופחד השיגו • ובגדול זרועך ידמו:
כאבן עד יעבר עמך יהוה • בזרוע נטויה ביד רמה: על יד קטף כל
נשמה • תביאמו ותטעמו:

בהר נחלתך • מכון לשכינותך²: אתר קדישותך • שער השמים מקומו:
יתחיל ויכבד שמך • אה עשה כל רוממו: אהיה אשר אהיה:

עורן בן לו עוד ירחמו יהוה:

צלותה ושלמותה • על משה בן עמרם: אשר אשיר על הים • ואמר בקול
רם: עזי וזמרתו • יהוה אל קעים: מי כמוך באילים יהוה • חי לעולם לא
תתם³: | נורא תהלת עשה פליה • תתברך ותתעצם: בהר נחלתך מכון • לשבתך
הושם: פעלת יהוה מקדש • מקום נבעת עולם: יהוה כוננו ירך • יהוה ימלך
עולם: ובני ישראל הלכו • ביבשה בתוך הים: ותקח מרים הנביה • עליה

¹ O 4, f. 35, begins here,

² O 4 לשבתך.

³ L 21 יתם.

הוא משה נביה דעלמה: דעבר עמו בימה וצאו מנה בשלמה: ואשירו מי
כמוך באילים יהוה: מי כמוך נאדרי בקדש:
רב אלה ותמא

וכי בשם יהוה אקרא ותמא וישרו הזקנים אלקטף:
ובחוף הים: באו ורשו את הארץ וגו'

f. 10 ו^אן ח^אק^אם אול ס^בט פ^י לחמסין אחר ס^בט פ^י הש^הר י^קאל פנים בפנים ל^א
עליהם בהר ל^אמר וי^קרו א^רבע ס^ור ובעד^הם י^קאל וישמע יהוה את קול
ואזא כ^אן פ^י חמס פ^י הש^הר י^חק^אם אול ס^בט פ^י לחמסין י^חק^אם ר^אבע
ס^בט פ^י הש^הר ת^מ י^תק^ורו העשר כמ^את פ^יק^אל ועד י^ם הערבה י^ם המלח.
ועשה חסד לאלפים וגו'

f. 11^b ק^רא^יה תמא ובעד^ה תורה ותמא ואזא ח^אק^אם אחר ס^בט פ^י הש^הר י^קאל נברך
ית^ה ובעד^ה יתהלל ת^קיל וברוך אלהינו ת^קיל ויהוה אלהי כ^גר^י העד^ה
פ^י הס^בוט ובעד^ה י^קאל פ^את^הה וכימי מן ת^אליפ הש^יח א^בו מ^רג^אן (?)
ר^חמ^ה וגו' . . . אול^א י^קאל

כימי השמים על הארץ. עוד כימי אבות ובנים: כל ימי דורות וחליפותם.
עוד נשוב ונהללך: כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו. בכל הימים:
ויק^אל פ^את^הה

f. 12 אלהי מן שרא במישרי¹ ממרי. ונשיא אלהים אתקרי: דו אברהם העברי.
ארש תלתי זכאי העולם:
אלהי מן מרו דרשו. עלה על בית מקדשו: והו מזה ל^א מנע נפשו.
ואתעקד על הקיצם:

אלהי זכאה צא מבית אבהתו. ובא אל מקום יהוה וביתו: ויקח מאבניו
וישם מראשיתו. וישכם במקום ההוא ויחלם:
אלהי בר פרותה. אשר הלך בשביל קשימותה: וערק מן זנותה. ולעובר
ביש ל^א קדם:

אלהי גבר נביר ונשיא. אנש ל^א כמו בכל אנשי: דו נביה רבה משה.
בן יוכבד ועמרם:
אלהי אקר הכהנה וארשה. אשר בשמן המשחה אמשח: ובגדי הקדש
לאבשה. וברך וקדיש כל עם:

אלהי אלעזר ואיתמר. ופינחס דלזנים דקר: והנגף מעל עמו עזר. וסב
אנרה כהנת עולם:

¹ L21 div. שרי.

הוא משה אשר ידעו: ולמציל ישראל שלחו: ויושיע יהוה ביום ההוא:
את ישראל מיד מצרים:
רב אלה ותאמ

f. 6^b ויתמר כי בשם וישרו הזקנים אלקטף:
וכל קרבן מנחותיך במלח תמלח וגו"

f. 7 ויתמר דראן ברוך אתה יהוה הדי ינقرا לילה السبت ומרק אלהי
האלהים וישתבח:

דרבותה אתרבת: ביאר וספרתם לכם • ממחרת השבת: מיום הביאתכם
את עמר התנופה וגו"

f. 7^b תורה צוה לנו ותאמ ויתהלל ויתמר דראן לית בכל יומיה
ומרקה אתהו עבודן וישתבח:
בגדלו זכר בריתו • ועמה לחץ עמו: ועשה מבגללון • מופתים רמו: וקטל
בכורי מצראי • והצילון מן רצמו:
על יד הנבי הדמע: דאשיר על הים בקולות עצומה: יהוה גבור במלחמה:
יהוה שמו:

רב אלה ותאמ

וכי בשם ותאמ וישרו הזקנים אלקטף:
ויכהן אלעזר ואיתמר וגו"

f. 8^b ויתמר יתהלל ותאמ ודראן יתברך ויתקדש ומרקה אלהים
יתברך ויתקדש וישתבח ודע למ נעלמ מולד
אלהי כל אל: ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: צוי את בני ישראל:

עורן כן ישתבח מן מימר כתובה יסלח לו חובה:

בגדלו הצילך אה ישראל • ובמופתים לך גאל: ואפרש לך שבע שבתות •
דבון מרד האל: | גלא רבותו באותות • על הנבי הסגיל:
f. 9 הוא משה הכוכב המאור: דביאר בספרו הטהור: וידבר יהוה אל משה
לאמר: צוי את בני ישראל: ואמרת אליהם את קרבני וגו"

תורה צוה לנו ותאמ ויתהלל ויתמר דראן חילה רמה ויקירה
ומרקה אלהים רחמנה נغم رهاوي וישתבח

f. 9^b בגדלו הציל אבהתן ממצרים • במופתים ששה וחמש: ואנגדון אל ים
סוף • ומימיו לון אקרש: על יד הנביא הנאמן • דלערפלה נגש:

THE PENTECOST SERIES.

¹ בשם יהוה • דבקן ברחמיך :

צלוח השבת הראש דמן שבע השבתות שריו הצלות בריך אלהנו עלי האמא
ויהוה אלה הקטנה עלי للجماعة وبعد ختامه يقرأ الامام כי בשם ويختتموها
للجماعة وسجدو في بدو برأشית وصور קצי הבריה ויתמר דראן קעמנן מן
שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח :
ישתבח לעלם יהוה הגדול האחד : יהוה אלהינו יהוה אחד :
בגדלו זעק לבוראיו • ואתו כלם שמועים : יסידו ביכלות עבודון • אן לית
אלה אלא הו • ויטע יהוה אלהים :

וישרו הזקנים אלקטף وهو שבת וקציר והים ושבעות :
ויטע יהוה אלהים גן בעדן וגו''

ויתמר תורה צוה לנו וتمامה ויתהלל וتمامה ויתמר דראן חיול הוא חילה L 21, f. 3^b
דכן ארכן ומרקה עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח וישתבח :
פני כל ראישון : בגדלו עמה לחץ עמו • ומן אד מצראי נפֿשון : ופקדון
במספר שבע שבתות • על יד משה אישון : תספרו יתון מאה שנה • ואיביכון
יבחשון :
וירֿח יהוה לכם : כמה ארֿח לאבותיכם : יהוה ילחם לכם : ואתם
תחרישון :
רב אלה וتمامה

ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקטף : f. 4
ובני ישראל פרו וישרצו וגו''

ויתמר תורה צוה לנו וتمامה ויתהלל וتمامה ויתמר דראן הא יום f. 6
קדיש ומקדש ומרקה אתהו חדה ويشتبج
בגדלו הציל אבהתן • במופתים ממצרים : ואנגדם אל ים סוף • ועברו בו
באיֿקרים : על יד הנביא הנאמן • דמע הספרים :

¹ L 21, f. 1^b.

¹ כאם سطر في شبعو חג המצות • من تاليف العم المكرم
المفخم مكهين عمران ادام ونو

ומאה שנה תעשו אתו • ואתון בשמחיכם: ביומי אדונן עבד חנו[נה] •
גדול נשיאיכם: יהוה ישמר חייו • וישם לו תקומה: וישמו תמיד בחסד •
ובזהו ובשמח: וישמר חייו וחיי בניו • ויסני לו ניאמ[ה]: וכן ישמר חייכם
כלכם • סהבה ואלימה: ויסני מספריכון • ותמלי הארץ מכם: ויבד סדר
דבביכון • ויטשם יהוה: ולאוי עליכון אה קהלה • אה מן אנה כלכם: תנצירו
לפני יהוה • ומלתם את ערלת לבביכם: ואמרו אדני יהוה • אה אדון
התקומה: קבל צלותן ובעותן • ושים לנו רחמה: אדני ברב רחמין • קהלך
ידרשו תברכם: והצילנו מן פנותה • וטהרנו מכל טמה: והקים לנו רצונך •
בהרגריזים נבעת עלמה: בעמל זכאיך ונביאך • ובקדוש התורה התמימה:

¹ Cr 20, p. 2, a later addition.

אתר דלית לו דמות • דו קדש המקומות: לו שלשה עשר שמות • בקשט
מתיסדים:

י' חדה הר הקדים • כי אלהי קדים: אסנלה מן ימי קדים • בשבעה 'עדים:
והשני בית אל אשתמע • כי קדשיו רמה: וזכאי עלמה • אליו מתנגדים:
והשלישי בית אלהים • כי מלאכי אלהים: עליו בכל עת משרוים • ובו
עלים וירדים:

והרביעי שער השמים • דו אוצר הרחמים: והעלות והשלמים • עליו היו
עבדים:

והחמישי שמו לזה • כי מאוריו לזה: וכל מן לו חזה • ימצא נורו מוקדים:
והששי הר הנחלה • ואתקרי בית אלה: וטור וקדש וסנולה • אושם בזה
הסודים:

והשביעי שמו מקדש • דו על ההרים מתקדש: כי מן הבריה אתקדש •
וישראל בקדשיו סהדים:

והשמיני הרגריזים • כי עליו מתכרזים: הברכות דבון רזים • בהשמות
נכבדים:

והתשעי הר הטוב • בו ימצא הקהל כל טוב: כמה בתורה פניך כתוב •
יגלה למן לה סגדים:

והעשירי שמו המבחר • כי אלה בחר • ואשתמע שמו שער • להרחמים
והחסידים:

ואחד עשר אחד ההרים • דאתנגדו עליו תרים • אחד אב הגברים • ואחד
הילידים:

והשנים עשר גבעת עולם • כי הו קדש ורם: על ההרים וגם • קדשיו כבדים:
והשלש עשר יהוה יראה • אלהים בו נראה: למן היה רעי • הצאן העקודים:
נשול מרן ואדונן • לימי אבינן יעזרנן: ויגלי משכנו לנן • על דמע
המסגדים:

וישוב עלינו הברכה • הֹה הכהן יברכה: דהֹת בו מסתמכה • בשם נכבד
הנכבדים:

שלוש פעמים בכל שתה • תשתמע עליו ברכתה: מפם ארכון בית כהנתה •
דמלאת לו הידים:

והשיב מרי רצונך • ואגלי לנו משכנך: בקדוש אלפנך • אה עבוד העובדים:
ועבד לן רתותה • ושים לנו פצותה: כקדוש ארהותה • ודמע הקדקדים:

תנים יומה תנים • אה העם המזדמנים: מן אבות ובנים • דבזה אתר
עקדים:

وچۛ شست يמים تاكل מצوت وكرچۛ شلשה:

¹ The stanzas are numbered 1-13 in the margin.

ואכל מן טב פיריו • אשר באילניו אצתמדו: תמחות על תרחו • יפה למי
 ילכדו: ויגזו בטב מבוא • וכבן במלאת ידו: מכל אשר יצריך • ויקום לנפשו
 פדו: בפדיון הפסח עליו • ופסח יהוה ולמדו: מעשה הקרבן • איש וביתו
 כנגדו: במצות ומרורים מיכלו • באפזון ובפחדו: שבעת ימים בשמח • חמץ
 ושאר לא יעבדו: וקדוש זה המועד • חתמת השבעה עבדו: בו תחנו
 להרגריזים • קדש כל מסגדו: ושמו לך אה ישראל • חג המצות מעמדו: בו
 מופת גדול • על יד משה אתעבדו: בריל כל עם ישראל • אשר מן אכבדו:
 ועת ראו ישועתו • פני מן עקדו: וייראו העם את יהוה • ולא אתגדו:
 ויאמנו ביהוה • ובמשה עבדו:

אהיה אשר אהיה:

עליו עוד בית לכתובו יסלח וגו'

תנים יומה מאה שנה • אה סדר אחינו: תתחנו תתחנו • ביומי מועדינו:
 מנזן זה המועד • מברך על קהלינו: דו מועד חג המצות • נחג לקדש טברינו:
 הרגריזים בית אל • מקום מסגדינו: מאה שנה תעשו אתו • בשמח וששונו:
 ותשמע עליו הברכות • מפס רום כהנינו: | ותהי ברכה מתקבלה • בזכרון f. 5
 אלהינו: יברכך יהוה וישמרך • וישא מפניך כל גנו: אהיה אשר אהיה • ישקף
 עליך ממעונו: ויפתח יהוה לך את אוצרו • וישב עליך רצונו: ויכחשו איביך
 לך • ויסני לסנאינו: ותראו המשכן נציב • על קדש טברינו: יום בו הדבבים •
 יכפתו פנינו: ותסור ימי פנותה • קרוב מעלינו: ויקום לך מה אמר • בקדוש
 מכתבנו: וכן ישמר חייכם כלכם • כל אב דמכם ובנו: ויסלח למאתי
 הרבנים ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל • הסודים לקדש טברינו:
 ועל חסול זה נימר • ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחדך • ברחמיך עני
 שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו • ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד • כל
 ימי חיינו:

جوابه يتبرك الله وتعالى وبعده بركو الكبيرة ويعاد يتبرك ونبرك الذي في
 داخل العادة والاهي ابراهم لך نبرك ويמר אז يشر ويلبو العاد وشبحو
 אז يشر להישر:

עליו עוד שירה על מועדי תשתמע שירות שמות הר גריזים

מן מימר כתובה¹ ירצי וגו'

אציתו אה צמידים • מן אבות וילדים: למשמע מלים חסידים • בזכרון
 דמע הקדקים:

¹ I. e. *سلامة ابن غزال*: L I, f. 75, a later addition.

ואתוריד המימר בין: לא אוכל אני אפרם: כל זה מן מן אלהים:
ובגלל מי שמע תפלותו:

ואני מן מרי דרש • וארפע עיני אל מעון הקדש: אן לדבב אמן יגרש •
ויקים לוכון בריתו:

בחילו ישמע צעקותך • וירפא למחצותך: ויסני זרעך ופרותך • והברית
מנוכון לא יברתו:

והדבב אשר עלינן יתנבר: עליו מן יתנבר: ואנן מן יסובר: ויתן לן
מן רתותו:

ויסיר מעליך הקצף • ורוחתה עליך תרחף: ושנאיך אמן יגדף • ברבות רבותו: f. 4
ויצילך מן אסור פנותה • ויוליכך ברצון אימנותה: ויצלית לך שבילותה •
ויושיעך בישועתו:

ותעשה מועדיך בשמח: ותהי בהרגרזיום מזדמה: והברכה עליו תשמע:
מפם מי יהיה כהנתו:

ובזה מועד חג המצול • תחג בו לקדש טברות: ותצלי עליו צלות • ותדרש
ישועתו:

שבעת ימים לא תאכלו עליו חמץ • ואת באלה מתקלין: והו לך אמן ילחץ •
סדר דבבותו:

ויהיה תמיד מברך: עליך ועל ברך: ועל כל קהל סדרך: היליד מנוכון
ואבהתו:

וישמר יהוה חייכון • ויורד ביומיכון: ותהבה יקים לוכון • ותעזר לקדש טברותו:
ויקים לוכון מימרו • בקדש ספרו: בגלל מי דברו • משה שליחותו:

תנים יומה מן אלה: לוכון אה סגולה: וירפאך מכל חלה: ויקים לוכון
תורותו:

אמן אהיה אשר אהיה:

بيت مفرد نغم مسجع تاليف المرحوم غزال الامام هكهن هلوي
والد كاتبة رحمة الله عليه امين

הסכית ושמע ישראל • מלי אשר אנגדו:

f. 4^b

צריך אַת למשמעו • ואן אחעתק חדרו:

במד במליו יטיב • וריק מכל צדו:

יתפורר ויתחנט • הנבון לבדו:

אן עבר למדעו • יסיפו מן אַסדו:

ככן והן מה עבר • יסתירו ולא יגידו:

הלא הו חיינ • ואסו לן מה פקדו:

נתן בגלגיו • ונשים לן בו חדו:

- ובד שמע פרעה זה המימר • למשה ולאהרן אמר: מי יהוה אשר • אשמע f. 3
אמירותו:
- לשלח עמה הדן: מן תשמישותי מכן: לא ידעתי מן מלך אהן: לא עמית
צורתו:
- אמרו לו לית לו גביה ולא צורה • דו מלך ולכלה ברא: ושומיה וארעה •
כסא ממלכותו:
- פרעה לזה אניכם • ליכו לסבלותיכם: למה אתיכון שניכם • תפרידו את
העם מעבדתו:
- וזה הרשע אתנבר: ואמר זה המימר: מה חכם מה אתעתר בנסתר:
מן מנויאתה למכותו:
- וסימני מרן שרו • ובמצרים אתשרשרו: ועל פרעה אתנברו • ואבריו מנון
ארתתו:
- וכל אחד מנון הוה • ימצא נפשו צדבה: וידרש מן משה פצוה • אן ישינו
בתפלותו:
- ויימרו לו בחייד אתפלל: למרד מבגלל: זה המופת דנפל: לבי מן
מעמיתו:
- ומשה הוה ישמע מימרו • ויתפלל בעברו: ומן לחצו יפשרו • וינפֿש עקתו:
ועת יפשר הוה יתנבר • ואל רשעו יעזרו: ומה חכם בנפשו עד עבר •
המשחית אל ביתו:
- ובית עבדיו דאשתלח: עליון בחצי הלילה: והוה ביום צעקה גדלה: כי
כל בכוריו מתו:
- וישראל היו באתריון • אכלים קרבנין: ומודים לאלהיון • על רב טבהתו:
- ראוה אה חברי • הפרקן בין העברי והמצרי: זה הוה ברצון שרי • וזה הוה f. 3^b
בלחץ ואתלתו:
- עם זה היו שמחים: וקרבנה זבחים: ואכלים ושבעים: כל אחד כפי ריחותו:
ועם זה היו מנגיפים • וענני הקצף עליון מרחפים: ולבביון היו משרפים •
וכוס מרר שתו:
- וישראל היו יצאים • ממצרים דגלים וצבאים: ונורות הרצון עליון מרחפים •
מסמכים בחסד ורתו:
- ועל ים סוף הוה עברים: וליהוה משירים: מן סימנים אשר היו מראים:
על יד שליחותו:
- ועל שפת ים סוף אתו • בשלם מן מרן ורתו: ופרעה יעמי בעמיתו • ויימר
זה חיל יהוה ועצמותו:
- ומשה גיבו אל מימרו • אה מסכין אה פרעה: ראה להחרטמך ומה דברו •
ואתקשט מן הו קשימותו:

באהלן אה קהלה ישמרך • ובברכה יברכך: ובבריתו יוקרך • ואל הרצון
ישייבך: וירחק כל דבבך • ויקרב מן יאהבך: ומאה שנה לוכן תמים:
ויקים לך מימרו • ומה אמר בספרו: בקדוש מה ביארו • ישראל יסני זרעו:
ויאמנך ממה תיראו • יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב את השמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

¹ ארש אשבח שם יהוה • מלוך מכה ורומה: דרבנותו עצומה • ולא ראש
לקמאותו:

נרבי שמו הרב • ונודי לו על מעשיו הטב: בנציר הנפש והלבב • אולי נשוב
ברתותו:

יתודי ויתרבי: שמו המתרבי: דו בכל עת מתרבי: ונסיד ביחדאותו:
שלמיו תמיד נתן • על הנבי הנאמן: דעל קשטה אתימן • ואתקבל שני
לדחותו:

לעדת ישראל שלחו • במופתים הוציאהו: וחקותיו לון צוהו • בקדש תורותו: f. 2^b
מן הסנה מללו: ושלחו לקהלו: ועתה לך ואשלחך לו: מיר פרעה הציל אתו:
אמר לון אלהי אבותיכם • אהיה שלחני אליכם: במופתים מתריאמה •
בפניכון עשותו:

המלאך אמר לאהרן בששי • קום לקראת אחיך משה: באמר לך העשה
המושיע • תמהר לקראתו:

תלימה ולידה אתא: כמה אתת לה ארשותה: מן מר אלהותה: ותרון
בחוריבה אצתמתו:

הא לו ראיתם • מה אתעשה בינם: כד הוֹו שניהם • וכל מנן מגלי לחברה
חדותו:

ואתיצבו תריון בשמחו • ואגיד משה לאהרן אחו: דברי יהוה דשלחו •
וילכו שניהם ואתו:

אל מצרימה ואעדו: זקיני עמה ועבדו: סימניה פניון אנידו: יתון בדבר
על קשימותו:

וכד ראו ושמעו • אימנו ושמחו: ולמרון הוֹה ישבחו • דפקידון בישועתו:
ובתר בן קמו • משה ואהרן תלימו: ואתו אל פרעה במקומו • וחרשיה היו
סביבותו:

ואמרו לו כה אמר: אלהי כל הבשר: ישראל עמו שגר: עד יעבדו
אלהותו:

ואמן אתה לשלח • מופתים דאשתלח: עליך אה סוכילה • לאל תוכל
שאתו:

¹ In marg. ويكون نغمه علي وزن اوفع يوم الاربعاء.

כל ימי דורת וחליפותם • תמיד על רבותה: דו ממן בריאמה • על סדר
בריאחה: לאוי עלינן אה דמע • עבדת מתנותה: דבתורה משימה • קדש
ארהותה:

עוד נשוב ונהללך • בלבבים מנצירים: ונקום פני גרלך • בנפשים טהורים:
ונדרש מה בו אבדילך • מן טובות איקרים: מה בתורה אסגלך • במלים אדירים:
כי אתה אלהינו • תמיד נרוממך: כל ימי חיינו • נעמד קדמך: ונפרש שתי
ידינו • ונימר ברבות שמך: אסיר כל לחץ מעלינו • זהושיען מן נקמך:
אלהי אבותינו אתה • אברהם ויצחק ויעקב: אשר לון אהבתה • אה פרד
אה יהוב: והקמא לון בריתה • אה קרוב אה יצוב: בעמלון ארתי ארתאותה •
ושם רצונך קרוב:

בכל הימים תמיד • נרבי שמך עצומים: ונרוממך ונסיד • לית לך שני
בארץ ובשמים: כי אתה אחד לבדך • וכל כלום לך מרומים: אהיה אשר
אהיה השקף • ממעון קדשך מן השמים:

مخرج غير

אלהי אברהם בן תרח • דבא לאלון מורא: ואמר לו אל נורא • אל שדי
אני: נוס מן זירני • התהלך לפני: והי תמים:
אלהי יצחק נצירה • דאתעקד¹ על המזבח באתרה: על קדש כל טברה • הר
השכינה: ולמלאכים משכנה • וזכותו רביאנה: וממו קם שני לאמים:
אלהי מן לביש הזכות • וחלם חלמות: וראה סלם על קדש טברות • דו
יעקב ישראל: ושלח לו האל • מלאכו פנואל: מן מעון השמים:
אלהי מן ערק • מן זנותה ופרק: בגדיו בידה מזק • והו באלה דבק: ומכל
רע הו רחק • דו יוסף הצדיק: פתור החלמים:
אלהי נבי כל העולם • נביה רבה לעולם: יסידו לו כל העולם • כי הו משה
המושיע: דלישראל הושיע • מיד פרעה הקשה: בסימנים רמים:
אלהי אהרן הכהן • אשר אמשח בשמן: ולבש אפוד וחשן • בבגדי הקדש:
והברכות מפרש • והמצנפת לביש: האורים והתמים:

אלהי מן מרו דרשו • לכתנה הגדלה יפרשו: ובגדי הנור אלבשו • דו אלעזר
מימנה • ושרת במשכנה • קדש כל מכונה: והוה איש תמים:
אלהי איתמר הפוקד • לביש בגדי השרד: ואמן על ארון העד • ובמשכנה
שרש: בכהנה אקדש • ובשופריו יקרש: ועל המזבחות קעמים:
אלהי מן קנה לאלה • והנור על פניו כלילה: ויקח רמח ודבק באלה •
ולזנים דקר: והמגיפה מעל עמו עצר • וברית כהנה לו קטר: קיעם לעלם
עלמים:

¹ L I דעתקד.

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תָּקִיל וְעַד יִמַר הַכֶּהֶן מִן יִקְבַּל
צלואתכון الكبير

¹ מִן יִקְבַּל צלואתכון • ויעני בעואתכון: וישמע קלין 'דצבעתכון • ותנים
יומה כהלכון: ולא יסכן טבהתכון • ויחיל למדרשכון: ויטיב דבריכון
וממליכון • ויעבד אהלן בעואתה: קריביה יומיה דאתין יהונו צלואן:
מקבלאן² ובעואן מתעניאן ביד אלה אלהיה • רב כל רברביה ומסחן עלמיה •
דכור קיאמיה סלקין מלבבין קדישין • ופממין דכין למעונה רמיה • מתרחן
'רקעיה מעברין בין גדישי מלכיה • קעמין קמי כרסי קרביה • משפען לוכון
מתמן רחמין וחסד ואצלח לוכון ולכל קהליכון האן דאנון: ישים אלהנו
זה המועד אשר הו מועד חג המצות והו חתמת שבעת יומי חג המצות • ומן
השבוע הראש • דמן שבע השבתות • והו כדא או כדא מן חמשיתי יומיה 'דצונו
יהוה אלהינו הן נספר אתם • יהיה זה המועד • ישימו יהוה בריך ומברך עליכון
ועל כל קהליכון • ומועדיכון טבין מן אלה: יתהלל אלהים ותמא

p. 122^b

وبعد ذلك اتي בשلم وهي هدي لسيدنا فينكس رضي الله عنه

אתי בשלם מועדה • לא משתרי חג הקציר: | דכרנה דממן לעלם • חתמת
חמשיתי יומה: תנים יומה מן אלה • לוכון העדה האלה: תעשו כל שנה
בלמלא • ושמרה ועשיה את החקים האלה:

p. 123

ويظفو حكره כי عباد الهيته באرض مصر وتما وتكرزته ثلاثة والله اعلم * وادا
كان فيه حجاج³ יתמר כי בשם ויקים את החציר סביב כלח ושלמותין
ותניו * ויظوفו جميع הקהל حول הגבלה ויהנו بعضهم بعض⁴
الله لا يقطع عوايد ليشرال

⁵ בימי ופאתחא ופאתה فاتحة علي يوم حج המצות اذا ما حكم طلوع الي
هرجيزيم بيت ال من تاليف كاتبهم سلامة هكهن هلوي بشكم

בימי השמים על הארץ • תתברך ותתרום: בכל זמן ועת • ובכל לילה
ויומם: תתהלל ותשתבח • בתהללות ורומם: אלהי השמים והארץ • חי
תמיד לעולם:

עוד בימי אבות ובנים • נקד על אפינו: על הארץ ונתפנים • ליהוה אלהינו:
על קדש המכונים • מקום מסנדינו: ונדרש המניאנים • וקבלות דברינו:

¹ Cr 13, f. 55^b.

² ומק" Cr 13, LI.

³ Cr 13, LI יטופו סדר.

יתהלל וגו' אלה יקבל LI⁴. הקהל חול הובע חמ בעד יבדא האמא יתהלל:

מנוכח מאה שנה: הנום יומה מאה שנה:

⁵ LI, f. I, a later addition.

ويقول لهم الامام מאה שנה ביומיכם כלכם יסי: حوابة מאה שנה
ביומך יסי¹:

p. 111 ثم يبدأ الامام ها سبيان: | * يتمر علي موباء نبعث علما
من قول مرقة² عليه هرضون امين
ها سبيان نפשאתن ونو"

p. 116 ثم بعد ذلك يقول الامام شيوخ من قول الثقة عبد الله ابن
سلامة رضي الله عنه امين: علي حج همصوت
כרזו לאלה • רמה 'מרוממה: 'דבחר עמו ישראל • מכל אמי עלמה:
ושלח להם משה • קטף כל לשמה: והציל עמו ממצרים³ • 'בשדכה ושלמה:
במופתים גדלים • כדתון לא אתעמה: חתמתון מות הבכורים • ובכורי ישראל
'בשלמה: ועברון בזה היום 'בימה • וצאו מנה 'בשלמה: וכהלון בתר נביה
רבה משה • ישירו ליהוה: האנשים והנשים • ישבחו 'בקול רמה: עזי חמרת
יהוה • מי כמוך באילים יהוה: ככה יתעשה לך עם דבך • ותתנפש מכל
ארצמה: וישימו מועד בריך ומברך עליכון • אה קהלי יהוה: וכן ישמר
חייכם כלכם • סהבה ואלימה: ויקים לכם מימרו • בספרו הלמה: ששת
ימים תאכל מצות • וביום השביעי חג ליהוה: ומאה שנה בחדי וזה • תעשו
מועדי יהוה:

p. 117 מפוק: כל מן דאכה • יודי וישבח: לעבוד בריאתה • עלמה וכל 'דבה:
ותנים יומה מאה שנה • לארכה ולרחבה: ישתבח אלהים:

ثم بعد ذلك يقال ويשא ادهن الي عند لكل העם ويقال יתרבי⁴
כלה וקטף הברכה: وهو هذا
ויברך אתם אלהים ונו"

p. 122 وبعد ذلك يقال תורה ויתהלל תפיל⁵ ואתהו 'דברך עלמה כללה
והסגודות שלשה:
الأولة ويقرأ اברהם את שם המקום وتامة
الثانية مועدي وتامة ברוך מן דאמר שבע שבתות وتامة יברך
יהוה وتامة
الثالثة ששת ימים תאכל מצות وتامة יפתח יהוה לך وتامة

¹ Li om.
ללאמר מרقة
ins. شوية.

² Cr13, Li وهي داخلين وهي
³ Cr13, 20, מצר.
⁴ Li
⁵ Li

ולטוב לנו ותמאם ויִּקָּל

יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד

ויִּקָּל קִטְפֵּי הַזֵּכָּאִים וְעַל כָּל פֶּסַל תִּלְבִּיֵּה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֵה אֱלֹהֵיהֶם

ותמאם ולאחירה יִקָּל תְּקִיל ויתמר אהנו 'כתבה רבה וילבו שוב מחרון

אפֿך וכי בשם ושמע ישראל وبعد דלֵך יִקְוֹלוּ כָּמִיעַ יִקְלֵב כָּאֻלִּס¹

אלהים יִרְאֶה יְהוָה יִרְאֶה אִשֶּׁר יֵאֱמַר הַיּוֹם בְּהַר יְהוָה יִרְאֶה:

p. 104 חֲמִשׁ דְּפַעַת יִקָּל יתהלל אלהינו יהוה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֵרֶךְ אֲפִים ורב חֲסֵד

ואמֶת²: ויִקְוֹלוּ לְבַעֲזֵהֶם מֵאֵה שָׁנָה 'בְּיוֹמֵיכֶם' כָּלֶכֶם יִסִּי³: תֵּם יִבְדָּא הָאִמָּם

אלה רב וְהִי אֶלִי הַשֵּׁיחַ אֲבוּ הַחֲסֵן הַמּוֹרִי רִזִּי אֵלֵה עֵנֵה אֲמִין * וְיִסְיֵרוּ

פִּיהָ אֶלִי מִזְבַּח יִצְחָק⁴:

אלה רב ולית כותה ונו"

יִתְמַר עַלִי מִזְבַּח יִצְחָק יִתְמַר כִּי בִשֵּׁם וְלִטוֹב לָנוּ⁵

p. 107

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ונו"

יתהלל | יִתְמַר בַּעַד דָּלֵך שְׁמַעוּן וְתַנּוּ וְיַעֲדֵם

p. 109

יתהלל אלהינו יהוה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֵרֶךְ אֲפִים ורב חסד ואמת:

וּבַעֲדֵה יִדְכְּלוּ יִזְרוּ אֶלִּמְזִבַּח וְיִטְלַעוּ יִקְפּוּ מִוַּאֲזֵה מִזְבַּח נח ויִבְדּוּא 'מִבְּרַכּוֹ

ויִּקָּל אֻלְהָא תְּלַת פְּסוּל בְּנִגְמַת תְּקִיל מַעְרוּף בֵּינֵה הַזִּקְיָנִים:

'מִבְּרַךְ הוּא בֵּיתָה 'דִּיעֻקֵּב כָּרִי דְנֶפֶס מִלְּגֹה:

שֵׁת מִזְאֵן דְּאֻלְפִים הָיוּ 'מִבְּנִין מִן שְׁבַעִים נֶפֶשׁ:

מִן הָיָה יִשׁוּם רַבּוּתוֹן הִי יִסְכֵּם גִּלְגִּיּוֹן:

וְיִנְפְּרוּ אֶלִי הַמִּזְבֵּחַ פִּי שְׁבַלִי עֻקְלָה וְיִכְמֹלוּהָ דִּרְגָּה⁶ וְכִרְזֵה תְּלַת וְיִתְמַר יתהלל

תְּקִיל וְכִי 'בִּשֵּׁם וְתַמָּם וְלִטוֹב לָנוּ וְתַמָּם וּבַעֲדֵה יִקְוֹלוּ הַמִּשְׁאִיחַ קִטְפֵּי הַמִּקָּאן

וְהוּא קִטְפֵּי נח

p. 110 ונח מצא חן בעיני יהוה ונו"

אִין כָּאֵל יִשְׁרוּן יתהלל תְּקִיל 'דְּלַעֲלֵם 'בְּרִישָׁה וּבַעֲקֵבָה בְּרִיךְ אֱלֹהֵינוּ אֻלְהָא תְּקִיל

וְאַחֲרָהּ חֲפִיף⁷ וְיִתְהַלֵּל תְּקִיל * וּבַעֲדֵה יִזְרוּ הַמִּזְבֵּחַ רִיבְּהוּא בַּעֲזֵהֶם בַּעֲזָא

¹ Li. خاشع خالص طاهر لله.

² Li II adds מִטוֹטֵן.

³ Li.

⁴ Cr 13, Li om. ⁵ Li ins. ⁶ Li ins. ⁷ Li ins.

וְאַחֲרָהּ חֲפִיף⁷ וְיִתְהַלֵּל תְּקִיל * וּבַעֲדֵה יִזְרוּ הַמִּזְבֵּחַ רִיבְּהוּא בַּעֲזֵהֶם בַּעֲזָא

p. 32 وبعد ذلك قطف العشرة اميروت ويبدوا اלקسفا:
ויעמיה יהוה אלהים וגו'

p. 53 ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים וגו'
אה קהל ישראל אשירו: וגו'

p. 92 وبعدہ يزفو ששת ימים תאכל מצות وكرزہ ثلاثة فوق وتحت
ويعيدو الزفات وهم هاؤلاء
ויעש האותות ותמא

p. 94^b * يقال يوم حج המצות:³
ויעברו בתוך הים המדברה:

* ويوم موعد هفسح بكره يقال هذا الاربع كلمات
ופניה בבקר והלכה לאהליך³ ששת ימים תאכל מצות וגו'

p. 95 وكرزہ ثلاثة | وبعدہ يعيدو آه كهل جملة خفيف ويزفو ששת ימים
ويكملوا القطف
והיית הך שמח שלש פעמים וגו'

p. 98 ويقال كرزہ ثلاثة تقيل فوق وتحت ויהو آל رחوم וחنون تقيل * ויצא
ממכתב³ ويلبو יהוה גבור והמקרא על המכתב אז ישר⁵ علي هده
الترتيب

p. 99 אז ישר משה ובני ישראל וגו'

p. 102^b ويقال آتاهو 'دبريك' علما ترحا رخميك והסגודות שלשה
الاوله ויקרא אברהם את שם וגו'
الثانية מועדי יהוה ותמא ברוך מן דאמר שבע שבתות ותמא
الثالثة ששת ימים תאכל מצות ותמא

p. 103 ויתמר יהוה אל רחום וחنون ומרן⁶ יקבל צלואתכון كالعادة⁷ | ويقولو لبعضهم
מאה שנה ביומיכם כלכם * מאה שנה ביומך יסי⁸: ثم يبدأ الامام
أز يشر علي نغم آله رب ويسيرو فيها الي مذبح שת ويدخلوا المزة⁹
في عد يعبر * وبعد تمامها يقعدو هناك ويقولو جملة³
יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד ثلاثة וכי בשם ותמא

¹ The stanzas of this hymn (as on p. 162) are to be said at intervals in the Qataf. ² As on p. 159. ³ Li om. ⁴ Cr 13, Li שבעה שבעות חספר.

⁵ Li ins. وزفاتها وعلي كل فصل منها تلبية. ⁶ Li ויאמר הכהן מרן. ⁷ Li ins.

إلي المذبوح Li ⁸ Li لا يقطع וגו' ⁹ Li. ويدكر كما يوافق.

ויقال יהוה אלה תִּקֵּיל ויִמְשׁוּ בִּיהָ אֵלֵי עֵנֶד הַעִמְהִרִיתִין יִקְפּוּ הֵנָּה ויִתְּמֹהָ
 ויִבְדּוּ¹ נִבְרָךְ ויִסְיֹרוּ בִּיהָ בֵּית חֲלָף וּבֵית קִדָּם ויִזָּד בִּיהָ אֶלְמוֹסָף
 חֲסֵב מָא יִוֹקֵף ויִתְּמֹהָ עֵנֶד בָּאב דַּאר הַרְיִיס ויִקְּלוּ לְבַעֲזֵהֶם מֵאָה שָׁנָה
 בְּיוֹמֵיכֶם כֻּלְכֶם ויִבְדּוּ¹ נִשְׂדֵי כְהֵלֵן ויִסְיֹרוּ בִּיהָ אֵלֵי עֵנֶד * אַחְבָּר אֶלְאֲבָנִים²
 ויִקְלְעוּ אֶנְעָלֵהֶם מִן רַגְלֵיהֶם ויִקְדְּמוּ קִדָּמֵהֶם ויִסְגְּדוּ ויִבּוֹסּוּ אֶלְתֵּנָא עֲשֵׁר
 חֲגֵר ויִקְפּוּ עֵנְדֵהֶם מִן חֵהָ הַקִּבְלָה ויִנְהֹו נִשְׂוִי כְהֵלֵן ויִקְּלוּ יִתְהַלֵּל אֱלֹהִים
 אִין אֱלֹה אֶלֶּא אַחַד תְּלָאָה | וְכִי בִשְׁם וְתִמָּה וְלִטּוֹב לָנוּ וְתִמָּה וְקִטָּף p. 28
 אֶלְאֲבָנִים וְהוּא זֶה

וְהִיָּה בְּעִבְרַתְכֶם אֶת הַיֵּרֶדֶן וְנֹו"

וּיִנְהֹוּ בְּעִזְזֵהֶם ויִבְדּוּ אֶתְחָתָה קִדְיִשָּׁה תִּקֵּיל ויִסְיֹרוּ בִּיהָ אֵלֵי עֵנֶד בָּאב הַחֲבָא עֵנֶד
 הַקִּלְעָה ויִקְעֻדוּא הֵנָּה ויִקְּלוּ הַפּוֹאָקָא בְּנִצִּירוּ תִּקֵּיל ויִקְּלוּ כְּבִיר הַכְּהָנִים
 שִׁבְחוּ הָעָדָה תִּקֵּיל וּבְעֵדָהּ יִקָּל דְּרָאן מִבְּרַכּוּ ויִתְהַלֵּל | וְלֶךְ נְבִיעַ ויִתְהַלֵּל p. 29
 ויִבְדּוּ אִדִּיק עֲלִינֵן מִרֵּן: יִקָּל מִנְּהָ אִבְּזִי עֲרִי שִׁתִּי יִסְיֹרוּ
 בִּיהָ אֵלֵי עֵנֶד חֲגֵר הַכִּבְשִׁשׁ ויִקָּל בֵּית שִׁי עֲלֵי הַחֲגֵר הַמְּדֻקֹּר וְלֵא יִבְדּוּ
 בֵּית חִי יִנְקְרוּ בַּלְכֶּתֶב ויִנְזְלוּ אֵלֵי מִזְבֵּחַ אָדָם יִקָּל מִרֵּי בְּעִמֵּל תִּלְתִּי
 שְׁלִמְיָה ויִלְבּוּ ויִנְחוּ וּבְעֵדָהּ יִקְּלוּ אֱלֹהִים רַחֲמֵנָה וְאַחַד הוּא יִהְיֶה הַנִּכְבָּד
 וְאֱלֹהִים יִרְאֶה:

³ אֱלֹהִים יִרְאֶה • יִהְיֶה יִרְאֶה • אֲשֶׁר יֵאמָר הַיּוֹם בְּהַר • יִהְיֶה יִרְאֶה:
 בְּהַר נַחֲלָתְךָ • מִכּוֹן לִשְׁבַתְךָ • פְּעֻלַּת יִהְיֶה מִקְדָּשׁ יִהְיֶה כּוֹנֵנִי יֶדְךָ • יִהְיֶה יִמְלֶךְ
 עוֹלָם וְעֵד:

גִּלְאִי יִהְיֶה קִדְשִׁי • זֶה הַרְגְּרִיזִים בֵּית אֵל • בֵּיתוֹ וְהַר נַחֲלָתוֹ • מִכּוֹן לִשְׁבַתוֹ:
 דְּבַר יִהְיֶה אֶל אֲבִרְהָם • בְּמַהֲלֶךְ אֱלֹוִי • טוֹבִי מִי יַחַג אֱלֹוִי • ויִדְרֹשׁ יִהְיֶה עֲלֵיו:
 הָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אֲבִרְהָם • בְּמוֹבָא אֶל אֲנָה • ויִרְאֵה אֶת הַמָּקוֹם מִרְחָק • ויִבָּא
 ויִשְׁתַּחֲוֶי לֹו:

וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע • ויִפְנַע בְּמָקוֹם • ויִלָּךְ שֶׁם ויֵאמֶר • מַה נּוֹרָא
 הַמָּקוֹם הַזֶּה:

זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים • זֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם • ויִקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם • הַהוּא
 בֵּית אֵל:

חֲגֵן לִיהוָה הַיּוֹם • אֶל זֶה הַרְגְּרִיזִים בֵּית אֵל • יִהְיֶה יִנְחֵנוּ נַחַג אֱלֹוִי קְרוֹב •
 בְּיוֹמֵי רַצּוֹנוֹ:

¹ Cr 13, Li: ויבדו האלמים, and so Li. ² Cr 13, Li: אלשנים עשר אבן. ³ Cr 13, f. 15. In Li, f. 28 ascribed to Marqah, and so in LII, f. 10^b, but on f. 12^b to the High-Priest Pinhas. Not given in full in Cr 20.

¹ جاری عاده يوم موعد حج همصوت المبارك لهرجریزم یجتمعو * جميع الناس²
والمشايع علي باب الكنيسة قبل الفجر بساعة ويخرجو * الكتب ويقفون بالحجر³
ويبدأ كبير كهنة الصلاة ويقول يتהלل آلهים אין آله آلا אחד ثلاثة וכי
בשם ותמא

לשוב לנו נשאל חסדך וטובך ורחמיך וחסדיך תמלי אֲהֲנו לשמר משמרתך
חקותיך ומצוותיך ומשפטך כל הימים: יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד.
יהוה אלהינו יהוה אחד:
ויבא יעקב שלום עיר 'שכם ונו'

ويبدو הזקנים القطف ويزاد فيه מצوات וים וקציר ושבת⁴ ويقطفون من ویتע
الي وعתה ישראל ولما يصلوها يمشوا فيها ويقرو * سورة بسورة⁵ الي عند
زيتونه כי תצא למלחמה الثانية يقعدو⁶ عندها حتي يصلوها ويسيرو فيها
الي عند حجر והיה אם שמעו תשמעו⁷ يقعدو⁸ هناك * ويقرو حتي يصلوها
يمشون في بدو⁹ يفتح ويسيرو الي وقفه והיה כי יבאו يقفون¹⁰ هناك حتي
يصلوها يمشو فيها الي مأكده وتختمو التوراة ويقال | تורה ותמא נברך
יתא ותמא¹¹ ויתהלל תפיל ודרן חילה רמה שמע בקלן ומרע אלהים
אל עליון והא מלך רחמן וישתבח:

Cr 20, p. 26

תהותה הסאה והתהבים יתחנו • במה אנן * שמרים: מה¹² נלא להם
אדונן משה • דמע הספרים: מהם אהלן הימים • רבון נחג לזה אחד
ההרים: טובי סיעתה יהונו כהלון מנצירים: ויטהרו הלבבים והיצרים:
במימר כארזין ואמרים ותמא

ועל פתח רחמיך ותמא וכי בשם ותמא וקצי הבריה תפיל ויסירו في بدو
ברוך | אלהנו الي * وقفه בריך אלהנו يقفون هناك وتختموهم¹³ ويقال יתהלל
אלהים אין אלה אלא אחד ثلاثة וכי בשם ולטוב לנו ותמא وقطف صغير
يفهمو المشايخ الي عند بיום הבראם יقال יתהלל תפיל וברוך¹⁴ אלהנו¹⁵

p. 27

¹ Cr 13, f. 2^b; Cr 20, p. 25; LI, f. 16^b (cf. LII, f. 2^b). ² Cr 13 الجماعة
LI المشايخ والجمعة. ³ Cr 13, LI الكهنة شني مكتبيم. ⁴ Cr 13, LI, II
سورة فوق وسورة تحت LI. ⁵ Cr 13, LI. ⁶ Cr 13, LI. ⁷ Cr 13, LI. ⁸ Cr 13, LI. ⁹ Cr 13, LI. ¹⁰ Cr 13, LI. ¹¹ Cr 13, LI. ¹² Cr 13, LI. ¹³ Cr 13, LI. ¹⁴ Cr 13, LI. ¹⁵ Cr 13, LI. ¹⁶ Cr 13, LI. ¹⁷ Cr 13, LI. ¹⁸ Cr 13, LI. ¹⁹ Cr 13, LI. ²⁰ Cr 13, LI. ²¹ Cr 13, LI. ²² Cr 13, LI. ²³ Cr 13, LI. ²⁴ Cr 13, LI. ²⁵ Cr 13, LI. ²⁶ Cr 13, LI. ²⁷ Cr 13, LI. ²⁸ Cr 13, LI. ²⁹ Cr 13, LI. ³⁰ Cr 13, LI. ³¹ Cr 13, LI. ³² Cr 13, LI. ³³ Cr 13, LI. ³⁴ Cr 13, LI. ³⁵ Cr 13, LI. ³⁶ Cr 13, LI. ³⁷ Cr 13, LI. ³⁸ Cr 13, LI. ³⁹ Cr 13, LI. ⁴⁰ Cr 13, LI. ⁴¹ Cr 13, LI. ⁴² Cr 13, LI. ⁴³ Cr 13, LI. ⁴⁴ Cr 13, LI. ⁴⁵ Cr 13, LI. ⁴⁶ Cr 13, LI. ⁴⁷ Cr 13, LI. ⁴⁸ Cr 13, LI. ⁴⁹ Cr 13, LI. ⁵⁰ Cr 13, LI. ⁵¹ Cr 13, LI. ⁵² Cr 13, LI. ⁵³ Cr 13, LI. ⁵⁴ Cr 13, LI. ⁵⁵ Cr 13, LI. ⁵⁶ Cr 13, LI. ⁵⁷ Cr 13, LI. ⁵⁸ Cr 13, LI. ⁵⁹ Cr 13, LI. ⁶⁰ Cr 13, LI. ⁶¹ Cr 13, LI. ⁶² Cr 13, LI. ⁶³ Cr 13, LI. ⁶⁴ Cr 13, LI. ⁶⁵ Cr 13, LI. ⁶⁶ Cr 13, LI. ⁶⁷ Cr 13, LI. ⁶⁸ Cr 13, LI. ⁶⁹ Cr 13, LI. ⁷⁰ Cr 13, LI. ⁷¹ Cr 13, LI. ⁷² Cr 13, LI. ⁷³ Cr 13, LI. ⁷⁴ Cr 13, LI. ⁷⁵ Cr 13, LI. ⁷⁶ Cr 13, LI. ⁷⁷ Cr 13, LI. ⁷⁸ Cr 13, LI. ⁷⁹ Cr 13, LI. ⁸⁰ Cr 13, LI. ⁸¹ Cr 13, LI. ⁸² Cr 13, LI. ⁸³ Cr 13, LI. ⁸⁴ Cr 13, LI. ⁸⁵ Cr 13, LI. ⁸⁶ Cr 13, LI. ⁸⁷ Cr 13, LI. ⁸⁸ Cr 13, LI. ⁸⁹ Cr 13, LI. ⁹⁰ Cr 13, LI. ⁹¹ Cr 13, LI. ⁹² Cr 13, LI. ⁹³ Cr 13, LI. ⁹⁴ Cr 13, LI. ⁹⁵ Cr 13, LI. ⁹⁶ Cr 13, LI. ⁹⁷ Cr 13, LI. ⁹⁸ Cr 13, LI. ⁹⁹ Cr 13, LI. ¹⁰⁰ Cr 13, LI. ¹⁰¹ Cr 13, LI. ¹⁰² Cr 13, LI. ¹⁰³ Cr 13, LI. ¹⁰⁴ Cr 13, LI. ¹⁰⁵ Cr 13, LI. ¹⁰⁶ Cr 13, LI. ¹⁰⁷ Cr 13, LI. ¹⁰⁸ Cr 13, LI. ¹⁰⁹ Cr 13, LI. ¹¹⁰ Cr 13, LI. ¹¹¹ Cr 13, LI. ¹¹² Cr 13, LI. ¹¹³ Cr 13, LI. ¹¹⁴ Cr 13, LI. ¹¹⁵ Cr 13, LI. ¹¹⁶ Cr 13, LI. ¹¹⁷ Cr 13, LI. ¹¹⁸ Cr 13, LI. ¹¹⁹ Cr 13, LI. ¹²⁰ Cr 13, LI. ¹²¹ Cr 13, LI. ¹²² Cr 13, LI. ¹²³ Cr 13, LI. ¹²⁴ Cr 13, LI. ¹²⁵ Cr 13, LI. ¹²⁶ Cr 13, LI. ¹²⁷ Cr 13, LI. ¹²⁸ Cr 13, LI. ¹²⁹ Cr 13, LI. ¹³⁰ Cr 13, LI. ¹³¹ Cr 13, LI. ¹³² Cr 13, LI. ¹³³ Cr 13, LI. ¹³⁴ Cr 13, LI. ¹³⁵ Cr 13, LI. ¹³⁶ Cr 13, LI. ¹³⁷ Cr 13, LI. ¹³⁸ Cr 13, LI. ¹³⁹ Cr 13, LI. ¹⁴⁰ Cr 13, LI. ¹⁴¹ Cr 13, LI. ¹⁴² Cr 13, LI. ¹⁴³ Cr 13, LI. ¹⁴⁴ Cr 13, LI. ¹⁴⁵ Cr 13, LI. ¹⁴⁶ Cr 13, LI. ¹⁴⁷ Cr 13, LI. ¹⁴⁸ Cr 13, LI. ¹⁴⁹ Cr 13, LI. ¹⁵⁰ Cr 13, LI. ¹⁵¹ Cr 13, LI. ¹⁵² Cr 13, LI. ¹⁵³ Cr 13, LI. ¹⁵⁴ Cr 13, LI. ¹⁵⁵ Cr 13, LI. ¹⁵⁶ Cr 13, LI. ¹⁵⁷ Cr 13, LI. ¹⁵⁸ Cr 13, LI. ¹⁵⁹ Cr 13, LI. ¹⁶⁰ Cr 13, LI. ¹⁶¹ Cr 13, LI. ¹⁶² Cr 13, LI. ¹⁶³ Cr 13, LI. ¹⁶⁴ Cr 13, LI. ¹⁶⁵ Cr 13, LI. ¹⁶⁶ Cr 13, LI. ¹⁶⁷ Cr 13, LI. ¹⁶⁸ Cr 13, LI. ¹⁶⁹ Cr 13, LI. ¹⁷⁰ Cr 13, LI. ¹⁷¹ Cr 13, LI. ¹⁷² Cr 13, LI. ¹⁷³ Cr 13, LI. ¹⁷⁴ Cr 13, LI. ¹⁷⁵ Cr 13, LI. ¹⁷⁶ Cr 13, LI. ¹⁷⁷ Cr 13, LI. ¹⁷⁸ Cr 13, LI. ¹⁷⁹ Cr 13, LI. ¹⁸⁰ Cr 13, LI. ¹⁸¹ Cr 13, LI. ¹⁸² Cr 13, LI. ¹⁸³ Cr 13, LI. ¹⁸⁴ Cr 13, LI. ¹⁸⁵ Cr 13, LI. ¹⁸⁶ Cr 13, LI. ¹⁸⁷ Cr 13, LI. ¹⁸⁸ Cr 13, LI. ¹⁸⁹ Cr 13, LI. ¹⁹⁰ Cr 13, LI. ¹⁹¹ Cr 13, LI. ¹⁹² Cr 13, LI. ¹⁹³ Cr 13, LI. ¹⁹⁴ Cr 13, LI. ¹⁹⁵ Cr 13, LI. ¹⁹⁶ Cr 13, LI. ¹⁹⁷ Cr 13, LI. ¹⁹⁸ Cr 13, LI. ¹⁹⁹ Cr 13, LI. ²⁰⁰ Cr 13, LI. ²⁰¹ Cr 13, LI. ²⁰² Cr 13, LI. ²⁰³ Cr 13, LI. ²⁰⁴ Cr 13, LI. ²⁰⁵ Cr 13, LI. ²⁰⁶ Cr 13, LI. ²⁰⁷ Cr 13, LI. ²⁰⁸ Cr 13, LI. ²⁰⁹ Cr 13, LI. ²¹⁰ Cr 13, LI. ²¹¹ Cr 13, LI. ²¹² Cr 13, LI. ²¹³ Cr 13, LI. ²¹⁴ Cr 13, LI. ²¹⁵ Cr 13, LI. ²¹⁶ Cr 13, LI. ²¹⁷ Cr 13, LI. ²¹⁸ Cr 13, LI. ²¹⁹ Cr 13, LI. ²²⁰ Cr 13, LI. ²²¹ Cr 13, LI. ²²² Cr 13, LI. ²²³ Cr 13, LI. ²²⁴ Cr 13, LI. ²²⁵ Cr 13, LI. ²²⁶ Cr 13, LI. ²²⁷ Cr 13, LI. ²²⁸ Cr 13, LI. ²²⁹ Cr 13, LI. ²³⁰ Cr 13, LI. ²³¹ Cr 13, LI. ²³² Cr 13, LI. ²³³ Cr 13, LI. ²³⁴ Cr 13, LI. ²³⁵ Cr 13, LI. ²³⁶ Cr 13, LI. ²³⁷ Cr 13, LI. ²³⁸ Cr 13, LI. ²³⁹ Cr 13, LI. ²⁴⁰ Cr 13, LI. ²⁴¹ Cr 13, LI. ²⁴² Cr 13, LI. ²⁴³ Cr 13, LI. ²⁴⁴ Cr 13, LI. ²⁴⁵ Cr 13, LI. ²⁴⁶ Cr 13, LI. ²⁴⁷ Cr 13, LI. ²⁴⁸ Cr 13, LI. ²⁴⁹ Cr 13, LI. ²⁵⁰ Cr 13, LI. ²⁵¹ Cr 13, LI. ²⁵² Cr 13, LI. ²⁵³ Cr 13, LI. ²⁵⁴ Cr 13, LI. ²⁵⁵ Cr 13, LI. ²⁵⁶ Cr 13, LI. ²⁵⁷ Cr 13, LI. ²⁵⁸ Cr 13, LI. ²⁵⁹ Cr 13, LI. ²⁶⁰ Cr 13, LI. ²⁶¹ Cr 13, LI. ²⁶² Cr 13, LI. ²⁶³ Cr 13, LI. ²⁶⁴ Cr 13, LI. ²⁶⁵ Cr 13, LI. ²⁶⁶ Cr 13, LI. ²⁶⁷ Cr 13, LI. ²⁶⁸ Cr 13, LI. ²⁶⁹ Cr 13, LI. ²⁷⁰ Cr 13, LI. ²⁷¹ Cr 13, LI. ²⁷² Cr 13, LI. ²⁷³ Cr 13, LI. ²⁷⁴ Cr 13, LI. ²⁷⁵ Cr 13, LI. ²⁷⁶ Cr 13, LI. ²⁷⁷ Cr 13, LI. ²⁷⁸ Cr 13, LI. ²⁷⁹ Cr 13, LI. ²⁸⁰ Cr 13, LI. ²⁸¹ Cr 13, LI. ²⁸² Cr 13, LI. ²⁸³ Cr 13, LI. ²⁸⁴ Cr 13, LI. ²⁸⁵ Cr 13, LI. ²⁸⁶ Cr 13, LI. ²⁸⁷ Cr 13, LI. ²⁸⁸ Cr 13, LI. ²⁸⁹ Cr 13, LI. ²⁹⁰ Cr 13, LI. ²⁹¹ Cr 13, LI. ²⁹² Cr 13, LI. ²⁹³ Cr 13, LI. ²⁹⁴ Cr 13, LI. ²⁹⁵ Cr 13, LI. ²⁹⁶ Cr 13, LI. ²⁹⁷ Cr 13, LI. ²⁹⁸ Cr 13, LI. ²⁹⁹ Cr 13, LI. ³⁰⁰ Cr 13, LI. ³⁰¹ Cr 13, LI. ³⁰² Cr 13, LI. ³⁰³ Cr 13, LI. ³⁰⁴ Cr 13, LI. ³⁰⁵ Cr 13, LI. ³⁰⁶ Cr 13, LI. ³⁰⁷ Cr 13, LI. ³⁰⁸ Cr 13, LI. ³⁰⁹ Cr 13, LI. ³¹⁰ Cr 13, LI. ³¹¹ Cr 13, LI. ³¹² Cr 13, LI. ³¹³ Cr 13, LI. ³¹⁴ Cr 13, LI. ³¹⁵ Cr 13, LI. ³¹⁶ Cr 13, LI. ³¹⁷ Cr 13, LI. ³¹⁸ Cr 13, LI. ³¹⁹ Cr 13, LI. ³²⁰ Cr 13, LI. ³²¹ Cr 13, LI. ³²² Cr 13, LI. ³²³ Cr 13, LI. ³²⁴ Cr 13, LI. ³²⁵ Cr 13, LI. ³²⁶ Cr 13, LI. ³²⁷ Cr 13, LI. ³²⁸ Cr 13, LI. ³²⁹ Cr 13, LI. ³³⁰ Cr 13, LI. ³³¹ Cr 13, LI. ³³² Cr 13, LI. ³³³ Cr 13, LI. ³³⁴ Cr 13, LI. ³³⁵ Cr 13, LI. ³³⁶ Cr 13, LI. ³³⁷ Cr 13, LI. ³³⁸ Cr 13, LI. ³³⁹ Cr 13, LI. ³⁴⁰ Cr 13, LI. ³⁴¹ Cr 13, LI. ³⁴² Cr 13, LI. ³⁴³ Cr 13, LI. ³⁴⁴ Cr 13, LI. ³⁴⁵ Cr 13, LI. ³⁴⁶ Cr 13, LI. ³⁴⁷ Cr 13, LI. ³⁴⁸ Cr 13, LI. ³⁴⁹ Cr 13, LI. ³⁵⁰ Cr 13, LI. ³⁵¹ Cr 13, LI. ³⁵² Cr 13, LI. ³⁵³ Cr 13, LI. ³⁵⁴ Cr 13, LI. ³⁵⁵ Cr 13, LI. ³⁵⁶ Cr 13, LI. ³⁵⁷ Cr 13, LI. ³⁵⁸ Cr 13, LI. ³⁵⁹ Cr 13, LI. ³⁶⁰ Cr 13, LI. ³⁶¹ Cr 13, LI. ³⁶² Cr 13, LI. ³⁶³ Cr 13, LI. ³⁶⁴ Cr 13, LI. ³⁶⁵ Cr 13, LI. ³⁶⁶ Cr 13, LI. ³⁶⁷ Cr 13, LI. ³⁶⁸ Cr 13, LI. ³⁶⁹ Cr 13, LI. ³⁷⁰ Cr 13, LI. ³⁷¹ Cr 13, LI. ³⁷² Cr 13, LI. ³⁷³ Cr 13, LI. ³⁷⁴ Cr 13, LI. ³⁷⁵ Cr 13, LI. ³⁷⁶ Cr 13, LI. ³⁷⁷ Cr 13, LI. ³⁷⁸ Cr 13, LI. ³⁷⁹ Cr 13, LI. ³⁸⁰ Cr 13, LI. ³⁸¹ Cr 13, LI. ³⁸² Cr 13, LI. ³⁸³ Cr 13, LI. ³⁸⁴ Cr 13, LI. ³⁸⁵ Cr 13, LI. ³⁸⁶ Cr 13, LI. ³⁸⁷ Cr 13, LI. ³⁸⁸ Cr 13, LI. ³⁸⁹ Cr 13, LI. ³⁹⁰ Cr 13, LI. ³⁹¹ Cr 13, LI. ³⁹² Cr 13, LI. ³⁹³ Cr 13, LI. ³⁹⁴ Cr 13, LI. ³⁹⁵ Cr 13, LI. ³⁹⁶ Cr 13, LI. ³⁹⁷ Cr 13, LI. ³⁹⁸ Cr 13, LI. ³⁹⁹ Cr 13, LI. ⁴⁰⁰ Cr 13, LI. ⁴⁰¹ Cr 13, LI. ⁴⁰² Cr 13, LI. ⁴⁰³ Cr 13, LI. ⁴⁰⁴ Cr 13, LI. ⁴⁰⁵ Cr 13, LI. ⁴⁰⁶ Cr 13, LI. ⁴⁰⁷ Cr 13, LI. ⁴⁰⁸ Cr 13, LI. ⁴⁰⁹ Cr 13, LI. ⁴¹⁰ Cr 13, LI. ⁴¹¹ Cr 13, LI. ⁴¹² Cr 13, LI. ⁴¹³ Cr 13, LI. ⁴¹⁴ Cr 13, LI. ⁴¹⁵ Cr 13, LI. ⁴¹⁶ Cr 13, LI. ⁴¹⁷ Cr 13, LI. ⁴¹⁸ Cr 13, LI. ⁴¹⁹ Cr 13, LI. ⁴²⁰ Cr 13, LI. ⁴²¹ Cr 13, LI. ⁴²² Cr 13, LI. ⁴²³ Cr 13, LI. ⁴²⁴ Cr 13, LI. ⁴²⁵ Cr 13, LI. ⁴²⁶ Cr 13, LI. ⁴²⁷ Cr 13, LI. ⁴²⁸ Cr 13, LI. ⁴²⁹ Cr 13, LI. ⁴³⁰ Cr 13, LI. ⁴³¹ Cr 13, LI. ⁴³² Cr 13, LI. ⁴³³ Cr 13, LI. ⁴³⁴ Cr 13, LI. ⁴³⁵ Cr 13, LI. ⁴³⁶ Cr 13, LI. ⁴³⁷ Cr 13, LI. ⁴³⁸ Cr 13, LI. ⁴³⁹ Cr 13, LI. ⁴⁴⁰ Cr 13, LI. ⁴⁴¹ Cr 13, LI. ⁴⁴² Cr 13, LI. ⁴⁴³ Cr 13, LI. ⁴⁴⁴ Cr 13, LI. ⁴⁴⁵ Cr 13, LI. ⁴⁴⁶ Cr 13, LI. ⁴⁴⁷ Cr 13, LI. ⁴⁴⁸ Cr 13, LI. ⁴⁴⁹ Cr 13, LI. ⁴⁵⁰ Cr 13, LI. ⁴⁵¹ Cr 13, LI. ⁴⁵² Cr 13, LI. ⁴⁵³ Cr 13, LI. ⁴⁵⁴ Cr 13, LI. ⁴⁵⁵ Cr 13, LI. ⁴⁵⁶ Cr 13, LI. ⁴⁵⁷ Cr 13, LI. ⁴⁵⁸ Cr 13, LI. ⁴⁵⁹ Cr 13, LI. ⁴⁶⁰ Cr 13, LI. ⁴⁶¹ Cr 13, LI. ⁴⁶² Cr 13, LI. ⁴⁶³ Cr 13, LI. ⁴⁶⁴ Cr 13, LI. ⁴⁶⁵ Cr 13, LI. ⁴⁶⁶ Cr 13, LI. ⁴⁶⁷ Cr 13, LI. ⁴⁶⁸ Cr 13, LI. ⁴⁶⁹ Cr 13, LI. ⁴⁷⁰ Cr 13, LI. ⁴⁷¹ Cr 13, LI. ⁴⁷² Cr 13, LI. ⁴⁷³ Cr 13, LI. ⁴⁷⁴ Cr 13, LI. ⁴⁷⁵ Cr 13, LI. ⁴⁷⁶ Cr 13, LI. ⁴⁷⁷ Cr 13, LI. ⁴⁷⁸ Cr 13, LI. ⁴⁷⁹ Cr 13, LI. ⁴⁸⁰ Cr 13, LI. ⁴⁸¹ Cr 13, LI. ⁴⁸² Cr 13, LI. ⁴⁸³ Cr 13, LI. ⁴⁸⁴ Cr 13, LI. ⁴⁸⁵ Cr 13, LI. ⁴⁸⁶ Cr 13, LI. ⁴⁸⁷ Cr 13, LI. ⁴⁸⁸ Cr 13, LI. ⁴⁸⁹ Cr 13, LI. ⁴⁹⁰ Cr 13, LI. ⁴⁹¹ Cr 13, LI. ⁴⁹² Cr 13, LI. ⁴⁹³ Cr 13, LI. ⁴⁹⁴ Cr 13, LI. ⁴⁹⁵ Cr 13, LI. ⁴⁹⁶ Cr 13, LI. ⁴⁹⁷ Cr 13, LI. ⁴⁹⁸ Cr 13, LI. ⁴⁹⁹ Cr 13, LI. ⁵⁰⁰ Cr 13, LI. ⁵⁰¹ Cr 13, LI. ⁵⁰² Cr 13, LI. ⁵⁰³ Cr 13, LI. ⁵⁰⁴ Cr 13, LI. ⁵⁰⁵ Cr 13, LI. ⁵⁰⁶ Cr 13, LI. ⁵⁰⁷ Cr 13, LI. ⁵⁰⁸ Cr 13, LI. ⁵⁰⁹ Cr 13, LI. ⁵¹⁰ Cr 13, LI. ⁵¹¹ Cr 13, LI. ⁵¹² Cr 13, LI. ⁵¹³ Cr 13, LI. ⁵¹⁴ Cr 13, LI. ⁵¹⁵ Cr 13, LI. ⁵¹⁶ Cr 13, LI. ⁵¹⁷ Cr 13, LI. ⁵¹⁸ Cr 13, LI. ⁵¹⁹ Cr 13, LI. ⁵²⁰ Cr 13, LI. ⁵²¹ Cr 13, LI. ⁵²² Cr 13, LI. ⁵²³ Cr 13, LI. ⁵²⁴ Cr 13, LI. ⁵²⁵ Cr 13, LI. ⁵²⁶ Cr 13, LI. ⁵²⁷ Cr 13, LI. ⁵²⁸ Cr 13, LI. ⁵²⁹ Cr 13, LI. ⁵³⁰ Cr 13, LI. ⁵³¹ Cr 13, LI. ⁵³² Cr 13, LI. ⁵³³ Cr 13, LI. ⁵³⁴ Cr 13, LI. ⁵³⁵ Cr 13, LI. ⁵³⁶ Cr 13, LI. ⁵³⁷ Cr 13, LI. ⁵³⁸ Cr 13, LI. ⁵³⁹ Cr 13, LI. ⁵⁴⁰ Cr 13, LI. ⁵⁴¹ Cr 13, LI. ⁵⁴² Cr 13, LI. ⁵⁴³ Cr 13, LI. ⁵⁴⁴ Cr 13, LI. ⁵⁴⁵ Cr 13, LI. ⁵⁴⁶ Cr 13, LI. ⁵⁴⁷ Cr 13, LI. ⁵⁴⁸ Cr 13, LI. ⁵⁴⁹ Cr 13, LI. ⁵⁵⁰ Cr 13, LI. ⁵⁵¹ Cr 13, LI. ⁵⁵² Cr 13, LI. ⁵⁵³ Cr 13, LI. ⁵⁵⁴ Cr 13, LI. ⁵⁵⁵ Cr 13, LI. ⁵⁵⁶ Cr 13, LI. ⁵⁵⁷ Cr 13, LI. ⁵⁵⁸ Cr 13, LI. ⁵⁵⁹ Cr 13, LI. ⁵⁶⁰ Cr 13, LI. ⁵⁶¹ Cr 13, LI. ⁵⁶² Cr 13, LI. ⁵⁶³ Cr 13, LI. ⁵⁶⁴ Cr 13, LI. ⁵⁶⁵ Cr 13, LI. ⁵⁶⁶ Cr 13, LI. ⁵⁶⁷ Cr 13, LI. ⁵⁶⁸ Cr 13, LI. ⁵⁶⁹ Cr 13, LI. ⁵⁷⁰ Cr 13, LI. ⁵⁷¹ Cr 13, LI. ⁵⁷² Cr 13, LI. ⁵⁷³ Cr 13, LI. ⁵⁷⁴ Cr 13, LI. ⁵⁷⁵ Cr 13, LI. ⁵⁷⁶ Cr 13, LI. ⁵⁷⁷ Cr 13, LI. ⁵⁷⁸ Cr 13, LI. ⁵⁷⁹ Cr 13, LI. ⁵⁸⁰ Cr 13, LI. ⁵⁸¹ Cr 13, LI. ⁵⁸² Cr 13, LI. ⁵⁸³ Cr 13, LI. ⁵⁸⁴ Cr 13, LI. ⁵⁸⁵ Cr 13, LI. ⁵⁸⁶ Cr 13, LI. ⁵⁸⁷ Cr 13, LI. ⁵⁸⁸ Cr 13, LI. ⁵⁸⁹ Cr 13, LI. ⁵⁹⁰ Cr 13, LI. ⁵⁹¹ Cr 13, LI. ⁵⁹² Cr 13, LI. ⁵⁹³ Cr 13, LI. ⁵⁹⁴ Cr 13, LI. ⁵⁹⁵ Cr 13, LI. ⁵⁹⁶ Cr 13, LI. ⁵⁹⁷ Cr 13, LI. ⁵⁹⁸ Cr 13, LI. ⁵⁹⁹ Cr 13, LI. ⁶⁰⁰ Cr 13, LI. ⁶⁰¹ Cr 13, LI. ⁶⁰² Cr 13, LI. ⁶⁰³ Cr 13, LI. ⁶⁰⁴ Cr 13, LI. ⁶⁰⁵ Cr 13, LI. ⁶⁰⁶ Cr 13, LI. ⁶⁰⁷ Cr 13, LI. ⁶⁰⁸ Cr 13, LI. ⁶⁰⁹ Cr 13, LI. ⁶¹⁰ Cr 13, LI. ⁶¹¹ Cr 13, LI. ⁶¹² Cr 13, LI. ⁶¹³ Cr 13, LI. ⁶¹⁴ Cr 13, LI. ⁶¹⁵ Cr 13, LI. ⁶¹⁶ Cr 13, LI. ⁶¹⁷ Cr 13, LI. ⁶¹⁸ Cr 13, LI. ⁶¹⁹ Cr 13, LI. ⁶²⁰ Cr 13, LI. ⁶²¹ Cr 13, LI. ⁶²² Cr 13, LI. ⁶²³ Cr 13, LI. ⁶²⁴ Cr 13, LI. ⁶²⁵ Cr 13, LI. ⁶²⁶ Cr 13, LI. ⁶²⁷ Cr 13, LI. ⁶²⁸ Cr 13, LI. ⁶²⁹ Cr 13, LI. ⁶³⁰ Cr 13, LI. ⁶³¹ Cr 13, LI. ⁶³² Cr 13, LI. ⁶³³ Cr 13, LI. ⁶³⁴ Cr 13, LI. ⁶³⁵ Cr 13, LI. ⁶³⁶ Cr 13, LI. ⁶³⁷ Cr 13, LI. ⁶³⁸ Cr 13, LI. ⁶³⁹ Cr 13, LI. ⁶⁴⁰ Cr 13, LI. ⁶⁴¹ Cr 13, LI. ⁶⁴² Cr 13, LI. ⁶⁴³ Cr 13, LI. ⁶⁴⁴ Cr 13, LI. ⁶⁴⁵ Cr 13, LI. ⁶⁴⁶ Cr 13, LI. ⁶⁴⁷ Cr 13, LI. ⁶⁴⁸ Cr 13, LI. ⁶⁴⁹ Cr 13, LI. ⁶⁵⁰ Cr 13, LI. ⁶⁵¹ Cr 13, LI. ⁶⁵² Cr 13, LI. ⁶⁵³ Cr 13, LI. ⁶⁵⁴ Cr 13, LI. ⁶⁵⁵ Cr 13, LI. ⁶⁵⁶ Cr 13, LI. ⁶⁵⁷ Cr 13, LI. ⁶⁵⁸ Cr 13, LI. ⁶⁵⁹ Cr 13, LI. ⁶⁶⁰ Cr 13, LI. ⁶⁶¹ Cr 13, LI. ⁶⁶² Cr 13, LI. ⁶⁶³ Cr 13, LI. ⁶⁶⁴ Cr 13, LI. ⁶⁶⁵ Cr 13, LI. ⁶⁶⁶ Cr 13, LI. ⁶⁶⁷ Cr 13, LI. ⁶⁶⁸ Cr 13, LI. ⁶⁶⁹ Cr 13, LI. ⁶⁷⁰ Cr 13, LI. ⁶⁷¹ Cr 13, LI. ⁶⁷² Cr 13, LI. ⁶⁷³ Cr 13, LI. ⁶⁷⁴ Cr 13, LI. ⁶⁷⁵ Cr 13, LI. ⁶⁷⁶ Cr 13, LI. ⁶⁷⁷ Cr 13, LI. ⁶⁷⁸ Cr 13, LI. ⁶⁷⁹ Cr 13, LI. ⁶⁸⁰ Cr 13, LI. ⁶⁸¹ Cr 13, LI. ⁶⁸² Cr 13, LI. ⁶⁸³ Cr 13, LI. ⁶⁸⁴ Cr 13, LI. ⁶⁸⁵ Cr 13, LI. ⁶⁸⁶ Cr 13, LI. ⁶⁸⁷ Cr 13, LI. ⁶⁸⁸ Cr 13, LI. ⁶⁸⁹ Cr 13, LI. ⁶⁹⁰ Cr 13, LI. ⁶⁹¹ Cr 13, LI. ⁶⁹² Cr 13, LI. ⁶⁹³ Cr 13, LI. ⁶⁹⁴ Cr 13, LI. ⁶⁹⁵ Cr 13, LI. ⁶⁹⁶ Cr 13, LI. ⁶⁹⁷ Cr 13, LI. ⁶⁹⁸ Cr 13, LI. ⁶⁹⁹ Cr 13, LI. ⁷⁰⁰ Cr 13, LI. ⁷⁰¹ Cr 13, LI. ⁷⁰² Cr 13, LI. ⁷⁰³ Cr 13, LI. ⁷⁰⁴ Cr 13, LI. ⁷⁰⁵ Cr 13, LI. ⁷⁰⁶ Cr 13, LI.

¹ בשם יהוה נשרי:

צלול לילת מועד חג המצות רמשה: שריו הצלות בארזין ואמרים ועל פתח
רחמיק² וקצי הבריה ואלקטף שבת ומצות וקציר וים ועלי כל سفر קרנה
לל³ ועל אחר התורה יתמר תורה

Cr 20, p. 23

ויתהלל תליל ובריק אלהנו ויהוה אלה חליל ונברך והמוסף בה:

מועדי יהוה ותמא יברכך יהוה ותמא ברוך מן דאמר שבע שבתות
ותמא ששת ימים תאכל מצות ותמא⁴

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר ויצא מכתב אחד ויתמר ניזל מן גיר
חלק ומן נשרי כהלן המאט וקדישה ואה רבה וילבו | כי בשם ושמע
p. 24 ישראל * ויקרא עלי הכתב الصورة المتقدم ذكرها في القطف⁵ ואתהו דבריק
עלמה תרח רחמיק ותמא והסגודות שלשה:

אלול מועדי יהוה ותמא וברוך מן דאמר שבע שבתות ותמא

الثانية يبركك יהוה וישמרך ותמא

الثالثة ששת ימים תאכל מצות ותמא

ויתמר יהוה אל רחום וחנן ומרן יקבל צלואתכון ואה קהל כלל ויתמר
מליפוט מן מימר אדונן אבישע רצון יהוה עליו אמן: * كان يقول الرئيس
ورا الست⁶

תנים יומה מאה שנה • אה סדר אחינו: המזדמנים אנה • ומן לא אלו
אלינו: יחדש אלה כל עדנה • וינשם נפשותינו: על הר השכינה • מחר
פני אלהינו: ועמה ואזינה⁷ • למשמע מימרינו: עד נימר 'בלב כנע •
'בדחלה ובארכלנו:

* جواب دلעלם ברישה ובעקבה⁸:

ثم يقول الامام بריך אלהנו תליל ויתמר בארזין ועל⁹ פתח רחמיק וכי בשם
וקצי הבריה ובעד יתהלל אלהים¹⁰ ותנים יומה מאה שנה יסי¹¹ ויכוננו
الجماعة¹² متفرقين التوراة لعند ועתה ישראל:

الله لا يقطع عوايد يشرال امين

¹ Cr 20, p. 4; Cr 13, f. 1^b; Li, f. 6 (cf. Li, f. 1^b). ² Cr 13, Li ins. וכי בשם.

³ Cr 20, Li give them in full. ⁴ Li adds ותמא יתח יהוה. ⁵ Cr 13, Li והמקרא.

על המכתב בחרש הראשון الذي بعد ובראשי: ⁶ Cr 13, Li om. ⁷ Cr 13,

האזינה. ⁸ Cr 13, 20, Li om. ⁹ Li om. ואמרים ואל ¹⁰ Li ins. תליל.

¹¹ Li om. ¹² Cr 13, Li المشايخ.

בה מים הים נבקע: ועברו בו וצאו על יד שליח • והיו מן דבבין רחוקה:
קאי בזה אימנך • ואמר בנפש צדיקה: ודבעי לבר מנך • בלש ולא אשקח:
ותתמלא 'במשמר השבעים • אנוסה רבבך בחזקה: ותמשק על גוים רבים •
ועליך לא ימשקה:

אלהי פינחס הקדוש • דמן חליץ קדש: דביומי אביו הוה נגוש • ולבש בנדי
הקדש: ואשתאי בקנאתו • מה בו אלה בו אפרש: במישבו את אמאתו •
והמנפה מעל עמו חבש: השיב את אמתי בקנאו • אמר ירוש על כל ירש:
והיתה לו ולזרעו • זאת סגולה לא אורש: מן אחד לאחד מתשרשרה • וכל
מהם מתבחר ומתפרש: על זה קם מסורה • מזה נחל ומפרש: במדבר
ירוש • דו לבגדים לבש: רישין בו תתנשא • מי יוכל יכנש: סדר נקיבותו •
ומי יוכל החבוש יחבש: הך תהו ובהו גליגאתו • ודבביו כעור ישמש: זכרונ
כמרדרור • שב יהוה עליו לשש: וכן זרעו הטהור • דבפניו נגוש: הך קטרת
סמים דקה • מנשקה ריח לכל נגש: רקח מרקחת מעשה רקח • ממלחת טהור
קדש: קדשון גליה • הך הירח והשמש: וידיון מליה • בכל מה ידרש:
במימר והמעשה • היום ומחר ואמש: ומימריין בלב דשא • דמע דמים ודמע
דאש: ומימריין קמיכון • הך מן חפץ לקשש: יהוה ישמר חייכון • וכל דבב
מפניכון יגרש: וכן ישמר חייכון • ויחסי יתכון מכל באש: ויהונו טבין כל
שביכון • ושנאיכון יכחש:

תנים יומה תנים יומה • אני אמיר לוכון: סדרה המודרמה • אנה ובכל
אתריכון: ויסיר פנותה מעליכון • ומעל כל קהליכון: ותראו יומי רחותה
ביומיכון • ויעלי דרניכון: ומאה שנה זה היום • ישוב אליכון: ואתם בשמח
ושלום • אמנים באתריכון: | ותראו המשכן קאי • על קדש טבריכון: בעמל f. 74
משה הנבי • קדש כל נביכון: וכן ישמר חייכם כלכם • אתון וסדר קהליכון:
ותעשו יומי מועדיכון • אתון ובניכון: בעמל זכאי העולם • ויוסף אביכון:
ובעמל משה ברה דעמרם • קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי •
קטרת קדש משכניכון: וחתמת מימרי • כן ירתי חייכון:

جوابه ويعبر יהוה על פניו:

عليه ايضاً بيت علي الكيمى نغم مسبح تاليف زקן ישראל בזבנו
الشيخ ابراهيم العبد رحمة ونو

מה טב וברך זה המועד • דו מועד הרחמים והרתו:

שמו • יקחו וישארו: תביאמו ותטעמו • על במתי הארץ ירכבהו: תהומת
בלב ים בקעהו • בדיל יטש אלה בשהו: ומבחר שלישיו טבעו • לית לו מי
יושיעהו: מי כמוך באילים יהוה • תנופת שדה יאכלהו: מלכה חיה רמה •
דבש מסלע ייניקעהו: ובזה השבוע הביאו • בים סוף יוציאהו: ובשבוע
השביעי אשמיעו • דבריו ואבדילהו: שמור את יום השבת • לקדשהו:

יהוה הו האלהים • קדוש הקדושים: י"ה ה"ה ירוש הירושים: י"ה ה"ה f. 73
דעל פיו בוראיה מתעשים: י"ה ה"ה דקדש יום שבתה ושם קדשיו
מתפרשים: י"ה ה"ה דפקדן במשמרו על יד דמע בני שם: י"ה ה"ה דפדה
אב[ותינו] מיד הספים¹ הבישים: י"ה ה"ה דהוציון בזה ראש החדשים:
י"ה ה"ה דפקדן נקרב קרבן מן עזים וכבשים: י"ה ה"ה דשם שבתה
ומועדה תריון מתכנשים²:

תלו ידיכון ותאמא

לרבה ותאמא

לאלה אלהי הרוחות: לאלה מברי הבוראות: לאלה דשלח משה נבי
כל הדורות: לאלה דהציל עמו בסימנים ואותות: לאלה דפרש לן על ידו
שבתות ומועדים קדשיון עצומות: לאלה דשם מנן זה שבת מועד חג המצות:
לאלה דשם בו חג לקדש הנבעות: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ותאמא

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד ק[דש] ה[וא] ע[ד] ד[ל]עלם וקני שומיה
וארעה:

כריואן יתוקרו • משם מי אתוקר: בון העמים יתפארו • במעשה והמימר:
משם מי דאנציר במימרו • ואנכי עפר ואפר: ומשם יצחק ברו • דלבירותה
ועפר: ומשם מי אקים נדרו • והוציא המעשר: ומשם מי אמר ומהרו •
ואגלת חרותו בכל דור ושר: ומשם מי דאמר ואשירו • בקצת אז ישר:
באהלין דאתוקרו • יסגי לך כל איקר:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר • דכל אחד מנן לקח: מיתוביתה רבתה ולא סר •
ואתה שבתה לון צדיקה: יקבץ נדח עדתך • ומרורה ימתיקה: ויעלי מיתוביתך •
וישמח שחוקה: ויגלי לך אמן פשר • מן פנותה ומצוקה: ויתמר לך אשיר
f. 73^b ישר • ושמרת את החקה: הזאת למועדה • ממך לא יריקה: | וישימה לך
תמידה • בכוח יד חחוקה: עד תגלי מיד פרעה זבן אהן • פרקן וחניכיו
צדיקה: כמה עשה לאבהתן • ותהי במצרים צעקה: ויסע מלאך וזה אלי •

זה חה לאִי עלי הללו • תמיד לנו יומי: דעברו ואולו • ומה דאנון קרמי:
 וגם הנם הלם • אודי הבריו עלמי: אמצאני על דת משה • ושם בו קוממי:
 טוב ישראל ומה לו • בד הושם בתיבת גמי: ראה פרעה וחילו • באדה את
 גמי: בוכי ערִיִה • אשר בה אתרמי: על יד רום נבייה • דאמר לו הוצאת
 את עמי: דאמר הנה אנכי בא למוצאו • ובמימך עמי: ואמרו לי מה שמו •
 מה יהיה מניבות פממי: אניב לה מרה ואמר • אהיה אשר אהיה זה שמי:
 קדם זה ובתר • וִוילה דעמי: חזה המצרים הך הִו • מתרחצים על חרטמי:
 דיניה עליון אתרברבו • ושגר זה מה אשתמיע: במכות כל שנא • והיית אך
 שמיה: שלש פעמים בשנה • ומי לך בזה דמי: קעם בעשרות מועדיו • את
 קרבני לחמי: אשה ריח ניחח במועדיו • וזה רחוק כל טמא: אלהותה רבתה •
 לית לעורן בה למי:

הרוממות למרן • ישר לאשר ישיר: דו בנגלאן ובנסתרן • עמי וידע מה
 טמיר: וצפינתי פענה • יוציא זה וישביר: לכם צריך מזונה • בשבתנו על
 סיר: לחם נדיב תקריב • מתוך לבב אנציר: כי נפֹושה קריב • במי יקמיר:
 קטרת תשבחתו • מיד אביר גביר: במימרו ועשותו • ויזכר ויכיר: מי עשה
 עם אבהתו • במוצא מכור אסיר: על יד עברו ובן ביתו: דאמר עליו ויסתיר:
 פניו מראות הסנה • וזה קרן עורו ואניר: מן הסנה אל הסנה • אשתלח עד
 f. 72^b יסיר: | מה דהִו פרעה לון לחץ • ורב למען ספיר: שמי בכל הארץ •
 במעשיו עם האיש הזוכיר: וחדות עלמה קמת • לנו מן זה במה סופיר: עד
 יהי ועד אמת • וזה וזה קטיר: בכוכבי לִי • דאתבראו להאיר: הכהן והנביא •
 דכל מהם אמסיר: לדרגתה רבתה • ויקבאע ויעביר: לפניו מה אתעשה •
 מבראשית ועד אחיר: אהן כֹּת משה • * דעד לעלמה¹ תדיר: אנגד מיד הקשה •
 בתר מימר העתיר: בעדי רב ויושיע • מזה הרגז אסגיר: ויסגיר יהוה הכל •
 ושם כל בכור קביר: ועמו פסחו אכל • צלי אש ופטיר: ולעיני כל מצרים
 צא • והוא הך לפניך ספיר: טורים טורים תצא • שפיר שמח שכיר: שכיר
 והוא בא בשכרו • מן האזרח ומן הגיר: ולזה לאמר אשירו • בתר נביה אז
 ישר: ובתר שרו ישרו • במספר לחג הקציר: וזה הוא הנזיר • לראש ולקדקד
 נזיר: ומחר פתח המספר • תספרו ותהיה סדיר: במקום הקדש • אה שמעיו
 מה דאמיר: במקדוש שמו הקדוש • הממן לעלם התדיר:

הן היה כדבר הגדול הזה • הך הנשמע כמהו: בים חומה מזה ומזה •
 וישראל בו הביאו: ועתה הנה הבאתי • מה בו אסגילחו: עזי וחמרתי • זה
 אלי ואנֶהו: אלהי אבי • וארוממנהו: דשלח לנו נור לִי • אשר ידעהו:
 יהוה גבור במלחמה • בזה הריאו: הים להם חומה • בתהללות ישמנהו: יהוה

¹ דרלמה P18.

ולא יכל להתמהמה • וגם צדה לא עשו להם • כי גרשו אתם • כל מצרימה •
 וישא העם את בצקו • כל איש בשקו • עדן נפקו • ואתפרקו • מזה קם עמלו •
 חנות מצות • דכרן הפצות • והרצות • המתפרצות • כי אמר • למען תזכר •
 בכל אתר • יום אשר • יצאו אבותיך במשכילו •

ואתקומם • שבעת אימם • עד אתקדם • זה היום הרם • שבו ישבתו • סדר
 ערתו • באשמחותו • ובזהותו • בתשבחן והצללו •

וחתמת השבע • ויקח מן הבא • בידו ויבא • לתוך הגבע • ולא יבוא השי (?) •
 להר הקדשי • עד לא ינשי • מצות משה • ויחנו ויתמלו •

יהיה מברך • עליך ועל סדרך • ומחר אמרך • ראש מספרך • יחניאך בו •
 וכל שעה ישיבו • אליך בחדבו • ושיאלך יניבו • בכל מה תסתכלו •

ומרן צלותך יקבל • ויעני מה את שאל • וישמע מה תמלל • ולך יציל • מכל
 סנא • ומכל שנא • וישימך בששונה • ותנים יומה מאה שנה • לזה היום
 תמשלו •

f. 65 בעמל אדם ונח • ומי אמר הנה נא • ויצחק ומי בנה • מציבה בהר השכינה •
 ומי ערק מן הזנה • ונביה מימנה • ואהרן כהנה • ובניו ומי קנה • ובירו הזנים
 אתקטלו • ובקדוש מן דאמר ח[קת] ע[ולם] ת[היה] • שבעת ימים מצות
 תאכלו •

עורן כן שבחו עליו עוד מן מימר מתנה המצרי יסלח וגו'

לך אנן משבחין • מה רבך ועצמך • נצפי חכמתך בן • ונסגד לקנומך • לך
 נשתחבד ונשבח • ונשתחזי לגרמך • אנדית עלמה וכל דבה • וקטרת עמה
 קיאמך • ובששת ימים חדרת • כל מוצא בעולמך • ויום השביעי קדשת •
 ואסגלת' בו עמך • על יד נביאך דשלחת • במופתים מעמך • לפרעה בה
 אברת' • ברב גאון נקמך • במצרים עשרה • אם בה עלה ואם בה מכ[ה] •
 ובים סוף עשרה • זה בה אתקף וזה בה מך • ביט יסע ויבא • אקבע מימי
 שמך • ושבנו לחרבה • ובנוסה ונסו ממך • טובך תשמר מה לך אתעבד •
 ועמודי עננה ואשתה קמך • ומשה בן יוכבד • דו אלה ארימך • ועל סדר
 העמים נשאך • בברכות אביך ואמך • ונברכו בך כל משפחות הארץ ובזרעך •
 והנה אנכי עמך • כל זה שרי בכם • ונתן רחמים ורחמך • ועבדתם את יהוה
 אלהיכם • וברך את לחמך • טובך תהי תהב • ויהי זה בפמך • טובה פמה
 דיהב • תשבחן לשמך •

תשבחתי מחוץ ומבית • מן לבו וכן מן פמי • לרעי אתי מאז הדי' • בלחץ

f. 72 אבי וקרב עמי • | והוציאני מן כסי אל גלי • וכוונן בשרי ועצמי • והטיב אלי
 זה אלי • ואזח נשמת חיה בנשמי • ושם בי רחצה לממללה • ומדע מבשב
 לדבירות עולמי • ועל מימר לית אלה אלא הוא • אחד הבריו לנקמי • ועל

יפה טב מראה • בעיני מרי • עת אתקרי: בין סדרי • כי הסוד אמר • לי
בסתר: קח לך ספר • ואלף וביאר: לך תשבחן ומללו:
כי מן יקראו • ומן ישמעו • ויצית במדעו: תמן יפלאו • וימר מה טבו •
ומה רבו: ומה אנלא בו • בראשו ובעקבו: ובגללו:
אתוקר אמורו • ולבש נזרו • בין סדרו: במדע ומפתרו • כד אמר מראש •
מה הוא דרוש: מן האל הקדוש • וקמין פרוש: מן כל חילו:
ובמאודו יקדש • השם המתפרש • הירוש לכל ירש: המאסי לכל באש •
ובנורו ובנפלאו • הדמע נשאו: וברחו • מן בצבאו: ומן קהלו:
ושמו ריטור • ולכל רז פתור • ולכל מדע יתור: ובלבו סדור • נהרי ימה •
ונהרי שומה: ונהרי עלמה • ברבו תקומה: בלבו הקהלו:
מתגללים • מתקבלים • הק קולים: מקהלים • כארבע אקרים • באדם
סדורים • מסתתרים: אש ורוח ומים וחפרים • כל אחד לחברו: קובלו:
ואנה ינדי • הנבון עמדי • רז מן אל שדי: בו מצתמדי • ויגלנה לידך •
וייגידך • וינגדך לאשר פקדך: האל ביכלו:
והפוקיד יסד • על ארכון חסד • יקיר בו ויכבד: שמו בן יוכבד • דבחרו
נביא • שליח מהביא: קדש כל כתבי • ובו מצי: לעם קדש מרד אסנלו:
ואת הו הזוכיר • למען ספיר • מה אסתיר: מן רז מתפחר • הוא סגולך •
ופללך: ומהללך • ובגללך: שלחו במללו:
אמר לעמך • מן עבר מן פמך • בדברי עמך: וכן תלימך • יהי לך משני •
בעשות סימני: בגלל מחנה • ישראל בני: עד תצילו:
מתחת יד פרעה • הסרוע • הוא וסדרו • אשר כפרו: ואני אפדי • עמי
למעבדי: ועל פרעה אנדי • כל צרר וידי: בכל גבולו:
ועדן הלך • וצמת קהלך • ואמר לך • במצילך: ויעש האותות • והנפלאות •
אחד עשר מלאות: מתודעות: במצרים נפלו:
וזה המופת • ראשו על שפת • ימה בתקופת • ורוח מרחפת: על פני המים •
היא רחמים • לדמע כל העמים • עת היו קעמים: על ימה בדחלו:
וראו הדבב • עליון סבב • הק השרב • פרעה וכל המרכב: ומשה צעק •
האל הצדק • ואנאב ואדיק • לו מה תצעק: והשם בידך פעלו:
והמטה לקח • וליים בקע • ובו אשקח • שנים עשר פרקה: וילך ישראל •
בטב שביל • בקל תשבחן אל • ואהרן ומרים והקהל סגיל: יהוה גבור
במלחמה¹ יהללו:
והמוצא בחדבן • בתר מיכל קרבן • בחצי הליל הטבן • הק מה מרן צון:
ערן פסח • עלינן נסע • עמה בטב מסע • ובטל רתות רססה: בעמוד אש
וענן יטללו:

P18, f. 64^b

¹ במלחמה P18.

وزفة ششت ימים תאכל מצות: وتعام وكرزنة ثلاثة

عليه ايضاً شيرة على وزنها من قول المرحوم العم الشيخ مفرج المفرج
تغمده الله تعالى برحمته امين

¹אה ישראל אשירו • חג המצות ואוקרו • ואודו למרכון ואמרו • אה קהל
ישראל אשירו:

f. 158 אשירו לאלה אה עם רם • דפדה אבהתך ממצרים בריאם • והשיעו על ידי
בני עמרם • בין המגדל ובין הים:

הים הוה ירחף • על ישראל והרצון ישקף • והמצרים הוו באף ובקצף • גוי
נאה שם רדף:

רדף פרעה וכל צבאו • אל ימה ומנה מה צאו • ומשה ועמה צאו ושבחו •
דברי יהוה שמעו²:

באו עדת פרעה הרשע • בים בקצף וגרושה • ודבתוך הים הלכו ביבשה •
עדת משה הקדושה:

גרושה הוה לכל מצרים • ורתו הוה לעם העברים • והם בימה עברים •
ותמח לשני גוים ברים:

עדת המצרים אציקת • וממלכותם אזלת • וממלכות ישראל אחלת • זכות
הצדיקים אדיקת:

הים על מצרים קפיל • וישראל משירים לאל • עת ראו אויב צליל • אז
ישר משה וישראל:

f. 158^b מצראי הוו בטלומה • ותפל עליהם אימה • וישראל הוו בלב שמח • טוב
אלהים אדיק שם:

משה בן עמרם נבינו • אשר פדה אבותינו • טובינו וטוב בנינו • יפה לנו
כל יומינו:

אה ישראל כלכם • מאה שנה תעשו מועדיכם • ותתפדו מן דבביכם •
כפדיון אבותיכם:

וישמר חיי הצמידים • דבזה אתר נועדים • מאה שנה בזהים וחדים • תנים
יומה במועדים: وتامة

זאפה ששת ימים וكرزنة ثلاثة والله اعلم بكل شي³

⁴عليه ايضاً تاليف اسحاق ولد سلامة هكهن هلولي رحمة الله عليه
הב לן משבחה • בכל שעה • מן טב מדעה: למרן משלחה • בנציר לב
תצא • מן קצה אל קצה: השמים תמצא • רתות מתפרצה: מן התמיד בנדלו:

¹ Not in P 18. ² שמחו L6. ³ L6 ends here. ⁴ P 18, f. 64 has the following pieces: the readings are in many cases doubtful: not in L6.

בקדוש מן דאמר ששת ימים תאכל מצות • וביום השביעי חג ליהוה:
יתהלל אלהינו:

* וכי בשם ולטוב לנו¹ • וקטף הזכאים ושמוען ותניו • ואלה יקבל
מנוכחן מאה שנה • תנים יומה מאה שנה² •

الله لا يقطع عوايد يشرال

شيرة علي آاه קהל علي وزن מוראה לאלהינו מוראה ללמרחום העו ענה
אברהם הקבצי הרחמים עליו ירצי אמן:

³ טוביכון אה ישראל תשמרו • חג המצות ותימרו • כלבון פם אחד בנצירו •
אה קהל ישראל אשירו:

אשירו לאל בקול רם • דהציל עמו ממצרים בשלם • והושיעו מן פרעה
הזידים • בין המגדל ובין הים: f. 157

הים הוה שכן טרף • על ישראל הוה ירחף • ולמצרים הוה ננף • נוי גאה
שם רדף:

רדפו המצרים עד באו • אל ימה ומנה מה צאו • וישראל צאו ושבתו •
דברי יהוה שמעו:

עדת פרעה הרשע • באו בים בקצף וגרושה • ודבאו בים ביבשה • עדת
משה הקדושה:

ראו זה התמוח בין תרים • גוים הוו בים עברים • זה צלל וזה עלה בשרים •
ותמח לשני גוים ברים:

ממלכת פרעה אזלת • וממלכת ישראל אחלת • ויומי רחותה אישקפת •
זכות הצדיקים אדיקת:

זבן עמו עמה והסגיל • הרבב בקצף גדיל • ועל שפת ימה נפיל • אז ישר
משה וישראל:

טובך למרך תשמע • אה ישראל ותשמח • דאֶקֶך מן ימה בשמח • טוב
אלהים אדיק שם: f. 157^b

מרן בטובו השקף עלינו • וזכר ברית אבותינו • ואבד כל דבבינו • יפה
לנו כל יומינו:

נשאל יהוה אלהיכם • אן יפדה אתכם • מידי דבביכם • כפדיון אבותיכם:
תשתמרו אה מן אנה צמידים • האבות ומן הילדים • ותהונו תמיד בזהם
וחדים • תנים יומה במועדים: ותאמ

¹ P18 om. ² P18 originally ended here: the pages which follow are
a later addition. ³ Not in P18.

ראש המועדים • החסדים • דבו הוֹ מתפרים • מן המרודים • המזידים • פרעה ועמו הטלומה:

בתר כל מופת • ומופת • כהם לא עין עֲמַת • ולא | שמעת • אונת: אחד f. 155^b
עשר מספרם • ומנינם • ומפתרם • אחרם • מות בכוריהם • ובכורי ישראל בשלמה:

ותהי במצרים צעקה • שחוקה • בהר ובבקע • על מות בכוריו בדקיקה •
וישראל ביד חזקה: יצאים טכסים • טכסים • אכלסים • ברכבים והסוסים •
הך עופים מטעסים: ממחרת הפסח ביד רמה:

לעיני כל מצרים • ומצרים • מקברים • וישראל אמרים • כארזין ואמרים:
* הן לית¹ אלה אלא הו • ולא ידע מה הו • אלא הו • בדר בקמאו • צדק וישר
הו • שמו ייִהִי • יהוה:

עשה² התמחות • והנפלאות • והאותות • והמסות • והמלחמות: יתהלל
ויכבד • ויסתגד • ויתעבד • דאסגלגלן בכל מועד • ומועד • כהם לא אתעמה:
ראשם מועד הפסח • דבו תפסח • מן שסע שסע • שתי פרסה • ובו נסע:
כל עמה משרית • אל משרית • וקם הברית • והרבב הכפית • וכתב לו ספר
בריתית: ורמה בימה:

במצלות ירדו • וגדוד יגידו • ויאבדו • ואשמדו • כלם יחדו: ובו הלחצו •
ויפוצו • | ואתרצצו • בקרב ארצו • כי נאצו: האנשים האלה את יהוה: f. 156
ותבִקֶּע האדמה • אשר תחתיהם • ותבלעם • וירדו הם • וכל אשר להם:
וישובו המים ויכסו • פרעה ואכלסו • וטכסו • וסריסו • ורכבו וסוסו: לא נשאר
מהם נשמה:

ועמה צאו • כמה באו • ואזדזעו • ושבחו • וקולם נשאו: ואמרו בקול רמה •
אשירו ליהוה • עזי וזמרתִי יהוה • ימינך יהוה • מי כמוך באילים יהוה: עד
יעבר עמך יהוה:

אודי מרך על הפצות • בזה שבת² מועד חג המצות • דו ראש שלשה
חנות • ובו תשתמע הברכות • מפם חליפת רבנות: כהנה רבנה • עמוד
בניאנה • ונשיא זבנה • ובחור כהנה: ורביד כל עמה:
שמו פינחס • מן פינחס • לו מיתובית פינחס • אלה לו יחס • ולאִיביו
יבעם: וכן ישמר • חיי סדר³ • דאנה מסתדר • בזה האתר • בעמל רום הבשר:
דו קטף כל נשמה:

ומרן יקבל צלותך • ויעני בעותך • וישמע קלין דצבעתך • ויאמן יראתך •
ויחדש שִׁמְחוֹתֶךָ: וישם לך גאלה • ויתן לך יכולה • יורפאך מכל חלה •
ועובדיך תתצלח • | ושביך² ומועדיך טבן מן אלה: ותנים יומה: f. 156^b

¹ P 18. לולית.² P 18 om.: in L6 added above the line.³ L6 סדר.

חתעה • כל אחד בפניו ירקח: יפה לך * תמיד תקום¹ • ותשא את ראש המלך: וחצית אתו בין שכוני המקום • ויהי המלך: מן שור ועז וכשׁב • איש לאשר באחלו יקח: ושחטו אתו בערב • כל הקהל בהר ובבקע: במימר כארזין ואמרים • וכל מן לו מעקה: ואכלו אתו על מצות ומרורים • וכן משפט חקה: | חקה עם הדורות • לא תלרת זאת החקה: וחקת זה שבת מועד חג המצות • דבו חקה מתעתקה: מן מקרת ועשית ציץ ועורנה • מה דבשה ומה מתקה: שלש פעמים בשנה • תתעבד זאת החקה: דרשתי אתמלי באלה • ראיתי הדרך רחוקה: ואין עמי צדה לה • ונפשי לה חלשה: ימטנך מרד לזה • ומרורך ימתיקה: ביום השבת הזה • דזכרנו כמרדרור מרקח: מאה שנה אליו תעשו • וחצירות ביומך תתקע: וישמר חיי מן אנה אתכנשו • ודבביו יהיו בקרקע: ומרן יקבל צלותך • ורחמיו עליך ידיקה: ויעני בעותך • וברזל פנותה מעל צוארך יפרקה: וישמע קלן דצבעתך • ויכפת מפניך עשוי כתבת קעקע: ויאמן יראתך וישמע לך כל נקא: יפה לך תודי מרד על הפצות • דהוציא אבהתך ביד החזקה: בזה מועד חג המצות • ותהי במצרים צעקה: צעקה גדלה • על מות בכורין בדקיקה: ושביך ומועדיך טבן מן אלה • במי כף ירכו תלע: ובקדוש מן דאמר • ושמר את החקה: יתהלל אלהים:

עליו עוד מרן גדול לו עוד • רצון יהוה ורחמותו עליו אמן:
הכללת צלותה • בשמחותה • וחירותה • וזהותה • בברכותה: ברכה גדלה • מכללה • בשם אלה • ואלה יקבלה: וישקף מן שומי שומה:
בתם לבי • אפרש כפי • ואשא אפי • וארבי • המתרבי: ברבותו • ושלטנותו • ועזוזותו • וחכמתו • ויכלותו: דו מלך מכה ורומה:
אקדשו • בקדשו • ואדרשו • במדרשו • ואבקשו: ואחילו • ואגדילו • ואגדלו • על טב פעלו • דו רם ביכלו: בריו כל עלמה:
אודה² • לעבודי • במועדי² • ומועדי • וזהי וחדוי: ואתן לו תהללות • ושירות • וזמירות • ותשבחות • והתפארות: פריה סלקין למעונה רמה:
אקוי • ישועת אלהי • עשוי • וברוי • וסכוי: וחרב נאותי • וצור ישועתי • ועזי וזמירתי • ודביקותי • ולישועתו קויתי: יתן לי יכולה על מה:
אני לו דרוש • וקמין פרוש • אה עם עם קרוש • ועם נגוש • בעקב ובראש: וקולי אשא • וכפי אפרשה • ומנחה חדשה • לו אנישה • ואקטיר מגרשה: אשה' ליהוה:
ונקריב קרבן • תודה' בחדבן • על מזבח לבבן • ונדכי חשבן • במועד הטבן:

¹ P18 תעמר קיום.

² L6 במעדי.

מפֹּק: אמרו אהיה אשר אהיה • אה מרה דאלהותה: הציל עמך ישראל •
מן גברות פנותה;

אהיה אשר אהיה • אה ידע כל כסיאתה: צפי לעמך ישראל • בעיני רתותה:
אהיה אשר אהיה • אה ים הרחמים ורתותה: רחם אמור זה המימר •
ואשכינו בפרדים ננתה:

חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות לשנותה: כהלכון פם אחד • אדני יהוה
אן ראית:

הסגודות שבעה:

تكرر السجودات علي هذا الموجب اذا انقال دكور עבד יהוה תמחים יכון אול
سجدة אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך • ותמא • ואذا انقال סעיתיה
يكون السجدة الاولى عزي وזמרתی والثانية אדני יהוה والثالثة מועדי ויברכך
יהוה والباقي كما يفصل

f. 153 ^a ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

f. 153^b ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹

ורדפו אחריהם • ואל משה מהרו: וישאו בני ישראל את עיניהם • והנה מצרים אחרו:

לבשו רחלה רבה • ולמשה אמרו: לקחתנו למות בקרבה • ביד פרעה חסרוע: אניבון משה אל תיראו • התיצבו ואל תסורו: ואת ישועת יהוה ראו • אשר יעשה לכם עם צררו:

בתר זה אתא ארשותה למשה • מן חכום נסתר: ירך במטך ארים • על ימה ובו עברו:

ועמד משה על ימה • הך מה דארשו לו מרו: בלב מלא שמח • ויסב את אתרו:

ואמר אשדך אה ימה • למי בך יעברו: צבאות עם ישר • תשמח במשמרו: אניב ימה ואמר • אה שמש עלמה ומאורו: לא אתריח זה עם נכר • יהיה בי קברו:

אניב משה ואמר • אשרך דבך יעברו: צבאות עם ישר • תשמח במשמרו: אניב ימה ואמר • מה חנאה ביטרו: מבתר מה הוי קבר • למי החטאות סדרו:

לא אתריח בזה הדבר • ולא אסתב בפנרו: ולא הוי קבר • לאשר בנפשו בפרו:

שמע משה מה מלל • ואניבו על דברו: הך מי אנדה ישראל • במדברון לא ימהרו:

אשדך ולא המלל • וחכם בדרך ישרו: בין מצרים וישראל • ושופטך לא תשקרו: f. 60^b

שדך ימה עת שמע • מימר משה ודברו: ויט משה במטהו ארימה • והכה בשם מרו:

ואפתח בו דריכים • בהם ישראל עברו: ביבשה הוו הלכים • ותשבחן לאלה שרו:

ומשה עלל ופרעה עלל • והשנים בתוך ימה אתיסרו: ולהבדיל בין העופרת והבדל • בין רמשו וצפרו:

הכבוד לבש משה • ובלעל לבש פרעה: זה עמו אושיע • זה עמו אדקרו: שלום יהוה על משה • קדקד עלמה ונורו: דקבל שני קרשי • והתורה ספרו:

בו כן לכם יעשה • את מי עליך יתגברו: ומן פנותה לך יושיע • ויוסף לכם אוקרו:

וישם זה השבת עליכון • אשר הוא שבת חג פטרו: בריך ומברך עליכון • ועל מי פני אסתרדו:

וירח למתליתכון • וישם לוכון פשרו: ויסני מספריכון • ותרבו אמן ותפרו:

וקדש יהוה בכוריהם • למימרו 'ביום הכיטי: כל בכור בארץ מצרים • f. 152
הקדשתי אתם ליכלותי:

זבן אכלו הפסח • כי כן צויתי: וצאו ממצרים • ושרו על פי החרתי:
ועל ימה ראו • פרעה הדבב אתי: וצעקו מלב ומנפש • לאל מרבח ורתי:
יהוה נבור במלחמה יהוה שמו • ומשה ידיו פתח: ומרים בתרון • תטבל
על התפותי:

והים אבקע פניו • והוה בו תרח פתח: ועברו בו ביבשה • הא עיני
לו ראיתי:

יתן 'בימה הלכים • ואליו פניתי: ופרעה בלבו אמר • האן הי גאותי:
ארדף אשיגון בימה • ואעבד בון ריחותי: ועבר בימה בתרון • וכום
מותה שתי:

וישראל צאו שלומים • והוה כל אחד ייתי: לקדם משה הנביא • וימר
ביהוה ובך אימנותי:

ככה יתעשה' לך • ויהי אלה רתי: עליך ויבד דבביך • וישמם כפותי:
אמרו אהיה אשר אהיה • אה הרב גאותי: אבד שנאי ודבבי • ולחם דלותי: f. 152^b
אהיה אשר אהיה • אה עזי וחמתי: ראה' בעין חסדך • וספק צריכותי:
תנים יומה מאה שנה • אה סדר צמיתי: שנים סגים זה¹ המועד •
לובון ייתי:

וכן ישמר חייכם כלכם • אה שמעיו² אמירותי: ומאה שנה תעשו זה
המועד • בשדך ושלמותי³:

חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות לשנותי⁴: כהלכון פם אחד • עזי
וחמתי: وتمام

⁵ عليه ايضاً تاليف اسحاق هكهن رضي וגו'

אה עמי שמעו • לעבדכון דברו: ועלי לא תקחו • ואפשמו עדרו:
ממללי חדש יפה • מן הירועים אקרו: וייניפהו תנופה • תשבחן הממן
בישרו:

והשלום על משה נקרא • אשר אלה בחרו: וגלה לו חזות נסתרה • ולפדות
ישראל שגרו:

עד הצילם ממצרים • מיד מי סרו: במופתים יקירים • על ידו אתברו:
והקרנן זבחו • בשמחות יתרו: וממצרים נסעו • ועל ים סוף שרו:
ומבתר חסורי המצרים • כל אחד מן כסות בכורו: פני פרעה הוֹ סדורים •
ואת רכבון אסרו:

¹ P18 ins. [בת]. ש. ² P18 שמעים. ³ P18 ושמחותי. ⁴ P18 לממ. ⁵ P18, f. 59^b: not in L6.

וממחרת זה היום¹ • ישרו מספרותה : מספר חמשים יום • בחר מביא
עמר תנופתה :

יהיה שבת ומועד² מברכים³ עליכון • מן דאכה בצלותה : | ותתחנו תתחנו • f. 151
במועדיה ושבתותה :

* ותראו המשכן נציב • על קדש גבעתה : בעמל הנבי משה • דמע כל
בריאתה² :

וכן ישמר חייכם כלכם • מן דאכה צמיתה : מאה שנה תעשו זה שבת
מועד הפסח • ואתם בשדך ושלמותה :

אמרו אהיה אשר אהיה • בחסדך אן ראיִת : שוב מחרון אפך • ונפש
מכל עקתה :

אהיה אשר אהיה • אה שמעיו צבעתה : נפש לחץ עמך • ואומן לון פצותה :
חתמו צלותיכון • ואמרו * בדרכות פממותה⁴ : כהלכון פם אחד • אדני יהות
אן ראיִת : וְשָׁמַךְ

עירן כן דבור מן מימר סעד אלה הכתרי⁵ יסלח לו מרי אמן :

סיעתה שמעו •	מני אמירותי :
עבר עבדכון אני •	אדרש אדבר בשפתי :
דברי קמיכון •	לפם מטות דעתי :
אנלי בו סתרים •	ובצל קורת אלה באתי :
לאִי אן אשים רחצוני עליו •	כי הו עזי וזמרתִי :
הו אלהי ואדוני •	ולישועתו קויתי :

f. 151^b

קויתי ישועת אלה • אמור ראו ראיתי : את עני עמי • וצבעתון שמעתי :
וחכמתי דלותם • ואזכרה את בריתי : ואמר למשה • אה עבדי וכן ביתי :
לך ואשלחך אל פרעה • והוצאתי את צבאתי : את עמי בני ישראל •
בגדול נפלאותי :

ובאה אל פרעה • ואמרת אליו עד מתי : מאנה לענות מפני • שלח את
עמי ועדתי :

ואם מאן אתה לשלח • אני אשלח את כל מגיפותי : על לבך ובעמך •
ואבדך ביכלותי :

ושלח משה בסימנים • לית מספרון מתי : מנזן ארתע לב פרעה • ואמר
חטאתי :

ועל חסולם היו • בכורי מצרים מתי : וישראל היו שלומים • והנפוש
לון אחי :

¹ P18 השבח.

² P18 om.

³ מדבר P18.

⁴ P18 אמירותה.

⁵ P18 צדקה.

f. 147^b וקרנזת תלתת פוק ותחת ובעדע יעידו אה קהל ישראל חפיק פוק ותחת¹
 وزفة ششت يמים وكرنزة تلاتة وبعده يكمل القطف علي هذا الوضع
 2 חכרת כי עבד היית וגו'

f. 149 * ויתמר ברזנה תלתת פסל פוק ותחת³ ויצא מכתב הקדוש ועמו שלשה
 מכתבים ויתמר⁴ אז ישר תפיל ל⁵ יסלו וארוממנהו ילבו יהוה גבור
 برهج عظيم الاربع فصول ويقولوا القوا مרכת فرעה ولما يبدوا التحاتا
 וברב גאונך יתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל • וינשקו המכתבים בגדול
 החל ובקטן כלה ויאמרו לכהנים מאה שנה ביומיכם ויפולו פסל פוק ופסל
 תחת אלי אן יסלו עד יעבר עמך יהל יתפנו הכהנים אל המזבח • ויחתם |
 f. 149^b אז ישר • וימר זקן הכהנים רישה תהללות ואחריתה תשלמית جواب גדול
 אלה ותמא ויתמר אתהו כתבה רבה כל⁶ וקדישה ואה רבה ותמא ואה
 כתיב נהיר וקדיש א • ב • ג • ד • ה • ו • ז • ויתמר אהנו כתבה רבה דכל
 זכותה ותמא וילבו קבלו תלת פסול וכי בשם ושמע ישראל והמקרא
 על המכתבים והיה כי יביאך האול ועלי כל וقف⁷ منها יזפו ושמרת את
 החקה הזאת ויפולו בעדה דבר אל אהרן ואתהו דברך עלמה כל⁸ ויתמר
 דכור מן מימר המرحום התקע עבד אלה בן שלמה ירחמו יהוה :
 עבד יהוה תמחים • ואת הראתה : הסימה ליום הזה • למה בו עשיה :
 מן מיכל קרבן • ובו הדמיה : לכוכבי רקיע • בין סדר משפחתה :
 ועברת בתוכן • וקדמון שריה : ולא תגע בכ יד • במות זאת דבבותה :
 f. 150^b ועשיה דת דריש • לפס די ריחותה : ישר אה פעלו • ביום הזה נהיה :
 לעם קדש ואת לבש • נזר קדישותה : אלא עד יקום בעיניך • קוממות
 בריתה :

ותקשט ותתקשט • ואת קשימותה : תודיעך בעורני • עדני אנשמותה :
 שמור את חדש האביב • ושמרת ועשיה : הק מה פקדך מרץ • והלכת
 ופניה :

בתר מיכל קרבן • צלי באשתה : ושמח לב ונפש • ונדהת והשתחוויתה :
 ואכלת ושבעת • ומנה יצאת : אל קדש זה היום • כליל יומי בריאתה :
 וממחרת הפסח • יצאו בשלמותה : לעיני כל מצרים • בתר מה סבב בון
 דין מותה :

¹ P18 ins. وهي للامام مرقه and gives it in full (א to כ and n). ² P18
 שבעה שבתות תספר לך. ³ P18 ונדהת הורה ונדהת. ⁴ P18 ins.
 כארזן ואמרם תלתת תפיל ויהלל תפיל ויפולו הכתב פי זה אל רחום ויבדו הפוקא
 وعند ما يخلص الفصل الاول يبدو التحات ثاني فصل يكشفو الكتب شوية ⁵ P18
 شوية الي ان

¹ עליו עוד ישתבח על מועד הפסח אן אתא יום השבת • מן

f. 128^b

מימר אדונן אבישע רצון יהוה עליו אמן :

חילה דקבע בנין זה המועד • על יסוד יומי רחותה : ושלמו בנין ליתו
מגדגד • וישראל בו בשמחותה : בקרבן הפסח בטוב כבוד • בדקמים מול קדש
נבעתה : ועוד עמו אצטמד • קדוש יום שבתה : זה עם זה אועד • טוביכון
בזאת פקירותה : מאה שנה ישוב אליכון בחדס • וזהו ויששו ושלמותה :
סדרה דאכה אודבד • בנצירו בצלותה : בעמל משה בן יוכבד • מאורה
דנביותה :

ועל חתמת עבד עלינו נשא : הקול ונימר מימר רבן : שלם לך שבתה
קדשה : שלם לך מועד הקרבן : שלם לך מכתב אבישע : שלם לך הרגריזים
הטבן : שלם לך העם הנושע : ושלם על מן אתכון : בזאת צלותה :

רב אלה وتامام

עליו עוד ישתבח • על מועד חג המצות אן אתא השבת • מן

מימר אברהם הקבצי ירחמו יהוה • ועליו ירצי :

מלוכך וצעורך • אלהי הארץ ושומיה : בגדלו יברכך וישמרך • וישמרך
בחדו ושלם ואשמחיה : ובטובו יעורך • וישקף עליך מן שומי שומיה :
ויעמר בחדו אתרך • ויסני לך מניאניה : ויחני יתך בזה שבת פטריך •
בעמל משה רבון דנבייה : טובך תשלם עליו בלבך ויצרך² • ועל סדר
ארכוניה :

f. 129

במימר שלם לך מכתב אבישע : שלם לך קדש כל אגרתה : שלם לך דמע
היבשה : שלם לך ברכתה רבתה : שלם לך העם הנושע : ושלם על יום
שבתה : רבתון למועדיה :

רב אלה وتامام

ויתמר כי בשם וקטף עשרת הדברים והוא הדין

יתנלג קראה וידבר אלהים את כל הדברים האלה ונו"

f. 130^b אה קהל ישראל אשירו : ונו"³

ويزفوا ششت ימים תאכל מצות وتامام وكزنه ثلاثة فوق وتحت

وبعدہ يعيدوا الزفات فوق وتحت وهم كما تري

ויעש האותות ונו"⁴

¹ P18 omits this piece.

² L6 ויך.

³ א to י as above, p. 162,

כ as on p. 164, ה as on p. 165, interspersed in the reading.

⁴ Thirty-one headings.

לאנה • כל שנה בשלם ובאיקר: ומן ישב עמנו • לשבעות יספר: יצדק
עלינו • ובטוב לו נדכר: וכל יום נצלי • בערב ובבקר: קמי מכתב
אבישע • בן פינחס בן אלעזר: דאכתב בימי הרצון • בשנת שלשה עשר:

f. 127^b צור הישועה • ההר הטוב הזה והלבנון: זה הרגריזים בית אל • דבחרו אל
רחום וחנן: ושלמו מקדשו • ולכבודו מכון: ובגלל זה אמר יהוה • לשבינו
תדרשו בששון: כל מן יחג אליו • בשמח וששון: יקבלו יהוה • וכל טוב
יהיה לו נתון: ויחלף עליו • וינפֿש לו מכל יגון: וישקף ממעון קדשו עליו •
וישוב עליו מחרון: אפֿו ויתן לו רחמים • ובטח יהיה שכון: כי אמר
עליו אברהם • אבינו אב המון: הגוים ויקרא אברהם • את שם המקום
המכון: ההוא יהוה יראה • למן יחג אליו בששון: אשר יאמר היום בהר •
יהוה יראה החנן: כי יהוה קרא שמו • אל רחום וחנן:

ק. ר. ש. ת • חתמת שירתה: דאמרתי קמיכון • אה סדר עדתה:
הסדורים אנה • בזאת צלותה: בצפר יום שבתה • דו שבת חג פסחותה:
מה רבו ומה יעבד בו בצהרו • בין תרי צלותה: ישרי כהנה רבה תפלה •
ויסכמה בחדבותה: וישב על מיתוביתו • וילבש בגדי קדישותה: וישרי
יקרי תרי קצים • בלשן עבראותה: ועל כל עמידה ועמידה • יימרו סדר
עדתה: ישר ושבך טבן ישר • דאה הי אמנותה: ועת יסכמו סיעתה •
יסקו¹ אל צלות כנשתה: בארבעתי כתביה • בתשבחן ורוממותה: ויחתמו
צלותה • ויתקבלו מלי ברכותה: * מפם הכהן הגדול • דלו טב עקובאתה:²
וכן ישמר חייכם כלכם • שמועי דן אמירותה: | בחייך לא תקים זה
f. 128 הבית • לראש שירתה: כי עבדך מצא זאת • שירתה פעתה: ואסכמה
באהן עבדך • באהן ביתה: בחסדך לא תסב על עבדך • ואפשט לו
עדרותה: וחתמת מימרי יסלח אלה חובך • דו מרין דסליחתה:
אין כיהוה אלהינו:

ויתמר הא איקר רב • ואתהו יהוה פעל כל עלמה • ואחד הו
יהוה הנכבד • וישתבח:

טובך תקריב בו קרבן תשבחן לישר הישרים • צעורי ועבודי: בגדלו אפרש
שבתות ומועדים לעדת השמרים • קרשיון כבדה: מנון זה השבת דשם מובאו
בין מועדים תרים • דאתפרש על יד מי דאמיר לו ואתה פה עמד עבדי:
הו משה דלערפלה נגש: דו נביה דעלמה: דביאר בכתבו הקדש: מועדי
יהוה: אשר תקראו אתם מקראי קדש: אלה הם מועדי:

רב אלה ותאמ

¹ P 18 יס.

² L 6 om.

הימים • בשלום ורוח: ותקריבו קרבן • ותזבחו זבח: האיש והקרב
אליו • מיתב בסוביבה: והיא לבין עם הארץ • הך ים ובתוכו תיבה: ומצות
תאכלו • בימים השבעה: ובשביעי תעלו • אל ראש הנבע:

f. 126^b נעמי יתכן ואחון • נגידים ביד אלה: | עלים אל המקדש • הר המנוחה
והנחלה: בצלואן ותשבחן ורבוואן • ותעלו עליו עלה: על המזבחות
דמלאכים מצלים עליון • בכל יומם ולילה: והתמח בראות צלותה •
כל צלו בנבולה: אחדה מן אנה • ועורנתה קבלה: ואחדה תשרי • ואחדה
מכללה: עד תיתון אל נבעתה • וידיכון תמלא: בשני חלקים מדרש
ותפלה: ולתת עליכם בתר זה • ברכה גדלה: תצא מפם קדש • ואלה
יקבלה:

סכו ברכתה רבתה • בזה הטור וארון: ברית יהוה וכתנו נסע פניכון • ואתם
בתרון: שמשים משכן משה • מתקבלים ברכת אהרן: מן אתר אל אתר •
תצלון ותקרון: ורב העדה זה לאשר • ייתון מן אתרון: בחייכון הן הנה •
זה הדבר טב מהרון: לעשותו ומלל בו • הדור האחרון: עד ייתו אל
אהן • אתרה וישמרון: עתיקות עבדאיתה • וידרשו מן מרון: בשער
שומיה • למען ישוב יהוה מחרון: אפו ונתן לך רחמים • ובטוב תתדכרון:
והיה המעשה הזה • לכם לזכרון:

על אתר זה היום ההוא¹ • תלך אל מערת: שדי המכפלה • אשר מיתובייתה
יתרת: וסיעתה דשכנו בה • דזכותון אנירת: אברהם ויצחק ויעקב • אשר
בריתו לון כרת: | תתחני במהלך לידון • כי בריתון מירת: לך מכל
f. 127 ילידיו • ובדילך אמרת: בחייך שים לנו חלק בין ידיו • ואנן דכרנך לא
נכרת: הא מן פנותה הא מן פנותה • אשר אתגברת: עלינו ואמשילת
בנו • וחיינו מררת: וחרבת מקדשה • וגפנה עמרת: כעת חיה תיתי •
תמצא צלמיה כד סרת: ויומיה כד הלכת • ורוחתה כד עזרת: ואוצרי
טבתה אתפתחת • ותרחי בישותה אתסגרת: ורחמיה אתפרשת •
והמניפה נעצרת: ותלך אל עברתה • בטובות יתרת: אל תשמישות
ארשי הכהנים • דנירותון אנירת: אדונינן אלעזר ואיתמר ופינחס •
דבריתון מירת: בעמלם יברכך יהוה וישמרך • ובריתון ממך לא יכרת:
ותלך ותיתי בשלם • ותצלי את יוסף בן פרת:

כליאן את מעמי • בכל אתר ואתר: 'בצדקה לי • על צדיקות זה הדבר:
דאמרתי קמיכון • ומן אנה מה אשתיר: בתר זה הדבר כלו • אלא כל
מן לו אתר: ילך לידה בטוב • ועינינו תמטיר מטר: דמעוות על הלכותון²:
ולית לנו סובר: אלא המקרא לאלה • ונשול צדקתו אן יעזר • אן ויתכון

¹ P18 om.

² הלכותיכון P18.

הן הדה הו השער • קמיו נפרש היר; ונעבר בית מרן מן תרחו • וניכל
ממגד: תבואת גבעת עולם • וברכה גדלה בכל מועד: והינין אמרנן הן
הו נבי אחד וכהן אחד • כן הדה יכבד: כי הו אחד ההרים • אליו אברהם
אביך אנגד: ויבן שם מזבח • ויערך את העצים ויעקד: את יצחק
ואתפדה • במה עליו אורד: שלום יהוה על משה • בן עמרם ויוכבד: |
דאנדה לן כתב רב • ולמד מה בו פקד: על פי רחום וחנון • ארך אפים
f. 125^b ורב חסד:

זאת תלת ארכונים • נבי וכהן ומסנר: ואשתיר כתבה • רבה אשר ירד: גדלו
על יד משה • בעל רבין יום המעמד: כתבה דבדילה • העולם אתיסד:
ובדיל מן קבלה • הנשיא הקדקד: האן כתב רב כותה • מן שומיה הורד:
האן נבי הק' דקבלה • משה אשר עמד: מאה ואשתין עדנים צעם • מצלי
בשם האל הנכבד: מן שרא בתותב זה • מן נבד מה עבד: מן כות מרן
באלהיה • נודי לה הק' מד לאוי ועבד: מן לה נבי הק' נבינן • מן מליו
יתלמד: מן לה כתב הק' כתבנן • יצלי וקמיו יסנר: מן דמי לן בעובדינן •
בכל מועד ומועד: מודאה לאלה מודאה לאלה • ולית אלה אלא אחד:

ח. ט. י. כ. • עליון עמדנו: על החלק הראש • ונימר מה אמרנו: עד לא
תתורך שירתה • ועד תמה מה דברנו: ולא מלה בזאת הימים • אשר בון
עברנו: ואתון אה חניה כד אתיתון • וירדתון אהנו: למה אלא¹ עד
תחנו • ותקריבו עמנו: ותנצירו במימר • אה מרן הננו: כד אתינן לירך •
מנצירים כלנו: אה מרן אה מרן • בטובך קבלנו: אהיה לא תגמיל •
לפי מה עמלנו: אה אל רחום וחנון • דרכיך הלכנו: אה אל שדי אה
אל ראה • בלעדיך עזבנו: | ועל פתח רחמך • יהוה עמדנו:

f. 126

אמרנו: ונאמר:

לזה החדש הראישון • אנחנו שמשים: על מה עבד מרן בו • עם דפניון
כושים: פרעה וכל עמו • הרשעים הבישים: להוציא אבהתן ממצרים
ביד רמה • האנשים והנשים: כל נשיא וצבאו • מחנים קדושים: והולכונ
דרך אבהתן • דמעי האנושים: אדם ושת ואנוש • וחנוך ונח ושם:
ואקריבו קרבן • מן עזים וכבשים: ביד משה על פי מרה • ואנחנו תפשים:
עד היום הזה לזה העובד • ואנחנו לו עשים: באהן ירחה אביבה • ואנן
מתקדשים: החדש הזה לכם • ראש החדשים:

מן אתריכון תיתו • אל הארץ הטובה: הזאת אשר בה • ארשה דרחותה
אקבע: ועיני יהוה אלהיך בה • מן יומה דנצבה: מקום מקדש משכן •
נפשותיכון תהבה: למה יעשה לגוה • בדיל מן הוה מובא: יתכון בזאת

¹ L6 om.

האנשים הטבים • דיריון אמלאו: יעלה יהוה דרגיון • ותרחו יפתחו:
באפִּיכון ויאמן יתכון • ממו תיראו:

בעבור כן בירתי • לוכון מה תשמעו: מן דברי אהלִין • הימים שמעו: מה
דרשתי בזה • אלא עד תשמעו: במה אתון עליו • הבו דעת ודעו: וארש
מה אמלל • מה עליו תפגעו: אַמת לרש מרן • בריאת העולם המצאו:
רכב שמים על שמים • והתהו והבהו: | וחלץ מבינם • רקיע ונשאו: ובתר
זה אֶתוֹ כלם • שמועים ישמעו: ויסידו ביכלות העבוד • הן לית אלה אלא
הו: ויאמר אלהים יהי אור • ויהי אור ויראו:

f. 124^b

גלא מרן עלם יהי • מן האן דלא הֹוֹה: מן נסתר ועבד בו • מה אתריח וקֹוֹה:
בו מן טב המראה • מה ראותו רִבֵּה: ופלג אקרוי ארבע פלגים • ועליו
היא רכיבה: עפרה יבשתה • ומיה רטיבה: ואשתה להבה • ורוחה מִנְשֵׁבָה
וארבעתי זבניה • מיתבין בארבה: ועל ארבעת רבעתון • גן עדן נציבה:
וסלם שער הדה גנתה נציב • באהן ירחה אביבה: על שני עמודים •
שלמותה ותהבה: וסמוכינן כל מנון • הו ארכונה טבה: נביה רבה
משה • וכהנה דרִבֵּה: וטורה טבה הרגריזים • ואהן הו כִּתְּבָה:

דברתי דברי בעבור • אקרי העולם: ועל שעתה מה גלית • הנסתר ואולם:
ארש מה אמלל • ממללי בשגם: מן אקוי תפלותו • בן יוכבד ועמרם:
נביא אחד וכֹּתוֹ • לא יקום ולא קם: נביא עמד על נסתר • בראשית
ויום נקם: נביא קדיש לביש • על צלמה צלם: נביא צדיק נאמן • דמע
בני אדם • נביא בא במופתים • והמימר עליון אתקדם: | נביא בא אל
פרעה • ויצא בשלם: נביא הלך הוא ועמו • ביבשה תוך הים: נביא מללו
יהוה • פה לפה לא בחלם: זה הנביא שמו משה • אקרו עליו שלם:

f. 125

דִּךְ מה בחר מרן שליח אחד • וחייד כן הכהן: הגדול אשר יוצק • על ראשו
שמן: המשחה והו דלבוש • מעיל ואפֹּד וחשן: והאורים והתמים • על
לבו עד הֶן: יגיד באשר יפלא • מן כל כהן וכהן: וישפט¹ בין דם
לדם • ויורי קשטה אהן: ויעמד בין המיתים ובין החיים • וכל יקרן ימתן:
ויבוא אל הקדש • ולית עֶמו עורן כֶּן: ומן המקדש לא יצא • מִקְּיָם בנן
עדן: מקום משכן יהוה ובין שפתיו שִׁכָּן: השם הגדול דבה' יימר ברוך •
ויגיב כל העם אמן:

ולא סגדה אלא להרגריזים • אשר את אליו סגד: ולמה אהן טורה • מן כל
טבריה אתעבד: מסגד אלא הן הו בית אל • והאלהים יסתגד: ומכון
לשבֶּת בארץ • אתבנה מנגד: מעון הקדש ממעל • ולו על הדה סהד:
מימר אביך יעקב זה שער השמים • טוב מי עליו עמֶד: ומד אתקשטנן

¹ L6 ויפֶשֶׁשׁ.

ומי פנעו אל קעים • ויצב שם מציבה ; ומי פתר החלם • ואמר טבח טבח ;
ואלהי משה בן עמרם • בעל יום חוריבה ; ישם לך ברית שלם • ורחותה
ישיבה ;

בצדקתו אלה רחמן ורתאה :

f. 121^b אלהי הכהנים הקדושים • אהרן ובניו : | ופינחם קטול הקדושים • על פי
אדוניו : בעמלון יטרנך • יהוה ויאיר פניו : אליך ויחנך • ותמטי לסקפניו :
לסקפניו וישיב • יומי רצוניו : רצוניו ותקריב • בטוב קרבניו : קרבניו בזה •
דקטים מול מכוניו : מכוניו הו הזה • אתר משכניו : משכניו בו שרי • בגדול
רביאניו : ברביאניו תשרי • הברכה בבתיכון :

ישראל אשרך • במה לך אועד : בזה היום בעבורך • שבת ופסח ומועד :
וראות מכתב אבישע • דגלגיו אכלב : ודמע היבשה • הרגריזים הפרד : אברהם
סנר לו • ובנו עליו אתעקד : ויעקב אתא לו • וידר נדר כבד : ויוסף קביר
קבליו • והוה לו סנר : ומשה בכה 'בגלליו • ואמר מימר חסיד : שלום יהוה
עליו • שלם רב וכבד : שלמו עליו אה סדרי • טוביכון בו טוביכון :

מכתב אבישע מה טבך • ואת כוֹת מלך גבר : וישראל סביבך • עמדים
פניך באיקר : קבלך משה הנבי • חעק שמך ספר : הב לן לו נרבי • ונימר
בקול רב יתר : שלם לך משה • דמע כל הבשר : שלם לך משה • דמע בני
עבר : שלמו עליו אה סדרי • טוביכון בו טוביכון :

f. 122 כל כלום לו חתמת • וחתמת מימרי קמיכון : תנים יומה לכל שבת • וליומי
מועדיכון : ולכל חדש וחקת • ולכל יומיכון : ולכל בדור מסבת • לוכון ולסדר
קהליכון : ומאה שנה כוֹת • זה המועד בחייכון : בדקטים¹ נצטמת • בכם
ובבניכון : ואני שמש הדת • אבישע עבדכון : ישיב יהוה מן ברכת • ממללי
עליכון : וחתמת מימרי • כן ירתי חייכון :

ויעבר יהוה על פניו ותמא

ויתמר מברכו • וכי בשם • וקטף הטבעית • שבת ומצות :

ויברך אלהים את יום השביעי וגו'

f. 124 ויסקו מן הטבעית² פי אה קהל כלה בית ובית³ וזף ששת ימים וקרזנ
תלאת תפיל ויתמר נשוי כהלן כלה בית ובית חפיק וקדישה * ותמא
ובלה דלך • ואה רבה ותמא⁴ ויתמר מלי סליחתה מן מימר אדונן הכהן
הגדול הרב אבישע בן פינחם רצון יהוה וסליחתו עליו אמן אמן :

אתי בשלם אתי בשלם • מן אלינן באו : באו מן אתריון • ובנן אשתמעו :

¹ P 18 ins. ובהגרריוס. ² P 18 ins. במכתבים. ³ P 18 ins. وهي من قول مرقه. ⁴ P 18 om. and gives it (א to כ and ה).

עורן כן שבו על מועד הפסח אן אתא השבת לאדונן הכהן
הגדול אבישע בן פינחס רצון וגו'

אפתח ברעת תרח •	ונעבר ממנו:
בתשבחן לאל נורא •	מלך כל רוחינו:
יכולה צעורה •	תמיד בריאנו:
שרי בכל אתרה •	ואתר לא יחזנו:
עבור כל איקרה •	בכך עבר עלינו:

נימר בלב ירא • כמה אמר נבינו: כי בשם יהוה אקרא • והבו גדל
לאלהינו:

לרבי גדלו • השליט השופט: הפרד בגדלו • כל כלום ממו לא יפלט: הב f. 120^b
לן נהללו • והתשבחן נפרט: לרבותו ונחילו • כמה לן שלט: על העמים
ביכלו • וקרא בינינן משפט: על כן נגדלו • דבצדק ישפט: הצור תמים
פעלו • כי כל דרכיו משפט:

נחדש מימר חדש • ונטהר הפמם: ובגד הדעת נלבש • ונשבח ונרומם:
בכל צפר ורמש • ובכל לילה ויומם: נגש נפרש נדרש • בדקמים נתקומם:
וניכל קרבן צלי אש • מול נבעת עולם: ושתי היד נפרש • ונאמר בקול רם:
בקול רם ונתקדש • בדרן שבתה בריאם: בריאם הפסח נגש • עד נשוב נבונים
בעולם: בעולם יתקדש • שם יהוה הקעים: מקבל כל מדרש • ברוך שמו
לעולם:

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י"ה ה"ה מברי הבוראות: י"ה ה"ה
דשלח משה נבי כל הדורות: י"ה ה"ה דאפרש על ידו זה שבת מועד חג
המצות: י"ה ה"ה *דשם בו לעמו שמחות:¹
תלו ידיכון ותמא

לרבה ותמא

לאלה סקופה סעודה: לאלה דשלח משה דמע כל עלמה ופרידה: לאלה f. 121
דאפרש על ידו שבתות ומועדים קדשיון נכבדה: לאלה דשם בזה היום שני
זבנים פרידה:² לאלה דאמר ושמרת את החקה הזאת למועדה:

לנצעיו כל קרביה ותמא

תלו ידיכון ותמא

נכרז כריזאן בשם • המיטב המרבח: ונזכר זכאי העולם • בעלי המיתובה:
ארשם אברהם • בעל שיבה טובה: ומי אתעקד בריאם • על קדש כל נבע:

¹ P18 דאמר ושמרת את החקה הזאת •

² נכבדה P18 •

יהוה * לחייו אמן ישמר¹ • ורחותה ביומיו יעזרה; וחבנה בממצאו יעמר •
ויומי פנותה יסירה: ותנים יומה מאה שנה • מן דאכה מסתדרה: בקדש
אל אמונה • מלוק לעל ולרע: ² הוא האל הגדול • והגבור והנורא:

על כף הרגל אקום • ואטהר לבי וגיותי: ואשמע מן דאכה קעום • ולדעבר
ולדאתי: הק הֹה יתוב עמה בתר מוצאון מן ימה • בשדך ושלם וזהו וחדותי:
על יד נביה דעלמה • דאמיר עליו נאמן על³ כל ביתי: רק בעין הלב ומדע
היצר נראה • בטב מראותי: זה היתוב ויהי • בקשיטות מדעותי: הוה לון

יתוב רב עד מותר • הא עיני לו ראיתי: | עת⁴ אשירו קצת אז ישר • וענני
f. 119^b הרצון עליון מטללותי: הֹה משה נביה עמד והו מתפני • אל הרגריזים צור
ישועתי: ואחרי משה זקני • עמה עמדים בנצירותי: ואחרי הזקנים סדר
ישראל • קהל עבראותי: ומשה הנבי ישיר השירה בקל תליל • חלק בתר
חלקותי: ועת יסכם כל חלק ידם • ויגיבו סדר זקנותי: אשירו ליהוה היכול
הרם • אל מרוח ורתי: כי גוי גאה סוס ורכבו רמה בים • וכל ישראל יגיבו
עזי וזמרת: אל אחר הבתור דלו תחכם • ברננות טובותי: כה הות מרים
תימר לנשים • אשירו ליהוה חכום גלי וסתרותי: וכות עמה יאמרו הנשים •
בתפים ובמחלותי: כל חלק וחלק על זה היתוב • דאתקדמו לו מדכרותי:
מה טב זה היתוב הטוב • ומה דבש מדכרו על לבבותי: טובי אבהתן ומה
שמעו • מן מאומות עצמותי: טובין ומה ראו • מן תמחות ותמחותי: ככן
אה עמה תראו • הרצון על קדש גבעותי: ומכל לחץ תרבוהו • וישם לוכון
שמחותי:

תנים יומה אה סיעתה • עבדכון יימר לוכון: שמרי וכהן ועבתה • ישמר
יהוה חייכון: ויסטר עול פנותה • אמן מעל צוריקון: ויגלי יומי רחותה •
ויחדש שמחותיכון: ואלה יחני • יתכון בסדר מועדיכון: ובזה המועד השני •
דו ראש ושני מועדיכון: דאתקרי מועד חג המצות • דבו נפש יהוה עקת
אבותיכון: ובו שם לון פצות • ככה יתעשה לוכון עם דבביכון: ובו השמח
הועד • והששון בכל אתריכון: ובו קרבנים תתעבד • שלשה עשר כמה
f. 120 במועדיכון⁵: ובו חג אל הר השכינה • והנחלה קדש טבריכון: | ובו תשתמע
הברכה הנדלה • מפם מי הו לבית כהנתה רבתה ארכון: וכן ישמר חייכם
כלכם • הסמוך מכם והארכון: ואמור זה המימר שכרו עליכם • לא תכרתו
מדכרו ביניכון: במועדיכון ומועדיכון: יהוה יחניכון: בעמל הזכאים ארשיכון •
ויוסף ומשה נביכון: ובעמל אהרן ובניו מקטירי • קמרת קדש משכניכון:
וחתמת מימרי • כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו وتعام

¹ P 18 יצמת בין וכן ורעו

² P 18 ins. כי.

³ P 18 om.

⁴ P 18 עד.

⁵ P 18 במדעיכון.

דשלח משה נבי כל הדורות: י"ה ה"ה דציל עמו בסימנים ואותות:
י"ה ה"ה דהוציאנו מלכים בתר גרות וענות ועבדות: י"ה ה"ה דאנגדון
אל ים סוף בזהו רב ואיקרות: י"ה ה"ה דעבר עמו בימה בזה מועד
חג המצות:

תלו ידיכון ואמרו

جوابه يشتهب الهים لیت اלה اלא אחד وتامة

לאלה רמה מרוממה: *לאלה מלך מכה ורומה¹: לאלה דשלח משה
קטף כל נשמה: לאלה דציל עמו ממצרים במופתים עצומה: לאלה
f. 118^b דנגד עמו אל ים סוף בשדכה ושלמה: | לאלה דעבר עמו בימה
וצאו מנה בשלמה: לאלה דאמר ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי
חג ליהוה: לאלה דשם בו² חג אל קדש כל מקומה: לנצעו כל קרביה
وتامة

על מזבח התשבחן נעמד: ונכרו בשם יהוה: ונקד ונשתעבד: ונתפלל
בזכאי עלמה: משם מי דאמיר לו אל תירא: והאמן ביהוה: ומשם מי דער
בגרה: וירא' אליו יהוה: ומשם מי פגעו פנואל: וחזה מלאכי רומה:
ומשם מי דלא קרב נפיל: והות זכותה עצומה: ומשם נביא כל הדורות:
דאשיר אז ישר על ימה: אן ישמע קל הצבעות: וידיק עליכון מן
רומה³:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר: מקטירי הקטרה: ופינחס דלזנים דקר:
והמנפה עצרה: וסב אגרה כהנתה רבתה: לו ולזרעו בתרו מתשרשרה: מן
f. 119 כהן אל כהן אל ארכון דן זבנתה: חליפת השלשלה הטהורה: | כוכב קהלה
ושמשה: ונומיקה ומאורה: רישין בו תתנשא: יהוה לון ממו לא יפרע:
דאנצב בלבו אילן דעתה: וצמח ויוציא פרח: ויצין ציץ ויגמל חכמתה: וקטף
ואכל מן פירה: ושתה מן מעין זכותה: וצבע בים הטהרה: ודער במשכן
שובתה: ולבש בגדי היראה: וצמח בשדה יצרותו: זרע התשבחן והזמירה:
וסלק ודגן בנו תיבותו: וקצר ית קצירה: ושמו באוצר הפס והלב: עד ישביר
כל דרוש שבירה: וישקי גנת הלב: ממי חכמת התורה: זה מעט מן מפתר
גלגלי עקובאתו: דרבת על מספרה: הך תהו ובהו גליגאתו: לית יוכל פתור
יפתרה: אהן הו צפין פען חכמתו: ושמש השם הגדול והנורא: ופרוט
ברכתה על גבעתה: אצל אלון מורא: הכהן הגדול אלעזר: קדקד זבנה
ונורה: דאתמר בארשות אדונן אבוה זה המימר: והדארשה לי בבירה:

¹ P18 om.

² בזה היום P18.

³ מעונה P18.

מזכר האותות הנכבדים • הזוכרים המספרים: ויוליך יהוה את הים ברוח קדים • עזה כל הלילה עד צפרים: וישם את הים לחרבה • עד ילכו בו עמה הטהורים: ואבקע מימיו ואקבע • ואפתח * בו דרך¹ עשרה ותרם: ולהם חומה הוה המים • קפאים רמים יתרים: וברוח אפך נערמו מים • טורים טורים: נצבו כמו נד נאזלים וגם • כות הגדרים: קפאו תהומות בלב ים • בדיל מיזל עם הטהורים: תשלח חרוןך יאכלמו • בקש אש ומים צררים: נטית ימינך תבלעמו • הארץ וישראל בשמח ושרים: וישב הים לפנות הבקר • לאיתנו ומצרים: נסעים לקראת הנגף והצרר • והמצוק והצררים: אתחסלת האותות • דעברו על מצרים: ואחלת² עליון הנקמות • אחד בתר אחד מתשרשרים: ויהי ענן החשך • וישקף יהוה על מחנה מצרים: בעמוד אש וענן מחשך • ויהם את מחנה מצרים: | ויאסר את אפן • מרכבתו ויאמרו f. 117^b מצרים: אנוסה מפני בני ישראל והנבי והכהן • כי יהוה הנלחם להם במצרים: מרכבת פרעה וחיליו ירא בים • וכל רכב מצרים: ומבחר שלישיו טבעו בים • סוף אנון הרוזנים הגברים: תהומות יכסיאמו • ירדו במצלות כות הכיפים והצורים: תשלח חרוןך יאכלמו • בקש אנון הנגישים והכפורים: נשבת³ ברוחך כצמו⁴ ים • צללו כעופרת במים אדירים: * אנון החכמים והמכשפים וגם • חרטמי מצרים⁵: כל זה ועמה שלומים • בזהו רב ואיקרים: ורצון ורחמים • מודים ומשבחים ומשירים: במימר מודאה לאלה מודאה לאלה • ישר הישרים:

ראו זה התמח הגדיל • בין שני גוים עברו אל ימה: זה כעופרת צליל • וזה צא ביד תקיפה ובאדרע רמה: זה בקצף ונגף ונקם • וזה בשדכה ושלמה: זה סוס ורכבו רמה בים • וזה ירכיבהו על במה: תי הארץ וזה ירד במצלות כמו • אבן וזה ישאהו על כל עמה: זה בקש יאכלמו • וזה יאכלהו תנופת עלמה: נצבו כמו נד נאזלים • יצב גבולות עממה: למספר בני ישראל הסגולים • קדש כל עמה: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל • מה חכם מימרו כי חלק יהוה: נורא תהלת יתקדש ויתהלל • ובתהללות ישימנהו יהוה: עד יעבר עמך יהוה • ירדנה קדש כל מקומה: עד יעבר עם זה קנית שלמות עלמה • הלוא הוא אביך קנך ומלוך מכה ורומה: פעלת יהוה מקדש לידך • ולא יהוה פעל כל זאת וידינו רמה: יהוה כוננו ירך • הוא חשך ויכוננך מן קטמה: מי יעשה כמעשיך וכגבורתיך • מי כמוך באילם יהוה: * נזע מן אימתך • אה אדני יהוה⁵: ונפחד מן גדלך • ונודך ונימר בקל רמה: f. 118
לך מודאה על גדלך • אה קמאה קעימה:
יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: י"ה ה"ה מברי הבוראות: י"ה ה"ה ה"

¹ דרכים בו P18.² ותחלות P18.³ נצבה P18.⁴ כסאמו P18.⁵ P18 om.

קדום קני קעים עד לעלם • אחד קדם פרד לית לו דמו;
 ברד נכבר נאמן יכבד ויתעצם • מה רבו ועצמו;
 צעקו אליו מלב ומנפש • וקולו ארימו;
 ישתבח הנאדרי בקדש • דשמע נקאת עמו;

והצילון ממצרים בסימנים ואותות • כותון לא אתעמו: על יד נבי כל
 הדורות • דעל רז בראשית ויום נקם אקימו: ואנגדון אל ים סוף בחרו
 ואצלחותה • וקמיון עמו: די עננה ואשתה • ובן עמרם ותלימו: ובקע לון
 ימה • ומימיו מזה ומזה נערמו: ועברו בו בדרן יומה • וצאו בשלם ממו: |
 וירדפו מצרים ויבאו אחריהם • בנו ימה ומה חכמו: אלא¹ והים אסגר • עליהם f. 116^b
 וארץ תבלעמו: תמן עמה אודועו ופחדו • ודחלו מן זרו נקמו: ויאמנו
 ביהוה ובמשה עבדו • ועליו השלם שלמו: ושבחו ברננות עצומה • ואמרו
 בקל רם לית כמו: יהוה גבור במלחמה • יהוה שמו ברוך שמו:
 ואתני ברבואן • לעבוד סימניה ופליאתה: ואעתד כרי שיראן וצלואן •
 לעבוד גוני תמחותה: דלאוי עלי לו אשבח • בדכיות פממותה: ובכיוור
 דחלתה אצבע • ואלבש בגדי יראתה: ואתן לו תהללות גלי וסתר • ואדרש
 ממו סעדוה: עד אפתר קצת אז ישר • ומה לה מן מוספותה: והמופתים
 דבון אפתר • יתון בתורותה²: דאנן ארבעים מופת במספר • שמע דן
 פתרנותה: עשרה תשבחות • ועשרה נביותה: ועשרה אותות • ועשרה
 נקמותה: בתשבחות אשים³ ראש אמירותי • בכל מימרותה: עזי וזמירתי •
 ויהי לי לישועה בצרותה: זה אלי ואנוהו • יכבד וינוה בכל שעתה: אלהי
 אבי וארוממנהו • בליליה יתרוםם וביומותה: יהוה גבור במלחמה • כל גבור
 פניו דלותה: יהוה שמו יתרבי זה השם הדמע • מה רבו מן שמותה: מי
 כמוך באילים יהוה מחיי כל נפש • אה תמיד באלהותה: מי כמוך נאדרי
 בקדש • אין לך תבן ולא דמותה: נורא תהלת • עבוד פליאתה: תשבחותה
 הכללת • ואחלת נביותה: אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל • ואעבדו שם
 ומשלותה: | שמעו עמים וירגזו מן מגיד הממלל • ואודזעת מנן אברותה: f. 117
 איל אחז יושבי פלשת • הו מחץ בבטנותה: אז נבהלו אלופי ארום וארתת •
 כל יושבי עירותה • אילי מואב יאחזמו רעד • ולחץ ואתלותה: נמנו כל
 יושבי כנען בעד • קם לון דבר אבהתה: תביאמו ותטעמו בהר נחלתך •
 הרגריוזים אתר סגרתה: מכון לשבתך • פעלת יהוה מקדשותה: יהוה כוננו ירך •
 יהוה ימלך עולם ועוד⁴ אחריה: יהוה השכן בו כבודך • וחילי כסיאתה: יהוה
 לא ישמם מן חזותו • ביומי חנותה: ויחזן קריב ראותו • ונתמלי בדרן מקומותה:
 יפה מי יחג אליו • בשלש פעמותה: שלום יהוה עליו • עם חרוד שעתה:

¹ P 18 אלה.

² P 18 ברה־ההה.

³ P 18 om.

⁴ P 18 ואחר (= ויד).

יקרא אני אני: בעמל זכאי עלם • ומי ברח מן הזני: | ובעמל זרוקי הדם • f. 115^b
ומי קטל המדיני: ובקדוש אל קעים • הפני מכל פני:

هذا البيت الى المرحوم الموضوعه العم مرجان رحمة ونو"

זה שבת מועד חג המצול • מברך עליכם: דבו יהוה שם לוכון פצול •
מידי דבביכם: תעשו אתו באשמחות • אתם ובניכם: מאה שנה בזהות •
ואתם אמנים באתריכם: וישיבכם לאלפי רבבות • ויבד דבביכם: ויוליכון
בצרות • ויורישם מפניכם: בעמל בעלי הזכות • ויוסף אביכם: ובעמל
דמע הבוראות • והמשחים כהניכם: ובקדוש מי אמר בקדש התורות •
ופסחתי עליכם:

כל כלום לו חתמת • וחתמת מימרי קמיכון: תנים יומה לכל שבת • וליומי
מועדיכון: ולכל חדש וחקת • ושמות ויבל לוכון: ולכל בדור מסבת •
עליכון ועל כל קהליכון: ומאה שנה כֹּת • זה השבת ביומיכון: והשמחות
ניספת • והברכה בבתיכון: ופנותה הכללת • והרצון יקרב לוכון: ורחותה
תמן השקפת • וכלי קדש משכניכון: וישיב יהוה מן ברכת • זה מכתב אבישע
עליכון: בעמל השלשה וכן פרת • וכן עמרם נביכון: ומי לו ברית כהנת •
עולם בקדש המכון: ועל עקב דאתמרת • יהוה ירת חייכון:
ויעבר יהוה על פניו:

f. 116 עורן כן • שבחו עלי • עוד מן מימר אברהם הקבצי ירחמו ונו"
אז ישר לישר הנכבד • משה וישראל עמו:
אקד פניו ואסגד ואשתעבד • ונשבח התמיד בעצמו:
בתשבחן הכ מד לאוי ועבד • דו ממן בריאמו:
ראה ולא מראה • ולא עינים תעמו:
הוא אהיה אשר אהיה • ואין שותף עמו:
כיקום אין לו ולא גבול ולא קץ • ולא מקום יאחזמו:
בחכמתו ברא השמים והארץ • וסדר בוראיה דאוקמו:
בחילו ונגדילו וננוהו • ונקד ונרוממו:
יתקדש אשר אין כמהו • ויתרבי ויתרומם מה רבו ורמו:
ויתודי וינֹה על מעשהו • ונרכן קנומן ונסגד קדמו:
סהדותה רבתה לית אלה אלא הוא • יי ה' וי' ה' שמו:
פחדו ויראתו על פני העמים • אשר ישמעו ממו:
הוא אחז בכל המקומים • ולא יאחזו מקומו:

¹ על מועד הפסחא אין אתא השבת f. 68^b P 18.

השם: ועבר בין צבאות * הקדש והוה מ * יום ומ * לילה צעם: וקבל תרי
לוחות * כתיבים מפם: בקדושה ישמע קל הצבעות * ומכל יגע לוכון ינשם:
בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

f. 114^b אלהי אהרן תלים משה * דהוה במשכן כהן: ונבי קדש ונשיא * ולבש
אפור וחשן: ואקריב ריח ניחח אשה * ליהוה הממן: ואכל מותרי קדשי *
והמתנות לו תנתן: יתן לך מה את דרושי * וכל טוב לך יזמן: ויברכך בכל
מעשה * ידיך ועליך יתן: ורחמיו עליך פרושי * וחייד אמן ימן: וחברונך
לא יתנשי * ומאה שנה אמן: למועדים תעשה * בשלם וחסד וחסן: במי
לזכותה ארשי * ומי מן הזנו אמתן: ובעמל נביה רבה משה * הנבי הצדיק
הנאמן:

אלהי נשיא נשיאי הלדים * אלעזר המהור: דכהנתו רבים * ובאהל מועד
הוה נטור: ועובדיו במשכן טבים * ואתרחץ בכיור: והקרבות בידו
מקריבים * ופקדתו שמן המאור * וקטרת הסמים: ומנחת התמיד¹ לא תסור:
וכלי הקדש קדים * וכל אשר בו שמור: ישמכם מספר הכוכבים * והאן הו
מנו דיתור: ויבד כל הדבבים * ותתרחק מכל מצור²: ותהיו מן הקרובים *
לאלהינו הצור:

אלהי הכהן הכבד * הפוקיד איתמר: אשר אכהן ואתפקד * ובידו פקדת
המשמר: ובאהל מועד יעבד * עבדת הקדש ויעמר * המחנות ויוקד * ויקטר
קטרת ויימר: רב חילה דכן פקד * יתי על זה האתר: | והקרבן במזבח יעקד *
f. 115 ויאכל מן הנותר: כן יאכילך מן המן דאורד * מטל השמים ויכפר: כ³
וברצונו לך יסעד * על קוממות מה ביאר: בדיל כל מועד ומועד * ולא
יקרבך איש זר: ופנותה תטרר * ורחותה תעזר: בעמל בן עמרם ויוכבד *
דמע כל הבשר:

אלהי פינחס דקנא למרו * והזנים בידו אתקטלו: וחמת יהוה עזרו *
והנף בטלו: ולקח ית שכרו * ברית כהנת עולם לו: ולזרעו בתרו * דממו
יתשלשלו: תרבו אמן ותפרו * ויצליח לכם שבילו: ומכל לחץ תתפשרו *
והשמחות לוכון יחלו: ועל כל איוב תתוקרו * וכל מה תדרשו יתקבלו: אה
ישראל וסדרו * ועדתו וקהלו: בקדוש אל צדיק וישרו * הצור תמים פעלו:

אלהי משרת בן עמרם * וכלב בן יפנה: ושבעים זקני העם * וקדש כל
מכוני: ושמו הנדול הרם * וצבאת אל קני: הקבול לך יוקם * וצלוחך יעני:
ולא ישוב שיאלך ריקם * ורבותך תתני: ובבטח תשכב ותשכם * ויוקרך
אדני: והברכות לך תתריאם * בכל מה תקנה: ויבד מפניך כל טלם * ויכפת
כל סני: ויכתב לך שדך ושלם * אה סרר זימוני: וירחמך ביום נקם * דבו

¹ P18 הסמים.

² מסור P18.

³ ויכמך P18.

לא יבטלון פממינן • מן מתנים תשבחתה : ולא יתנשון לבבין • דחלתה ואימתה : הו דפתח אפיין • ברב יכלותה : ורכב בו רוחין • בתקון חכמתה : ואפח נשמת חיינן • בכוח גדול רבותה : וזאנן ומוחינן • הב לן משבחתה : כמה צדק עלינן • צדקה * מן רתותה¹ : סוברו לחיינן • לוחי בריתה : | ובמשה f. 113^b אסגלנן • דגלא אימנותה : ועל ידו חכמנן • מועדים ושבתה : על זה טובינן טובינן • נקום בנצירותה : ונודי לאלהנן² • על זאת מתנאתה :

כהלן חיבין קדמיך • ואתה חכום סריחתן : עמדים תחת טל שמיך • ומנך בלישאתן : כי לית לן אלא רחמיך • וטובך יתיר על בישאתן : אה מרן אן עמיד • ארתי נפשאתן : ורחמן ברחמיך • ולא תעביר עקתן : והשקף עלינן מן שמיך • בזכאים אבהתן : ובנבי שני עלמיך • עליו שלמותן וצלוחתן : ומי לבש אוריד ותמיך • רוח לאתלותתן : וברך את לחמך ואת מימיך • ארתי ארתאותתן³ : יום דנקום קמיך • ולא תחסך יתן : רתותך ורחמיך • שעתה דבה תקום חשבאתן :

יהוה הו האלהים • אלהי הרוחות : י"ה ה"ה בריו הבוראות : י"ה ה"ה דשלח אדונן משה נבי כל הדורות : י"ה ה"ה דפרש לן על ידו שבתות ומועדים גלגיון עצומות : י"ה ה"ה דשם מן כלילון זה שבת מועד חג המצות :

תלו ידיכון ותמא

לרבה ותמא

f. 114 לאלה רמה מרוממה : לאלה מלוך מכה ורומה : לאלה דשלח משה קמף כל נשמה : לאלה דפרש⁴ על ידו שבתות ומועדים גלגיון⁵ עצומה : * לאלה דשם מנן זה שבת מועד חג המצות דקדשו רמה : לאלה דאמר ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה⁶ :

לנצעיו כל קרביה ותמא

תלו ידיכון ואמרו ותמא

נעמד ונפרש⁷ הכפות • ונכרו כריותה בשם : בעלי שלשלי⁸ הזכות • כל מנון קמי מרה קעם : ראשם מן אתברא בצלם וברמות • ואכל מן עין הנן וחכם : ומי אתכלל בצדיקות • ובתרה לבוראות שאם : ומי בנה בבית אל מזבחות • ויעתק משם ההרה מקדם : ומי אתעקר על קדש הטברות • ונפשו למרו קדם : ומי אקים תרי מציבות • ושכב במקום וחזה סלם : ומי לו לז החלמות • וחלקו מן אביו שכם : ומי אתכלל ברוח הנביות • וחכם מלי

¹ P18 רתותה. ² P18 לאוהינן. ³ P18 ארתותן. ⁴ P18 ins. קן.
⁵ P18 om. ⁶ P18 ונכרו? ⁷ P18 שלשה.

חייכם כלכם • אתון וקהלכון¹: בעמל השלשה הזכאים • ויוסף אביכון:
ובעמל משה בן עמרם • קדש כל נביכון: ובעמל אהרן ובניו • המשחים
בהניכון: וחתמת מימרי כן ירתי חייכון:
ויעבר יהוה על פניו:

²עליו עוד • שבחו גדלה טובה • מן מימר ארונן הכהן הגדול
אבישע בן פינחס בן יוסף • רצון וגו'

אשבח שם יהוה לעלם •	התמיד ברבותו:
בריו כל העולם •	ביכלות עשותו:
יתקדש בכל פמם •	וכל בלעדיו ימותו:
שליט שופט קעים •	בדד תקיף בעוזותו:
לצום נכבד מתעצם •	העולם בנאותו:
ברוך אלהינו לעולם •	כל הבוראות בארשותו:
נשא השמים ושם הארץ והים •	הכל תחת זרועתו:
פלי רחום קעים ³ •	היכול בממלכותו:
יתודי דובר קיאם •	בעלי זכותו:
נהלל שמו המתרומם •	אשר אין כדמותו:
חלף לילה ויומם •	ולא תתחלף שלטנותו:
סעוד סובר חי לעולם •	הממן ברבותו:
אל שרי אל עולם •	יתודי על טבאתו:
תשבחתה רוממו •	לאלה אלהיה:
אל עליון בקוממו •	לית לגדלו דמיה:
בדד בריאמו •	מלך על כל מלכיה:
גדול גבור מה עצמו •	נורא תהלת עשה פליה:
דיאן דבוק לית לו דמו •	סבול ארעה ושומיה:
הוא הממן בקדמו •	עני עמי עבוד גוני תמחיה:
ולא ראש ולא * שותף לקוממו ⁴ •	פרד פלי מן עיניה:
זאון זכור זכאה בעולמו •	צדיק צעור ילדיה:
חי חנון חכום בנקמו •	קעים קני קריב קרביה:
מהור טרם טב טובו ממו •	רחום וממן רתאי רתאיה:
יכול יהוב יצוב יות שמו •	שליט שופט שרי בכל אתריה:
כוח כיי מסתנדר בשלמו •	תאב לתאביה:
בנצירו ובקשט וברחמו •	נימר כהלן תשבחתה במימריה:

f. 113

¹ ובניכך P 18.

² P 18, f. 65, by a later hand.

³ קיאם L 6, P 18.

⁴ שופט לקדמו P 18.

ואלהי נביה רבה משה • דבסימנים אשתלח: • ישמע קלין דצבעתכון • וצלולתיכון
יקבלה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

f. III^b אלהי אהרן הכהן • אשר אמלש בשמן: הקדש ושלש • משכנה ואלתן • והו
לקח מן מרה • טוב לא ימאן: בעמלו יברכך אה קהלה • וכל טוב לך יתן:
יאיר יהוה פניו אליך • וחיך יאריך וימן: וישם לך שלום • וחולנו מבה לך
יזמן: עד תמטי לרצונה • קעום על כנו אמן: ותעמי משכנה • ואתה בין
כתפותיו שכן: אניבו כהלכון • ואמרו אמן אמן:

אלהי אלעזר • דו לנשיאים קטף: יטרך אה קהלה • מכל נגע ונגף: ותתברך
ותתכבד • במקנה והזהב והכסף: ותלך בשביל מרד • ותשאל ולא תטרף:
ותדר ויתקבל ממך • ותדרש ולא תנוף: ויקים לך ברכת משה • במימר יהוה
יסף: עליכם ככם • אמן אלף אלף: פעמים וטובו • וחסדו עליך ירחף:

אלהי איתמר • דשם המשמרת בדו: ישמרכם אה קהלה • ותרבו ותכבדו:
ולא יהיה בכם גנוי • ולא תמושו בחדו: ותהיו עלים במעל • ואיוביכון ירדו:
סר צלם מעליהם • אך ביהוה אל תמרדו: והו יהיה עמכם • אל תיראו ואל
תפחדו²: ויקים מה אמר לכם • וישא אהרן את ידו:

f. II² אלהי פינחס אשר • אלתן לו ברית שלום: | יתן לך אה קהלה • בטוב כל
היקום: וברית הזכאים • לך ולזרעך תקום: והרבך מאבותיך • ותפרץ ותרבי
ותרום: יברכך יהוה וישמרך • כי הו אל רחום: יאיר יהוה פניו אליך ויחנך •
ורבותך בין הגוים מן ישום: ישא יהוה פניו אליך • וישם לך שלום:

וידיק עליכם • מן מעון קדשו: וירתי לכל אחד מכם • וישמע בלשו: עת
צר לך ומצאוך • ויקבל מה תדרשו: ולכל איוביכם • אתם תירשו: את
אדמתם • ולכם יכחשו: וישבתם בטח • ומכל רע תתנפשו: ויפתח יהוה לכם •
אוצרי קדשו: בקדוש מן דאמר לכם • כל מלאכת עבדה לא תעשו:

ויפרק ניר ברזלה • מעל צואריכם: ותרכבו על צוארי • סיעת דבביכם: כמה
אכפת לסנים • דהוו לאבותיכם: דמן פקודיה מימר • בדיל שבתותיכם: שבת
היא ליהוה • בכל מושבותיכם:

שביכון טבין ותנים יומה מאה שנה • מימרי לכהלכון: סיעתה המזדמנים •
ישמר יהוה חייכון: ויאריך ביומיכון • ויומי בניכון: ומאה שנה תעשו • סדר

f. II^{2b} מועדיכון: מנן זה שבת מועד חג המצול • דעבר בטוב עליכון: | תעשו אתו
מאה שנה • אתון ובניכון: ויסיר אלהנו אמן • יומי פנותה מעליכון: ותראו
המושכן נציב • על קדש טבריכון: ואני עבדכון חבתה³ • מדרשי מנוכון:
תפשטו עדרי • עד אימר לוכון: כל שנה בחדי וזהי • תאתי אליכון: וכן ישמר

¹ נגף. P18

² תחפרו L6, P18

³ עבתאה. P18

في الشهر خامس يقال من اديك عليّن من ابيّ ل. م. ن. ס. ר. ש. ת. י.
וילבו וינחו ובתר כן יתמר שבחו מן מימר עבד יהוה בן שלמה עליו
רצון יהוה אמן:

אפתח פמי במימר תשבחן • מלב ומנפש: לשמעיו כל צבען • נאדרי
בקרש: ואשבת להצור הצעור • דו מקרש כל קרש: ואה טבה דלית סבור •
מן טבהתך מואש: דו לכל טוב מכין • ומכל רע מנפש: ולא טרף למסכין •
דאתי לצדקה בלש: וסנול בזה היום בחסד • דבו שבת וינפש: דו זימון לכל
מועד • ונגד לכל קרש:

רבותה לה:

ורבואן לעבוד • בריאתה וכל דבה: בשבת והמועד • ברישה ובעקבה: הך
מד לאזי ועבד • יסתנד וישתבח: הו עבודה דעבד • לכל בריה באצבע: ברב
יכלותה • דלא יאחו בארבע: הך די אמנותה • לתי ומיטב ומרבח: ובנקמותו
ילחם • ומלחמותו תוקד אש בה: מנה נדחל ויתה נרחם • ולה נשתעבד ונשבח:
וממן עד לעלם • בריו כל בוראיה: דברא מין אדם • ויהי לנפש חיה:
ובחר ישראל מכל עם • מלבין כל גויה²: ושלח משה³ בן עמרם • בקרש כל
כתביה: ובקע מי הים • נורא תהלת עשה פליה: וקרש נבעת עולם • מלבין
טבריה • דישפט ביום נקם • והסהדים מלאכיה: יתקדש שמו לעולם • דו אלה
אלהיה:

יהוה הו האלהים ירוש הירושים: י"ה"ה"ה" קרש הקדושים: י"ה"ה"ה"
דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים: י"ה"ה"ה" דשם בארבע עשר ממו רח
לנפשים: י"ה"ה"ה" דשם זה השבת מובאו בין תרי מועדים קדישים:

תלו ידיכון ותאמ

לרבה ותאמ

f. 111

לאלה אלהי הרוחות: לאלה מברי הבוראות: לאלה דפקדן על יד משה³
נבי כל הדורות: לאלה דאמר ושמרת את החקה הזאת: *לנצ[ע]וי כל
קרביה: ותאמ³

תלו ידיכון ותאמ

תלת⁴ כריזאן • פני אלהינו אלה: משמון התלתה • שכוני מערת המכפלה:
אלהי אברהם • אשר ערלתו נמלה: יברכך אה קהלה • ברכה גדלה • אלהי
יצחק • אשר דרשו יהוה עלה: מכל עקה ושרביט • יתן לך גאלה: אלהי יעקב
הנדוד • דאקימך עם סגולה: כל נדריך ונדבותיך • אמן יקבלה: אלהי יוסף
הצדיק • דבחכמתו לקח הממשלה: כל מעשיך ועיבדיך • אמן תתעלה:

¹ In the margin.

² P 18 אמיה.

³ P 18 om.

⁴ תלת P 18.

מסגרינו: ובו הברכה מתקבלה • מפם רום כהנינו: י'עמד שם' וסביבותו • כל העם יודמנו: וימר יברכך יהוה וישמרך • וישקף ממעונו: יאיר יהוה פניו אליך • וירחק ממך כל גנו: ישא יהוה פניו אליך • ויבד מפניך כל זירנו: אהיה אשר אהיה אלהים יתברך • ומשמה יברכנו: ויהונו כל העם • מודים לאלהינו: על זאת הסגילות • אשר בה אסגלנו: וכן ישמר חייכם כלכם • כל אב דמכם ובנו:

* وان كان موجود في تلك السنة متوفي جديد يقول¹

ולאזי עלי אזכר • מן עבד עלי דברנו: מנון מן עבר בזאת השנה • אלה כל אחד בנן ערן ישבינו:

* ثم بعد ذلك يذكر لكل من هو علي قدر معرفته ومقامه وبعده يقال²

ויסלח למאתי הרבנים ולמאתי הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל • הסגורים לקדש סגרינו: ועל חסול זה נימר • קמיכון בארכנו: ברוך אלה בחסדך • ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו • ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד • כל ימי חיינו:

جوابه من ههله جميعا

יתברך אלה ולית כחה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סני מכון רבותה לה: ישר ושביך טבן: וברוך אלהינו לעולם:

ثم يقول القائل بركو الكبيره وهي هذه

ברכו ושבחו ורבו ורוממו: לחילה רבה ורחילה: דו אלה על כל אלהיה: ורבון עבדיה • ומסחנן: אלהה דהרגרזים • ומר דגבעת עלמה: דבחר וקדיש יתה • מכל טוריה: ואשרה שמה בגנה • ברכו לחילה: עבודה דעבד עלמה³ . . . ואמרין במימרון:

جوابه יתברך אלה . . . וברוך אלהינו: ישר ותנים יומה: וברוך שמו לעולם:

ויתמר נברך והמוסף בה:

f. 110

ויעש האותות וגו'⁵:

ויתמר אלהי אברהם לך נברך תפיל ויושיע יהוה ותגא ויתמר אז ישר תפיל جمלה ויחנו אל הטבעית בארבע מכתבים וניזל וילבו שוב מחרון אפך ויתמר אדיק עלינן מן א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. יא. יב. יג. יד. טו. טז. יז. יח. יט. כ. כא. כב. כג. כד. כה. כו. כז. כח. כט. ל. ואן כן חאק

¹ P18 om.

² P18 ٢١٨ رحمة الله تعالى

³ As above, p. 7, (reading שבין for יומין).

⁴ As before.

⁵ Thirteen

headings.

ברוך יהוה אלהינו • העזין • בשלמנותו:

נורא תהלת עשה פליה • תמיד • ברבותו:

אֱלֹהִים עֶזְרָה יְהִי בְעֶזְרִי • אֵין לוֹ עֶזְרָה בְּעִשְׁוֹתוֹ וּבְרִיאָתוֹ: אֲשֶׁר בָּחַר עֲמוֹ
יִשְׂרָאֵל • וּקְדָשׁוֹ וּבְרַךְ אֹתוֹ: בְּבִרְכּוֹת רַבִּים • בְּקִדּוֹשׁ תּוֹרוֹתוֹ: וּבַחֲמִשָּׁה
בִּרְכּוֹת • בָּהֶם אֲנִדִּיל אֹתוֹ: עַל יַד נְבִיִּים וְכַהֲנִים • מְזִכְרִים • בְּתוֹרוֹתוֹ: בְּכָל
סֵפֶר בְּרָכָה • מִתְעִינָה • בְּתוֹכוֹתוֹ: וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם • וַיְבָרֶךְ אֹתָם
אִישׁ כְּבִרְכָּתוֹ בְּרַךְ אֹתוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כֶּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים •

וַיְבָרֶךְ אֹתְכֶם בְּבִרְכָּאתוֹ¹: | וַיֵּשֶׁא אֶהֱרֵן אֶת יָדוֹ עַל הָעָם וַיְבָרֶכֶם • שִׁבְעָה מַלְאֲכִים f. 108^b

כְּבִרְכָּה בְּהַרְגִּיזִים שְׂכִינֹתוֹ: וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן • אֶל אֱלֹהִים מוֹעֵד וּשְׁרָתוֹ: וַיֵּצְאוּ
וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם • וַיֵּרָאָה כְּבוֹד יְהוָה • בְּטוֹבוֹתוֹ: וַיֵּרְאוּ כָל הָעָם • וַיִּלְנוּ וַיִּפְּלוּ
בְּצִלּוֹתוֹ: וַיְבָרֶכֶךְ יְהוָה וַיִּשְׁמְרֶךְ • יֵאִיר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחֲךְ בְּחִנּוּתוֹ: וַיֵּשֶׁא
יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ • וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם • בְּרַחֲמוֹתוֹ: וְזֹאת הַבִּרְכָּה • הַחֲמִישִׁיהָ אַחֲרֵיתוֹ:
הַשְּׁקֵף מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם • וּבְרַךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וּבִיתוֹ: וּבָאוּ עֲלֶיךָ
כָּל הַבִּרְכּוֹת הָאֵלֹהִים וְהַשִּׁיגוֹךְ • בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה • בְּטוֹבוֹתוֹ:
בְּרוּךְ פְּרִי בִטְנֶךָ וּפְרִי אֲדָמָתְךָ • וּפְרִי בַּהֲמָתְךָ מִתְּנוֹתוֹ: בְּרוּךְ טָאֲנֶךָ וּמִשְׁאֲרָתְךָ •
יְהוָה יִרְבֶּה אֹתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֵךְ • וּבְרוּךְ אַתָּה • בְּצִיאָתְךָ • בְּשִׁלְמוֹתוֹ: וַיֵּצֵא
יְהוָה אֹתְךָ אֶת הַבִּרְכָּה בְּאִסְמִיךָ • וּבְכָל מִשְׁלַח יָדֶיךָ בְּבִרְכָּאתוֹ: וַיִּפְתַּח יְהוָה לָךְ
אֶת אוֹצְרוֹ • הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם • בְּטוֹבוֹתוֹ: לָתֵת אֶת מִטְרַת אֶרֶץ בְּעֵתוֹ • וּלְבָרֶךְ
אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ • בְּרַבּוֹתוֹ: וְזֹאת הַבִּרְכָּה עַד לִפְנֵי מוֹתוֹ • מִי • ה' • אוֹת
כֹּאֲצִטֵּר זֶה הַבַּיִת הִקְרָאוּ יְהוָה • בְּלֹא פִגְעָה בְּטוֹבוֹתוֹ: וְזֹאת הַבִּרְכָּה • עַד לִפְנֵי
מוֹתוֹ: שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי מֵלֶכֶת • עַל מִסְפַּר שְׁבַטֵי יְהוָה וְעֵדְתוֹ: כָּל שְׁבַט לוֹ בְּרָכָה •
וּמֹשֶׁה בְּרַךְ אֹתוֹ: הוּא אֶקֶר שְׁבַט לֹדִי • אֲשֶׁר אָמַר יְהוָה עֲלָיו • בְּתוֹרוֹתוֹ: כִּי בָם
בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל שְׁבַטֵיךָ לְעַמְּדִי • לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתוֹ: וּלְבָרֶךְ
בְּשִׁמּוֹ • הוּא וּבְנָיו כָּל הַיָּמִים בְּחַיּוֹתוֹ: וּמֹשֶׁה קָרָא לִיהוָה • לְשִׁבַּט לֹדִי
בְּבִרְכּוֹתוֹ: בְּרַךְ יְהוָה חִילוֹ וּפַעַל יָדוֹ תִּרְצִי • בְּקִטְרוֹתוֹ וּקְרִבְנוֹתוֹ: יְהוָה יְבָרֶךְ
אֹתְכֶם • אֵה עֲמוֹ וְנַחֲלָתוֹ: בְּהַרְגִּיזִים בֵּית אֱלֹהִים • מְקוֹם שְׂכִינֹתוֹ: הֵרֵם הַמְּנוּחָה
וְהַנְּחִלָה וְהַשְׁכִּינָה • הֵרֵם יִשְׂרָאֵל וְנַחֲלָתוֹ: | וַיְהִי וַיָּקִים לָכֶם בְּרַכָּאתוֹ הַקְּדוּשָׁה f. 109
הַזֹּכִירָה • בְּתוֹרוֹתוֹ: 'עִם בְּרַכַּת אֲדוֹנֵן מֹשֶׁה • אֲשֶׁר שִׁלַּח בֵּה יִשְׂרָאֵל עֵדְתוֹ:
וְזֹאת הַבִּרְכָּה אֲשֶׁר בְּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים • אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ:

אֲמֵן אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:

תִּנִּים יוֹמָה מֵאָה שָׁנָה • אֵה מִן אֲנָה אוֹדְמָנוּ: תִּתְחַנּוּ בּוֹה הַמוֹעֵד • דְּגִלְנוּ
רְבִיאָנוּ: וּמֵאָה שָׁנָה תַעֲשׂוּ אֹתוֹ • בְּשִׁמְחָה² וּשְׂדַכְנוּ: כִּי בּוֹ חָג • אֶל רוֹם

¹ Pi8 אִישׁ בְּבִרְכָּה בְּרַךְ אֹתוֹ.

² Pi8 בְּשִׁלֵּם.

העובדים: כן יעבד לוכון • כל טובות וחסדים: ויפדי אסריכון • אה בני
הקדקים: ויתנבר על מן יתנבר עליכון • ודבביכון קמיכון מאבירים: ויאמן
יראתיכון • וישמכם שכונים בטח בדרים: ויגלי הרצון ביומיכון • על קדש
המסגדים: וכן ישמר חייכם כלכם • מי אנה מצטמדים: ואשול חסדיכון¹ • אה
חכומים ונבונים וידעים: לא תקחו על שמשכון • דו לוכון עבד עבדים: כי הו
חסיר המדע • ומימרו ולשנו כבדים: | עד יחתם המימר • במלים חסידים: f. 107^b
תנים יומה מאה שנה • אבהן וילידים:
אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן בית מפרד יתמר אן אתא מועד חג המצות יום
השבת הזוכיר • להרבן יוסף עליו הרצון:

² שני קדשים באהן • יומה אסתדרו: שבת קדש ומועד קדש • והשנים
אתוקרו: זה בו אנשמה מכל עבירה • וזה בו חג לקדש טברו • זה מלך³ כל
הימים • וזה לביש נזר מן נזרו: זה אוצר הקדש • וזה משביר מן אוצרו: זה
תרח הברכות • וזה בו הברכות יתמרו: זה עין החיים • וזה אכל מן פירו: זה
אקר הקדשים • וזה קדשו מן נזרו: זה בוצין מניר • וזה נסב מן נזרו: זה כֹּת
גנה • ינשם מי יעברו: וזה הקדשים מציין ציין • יחרו מי ישרו: זה כֹּת
האזרח • וזה כֹּת גירו: כי זה ייתי וילך • פעם אחת בשנה מעברו: זה לא
ימוש עד לעלם • ולא יצא מן אתרו: בכל שבוע יבוא • ומן יכל יבטל איקרו:
ועת יבוא על הישראלי • ימצא לנפשו סוברו: זה בו לישראל יוביל • וזה בו
אתעבד לישראל פשרו: כמים ירד על הצמח • וירוי אברו: זה פרקן מן
היגע • וזה פרקן מן אוסרו: | בזה ובזה תתחני • אה עם יהוה ובכורו: בזה f. 108
מועד חג המצות • דבו חג לקדש טברו: יהיה בריך ומברך עליכון • אה מן
אנה אסתדרו: ושביכון טבין ותנים יומה מאה שנה • הדיך ממן ישרו:
אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן שנים בתים * על השבת הזוכיר⁵ מן מימר אדונן הכהן
הגדול פינחס רצון ונ'

פתחך יהוה נסי • חסדך עלי שים אתו:
ישים לי שלום בכל מאום • בו חן בעיני יהוה אמצא אלו:
נסי בין כל בריאתו • קדם באלהותו:
חנן לכל אהביו • שמורי תורותו:
סלח יסלח לי כל עון ופשע וחטא ואשם ושלג • וישוב עלי קרוב בשובתו:

¹ מן צדקהם P 18.

³ P 18 ins. על.

⁴ ממים L 6.

² P 18, f. 17, the heading is wanting.

⁵ P 18 בשלש פעמים בשנה יפאלו.

מברכין עליכון • ומאה שנה תמימה: תעשו אתו בטוב • ויסף עליכם: ככם
אלף פעמים • ויברך אתכם • בקדוש מן דאמר ושמרת את החקה הזאת •
למועדה לימים ימימה:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع من قول المرحوم عبد الله ابن
بركة الخفياوي تغمده و"ו"

f. 106^b

יום שביע חג המצות • בין המועדים מה טבו: הו שני המועדים • דבמקראי
קדש נקיבו: בו מקרא קדש ליהוה • חר לא יקרב; ובו חגי להרגרזים •
ובנבעת עלמה יקוו: ובו אתפצו האבות מן פרעה • ואתנצ'עו עלוו: ובו באו אל
ים סוף • והמים להם חרבו: והו כלול מיכל המצות • דבה פקד יהוה בכתבו:
מה טב מעשה מצ'ת המצות • בזה המועד הך מה יהוה צ'ו: כי שרוה קרבן
הפסח • ומחתמה חג ליהוה ונצען וישובו: ישראל ובתר • לספר חמישים יום
בהטיבו: וכד נגלא סוד המצות בשבעה • ואתני ברבו: עת אתקדמו המלאכים
אל לוט • מבגלל סדם וחשבו: ויעש להם משתה ומצות אפה • ויאכלו טרם
ישכבו: ועת בחר יהוה בכהנת אהרן ובניו • מכליל מה הקריבו: המצות
והרקיק בפתח אהל מועד • שבעת ימים ישבו: והמנחה ליהוה מן הנותר
והמחבת • מצות יתקרב; וזבח תודה מזבח השלמים • מצות יהיה על חלבו:
ועת כלות הנזיר מן נזירו • קרבנו דיקריבו: ובקרבן הפסח השני • למי 'בדרך
רחוקה הוו: ובוה המועד הטבן • דבו לישראל איקר ורבו: תתחנו אתון בו •
ומאה שנה אליו תשובו: בנביות מן בקע מי הים • וליתנו מצרים שבו:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 107 ² غير ذلك بيت مفرد يقال عوض البيت المذكور اعلي اذا حكم موعد هفسح
السبت تاليف المرحوم العالم العلامة الثقة عبد الله ابن سلامة رضي و"و"

יום טבה ומה טבו • בין סדר המועדים: בו צאו ישראל • מבית העבדים:
בתר מיכל הפסח • על יד דמע הקדקדים: משירים ומשבחים • ומרוממים
ומודים: וצאו שש מאות אלף • מלבד הנשים והילידים: הך כוכבים מנירים •
יזרחו על השדים: שלומים כלם • ובכוריון מתפדים: ראו זה הפרקן הרב • בין
הצדיקים והנמרודים: אהל'ן בשמח וברגש • וזהים³ וחדים: ואהל'ן באבל כבד
מאד • ולבביון משתמדים: אהל'ן הך מלכים • מסתמכים בשני עמודים:
ואהל'ן הך כלבים • על תרחינון עמדים: האל'ן צבאים שבמים • ונירות הרצון
עליון מוקדים: ואהל'ן צבאים צעקים • וענני הקצף עליון ירדים: לאזי נשבח
שם האל • דעשה לאהביו חסדים: ופרק בניון ממצרים • ועבד לן זאת

¹ L6 sec. m. יחנו.

² P18, f. 17^b.

³ L6 וזהו.

נר נאזלים • מי כמוך באילים: והמים להם חומה • ירום עבוד זה התמח: ותחומיו קפצו • ודבביו טבעו: צללו כעופרת • בתקון חכמת: תהומות יכסימו: כד בא עסכר פרעה הסוכיל • אחרי עסכר ישראל: הנביא על הים ידו יט • והוא לשם המתפרש יפרט: וישבו המים ויכסו • רכבו ופרשיו וכל אכלסו: לא נשאר בהם עד אחד • וישראל אמרים פם אחד: יהוה גבור במלחמה יהוה שמו:

f. 105^b אודי מרך על הפצות • בזה שבת מועד חג המצות: דפקדך בזה קצות • תאכלו עליו מצות: למען תזכר את יום ציאתך • מי גוי גדול כותך: אשרך ישראל אשרך • רכב שמים בעזרך: מי כמוך העם הנושע • מברך בברכת יברכך יאיר ישא: פחדך ויראך • על אשר ישמעו את שמעך: שמעו עמים וירגזו • איל בון אחזו: לא יהיה לון פניך תקומה • ותפל עליהם אימה: ועוד רחד יאחזמו:

הן תתריח תדע מקומך • ראה' אל מה בו אקימך: והלך דרך הטוב • ומן דרך הרע שוב: ושני הדרכים פניך • ובחרת בחיים אתה ובניך: ודע הן על ימינך ועל שמאלך • כתובים יכתבו עמלך: ויהי באוצרו חתם • ליום נקם ושלם: הן הונף עמלך הטוב • אשרך והטוב: תשרי בנן עדן • ורצון יהוה עליך שכן: והן הונף רע עמלך • הא דילך הא וילך: אש קדחה תוקדך • מכף רגלך ועד קדקדך: הק מה דאמיר לי בחלום • בדיל הפם וזכרו הרחום: כי ידין יהוה עמו • הרנינו גוים עמו: וכפר אדמת עמו:

וקדם נחתם המימר • נשלם על נבי לא קדמו קדם ולא בתרו בתר: הנביא דקעם על רז בראשית • הנביא נבי עלמה ואחרית • הנביא דלית בנביים לו כֹּאת • הנביא דבלבו מגלגל גזרים ופקודים הק נהר פרת: הנביא דלשנבים קרע • הנביא דלמיני רבואתה מפרע: הנביא דצעם מאה ואשתין עדנים • הנביא דקבל שני לוחות אבנים: | הנביא דאמלל פה לפה • הנביא דקין עור פניו ואופע: הנביא דאתפלל ואמר סלח נא • ותנים יומה מאה שנה • מי אנה אזדמנו:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً ببيت مفرد من قول المرحوم العالم العلامة التقى عبد
الله ابن سلامة رضي الله عنه

השבת הקדוש הזה • הלבב בו ישמח: שבת מועד חג המצות • בין השבתות דמע: תוך בין שני קצות • תזכר בִּמְקומה: בין מופתי המדבר • ומופתי מצרימה: מחריתו עומר התנופה • מן זרע האדמה: ינגש לכהן • העמד לשרת שמה: יהיה מברך עליכם • סדרה דאכה קעמה: ותמטו לכותו שנים רבים • בזהו ובשמח: וכן ישמר חייכם כלכם • אתם ובניכם: וישימו שבת ומועד

מוֹדָאָה לֵאלֹהֵי אִשְׁרָא אֲסַנְלָהּ הָאֲנִשׁ בְּמַדְעָא • עַד לֹו בּוּ יִדְעָא: וְאֲסַנְלוּ בְּלֹב נֹורֵי •
 עַד הֵוּ בּוּ יִשְׁרֵי: טוֹבִי לְבָה דְּלִית שְׁרִי • בַּה אֵלֵא אַתָּה אַה מְרִי: כִּי הִלֵּב
 הַמַּעֲמָר • יִשְׁלֹנוּ הַמְדַכְר: וְהִלֵּב הַמַּחְרָב • יִשְׁלֹנוּ הָעֵרֶב: וְהַבִּינָה רִיק מָמוּ:
 יִפָּה לֶךְ תְּשִׁים לְבָךְ • הַלֹךְ בְּדֶרֶךְ דַּעַת רֵבֶךְ: אַה דְּרוּשׁ עֵין הַמְגִיד • שׁוּב
 לְנַפְשְׁךָ וְהַגִּיד: בּוֹנִנּוּתְךָ בְּךָ תַּכְלִכְלֹנְךָ • וְתוֹדִיעְךָ מִן עֶשֶׂךָ וִיכּוֹנֶנְךָ: בְּרוּךְ הוּא
 וּבְרוּךְ שְׁמוּ:

אַתָּה הוּא הָעוֹלָם הַקָּטָן • וְכֹל מִי בְּעוֹלָם הַגְּדוֹל בְּךָ אַתְּכֹן: הַשְּׁמַיִם וְשְׁמֵי
 הַשְּׁמַיִם עֶרְשֶׁךָ • אֲנֹן רֵאשֶׁךָ: וְהַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְכֹל הַכּוֹכָבִים • אֲנֹן עֵינֶיךָ הַחֹזְבִים:
 וְקִשְׁתְּ הַבְּרִית • הַנְּבוֹת דְּבַךְ קוֹמְמִית: וּבַפִּנֶיךָ הוֹשְׁמוּ:
 וְהַמֶּלֶךְ רַב כָּל רַב • לְבָךְ בֵּית הָרֵב: | וְהַכְּבוֹד הַגְּדוֹל הָרֵב • מַדְעָךְ דְּבִרְאשֶׁךָ
 מִתְרַכֵּב: וְצִבְאוֹת הַקֹּדֶשׁ • הָרוּחַ בְּךָ וְהַנֶּפֶשׁ: וּמַלְכָּה פִלְגָּה דְּצִדְקָה • הַכְּבֹד
 דִּיהֵב לְכָל אֶבֶר חִלְקָה: כָּל אֶחָד בְּשְׁמוּ:

f. 104^b

וּמִסְפָּר יוֹמֵי הַשָּׁנָה • הַגִּידוֹת דְּבַךְ מַתְכוּנָה: וְהָאֲקָרִים הָאַרְבַּע • כּוֹת הָעֵרֶבִים
 הָאַרְבַּע: וְהַטְּבָרִים כָּל טְבַר וְטְבַר • כּוֹת כָּל צֶלַע וְצֶלַע בְּךָ מִסְתַּדָּר: וְהַחִיָּה וְכָל
 אֵילָנָה • כּוֹת פְּרִי בְּטַנָּה: כּוֹת הַחִיָּה הַזּוֹנְדִיק • וְכּוֹת אֵילָנָה הַצַּדִּיק: דְּלֹא יִשְׁכַּח
 מִפִּיּוּ מִדְּבַר שְׁמוּ:

וְהַיּוֹם וְהַלֵּיל • כּוֹת הִלֵּב הַמְגִיד וְהַקְּפִיל: וְדַע אֲנִי הַשְּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְמָה בּוֹן •
 לְבַךְ הַמַּעֲמָר רַב מִנּוֹן: הַכֹּל בִּידֶךָ תַּחְפִּישׁ • בְּסוּד הַשֵּׁם הַמַּתְפָּרֵשׁ: מִי יוֹכֵל
 יִקְיֹמֶךָ • עַד תַּתְמַחָה גִּרְמֶךָ וְתַתּוֹתֵר שְׁמֶךָ: מִכְּלָל בְּכוּחוֹ וְעַצְמוֹ:
 מָה זֶה אֵלֵא אֵת צִפִּין יִתֵּר • וְאֵת יִשְׁן וְלֹא תַתְפוּרֵר: וְמָה מִן גְּלִיגָאֲתֶךָ זְכַרְתִּי •
 חִלֵּק מִמָּה עֹזְבָתִי: לְרִיטוּרִים הַנְּבוֹנִי • דִּידְעוּ רַב מִנִּי: וְהֵן לֹא תַצְדִּיק • רָאָה
 אֵל מִי אֹדֵר פְּנֵיו דְּלִיק: דְּמִן הַשֵּׁם שְׁמוּ:

בְּשֵׁם הַמַּתְפָּרֵשׁ הַכֹּלֵל • וְכֹל מָה אַתְרִיחַ בּוּ עִמֵּל: אֵל הַשְּׁמַיִם עֲלֵה • וּבְצִבְאוֹת
 הַקֹּדֶשׁ צֵלֵא: וְהוּא בִּינָם כְּהֵן • בְּשֵׁם דְּבִלְבוּ שְׁכֵן: וְאַפְשִׁיט מְרוּ עֲלִיו מַלְבֵּשׁ •
 לֹא לְבִשּׁוֹ אֲנִשׁ: לֹא קִדְמוּ וְלֹא בָתְרוּ:

וְלִגְנוּ אֲשַׁתָּה דְרִם • וְהוּת הֶךָ טַל רֶסֶס: וְקִרְעוּ כָּל שֹׁנֵב וְשֹׁנֵב • מִן חֶשֶׁךְ
 וְעֶרְפֵּל וְעָנָן וְעֵבֶב: וְסֵב מִן מַעוֹן הַקֹּדֶשׁ הַצִּפִּין הַטְּמִיר • מִן יוֹמָה תְּלִיתָה הֶךָ
 מָה דְאִמִּיר: רָאָה מָה בְּשָׁמַיִם עֵבֶד • וּבִתֵּר זֶה יִרְדּוּ: מִכְּלָל בְּנוֹר גְּוִיּוֹתוֹ וְצִלְמוֹ:
 וְרָאָה מָה בָּאָרֶץ עֵבֶד • מִן תַּמְחוֹת כְּהֵם לֹא יִיעֲבֹד: אַרְבַּע אֲקָרִים לָהּ שְׁמִשּׁוּ •
 כָּל מִנּוֹן מָה תְּשִׁמִּישׁוּחֹו לֹא מִשּׁוּ: יְרוּם דְּבִרְאָה מִפְּסַל דְּמִים • וְחִלְץ מִנָּה חִילִין
 וּבּוֹרְאִין רְמִים: בִּים סוּף גִּלְאָה בּוּ תַמַּח רֶם • עַת נָטָה יָדוֹ עַל הַיָּם: מִימִיו
 נִיעֲרָמוּ:

f. 105

רָאָה סוּד הַשֵּׁם הַקֹּדֶשׁ • הֶךָ הַמַּלְאָכִים לוֹ תְּשִׁמֶשׁ: בֵּין יָדָיו עֲמָדִים • עֲקָדִים
 סְנָדִים: מִבִּיטִים מָה יִרְשִׁי • כָּל מִנּוֹן בּוֹרוּחַ לוֹ יַעֲשֶׂה: אֲרִשְׁתָּה לִים יִבְקַע • אֲבָקַע
 בִּיד חֹזְקָה: נִצְבוּ מִימִיו כְּמוֹ:

עוד נשוב ונהללך • כי אתה אלהינו: על מתנאתך נודי לך • בכל יומינו:
ותהללות נתן לך • ונימר בפיאנו: לך מודאה על גדלך • יהוה אלהינו: על מה
צדקת בגדלך • עלינו בכל יומינו:

f. 103 כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו • בכל הימים: ומסחן נפשותינו • ועצום
העצומים: ננדיך כל ימי חיינו • לעלם עלמים: ונודי לך כל יומינו • אה מלוך
העולמים: בגדלך השקף עלינו • ממעון קדשך מן השמים:

مخرج

אלהי אברהם בן תרח • דבא לאלון מורא: דאמר לו אל נורא • אל שדי
אני: ברד בלא שני • התהלך לפני: והי תמים:
אלהי מן דרשו אלה • מן אביו עלה: על הר הנחלה • ואתעקר על המזבח
בתרה: וביד חילה אתפשרה • דו יצחק נצירה: דממו קם שני לאמים:
אלהי יעקב ישראל • דלבש מן הזכו כליל: ואתא אל בית אל • ולמך
במקום: ויחלם וראה בחלום • והנה סלם בארץ קעום: וראשו מגיע השמים:
אלהי מן ערק • מן זנותה ושבק: בגדיו ואתפרק • והי באלה דביק: ומכל
רע היי רחיק • דו יוסף הצדיק: פתור החלמים:

f. 103^b אלהי גביר כל העולם • וקדקד מינה דאדם: | בעל התפלה והציאם • גבר
גביר ונשיא: דמן חמים המשי • דו נביה רבה משה: נבי כל העלמים:
אלהי שמש משכנה • על פי יהוה ממנה: יכולה דיאנה • דו אהרן הכהן:
אשר המשח בשמן • ולבש אפוד וחשן: והאורים והתמים:
אלהי בניו השנים • דאכהנו בקדש המשכנים: והקריבו הקרבנים • ופינחם
דלזנים דקר: והמגיפה מעל עמו עצר • וברית שלום לו קטר: ולזרעו בתרו
לעלם עלמים:

באהלין אה קהלה ישמרך • ויסגי מספרך: ואל הרצון יעזור • ויהי עמך עמך:
ולו עם קדש יקימך • ויצוה הברכה באסימך: וישקף עליך מן השמים:
ויקים לך מימרו • מה אמר בקדוש ספרו: על יד מי פה לפה דברו •
י • ה • ו • ה: אל שדי אל ראה • אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה: השקף
ממעון קדשך מן השמים:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 104 עליו עוד כימי גדלה טובה מפוקה • מן מימר זקן ישראל
אברהם הקבצי ירחמו ונו"

על מעין תהום הדעת נקום • דעת הרב העצום: דבעי מדע מה הוא חילה •
יהי מתבונן בכל מלה ומלה: מן מלי בראשית • ידע בון עבוד עלמה ואחרית:
הוא י • ה • ו • ה • שמו:

ופרקה אקו • ובינם חשבו: אן אנון ישובו • אל תשמישות דבביהם: ומשה
אניבם • לא תוסיפון בעיניכם: תעמון מנון צלמה:
ופרקה יחזקו • ובאלה הדבקו: ואשוו בצדיקו • על מלחמות דבביהם: ומשה
אניב ואמר אליהם • יהוה ילחם לכם: וידיק עליכון מן מעונה רמה:
והקול צא מן כסי לגלי • לברה דעמרם השליח: עבדי מה תצעק אלי • מלל
עמה בשלם: יסעו ואת מטך הרם • ונטה את ירך על הים: ואפתח בו תרח
תשלימה:

וכד אתת ארשותה • בזאת פקירותה: מן מר אלהותה • למשה ברה דעמרם:
סב אטרה בריאם • ויט ידו על הים: והא רב דחלתה ואיממה:

ימה כד לבש • מן זה האיש הקדש: ואבקע מימיו ואקדש • ואפתח בו שנים f. 102
עשר דרך: ועמה בו הלך • ויהי הענן חשך: ויאיר כל הלילה עד חתמה:
והמצרים כלם • השליכו נפשותם • ועברו בתרם • וביטה כד שרו: מיח
ואתנברו • ועלין עזרו: ונחתו כות צנמה:

במצלות על פניהם • והים הסגר עליהם: ומה צא אנש מהם • וישראל כלם
יצאו: שלומים ועינין נשאו • ודבביון ראו: מיתים על שפת ימה:
מן מרון יראו • ופממיון פתחו: ולמרון שבחו • האנשים ומשה ואהרן
מקדם • ובתרון הנשים ומרים • היו כהלון אמרים בקול רם: מי כמוך
באילים יהוה:

יהוה יעבר לוכון • ככה עם דבביכון: וישקף ברחמיו עליכון • וישם לוכון
פצותה: מן לחץ פנותה • בעמל ארשי זכותה: ופתורה דחלמה:¹
וחתמת המימר לוכון • נימר תנים יומה:
אמן אהיה אשר אהיה:

f. 102^b עליו עוד כימי גדלה: الفاتحة وفاتحة الفاتحة من قول المرحوم العم الشيخ
اسماعيل الرميحي تغمة وנו

כימי השמים על הארץ • תשתבח ותתרום: לא לך ראש ולא קץ • תתקדש
בכל לשן ופמם: תרפא ותמחץ • תתודי בכל לילה ויומם: קני שמים והארץ •
תתברך ותתעצם: אלהי השמים והארץ • חי תמיד לעולם:
עוד כימי אבות ובנים • תשתבח ותתודי: בכל הימים והשנים • בלשן
מכבדי: נתון המתנים • אֵל ראה אֵל שדי: אלהי האלהים וארון האדונים •
אחד פרד נכבדי: ואתה אמרת בקדש כל אלפנים • ואין אלהים עמדי:
כל ימי דורות וחליפותם • נקד על אִפִּינו: ולשונינו נשלח אתם • ברבות
אלהינו: אלהי השמים והארץ וכל אשר בם • אלהי אבותינו: בנגדך הקים לן
בריתם • ושמע צעקותינו: רחם עלינן בעבורם • וסלח לחטאינו:

¹ דעלמה L6.

דאתמסר טפת נור • מיאז הֹה אמור: אלהים יהי אור • ובששי אתעתד לו
הצלם: ואתבסר בו העולם • מאז אתקרי בשגם: ובדילו אשתירת עלמה:
זה הו הנבר • הנביר הרם אשר: לית כמו בבשר • זה הוא האנשיא: העשה
המושיע • אשר שמו משה: קטף כל נאשמה:

זה הו דמן הסנה • על רישה דמור סיני: קראו אל קני • אה משה אה משה:
ומללה מלגו אשה • פה אל פה בלא שלישי: ולכר על אדה קיאמה:

דמע זכאיה קטרו • ולפדות ישראל שגרו: מיד פרעה הסרוח • וגלא על ידו
תמחות: ועשה על ידו נפלאות • וסימנים נוראות: כותון לא אתעמה:
לא אתעשה כהם • בעלמה רק הנם: אחד עשר מספרם • במצרים עברו:
ואחד בתר אחד אתשרשרו • לית אחד מדמי לאחרו: רק היו בסור ונקמה:
היו לעבראי בסור • בפרקן מן אסור: והיו למצרים מצוק ומצור • ומה חכמו
בנפשותם: אלא וכד מתו בכוריהם • עד לא אשתיר מהם: אנש אחד
בעלמה:

כד עליון אשתלח • המשחית בחצי הלילה: והות בינם צעקה גדלה • וישראל
היו באתריון: אכלים קרבנין • מודים לאלהיון: וקם פרעה בליל ועמה:
זה הנגף דלו עבר • שגר מאתו גבר: ולמשה ולאהרן אמר • קמו צאו כלכם:
וכל מה לכם • סבו עמכם: ושמשו למרכון כמה:

אתון תתרוח • ובמצא מהרו: ואלי אל תעזרו • וקמו כל ישראל בשמחו:
ובצקם על שכמם שאו • ממחרת הפסח יצאו: ממצרים ביד רמה:

ובאיקר דלא סוף • מן שלמה דלא חלוף: אתו אל ים סוף • ועל שפתו
שרו: והדבר בא אל פרעה • הן ישראל במדבר עברו: ולא מצאו אנשמה:
והנם הלכים • במדבר נביכים: ודרך הטוב חסכים • וכד שמע זה הדבר:
היפך לבו ועזר • אל רשעו ואמר: בנפשו לנפשו למה:

זאת עשיתי • ישראל היו בתשמישותי: צאו מן מלכותי • כעסוני בזה הדבר:
ואני מלך גיבר • ואתקף רגזה ואתגבר: ואתקף עליו ארצמה:

ופתח ית פמו • ואמר לסדר עמו: אתחזקו כלכם וקומו • ולרכבים אסרו:
עד נשיג ישראל מהרו • ולתשמישה נעזרו: כמה הוא בקדמה:

וקמו כל אנשיו • ורכבו ופרשיו: ומבחר שלישי • וחילו וכל צבאו: כלם על
מלה הקבעו • ובתר ישראל נסעו: והשיגו אתם חנים על ימה:

וישראל שאו עיניהם • עמו דבביהם: רדפים אחריהם • לבביון יראו:
ואבריון אודזעו • וית קולם נשאו: אל מעונה רמה:

ולמרון היו צעקים • רק היו מתפרקים: שלשה חלקים • כל פרקה מהם:
חשבו חשבן בינם • ומשה דבר ואגיבם: שמע בדילון פתנמה:

פרקה אתכנשו • ודחלתה רבתה לבשו: מן דבביון ודרשו • הן מהם יברחו:
אגיבן משה אל תיראו • התיצבו וראו: את ישועת יהוה:

مخرج غير

אלהי נשיא אלהים • ואב המון הנוים: 'דרדניו גלויים • דאמר לו אל קני:
אל שדי אני • התהלך לפני: והוי תמים:

אלהי בן שרה • דו יצחק 'נצירה: דאתעקר על המזבח בתרה • וביד אלה
אתפשר: והוה בעלמה מתוקר • ובברכה אתותר: וממו קם שני לאמים:
אלהי מן למך במקום • וחלם חלום: וחזה' והא סלם קעום • ובו מלאכיה
נעתים ועלויים: ואתיקן ירא מן אלהים • ואמר אין זה כי אם בית אלהים: וזה
שער השמים:

אלהי מן שבך • בגדיו ואתפרק: ומן זנותה ערק • ודרך קשטה דרש:
ובעובדיו אתפרש • וכליל שלטנותה לבש: ופטר תרי החלמים:

אלהי האיש הרם • וגביר כל העולם: וקדקד¹ מינה דאדם • ראשתלח
לישראל² מושיע: ובסימנים לון אושיע • דו נביה רבה משה: נבי כל העולמים:
אלהי אהרן הכהן • אשר אמשח בשמן • הקדש ולבש חשן • עם אפוד ומעיל:
וציץ עם פתיל • ומצנפת כליל: עם האורים והתמים:

אלהי אלעזר ואיתמר • ופינחס אשר: לזנים דקר • וקנא למרו: | וסב הכהנה
אגרו • לו ולזרעו בתרו: קיאם לעלם עלמים³:

באהלין אדרש מרי • אן יפתח באפיך תרחי: רחמיו וישרי • עליך ברכאתו:
ויתן לך טב מתנותו • וישים לך ישועתו: וינפש לך מכל ארצמים:

ויהי עמך עמך • ויברך מזונך ולחמך: והברכה יצוה' באסימך • ויקים לך
מימרו • דביארו בספרו • יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב את השמים:
אמן אהיה אשר אהיה:

עליו עוד לו עוד ירחמו יהוה אמן

סדרה דאכה אצטמתו • עם יהוה ועדתו: דעתכון הבו ואציתו • אל משמע
זה המימר: דבו סודים תתפתר • לנכון אשר: לבו מלי מן החכמה:

עבד עלי במימרי • הן בשם יהוה אקרי: ובתניו תשבחתו אשרי • וארבי
לרבבות: ואקדש שמותו • ואשול צדקתו: יתן לי יכולה על מה:

דרוש לו אני • ומדרשי יממני: כי עליו רחצוני • ובו תמיד דביקותי: ולישועות
קויתי • כי הוא חרב גאותי: עזי וזמרת י יהוה:

אלהי האלהים אשר • ברא בוראיה בלא עזר: ואמצא כלה מן חסר • וחתם
הכל באדם: דכוננו מן עצם ואדם • ואקימו גבר שלם: ולממלל פתח לו פמה:
ובצלמו ומדעו • על בוראיה אפלאו: ואקים מן סגיל זרעו • שלשלה קדושה:
ושמו שרשה וארשה • ושם כלילה וקדשה • כי בשם יהוה אלהים אשתמה:

1 P 18 ורמע. 2 P 18 לעמו. 3 P 18 adds in marg. שלום יהוה עליהם קלם אמן.

4 This piece was originally in P 18, but there is now a lacuna to p. 234 below.

אמתה דישאל: מלנו חשך קפיל: אלה לון הציל: על יד נביא סגיל:
בסימנים רבתה:

סימנים נברה: מספרון עשרה: עתה נספרה: ונחל למדכרה: בואת
אמירתה:

הראש מטה הפך תנין: ובתרו דם וצפרדע אנתין: וכנים וערב ומקנה
ושחין: | וברד ואש מתלקחין: בו הות למצרים מניפתה: f. 14^b

ורוח קדים אשתלח: ונשא הארבה ביכולה: על מצרים וינח בגבולה:
ובתרו חשך אפלה: והשינו מות בכור בהמתה:

עם דכרון אמחו: ובים סוף טבעו: ועם בשלם צאו: והים פניון נבקעו:
והזה לון יבשתה:

כמה פרק יתון: יפרק יתכן כותון: ותגדלון ותפרון: אמן ותצטמתון:
על דמע אדמתה:

והרצון ישיבו: והמשכן ינציבו: עד אשר תקריבו: קרבנים יטיבו: אמן
מאה שתה:

ישמר יהוה חיי מן דאכה אהן: מן שמרי וכהן: ובדן יומה אהן: הטוב
לוכון יודמן: מן מר דיכלתה:

ובד אתורך מימרי: קמיכון אה סדרי: בחייכון אה נבירי: אפשטו עדרי:
ושמעו מני אמירתה:

מימרי שמעו מני: ולא תקחו עלי בקצירות לשני: בחייכון אסבלוני: כי f. 15
עבד עבדכון אני: ובוזה לבי אשמחתה:

מדרשי מן אלה: בכל יומם ולילה: אן ישים לוכון גאלה: מכל צר ומכל
חלה: ויצטר בישתה:

ולוכון ישים תבונה: פרקן מן פנותה ויגונה: ושביכון טבין ותנים יומה מאה
שנה: אה סדר סיעתה:

אמן אהיה אשר אהיה:

ובתר כן יתמר כימי גדלה טובה מן מימר סעד אלה הכתרי¹
יסלח ונו" L6, f. 98^b

נגד תרחך נקום: אה ארון האדונים: ביראה ופחד לבב: ובדכיות ענינים:
ונשבחך ונרוממך: ונימר בטהרות² לשונים: כימי השמים על הארץ: עוד כימי
אבות ובנים:

כל ימי דורות וחליפותם: נקד על אפינו: ואל מעון הקדש: נשא את
ידינו: ונודי לגדלך: כל ימי חיינו: עוד נשוב ונהללך כי אתה אלהינו:

אלהינו אתה: מלוק העולמים: נכבד הנכבדים: ועצום העצומים: לא שני
לגדלך: שמך הצור תמים: דאתה אלהי אבותינו: בכל הימים:

¹ P 18 בקדקה.

² L6 ברכיות.

אלהי נצירה ברו • אשר דרשו אלה: זבח במקום כמימרו • והעלהו שם' עלה: ולא אמנע נפשו מן ארשות מרו • וערפו * למשפך דמו¹ שלח: | ואתפרה ואתוקר בעלמה • וברכו יהוה בזרע:

אלהי יעקב ישראל • דאתקרי שמו איש תם: דלבש מן זכותה כליל • ואסתקף ואתרים: ובא אל בית אל • וישכב ויחלם: והוזה מלאכי רומה • ויקץ ואמר מה נורא:

אלהי בן פרת אשר • הורד אל מצרימה • וקנהו פוטיפר • והות מעשיו תמימה: ומן זכותה לא סר • ולא עשה מאומה: והלך בשביל שלמה • ומן הזמה ברח:

אלהי נביר העולם • המאור דלא יכבי: נורו תדיר עד לעלם • דזרח ברקיע לדי: וקם בן יוכבד ועמרם • דו משה הנבי: נשיא עלמה וקדקדה ונזרה: אלהי אהרן הכהן • אקר הכהנה וארשה: אשר אוצק על ראשו שמן • המשחה ובו אמשח: ולבש מעיל ואפור וחשן • ועלה והשלמים אנישה: לפני מזבח יהוה • והקטרת אקטירה:

אלהי תלתה כהנים • לכהנה אתבחרו: | אלעזר ואיתמר השנים • ופינחס דקנא למרו: וקטל הזנים • והנגף עזרו: והות כהנת עלמה • לו ולזרעו מתשרשה:

באהלין סיעתה דאזכרו • אה קהלה ישמרך: ויפתח לך אוצרו • ומן מזון רחמיו ישבירך: וירבי לך איקרו • ויסני מספרך: בקדוש שם יהוה • הגבור והנורא:

אמן אהיה אשר אהיה:

لا ايضا رضي الله عنه امين

נור דן יומה יתר • טוב מאד עד מותר • דו ארש מועדי שתה: תרח הקדשים: קדשיו לא משים: וטוביו לא מתנשים: דו מועד הנפושם: ובו תשרי ברכתה:

מועד קדש מתפרש: בו בסור לנפש: וככן בו אתחדש: כל שמח ורגש: וכל איקר רב רמתה:

איקרו מלאים: ומאוריו כופעים: בעלמה מזרחים: לית אנן ממחים: לעלם עלמתה:

לעלמה ממנים • לית אנן מתמנים: ובו אתגלא סימנים • יקרים רבינים: אתעשו במלתה:

מה טבו מן מועד: דבו כל איקר אצטמד: עם הטוב והחסד: וככן בו אתגנד: פרקן אהן אמתה:

¹ למשדמו P18.

הו משה נביה דעלמה: ¹ דביאר בספרו הרמה: מועדי יהוה: אשר תקראו אתם מקראי קדש:

רב אלה ותמא ² עליה אישא ישתבח אדא ואף מועד העסח הסבת ואלה אעל
בגדלו שלח משה הכני • מלמד המלמדים: ואפרש על ידו ובני • קרישות
המועדים: | מנן בזה היום שני • ובנים צמידים: שבת ומועד פדות בני • f. 95^b
ישראל מבית עבדים: ואכלו הפסח בששוני • והם בזהים וחדים:
תתחנו במועדיכון: אה העדה האלה: וכמה פדה לאבותיכון: כן ישים
לוכון נאלה: ולאוי עלי אימר לוכון: שביכון טבין מן אלה: ותנים יומה חדים:
רב אלה ותמא וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף:
ואלה שמות הבאים מצרימח: וגו" ³

ויقال كرزته ثلاثة خفيف ويثمر يتهلل ثقيل ويقال دران حילה رמה שמע בקלן f. 98
ומרקה אלהים אל עליון • והא מלך רחמן • חפף וישתבח:
תהותה אסאה • והתהבים יתחנו: סגולי הסגולים • תפוש דגלי אימנו: הלוכי
דת אדונן משה • בן עמרם רבנו:
טובינו הא טובינו: הן נעמד פני יהוה אלהינו: ונימר' בלב * נציר כנוע' ⁴
בדחלה ובארחנו:

* جواب دلעלם ברישה ובעקבה ותמא ⁵ תפיל ויהוה אלה בית ובית תפיל f. 98^b
⁷ وبعد ذلك يقال كيمي وفاتحة وفاتحة فاتحة من قول العلامة الشيخ هبة
الله المصري رضي الله عنه امين

כימי השמים על הארץ • בשמך נשרי ונקרא: עוד כימי אבות ובנים • מן
גדלך נפחד ונירא: כל ימי דורות וחליפותם • אל פתח רחמיך נברח: עוד
נשוב ונהללך • בכל רגע ובכל אורע: כי אתה אלהינו • מר דלעל ולרע:
ואלהי אבותינו • השכונים במערה: בכל הימים נודה' לך • וחסדיך נספרה:

فاتحة من قوله رحمة الله عليه

אלהי בן תרח • אשר שמו אברם: דבא לאלון מורא • ויט אהלו בין בית
אל מים: ויבן שם מזבח ויקרא • בשם יהוה אל עולם: ויראה' אליו יהוה •
ואמר לו אל תירא:

¹ P18 ins. כל נשמה. ² P18 omits this piece. ³ L6, P18 add in
margin وادא حکم מועד העסח לילה הסבת המדכור יתקרא עוד נגע אחר والذي بعدها
נציר L6 ⁴ עד נימר P18 ⁵ المتقدم ذكرهم في عادة ليلة الغسق عشية صح
P18, f. 12^b: the next two pieces are not in L6. ⁶ P18 אלהו. ⁷ כענו.

¹צללות שבת מועד חג המצות:

אלקטף ברית וזכרון ותרומה ויוסף ומופתים וראישון ומצרים ומצות וצאן
ובקר ובקר ושבת ושמח וקרבן ואלעזר: שריו הצלות בריך אלהנו •
וכארזון ואמרים • ועל פתח רחמיך • וכי בשם • וקצי הבריה • ויתמר על
ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד • ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד
ואתהו אלהינו • ויתמר ישתבח:

חילה דבחר אדם • מכל הברוים: וגו" ²
جوانه גן בעדן מקדם וגו"

ויתמר יתהלל • ודראן ממנה דכלה • ומרקה אתהו אלהנן והב
לן משבחה • וישתבח: L6, f. 90^b

חילה דנשא מיתובית אברהם ³ זכאה • אבי הנאמנים: ועתר ⁴ מן חלציו
נבין משה • ידיעהו יהוה פנים אל פנים:
וצוה אן יצוה עמו ישראל: במטר האלן העדנים:
ויהי אברם בן תשעים וגו"

ויתמר יתהלל • ודראן טבה דמיטב ומרקה הבו תשבחתה ואתהו
רחמנה • וישתבח: f. 92

חילה דנשא מיתובית יעקב וגו" ²
جوانه וישא יעקב רגליו וגו"

ויתמר יתהלל ודראן אלה רב ומרקה אתהו עבודן ואלהים
קמאה • ויתמר ישתבח: f. 93

לאלהון נברך וגו" ²
جوانه ויקנאהו פוטיפר וגו"

ויתמר * תורה וכרנה ⁵ ודראן סיאנים ⁶ ואלהים יחידאי • וישתבח: f. 95
* בגדלו בדרך אה ישראל • ושמן גוי קדש: ואפרש לן שבתות ומועדים •
גלגיון מתפרש: מנון זה ⁷ שבת מועד חג המצות • דאתפרש על יד מי
לערפלה ננש:

¹ L6, f. 89, P18.

² As above, p. 125.

³ P18 יעקב.

⁴ P18 וחרה.

⁵ P18 יתהלל תָּקִיל.

⁶ P18 ins. ומרקה אלהים קַיִמָה.

⁷ P18 חילה דהציל אבהתן ממצרים • בשמה וברגש: ופקרן במשמר זה היום • ועל סרר הימים P18
בגדלו וגו" as above, in the margin a later hand has added "ו"אפרש: דו

ושים לי בטובך קוממה • ומדלך כוח לי יהי: לעשות משמר דתך הדמע •
ועליך יהי בטחי:

ושמרני ביומי ובלילי • ומנחי ומסעי: ואת דריכי הצליח • בכל אשר אני בעי:
והסיר הרע מקרבי • ורפאני מן מוכחי: | ומן הטוב מלא כפי • ולא f. 100
תצרכני לנכרתי:

וחתם לי בטוב • והיטיב לי עקבעי: ואל אבותי בשלום אשוב • ובגן עדן
יהי מנחי:

והרוח והנפש אחין • ברו שמך הרתי הלחי: ותחת טל רחמיך שכין •
שלום נאמן זה:

יום דבו פניך תקום • לחשבנך כל הבוראי: מן הנקם שם' שים לי שלום •
ומן חרויך פסחי:

ולא תשיב עלי רעות עמלי • ואושיעני מן סרעי: על זה לך ארשתי פללי •
וסק אליך צבעי:

שמך נשא עון ופשע וחטאה • ורחום וחנון וראה: סמך סמן סבול סלוחה •
ומן דן עקובאן לא תמחי:

שמעיו שיאל הדרוש • ולית על תרחך מנעי: והסוד על זה בספרך פרוש •
לכן אתוּף בצעי:

ובפאת ביתך ההרגזים באתי • מרים לטובך נקעי: ושער השמים דבו
ברכאתי • ומזבח צלות כל עברהי:

דבו טל הרחמים • כמטר לקחי: וממו תטרד הטלומים • ולא יקרבו
סורעי:

לוזה הר הקדים המקדש • השכינה אלהים יראי: המקום המבחר דבו
השם פרש • דיבוא אליו האל הנראה:

דאמרת' עליו ובמקום אשר אוכרתי • את שמי שם' יהי מובאי: אליך
וברכתך וזכרתי • לארץ דבה מזבחי:

אמרת' אהיה אשר אהיה • דאתה מגני ומרי ואלהי: | הן עמך מטני פגעי • f. 100b
וזכי בהחכמה מדעי:

אהיה אשר אהיה • מכל חלי ומחץ רפאי: ובעין רחמיך לי ראה • ושמע
ממני מקראי:

חתמתי זה המימר בן ההר • דקראו אברהם יהוה יראה: אשר יאמר
היום בהר • יהוה יראה:

האבנים דעליון הכתב: דברי הספרך בטב ביורה • ומובחך עליון יתנצב:
ונעל עליו עלותיך מבחרה • ונזבח שלמים הך מה חיב: ונאכל שם'
ונשמח במעוזה • בבטח ובשלמות לבב: בסוד ורב אהן דברה • דבארו מן
הו למרו חובב: וכתבת' על האבנים את כל דברי התורה • הזאת באר
הייטב:

הנינן בתשבחות מרן ומקראו • הישר הצדיק: שאלתי רחמיו ומנחו • והן
בטובו עלי יצדיק: ובמקומו יכונן מזבחו • ומוזבח הרצון ידיק: ונירות
המשכן יופעו • ומן הנסתר לו יפיק: ובהרגריוזים הזה כמשפט הראישון
יטעו • ויקבץ בו עמו המתפריק: | ויקים מימרו אשר בעדו נשאו • על פי
מושה הנומים: ^{f. 99} עמים הרי יקראו ושם יזבחו • זביח צדיק:

לה ایضاً דכור מפרד שבה תפלה יקאל פי السبعة ايام الفطير بعد الصلاة ...
פני יהי נא חסד מרי • ושופרי יובלי תקעי: פ י י נ י ח י ס • בון אשרי •
בהם אדני משאי:

ואשוב לך אדני ואעבדך • וארים לך מקראי: ועתה כי ידע נא עבדך • כי
אתה הוא הרעי:

מ'דבר כל עלמה • מברי כל הבוראי: ובכל הנסתרות חכומה • עבוד מה
דת בעי:

ולית לך עורן שותף • בנבאי וברעי: | וטל רחמיך יערף • על עבדיך הזכאי: ^{f. 99^b}
נחית' בחסדיך נאמניך • וגאלת' לון מכל צרעי: וגלית עמון נצחניך •
ושמעני עמים ומראה:

ונחלת בעוץ אל נ'ה קדשך • ההרך הזה המוראי: דבו זכאים תדרשך •
ומלאכיה בו לך צלאי:

ובו תמיד עמדים בין ידיך • כל מנון ברצונך נ'ח'ה: עלים וירדים במעבדיך •
ובזמירות לך קראי:

דו שער השמים דמע היבשה • קדישותו לא תמחי: טובך לנו בו ארשה •
מלבין כל אמי ארעי:

נודך ונשבחך ונרבנך • אה מן ש'מך י י ה י ו י ה: ואשאלך תרצי ברצונך •
ותודיע עבדך התעי:

ושוב עלי אה אדני • וטהרני מן טמאי: וכפר אשמי ועוני • וסלח לי חטאי:
כי לשובה ^fחשק לבי • בלעילי עשק ומנעי: אדרש צדקתך רבי • בלעילי
ורבבי מחי:

אתחשבתי בכוחך אדני • על כל זידן פרעי: ועל הפיכות עדלני • ועל
אויבי ושנאי:

ואליך ש'מני קרוב • בברית קמעי: אברהם ויצחק ויעקב • דריחותון ריח ניחי:

נביאך ורמעך: מביא התורה התמימה • וכתב בה במודעך: וזבחת שלמים ואכלת' שם' • ושמחת' לפני יהוה אלהיך:

סגרתך לאפיה בכל אורע • נכח מקדשך 'דלן' טובך 'עכים: דלו שבעת 'עדים מזכרה • בלחות ביד אלה 'מדכים: ההר הה[וא] בע[בר] היר[דן] מפתרה • ועליו מלאכיה נלכים: אחרי דרך מבוא השמש ומזרח • דעליו

f. 98 תהביה סכים: | בארץ הכנעני דן אתרה • נוף לדי ויסף בו סכים: הישב בערבה דן הרה • מול הגלגות הזכים: אצל אלן מורה • מול 'שכם: 'עני מרי שאלי ורח ארצמי • ורבי עלי רחמיך: דאתה את 'עני 'עמי • הגבני הן עמיך: וסלח לחטאי ואשמי • ואפתח באפי 'שמיך: כי בזכרון אורי תמי • ופחרי מדבר 'שמיך: למען המצא צדיקה קמי • פני רבות קיאמיך: 'בזכרון שמך אפתח פמי • עד השיג מלי עצמיך: ובמקום אשר הזכ[רת] את 'שמי • שם' אבוא אליך וברכתיך:

פניך עבדך תשבחו יביא • וירים את שאלי: מרי בטובך היטיב לבי • ואמני מן הדבב ומעליו: והשכב ואין מחריד בקרבי • בביתך הזה וכליליו: ועלות ושלמי בו נזיח • ובכל תחלה נקום עליו: ובמזבחו נצלי ונרנן ונשוי • על כעסות כל מעליו: דו לכבוד ומלאכיו מושבי • על כן אמרת בגלליו: לא תעלה במעלות על מזבחי • אשר לא תגלה ערותך אליו:

צדיקות שמותך הלזים • עבדך בהם' מתנפל: שים אלתנו מכל לחץ געזים • ואימתך על אויבינו תפל: ונמטי יומי רצונך הלזים • ועל כנפי רתותך לן תסבל: ונקריב לך מן הכשבים והעזים • במקום אשר הוא לך חבל: ומלי הברכה נהיה כרוזים • ובפתח אהל מועד קמיך נפל: ונפרט שמותך ונפתר הרזים • ובמשמע דברך נתקבל: ונתתה את הברכה על ההר גרזים • ואת הקללה על הר עיבל:

f. 98b קלי בלישתי ממך אה קמאה • תמטני עבדך מבלשו: | וטהרו מכל עון ואשמה • ובשמחו למקומך הגישו: ההרגרזים שער שומה • דבו מלאכך יתכנשו: אלהים יראה כמה • קראו מן בחרו וקדשו: יהוה כוננו במחדד קיאמה • ונחג לו בשמח ובששו: והנדר והנדבה והתרומה • נביא לבקעת מקדשו: מד צוית' יהוה • לשכיניו תדרשו:

רתות וסליחן ורחמה • ספק לעמך המתגרים בתושביך: המעטים בין כל עמי עלמה • המדבקים בטור קדשיך: והניח אתנו מכל זידמה • וסעדנן ננדי תרומתיך: לפניך ברום כל מקומה • הך מה כרת עמן קיאמיך: על יד משה הרמעי • השמר לך פן תעשה עלותיך: בכל המקום באדמה • אשר תראה בעיניך: כי אם במקום אשר בחר יהוה • באחד שבטיך:

שלח לן טובך פשרה • תפדה יתן מיד הדבב: וחדר לביתך מעמרה • והגלי

חזוה לעבדיך במצפית טבה • וסליחן לו נחל: וחנן עלי בשובה • ומכול
עונותי לי נאל: יהובה יצובה קריבה • דבבריתו קמתי השאל: לזוה דלירה
בא • אבינו התם ישראל: והקים בו המציבה • והמזבח ממנו פסל: | וקרא f. 97
שמו והתנבא • הק מה בכתבו הסגיל • ויבן שם מזבח • ויקרא למ[ק]ום אל
בית אל:

של רחמיך מרי עלינן אשרי • והב לנן ברתותך שלם: דאתה אל שדי רבי
ופרי • הגדול אל עולם: והודיענן ולא נלך בקרי • ומן הקשט לא נעלם:
וברכנן בברכת יעקב העברי • התם בעל החלם: ברכת שמים ממעל ועורי •
ברכת תהום רבצת תחת דנעלם: ברכת שדים ורחם ונפרי • ברכת זכאי
עולם: נברו על ברכת ההרי • עד תהות גבעת עולם:

ישראל ברחמיך רחמו • דאננן עמך ונחלתך: ועור רצונך לעמו • וקוממו על
קשט דתך: וסדר דבבם' כאבן ידמו • ופשר ורזח בפצותך: והכנע כל מן
יעזממו • וזחל במגלי רחותך: ואנלי משכנך וקוממו • במקום דדחנת בו
ריחותך: בפתלות משה וקיאמו • דאתפלל בעדן לרבותך: תביאמו
ותטעמו • בהר נחלתך מכון לשבתך:

כבודך וגדלך יתקדש • נרכן ונשתעבד במעבדך: מן רחמיך וחסדך יבלש •
הועור הצריך עבדך: פגעו ומדרשו יפגש • ולא תשלח בי צדך: והדבב
כוחך להם יטש • ומלא יתן למעבדך: על ההרד הזה המתקדש • דבחרת'
פנים למסגדך: דבו מלאכיך תכנש • והוא תרח למעון כבודך: פעלת'
יהוה מקדש • יהוה כוננו ידך:

לכוננת מקדשך אה רבה • שאלים ומרגנים: זכר ההרד טורה טבה • המבחר f. 97^b
מכל המכונים: ורחותך עליו השיבה • ונזבח על מזבחו קרבנים: | וביומי
מועדינו לה נבא • שמחים וששונים: ובאיקר הקרבנים עליו נזבח • על
כעסות הזידנים: ונעבד הק מד צוה • גדלך בקדש כל אלפנים: ובנית
שם מזבח • ליהוה אלהיך מזבח אבנים:

מה נורא מקומך אדני • דבו שרא גדלך: נכחו בצלותך נתפני • ועליו נקום
בשיאלך: בקדשו רחמני וחנני • וסלח לי ברב חילך: ודרך קשטך
הודיעני: והוליכני בשבילך: ומן ברכת ההרד הזה ברכני • דלקחת חלק
לך: ומזבחך מלא יתן בו נבני • כמד צויתנו בממללך: אבנים שלמות
תבנה: את מזבח יהוה אלהיך:

נשבחך ולך נרוממה • ונעמד בנצירו על מזבחך: ונעל עליו עלות תמימה •
הך מה צוה יאידרך¹: בנבעת עלמה • ונביא לו כל מנחך: בשלמות
ללב ורב שמח • על כעסות כל שנאך: לי תפיר מן דן קימה • במשה

¹ For יאידרך.

פִּין נפתח פָּנֵי • מעין הטובות והחסדים :
 חסדך לעבדיך פָּנֵי • בביתך דאנן פתחו עמדים :
 הלא דבו נתַּחֲנִי • ובו כלנו סהדים :
 וישר לן פנינו נפני • באכה ספרה הר הקדים :

בחדהות בוראיך קבין • גדלך אה אל נורא : מכון לשבתך בארץ • ומכל
 ארעה בוחרה : מרי לגֹּת יתן קבין • ורֹחַ לעבדך מכל צררה : ומבול
 פנותה לן הריץ • בְּבְרִית אברהם בן תרח : דמאור כשדים טובך לה
 רץ • והתיגר 'בדן אתרה : ובברכתך רבתה התפריץ • ומליך הצדֶּק
 בתורה : ויעבר אברם בארץ • עד מקום 'שכם עד אלון מורא :

f. 96 גלוח דן ההר מרן נשאו • ושמו מקלט הזכאי : | 'מפלט מן לידה יבאו •
 ותתקבל בו המקראי : נשול מרן בנוראו • אות הקבול לן תראֶה : וישמע
 מנן כל מקראו • ויניב מן עליו צלאי : וישמר עבדים אליו באו • מכל זד
 ודבב ושנאי : בסוד אברהם ומקראו • דמן ההר הזה לא תמחי : ויקרא
 אברהם את שם המקום ההוא • יהוה יֵרָאֶה :

דחנת חכמת אלה בזה המקום • ובחרו מכל הרחי : ורזותה לית שיאם לון
 ישום • שמעי הזכאים ומראי : ברז שִׁמְךָ אה אל רחום • היה ויהיה
 יי • ה' • ה' : עמוד הרצון בו יקום • והמשכן בו נציב נראֶה : וישמע שְׁאֵלן
 דבו עליו נקום • במקרא דמע כל בוראי : 'דמנה' הגלא סוד עצום •
 במשל קהל כל עבראי : אשר יֵאמֶר היום • בהר יהוה יֵרָאֶה :

דאן כֹּת דן ההר מכל המשורים • טובי מן בו יתקרבו : יהוה יתן לי מן טב
 המנוחים • בסוד הכבוד 'דשרא בקרבו : ויכנע כל הסרועים • והרצון בו
 ישיבו : לעמו דמע כל הגוים • 'בנוראו ובעזו וטובו : ובאבינו יעקב
 וחלמותיו הגלויים • ובמלאכים דבו ישבו : וברז דבריו המלואים • אשר
 בכתבו כתבו : והנה מלאכי אלהים • עלים וירדים בו :

f. 96^b רעתה יהוה לאֲזִי לך זמרתיה • ולא נבטל מן תשבחך : | דסגלתנן מכל אמיה •
 במודע המקום 'דבו הגלא נוראך : ההרגרזים רום אתריה • דבו התנצבת
 מזבחך : נדרשך אה תמיד בחייה • תורז ברֹחֶךָ : ושמע מני דן מדרשיה •
 ולא תטרדני מן תרחך : ותקים לן דן מליה • דאמרת' לאבינו דמעך :
 הארץ אשר אתה שִׁכַּב עליה • לך אתננה ולזרעך :

זכאי ביטיבות נפשה געזה • ותרחי שומיה לה מנה' פתוחים : ומלאכיה עליו
 חזה' • על סלים נעתים ועלויים : והתגלת לה תמחות רזה • והתקשט כי הו
 טב משרוים : אשול אלה בעזה' • עלי תשרי ברִכָּאתו המל'ים : באבינו
 ישראל ולזה • אקר דמע כל הגוים : דאסיד בעבור ההר הזה • במלים
 בתורה גלויים : ואמר מה נורא המקום הזה • אין זה כי אם בית אלהים :

عليه ايضاً دعا له ايضاً رحمة الله عليه امين امين امين

- f. 95
- מרי זאן ראית' ברחמיך • מבור עונותי אריצני:
 מרי ברב רחמיך וחסדיך • מכל לחץ אצילני:
 מרי גאלי מן עונותי • וברתותך לי פני:
 מרי דרכי פניך רעות • בחסדך דרך טוב הורעני:
 מרי הנה נא הולתי • בשיאלי אן תסבלני:
 מרי ראלית אשאלך • ואלא מנו דיקבל קרבני:
 מרי זכור ברית הזכאים • ועני שיאלי ותחנוני:
 מרי חסלך חסלך • ריק מן רחמיך תעזבני:
 מרי טהרי מן טמאתי • כי ידעתי טמאתי אני:
 מרי יתרו עונותי • ולית לי מלבדך אדני:
 מרי כפר' ושוב וסלח • אולי יתיטב זכרוני:
 מרי לית לעבדך אלא אתה • חנן בי ואושיעני:
 מרי מלא יתי למתוב • לידך וקבלי ועזרני:
 מרי נפש עבדך בחסדך • מן הרעות דמצאוני:
 מרי כושר ופשר ורבח • וסעדני על מן יכעסני:
 מרי עבדך וחייד מסכין • ואביון דל ועני:
 מרי פלטי מן צרותי • ולעשות הישר בעיני לקחני:
 מרי צדק עלי בצדקתך • וכפי עמלי לא תנויאני:
 מרי קויתי לישותך • לישועתך קויתי אדני:
 מרי ראה לי בעין רחמיך • ולכל טוב פקח עיני:
 מרי שלח מלאכך לפני • עד לבין ידיך יביאני:
 מרי תאב ואתרחם • אה אל שדי אה אל קני:
 מרי עבדך ישול ממך • ולית לי מלבדך שני:
 מרי בין לי אלא אתה • פניו ישתלח לשני:
 מרי רחם כי אתה אל רחום • אולי אכפרה פני:
 מרי כימך ואלריך עזרותי • אהיה אשר אהיה בי אדני:

f. 95^b תפלה טובה תימר ביומי שבעת חג המצות בהרגריוזים והיא מן מימר בן עביבי הכהן פינחם יהוה יאריך ביומיו מאה שנה אמן:

אל שער שמך נתפני • דלו זכאים מתנגדים:
 בשבחך וברבותך נתני • ונענו לך סגדים:
 ישתבח שמך אדני • דאתה נכבד הנכבדים:

סלח לי חטאותי • ידי פניך פרש:
 עבדך דל ועני • ומסבין וצריך ונשיש:
 פרקי ברב רחמין • ושובה וסליחן ודרש:
 צדקה מדלך על עבדך • שובה טובה לי חדש:
 קראה רחמיה • ורתו ורחמים לי הגיש:
 רחם שיבת עבדך • וטהרו מכל ביש:
 שוב עלי קדם מותי • כמן שב וינפש:
 תהי על חטאו • על השובה ממשש:
 בעמל תלתה הזכאים • ומי לי קרב הקדיש:
 ובזעוק מי כמוך • נאדרי בקדש:

f. 94^b

אה טבה דעלמה • מן טבהתך מלי:
 בדרך מעשה ידי • ימיני ושמאלי:
 גאלי מן צרותי • והסיר כל לחץ מעלי:
 דלותי מן לחצי גדלה • והרבב מתגבר עלי:
 הן לית תציל ואלא • מנו דינאלי:
 וכלה תחת ארך • מן נסתר ומן גלי:
 זכאה זכור זאון • פרוש פני פלי:
 חילה לך תעזרני • על סכולי ועל נואלי:
 טעי 'בים העונות • טרח עלי מסבלי:
 ידעתי כי אני חטא • וחטאי קם קבלי:
 כד ראיתי מימרך • על יד משה השליח:
 לכל מימון סמן • וחלי לכל מחללי:
 מימר כי כל דרכיו משפט • עשה משפט 'דלא בלי:
 בירא מן אימתך • ונימר בקול עלי:
 סלח לנו מרי • אה עבוד כל סימן וכל פלי:
 עבדיך הנשארים • בפנות צללי:
 פנותה עליון אתגברת • ולא יתם לון עמלי:
 צדקה עבד לון מרן • ולא תגוי לון גמלי:
 קהלך לית לו בלעדיך • מפצי מכל חלי:
 רחמו אה אל רחום • מן גבר אל סהב ועד טלי:
 שלח לון פשרין • יפדי לנו מן קללי:
 תן אה מרן לעמד רחו • בעמל הנבי המלי:
 דאמר ועזי זמרתי • ויהי לי לישועה זה אלי:

יסוברני • וינחמני • ויושיעני • אלא אתה אה אדני • אן אמיתני • ואן החיתני •
 והן עזבתני • ואן הרחקתני • ואן גרשתני • אתה מרי • ועבדך אני • מה לי
 אלא פתחך אה אדני • דרשתך אלהי השמים בלב שביר כניע • לא תטרף
 מדרשי • דרשתך אלהי השמים והארץ חסלך תטרף מי ידרשך אה אדני •
 דרשתך בשמותך הקדושה למדרשי עני • דרשתך באברהם ויצחק ויעקב שִׁמְע
 שיאלי מני • דרשתך 'בנביאך משה שליחך ונאמן ביתך קבל מדרשי מני •
 דרשתך 'בכהניך ואהביך • ושלמִיך ורחמיך גבר שברי ולא תשברני • קראתך
 במה קראו אֵלֶיך נבייך ואהביך ושלמִיך קבל מקראי מני • נשבעתי עליך בך
 תרצי עלי • ותחדי חשני • ומכל עון ופשא וחטאה שִׁמְרני • וְכָטוב חתם לי •
 מרי בסוד שִׁמְך הקדוש ובאלין דברז אתך בון מן רחמיך וחסדיך ריקים
 לא תשיבני • ומן טובך אמלאני • וקבל קרְבני • זאת התפלה • וסלח לי
 ולאבתתי • ולכל קהל ישראל זימְני • ולסדר אהבך מן כל הכרני • אמן אהיה
 אשר אהיה • מרי אתרחם ואתנחם • הכ די אמנותך אה אדני יהוה • וברוך
 שם קדשך לעולם | לית אלה אלא אחד:

f. 94

ثم بعد ذلك يقال بابتها والكف مبصوط

מני הדרוש והשאול ועל רחמיך הקבול • כי אמנותך לא תעזר למסכין
 שאול • ואתה על כל כלום יבֵּל:

מקרא טוב מן מימר אבי הכהן עמרם בן שלמה הכהן אלה על
 רוחו ברחמיו ירצי:

אה טבה דלית סכור • מן טבהתך מואֵש:

בריו תקן כלה • נתון לכל בלש:

גאל אתי מכל רע • בחילך המתפרֵש:

דלית לי בלעדיך • זאון לכל נפש:

הִזֵּי עמדי בדרך • דלה אני מבקֵש:

והן לית תגיב שיאלי • מנו דלי מנפֵש:

זכרני ברחמיך • והצילני מכל חבֵש:

חילך חיול מותר • אה ירוש לכל ירֵש:

טובך טרם רגון • וחסדך הכל בלש:

יהוב המתנות • ולית על תרחך מנרש:

כלי לדיניה • אולי תשקח האש:

למן ידרש עבדך • ומנו דבו נתפש:

ממך הו חיינן • ובידך היום ואמֵש:

נתרחץ בחילך • ובתפלה לך ננֵש:

יתי ליראה ממך לעשות הישר והטוב בעיניך • מרי שגבני מן הזידנים ^{על}עשוי |
 הרע לפניך • מרי הצילני מידי דבבי ושנאי • ולא תשלטון עלי • מרי גאלי מידי ^{f. 92^b}
 קשים הלכבים • מרי אתגבר על מן יתגבר עלי • מרי נפש עקתי • מרי פני אל
 עונותי • מרי אל תפן אל עונותי • וראה את דלותי • מרי אל תפן אל קשעי •
 מרי הסתירני לגו כף רתותך • מרי טלל בענני רחמיך • מרי עזרני בכוחך
 הגדול • מרי על כוחי לא תבטחני • מרי חנני 'ברחמיך • ודבקי ואפתח
 שער שמך לקול פללי • מרי מן אוצרי טובך אשרי עלי • מרי סלח לי
 ולאבהתי ולאבות אבהתי • ולאמי ולאחי • ולאחותי • ולילידי ולאיתתי •
 ולבני ואל משפחתי • ולכל קהל ישראל הסגודים להגרריוס בית אל •
 אמן אהיה אשר אהיה • וברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם • ולית
 אלה אלא אחד:

عليه ايضاً מקרא טוב • מן מימר אברהם הקבצי • מרי עליו
 ירצי אמן:

אכפר יהוה מן כל עון ופשע וחטאה • אשר גמלו מני בזאת הלילה ובזה
 היום ובכל זבני • עיני תבכי על עוני אשר הרחקני וגרשני מן פתחך אה אדני •
 אהיה אשר אהיה בי אדני • ^{تكرر ثلاث مرات} סלח לעוני ורחמי וחנני
 וקבלני • וקרבני • ואהבני • והשכלני • ושמרני • וגאלני • והצילני • ופלטני •
 ושוזבני • מכל דבב וסני • ומכל עקה נפשי • והושיעני • וזכרני • ולא ^{f. 93}
 תשכחני • ולא תעזובני • ולא תשבקני • ולא תנופני • ולא תטרפני • ולא
 תקחני • ולא תנכבני • ולא תשלמני • ולא תצרכני • וכל טוב גמלני • ולא
 תכנעני • ומכל חלי ארפאני • ובעין רחמיך לי פני • והך אעשה חכמני •
 ולמדני ופקחני • והודיעני • והוריאני • ודברני • ועל מלחמות נפשי ואויבי
 גברני • ועל נסותך ונקמותך קוממני • וסוברני • ומן אהבותך שמני • ומן
 חסדך לא תרחקני • וקרב ריחקני • ועל משמר תורותך סעדני • ועזרני •
 ובברכאתך ברכני • ובקדשיך קדשני • ובשחר הליל איקצני • ופוררני ושמע
 תפלותי • ומורדי • וזכרוני • וקרע שגבותי • דמנך שגבוני • ועסר ערף הקשה
 מני • ואניר לבי ועיני • ומבור עונותי הריצני • וחסדיך תסבלני • ובים הטהרה
 צבעני • וטהרני • ובענני הסליחן והרחמים טללני • וטמרני • ובמשכן השובה
 עברני • ודערני • ואשכני • ומן מזון הרצון השבירני • והלטני • והשביעני • ומן
 מימי הרתו אנמיני • והשקילני • והרויאני • ובדרך הקשט הולבני • והנחני •
 ואנגדני • ונהגני • ובגד דעתך ויראתך אלבשני • ובגד תהות נפשי אפשטני •
 ובכבודך אוקרני • ובנזר הקדשים מזרני • ואשכנן | יראתך ומהבותך בלבי • ^{f. 93^b}
 ועניני • וברחמיך אסתירני • וברצונך אריצני • ואשמחני • ומדרשי אמטני •
 ועל עמלי לא תחרצני • כי אני שביר הלכ • אביל בכי מסכנ עני • מה לי סובר

אלי • וצדק עלי במתנותך • וראה אלי בעין רתותך • אה נשא עון ופשע וחטאה • שא לפשעי • | וסלח לחטאי • וכפר עוני ואשמי • כי הנם יתרים עד מותר • ילא לשני מן פתרונם • ותמטר עיני דם אדם • בעת זכרונם • וירך לבבי • ויכך כוחי • ותצור נפשי • ותדוב רוחי • אוי עלי מה זה בחרתי לקלומי • אשלכתי¹ נפשי באש להבה • לא תלכה • חרב חטאי באדי בו קטלתי נפשי • יום נקם קדמי • מה יהי עמלי • מן יצילני • מן נקם רבי • מן יחס עלי • מן יטפי להבה • ועתה הנני • אשוב אליך אה אדני • קבל שובתי • ואנחם על רעותי • מרי עבד עמי לפם דו טובך וחסדך • לא לפם רעות מה עשיתי • מרי חטאי סגני • ורחמיך עדפים • מרי עונותי יתרה • וחסדיך תסבלני • מרי חובי גלי קדמיך • והך אוכל הסתיר פני ממך • ולאחן אברח מפניך • מן יסתירני בלעדיך • מרי 'בים העונות צללתי • הן עמיך ברחמיך הריצני • מרי קצרתי היום אבל על נפשי • ולבי ירא ממא 'דבאחריתי • יקראני אדני • ברב חסדך שוב מחרון אפך ולא תרצם עלי • ולא תגזי גמלי • ומחיי עונותי ולא תקחני ברעותי • אהיה אשר אהיה • לישועתך קויתי • אה מושיע הושיעני • כי לית לי לישועה מבלעדיך • אה אדני מרי בקדוש שמוך הקדוש רחם עבדך המסבין • הצריך דלית לו מקלט אלא תרח רחמיך • מרי בסוד שמוך הגדול רחם עבדך הדל העני דלית לו בלעדי חסדיך • מרי בקשט שמוך הנכבד רחם עבדך חטאה וחיביה דלית לו מברח ממך • ולא מנוס אלא | תרח רחמיך • מרי ברב שמוך העצום רחם עבדך הקעום בין ידיך ידרש רחמיך וסליחתך • כי כך דביקותו • ועליך בטחו² • מרי בצדקה מדלך צדק עלי ופתח שער שמיך לקבול פללי • ושים ענן רתותך ביני ובין רגוז • ולא תשים עונותי שנבה ביני ובין סליחתך • ולא תשכחני מן טובך • ולא תרחקני מן תריח רחמיך • ולא תשיב שאלתי ריק מן חסדיך • אהיה אשר אהיה אה מן היה ויהיה • הוי לי כמה הוית לאבהתי הזכאים • אברהם ויצחק ויעקב עליהם השלום • ואצליח עמלי בזכות יוסף הצדיק • ואושיעני בתפלות אדונן משה עבדך ונאמן ביתך • אה מושיע הושיעני • יום נקם בתפלותו • אה מרי הביאני תחת צל קורתו • אדני יהוה שמוני מן הסמוכים בדלו • התפושם 'בדגלי שער אימנותו • וסעדני על משמר תורותו • והשיב עלי מברכאתו • עם ברכת שמי משכנך הקדוש • אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס הכהנים הקדושים המשחים • אמן אהיה אשר אהיה • מרי קבל מדרשי ואצליח עמלי • והשקף ממעון קדשך עלי • וראה בעין רחמיך וחסדיך אלי • מרי שמע צעקותי • מרי רחם דלותי • מרי עני למסכנותי • מרי עתיר שפיפותי • מדי ספק צריכותי • מרי אמן יראתי • מרי אצליח שבלי • מרי אשכין אהבותך בלבבי • ואשכין אהבותי בלבבי כל עלמה • ושים חן בעינין • מרי הטיבני בעין כל אמי עלמה • ושים לי יכולה עליון • מרי אמלא

¹ אשכלתי L 7

² בחטאו L 7

استغاثه زريقه من قول... عبد الله التقي ابن سلامة الكهن جد كاتبه رضى f. 90b
الله عنه وهي تقال في القرار النهار بعد كل صلاة...

על פתח רחמיך יהוה עמדותי • ושתי ידי פרשתי • ואלריך שאלתי • ואמרתי
צבעותי • וממך דרשתי • תרחם דלותי • ותסלח חטאותי • ותנחם על רעותי •
כי אתה רחום וחנון • והמתנים נתון • וגדול הגדולים • ומשל המושלים • והגבור
והנורא • ויכלותך תדירה: ושלטון השלטים • ואדון האדונים • וסקפן הסקפנים •
ודין הדיאנים • וקני כל קניאנים • וחנון החנונים • וחכום החכומים • ורחום
הרחומים: אה שלמעיו צבעתה • אה חכום כסיתתה: אה מלוך מכה ורומה •
אה בריו כל עלמה: אה נצעיו קרביה • אה עשה גוני תמחיה: אה מן שמך
אל שדי אל ראה • אה שלמעיו המקראי: ולבלושים חפסי • יתן לון רחמים
פרוסי: אה חכום כל גלי וכסי • שמו יהוה לסי • יהוה נסי • יהוה נסי: יהוה
הוא האלהים • בשמים ממעל ועל הארץ מתחת • אין עוד מלבדו • מפני
בראשית • ולא ראש לקמאותו • ובתר יום נקם • וביום נקם יקרא כבודו על
גדלו • ראו עתה כי אני הוא • ואין אלהים עמדי • אני אמית ואחיי •
מחצתי ואנכי ארפא • ואין מידי מציל • חי אנכי לעולם • יהוה שמו • ובנאותו
שחוקים מעונה • אלהי קדם מתחת זרועתו עולם • אל עליון שמו • וכל העולם
לו • אחד בדר הוא • ואין עמו אל נכר • לא שותף • ולא חבר • ולא משני •
לא תבנית • לא צורה • | ולא צלם • ולא קלום • ולא גביה • ולא חבר • ידעיו
בלא לב • עמי בלא עין • שמעיו בלא אוזן • קרא דלא בפס • כל כסי לו גלי •
וכלום לא יפלא ממנו • ידע יצר כלה • ומדעה לא ישומנו • שקיח עם כל
כלום • ועמי לא ישורנו • אחז בכל אתר • ואתר לא יחזינו • יוכל על כל כלום •
נצעיו לא מנצע • כי כלה כפית לאלהותו • ירו נפיוה • וממלכותו תמידה •
כסאו השמים והארץ • וידו אחזות בכל • כחו לא ילא • בדר דלא יחדל •
עליון דלא יפל • הגבור דלא יחדל • כל עליונים פניו שפלים • וכל הגבורים
פניו דלים • וכל השלטנים בין ידיו נלאים • וכל המלכים לו עבדים • פניו נקד
ארצה ונשתחוי • ונתפלל • ונתנפל • ונתחנן • ונאמר בקל רם • אהיה אשר
אהיה • אה קני שומיה וארעה • אה עבוד מה דו בעי • אה שליט לא יתחלף
לעולם • אה מן לא ישא פנים ולא יקח שחד • אה לחי אה ראה אה פלי מן
מצפית העינים • וגלי במחשבות הלבבים • אה שקיח לבלושו • אה קריב
לדרושו: אה אל הצבאות • ואלהי הרוחות • אה שלמעיו הצעקות • אה עני
הנעקות • אה סני הרחמים • אה ים הטוב והחסד • אה מן פתח רחמיו לא
יסגר ומעין החסד לא יסלם • אה מן קרא כבודו על גדלו • יהוה אל רחום
וחנון • רחמני • וחנוני • וצדק עלי בצדקתך • ורחמני ברהמיך וחסדיך • את
מן קרא שמו • ארך אפים ורב חסד ואמת • רבי חסדך עלי • ושא פני רחמיך

f. 91

الامام والدى عمران عفا ونو

עבדיך הנשואים • ידרשו מן צדקתך:

ביתנות חן וחסד • מן סנאי טבהתך:

רחמן אתה בדיניך • ורתאה במגביאתך:

בין לנו אה מרן • אלא רחמיך ורתותך:

כפי יכלותן לא 'לפס • גברות יכלותך:

הך די חסדך 'עמנו • רבי לן מתנותך:

נשאי את ידינו • בעים רתותך:

אן עמיד ראה לנו • הך די אמנותך:

נמלתנו כל טוב • בתקון חכמתך: בבריאת ג'יותינו • מן גוני בריאתך:

ושלחת לשונינו • לתשבחן יחדאותך: נשאלך תרצי עלינו • במשמר תורותך:

ופקח עינינו • לדעת רזי יקירותך: והולכנו הדרך הדרך • דתרצי לאלהותך:

וטאר יצרינו • וקדשנו 'בקדושותך: וזכור הזכאים ארשינו • דכרת עמון

בריתך: והקים לנו שבת ושב יהוה • אלהיך את שובתך: וברוך אתה ב'באך •

ברוך אתה בציאתך: ואשכין בלבינו • מהבותך ויראתך: אחנו הזעורים •

נשאלך ונבקש י'תך: אודיענו נא את דרכיך • ואמתן את חמ'תך: ושא מעלינו

אה יכול • קצפך ומגיפותך: למען נמצא חן בעיניך: ולא תפיר בריתך: וברך

לחמן ומשתותן • ולא תנשי מקראתך: | ושוב מחרון א'ך • והשיב ממלכותך: f. 89

חלילה לך אה רחום • תנעל את ע'דתך: הנשואים ב'מתי מעט • בין שנאי

אימנותך: אכ'ן כי חטינו • ועזבנו מצ'אתך: ורחמיך תסבל א'תנו • כד נתחנן

לרחותך: וראה כי אזלת ידינו • ולית לנן זולתך: וזכור ארץ ירשתן • ואתר

קדושותך: בזכרון אדם אבינו • דברכת א'תו בברכותך: ומן אמרת' לו בטובך •

והקמתי את בריתי א'תך: ומן בחרת' לו במימריך • ל'ך לך מארצך וממולדתך:

ומן אמר לבנו בשלחו • ואל שדי יברך א'תך: ומן אמרת' לו בחסדך • שוב אל

ארץ אבותיך ואל מולדתך: ומן אמר לשר המשקים • כי אם זכרתני א'תך:

ומן אמרת' לו בדיל אחיו • וגם הנה הוא יצא לקראתך: ואמר לו ק'רב אל

המזבח • ו'עשה את חטאתך ואת עלתך: ובכהנת אלעזר ואיתמר • והמפנס

את קנאתך: שוב מחרון א'ך אדני • ואל תשחית עמך ונחלתך: וצדק עלינו

מן צדקתך • צדקה מן רתותך:

ثم يكونوا متشفعين ساجدين متفرجين قائلين

יהוב מתנאתה • לך מודאה על גדלך:¹

אה אדני יהוה תמיד:

كل واحدة بسجدة

¹ Thrice.

בעמל אדונן משה תמיד והוריד: דעל הקשט המשילך ובתפלוחו יקבלך
ואתו ירבי שכריך: ותובח קרבנך כאשר צוה לך: ולא תוכל לובח את הפסח
באחד שעריך: אשר יהוה אלהיך נתן לך: כי אם במקום אשר בחר יהוה:

רב אלה וتمامה וכי בשם ויתרבי כלשה ואלקטף כמה تقدم ليلة الأحد ومزاد
הים וקציר לא יקאלו אלא اذا دخلوا الخمسين كما تقدم بيانه وיצא המכתב
מן غیر خلقه وتلبیه כי בשם ושוב מחרון אפך וכי בשם ושמע ישראל
ואذا كان الوقت وساع يقري علي الكتاب صورة من صور العيد * اعلم ان
صور العيد للجاری العادة في قرايتهم بالزفة والتلبیه وكل صورة منهم يزفوا
عليها زفتها وقد كنت لك صور العيد جميع علي ياتها في صلات الصمیت
من هناك بغرف نعيم اياتها¹ وאתהו דבריד עלמה המנאט وهي مقسم
علي ايام الجمعة لا يلزم الي كتابتها هاهنا والسجדות²

f. 84^b ויתמר יהוה אל רחום וחנן וידקר האמאם כמה יואף ובעד תמאם התדכיר יגאבוב^b
بقولة آله رحمنه كما تري

אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה ונו"

f. 85 ויתמר אדיק עלינן אדא קנט הקסמה עלי ארבעה אים יכונ כל יום הרבע
ואדא קאן העיד הסבט או האחד תכונ קסמה אדיק עלינן עלי חמסה כמה
אנא מקסמה קדאמא

ולابد في كل يوم يكونه اول الابتدى اديק עלינן قبل המנאט אי בית
א' ואלנתה בית ח' ובעדה מרי בעמל תלתי שלמיה:

מנאט אול יום א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א

מנאט תאני יום ז' ח' ט' י' י"א ב'

מנאט תאלת יום ל' מ' נ' ס'

מנאט רביע יום ע' פ' צ'

מנאט חמס יום ק' ר' ש' ת'

f. 87 מרי בעמל תלתי שלמיה: ונו"
יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנן ארך אפיים

f. 87^b ובעדה ילבו ינחו³

ויقال מן אה קהל בית א' ובית המנאט ובית ח' וזפה ששית ימים
וקרזנה תלתה פוק ותחת ולעלם | תסתגר ובעדה יקאל הזה המקרא עלי נעם
אה טבה והו מן תאליפ סידי וקראר קלבי וכדי פריד עסרה וזמנה

¹ In the margin.

² Then follow the סדרות for each of the seven days.

³ These are all given in full.

ואפריש שבעת יומי המצות * ופקדן נחג להרגרזיום דמע היבשה: על יד אדונן משה לגו תורותו הקדושה:

f. 80^b הנבי הצדיק התמים: | דפקד עמו דמע כל העמים: את חג המצות תשמר שבעת ימים: ותחג לרום מקדשה:

רב אלה: עליה איש' ישת'י' ת'ק'ד'מ' ו'ז'ע'ח'א' ו'ה'י' מ'ן' ת'א'ל'י'פ' ס'י'ד'י' ו'ק'ר'ר' ק'ל'ב'י' פ'ר'י'ד' ע'ס'ר'ה' ו'ז'מ'א'נ'ה' ו'א'ל'ד'י' ה'א'מ'א'ם' ע'מ'ר'א'ן' ג'מ'ע'נ'א' ו'ג'ו'

עליה איש' ישת'י' מ'ן' ת'א'ל'י'פ' א'ב'ן' ה'ע'מ' המ'כ'ר'ם' ח'ז'ר' א'ב'ן' א'ס'ח'א'ן' מ'ד' א'ל'ל'ה' ו'ג'ו' ב'ג'ד'ל'ו' 'ב'יו'מ'ה' ח'מ'י'ש'ה' * ש'ר'ץ' ש'ר'צ'י'ם' מ'ן' ה'מ'י'ם': ו'א'ת' ה'ת'נ'י'נ'י'ם' ה'ג'ד'ל'י'ם' ע'ש'ה' * ו'א'ת' כ'ל' ע'ו'ף' ה'ש'מ'י'ם': ו'א'ה'ן' ה'י'מ'י'ם' ה'ט'ו'ב'י'ם' א'פ'ר'ש'ה' * כ'י' נ'ח'ג' ב'ה'ם' ב'ש'מ'ח' ו'ב'ש'ל'מ'י'ם': ע'ל' ז'ה' ה'ר'ג'ר'ז'י'ו'ם' ד'מ'ע' ד'י'ב'ש'ה' * א'ו'צ'ר' ה'ש'מ'י'ם' ו'ה'ר'ח'מ'י'ם': ב'ע'מ'ל'ו' ב'ר'כ'ת'ו' ע'ל'י'ך' י'פ'ר'ש'ה' * ו'י'ס'ל'ח' ל'ך' כ'ל' ה'א'ש'מ'י'ם':

ובעמל עברו משה דעל ידו ממצרים הצילך: ובשמירות מועדיו מכל העמים אסגילך: מובך תדבק בפקודיו דבהם הבדילך: דאמר ולא יראה לך שאר בכל נבולך: שבעת ימים:

רב אלה * ותמא'ה' ו'א'ל'ב'א'ק'י' כ'א'ל'א'ד'ה'

f. 81^a מ'נ'א'ט' י'ו'מ' ה'ל'ג'ע'ה' ת'א'ב'ע' מ'נ'א'ט' ר'א'ב'ע' ס'ב'י'ת'

אלהים אל עליון * לך אנן משבחין: וגו'

f. 81^b ה'א' מ'ל'ך' ר'ח'מ'ן' * ת'ש'ת'ב'ח' ב'י'ד' כ'ל' פ'ס': ו'ג'ו'

f. 82^b ו'י'ת'מ'ר' א'ל'ה'י'ם' ר'ח'מ'נ'ה' * ו'י'י'מ'ר' ה'כ'ה'ן' י'ש'ת'ב'ח' מ'ן' מ'י'מ'ר' א'ב'ר'ה'ם'

בן יעקב הדנפי ירחמו וגו'

בגדלו חתם בוראיה * ביום הששי: כל רמש ונפש חיה * וכל מה תקן לעשה: ואבינו אדם בצורה ייה * עד מן זרעו נפרד אדונן משה: ועל ידו אפרש זאת הימים: ופקדן נחג לקדש המקומים: וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים: זכרון לפרקן ארשי:

רב אלה * עליו עוד ישתבח דאתקדם מדכרה והיא מן מימר

אדוני הכהן אבי עמרם ירחמו וגו'

f. 83 עליו עוד ישתבח מן בן עביב הכהן פינחס יאריך וגו'

בגדלו כלל בריאתו * ביום שתיחה * בבריאת אבינו אדם מן האדמה: והמשילו על סדר בריאתה * ושלשל מן זרעו דמעיו כל עמה: ואפריש לון דן יומיה רבתה * עד יתמלו בון * בראות קדש כל מקומה: בטובו יתן להם סעודתה * על משמר חקותו וגוריו הרמה: וכל שנה בזהו ובשלמותה * יזבח את הפסח בשלמה:

f. 77^b ثم يقرأوا آلهام رحمنة كما تقدم يتمرر رشت[בח] من تاليف ابراهيم
العبه رحمة الله عليه

בגדלו אליק מאורים • ביום הרביעי: בשמים על הארץ מנירים • ויבדיל
שני כוכבי: ואפריש שבעת יומי המצות • ופקדן נחג להגרריוזים בשמח וחדבי:
על יד דמע הספרים • אדונן משה הנבי:
הנבי דמאוריו מופעות: דביאר בקדש התורות: ששת ימים תאכל מצות:
ותחג 'ביום השביעי:

רב אלה: عليه ايضاً يشتبح تقدم وضعها وهي من تاليف والدى عمران
رحمة و"و" عليه ايضاً يشتبح من تاليف سيدي ابن العم خضر مد الله و"و"

f. 78 בגדלו ברא המאורות ביום הרביעי • וברקיע שומיה לון אקים: | מנון גדלים
וקטנים ומעור ומשוי • ואל כל העמים שלמם חלקים: ובמשמר דן הימים עמו
מצוה • כי כל חמין יונו שבקים: בטובו הברכות לון יצוה • ובדלו על האמת
יונו דבקים: בעמל מן לנו התורה הביא • דמע הזכאים הצדקים:
הו משה דעל פי מרו לך צוה: במסת נדבת ירך ובשמח ובמאהבה: תחג
ליהוה • בכל אות לבבה: מלא מכל שמור המצוה: דאמר ולא יראו פני רקים:

مناط يوم الخميس تابع مناط ثالث سبت

אלהים קעימה • דקעים עד לעלם: ו"ו"

f. 79 واما يوم السبت كما تقدم التعريفه ويتمرر رشتبح:
האל הגדול והגבור והנורא: טובינן ננציר פניו • ובשמו הגדול נקרא:
جوابه כי בשם יהוה אקרא وتما

والنوبة وبعد خلاص النوبة تורה كلها ואהיה אשר אהיה وتما ויתמר
שיראן جملة بنغم معروف وهوا هذا

תלחה רחמין קנא חילה רבה • ואמר דבון צורכי: ולון עבדה דעלמי •
לאברהם ליצחק וליעקב שלמיה: דיהבין במערתה • וריחון טב 'דריח: וזעק
שמון בריה • ולית בריה בטלה: דמצלי ומדבר לון • שוי ומתעני:
جوابه من الامام يشارو آاه وتما

تابع مناط يوم الخميس مناط رابع سبت

f. 79^b אלהים יחידאי • | דלית עמה חבר: ו"ו"

f. 80 ثم يقرأوا آلهام رحمنة • ויתמר רשתבח מן מימר אברהם בן
יעקב ירחמו ו"ו"

בגדלו שרין מיה • ביומה חמישה: שרין נפש חיה • ויברא הק מה ארשה:

רב אלה ותמאם والباقي كالعاده بحسب المناطق

מנאט יום התלתא

הבו תשבחתה • למן דאלוף משתבחה: ונו"

אתה הו רחמנה • דרחמיך דלא סוף: ונו" f. 74

ثم يقرأوا آلهים رحمنه كما تقدم יתמר ישתבח מן מימר אברהם f. 74^b

הדנפי ירחמו יהוה:

בגדלו קֹדֶה מיה • ביומה שלישה: | בתקון חכמה ייה • ותראה היבשה: f. 75

ואפרש שבעתי יומיה • דבון נחג למקום מקדשה: על יד רום נבייה • ונור
בריאתה ושִׁמְשָׁה:

הו משה דמע הבוראות: דהציל עמו מן הצרעות: ושם אהלִין שבעת
יומי חג המצות: שמח לנפֹוש העם הנושע:

רב אלה: عليه ايضاً يشتبَح من تاليف والدي عمران رحمة الله وנו"

قد تقدم وضعها أولاً

عليه ايضاً يشتبَح من قول سيدي ابن عبد الكرم خضر اطال الله وנו"

חילה דביומה תליתה לארץ עשה • ושם בה מיישרים וטברים: ותוציא
הארץ עשב ודשא • ועץ פרי עשה פרים: ושם האלִין הימים מתקדשה •
ובון חג על אחד ההרים: יחניך בהם אה עם הנושע • בעמל דמע הספרים:

הוא משה דמרו לו אהב: ובמשמר דן מועדה עליך חיב: הק מה בתורותו
לך כתב: | למועד חדש האביב: דבו יצאת ממצרים: f. 75^b

רב אלה ותמאם وانما يوم السبت كما تقدم ויתמר ישתבח:

חילה דשם אדונן משה נבינו • והתורה מכתבנו: והרגיזים מסגדנו •
יום נקם ושלם אימנו:

טובי מן יימֹן במשה ובתורה: ויימר על ראש כל מקרא: כי בשם יהוה
אקרא: והבו גדל לאלהינו: ותמאם

ويكملوا כי בשם ويقروا بعدها النوبة وبعد خلاص قراءة يقرأوا كما تقدم

في السبت الاول وبعده يقولوا هذا الشيران

תתדכרון בטב שבותיה ונו"

والباقي كالعاده

מנאט יום הארבע ומנאט תאלט סבט

אתה הו עבודת • דעלמה וטובינן: ונו"

אלהים קמאה • דקדים לעלם: ונו"

f. 71^a ואמא יום السبت יפיקו هنا وبعد خلاص قراية هذه الثلاث ابيات
يقال هذا اليشتبح

חילה דברא אבינו אדם • זאמשילו על בוראיה סדרה: ושמו בן עדן
שרי • לפרנס ולמטרה: ושלשל תולדותו • מן זרע לזרע: עד אתא אדונן
משה • שמש עלמה ומאורה:
הנבי דלבש מן מרה כליל: ושגרה רחמים לישראל: עד יעמדו וישמעו
קול אלהי כל אל: ויקרו בספרי התורה:
גואב: כי בשם יהוה אקרא כלְהָ

f. 71^b وبعدها يقرأوا النوبة الموافقة | وبعد خلاص قراية النوبة يقرأوا تורה واهיה
أشهر آهيه وتامة ويقال هذا الشيران جملة بنغم معروف
سבתה دمية لمدينة وگو
גואב: מן האמא ישרו אה ותאמה

تابع مناط يوم الاثنين مناط يوم السبت الثاني
הב לן משבחה למרה דעלמה: וגו"

ثم يقرأوا آلهים - رحمنه ويثمر يشتبخ من ميمر اברהם بن
يعقب הדנפי ירחמו יהוה:

בגדלו יצר רקיע מן מיה • ביומה תניאנה: וקרא לו שמים • בין מים למים
פרקנה: דאפרש שבעת יומי חג המצות • ופקדן נחג להרגרזים קדש
מכונה: על יד הנביא התמים • אשר נור פניו דנע:
הו משה נבי כל הדורות: דקבל קדש כל התורות: ואפרש שבעת יומי
חג המצות: זכרון לפרקן בני כשרנה:

רב אלה: عليه ايضاً يشتبخ من ميمر ابي הכהן עמרם פֶּרֶד זבנו ירחמו יהוה:
قد تقدم وضعها سابقاً

عليه ايضاً يشتبخ من ميمر הכהן מלמדי פינחס יהוה יאריך וגו"
בגדלו ברא הרקיע השמים ביומה תניאנה • ונשאו מן לעל הארצות:
ומעונה דתלי לכבודה שכינה • ומלאכיה בתשמישותה מתקבצות: ואפרש
על 'עמו 'בן עדנה • יחנו בקדש כל הארצות: | ולחם מצות להם מזונה • f. 73
כאשר צֹם' בזי קצות:

על יד משה דמרו בחרו ואהבו: ושגרו לעמו יפרקו מן דבבו: וצֹהו
'בקצת כתבו: שבעת ימים תאכל מצות:

צללות שבעת יומי חג המצות צפרה :

שריו הצלות כארזין ואמרים . وفي اول يوم منهم يقولوا على فتح رحמיך וכי בשם וקצי הבריה וברוך אלהנו ויהוה אלה חפית ונברך העדה והמוסף בה ברוך מן דאמר שבע שבתות וששת ימים ותמא מן גיר אלהי אברהם ואז ישר : יתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנן סלח לעמך ישראל הסגודים להרגרזים ותמא וישר נשוי כהלן כלה ובנצירו כלמא או מן המנאט מנהא בחשב الوقت ושבתו העדה ומברכו . ثم יתמר כל יום ביתין מרקה המנאט ואלהים רחמנה וישתבח המנאט ایضא כמאמר מرسومین امامک کل يوم بمناط بمعونة الله تعالى וגו'

מנאט יום الاحד

f. 68

עבודה דעלמה . אלהים יסתנד : וגו'

אתהו אלהינו . ואלהי אבותינו : וגו'

ثم من بعد ذلك الهים رحمنه تقدم وضعه في صلاة الديح ومن بعده
f. 69^b ישתבח מן תאליף ואדי עמרם تقدم وضعها رحمة الله امين

عليه ايضاً يشتבח من تاليف ادوني وملمدي הכהן פנחס יהוה יאריך וגו'

אשר ברא את האור בתקון חכמתו . וממו לדמע הבוראים נצד : ביום חדה
לו ברא ואקימה ברבותו . ובתר כן יהי ערב ויהי בקר : ואפרש האלן הימים
לעדתי . ושם בהם פצות וזכרון ומוקר : | ופקדון יחנו בון על הר נחלתו .
f. 70

בשמח וזהו ובאיקר : ולחם עני יהי האכלותו . שבעת ימים יזכר :
טובך אה עם ישר : על דתך הקשט תשתמר : ותקום בפקודיו דעליך קשר :
דאמר את חג המצות תשמר :

רב אלה ותמא עליה ايضاً يشتבח من تاليف الشيخ ابراهيم العبة رحمة الله
חילה דברא שמים וארץ . ביומה קדמה : ובאן מן חשך נור קרץ . על מכה
מן רומה : וזה הנור דמנה קבץ . הנבי הנאמן הדמע :
הוא משה נבי כל הדורות : דעל ידו פקד בקדש כל התורות : ששת ימים
תאכל מצות : וביום השביעי חג ליהוה :

רב אלה ותמא والباقي יاتي بيانه انشا الله في مناט يوم الجمعة

מנאט יום الاثنين

אתה הו אלהנן . ואלה אבהתן : וגו'

תעשנה ותלמדה : ותתחני במועדיך ויסיר צדבך • ויקבץ לך כל נדח :
בעמל הנביא דבתפלותו אמתן שרבך • ועל ידו ישראל אתפרה :

הו משה דהודיעך במצות וחקות : במשמרה תהי גן עדן משרואך : ויהי
בה לך מן האש פדות : וירפא כל מדואך : | דאמר ששת ימים תאכל מצות : f. 67^b
וביום השביעי חג ליהוה אלהיך : לא תעשה כל מלאכת עבדה :
רב אלה :

יתב דן פתגמה • עד יזכר שמו 'ברחמה : אולי מקרא טוב ישלמע • ישים
לו מרו בגן עדן מקומה : דהוה עמרם משלמע חכהן • בפני קרש כל 'עמה :
ואני בנו שלמה • דצפרתי ממו מתיתמה : אשאל מרי 'בזכאים והנביא
הדמע • יסלח לו כל עון ופשע ואשמה : ויזמני 'עמו ברחמה • ובזהו ובנשמה :
ונראה אתו שם • בתפלות דמע כל עלמה :

בתר מיכל קרבן הפסח בששו: על יד אדונן משה הדמע • עבדו ונאמנו ואישו:

וכמה פקדון ולון בלמצותיו ארשי: בלקחות זבחים לריח ניחח אֵלֶּה: כאשר צֹוֹה יהוה את משה: ואת אהרן בן עשו:

مناط يوم الثلاثاء

בגדלו יחני יתך בימים ההם • וישמך תמיד בשמח ובשרים: וכמו אבותיך f. 66^b ישים לך חקומה • ויתגבר על מן עליך מתנברים: | ותעשה מועדיך בשמח • על כעסות איביך הממרים: בעמל הנביא דנתן לו יהוה • קדש כל ספרים: הוא משה דבקשט המועדים הודיעך: וממצרים אל ארץ הקדושה הביאך: ואמר כי בחזיק יד הוציאך: יהוה ממצרים:

مناط يوم الأربعاء

בגדלו לא ישמים מן מעשיך הקרבן במקום • תמיד בשמח ובששון: ולא יחמד איש את ארצך מכל טלום • ואיביך יכחשון: ומן רחמיו ישים לך שלום • ושנאי דתך יתשון: בעמל מן כֹּחֹו לא קעם ולא יקום • ועל ידו ממצרים עמו נִפְשֹון: הוא משה דעל ידו הציילכם: ומימרו סוברות לבביכם: יהוה ילחם לכם: ואתם תחרישון:

مناط يوم الخميس

בגדלו ייטיב אימנותך • ודביקותך באמנותה ילכדו: ולא יגרע לך דְּבָר מן אימנותך • ויסעךך בטובו וחסדו: ובמקומו ישים זומנותך • ולא ימצא בך לא שְׁקֵר ולא זדו: בעמל הנביא דבו אימנותך • דעל ידו אבהתך אתפרו: f. 67
הו משה דבגללו שם לך מרך רחמה: | ובמטהו בקע לך מי ימה: ויאמנו ביהוה: ובמשה עבדו:

مناط يوم الجمعة

בגדלו יעמר אתרך • וצדקתו ממך לא תכחד: ויסני מן טובו איקרך • ויאמנו ולא תפחד: ומן לחץ דבבך יפשרך • ולא ישובו יקחו ממך השחד: בעמל הנביא דקבל קדש כל ספרך • דלית ימצא כמו בנביאים אחד: הו משה דעל ידו ממצרים פרך: ואמר בגלל קדש מסגדך: יהוה כוננו ירך: יהוה ימלך עולם ועד:

عليه ايضاً

בגדלו יטהר לבבך • וימול ערלתו מכל צִדָּה: ובמעשה הקרבן ירבה חרבך • ומן גְּבוּרֹת הדבבים תתפרה: וחקותיו דבקשט כתבך • על האמת

¹ בשם יהוה נשרי ועליו נתרחץ ובו נלבך:

צללות שבעת יומי חג המצות רמשה • שריו הצלות כארזין ואמרים וכי בשם וקצי הבריה ויהוה אלה ונברך ויזאד פיה ששת ימים ואז דחלו الخمسين יזאד פיה ברוך מן דאמר שבע שבתות ואז ישר ונרבי כתבה ושני בתים מן נשאי כהלן המאט ואה רבה ושבחז העאה וידקר פיה حسب الوقت ما يوافق ودرآن مברכו וכי בשם ויתרבי ובתר כן אלקטף כמה تقدم ليلة الاحد اذا كانه الخمسين دחלו يكون ابتدى القطف עד כל ימי | ארץ זרע וקציר ואזא כן למ דחלו يكون ابتدى القطف הרמתי את ידי אל האל • מע חלף מזאד הים וקציר מן القطف כמה تقدم الشرع في اول القطف ولتختموا القطف الي عند ומתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך ויתמר יתהלל תפיל ויתמר יצא המכתב מן غیر חלף ותליה כי בשם ושמע ישראל ואלבאי حسب העאה والسجדות ויזאד פיהם ששת ימים فقط ואז דחלו الخمسين ברוך מן דאמר שבע שבתות ותמאה ובעדה ששת ימים ותמאה ויהוה אל רחום וחנן וידקר האמא حسب ما يوافق ويقال من אה קהל² בית א • ובית המאט ובית ח •

L7, f. 64^b

f. 65 ויזפוא ששת ימים וקרזנה תלאת פוק ותחת ולעלם תסתגר ותתחלסל הצלות בטוב אמנ³:

f. 66 ישתבחת מן מימר אדוני הזקן הכהן פרד זבנו אבי עמרם ירחמו ונו"

מאט יום האחד

בגדלו יוסף איקרך • ומן פנותה ישים לך נפֿושים: ובעלמה ירכך ויפרך • ויצלחך בכל המעשים: ויחניך בזאת הימים דבון מרך פשרך • מידי פרעה ועמו הקשים: על יד הנביא דבו סוברך • דמע כל האנשים: הו משה הנביא אשר בספרו אסגלכם: ומן כליל מצאתיו דבון פקדכם: החדש הזה לכם: ראש החדשים:

מאט יום האתנין

חילה דשם דן ירחה קדמה • ראש כל חדש ונשא ראשו: כי בו בריאת כל עלמה • וכל מא בארץ ובשמים לעשו: ופדות עמו ישראל ממצרימה •

¹ Only in L7, f. 64 sqq. ² As above, p. 162 sqq. ³ Then follow the biblical headings of נברך (see p. 7) for the seven days.

جاري عادة السباط في المدينة بعد ما ينزلو من דקמים • علي ما جارت به
 العوايد بعد ما يكملو صلات العيد في דקמים • اذا كان حاكم في تلك
 السنة عريس جديد او مولده او فرح يقدم كبير الفرح يغرم للجماعة كلهم
 جميعاً جملة ثم يتجمعوا للجماعة في دار الفرح والسباط منصوب يقومو جميع
 الجماعة واقفين ثم يبدأ גדול הכהנים مברכו بنغم معروف علي وزن
 وقت ان يطلعו הקרבן • ويقولو جميع الزفات المتقدم ذكرهم في العادة
 من اولهم الي اخرهم ويقال قبل ששת ימים • חקת עולם בראשון •
 וכרזנה תלת • ويقول הכהן ברוך אתה • والقدح في يده ويدكر الي مועד
 חג המצות • ويقول علي القدح الي اصحاب الفرح מאה שנה ביומך יסי •
 ثم يقولو بقيت للجماعة لما يتكامل الدور ويشربو عند بعضهم البعض ويعود
 الامام بشير من الشير المتقدم ذكرهم في ذلك العادة ثم يشيرو للجماعة
 كلهم الكبير بالكبير والله اعلم¹

² جاري عادة عمل القرين اذا حكم السبت يكون دباحته محل الظهر والعادة
 كما تقدم وزفة عوض هو הלילה • ושמרת את החקה חזאת وقبل عطوس
 الشمس يطلعوا القرين ويصلوا صلات ليلة السبت العادة ואחי כלها ولما
 يبدوها يدورو يفرقوا القرانة والله اعلم وصلات يوم السبت هي صلات
 سبت العيد ثاني ذكرها في هذا المجموع

¹ L 2 ends here.² L 6, f. 11^b; L 7, f. 36^b.

אתני אליך הַצוֹת • סוד מועד בו פצות • צֹךְ בשבע קצות • שבעת ימים
תאכל מצות:

שמע מן נבון לביב • לבו מן שדע קביב • | דן מועד סודיו סביב • למועד f. 142^b
חדש האביב:

בו קטל בכורי מצרים • הכפורים הממרים • ופלט בכורי העברים • כי
בו יצאת ממצרים:

מצאת מרד הקים • אוי מן לון שביקים • פקד בני צדקים • ולא יראו
פני רקים:

לאִי ויפה ועבד • נרבי שמו הנכבד • אין עוד מלבדו לבד • דאמר ששת
ימים תעבד:

תוך התורה דאתרבת • פקודיה דאשתבת • אמר דרבותה אתרבת • וביום
השביעי תשבת:

דרך הטוב השכילך • כי שבתה הו כלולך • כי כל זה עבד בדילך • וחג
שבעות תעשה לך:

מן קשמה לא ימנע • עד יהי נור פניו דנע • דן מלחא טר אלפנה • וחג f. 143
האסף תקופת השנה:

אן תטר יניר נורד • יחנך ויהי נטורד • ועל טורה דמע טורד • יראה
כל זכורד:

בראש פרקן לחצך • והשני קציר ארצך • והשלישי כנוש נצך • ולא יחמד
איש את ארצך:

בון כל הטובות קִי • ראש ושני ושלישי ושביעי • צֹךְ ברום כתבי • ולא
תשחט על חמין דם זבחי:

הכום ונבון יבקר • מן יזבח צאן ובקר • שמע דן מימר אקר • ולא ילין לבקר:
ירום כל איקר ממו • אשר לית שותף עמו • במכתבו פקד עמו • ולא
תבשל גדי בחלב אמו¹:

תנים יומה אה שמרים • דבדן אתרה מסתדרים • אניבו בנציר יצרים • f. 143^b
ואמרו כארזין ואמרים:

לית אלה אלא אחד:

¹ עמו L 2, 5.

f. 141 וקרא לו מן הסנה • לך ואשלחך לפרעה הסני • והציל ישראל בכורי
ובני • ואניב משה למרו מי אני:

כי אלך לפרעה הסורר • והציל עמך מן הצרר¹ • שלח נא ביד תשנר • כי
לשני כבד מן הדבר:

אמר יהוה אהרן אחיך • שימו עמך יהיה נביך • ואנכי אהיה עם פיו ועם
פיך • ומה אעשה בפרעה אנכי אוריך:

ומשה ואהרן ברגשו • בהר האלהים אתפנשו • ולפני פרעה כד נגשו •
והמופתים פניו עשו:

תנין ודם והצפרדע עלה • וכנים וערב עליו אשתלח • ומקנה ושחין והברד
וקולה • והארבה ויהי חשך² אפלה:

וחתמתון נגף היה • בבכורי זידניה • ובכורי ישראל בשלמיה • ישתבח
עבוד סימניה:

f. 141^b וצעקה גדלה במצרים הֹתֹת • כמוה לא היה ולא תוסיף לה כֹּת • והנגף
והמשחית בון אודמנת • עד העולם עליון אציקת:

וישראל אמנים באתריון • מודים ומשבחים לאלהיון • דפדה לון בכוריון •
ומטו חשבנון 'בדבביון:

וזבחו הפסח בריאמו • על חקותיו דהוקמו • ועל המשקוף הדם שמו • ופסח
בחסדו על כל עמו:

כן יפסח יהוה אמן אמן • לך אה ישראל עמה מזדמן • הקרוב מכם והרחוק
ככן • ובטח בדד תהיה שכן:

ותקריב קרבנך קריב • בדקטים ביומי התהב • ועל הר³ ספרה משכנה נציב •
ושביר לבבך אולי יטיב:

וישים עליך זה המועד • בריך ומברך בטוב וחסד • וכל שנא ודבב דלך
יבד • ובטח תשכב ואן מחריר:

f. 142 וחיך אמן ישמרה • ואמנותיכון לא יגרע • וחקה מכם⁴ לא יפירה • וכל
שנה בטוב עליכון יעזרה:

תנים יומה אה סדרים • הכהנים והשמרים • טוביכון תניבו למימרים • הו
הלילה הזה ליהוה שמירים وتعام

وكرزته ثلاثة

⁵ يَغَا شيرة من قول هيمت الله المصري رحمة ونا

מועד הפסח טב תשמר • טובי מי לו ישמר • צֹדך מרך למשמר • את חג
המצות תשמר:

¹ L2 הסר. ² L2 om. ³ L5, 6 om. ⁴ L5, 6 ממך. ⁵ L5, f. 49, the older hand.

f. 139^b הודאות לאלה נתן • כוחו יגדל רב מכנ • הרת לנו קרבן ואזמן • נעבד מן
כבש ואז פשט:

האזין ייתי לידי • והו פה עמד עמדי • ושברי עליו יפדה • מלי מידי מכל
מן שט:

החל במה אתעבד • בין הכבש והגדי בחדר • המלים במה בו אתנגד •
נגיד לדמע כל שבט:

התפחר הכבש אמר טובי • במה יתעשה בי • ראיתי אתי באש להבי •
כֹּת טל עדן ולו סט:

אניבו הגדי ואמר לו • טוב בסרך בית צלו • ישבקוני ואני מלוא • ואמר
בי השופט:

f. 140 רחט הכבש ואניבו • לחמי רטיב יקריבו • | ועל כרוות הכהן יזבוח •
ולכנותי ליתך מט:

זרז הגדי בלבו כרו • בעתו קטן מנך העז • שרא בי טובות בחפז • מעלי
ומעמי גט:

הזה מלוי הכבש והוה • אמר פדו אני לזבח • ועורן בבאר שבע • לך לא
תחלבט:

מהר פניו ושריר צעק • ואמר ראה אחי וצדק • כי אני מסכין ספק • מה
שרא בי אנכי מעט:

קם הכבש על רגליו • מעלה מעלה על עליו • אֵת משתלח לזמה ונביליו •
ביד רעי עליך שלט:

אמר הגדי בלב שביר • בחייך מומי הסתיר • ואני עליך שכיר • ואתה
אלי מקלט:

f. 140^b אשמח בלבו הכבש • | ואמר אליך קריב למפרש • שערי יקלע ואני לא
מש • הסכית ומלך לא תט:

חתמו שניון המימר • למן אתקרי דמע כל הבשר • משה דצלי לון הבסר •
אשר לאהביו עבט:

תנים יומה לזימונים • זכרו נוף הכהנים • טביה כהנה בר כנים • ועבט
ואתה לא תעבט:

يضاً شيرة من قول المرحوم الشيخ مسلم الدنفى عفي وگو

אה קהל ישראל וזרעו • אנצירו הנפש ושבתו • בלב מלי יראו • למן עשה
כל¹ נפלאו:

דצעקות בני ישראל שמע • וענותם עם מצרימה עמה • וזכר עם השלשה ית
קיאמה • ובחר משה בן עמרם הדמע:

¹ L 5, 6 om.

f. 138
بصاً شيرة من قول العالم العلامة الثقة عبد الله ابن سلامة رضي
الله عنه امين

עדת ישראל אשמחו¹ • במועד הפסח ומובאו • דבו שם אר־חו • לאבהתן
ופסחו:

בתר עשות סימנים • ניעשו לנגף הסנים • אבהן מנן ובנים • עד אשר
אמלאו:

דבר לנביו משה • הן לעם ישראל ירשי • יקחו להם איש שה • ובין
הערבים יזבחו:

את אשר צִוֶּה משה • ברן דבה יעשה • ויעשו כן וקשה • ירדו * על רבב²
וצבאו:

f. 138^b
פרעה הקשה עם בישו • וישא נגעו בראשו • | ועמה ננותיו בנפשו •
בכוריו אמחו:

ויהי בחצי הלילה • עלת צעקה גדלה • וקעם פרעה ושלח • אהרן ומשה אחו:
ואמר לון מה הדבר • אניבו דמע עבר • אנדרתי בו יתך קדם העבר³ •
תמן אמר קומו צאו:

וליכו וברכתם גם אִתִּי • זאת המלחמה עד מתי • כוסי המרור שתיתי:
וכל עזיז ישיב על כסאו:

ולא אשתיאר לכם עמי • אלא צאו מתוך עמי • * בוריו עד נעמי • מן
מצורכם אר־חו:

ומצראי בד עמו דן • מה צדקו בכך • ויחזקו על העם לשלחם מן • הארץ
לרבות מה ראו:

f. 139
ונסעו בתהללות ושירות • בתר ענות ונירות • ועמודיה עליון⁴ מזירות •
וחצצרות התרועה יתקעו:

כמה ראו כן תראו • וכמה פסחו כן תפסחו • ומן מצור זבנה תתר־חו •
ומן עקת פנותה תצאו:

תשתמר חייכם • סדרה כלכם • וכל שנה לכם • בטובות ואצלחו:
תנים אכולי קרבנה • מאה שנה בחסד וחנה • בקדוש * מן כתב⁵ באלפנה •
ויאמנו העם וישמעו:

بصاً شيرة من قول العم هكهن غزال ابن المرحوم هكهن اسحاق
هلوي (?) اطال ونا" وهي تسمي شيرة لخصوم

טט מלי טב נפרט • במאום לו כלה יתקשט • יכסף הלב וימלט • דו דאמר
עליו ושחט:

¹ שמעו L5. ² כל הדבב L5. ³ יעבר L5. ⁴ L5 om. ⁵ מניה L5.
⁶ מה כתיב L5.

משה בן עמרם נבינו • אשר פשר אבותינו • טובינו וטוב בנינו • יפה לנו f. 136^b
 כל יומינו:
 אה ישראל כלכם • תעשו מועדיכם • וברב טובו ישמרכם • כפדיון
 אבותיכם:
 וישמר חיי הצמידים • רבוה האתר נועדים • ומאה שנה בזהים וחדיים •
 תנים יומה מועדיכם:

ويقال ششت ימים תאכל מצות וקרזנה תלת ותמא
 يفاً شيرة על المصيل • من قول المرحوم العم الشيخ مرجان
 الدنفي عفي ونو

ישראל כלכם • שבחו לאלהיכם • בטוב לבב ונפש • בנצירות לבביכם:
 דממצרים פדה יתכון • מידי דבביכון • על יד מי לערפלה נגש • משה בן f. 137
 עמרם נביכון:
 בסימנים ונפלאים • גלים לעיני הראים • מספרם ששה וחמש • אתון לון
 מודעים:
 חתמתון מות הבכורים • בכורי מצרים הכפורים • ובכורי ישראל ברגש •
 וזהו ושמו ואיקרים:
 והמצרים יבכו דם אדם • וישראל יזרקו הדם • ואכלו הפסח צלי אש •
 כמה צוה אל קעים:
 ונסעו בתהללות ושירות • בתר ענות וגירות • והרצון עליון מתפרש • וקדמון
 תתקע הצצרות:
 ותרי עמודיה קמיון • יורחו עליון • אחד בצפר ואחד ברמש • בזאת
 טוביון:
 מן כהם תרומו • אה זרע יעקב ותנשמו • בעמל מי דרם לנו אש • דמן f. 137^b
 השם שמו:
 מכל לחץ תתפשר • ומכל אויב תתוקר • ובדקמים תתכנש • מאה שנה
 באיקר:
 ובטח בדד תשבן • ותראה אמן המשכן • והרצון בו ישמש • ותאכל מן
 צנצנת המן:
 וישם זה המועד מברך • עליך ועל סדרך • ובל דבב דלך יכחש • ואתה
 על במתם תדרך:
 תנים יומה באשמחות • בקדוש אלהי הרוחות • דאמר בכתבו הקדש •
 ושמרת את החקה הזאת:

وزفة هو הלילה הזה وكرزנה تلاثة

f. 135 ירום הנבי התמים • | אשר עשה אותות רמים • והוציא ישראל התמימים • ממצרים חדים שלומים:

אלה הרם ברבותו • הציל ישראל עדתו • בכל שלמה ובכל רתו • על יד משה נאמן ביתו:

ישראל עדת יהוה • צאו ממצרים ביד רמה • בכל שלמה רמה • על יד קטף כל נשמה:

נודי למלכה תדירה • חילת רבה עתירה • דהציל ישראל באיקרה • בדרן מועדה יקירה:

מועד הפסח מועד כבד • מועד ראש לכל מועד • בו קהל ישראל כבד • על משה בן יוכבד:

כאבותיכון תכבדו • ומכל שנאיכם תתפדו • ותנים יומה בכל חדו • אה מן אנה אצטמדו:

f. 135^b يَصًا شيرة علي نغم موداه لאלهينو موداه • علي آה קהל ישראל אשירו •
تقال في أيام شבעت יומי המצות • ويصًا في שבת חג המצות • تقال في
المحاضر وهي من قول المرحوم جد كاتبها مفرج ابن المرحوم الشيخ يعقوب
المفرجي رحمه وנו

ישראל שבחו לאלה ואמרו • לאל הצדיק וישרו • ומועד הפסח תשמרו • את קהל ישראל אשירו:

אשירו לאלה אה עם רם • דפדה אבהתך ממצרים בריאם • והושיע על יד שני בני עמרם • בין המגדל ובין הים:

הים הֵאָה ירחף • על ישראל והרצון ישקף • והמצרים הֵאָו באף ובקצף • גוי נֵאָה שֵׁם רדף:

f. 136 רדף פרעה וכל צבאו • אל ימה ומנה מה צאו • ומשה ועמו צאו ושבחו • דברי יהוה שמעו:

באו עדת פרעה הרשע • בים וקצף וגרושה • ודבתוך הים הלכו ביבשה • עדת משה הקדושה:

גרושה הֵאָה לכל מצרים • ורתו הֵאָה לעם העברים • והם בימה עברים • ותמח לשני גוים ברים:

עדת המצרים אציקת • וממלכותם אזלת • וממלכות ישראל אחלת • זכות הצדקים אדיקת:

הים על מצרים קפיל • וישראל משירים לאל • עת ראו אויב צליל • אז ישיר משה וישראל:

מצראי הֵאָו בטלומה • ותפל עליהם אימה • וישראל הֵאָו ברב שלמח • טוב אלהים אדיק שם:

יתקדש ישר הישרים • דאמר בקדש ספרים • על יד דמע הספרים • ויהוה
נתן את העם בעיני מצרים :

יתעצם האל יהוה • דאמר בכתבו הרמה • | על יד קטף כל נשמה • הו f. 133^b
הלילה הזה ליהוה :

יתהלל אלהינו האל • בכל יום ובכל ליל¹ • דאמר על יד הסגיל • הוציא
יהוה את בני ישראל :

יתודי אל רחום • בכל לילה ובכל יום • דאמר בכתבו העצום • ולא יאכל
חמץ היום :

אלהי הרוחות • אמר בקדש התורות • על יד נבי כל הדורות • ושמרת את
החקה הזאת :

טובך ישראל וטוב בניך² • תרבי לדכוניך • דאמר לך באלפניך • והיו
לטמפות בין עינים :

יתרבי אל עולם • בכל לילה ויומם • דאמר בכתבו הרם • לא ימוש
עמוד הענן יומם :

ישתבח המיטב • הרחוק הקריב • דבכתבו אכתיב • ופרעה הקריב : f. 134
יתהלל³ הקעים • דאמר בכתבו הרם • על לשן בן עמרם • לא תוסיפון
לראותם עוד עד עולם :

אל צדיק וישרו • אמר לגו ספרו • על יד מי דברו • בהכבדי בפרעה :
אלהינו האל • אמר בכתבו הגדיל • על יד משה הסגיל • אנוסה מפני ישראל :
תנים יומה אה עם יהוה • טובך תירא את יהוה • ויראת⁴ אבותיך אשר
אמר יהוה • וייראו העם את יהוה :

וופה הו הלילה הזה ליהוה • وكزنا ثلاثة وتما يصا شيرة قديمة لم
f. 134^b نعلم مولفها رحمة وگو

אשירו בלב נמיל • לשם אלהים הגדיל • אשר הציל ישראל • על יד
משה הסגיל :

אודי לאלהים אל ישר • דהציל עמו בטוב יתר • ואבד פרעה אשר כפר •
באותות ומופתים עשר :

צאו ישראל בחדסים • על יד שנים מכבדים • ופרעה ועמו המרודים • הו
בצרר וצדבים :

ממחרת הפסח נסעו • בני ישראל בזהו • וקרבן הפסח זבחו • ושירות
לאלהים שבחו :

עדת מצרים הכפורים • בכים על מות הבכורים • ועדת ישראל משירים •
לאלה ישר הישרים :

¹ L₂ לאל.² בפניך L₅.³ יתחיל L₅.⁴ כיראת leg. ?

שלום יהוה על משה • דהציל עמו ולון אושיע • מיד פרעה הנחש • בבל
מופת חיול קשה:

תנין ודם וצפרדע • וכנים וערב ודבר לרע • ושחין וברד בתוכו האש •
והארבה וחשך למה ירע:

ומות בכורים כמה זוכיר • בחצי הליל לית הו שומיר • והנגף והמשחית f. 132
בו אתכנש • וישראל מודו למרו ומשיר:

זביח קרבנו בשמח • ואלה לצעקו שמע • והנה תנור עשן ולפיד אש •
ויזרק את הדם על דמה:

כמה פסח לאבותיכון • כן יפסח על בתיכון • וישוב עליך מרד לשש •
ויירא אמן צרותיכון:

תנים יומה לך אה עם רם • לזה המועד הרם • דבו אלה לך רם ונפש •
על יד משה בן עמרם:

يضاً شيرة تسمي شيرة الزفات من قول سيدنا هكهن هجدول
فينحس رضون ونو

פני יהוה אל עולם • נשבח שמו הרם • דאמר על יד בן עמרם • ויעש
האותות לעיני העם:

יהוה אלהי ואלהי אבותי • הו עזי וזמרת • דאמר בקדש תורותי • ואזכרה f. 132b
את בריתי:

נהללך ונרוממנך • דאמרת על יד נאמנך • בקדש אלפנך • ולמען תספר
באזני בנך:

חדש ראש החדשים • דאמר בתורת יהוה בששים • על יד רב בני שם •
החדש הזה לכם ראש החדשים:

סלח לי כל חטאו • אה תמיד בנוראו • דאמר במלאו • מן הכשבים ומן
העזים תקחו:

סוברתי מימר זה • טובי אמור זה • ישתבח מן אמר זה • והיה לכם
למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה:

קולותינו נרימה • בתשבחן עצומה • | לאמור בתורה התמימה • והכיתי כל f. 133
בכור בארץ מצרים מאדם עד בהמה:

יתברך ראש כל ראישון • דבחר ישראל וקדשון • דפקדון בכתב קדשון •
חקת עולם בראישון:

ישתבח התמיד בממשלו • טובינן נהללו • אמר על יד מי שלח לו • כל
מחמצת לא תאכלו:

יתרומם אלה האל • דבחר משה הסגיל • וצאה בפסח ישראל • ויעשו
בני ישראל:

يَصًا شَيْرَة عَلِيٍّ وَزَنَها مِنْ قَوْلِ المَرْحُومِ الشَّيْخِ أَبُو العِزِّ رَحْمَة وَنو"

אה ישראל שבח לאשר • בזה המועד פשר • ישראל מן הצרר • על יד
רום הבשר:

זה המועד זכרוננו כבד • יהוה אפרשו בחדר • על יד בן עמרם ויוכבד •
דלו דבר ואמר:

f. 130^b אה עבדי ומימיני • ראיתי לחץ בכורי ובני • לך ואשלחך בסימני • אותותי
מספרם אחד עשר:

ותנין בלעת מטה החרטומים • והיאר התפך בדמים • והצרדעים סלק מן
המים • והכנים עלי מן עפר:

וערב כבד סני לספר • בבית פרעה וטעמו עבר • ובתרו מופת הדבר •
דבו האפלא יהוה אל ישר:

בין ישראל ובין הרשעין • ואשתאי מופת השחין • על יד תרין אחין • כהן
ונבי עמד על נסתר:

וברד ואש אסתדרו • והארבה אבל מה הברד יתרו • וחשך אפלה על עם
פרעה • וישראל כלם באיקר:

f. 131 חתמתן מות בכורי הזידנים • ובכורי ישראל בשמח וששונים • | מקריבי
בטוב קרבנים • לאלה דלית עמח חבר:

דאמר לאחים הקדשים • החדש הזה ראש החדשים • דברו לישראל יקחו
כבשים • בעשור והיה לכם למשמר:

עד ארבע עשר יזבחו • הפסח בין הערבים וישבחו • לאלה ויאכלו וישבעו •
ובאש ישרפו הנותר:

טובך אצית ישראל • שמורי מצות האל • דאתברת על יד הנבי הסגיל •
בקדש כל ספר:

אה שמורי זה המועד • תעשו אתו סני שנים בחדר • במקום אשר את
אליו סגד • דו קדש כל טבר:

תנים יומה תנים • למן דאבה חנים • מן אבהן ובנים • מן נקבה וזכר:

f. 131^b يَصًا شَيْرَة عَلِيٍّ وَزَنَها مِنْ قَوْلِ الامامِ مَرْقَة رِصُون وَنو"

מה רב וברך דן מועדה • רב דבו אלה עמו פדה • קהלה ישראל עם קדש •
הרבה יתה ולו כבדה:

כהן ונבי להם שלח • עד נפוקון בחצי הלילה • ובכור מצראי גרש • והזה
בינם צעקה גדלה:

פרקן הזה פרקן גדיל • פרק בין מצרים ובין ישראל • בכורי עבראי ברגש •
ובכורי מצראי נפיל:

קראו הנאדרי בקרש • חדש האביב בלשן הקרש • כי הו חרש השמש •
והרש הירחי הזה נקריב:

מובא זה לגו זה • וזה קשור בזה • לא יצא זה מזה • וזה לזה סביב:
ברישו הו בעקבו בשלישו הו בלבו • *או בראש זה בזה¹ בקרבו • וכן כל
יט שנה סביב:

ידע זה הדמס • כל כהן גדול מן פינחס • ואני פינחס מן פינחס • לחשבן
הקשט חשיב:

דרוש מן היהוב • ²עלי ועל ישראל ישוב • באברהם ויצחק ויעקב • ורדי
משה קריב: f. 129

פתח יהוה הנורא • בואת השירה • הטובה התדירה • בדמשק הכשירה נקריב:
ביום וי • הי • חדש אי • הי • חדש האביב ניסן הקטף • שנת המסב³ • אחרי
בכיו עדיף • יהוה ישיבני אל שכם קריב:

מספר בתי זאת השירה יי • בי • כמנדלי השמים חרב • וכשבטי ישראל
החובב • אשר יהוה לו קריב:

תנים יומה בשש • ישוב יהוה לשש • עליך למזב כאשר שש • על אבותיך קריב:

يُفَا شيرة علي وزنها لم نعلم مولفها رحمه وנו"

שירות לאלהים אמרו • אה עם יהוה בישרו • ברכו לשמו בתדירו • כי הו
צדיק וישרו: f. 129^b

שלום יהוה על משה • אשר מן המים המישח • רום הנביים וכל נשיא •
גלגיו תמיד יתקרו:

דברו יהוה מן הסנה • אה עבדי ומימני • לך אל פרעה הסני • והציל עמי מצררו:
נופי ארשי זכותה • צעקו אלי בנצירותה • מלגו לחץ עבירותה • ביד רמה
יתפשרו:

הנבי יהוה שלחו • במופתים ורב תמחו • ופדה עמו במלאו • מיד פרעה
ומסרו:

ופקד בטוב וחסד • יעשו קרבנה במלא יד • על יד בן יוכבד • טובי לאשר⁴
זה ישמרו:

מועד מברך עליכם • אה העדה כלכם • תחנו אל מקדשכם • את חג
המצות תשמרו: f. 130

תנים יומה לזה המועד • אה קהלה ותכבד • ואלה לך יסעד • וברחמיו
תשתמרו:

תנים יומה אה שמרים • תנים יומה אה בכורים • תנים יומה אה טהורים •
אמרים כארזין ואמרים:

¹ L5 .הו בראש הזה הו . ² L5 ins. .בחסרו . ³ L5 .הסב . ⁴ L2 .לאש .

וחלב בתמר אמר • החטא עלי עבר • והעון טפסף על פני האבר • וחלף
פני הבר בכשר:

והארז בדבש אמר שמעו זמירותי • סימת הקרובים כסימתי • מן הֹה קרוב
הֹה פניו כֹּתִי • עליכון בי אה אהבותי:

והקרבן אמר הגלוג לי אני • אתפאר על כל בני מיני • מן משמעוי לאדוני •
בעמלי האש לא תקרבני:

והנבן הקלי באש • | אמר עלי עבר הנחש • ומרדני ושרפני ומה בחר בי f. 127^b
יעש • והלבישני עור התחש:

והבצים יאמר הידע תדע • כי פני בר ולבי פטדה • כֹּת מן ילך הרכיל
בין בעלי המדע • ובין הבהמה וצדע:

ראו מה עבר עלי מן רע עמלי • שרפוני באש ועורי עלי • ובתר זה יסירו¹
עורי מעלי • ועזבוני באש אתקלי:

והרגי² אמר אני מִלְלָם • בין אחי הייתי³ במים קעם • מן מיכלי הרחם⁴ •
שרפוני באש והייתי לשם:

וסדר הירקים אמרים בשפת • עודנו⁵ מן נצמח בארץ הקצפת • ולנו האש
מה השרפת • אלא מן⁶ חטאין עם רוח מרחפת:

וכוסי המשתה סביבים אמורי • עליכון בשמר הנורי • ולא יתמחכם שמרי • |
הנבון ידע⁷ קשיטות מימרי:

f. 128

כל מיכל ומיכל לו מפתר • רב מזה המדכר • לא יסבלו זה המתקצר • ישור
זה מן לבו מעמר:

אה שמורים שמעו • לזה המימר ואתוכחו • ולכם ממו משתה קחו • ועלי
לא תקחו:

אה אכולי הקרבן • תאכלו אתו כל שנה בחדבן • ומועדיכון טבן • ותנים
יומה זעורן ורברבן:

يَصًا شيرة علي وزنها من قول هكهن הגדול פינחס רצון וגו'

מלגו לחצה רבה • כי נפֹּשֶׁה קריב:

שמור את חדש האביב • ועשיֹת פסח ליהוה אלהיך והקריב • לך יהוה ירֹחַ
וייטיב • כי נפֹּשֶׁה קריב:

קרא יהוה שם חדש האביב • בלשן העברי אביב • כי הו לחדש⁸ האביב • f. 128^b
הב יהוה בו העולם וישיב:

אב לכל חדשים • בו הוציא יהוה עמו בני שֵׁם • על יד דמע כל האנשים •
ובו קרבן יהוה אקריב:

¹ L5 הוֹאֵרו, L6 יסיר.² L5 ורכיזים.³ L5 ההייתי.⁴ L5 ההרם.⁵ L2 om.⁶ L5 חס.⁷ L2 שרנן.⁸ L5 ins. השני.

במרור יתודע המתוק ובמתוק יתודע המרור: ובמצור יתודע הרוח וברוח
יתודע המצור: אה ישראל מברכיך בריך וארריך ארור: יהוה יברך אתכם:
זה השלחן הקדוש הטוב אתפרש לפניכם: קרו בשם יהוה ושלחו ידיכם:
ואטעו ואבלעו ואכלו בפיכם: טוב ורפא על לבבכם:
שלחן תמיד לא יכרת: ישראל לא תירא ולא תחת: כי יהוה אלהיך
ברת: ברית את אבותיכם:

f. 126 אשתו כוס יין טוב גדול ישמחכם: ותשכרו וישמח לבבכם ויסיר צריכם:
ותשירו ותרננו בקולותיכם: ותודו ליהוה אלהיכם:
אכלו ואשתו טב ורפא: מן מאכל טוב ויין יפה: ואשתו רוי בכוס גדול
רב עד מותר ויניפהו תנופה: יהוה יחניכם:
פינחס אני עבד יהוה וכהנכם: אמר לכם תנים יומה מאה שנה בחייכם:
זכרוני בטוב כלכם: יהוה יסלח לי ולכם:
תנים יומה בשלמה: בזה מועד הפסח הברוך מועד יהוה: הו הלילה
הזה ליהוה: שמירים לכל בני ישראל לדרויתכם:

وكرزنة ثلاثة وتعامه يفاً شيرة من قول العم الشيخ ابراهيم ابن قباص وهي تسمي
رسالة الالوان الوان الخوان خوان الفسخ منه المنان الله الرحمن

f. 126^b אור הקדש יאיר לבי • עד אראה סודי רבי • כי אלהי בקרבי • פניו אקד
ארצה ואשתחאי:

אה ארכונים תנו לי קשט הזית • עד אשמעכם בית בתר בית • כל בית
טב מן בית • תתנו לי * ואלא הסכית¹;
על שלחן הפסח נש • בחדו וזהו וישו רב • ונראה אליו בעיני הללב • ומה
בו מן סודי הרב:

שמעו מן מיכל ומיכל מה יימר • בלשן עודנו ואני לו² אפתר • אן אתמחכם³
זה המפתר • אניפו ואמרו⁴ אלף ישר:
המצות אמר אני אדע אוני⁵ • בזה המועד אפוני⁶ • ובסודיו לא חמין בשני
זבני • לזה הֹה שמי לחם עני:

f. 127 והמרור בלשן עודנו אמור • לי סודים ידעם' הריטור • מן הניף בעולמו
מיכל המרור • על עורנו צפר הזהב טהור:
ערל⁷ יאמר החלב בלא ארז • מן הֹה לבו בד ככי⁸ מבז • רק יתפאר⁹ וילז •
ומן לבו בוש איל אחז:

מה טב מימר הארז בחלב מן ממלל • ארז וחלב בד בבד התהלל • מן דמי
לי מן לבו יאזל • והחכמה והבינה בטל:

עוני L 5⁵. לו. L 5 ins⁴. אתמחך L 5³. לך L 5². אלא המסית L 5¹.
יפתר L 5⁹. ומי L 5⁸. אשל L 5⁷. הפוני L 5⁶.

זופה הו הלילה * וכרונה שלשה:

يَضًا شيرة علي وزنها من قول سيدنا הכהן הגדול פינחס : רצון יהוה
עליו אמן * وهي تسعي شيرة الطعام طعام الفسح عليه السلام

פני יהוה נערך השלחן הקדוש באשמחות : סלת חטים רקיקי מצות : ונודי
ליהוה אלהי הרוחות : יהוה אלהיכם :

אחרי מיכל קרבן הפסח : אל השלחן הקדוש נסע : ואל בית הכהן הגדול
נסע : גדול כהניכם :

נערך השלחן 'בשמח : מן בשול טב דמע : מן צאומות רבות תתמח :
ולפני יהוה נשמח :

f. 124^b ארז בחלב טב בלבב : וארז בדבש טב חובב : וחלב בתמר ובעצים רב :
יתערכו בבתיכם :

ודגי ומרור וירקות : בכלים קעות רבות ודקות : ויין טוב להשקות : ישמח
לבביכם :

ונשב על השלחן : ונאמר ברוך יהוה בשמח ושיראן ותשבחן : ונעמד ונאמר
מברכו ונאכל ונשבען : ונודי ליהוה אלהיכם :

ונשתה יין בד ודם ענב אמר טוב : ויחני כל אחד אחיו מאה שנה בחייו
אה אדוני בטוב : ונצא מן בית ונבוא אל בית בטוב יתוב : זאת אמונת
השלחן יהוה לא יכרת הססותיכם :

אמן אהיה אשר אהיה : יהוה אל ראה : ישוב עליך קרוב אה עבראי :
ויקבלכם וירחמכם ומועד מברך עליכם :

f. 125 יהוה אל רחום וחנון : יסלח לכם כל עון : וישבכם אל הרצון : קרוב
אמן כאבותיכם :

מועד הפסח פסח לכם : לאוי נשיר לו שירה תשמחכם : ביתוב אמנותיכם :
מתנה מיהוה לכם :

אשתו יין טוב בכוסים רבות טובות מלאות : ואתם עמדים מהבה ביהוה אלהי
הרוחות : ומהבה באדונן משה נבי כל הדורות : שלמו עליו אה ישראל כלכם :
שלום יהוה עליו בכל הימים : כי בזכרון יהוה ובזכרון משה התמים : יבוא
השמח והשלמים : לכם ולבניכם :

עונותינו חסרתנו : מתנות יהוה אלהינו : וירצי יהוה עלינו : ויחתם בטובו
לי ולכם :

f. 125^b הן שבנו חשוב לנו : מתנות יהוה אלהינו : טובינו הן שבנו : שובו
מפנותיכם :

זה מועד הפסח שמח לכם : אלא בו זכרון מרור עבדות אבותיכם : אין בו
מוכח אלא בציאמכם : ענות נפשותיכם :

תנים יומה דאסדרו • אודו למרבן ועזרו: תלו אפֿיכון ואמרו • פניו
בארזן ואמרים:

ويطرقو هو הלילה הזה وكرزت ثلاثة

يَصًا شيرة علي وزنها¹ من قول العم الشيخ ابراهيم ابن قباص رحمة
الله عليه امين امين

לבי עלה אל דקטים • וראה רצון יהוה דבה פרים • וקרבן יהוה מנכים •
וכהן יחקרי הרבים:

מה טבו עמד על המנבר • והו בבגדי הקדש מתנור • וסביבו כל עסכר
ועסכר • מן גוי קדש וגוי נכר:

והו משנב בארבע שגבים • שמרים וגוים עבים • ויהודאים וערלים נציבים •
מרחק הך כלבים: f. 123

עדן ידבר הדבירה הגדלה • יימרו הגוים תחתיו עז אלה • בזה לבך ישמח
וידך תמלא • וענני הרצון עליך יטללה:

ועת יחסל הדבירה • יימר כי בשם יהוה אקרא • ויקרי ואל אהרן בתרה •
על מקרת העשרה:

מה רב שעתה דבה יימר ושחטו אתו • כל מי יקח מאכלותו • וישחט קרבנו
בחדותו • ויריח יהוה את ריח ניחחותו²:

וסדר השמרים אמרים • כל הלילה כארזן ואמרים • והאש תוקד בתנורים •
והשמח יתוץ והשרים:

אה עיני לו ראיתי • את עמי ועדתי • | אכלים קרבניון בחדותי • והרצון
ישקף עליון מכל פאתי: f. 123^b

ראו ריח הקרבן אה חכומים • סליק כריח הבשמים • קדה עם מדרור
עם קטרת הסמים • וטעמו דמע כל מטעמים:

הא על זעור מנה בזה העדן • לו הוה עם רוח הגן • עד ניכל יתה בחדרן •
ונתמלי ונחדי לבבן:

הא³ לבוש בגדי הקדש • שלח לי מן קרבנך הקדש • מנחה עם רוח הקדש •
איכל ונפשי אקדש:

אה רוח הקדש • לך בשמח ורגש • אל אכולי קרבן הקדש • ומן קרבן⁴
לנו בקש:

לא ישמם יהוה • מן מיכל קרבן יהוה • וחג להגררזים בית יהוה • ביומי
מועדי יהוה:

תנים יומה מאה שתה⁵ • | שמרי וכהן וחבתה • ובשלח ואכלת • ופנית
בבקר והלכת: f. 124

¹ L.e. המצל. ² L.2 ניחוחו. ³ L.5, 6 ins. על. ⁴ L.6 (?5) קרבנם.

⁵ L.5 (?6) שנה.

שירה על המציל לאדונן הכהן הגדול אלעזר רצון יהוה עליו:

اول يقال بيت التقبيل يقال اول كل شيرة في ليلة الفصح المبارك وهو
بيت التقبيل وهو هذا

אשירו ליהוה • בכל יומיכם: המציל אתכם • מאיביכם:

وبعد الشيرة المذكورة

f. 121^b אה מועד מועד הרצון • לזימונד¹ עמך רצון: על רצונך יתקבצון • זבן
יצאו ממצרים:

ראו את רוי התורה • תורת משה דלא אתו רע: קח לי עם עשות בתורה •
לתלת רזים מעזרים:

לדעבר ולדאתי ועתה • מן אדם ועד משה מפתח: ומן משה והרצון ועד
עתה • *ושלמות עלמה אחרים²:

מעמד אברהם לן מפרש³ • הבסור במשה דנפש: והנה תנור עשן ולפיד
אש • אשר עבר בין הנזרים:

וגזרי ראש מן דארשי • מה ארש ראש בו אושיע: ויאמר יהוה אל משה •
ואל אהרן בארץ מצרים:

במצרים ארש עשותו • בתקון חקי תורותו: וככה תאכלו אתו • מתניכם
חגירים:

f. 122 חגירים בקשט לא אליל • באשר פסח בחצי הליל: על בתי בני ישראל •
במצרים בננפו את מצרים:

מצראי היו בקללות • וישראל היו בתהללות: בדיל זה הֹדֶת השאלות • על
כל • *אהלין הדורים⁴:

ישראל בן אב זה למה • העובד על זה הדמע: על כן אני זבח ליהוה • כל
פטר רחם הזכרים:

הא זכרון יהי ישמח הלב • מתעתק מטי לבן מן אב: מתקשט מתכוון
מתיתב • מתגלי בין השמרים:

דשמרו הפקודים⁵ • והעובדים החסידים: דייעשו במועדים • אשר לון
בכל אתרים:

סדרה כלכם קחו • ברכה ורצון ואצלחו: ועל המימר לא תקחו • וחייכון
יהיו משתמרים:

f. 122^b ישמר אלה⁶ כל מי עבד • הד מד⁷ לאִי זה המועד: ויהונו⁸ תמיד בחדר •
בארשות ישר הישרים:

¹ L2 לזימונד. ² L6 מן אדם ועד משה, from the line below. ³ L6 משמר.

⁴ L2 אהלי גורים; L5 האלין הדורים. ⁵ L2 הפקודים. ⁶ L6 om. ⁷ L2 מה.

⁸ L5, 6 ויהונו.

מתלקחת בתוך צררים קוֹוים: והארבה אשר אכל העשבים והנטעונים¹:
וחשך אפלה סתם כל חזוים: ולישראל היה אור בכל המנוחים: לאִי
על זה המימר נימר בלבבים כנועים: בנציר פם אחד פני האלהים:

חדש הראישון עליו בנוים | החדשים דבכל שנה אתוים: ראש f. 120b
וראישון כי ממו השרוים: למועדי יהוה דקדשיו גלוים: הלילה הזה ראש
למצות אלהים: בקרבן הפסח אודי² לפרקן הרוחים: והנביות מידי
כפורים נדוים: ומובא המשחית לנקם הסרוחים: ופסח על ישראל
ואמנו מן³ מדוים: ויקדו העם וישתחוו בלבבים זכוים⁴: בנציר פם אחד:
פני האלהים:

למשה ולאהרן אמר יהוה אלהים: דברו נא לישראל קדש כל הנוים:
בעשור לחדש הזה ויקחו להם בשוים: איש שֶׁה לבית אבות בנפשות
מכסוים: שֶׁה תמים זכר נקיא מן ערוים: והיה לכם למשמרת עתיד
לזבוחים: בין הערבים כל הקהל קעום בזהוים: בשירות ותהללות וקולות
תלוים: ואמרו פם אחד פני האלהים:

הפסח לו סודים ידעום הידועים: אשר לבביו מן הרעת מלוים: דשחרו
הליל ולא על משכב יצועים: דהולו בראות ומן הבינה זלועים: ידעו
הסוד אשר הפקידו אלהים: במלת⁵ הפסח כי בה מאומות קוֹוים: דרג⁶
נביותה הושאמת בשרוים: והמצות אשר לפסח עשוים: וימי הנזרה
השמנה גלוים: | כל בן נכר לא יאכל כמה צוה אלהים: על זה נימר פם f. 121
אחד פני האלהים:

⁹ مناط السبت

הראישון והשביעי שניהם קוֹוים: מקרא קדש ישרון בהם חדוים: זה
חג הפסח בבית אל זבוחים⁹: והמתפני בבקר והמהלך על המשרוים: וחג
המצות ליהוה עשוים: חג ליהוה בנפשות זכוים: בנציר נימר פם אחד
פני האלהים:

תנים יומה אה עמה דבצללות חנוים: מאה שנה לזאת החקה עשוים:
ואתם בחסד ומוב הבנים ואבוים: ובתיכם מעמרים ובאיקר מלוים:
בשלשה אשר במכפלה¹⁰ שרוים: והצדיק אשר כלכל¹¹ אבזה ואחווים:
והנבי הנאמן משה דקבל שני הלוחוים: ואהרן ובניו מסליחי הסלחוים:
ובקדוש שמו הגדול אלהי האלהים: ואמרו פם אחד פני האלהים:
כי גדול יהוה מכל האלהים:

¹ L5, 6. חנפיים. ² L5, 6. תורה. ³ L6 om. ⁴ L6 om. ⁵ L2 omits this section. ⁶ L2 omits this section. ⁷ L2, 6. דרג. ⁸ L2 omits this section. ⁹ L2, 6. דרג. ¹⁰ L2 omits this section. ¹¹ L2 omits this section.

יהוה פניו • אל עדתו ויחנה: וירבה את טובה • וירבך חננה: וישמע את קולה • ולכל מדרשה יענה: ויכפר אשמה • ויסלח את עונה: ויטהר לבבה • ופמה ולשנה: ורחמיו עליה • בכל עת יתנה: ובשלום ובטח • בכל הארץ ישכינה: אדני יהוה • שמך אל אמונה: שים לעמך רצונך • ושימה נאמנה: ואל תשכח בריתך • בעמל משה סלח נא: כאשר נשאת לעם הזה • ממצרים ועד אנה:

אין ביהוה אלהינו:

f. 119^b עורן כן שירה ואמרו פם אחד עליו עוד לו עוד יסלח לו יהוה:

ואמרו פם אחד • פני האלהים: כי גדול יהוה • מכל האלהים: אלהי קדם יהוה • אלהי האלהים: המלך הגדול • מחיי הרוחים: הברד הפרד • מלוך שפלים ועליום: השמע בלא און • לא כמו השמעוים: הראה בלא עין • לא כדמות חזוים: כל מעשיו חכמה • וכל דרכיו רצוים: עשה התמחים • ומצבי הצבויים: הך צפה וצפיתו • לא ככל הצפויים: ילכד וינזה • על מלי תלויים: ואמרו פם אחד • פני האלהים:

הראה הידע • דממו המוחים: הזכור דזכר בריתו • לאב המון הגוים: אחרי ארבע מאות • שנה מלויים: גרות ועבדות • לבנים ואבויים: פקד אתם ופרקם • מן רבות ענוים: הוציאם ממצרים • בגדול הכוחים: במופתים גדלים • וסימנים ומסוים¹: מכן נימר פם אחד • פני האלהים:

האותות והמופתים • דבמצרים עשוים: שני הנביים בפי • יהוה אלהים | שלשה עשר מופת • לנקם הסרוחים: ביד נבי וכהן • וגדול כל אלהים: f. 120 * שלשה לא ימנותה • פני עמה אתוים²: ואחד * משתתף • בין³ שני אחוים: וביד אהרן שלשה • גלים לצפויים⁴: ושלשה ביד הנבי משה • איש האלהים: ושלשה ביכלות • ארון כל הרוחים: על זה נימר פם אחד • פני האלהים:

מן⁵ הסנה נגלת • מטה האלהים: ואתהפכת נחש • ברב הזרועים: ובלעת המטות • ובעליה חזוים: והמים נהפך לדם • ונלאו השתוים: לשחות מן המים • והבדלו⁶ הזלועים: והצפרדעים אשר • על הבתים עלוים: והכנים דממו: הנפשות צלועים: זאת המופתים • דבמטה עשוים: והערב דממנו • כל הבתים מלויים: מעשה האל הגדול • אלהי האלהים: בנציר נימר פם אחד • פני האלהים:

יד יהוה היתה • במקנים והקנוים: והשחין בתרו • אבעבעות פרוחים: באדם ובבהמה • ולא להם אסוים: והברד דירד • מן שחוקי עלוים: ואש

¹ L5 ומסוים. ² L5, 6 om. ³ L2 משתתף • ביד. ⁴ L5, 6 לאצוים. ⁵ L6 כן. ⁶ והבדלו.

פניכם ביום יבא זכור: לא תוסיף לראות • יעננו המהור: כן דברת לא אוסיף • כי אם דק המצור: אשר יבא עליך • ויך כל בכור: באדם ובבהמה • ואתה אלי אמור: צא אתה וכל עמך • ונשא המשור: עד תדע כי המשפט • לאלהים לא יסור:

עשה יהוה במצרים • ובאלהיהם משפטים: עד לא ימצאו מהם • בכל הארץ מקלטים: ובני ישראל כלם • יצאו פליטים: ויהיו לפסח • בשמח שחוטים: ואכלו קרבנים • והנותר לחטים: ככה תעשו בטח • ואתם מתפלטים: ותחנו על הרגריזים • מקום השבטים: והברכות תקחו • ולסליחות מטים:

פסח נעשה אמן • ביומי הרצון: על הרגריזים • אשר אתו מכון: שכינת יהוה • אלהים אדון: ונראה המשכן • הקדש והארון: והשלחן והמנורה • ונירותיה יאירון: והמזבח ונקריב עליו • מן בקר וצאן: | ונאכל הפסח • בשמח בחפזון: ונברך שם יהוה • אשר זה לנו נתון: ונדרש רחמותו • כי הוא רחום וחנון:

f. 118^b

צעקנו אל חסדך • אה אדני שָׁמַע: והפך אבל עמך • ברב חסדך 'בשמח: ושוב מחרונך • ולו רחמיך שימה: עד יעשה הפסח • וחקותיו תמימה: אהיה אשר אהיה • אדון התקומה: עני מדרש עבדיך • וכפר אשמה: קרוב הקרובים • קריב רִחְנוּ¹: והסיר צררנו • ומצוקנו וצרענו: אם לא תשמע קולנו² • מי זה ישמענו: אן ראיִת בזה • המועד אשמחנו: חלילה לרחמיך בעמלנו תקחנו: כי אנחנו בעמלי • הרעות ידענו: שבנו אל חסדך • מרב חטאנו: אה אל רחום וחנון • שא לפשענו: בעמל משה אשר • ממצרים הוציאנו:

ראה את ענינו • והשיב את רצונך • על עבדיך ישראל • נדך ואביונך: אשר קראת שמו • בכורך ובנך: והסיר את צררו • ושוב מחרונך: והנחם על רעותו • וגלי לו משכנך: על ראש הרגריזים • מכון לימינך: עד יעשה הפסח • ויקריב קרבנך: | בזה מועד המצות • בעמל נאמנך: הרחיב צרר עמך • והשקף ממעונך:

f. 119

שמחו בזאת הלילה • והיו לה שמרים: כי בה צאו אבותיכם • מבית האסורים: שלומים כלם • והכו הבכורים: ואכלו הפסח • על מצות ומרורים: כי בשבעים נפש • אל מצרים עברים: צאו שש מאות אלף • רגלאי הנברים: אחרי עבדום • המצרים בפרים: ברכם יהוה • גבור הנבורים: כן יברך אתכם • בנגלאים ונסתרים: ותראו המשכן קעום • על קדש ההרים:

תעשו הפסח • אה העדה כל שנה: ויגרש מפניכם • כל אויב ושנא: ויאיר

¹ L5, 6 רחמינו. ² קולו L5, 6.

טובות אחר רעות • את ישראל ראים • ומצרים יראו • בנפשותם הרעים • עת
 בא אליהם • מופת הצפרדעים • אשר כל המקומות • מהם ממלאים • ובו
 החרטמים • לפרעה מודעים • הן זאת המופתים • אשר עלינו¹ באים • על
 פי הכוכבים • הבאים יצאים • כמו מופת הדם • ולמשה נסחים² • ונביותו
 שם • יצאת לנגלאים • התפאר³ עלי למתי • ויתגלי לראים • ויאמר למחר •
 וכן עשה זה לשמעים • יודיע הן יהוה • נורא הנוראים •

יקח אהרן המטה • ויך את עפר • הארץ וכנים • יהיה על כל הבשר • ועל כל
 הבהמות • וזה המופת אשר • לפניו כל אחד • מן החרטמים אמר • אצבע
 אלהים היא • הצדיק והישר • | וזה מעשה יהוה • לא מעשה גבר • אחל
 במים ועפר • וזה בו טוב דבר • לכל חכום ונבון • הן דרש והן שמר •
 ככלות יהוה • מן איקרים שפלים • עפל יעשה • באיקרים מעלים • מופת הערב
 אשר בה • מן מינים גדולים • לא היה עוף טמא • כי אם בא ביכולים •
 ומהם כל בתי • מצרים מלים • ותשחת הארץ • ההרים ונחלים • ועיניהם
 נקרו • מה להם אכלים • שם היו למשה • ולאחרן שאלים • לכו זבחו
 לאלהיכם • משל המשלים • זאליו בעבורינו • היו מתפללים •

אמרנו • ונאמר •

לישראל בזה • כל טובות ושמה • בתולדות אשר • פרעה להם ישימה • |
 במימרו יהוה • אלהיכם רב שמה • כן במימרו • אלהי העברים ארימה •
 עד אתמר למצרים • יד יהוה בחמה • תהיה במקניכם • ותמות כל
 בחמה • בשדה ובבית • וזה חכמה תמימה • ועברו בשחין • אשר אבד
 מצרימה • וממו אין להם • פני משה תקומה • וישראל כלם • בארץ גשן
 שלומה • כי הבדיל יהוה • אתה ומקומה •

מה רבה ורמה • את מופת הברד • כי עמו ובתוכו • אש גדולה תרד • על
 נסתר זה המופת • מי יראו יעמד • בו העד פרעה • ליהוה הברד • כי הו
 הצדיק • ואין לטובו מדה • ואני ועמי הרשעים • וכל רשע ישמד • אתפלל
 ואשלח אתכם • ולא תוסיפון לעמד • כי כל מצרים • מן הברד אבד •
 נתג יהוה רוח קדים • כל היום והלילה • עד נשא הארבה • וינח בנבולה • ויעל
 כבד מאד • על מצרים ביכולה • ויכס השמש • עד לא יוכל אחד ירא
 לה • וכל ירק ועשב • ופרים יאכלה • ויאמרו המצרים המות • משה
 אתפללה • ויגש חשך בחשך • כי חשך אפלה • | שלש ימים לא ראו •
 מאור להשכילה •

סבב עמוד הענן • במקום הכפור • עת אתמר למשה • למימרי שמור • הרע

¹ L5 עליו, and so L6 sec. manu.

² L2 נסחים.

³ L5, 6 התפאר.

⁴ L5, 6 העז.

ולא יתעתק • כי אין לו משכנים: אחיה אמון אורח • ארון האדונים:
יהוה שמו • נתון המתנים:

בו נאמן תמיד • ונמות על תורותיו: ובנבי הנאמן • עבדו ובן ביתו: דצדקו
יחיה • ברבות אותותיו: ונביות אחרו שקר • והצדיקה נביותו: כל דרי
העולם • עדים בצדיקותו: מה רבו מן נבי • הציל את עדתו: ביכלות
יהוה • ורבות נפלאותו:

גרל משה אשר • ראשית דברו: אחרית אבהתיו • כי שני שמות אתקרו:
ולברו יהוה • כל שפה למורו: זה שפט והו נער • משפט בישרו: ושלחו
עד יציל • ישראל מאסורו: כי ברית הצדיקים • להם זכרו: עת צעקו
אליו • מידי מי צררו: וחיהם בעבדה • קשה ימרו:

דברו אחיה • וזה השם לא אתודע: אלא לך אה משה • עד אבדילך במודע:
זה שמי וזכרי • והממלכה לי תמידה: והיד החזקה • והורע הנכבדה: בא
אל פרעה • ועמך זקני העדה: לא תירא ממנו • התיצב ואל תחרדה:
כי אנכי עמך • ואיביך אבידה:

הן לא יאמנו ישראל • ומהם לא אמצא: פנים ויאמרו • גלי מופתים עד נצא:
עמך ואלא פרעה • לכלנו ירצח: ויהי אמר לו • מה בידך ממצא: אמר
מטה • ויאמר השליכהו ארצה: יהי נחש מודע • מה ממנו יצא: והביא
ידך בחיקך • והיא כשלג תצא: והשיבה תשוב • החכום בזה ימצא: מופתים
תספר • מקצה ועד קצה:

ולקחת ממימי היאר • ושפכת היבשה: יהיה בה דם • בכל עין ודשא: ויאמר
משה • וידיו למדרש פרשה: לא איש דברים אני • מי זה אלי יושע:
והך ישמעני פרעה • הכפור הרשע: ודברי מצרים • לא אדע שרשה:
ולמדו יהוה • כל שפה חדשה: ושם עמו אחיו • כמה דרש עשה:

זכרון המופתים • אשר עשה משה: ואהרן במצרים • דמותן לא יעשה: וזה
מופת גדול • לכל חכום ארשי: מטה הפך תנין • פני פרעה הקשה: והן
שקרו ואמרו • מן שמו המשיח: אקים המיתים • בדרך הדרושי: והן היה
צדיק • גדול אין עשה: השיב מין למינו • מחלל הקדשי: הך מופת
בן עמרם • אשר לא יתנשי: הפך המין לאחריו • אנה מבקשי: החכום
פני זה • כעור ממששי²:

חרטמי מצרים • מן משה נבהלו: והכבידו את שמו • ורמו והגדילו: ותמלא
הארץ בדם • והמצרים לא יכלו: לשחות מן המים • ופריים לא יכלו:
כי מן שבר פרי עץ • עד ידרש ייכלו: ימצא הדם תוכו • כי מן הדם מלו:
והאבנים ככה • יתברך מי פעלו: הוה בכל ישר • ויתרומם משלו:

¹ L5, 6. אלא.

² L5, 6. ממששי.

f. 114^b ראו ראיתי לפרקנך • ופרקנך בדיל רצונך • ורצונך בדיל קרבנך • תקריב
ואמרה לבנך:

לבנך תימר והו לבנו: מה קם ואתקשט ביננו • דעבד 'עמן אלהינו • לפרעה
עבדים היינו¹:

היינו¹ בדרך החוקה • וכד היינו¹ בהר ובבקע • ויתן מן משם' לקח •
ממצרים ביד החזקה:

ביד החזקה הוציא יתך • בגלל חקי תורותך • ועורי קרבן חרותך • למען
תזכר את יום ציאתך:

ביום ציאתך פניך כתיב • מתידע ביד צדיק חשיב • בחשבן על זבנים סביב •
שמור את חדש האביב:

האביב לעשות זה שביל • לנ² עדן והרצון כליל • בזה מרן הבדיל והשכיל •
פסח ואת בתינו הציל:

הציל והשכיל לן בעולם • מתכתב על יד ברה' דעמרם • כמו³ זה זכרון
מתקומם • לחק לך ולבניך עד עולם:

עד עולם ברצון ורצות • נפש וטב לבב ופצות • ופקד שבעת ימים בקצות •
תאכלו⁴ עליו מצות:

f. 115 המצות בו תתיקצון • כי אנה ושם' תפרצון • ומאומות רבות⁵ יתקבצון • לך
שבת ומועד ורצון:

רצון ירצי על הבנים • ופרקן מן הסנים והזנים • 'עם דורות הימים והשנים •
בחדי וזהי נימר תנים:

תנים טובות ותנים באות • בכל דקיקות ושעות • תשמר ותשתמר במלאות •
ושמרה את החקה הזאת:

وزنه هو הלילה הזה وتمامه وكرزته ثلاثة

עורן בן שירה עליו עוד על המופתים מן מימר בן מניר וגו'

בשם יהוה אלהים • מלוך העולמים:

נחל בכל מקרא • תמיד כל הימים:

מה רבו ולמו • עצום העצומים:

נזה אין לו • בארץ ובשמים:

יהוה שמו • זה השם התמים:

ראה רפא ריאם • רחום הרחומים:

איהיה אשר אהיה • חנון החנונים: הפתחיו לכל פה • משלח הלשונים: עינים

f. 115^b לא תראו • וירא' בלא עינים: | משמיע לכל און • שמעיו בלא אזנים:

¹ L6 ההינו. ² לכל L6. ³ ממו L6. ⁴ תאכלו L6. ⁵ רבן L6.

¹ ומרדנא אנ שא אללה טעאלי בעד זלכ נכתב שיר יקאלו לילתה الفسح بعد

אכל القربان وعلي السماط ² تاليف من يأتي ذكرهم

שירה על נגמ אחי בשלם מן מימר מתנה המצרי ³ יסלח ונו"

מודאה לאלהינו מודאה • דפקד עמו ישראל באדה: חדש הראישון בחסד •
אחי בשלם מוערה:

דריה ישראל באיקרה • צאו ממצרים בתדירה: על יד בן יוכבד • בארבע
עסר יומין לירחה:

רחמיו הטבים דבמכפלה • זכר בריתם אלה: האל הרם המלכד • גלנים
רברבים לאלה:

בכורי עבראי אחין • וכל טוב וחסיד מלאין: ובכורי מצרים אכר ⁴ • דיאן
דראין אלהין:

הדם ראו עם הנכרי • מה עבד עם זרע אברהם העברי: אשר לשלשה
עבד • חזי במישרי ⁵ ממרא:

בארע מצרים עם יצאים • ועם פרעה בנגף טבעים: בכים וישראל לאלה
סגד • והוון נכסים ודבחים:

בר תוריה תזבחו בחסד • אה בני ⁶ דצאו ביד: רמה ומצראי בלחץ כבד •
זהו רבה דאתעבד:

בתי מצראי בטלם • ובתי ישראל בשלם: והדם על המשקוף סהד • חתם
לא משתרי לעלם:

יפסח יהוה על בתיכון • כמח פסח לאבותיכון: ולא תתנשון למה פקד • L2, f. 114
טרו דכרנה דמסרכון:

ביד רמה צא קדש כל העם • ישראל רבבות בפעם: מה טב זבנה ⁷ ומה
כבד • יומה דפסח אלה על העם:

מחבלה בתוך בתי המצרים • ובתי ישראל באיקרים: ומצראי מצרר מוזבד •
כל בית דהוה בארע מצרים:

על בתיון פסח בחסדו • כותון אה בניון תרדו: ועליכון מברך זה המועד •
תנים יומה נימר כדו:

وزنه هو הלילה הזה وكرزته ثلاث

עליו עוד שירה על אחי מן מימר אדונן הכהן הגדול אלעזר רצון ונו"

אחי בשלם ושלם לך • לך מודאה לפעלך • ער חסולך מחאלך • זה רח
והיה כי ישאלך:

¹ L2, f. 113; L6, f. 75^b; L5, f. 57^b sqq. is late, and is only collated where L2 and L6 disagree. ² L2 adds في المدينة. ³ L6 ascribes it to מנר.

⁴ L2 (? L6) עבר. ⁵ L2, 6 במי שרי. ⁶ L2 מן. ⁷ L2 זבנה.

מי גוי ישראל כֹּחֶךָ • בזה היום מרן נפֿש עקתך: למען תזכר את יום
 ציאתך • על יד חלקת מחוקק ספון:
 ממצרים דגלים וצבאות • משראיך בשלמאתך צרות: ושמרת את החקה
 הזאת • תהי בטח שכון:
 ואודי מרד על הפצות: בטוב לבב ונפש פֿצות • וששת ימים תאכל מצות:
 ובשביעי תחג לקדש כל מכון:
 תעשה מועדיך מאה שתה • שִׁמְרִי וכהן ועבתה: חקן ונער בן אתה • ובעדי
 תמן עם ישרון:
 תנים יומה אה עם נטור • תנים יומה טור בתר טור: תנים יומה לכל ידעיך
 וריטור • מאה שנה בדרן יומה תתקבצון:
 ישתבח אלהים:

L5, f. 51^b

עורן בן • | عليه ايضاً שבוע מן מימר בן מנ[יר] יסלח וגו'
 אתיך חדי מועד הפסח • דבך עם ישראל פֿסח: ועל בתיון אלה פסח •
 ובשלום על יד משה נסח:
 אתיך חדי מועד הקרבנה • אתיך חדי מועד פרקנה: אתיך חדי מועד
 שמח וששונה • לא מטלטל לעלם דכרנה:
 אתיך חדי מועד רחותה: אתיך חדי מועד ממלכותה: דבך זכרון
 לאשמחותה: עם סדר קהל עבראותה:
 מן לא ראו גנת עדן • יראו לילת הפסח אהן: נור מניר בה יצא מעדן •
 ועץ החיים בתוך זה שכן:
 מה רב שעתה דבה יצתמתו • ישראל וכל איש וביתו: ויסתכלו להכהן
 ומקרתו • עדן ויאמר שחטו אתו:
 כל מן יקח המאכלת בידו: וישחט קרבנו במועדו: ויחנו כל העם יחדו:
 יאמרו ולמשה יסידו:
 ויום טבה מה טבו • דבו ישראל בשמח יקֿוו: במשתֿה יין ומיכל חלבו •
 מן שלחן נצא ומן שלחן נבוא:
 תמטון לזה באיקר • אה מן אנה אסתדר: ובשלום לזכון יעזר • בעמל
 דמע כל הבשר:
 תנים יומה תנים יומה: מאה שנה בשלמה: תעשו מועדי יהוה: בעמל
 קטף כל נשמה:
 ישתבח אלהים:

L2, f. 112^b

وقت ميكل הקרבן يبدأ גדול הכהנים מברכו בנגמ معروف وبعد
 ثلاث زفات وكزنة ثلاثة

היא הך לילי גן עדן • בה ישראל לשבטיו שכן: היא כמשכן אפן • עדנו
ברתות עדף:

היא ריח ניחח ליהוה • מתקבלה עמה: היא לברית מקימה • ומובא תחבה
תאלף:

היא שלוחה מן הגן היוראי • הברח מן עם עבראי: היא ברוחה מן נכראי •
דליהוה הו מגדף:

היא לנפש תנפש • בכל שמח ורגש: היא לישראל תקדש • וברתות מרן תרחף:
תמידה לא תסור ממך • אתה וסדר עמך: ולו לעם קדש יקימך • ושיאלך
לא ירף:

זוה המועד עליך בריך • וימי חייך יורך: וימים טובים תאריך ותזבח ותאכל
והנותר ישרף:

מועד לעלם לא מטלטל • והרצון ירד עליו¹ בטל: וכל דמחלל לה יתקטל •
וישינו הנגף:

בו אשל קבולו יטע • ויתנך תמיד לפליטה: באשר ידו על השמים נטה •
דו לכל נשמה קטף:

ויפסח אלה על בתיכון • וכל מנוכון בטח שכון: ותחנו לקדש כל מוכון •
ועל ראש הנבע תשקף:

וישקף יהוה עליכון העם • אן תתפללו לעבדון אברהם: שוב מחרון אפך
והנחם • ועל הדנפי רחף:

ועליכם ככם רבבה • יסף חילה רבה: מן זכר ונקבה • דמן זרע יוסף:
והאלהים עמכם • ויקים מימרו לכם: ופסחתי עליכם • ולא יהיה בכם נגף:

אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה מאה שנה • אה סדר קהלינו: הסדורים אנה • בזאת צלותינו:
ישמרכם יהוה • אלהים אלהינו: ומאה שנה תעשו זה מועד • הפסח בשמח

ושדכנו: וכאתה תהונו בהרגריזים • קדש אתרינו: ואתם אמנים מכל דבב •
שכונים באימנו: וכן ישמר חייכם כלכם • כל אב דמכם ובנו:

שבוע מן מימר עבד אלה בן שלמה הכהן יסלח וגו'

L5, f. 51

אתי בשלם יום טבהתה טבו • בו כל עם ישראל יקו: במקום וסביבו •
ויעשו הפסח בחזון:

משפטו בין הערבים ילבח • וארשה דרחותה בו יקוה: ויחי כל דמנה סבע •
וישקף עליו הרצון:

תורת משה לנו תניד: כי בעשור לחדש הזה עתיד: לארבעה עשר ותפרד:
קרבן מן עזים ומן צאן:

¹ דליו L5.

אלהי יצחק בן שרה • לבוש מצנפת הגרה: • והו נזר הזרע • בריתו
 עמך יצמד:
 אלהי יעקב אבי השבטים • דמן קשטה לצמים: • לא תסורו לבריתו צמים •
 ועל בור דבנע עמיד:
 אלהי יוסף המלך • אשר ברצון מרה הלך: • כמהלכו לך יולך • וצדיקתו
 תתלמד:
 אלהי משה בן עמרם • הנבי הנאמן הרם: • נתינות אלה לאברם • אחריתך
 עמו נגד:
 אלהי הכהנים הקדושים • ואתר קדש הקידישים: • בהם תהיו ירושים •
 אתרה דאתה לו סגד:
 וממשלותך עד¹ לעלם • ודברך יהי עלם: • באלהי קדם מתחת זרועתו עולם •
 ויגרש מפניך אויב ויאמר השמיד:
 אמן אהיה אשר אהיה:

هذه الكيبي² الذي ذكرناها أولاً رحمة وگو

ברית העולם מלואים • בכוח ויאמר אלהים: • המחיים ודלא מוחים • מן
 חסל באיל תקף:
 ישתבח באריה דכן ברא • השמים ובתר ארעה: • וגן עדן למן שרא • ומן
 דחלתה למרה ארקף:
 ואתנזר מן מומה • מאה שנה תמימה: • ועליו שב יהוה • ואקים מנה
 הקטיף:
 הזכאה דמן מרה קרוב • ובריתו לזכון קרוב: • יצאי ירך יעקב • שמר
 ולא חלף:
 עד קם מנה משה • ועל בניו ממצרים הושיע: • ורד לפרעה הקשיע • הרע
 והצרר והקצף:
 והוציא עמו השמרים • 'בוהו ושלמח ושרים: • הו הלילה הזה ליהוה שמירים •
 והרתו במועד יוסף:

הפסח בו אלה פסח • על מן קרב מן שסע שסע: • והחקה הזאת פרסה • L 5, f. 47^b
 ואכל ושבע ושרף:

היא בין דבבה • הק ים ובתוכו תיבה: • היא הק השמים וכוכבה • אשר
 במלאו יסקף:
 היא עמוד עלמה • תמידה בה קעמה: • היא בסור לכל דמע • בממשלה
 השנית תאסף:
 היא למן יתקבצון • על עלמה ויפרצון: • היא תסיד במאתי הרצון • והנזר
 עליו שלף:

¹ L 5.

² By Abraham b. Jacob.

עדת ישראל ממצרים • פרעה ועמו יעבד:
כל זה בדיל אדירים • אשר בריתון כבד:
אנן אקרי העולם • ובדיל מן על טובו עמד:
נורא זרח ואתעצם • וכתבו למד ואתלמד:

בו נאמן תמיד • עד תרחו לנן ילכד: ושמח טב לנן ילכד • בון מועדה
ובון מועד: עד תקום חקותיו • לפני כל הוא ¹כרד: וטובות עלמה ביתו •
לא יכרת כד יסנד: בהפסח ונצעה • על השנאים ואתפרד: במכות פרעה
ועציאנה • ועל ימה אתנדר: | עד יעבד הוא ועבדיו • ואכלסיו הֹה נא ונד: L5, f. 56^b
עד רמה בים בעובדיו • רכבו כפרשיו השמד: וישראל שלומים צאו • בתר
עשות הפסח אצתמד: כאשר מרן צֹהו • בקרבניו דאתעקד: על עובדים
טבים • נור הרצון עליון אבד: יתעשו כלם בשבים • וכל עובד בון לא יעבד:
אלא עובדי אלהים • דאנן על כל עובד קרקד: תדעם בבינת הרוחים • הן
הוא כל עובד להן עבד: כי יהוה הנלחם • ואתם תחרישון עד: תדעו אשר
קעם • כסי וגלי וכד: אשר בה אתיצבו וראו • ישועת יהוה הפרד: נשול
מן טב מעשהו • לא יקום בנו בן זר: ומן יתנבר עלינו • על ראשו יתנדר:
ומן פנותה יצילנו • עד יקום מה אתפקד: מן נזריו ומצוותיו • בשמח וטוב
לבב נצתמד: בחקותיו ותורותיו • דבון קומה בה נעמד: ומרן יקבל צלותן •
ורחמיו עלינן תרד: ויעני בעותן • ובניצן טורו נקד: וישמע קל צבעתן • ובנן
עדן העד העד: בעובד אחריתן • שבת ומועד מברך ונכבד: עליכון וכל
קהליכון • לדי ויוסף וכבן כבד: וכן ישמר חייכון • ויתן לכם זכרון ותרומה
ופקד: מן טובו יסעוד • ולמורד יהוה אמור יד יד: על קוממות מה בו
פקד • ובחסדו תעזר ²לסחד: בעמל השלשה והמלך • ומן אמר וישכן ישראל
בטח בדר: ובעמל מי אמר בדילן ויערך • ותזבח קרבנך בקדש כל מסגד:
ובמימר החל ותת פחדך • לטוב כאשר שש ויתחדד: יהוה כוננו ירך • יהוה
ימלך עולם ועד:

ויתהלל ותאמך וכי בשם וקטף הזכאים • ושמועין ותניו • ואלה יקבל L2, f. 112^b
מנובח מאה שנה • תנים יומה מאה שנה:

ותתחסל הצלות בטוב • אמן

³عليه ايضاً له⁴ ايضاً رضي وנו

אלהי אברהם בעל השבעה • וגזרת הברית מנה שרואה: ועלה מיתובית
מנוחה • ישימך עליה מועד:

¹ L5 ins. בר. ² L5 והעזר. ³ L5, f. 47, &c., inserts the following pieces, but the leaves are late and out of place. ⁴ I. e. Abraham b. Jacob, but the leaf is misplaced.

מן דן סיעתה • תעשו באשמחתה קרבנך מאה שתה • מן גבר ועד אתה •
ועליך מברך שבתה • והלכת ופנית משם:
בבקר • לאהליך באיקר • במוקר • בתר • צלות צפר • בכשר • ותשמע ברכת
כהנה • רבנה • ועמוד בנינה • ופרד זבנה • חליפת מן קנא • וקטל מן זנה •
והמגפה אסכמה:

f. 112 אדונן הכהן • הגדול אהן • דמצא חן • בעיני הממן • | ולבש חשן • ואמשח
בשמן: המשחה ואתוקר • ולבש נזר • הכהן הגדול הישר • אדונן אלעזר •
אלה לזרעו בינן יעזר • ותהי רוחתה קעמה:
ותימר ברם • לזרעו הרם • אקדם • ואתי בשלם • אה בהן תם • וזרק הדם •
כמה אתקדם: ואלה יחננו • ויעננו • ויטרנו • ונראה ממנו • מן יבחנו • וישמש
משכנו • על אתר הדמע:

וכן ישמר • חיי זה הסדר • דאנה מסתדר • מן נוף עבר • עם אל ישר •
שמעיו המימר: אה אדוני • ונור עיני • חימוני • אסבלוני • על קצירות לשני •
כי ישמעאל אני • מן כרן בני רמח:
אלה ירחמך • וירימך • ויחיל מקומך • ויגדיל שמך • וישימך • שמח בין
עמך: ומאת מועד • תעבד • באיקר כבד • ובזבד • זה המועד • וכל מועד •
בזה ובשמה:

מזן יקבל צלותך • ויעני בעותך • וישמע קל צבעתך • ויזרז בפצותך • מן סנאי
דתך¹ • ויחיל מיתוביתך: ויחדש שמחותך • ויטיב עקובאתך • ויוסף לטבהתך •
ויסלח חטאתך • וישוב אֵת שובתך • ויסני פרותך • ומלוא הארץ ישימה:
ועליך ישקף • וירחף • ויעפף • ויגדף • כל הנגף • וכן הקצף: ותנים יומה •
לך אה עמה • בשלמה • לדן יומה • ולמועדי יהוה • | מראשה ועד חתמה •
f. 112^b בעמל זכאי עלמה • וקטף כל נשמה • דאמר בתורה התמימה:
ושמרת את החקה הזאת למועד מימים ימימה:

²عليه ايضاً مرنه زريف اسطر تاليف سيدي הכהן טביה בר
אברהם הכהן ירחמו יהוה אמון:

אל רצון אלה שאלי • הך מד לאֵי ועבד:
בנציר לו בכל עמלי • ולפניו נקד ונסגד:
ישמע³ ויראה ויגיב • וידע לכל עובד:
טובו לעלמה יטיב • וכבודו על כלה ירֵד:
ביום הזה דכרן • אל מעשיו הנכבד:
אשר עשהו מרן • למשה כד אפֵד:

¹ L5 דעתך. ² L5, f. 56 (late). The piece is not in L2. ³ L5 וישמע, but the acrostic עכאן טביה (= טביה הכהן) is evidently intended.

על כן • ובדיל כן • ועורן כן • אקד וארכן • אכן • ואסני מכן: ואתן לו
תהללות • ותשבחות • ושירות • וזמירות • וכבודות • ותפחות • אולי אנשם
אנה ושמה:

אשא קולי • במגדלי • דלו אעלה • ואחלי • פללי • בממללי: ואתן שלם • על
בן עמרם • משה הרם • דלא קם • בעולם • דמו צלם • סניל כל האדם
באדמה:

לאִי • עלי • בלבבי • אשלם על זה הנבי • הרבי • כוכב בית לִי: דיהוה f. 111
אוקרו • ובחרו • ופה אל פה דברו • ואסקף אתרו • ושגרו • אל הכפור
פרעה • אל מצרימה:

במופתים • ואתותים • ונפלאותים • לישראל רתים • ולמצרים¹ מיתים •
ומכפיתים: ואנון מתעשים • ומתפרשים • ושמשים • לקדשים • ומאבדים
הבישים • הכושים • פרעה ועמו הזמה:

חתמתון מות הבכורים • בכורי המצרים • הכפורים • הממרים • הממזירים •
ובכורי העברים: 'בשמח וחדבן • ובטבן • זעורן ורברבן • אכלים הקרבן • כמה
צֹן • על יד חלבן • משה הדמע:

וממו שם • זה זכרון מתקומם • בעלם • אל אחר העולם • במקום הרם •
נבעת עולם: יתעשה • בששי • ורגשי • כמו ארשי • על יד משה • במקום
הקדשי • קדש כל האדמה:

שמה • תזבח 'בשמח • קרבנך בריאמה • במקום הדמע • ותרם ממו תרומה •
על חלבה ודמה: בתר מה תצבע • במים צבע • שלם ברברבה • בארין
הטובה • ותעלה בנציבה • ותעמד בנכח הנבע • במקום אשר בא • לשכן את
שמו שמה:

מה רב זאת השעות • מן שעות • דבה אשמחות • בכל הארצות • לא תכרת f. 111^b
אל אחר הדורות: במשמרה • אה עם הנורא • וטובך במשמע הדבירה •
הבשירה • ומחסלה יקרא • ואל אהרן על מקרת העשרה • מפם הכהן העמד
לשרת שם:

אשר ישמעך • ותזבח זבחך • על מזבחך • ואכלת כנפשך שבעך • וסדר
הגוים נכחך • לא לון יכולה על מנעך: מן עשיה • דן חקתה • ומצותה • בזהותה •
בניה ואבהתה • כמה פקד בארהותה • מלוך קדמה וימה:

ועת תעבד קרבנך • במכוונך • בכוונך • אַת ובנך • וכל כרנך • חיוונך: וזר
לא יקרבך • בטושבך • רק יהי כֹּת כלבך • וְאַתְּ חַדִּי בַחֲדָבְךָ • בנפשך ולבבך •
ותעבד מה צֹךְ • בכל מצוה במקומה:

אלה יחני יתך • בחנותך • וחדותך • ומעבד מצותך • וכל עדתך • דכֹּתך:

¹ L5 ומצרים.

ולא יחמד איש את ארצך • מן כל הכראי: וקרב בון יפרצך • ותממי
מדרשי ופנעי:

היום ראותך הך מלך • בעיני כל בוראי: במה אַת עליו הלך • על כעסות
כל תעי:

והמתגברים עליך יסורי • קרב במשפטך תלאי: או כמה בא על פרעה • f. 109^b
שמעי עמים ומראי:

יתך ויועו מן מלכך • אם תטיב חשבאי: האן דו מנו דיכך • ופנותה מה
הי מה הי:

מד משה לך נבי • ודתו חרבי וקשתי ורמחי: בסור לן ובמושבי • עורי
גן עדן בעקבאי:

עזי חמירתי אלהי • דמן עפר בראי: מלוך נפשי ורוחי • אתגבר על שנאי:
אמרו אהיה אשר אהיה • דלו ארים צבעי: הטיב מן פנותה מבראי •
בסוד ייהייה:

אהיה אשר אהיה • אל תפן אל חטאי: והשקף מן עלאי • עלי יום צמאי:
אהיה אשר אהיה • בעין חסודך ראה: ורחם דלותי אה ראה • מחר בין
ידיך בבאי:

חתמו צלותיכון בפחד • דאתון צלאי וקראי: ואמרו כהלכון פם אחד •
ויקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה:
והסגודות שלשה:

f. 110 | **الأول** | ויקרא אברהם את שם . . . בהר יהוה יראה:
الثانية | מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש • אלה הם מועדי בקדוש
מועדיך דבקן ברחמיך: יברכך יהוה . . . לך שלום:
الثالثة | ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים • ומצרים
מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים:
ופנית בבקר והלכת לאהליך • ששת ימים תאכל . . . עבדה:

f. 110^b ויתמר יהוה אֵל רחום וחנן תְּקִיל תִּם יִבְרַךְ הַכֶּהֶן • **وبعد** | **يتمر مرن**
من قول العم الشيخ اسماعيل الرمحي **تغمده الله ونو**
יפה ואשר • לאשר • שמר • מימר אֵל ישר • מר הבשר: אלהי • ברוי • ועשוי •
ומלוך רוחי • לישועתו אקוי • כי הו סכוי • בכל מאומה:
שמו ייהייה • אהיה • הראה • דלא מראה • היה ויהי: אדרשו ואקדשו •
בקדשו • ואבקשו • בבקושו • דו ממון בישו • עֲשֵׂה כל תמח:
כֹּה רמו • ומה עצמו • ומה רב שמו • יהוה שמו • ממון בריאמו • הכל יועו
ממו: ומן דחלתה ואימתה • ורבותה • וקדישותה • ועזוזתה • לית כֹּתֶה •
כי הו אדון התקומה:

יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם • ועגמא דבר אל אהרן •
ויתמר אתהו דברך עלמה • כלה • ויתמר דכור מן מימר זקן ישראל
בדרו אברהם בן יעקב הדנפי יהוה יאריך ונ"

אזה בחורי כל עבראי •	ונופים מן זכאי :
ברכו ושבחו ייהויה •	האל הנראה :
רבו להנדארי בקדש •	ולקחתם מנחי :
היום במקראי קדש •	יערף כמטר לקחי :
מוסף רחמים וברכה •	ממצרים ועד אנה תקעי :
בין דורות עם זכאה •	ולא ימוש מן עבראי :
נורא תהלת עשה •	עשה מה דו בעי :
יהוב מתנת אי שׁה •	לבית האבות מלאי :
עקב סימנים חיולין •	תקיפות על מצראי :
קובלי עמה חלילין •	בון לעיני הראה :
ברוך מן רז ללו •	והקריבתם ריח ניחי :
בקול תשבחן וברו •	שמו לי פסחי :
נביט שני בני עמרם •	שמש וירח יצאי :
אנן ינירו לעמרם •	ובשני עמודיה נסעי :
ברתות מרון מכמרים •	ורבבות צבאי :
סוד הקדש ממסרים •	עמון זה רז ¹ לך נחי :
כל מן ישלם על משה •	יפני פניו למופעי :
וישלח נפשו חפשי •	וריק מן תפלותו לא יהי :
הנבי אכן והכהן •	ספינת זה היום נשאי :
חיול הו חילה דכן ארכן •	לדרות עולם לעבראי :

f. 109

נודי לאלה נודי • אני ואתה אה אחי : פנים בקדש מסנדי • וכל מנן
חדי וזהי :
במיתובית כהן ורבן • אנן עלים בעלאי : והקרבן לבן הקרבן • לא לבן
קומי שאי :
ימנן מרן רצונה • ונעבר מן תרחי : ימי תהבה ומשכנה • ולא עורן
דבב ימעי :
וישימו כוועד מברך • עליכון והאלהים הרעי : המלך הנאל לך ולסדרך • מן
משפט סנאי :
וכן ישמר חייכם כלכם • וכל זכורך יראה : אַת פני יהוה אלהיכם • ושמחת
בחגך ההיא :

¹ L5 om.

דמעי עלמה מנוחה:	דכרן אל משה בן יוכבד:
דכין לון דרך כנועה:	דזשכין בה בארהותה:
דחצילון מכל סרועה:	דפרה יתון בפדר:
זה רח השבועה:	זכות הרית לון רז:
חרד בכל שנה משרוה:	חיים לון השמח:
חרם תרחק מכל שנואה:	חבהתו כד תחקשט:
יחן ממנד הארץ ומלואה:	יפסח על הישראלי:
כארזן לאלה עשוה:	ככן בזבח קרבנד:
לנו מן מרן ידועה:	לך לך הקבול יכלכל:
מועד הפסח פדוה:	מציל מכל ארצם:
כורו לבש המסוה:	נצב שרש על יד מן:
סליחן לכל בעוה:	סימתה דמערתה דמים:
עשה פתח פתוחה:	על ישראל הרמע:
פנותה היא שלוחה:	פרקן רב מכל נגף:
צבעת נדיבי העם כרואה:	צלאי זה היום קרץ:
קרא לך ערן באחרוה:	קבול הקרבן אדיק:
רחמים לך נצועה:	רצון ארש ותוך ואחר:
שלום לנפש והרוחה:	שמורי מועד קדוש:
תתצלח מן אלה ברואה:	תנים יומה לעם אמת:
טב לך אה סכוה:	טבין עליך דמע כל שבט:
ידוה יקבל ענוה:	יהי לך מקראי:
וכל אתר לך יגבחוה:	במימרו בכתבו:
ויהי לי לישועה:	עזי וזמרת:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه أيضاً بيت مفرد من قول العم الاجل الركن زقن يشرال الشيخ
ابراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي عفي وگو

יפסח אלה על בתינו • כמה פסח לאבותינו: בזכאים ארשינו • בעין
הרחמים יפני לנו: | במיתית תהבה ומשכנו • ויניר לימי רצונו: ותסור פנותה f. 106^b
מפנינו • והרחמים תשרי עלינו: אהיה אשר אהיה אלהינו • לישועתך יהוה
קוינו: אנמי ממי הרחמים צמחינו • וראה את ענינו: ואן לית נתרחץ עליך
בצרינו • מרן מן ירדח מתלתינו: בצל קורתך באנו • ואנן נתינים תהותינו:
הצילנו מידי שנאינו • ואתגבר על המתגברים עלינו: וסלח לחטאינו • וכפר
פשעינו: ורחמנו וחנונו • ורחם מאתינו: ומועד מברך על קהלינו • מנער ועד

ופנותה ודברה יכרת: ורצון ורֹחַ דאת הרית: ופסח אל יום אחרית:
ושמחתם ועשיתם בחדבו:

ועיני יהוה לך רתו: ושנאיך לפניך יכפתו: ומועד יבוא בעתו: ימצאך
לזימונה קָוֹ:

על שלחן השמח: חדי בבטח קעמה: האמן מכל מאומה: בדרכן ברית
אהבו:

f. 105 תקח הקרבן ותלך: להטור הטבן וישכילך: ותקריב ויהי מיכלך: בקבול
יתפרש סביבו:

הך אמנותך אמן: רתו ורצון לך יזמן: והי לבין עם הארץ ככן: קשט עז
אלה יחשבו:

כל שנה במניאנה: תיתי ואתה בשדכנה: והסהר קשט כל חשבנה:
והרצון עליך ישיבו:

בעמל אדם ונח ואברם: ויצחק ויעקב התם: ויוסף ומשה הרם: ואהרן
ובניו ומן אתנבו:

בהם לך דרשתי: ולקחת מנחתי: ואדרש סלח לחטאתי: ולא תקח על
רע חני בריבו:

בלשן עבראי פחרן: ובדת משה אשרן: ובכתבי ארהותה איקרן: העם
הנושע נקיבו:

f. 105^b אתון במשה הדביקים: תחקרו השמרים הצדקים: לא כמו הרחוקים: אשר
זדו ורבו:

אלהים לא יפרע לן ראש: מן דת זה הנבי הקדוש: וישימך תמיד בו
תפוש: ושבילך אמן בו יטיבו:

ויסקף בפללו דרגיך: ויגלי בעלמה גלגיך: ובאחרת גן עדן פוגגיך: ויקבל
מנן מן שבו:

ומועד עליך מברך: ועל בתך ועל ברך: ובעלמה ירבך¹ ויפרך: ולא לפי
רבבה תשובו:

ותנים יומה לזה היום: מאה שנה בשמח ושלום: ובשלח ואכלת במקום:
אשר בחר יהוה אלהיך בו:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه يَصْأَ بَيْتَ مَقَرْدَ بِنَغْمَ مَسْجَعٍ مِنْ قَوْلِ الْمَذْكُورِ اطال الله وگو

f. 106 אל פתח הרצון נבוא • אנחנו ואתון אה שמועה:
בלב ירא יטיב • במדרש סליחה:
גן עדן יתגלג • געוזה כל מלואה:

אלהי פולק הלוים • ישימך כמספר הכוכבים • וישם כל עובדיך טבים :
ויספ עלך אלף כמוד :

אלהי מן לקח הרמח בידו • כל טוב אליך ינגדו : וברית שלום לך יחדדו •
דאמר בדילו ויקם מתוך :

אלהי יהושע וכלב • יבד מפניך כל דבב : ותירש ארץ זבת חלב • וישם
דרכך כדרך חנוך :

באהלין אדרש אלהים • ירפאך מכל מדוים : וישם עובדיך מלואים • ודרך
קשטה תהי דרוך :

ונברכו בך כל משפחות • האדמה בארבע הפאות : ובאו עליך כל הברכות
האלה והשיגוך : f. 103^b

אמן אהיה אשר אהיה :

الكيي עליו עוד לו עוד علي نغم אופע :

על פיך אדני מליתי : ובסוד שמך החלתי : ובזכרוך הנה נתתי : תשבחך
גדול והבו :

גדל לאלהינו האמת : עבד על כל שמעיו יצית : וישבח בלב יפת : וינציר
ענינו ולבו :

ויקום ויקד ויסגד : פני גדלו הנכבד : ויודי לו כד הפד : אבהתן באיקר
וברבו :

על יד בני עמרם : משה ואהרן ומרים : | בפליאן וסימנים ושם : להם זאו
וארֹחו וטובו : f. 104

ואבד פרעה ועמו : ומחה שלמם ושמו : תשלח חרוךך יאכלמו : והמים
לישראל נצבו :

בתר מיכל קרבן : בחצי הליל בחדבן : זה זכרון טבן : אמת קרבניו
דיקריבו :

זכר ברית השלשה : אשר נשבע בו עשה : פרקן ורֹח וישע : ונקאת עמו
אגיבו :

בסור אנה לאברהם : מימר בי נשבעתי נאם : ואשר בדילו קעם : ויהי
השמש לבוא :

ואמר אל משה נטה : ומה השיג לך ומטה : ויהי השמש באה ועלטה :
שני פעמים מושבו :

ורז ידו בחיקו : רק הרחיק לא תרחיקו : ברוז אמצו וחזקו : ואדבקו במשה
וכתבו : f. 104^b

קומה יהוה ויפוצו : שנאיך ואיביך ויתצו : ויקם לכם ושרצו : ואתם
פרו ורבו :

על מלת יחידאו : כארזין ואמרים במלאו : וקרבניו תזבחו : על כעוס דבבו :

בשם יהוה :

¹ צללות מועד הפסח הברוך • אדא מא חכמ פלוג להגרריוזים בית אל יתגמעה
הזקנים פי הכנשה • שריו הצלות בריך אלהנו ותמא • ועל פתח רחמיק •
ותמא וכי בשם • ותמא וקצי הבריה • ותמא ואלקטף כמה משרוח פי
العادة ومتقدم יתמר על ויטע المناط الذي مذكور متقدم دران ومرة
وعلي كل وقفه دران ומרקה וממש משרוחות פי ذلك العادة وكذاكر علي
كل وقفه يشتبه ויקטפו פי القطف الي ואל אהרן יתמר יהוה אלה
تقيل كجاري سبوت الاعياد ויתמר כימי מן מימר العم מהמן גזאל ابن
المرحوم מהמן اسحاق הלוי غفي عنه וגו'

כימי השמים על הארץ • תתברך ותתעצם : עוד כימי אבות ובנים •
תתהלל ותתרום : כל ימי דורות וחליפותם • את ממך עד לעולם : עוד
נשוב ונהללך • ונשבחך בכל לילה ויומם : כי אתה אלהינו • התמיד הקעים :
ואלהי אבותינו • בעלי הקיום : בכל הימים נימר • ברוך אלהינו לעולם :

غير يضاً

אלהי אדם ונח • יפלטך מכל דינה : וישם לך רצונה • ותהי בה ברוך :
אלהי אבינו אברהם • עליך בחסדו יתרחם : וישימך כתועפות² ראם •
ויצלחך בכל מה את הלוח :

אלהי בְנוֹ הַזֹּבַח • עמלך אמן יטיבה : ויתן לך שלום ורֹחַ • ורצונו לך f. 103
סמוך :

אלהי האיש התם • ירֹחַ לך מכל ארצם : ויזכר לך הקיום³ • ובבטח תהי
דמוך :

אלהי בעל הזכו • מעשה ידיך יברכו : ויומי חייך יורִיכו • והארץ הטובה⁴
תהי מלוך :

אלהי השליח הצדיק • ברחמיו עליך ידיק : וברתותו יהי לך דבֶּק • ועל
פי התורה יורוך :

אלהי מן לכהנה שרש • יטהרך ולך יקדש : וירפאך מכל באש • ודמע
תהי בתוך :

אלהי בנו מימנה • יסני לך מניאנה : ויבד מפניך כל שנא • ויטהרך מכל
פצע דבֶּה ומעוך :

¹ L2, f. 102^b; L5, f. 42^b. ² כתופות. ³ הקעים. ⁴ הטובה.

רב אלה ותמא ויתמר כי בשם • ויתרבי זה השם הגדול • ויצא בה מכתב
 אחד • ויתמר קטף הזכאים • בתלביה • על אחריו • ויתמר יתהלל • וילבו
 כי בשם • ושוב מחרון אפֿך • ושמע ישראל • והמקרא על המכתב • ויאמר
 יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח • ועלי כל פֿצל מִנְּהָ יִלְבוּ
 הוציא יהוה את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם בִּפְרָקָה¹ ותמא
 ויתמר אתהו דבריק עלמה כלה • והסגודות שלשה:

الأول ויקרא אברהם את שם המקום ההוא יהוה יראה אשר יאמר היום
 בהר יהוה יראה:

الثانية | מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי בקדוש f. 99
 מועדיך דבֿקן ברחמיך: יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך • ישא
 יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

الثالثة ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים • ומצרים
 מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים:
 ופני־ה' בבקר והלכֶׁתָּ לֵאחֲלֶיךָ • ששת ימים תאכל מצות • וביום השביעי חג
 ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכת עבדה:

ויתמר יהוה אֵל רחום וחנון • תִּפִּיל ומִן יִקְבֵּל צְלוּאֲתֹכֶן • ויתמר
 מִן לֶךְ נִבִּיעַ מֵדָא הַפֶּסַח
 אה רחמנה טבה א"א"א" . . . הנהר לדכרון רחמיך

יתהלל ותמא ויתמר אדיק עלינן מרן² כלֶּהָ וְהִי אֵלֵי הָאִמָּם מִרְקָה
 رَضِيَ اللهُ عَنْهُ أَمِينَ

ויתמר יתהלל ותמא וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה ותמא ויתמר אה
 קהל כלֶּהָ خָפִיף וְלַעֲלֹם תִּסְתַּנֵּד • וְלַעֲלֹם תִּשְׁתַּבַּח • וְתִתְחַסֵּל הַצִּלּוֹת
 בַּטּוֹב • אֲמֵן:

¹ L6 بَزْفَة .

² L2, 5, 6 give it in full.

ויתמר תורה ותמאם וכרזת תלאת ויהוה אל רחום וחנן • ויתמר דראן חילה
רמה שמע בקלן • ומרקה אלהים אל עליון • ואה מלך רחמן¹ : ويشتم

- f. 90 חילה דשם ישראל תפשים בזה הדגל הגדול • וענני הרצון בו עליון
ירחף : ואנון מקלצין בכארזין ואמרים לאל חיול • אשר בגדלו עליון ישקף :
מאה שנה תיתו לזה הגבול • ותקריבו ותיכלו והנותר ממנו ישרף :
וכל שנה ביומיכם : תקריבו קרבניכם : ויקום ופסחתי עליכם : ולא יהיה
בכם נגף :

רב אלה ותמאם וכי בשם • וישרו הזקנים אלקטף :

באו ורשו את הארץ וגו"

f. 93^b

ويقال

² תנים יומה במועדים : ובברוכים מתעדרים : באיקר וטובות וחסדים :
בארשות נכבד הנכבדים :

ויזפו ופנית בבקר והלכת לאהליך • ששת ימים תאכל מצות ותמאם

f. 94

וכרזת תלאת פוק ותחת وبعده الزفات فوق ותחת

ויעש האותות לעיני העם וגו"³

f. 95

ויתמר כרזנה שלשה פוק ותחת חפیف וبعده אה קהל פוק

ותחת חפیف

אה קהל ישראל אשירו וגו"

f. 96

ויזפו ופנית בבקר ותמאם וכרזת תלאת פוק ותחת וبعדה ישרו אלקטף :

וזכרת כי עבד היית וגו"

f. 98

ויתמר כרזנה שלשה ויהוה אל רחום וחנן תקיל • וברוך אלהנו ויהוה

אלה חפیف ונברך והמוסף בה :

ויעש האותות לעיני העם ותמאם⁴

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר ונשוי כהלן כלה ובנצירו כלה

ושבחו العاد ודראן מברכו ومرقة אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד⁵ :

ויתמר ישתבח :

f. 98^b

דבכמתו הקדושה • ברך וקדש זה המועד : ושם בו לעמו ישראל • פרקן

רב וכבד : מה רבו ומה טבו • דבו יהוה פקד : אן נקריב קרבן • וניכלו

בחצי הליל בזבד : תתחנו בו אה עם יהוה • וכל שנה ואתון בחסד : תעשו

יומי מועדיכון : אתון וכל קהליכון : ותנים יומה נימר לוכון : לזה ולכל מועד :

¹ L2 gives these in full.

² Part of אה קהל above, p. 162.

³ Thirty-one

headings.

⁴ Nine headings.

⁵ L6 gives these in full.

טובך תשמע ותעשה • כמה כתיב וביאר : על יד נביאך משה • דמע כל
הבשר :

ותעבד מה לאוי • במועד הזה : ישראל ואתה משׁי • ולבוש נזר עזה :
ותקריב בו ותנכים • ותאכל יתה באיקר : בזאת דקטים • ופני׃ בבקר :
ישוב אמן בשמחי׃ זה מועד רצונה : עליך אה עבראי • ותנים יומה מאה שנה :
תקום ותנציר בשמח • ותפרש שתי כפך : תימר אדני יהוה ישוב מחרון אפך :
והשקף ממעון קדשך • מן השמים : והשיב לן מקדשך • על ההרים הרמים :
ותצלי ואת מתפחר • בקדש הטברים : תקום על רגליך ותימר • בטב
מימרים¹ :

جواب | יתנלג קראה דקרא וגו״ f. 75^b

ויתמר תורה וקרנ׃ תל׃ ויתחלל ודראן אלה רב ומרקה אתהו f. 78^b
עבודה ואלהים קמאה² : ويشتبج

חילה דזכר בריתו • עם זכאי עלמה : והציל בנין ממצרים • במופתים f. 81
מתרימה : בזה מועד הפסח • על יד קטף כל נשמה :
הו משה דמרו ידעהו : ולמציל ישראל שלחו : ממחרת הפסח יצאו : בני
ישראל ביד רמה :

רב אלה ותמא וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף :
והקטיר הכהן את אזכרתה וגו״

ויתמר תורה ותמא וקרנ׃ תל׃ ויהוה אל רחום וחנן • ויתמר דראן f. 82^b
סיאנים • ומרקה אלהים קעימה • ואלהים יחידאי² : ويقال ישתבח :

חילה דפדה אבהתן ממצרים • במופתים יקירים : ואפרש לן מועדים f. 85
קדישים • גלגיון יתרים : מנן זה מועד הפסח • דבו לנו סוברים : ובו נקדיב
קרבנים • על זה אחד ההרים :

וניכל יתה צלי אש : כמה אמר בכתבו הקדש : שׁ תזבח את הפסח
בערב כבוא השמש : מועד ציאתך ממצרים :

רב אלה ותמא וכי בשם ותמא וישרו הזקנים אלקטף :
ראישונה יסעו : ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן : וגו״

ويقال f. 87

³ כפריון אבותיכם : תתפדו מן צריכם : ואלהים יחן אתכם : וברב טובו
ישמרכם :

אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם : וגו״

¹ L5, 6 omit this piece.
above, p. 162.

² L2, 6 give these in full.

³ Part of קהל אה

f. 71 יפה לנו כל יומינו: לא יסור מלבבינו: טוב מי אשר הצילנו: ואבד לכל שנאינו:

יהוה אלהי אבותיכם יסף עליכם וגו'

ויהוה אל רחום וחנון • ודראן לחילה חיליה • ומרקה עבודה דעלמה •
בכל עת תשתבח • ואלהים אלהינו:

f. 73^b

ויתמר ישתבח:

לאלהון נברך • דו מרון דחייה: דפקרן על יד משה • נטר עסרתי מליה:

f. 74

² جوابه | من الذي يقول اللفظ • ثم يقوم ويقول وهو من قول العم المحترم
الشيخ ابراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي اطال الله وجو'

הא צפר מברך • צפר יומה יומה הרן: בו ריח הקרבן דרך • הך ריחות
נן עדן:

צפר מאוריו מופעי • והרחמים קוים: בו על קהל עבראי • ותהי עליו
רוח אלהים:

צפר מועד הפסח • דבו יהוה רחף: על ישראל ופסח • ולא היה בון נגף:
בערן אר־ח ופשר • ונפש 'בששון: והדבב בן עקר • ביד משה ואהרן:
בכל סימן ותקף • ישראל בו פלטיו: ועליו בחסדו השקף • והו שכן
לשבטיו:

שם דרך כוכב הנדור • וצאו השבטים: מלנו בית האסור • ועשה יהוה
שפטים:

באלהי דבבה • וצר עדתו הרחיב: מלנו לחצה רבה • כי נפֿושה קריב:

f. 74^b

בזה הצפר הנורא • דדמי למוקר: היום דבו קרא • בזועיו כל טבר:
קל אנכי עבודך: קל אלהיך סעודך: קל דממצרים פדך: קרי אנכי יהוה:
קל לא יהיה לך אל נכר: קל לא תשא שמי לשקר: קל דאפקתיך מן
הסורר: קרי אנכי יהוה:

קל שמור שבתה טבה: קל כבד ומה דלגבה: קל מי עשה לך ר־ח: קרי
אנכי יהוה:

קל תבנה מזבח גדול • קל בקדש כל גבול: קל דלדלותך עגול: קרי
אנכי יהוה:

קל בדיל עם קטף: קל בכ אלה השקף: קל ופסחתי ולא יהיה נגף: קרי
אנכי יהוה:

f. 75 קל בעל כל יכלתה: קל חכום כסיאתה: קל ופסח יהוה על הפתח:
קרי אנכי יהוה:

¹ L 2, 6 give these in full; L 2 in marg. עבודה قبل עבודה.

² L 5, 6 omit to the end of the piece.

רב אלה ותמא | וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף: f. 63

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה: ונו"
 1 ישתבח עבוד סימניה ופליאתה * יתרבי אלה אלהיה:

ويطرقو

f. 66

ושחטו אתו כל קהל עדת בני ישראל בין הערבים:

ويقال

f. 66^a | אה קהל ישראל אשירו: לאל הצדיק וישרו: במועדיכם קרו: את חג

המצות תשמרו:

ולקחו מן הדם ונו"

בין המגדל ובין הים: ראה לבי שם עמרם: משה ואהרן ומרים: ועמוד

אש ליל² וענן יומם:

והיה הדם לכם לאות: ונו"

f. 67 גוי נאה שם רדף: ולישראל בחור וקטף: טוב אלה כנשר ירחף: לאלה

מנן ולאלה נגף:

ויקרא משה לכל זקני ישראל: ונו"

f. 67^b דברי יהוה שמעו: לישראל ויסעו: מי הים נבקעו: וישראל 'בתוכו באו:

ויהי בחצי הלילה ונו"

עדת משה הקדושה: בתוך הים ביבשה: וכל עדת פרעה הרשע: בחרון

וקצף וגרושה:

ויסעו בני ישראל מרעמסם ונו"

f. 68 רתמח לשני גוים ברים³: בתוך הים ממעברים: אלה חברים עברים: ואלה

בתוך הים קברים:

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת הפסח ונו"

f. 68^b זכות הצדיקים אדיקת: ולבניהם פרקת: ועדת כל מצרים אציקת: ובתוך

הים אשתנקת:

והיה כי יביאך יהוה ונו"

f. 69^b אז ישיר משה וישראל: אשר ראו אויב צליל: מי כמוך אלהי כל אל: אשר

עשה לעמו יוביל:

אז ישר משה ונו"

f. 70^b טוב אלהים אדיק שם: בפדיון⁴ עמו שמח: לאויב אציק ולאהב אשמח:

לעבד אתו ולקולו ישמע:

והישר בעיניו תעשה: ונו"

¹ Interspersed in the reading.

² לאל L 2.

³ רבים L 5.

⁴ כפ" L 2.

¹צללות מועד הפסח צפרה בדקטס²:

אלקטף ברית וחברון וראישון ויוסף ומופתים ומצות ושבת וקרנן: שריו הצלות
כארזין ואמרים • ועל פתח רחמך וכי בשם • וקצי הבריה • ויתמר על
ויטע דראן³ • מד לית אלה אלא אחד • ומרקה³ עבודה דעלמה אלהים
יסתנד • ואתהו אלהינו חֲפִיף

מד לית אלה אלא אחד ונו"

⁴ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד • יתהלל אלהים יהוה אֵל רחום וחנן
סלח לעמך ישראל אשר פדיִתָּה יהוה: לית אלה אלא אחד⁴:
עבודה דעלמה • אלהים יסתנד: ונו"

לית אלה אלא אחד:

אתהו אלהינו • ואלהי אבותינו: ונו"

לית אלה אלא אחד: ويشتمع

⁵חנן החנונים • הצדיק והישר: בגדלו אפרש לישראל מועדים ומועֵדִים • L 2, f. 51
יקירון עד מותר: מנן זה מועד הפסח • דבו לון סובר: ובו נקריב קרבנים •
כמה בתורה אמר: על יד הנבי הנאמן • דמע בני עבר:
הו משה דשמו מן השם: דבתורה לן חכם: ויטע יהוה אלהים גן בעדן
מקדם: וישם שם את האדם אשר יצר:
جوابه ויצמיח יהוה אלהים ונו"

f. 54 יתהלל ותמא ודראן ממנה דכלה • ומרקה אתהו אלהנן והב לן

משבחה⁶ • ويقال يشتمع

f. 57 חילה דנשא מיתובית יעקב זכאה ונו"⁷
جوابه וישא יעקב רגליו: ונו"

f. 60 ויתמר תורה ותמא • وكرزنا ثلاثة ودران טבה דמיטב • ומרקה הבו תשבחתה
ואתהו רחמנה⁶: ويشتمع لفرج المفرجي رحمة الله عليه

f. 62^b חילה דשם דקטים • מול הרגריזים בית אֵל: והרצון עליו פרים • ובעננה
מכליל: והקרבנים בו תנכים • כמה צֹהֵה האל:
בקדש כל ספרים: על יד דמע הספרים: הו הלילה הזה ליהוה שמורים:
לכל בני ישראל:

¹ L 2, f. 48^b; L 5, f. 23; L 6, f. 28^b.

² L 2 om.

³ L 2, 6 give these in

full. ⁴ Not in L 5, 6.

⁵ L 5, f. 23 marg. ascribed to مَكْنَن يَعْقُوب.

⁶ L 2, 6 give these in full.

⁷ As above, p. 125.

f. 48 ויסקו מן המבעית פי נשוי כהלן המאט ואה רבה וتمام ואהנו כתבה רבה
 דכל זכותה קשמה • וילבו כי בשם • ושמע ישראל והמקרא על המכתב •
 ויהי בחצי הלילה • المتقدم ذكرها في القطف ומן אתהו דבריד עלמה תרח
 רחמיד והסגורות שלשה :

הו הלילה הזה ליהוה שמירים לכל בני ישראל לדרותם :

تكرر ثلاث مرات ויהוה אל רחום וחנן ומן יקבל צלואתכון • ולעלם
 תסתגד ולעלם תשתבח • ותתחסל הצלות בטוב :

الله لا يقطع ليشراي عادة امين

L2, f. 26^b

בשם יהוה:

צלול לילת מועד הפסח רמשה¹:

שריו הצלות כארזין ואמרים • ועל פתח רחמך • וכי בשם • וקצי
הבריה • וישרו הזקנים القطف علي هذا الوضع
ויעמיח יהוה אלהים מן האדמה וגו''²

f. 41^b ויזפו הוא הלילה הזה ותמאם וקרזנא תלתא פוק ותחת ובעדא הזפת
פוק ותחת והם כמה תרי
ויעש האותות לעיני העם ויאמנו העם ותמאם³
f. 43 ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מלאכת עבדה:

ויقال קרזנא תלתא פוק ותחת ויאל אחי⁴ כלחא פוק ותחת חפیف |
f. 44 ויזפו הו הלילה ותמאם וקרזנא תלתא פוק ותחת ובעדא יקמלו القطف
והו זה
תמים תהיה עם יהוה אלהיך • וגו''

f. 45 וקרזנא תלתא חפیف ויהוה אל רחום וחנון תפיל וברך אלהנו בדוהא תפיל
f. 45^b ויקמלוהא חפیف ובעדא | יהוה אלה חפیف ונברך ומזאדה
ויעש האותות לעיני העם ותמאם
החדש הזה לכם ראש החדשים ותמאם
והיה לכם למשמרת ותמאם
ושחטו אתו כל קהל עדת ותמאם
הוא הלילה הזה ליהוה ותמאם

ויתמר אלהי אברהם לך נברך • ואז ישר חפیف וראשה תהללות ותמאם
ויצא מכתב אחד • וילבו יהוה גבור ותמאם ויתמר שבחו העדה ודראן
מברכו • ויתרבי כלחא וקטף הטבעת עלי هذا الوضع
ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון וגו''

¹ L5, 7 [גריוס] L6 בוקטם; בהר[גריוס] L5, 7.
sections of אחי interspersed, as above.
L2 the אחי is given in full.

² The readings follow, with the
³ Thirty headings, as above. ⁴ In

* وبعد ذلك يرتفع الامام على حجر عالي ويقرا¹ כי בשם تماماً ويقرا سورة وال
אהרן בנגמ معروف الي عند ושחטו אתו יرفع الامام حסה² فيها ويدبحו
القرايين ويكملو السورة المذكورة خفيف من عند ולקחו מן הדם جملة
الي اخرها ويقول الامام אלה יקבל מנוכחן גואב אמן * ويعيدوا للجماعة علي
الامام وعلي بعضهم بهنا واتشراح الله لا يقطع ليشرال عادة³ وبعد ذلك
ينصرفو الي عمل אלקרבן ולא انهم يبدو يصطو فيه يبدأ الامام כי בשם
ויקרו سور العید وزفاتها علي هذا الوضع

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בארץ מצרים וכו' f. 18

ולא יקרו הדי السورة يغرقوا القربان f. 21

וידבר יהוה אל משה לאמר קדש לי כל בכור פטר כל רחם . . . ולא
יאכל חמין היום: ויטרכו ואתם יוצאים בחדש האביב:
ויטרכו ששת ימים תאכלו מצות וכו'

ויזכרו הו הלילה הזה ליהוה שמירים * ותמא וקרנה תלתה פוק ותחת
ויחמר יהוה אל רחום וחנן ארך אפים ורב חסד ואמת: f. 26

ואذا كان מועד הפסח السبت يكون الزفة عوض هو הלילה ושمرت את החקה
ותמא ويكون دباحة אלקרבן محل الضهر والعادة كما تقدم وقبل عطوس
الشمس يطلعو אלקרבן ويصلو صلات ليلة السبت⁴ جاري العادة ואתי בלה
ולא يبدوها يدورو يغرقו القربان والله اعلم

¹ L2, f. 17^b יקרא الامام יקרא L6. ² מולה L6. ³ L2 om.

⁴ Then follow the readings with the sections of בשלם אהי interspersed, as above, p. 114. ⁵ L2 in marg. סבת העיד.

בשם יהוה הנדול:

L2, f. 13^b

¹ جاری عادة مועد הפסח הברוך עלי ما جرت به العوايد اول يبدأ الامام
صلوات الدبابة بين الغروبين ثم يبدأ الامام ويقول

L5, f. 4^b

جاری عادة ذبیح القریانه בהגרזים בין הערבים أولاً يبدأ الامام
اذا كانه الفسخ حکم ليلة الاحد يكونه بدوا القطف ويبرک אלהים את יום
وقبل אם יראו יقال ביום השבת:

L6, f. 1^b

جاری عادة ليلة الفسخ المبارك في دقاس بنابلوس المحروسة صلات
الدبابة بين الغروبين يبدأ الامام

L7, f. 27^b

جاری عادة ليلة الفسخ المبارك בהגרזים صلاة الدبابة بين الغروبين
يبدأ الامام أولاً آه טבה ויכלולها جملة بالتفرع والابتהال وبعد ما
יכלולها יסגדו אלי الصلاة בעقد النية الكبيرة سرّاً وبعد خلاصهم منها
יبدأ الامام

L2, f. 13^b

יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד . א" א" א" א" . יתהלל אלהים
א" א" א" א" . א" א" א" א" . לית א" א" א" . כי בשם יהוה אקרא
ותמא אהיה אשר אהיה . זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אדני בעמלם
ובעמל משה עבדך אל חפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאותינו אנחנו
הרשעים וחטאים פני גדלך ואתה יהוה אל רחום וחנן . לטוב לנו נשאל
חסדך וטובך ורחמך וחסדיך אמלא אתנו לשמר משמרתך הקותיך
ומצותיך ומשפטך כל הימים: יתהלל אלהים א" א" א" א" . יהוה
אלהינו יהוה אחד:

ואזא حکמ מועד הפסח ليلة الاحد يكون بدو القطف ويברך אלהים את
יום השביעי ותמא וקבל אם יראו יقال וביום השבת ותמא
והאלהים פקד יפקד אתכם וגו"

ויقال بعد ذلك שמועין ותניו وبعد ذلك יתגה الامام אלי الجماعة ويقول מאה שנה f. 15
ביומיכם כלכם * ובגאבוה מאה שנה ביומך יסי² ויבדא הדי הביתין
מרקע פוק וכתת תקיל עלי قدر الوقت
אלהים רחמנה . דבקן ברחמך . וגו"
אחד הו יהוה הנכבר . וגו"

¹ The headings of the four MSS. are here given in full.

² L2, 6 om.

L 2, f. 4

צלות השבת השני צהרים ¹كجاري العادة ויתמר כימי מן מימר

אברהם בן יעקב הדנפי וגו'

אלהי אברהם בזכותה • הוי עמן ועניתן: אלהי יצחק בנצרותה • ארתי
ארתותן²: אלהי יעקב בתמימותה • ספק צריכותן: אלהי יוסף ברחותה³ •
נפש מן עקתן: אלהי משה בתפלותה • שמע תפלותן: אלהי אהרן בכהנתה •
קבל מנן בעותן: אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס • דבקן ועני למסכנותן: אליה
דבק לן • ורתי לשפיותן: אה מלכה רחמנה • מנו דידבק יתן:

אמן אהיה אשר אהיה:

ארבע עשר יומי המשמרת • בכל טוב יזכרו: כי אנן בכל איקר • טוב רב
מאד אתנורו: והם חלק ישראל • ולית נמי בון לסרוע: משגבים בשמח
והששון • והיגונות בון יסורו: החלם שריו החדש • דימתק מעברו: על לב
הישראלי • וביום טבח יבסרו: טובי עמה דשזין בה • ולעובר טוב ימסרו:
כי שמרו אמירתך • ובריתך ינצרו: יורו משפטיך ליעקב • ותורותיך לעם
ישרו: תמידה לא תסור ממך • והפסח יתקע שופרו⁴: יפסח אלה⁵ על בתיכון •
ומכל רע תתפשרו: וטובות רבות מאד • לוכון יכמרו: ומועד ברית לא
יכרת • ובטוב עליך יעברו: ותובח ותאכל בחזון⁶ • ובבטח ישרף נותרו: |
ואל תפן אל סדרי • צרינו פן ינכרו: זאת חקת הפסח שמורה יהוה ישמרו: f. 4^b
ובלעיל⁷ מריד מלגה • ולגו⁸ צררו: לאוי עלאי עמה • לפני יהוה יטהרו: ועלת
התחנן יגישו • ומנחת התפלה יקטירו: ועל שלחן התשבחן • לחם הפנים יעברו⁹:
ואכלת ושבעת וברכת • וכל בית ישראל תשבירו: חקת עולם לדורותיכם •
ובטובות מרן תשתיארו: כל האזרח בישראל • וחייכון על לבי ישתמרו:

אמן אהיה אשר אהיה:

השבת השני הזה • מברך על מן דאכה: מן הגון הישראלי • ונופי עם
זכאה: ישוב בך¹⁰ הרצון • ואֵת בעל הממלכה: ואל רב תפרצון • ויברך יהוה
אתך ככה: ולתת עליכם • היום ברכה:

אמן אהיה אשר אהיה:

¹¹ויתמר ברוך אתה בחסדך ותמא * والباقي كالعادة والله اعلم بكل شي
ويتمر قطف للخلق في السبتين المذكورين وهو هذا
ויברך אלהים את יום השביעי: וגו'

ועל יהוה אלה L 5 ins.; ועל אהר ההורה L 4, 7 ins.; כלה השבת הראש L 4

יהוה L 4⁵. חציצרו L 4⁴. בחרותה L 2, 4, 7³. ארתותן L 5².

יסברו L 5, 7⁹. ולו L 4, 5, 7⁸. ובליאל L 5⁷. בחזון L 5; במזון L 4⁶.

עם L 4 ins.¹⁰ L 4 omits the rest.¹¹

מפוק: הו משה בן עמרם נביכֶּ: דמללו מרה מן הסנה: בעמלו יהיה
מברך עליכם: זה השבת השני: דמן החדש הראישון:

רב אלה: ¹عليه ايضاً يشتمح تاليف سيدي الامام غزال ابن
اسحاق رضي وנו

הירוש על כל ירוש • נצר חסד לאלפים: בנדלו ישים עני רחמיו עליך
פרוש • וישם טבהתו עליך עדפים: ויצילך מכל מנבי ואליל ומכל מרמוש • ונורי
אימנותה יהיו בלבך דלא טפים: ותהי המהבה בלבך תורח על חבריך בבקוש •
הישרות דלך מוסיפים: ותשוב לאלפי רבבה עמו יצאי ירך יעקב עדן הנפוש •
דהו ירבו ועל המספר מונפים: וינחו בן ירחה ועל כל ירחה ראש • ויעבר
עליך מועד הפסח ברתות רחופים: ונתן מטר ארצך בעתו יורא ומלקוש •
יתן יהיה את איביך הקעמים עליך נניפים: ²הך דחנת חכמת אלני הקדוש •
מובא דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלמה הדן בשמחות ניאספים:
עד יתרבי ויתלמד ספר התורה ויהי לה פרוש • שמור דרך השמרים לא דרך
המחלפים: אלה ישמרו ויוקרו ויוציאו מכל דוש • ויצוי לו הברכה במעשה
ידיו והזהיב והכספים: וישים פניו ברך ומברך על אביו ועל עביבו ועל כל
קהלו דבזה הכנוש • וירבי זרע עמו מן מתי מעט לאלפים: ועקובתה לכל
צריך ישיג למה הו בלוש • עד יהי כל בשמחות שפיפם: ³ | בעמל מי קבל מרו
תפלותו ממה ⁴ במה הו דרוש • והו דבביו באיש קטורים ⁵ שרופים: L. 7, f. 19

מפוק: הו משה אשר אתברא מן טוב • והטוב היה בבשרו ובלבה: טובך
תתפלל בו לאל היצוב • ותדרש מן בו ובכתבה: ותימר מברך הו ביתה
דיעקב • כרי דנפק מלגה: שת מואן דאלפים:
جوابه هو מבني وتامة الي اخره

וכי בשם ויתרבי וקטף הזכאים ויצא מכתב אחד וילבי כי בשם ושוב מחרון
אפך ויחנו אל הטבעת פי לך נביע וילבו כי בשם ושמע ישראל והמקרא
על המכתב سورة المناط وهي هذه

ויאמר יהוה אל משה נטה את ירך על השמים ויהי חשך ונו

⁶جوابه اديك עליين من المناط وبقيت الصلاة حسب ما تقدم اول سبت ויהוה

אל רחום וחנון ולמרן الكبير ואתי כלְּה מן מימר אדונן מרקה ונו

אתי בשלם מועדה • דכרנה דממן לעלם: ונו⁷

¹ L4 omits this piece. ²⁻² L5 om. In L7, margin, headed as the similar piece on p. 148. ³ L5 כמו. ⁴ קטורה. ⁵ L4 omits the rest.

⁶ As above, p. 114.

לקראת חמש עשר חדשון: 'ביום ההוא צֹה יהוה • לעשות מעשים דבמעשון: ומי יתן כל עם יהוה נביאים • כי יתן יהוה לון מדרשון: ויהי המלקח מן הצאן • בן שנתו התמים לרצון יתפשו: ואנון במיתובית הכהנים • כל שנה פעם אחת ישמשון: מן עשרה עד ארבע עשר לחדש • הצאן במשמר יתקדשון: וישכם ישראל בבקר • בשופר הקדש יקשון: בין דור יעקב זכאה • ויקומו ברכבון ופרשון: לעלות אל ראש ההר • עד בקעת מקדשון: ותקע את אהלֹו בהר • מה טב קהלֹה ומה דבשון: | והם בבגדי הטהרה • התכלת f. 3^b והארגמן מלבשון: ויצא ויבא¹ מאהל לאהל • הד הכוכבים במפרשון: הן² בחלה והן בשבתה • חקות מרן יפרשון: שבתה בארבע עשר צהרים • וחלה בחמש עשר יגישון: ברז ולא תותירו והנותר • העד העדֹ בנו בראישון: הו הלילה הזה ליהוה שמיר • לכל בני ישראל יעשון: תמתק ותתיטב בעיניהם³ • תמידה כפי מבלשון: ותעבר סבילה דגלי הרתו • עליכון וחדותה תירשון: ולא יחמד איש את ארצך • ודבבך מרד⁴ יתשון: וקול משה לארשיכון • תמיד⁵ משגב טב תלבשון: יהוה ילחם לכם • ואתם תחרישון:

אמן אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה • ותנים יומה אחינו: תתמלו באהן שבתה • ותתחדש *לוכון ששונ⁶: במקדום יום טבה • וזכרון עדן פרקנו: ובו יחניכם יהוה • מן רב טובות מתנו: ותשתמר חייכון • ובטח ברד תשכנו: ותעבר עליך מועדיך • ואתה בשמח ושדכנו: ושמחת אתה וביתך • ולא תראו גֵנו: ונחתם זה המימר • ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך⁷ • ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שֹמֵךְ בפיאנו • ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד • כל ימי חיינו: چوای יתברך אלה ולית כֹתֶה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סגי מכן רבותה לה: ישר ושביך טבן וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן וברוך שמו לעולם:

L. 7, f. 18^b נברך ואז ישר ונשֹׁי כהלן וקדישה ובנצירו ושבחֹו العاده ואה איקר רב ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחר הו יהוה הנכבד • וישתבח לא נדע בעלה ירחמו יהוה אמן:

אלהי כל אל • פני כל ראישון: בגדלו *יֵישַׁב עליך מברכת זה היום⁸ הגדיל • וישימך תמיד⁹ בשמח וששון: *ויצלכם מכל מגביע ואליל • ומכל עקה תתנפֶשון¹⁰: בעמל הנבי הנאמן הסגיל • דעל ידו עמו ממצרים יהוה נפֶשון:

¹ L. 2 om. ² L. 2 הן. ³ L. 4, 5, 7 ביניהם. ⁴ L. 5, 7 ככן. ⁵ L. 5, 7 חמשי. ⁶ L. 4 לכם שרכנו. ⁷ L. 2 omits from here to the end of the service; L. 4, 5 omit the rest of this piece. ⁸ L. 4 יצילך מכל מגביע ואליל • ומכל עקה תתנפֶשון: ⁹ L. 4 ins. בו. ¹⁰ L. 4 om.

טובות רבות עדיף: זכרון ופרקן ויוביל • בדיל כי הדבב הננף: ואהן שבתה
* כוכב עלילי • ברקיע הבסרן מנפנף:
בסרן בהפסח ורתות יהוה בכס: ולילתו חלילה ישמים מכס: ומימרו
ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכס ננף:

רב אלה ותמא¹ ועלי הרבע² מן قول העם השייח אברהים אלדני ונו"³
בגדלו שם אהן ירחה קדמה • לישראל נזר עזה: ומצחו⁴ לון רב שמח •
ודבבון רחוק מזה: והשבתות והמועדים דבה קעמה • מלבשין⁵ זה לזה:
יהונו מברכים על עמה • במי דאמר שבו לנו בזה:
הו משה דמע הבוראות: דפקד עמו קדש המשפחות: ושמרתם את
העבדה הזאת: בחדש הזה:

רב אלה ותמא¹ | ועלי החמש² לה איפא אטאל אללה ונו"³ f. 2^b
טובך תקריב בו קרבן תשבחן • לצעורך וברואך: ותערך לחם הפנים על
השלחן • בדכיות נפשך ורוחך: ותודי לו על מוצאך בפלאן • ממצרים בתת
כוחך: על יד הנבי והכהן למען • תזכר את יום ציאתך ופדוך:
ובאו עליך ימי הרצון והתהב: ונקומה ונעלה בית אל כמה כתיב: שמור
את חדש האביב: ועשית פסח ליהוה אלהיך:

רב אלה ותמא¹ ועל אחר התורה יתמר בריך אלהנו • ויהוה אלה כאלה²
وبعد³ יתמר כימי מן מימר זקן ישראל אברהם בן יעקב דמבני דנפתה
יסלח ונו"

⁴ אלהי מצנפת הברית • אברהם דשמר בריתך: אלהי נזר הזרע • יצחק
דבחרת באמירותך: אלהי אקר כל האזרח • יעקב אב ישראל עדתך: אלהי
רז הזכות • יוסף ההלך בריחותך • אלהי דמע הנמצאים • משה סגיל בריאותך:
f. 3 אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר⁵ • והמפנס את קנאתך: | בהם תנה לנו נפוש •
הך די אמנותך: צדק עלינן מן צדקתך • צדקה מן רתותך:
אמן אהיה אשר אהיה:

פתח מדרש צדקת מרן • פתיה למנצירים במדרשון: ברוך מן שבתה
מישראל • יומה דבה ירשון: גנת עלמה למוקרון • ועדנת עדן באחרית יירשון:
ואהן עדן הקבול • ניסוס הקדשים ושרשון: הא יום קדיש ומקדש • טובי עמה
בה אתקדשון: אן יטעו אשל המדרש פה • שם התנופה יפנשון⁷: אם על
האמת יקריבנו במצוה והנפש תנפשו: בקדישות אהן שבתה • ומבעתו יהי
קדשון: סמיכים בכבודות • זהו רב ושמו וששון: מתבסרים ממו והלאה •

¹ L7 כל עלל. ² L2 ומצאו. ³ L2, 4 משיבים. ⁴ L7 אלה הדברים. ⁵ L5, f. 1^b.
⁶ L2 ins. ופינחס. ⁷ L4 ירשון.

ככתבה: וניסיר נפשותינן • ונעבדה ונדרשה ונאהבה: וברן ירחה אביבה
נקריב קרבנן • דבטובו עלינו *חיבה: על זה אחד ההרים אתר מקדשינן •
משריו הכבוד ומושבה: אשרי לבם אה קהלינן • בראות מוראו ומה לגוה:
בנים אַתם ליהוה אה אחינן • וחקותך אַל שדה *מיתכּה: לא כדמות עדת
ישוע ומחמד דבבינן • כל מנון עבד כפי *חשבה: על זה לאַי נודי לאלהנן •
וכל מנון לבה על חברה ייטיבה: עד נרצי בזה עבודן ונבינן • ויתקבל מנון
הקרבן דלטובו נקריבה: כי חג יתקארי זביחינן • מנחה מן האבן אל אבה:
בגדלו על עשותו יסעדנן • ויריח ריח קטרת חלבה: *בתפלות סוכרות לבבינן •
דלכש המסוה על חזבה:

הו משה דמע כל חסד והטוב: דבתפלותו אלה מחרון אַו ישוב: טובי
קהל יעקב יהי קרוב: קהלה דמשל עליו כתוב: מברך הוא ביתה דיעקב:
כרי דנפֿק מלגוה: جوابه שת مآان دالפים وتماة

L2, f. 1^b

בשם יהוה:

¹צלות השבת השני דמן חדש הראישון • اول الصلاة كعادة السبوت ויתמר על
כל سفر דראן ומרקה המעטאות המרופה בכל סבת ועלי כל سفر ישתבח
אול יתמר על ויטע ישתבח מן מימר חזקן אברהם בן יעקב הדנפי יסלח
לו יהוה אמן:

בגדלו בחר אדם • ושלמו בגן עדן: ואקים מן זרעו עמרם • מלבין כל אמה
הרן: בה ובאימנותה ובספר שלם • ובנביות משה סהדין: שלום יהוה עליו
לעלם • נימרנה פם אחד ואנן בה חדין:
דאנדה לן ספר מליו מלואים: מורי דרך בינת הרוחים: ברז ויטע יהוה
אלהים: גן בעדן:

جوابه מקדם وتماة

علي سفر وאלה שמות للقباضي

חילה דשם פרקן בין הירא והמרא • ובין העופרת והבדלה: ובין הנור
המתגלי • ובין חשך הלילה: נודי לו על צדקתו • ונימר תמיד מודאה לאלה:
דשלח משה התמים: בפלאן וסימנים רמים: מנון זה המופת דבו אמר f. 2
ויט משה את ידו על השמים: ויהי חשך אפלה:

רב אלה ותמא ועלי ויקרא אל משה יقال يشتمح من قول العم
الشيخ ابراهيم الدنفي ونو

²חילה דשם ישראל • עליונים ועליון השקף: ואלבשון ברן ירחה כליל •

¹ L2; L4, f. 133^b; L5; L7, f. 16. ² L2 omits this and the rubric following.

לֹא כָל אֶתֶר בֵּיט • לְעוֹלָם בְּמוֹשָׁבִי:
 כִּינָה נִירָא בַּפֶּחַד • כִּימֵן לֹא יִקַּח שַׁחַד:
 נִירָאוּ לֹא יִכְחַד • נִסְתֵּר וְנָלִי וְסִבִּיבִי:
 סְנֵי הֶרְחָמִים • סִלְחִיו כָּל אֲשָׁמִים:
 אַחֵר סְבוֹל הָעוֹלָמִים • עֲבוֹד כָּל מָה אֲקוּי:
 פְּרוֹשׁ לֵהכֵל רִתוֹת • פֶּרֶקֶן בְּכָל הָאוֹתוֹת:
 צָפִי רֵז הַמַּחֲתוֹת • צָבָא אַהֲרֵן מִתַּעֲנִי וְשָׂדִי:
 קָרוֹב הַקְּרוֹבִים • קֶבֶל הַתְּהַבִּים:
 רִתִּי עַל חִיבִים • רַחוּם בְּכָל מִנְבִּי:
 שׁוֹבְתוֹ כִּמָּה בִּכְתָּבוֹ • שְׂיֹאֵלֶן בְּאִשֶּׁר אֲתִנְבוּ:
 תּוֹרָה תְּמִימָה בְּבוֹא • תִּשְׁתַּמֵּר בַּעֲמַל כָּל נִבְיָא:

f. 116

וְהַתְּפִלָּה מִדְּרָשִׁי • פֶּשֶׁרָה מִן נֶקֶם אִשָּׁה: בַּתְּפִלּוֹת מִשָּׁה יוֹשִׁיעַ • וַיִּטְפִּי
 כָּל שְׂרָבִי:

כָּל כְּלוּם בּוֹ סִהַד • אֵן הוּא מִכָּל כְּלוּם כִּבְדִּי: שְׁמוֹ נִצֵּר חֶסֶד • לֹאֲלָפִים לֹאֲהַבִּי:
 וְהַשְׁלֵם עַל מִשָּׁה יְהִי אֲבוֹת הַשְּׁלֵשָׁה אֲרָשִׁי: וּבִכְהֻנִּים מִדְּרָשִׁי סִלְיָחַן לְכָל חוֹבִי:
 וְהַקְּשֵׁט דְּלֹא יִבְטֹל • וְהַבְּטוֹל אִמֵּן יִטְלֹטֵל: וְהַמִּשְׁפָּט כַּעֲנָן וְכִטְל • רִצּוֹן
 וְרִתּוֹ חֲדָבִי:

קוֹמָה יְהוִה מְלֹא • וְלֹא תִשְׁבִּית בְּרִית מֶלֶךְ: וַיִּפְּצוּ בַּעֲלֵי הַקְּלָלָה • וַיִּנּוֹסוּ
 כָּל אוֹיְבֵי:

דִּאֲתָהוּ מִרְן בְּרִיךְ • וּמִבְּרֵךְ עֲלֵמָה בְּדִרְךְ: רַחוּם וְחֲנוּן אֲרֵךְ • כּוֹחִי בְּכוֹחֶךְ
 לֹא יִכְבִּי:

נִתְרַחֲיִין עֲלֶיךָ וְנִדְבֵק • כִּי אַתָּה עַל בְּרִיאֲתֶךָ דִּבֵּק: הַצּוֹר תָּמִים צְדִיק • וַיִּשֶׁר
 בַּפְּעֻלָּךְ הָאֵל טוֹבִי:

ايضاً شعر من كلام المعنوي لكاتبها¹ ازاده الله عفو وغفران

כָּל מִן לֹא כְּלוּם • לֹא יִתֵּם אֵלָא בְּמִשְׁכְּנָה: וְהַמִּים הַטְּהֵרָה • כְּבִדּוֹת בְּדִיל
 אֲלִפְנָה: וְהַמְּמַלֵּל הַטֵּבֵן • וְהַקְּבוֹל בְּכָל זְבִנָּה: לֹא מוֹסֵף וְלֹא מִנְרַע • עַל פִּי
 מִרְן וְרִצּוֹנָה: בְּמִשָּׁה וְתַפְלוֹתוֹ • וְרֵז תּוֹלָתוֹ וְרִצּוֹנָה: וְנִזֵּר הַצְּדִיק הַיִּשָּׁר •
 דְּאוֹדְרֵיק צְפִינְתִּי פַעֲנָה: וּבְבִרִית הַשְּׁלֵשָׁה • וּבִקְדוּשַׁת שְׁמוֹ וּבְרִבִּיאָנָה:

² יִשְׁתַּבַּח עַל הַשְּׁבֵט הָרִאשִׁי דְּמִן חֲדָשׁ הָרִאשִׁי מִן מִימְרֵי אֲדוֹנִי בֵּן
 עֲבִיבִי פֶּרֶד זְבִנּוֹ פִּינָחִס בֵּן יִצְחָק הַכֵּהֵן וְנָוִי

מִרְיָה וְחִדְאוֹתָהּ יְהוִה אֱלֹהֵנָּה • דְּלַעֲלֵם נִדְרָשׁ רַחֲמָה וְטוֹבָה: בַּחֲלָה וּבִשְׁבֻתוֹתָן
 וּבְמוֹעֲדֵינָן: לֹאֲוִי עֲלִינָן נִנְּהָ: וְנִמּוֹל עֲרֵלָת לִבְבִּינָן • וְנַעֲבֹד כָּל חֻקּוֹתָהּ כִּמָּה

¹ I. e. سلامة ابن سرور ابن يوسف ² In L 7, f. 21 only.

טב זאת השעה • דבה רב הבקוש: במימר כארזין ואמרים • שנאיך יהי
חבוש: ובחצי הליל תאכלו • עת היה פרעה במרטוש: ויצאת ביד רמה •
באנשמה מכל דוש: ועמודי הרצון מטללים • עליך ועל כל הרכוש: ומשה
ואהרן לפניך • דמע בני אנוש: חקה לא תכרת • וממך אמן לא תמוש:
כל שנה יפסח עליך • ובגד הרצון תהי לבוש: ויכפת מפניך כל שנא • והארץ
הטובה תהי ירוש: ויטש לסנאי דתך • וישבית כל מענן ונחוש: ויתגלי בימך
המשכן • ותתצלח בכל מה את תפוש: ויסני מניאנך • ויקבלך בכל פנוש:
ותתברך במימרו • בספרו הקדוש: ונתן מטר ארצך בעתו • יורא ומלקוש:

אמן אהיה אשר אהיה:

זה השבת הראש • דמן חדש הראישון: יהיה מברך עליכם • וזהו תירשון:
f. 130 וירוח לכם כל צרר • ומכל עקה תתנפשו: | וכן ישמר חייכם כלכם • אה
מן¹ אתכנשו: ויקים לכם מימרו • ובכתבו תתקדשו: יהוה ילחם לכם •
ואתם תחרישו:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויתמר ברוך אתה בחסדך ויתברך ונברך והמוסף בה החדש הזה ותעמא
والباقي كالعادة ومرادنا نكتب هاهنا قطف يقال في الخلق في هذا السبت
وفي السبت الثاني بعد الظهر وهو سבת וראישון:
ויברך אלהים את יום השביעי וגו'

L. 3, f. 115^b ² حکمه تقال علي كل وقت من قول كاتبها راجي لطف مولاه وغفرانه
غزال ابن اسحاق هكهن رحمه الله امين

בשם יהוה נשרי:

אל אלהים רבי •	אנציר לו בלבי:
במשה אשול הנבי •	בתורה הא טובי:
גלני תפלותו •	גאלה בנביותו:
דרך קשיטותו •	דעתדות ³ כתבי:
היא ארש משמרה •	היראה כד קרא:
המאהבה גבורה •	הנוראה הוא רבי:
זכור שמר הברית •	זכאה לאשר ירת:
חי דו לא יכרת •	חייה בו אהבי:
טוב כל מדרשם •	טוב כל ראיה הלם ⁴ ושמה:
יהוה מלך ועלמה •	יודי לו וישתחוי:
כי כל דרכיו משפט •	כוחו יגדל מקלט:

¹ L. 3 ins. אנה.

² Not in L. 4.

³ L. 3 דעת • דות.

⁴ הלם ! leg.

مَزَاد ولد ذكر لسيدى المكرم هكهن والدي عمران عفا ونو

הך מה דחנת חכמתו ואריח • מובא דן ילידה דאחילד מן עלם הנפשות
לעלמה הדן בטובה: עד יתרכי ויתלמד קדש כל ספרי • ויתבונן בכל מדע
ויהי מן חסידי העדה ומן נדיבה: אלה ישמרו ויוקרו ויפתח לו טב תריח •
וישימו יהוה לחייה אמן ויטיבה: ושם פניו בריך על אביו ועל כל בני
עביבו ועל כל סדרי • הסגודים להרנרזים בית אל דמן לשכינה בארץ
אתבה: בעמל משה העברי • דהורד על ידו קדש כל כתבה:

ועל חתמת אשרך ישראל ולך הטוב: במה אסגלך מרד האל היצוב: טב
לן נימר לך מה בגללך כתוב: מברך הו ביתה דיעקב: כרי דנפֿק מלגה:

جوابه שת مَزَادن دالפים وتعامه الى اخره وיתרכי كلها رب اלה וכי בשם
וקטף הזכאים ויצא * מכתב אחד¹ וילבו | כי בשם ושוב מחרון² ולך נביע
וילבו שמע ישראל והמקרא על המכתב * هذه الصورة³

L4, f. 128^b

ויאמר יהוה אל משה • נטה את ירך על ארץ מצרים בארבה • ונו

ויתמר אדיק עלינן מרן⁴ • ומן אתהו דבריד עלמה א. ב. ג. ד. ה. ו. •
والسجديات ثلاثة العادة ומרן יקבל צלואתכון ולעלם תסתגר ולעלם
תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

f. 129

צלות השבת הזוכיר צהרים • كالعادة⁵ ويقال كيמי من قول كاتيه
الفقيه غزال ابن اسحاق هكهن ونو

אלהי אברהם ישמרך • ובבריתו יסמכך: אלהי יצחק יוקרך • ובדרכיו
יוליכך: אלהי יעקב יסוברך • ויצליח את דרכך: אלהי יוסף יכמרך • ובטל
רחמיו יסוכיכך: אלהי משה יפשרך • וישא את מלכך: אלהי אהרן ובניו
יטהרך • ולעמל הטוב ימשכך: ויקים לך מימרו בספרך • ובו ידק את חניכך:
מאל אביך ועוזרך • ואל שדי יברכך:

אמן אהיה אשר אהיה:

⁶ אשרך ישראל • * מי כמוד⁷ עם קדוש: צוה לך אלהים • בך ירחה הראש:
בו שמע נקעתך • ואפרש עליך הנפוש: יומיו כלם טבים • השמח בהם פרוש:
אפרש לך באחד לחדש • עדני הכנוש: כי בעשור מנה תקח • קרבנך ותהי
דרוש: אל המקום המבחר • הך מה מרד בלוש: נזבחו בארבע עשר •
והמועד עליך נגוש: למען תזכר את יום * צאתך • זכנ⁸ הדבב גרוש: מה

f. 129^b

صورة الأربعة L7³ • ويدخلو الى الخلقه في لך נ" L7² • שני מכתבים L7¹ •
وقيه الصلاة كعادة السبوت وممن المناط L7 ins. • وهي هذه
L4 indicates the • ואל אחר התורה L7 ins. • الذي يقال في الخماسين
ציאל עה L3⁸ • כי אהה L3⁷ • (ظلي هكهن =) מצבי אמן acrostic

בו רחותה • ויקום בו התהב: יסעךך אלה על קוממותו • ויניר לך החזב: ויתן
לך יכולה טובה • עד קרבנך תקריב: ואתה בשלום ורוח • שלום אמן בטח
הלב: ויריח ריח ניהחותו¹ • בענן עליו עביב: ויתגלי הקבול • ואתה פניו נדיב:
ודבבך מרחוק • יכפתו הך כלב: ותרום ותרבי * עליון • ומים חיים לך² לשאב:
בברית הזכאים • אשר בתורה הכתיב³: ונפלו איביכם • לפניכם לחרב:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 128 השבת הראש הזה • מברך על קהלינו: | תמצאו בו שלום ורוח • וזהו ושמח
ושדכנו: ותסקו להרגרזים • ותקריבו קרבנו: ואתם⁴ אמנים בבטח • בטובו
וחסדו ורצונו: וכן ישמר חייכם כלכם • כל אב דמכם ובנו: ונחתם זה
המימר • ונימר בשפתינו:

ברוך אתה בחסדך⁵ ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שִׁמְךְ בפיאנו • ובפי כל
קהלינו: ובספרך הגדול נלמד • כל ימי חיינו:
جواب יתברך אלה ולית כֹּתֶה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סני
מכן רבותה לה: ישר ושביך טבן וברוך אלהינו: ישר ושביך טבן וברוך
שִׁמְךְ לעולם:

ויתמר נברך והמוסף בה החדש הזה وتامة ואז ישר ונשׁי כהלן • ושבחו
العاده והא איקר רב ואתהו יהוה פעל כל עלמה • ואחד הוא יהוה הנכבד
וישתבח לא נדע בעלה:

טובי מי⁶ יקריב בו קרבן תשבחן • ויקטיר את חלבה: ויקום קמי מרה
בנציר • ויפרש את כֶּפֶה: ויתחנן ויתנַּל • מן נפשה ולבה:
מפֹּק⁷: לאל הממן היצוב: טובך תחפלל לו⁸ בלב נקי מכל חוב: ותימר
מברכו ביתה דיעקב: כרי דנַּק מלגֹּה:

⁸ عليه ايضاً ישתבח לסידי غزال هكهن ונו"

פעלה לכל מה יבחר ויתריח • ומעזר כלה אל חסדה וטובה: בגדלו שם
אהן ירחה ריש ירחי • ושם תמחיו מתנלים לגֹּה: בו יציין כל אילן ודשא
ועשב בטב ריח • וישמח בו כל אנש בנפשה ולבה: והרֹחַ לישראל סגולה
מכל צרי • ובקרבניו ימטי כל חשבה: במה אתאסף לאבהתו מן כל דר
ודרי • ובמצרים הכה דבבה: ופקד על משמרו זרעם בפקודים וגזרי • בחדש
L. 7, f. 4^b אביבה דבו ארֹחַ צדבה: | אלה יקבלך וקרבנך בניחה יריח • ויוריד ענני רצונו
על קטרת חלבה:

¹ L3 sec. m. ניהותו קר" L7, ניהות קרבך. ² L3 sec. m. L7 ומן מימי. ³ L3 sec. m. L7 והאחן. ⁴ L3 'כריב'. ⁵ L3 and om. the rest, so L4; L7 gives it in full. ⁶ L4 om. ⁷ L7 פניו. ⁸ L7, f. 4: not in L3, 4.

על יד מן עננה לו כסה: אמר בדילך דאתה¹ טכסה: זאת חקת הפסח:
כל בן נכר לא יאכל בו:

רב אלה وتامة ועל אלה הדברים יתמר דראן חילה רמה ויקירה
וטרכה אלהים רחמנה ويشتهج من قول كاتبه ונו"

חילה דאבדיל זה החדש ואשמח בו נפשך ורוחך: ושם בו עדתך
תתכנש על הודאות² ברואך: יהוה³ יקבלך בו ולך *ניש על רצונו
וישם במקומו משרואך:

f. 127 בעמל משה אשר⁴ לו אהב: דעל ידו בכתבו כתיב: | שמור את חדש
האביב: ועשית פסח ליהוה אלהיך:

רב אלה وتامة ואל אחר התורה יתמר יהוה אלה וכימי מן מימר
כתובו טביה בן יצחק הכהן ונו"

אלהי אברהם ירחמנו ואל רצונו לא יאעץ: אלהי יצחק יברכנו ומן
אסור פנותה לן ירץ: אלהי יעקב יקבלנו ונדחינן יקבץ: אלהי יוסף יצילנו
מיד מי לן ילחץ: אלהי משה וישענו ויאסנן מכל מחץ: אלהי אהרן ובניו
יטהרנו מכל טלום ומכל נאץ: ויסלח לחטאינו וישם טובו עלינו פריץ⁵:
ויקם לן מה באלפנו הך מה לאבהתן הפץ: עתה הרחיב יהוה לנו
ופרינו בארץ:

אמן אהיה אשר אהיה:

טכס דגלי העולם מתפרש למועד חדש האביב:

במה היה בו מתעשה מסביב ועד סביב:

ירחה אשר בו אמצא בוראיה ולון היטיב:

אקים בו אדם והצלם והדמות לו אהב:

ככן בו פלט נח וקץ כל בשר נקיב:

דברית בו אתקטר לאשר אתקרי האב⁶:

נורא תנור עשן ולפד⁸ רז רצונו ישיב:

f. 127^b

דמצבה בו קמת דאמר עליה ויצב: יעקב מצבה במקום וקרבן
מעשרו הקריב: ומוצא יוסף מן האסור וכסא ממלכה⁹ מכשב: ובו מוצא
ישראל מתחת יד פרעה המסתיב: בתר עשות מופתים על יד מן נורו מלבלב:
תנין ודם וצפרדע וכנים וערב: ומקנה ושחן וברד והארבה וחשך הך ערב:
ומכות הבכורים צעקה גדלה כפי הריב: ובו היה המשכן על הר סיני נצב: ובו
נצבו יהושע על הרגרזים מננב: והמימר אכה לו עד זכרון טבן מגיב: ותעזר

¹ L3 ins. ² יגש אל L3 ³ בנולו L3 ⁴ מיד ובר L3 ⁵ ושמן L3 ⁶ מרו.
ממלטנו L3, 7 ⁷ תלפיד L3, 7 ⁸ אדב L3 ⁹ מהפץ L3, 7 ¹⁰ מרו.

בשם יהוה נשרי :

1' צלות השבת הראש דמן חדש הראישון • כאמנות השבתות² שריו הצלות
ברוך אלהנו וכארזון ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה • ועל
ויטע יתמר דראן קעמנן מן שנתן • ומרקה עבודה דעלמה מן ישום
רביאנך • *ويشتب من قول كاتبه³ عفي الله عنه امين*
חילה דנתן לישראל • ברוך ירחח קדמה מנוחים : זהו ופרקן ורֹחַ ויוביל •
ונצעיו על הסרוחים : על יד הנבי הנאמן הסגיל • איש האלהים :
הו משה השליח הנומיס : דבו כל עלמה מדביק : דאמר בספרו הצדיק :
ויטע יהוה אלהים : *وتعامة*

L4, f. 126 ועל ספר ואלה שמות יתמר דראן חיול הו חילה דכן ארכן • | ומרקה עבודה
דעלמה תסתגר ותשתבח *ويشتب من قول القباصي رحمه الله*
חילה דזכר בריתו • עם השלשה אבותיכם : והציל בניון ממצרים • מידי
דבביכם : על יד הנבי הנאמן • בן עמרם נביכם :
הו משה אשר פה אל פה דברו : דעל ידו המופתים אתשרשו : מנון זה
המופת דבו אמר פרעה הסרוע : חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם :

רב אלה *وتعامة* ועל ויקרא אל משה יתמר דראן הא יום קדיש
ומקדש • ומרקה אתהו חדה *ويشتب لكاتبه³ عفي وנו*
בגדלו בחרך אה ישראל • בזבני הקדשים : שבתות ומועדים כליל • כל שנה
מתפרשים : מנון זה החדש דבו הציל • לאבהתן מידי הקשים : על יד הנבי
הסגיל⁴ • דמע בני שם :
הו משה רום נביאכם : דאמר על ידו בגללכם : החדש הזה לכם : ראש
החדשים :

f. 126^b רב אלה *وتعامة* | ועל⁵ במדבר סיני יתמר דראן לית בכל יומיה⁶ •
ומרקה אתהו עבודן *ويشتب من قول كاتبه³ وנו*
בגדלו שם קרבן הפסח • רצון לאשר יקריבו : וענני הקבול עליו בטל
רססה • וריח ניחח קטרת חלבו : ורוח אלהים⁷ ביט ויבא ויסע • מרחפת
על המבוא : ואבדילו ממפריסי הפרסה • ומן⁸ השסע הך מה אמר בכתבו :

¹ L3, f. 108^b; L4, f. 125^b; L7. ² In marg. ראישון *القطف* •

³ I. e. as L3 *هكهن غزال ابن اسحاق*. ⁴ הגדיל 7, L3. ⁵ L3 ins. *سفر*.

⁶ L4 יומה. ⁷ L7 הקדש. ⁸ L3 oia. מן.

מופת נאלם • מעבדת פרעה ועמו האמושים: והרביעי ראש לכל ירח • בו השמחות מרך ישים: בכל יום מנה¹ תזרח • עליך ואלריך פגשים: בעשור מנה תקח בחרבה • העזים והכבשים: *ומחציתו המועד יבא • באשמחות על הלב דבשים: בצדיקות ירח אביבה • דן בנדר הנאלה לבישים²: בין הערבים תזבח • בכארזין גלין עלים פרושים: יעבר עליך ועל בנך ועל בתך • בשמח האנשים והנשים: ומרן יקבל צלותך • ויעני בעותך ברנישים: וישמע קלין דצבעתך • אה עמה המתכנשים: בעמל השלשה אבהתך • ומי אתמלך בן שלשים: ובעמל אדונן משה נביכם • דאמר לעמו המתקרשים: החדש הזה לכם • ראש החדשים:

יתהלל ותמא² ויתמר קטף הזכאים ושמוען ותניו * والفاصح ותתחסל הצלות במוב³: יהוה לא יכרת לישראל אמנות אמן אמן:

وهذا بيت שבחו لسيدى . . . עמרם הכהן رحمة الله وנו"

f. 101

ואתני בתשבחתני ומדרשי • ואשא ידי למעון רמה: ואתפלל מן לבי ונפשי • למלך ארעה ושומה: ואמר אה מרן • אה בריו כל עלמה: אן עמיך ברחמיך פשרן • וסלח לכל עון ואשמה: והנחם על רעותינו • וראה בעין חסדך הרמה: ואל תפן אל קשהנו ואל רשענו • וזכור ברית זכאי עלמה: ואמטיר עלינו מטר רחמיך • וארוי הלב הצמא: בעמל זכאיך ושלמיך • ובגדלך אה קמאה קיעמה: כלה צריך לרתותך • וכלה מביט ממך הרחמה: צדק עלינו מן צדקתך • צדקה מדילך תמימה • ולא תנוי לן גמלין • כי רחמיך עלינו מתרימה: אמן יראתינו • מכל פחד ומכל אימה: ורחם דלותינו ופשרן • מכל לחץ וארצמה: ואן לא תרחם עלינו • ואל מן לן יחמה: אהיה אלית נשאלך • ואלה נשאל ממה: חסלך תטרף יתן חסלך • ומימרך לן תקומה: כי אל רחום יהוה אלהיך • לא ירפך ולא ישחיתך בנקמה: ולא ישבח את ברית אבותיך • אשר נשבע להם: אדני רחם הנשואים • דמבלעדיך לית לון ניאמה: ולא תקחנו בעמלי הממרים • ואבדיל אתנו מבינים: עבדיך המסכין יצעק אליך • ארתי ורחם וקבל ושמע: אה מן רחצוני בך ועליך • לישועתך קויתי יהוה:

וכי בשם ושמע ישראל וצונו והורה O 2 ³ וכי בשם ולבוב לנו O 2 ins. ² O 2 om. ¹ .وبعدہ يقول الامام الهة يقبل منوبك: جوا² אמן:

ומרן צלותך יקבל • ובעותך יכפל • ותמטי מה את שאל • ומכל רע תתנאל •
ותתצלח¹ בכל פעל • בעמל בן עמרם הסגיל • ובקדוש מן באר באלפנה •
החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה •
יתהלל אלהים ותמא

عليه ايضاً مرن تأليف العم الشيخ غزال ابن اسحاق الحلبي بشكم عليه
رحمة الله و"و"

טכם אקר כל דבר •	מוצאו מן מדע הראושים :
במודע הראשים ² יעבר •	הטובות הקדושים :
יציתו לו עד יגו •	אל ים הלבבים והנפשים :
הנבון ³ הטב הנכו •	יפרק בין הטובות והבישים :
בנצירות ית לבי •	אשרי בזאת המפרשים :
יצב שם מפרש כפי •	אימה ופחד המבלשים :
חקות מרן ומשמרה ⁴ •	והפקודים המתעשים :
היום ומחר ובכל אורע •	ובכל הרמשים :
כמו עשות אבהתן •	עדן ⁵ צאו מיד הקשים :
חזי מרן * מה תן ⁶ •	בארוחו לתפשים :
נצעם על הדבב •	פרעה ועמו הנרושים :
ארשינן אף חובב •	ופרעה אתרחין על הנחשים :
לו יגידו בלחמיהם :	מובא רום האנשים :
ימר אליהם •	מה יהיו לי ⁷ המעשים :

f. 100

ידברו על פיהם • * מעננים דושים⁸ : ויחשבו ברעותיהם • אן יבטלו
המדרשים : כל זה וישראל ירבו • וברית אבהתן ירושים : עד אתא משה
בכוכבו • יזרח על הנטשים : בתר מה דברו מרו • ושלחו באותות מתפרשים :
מן⁹ ברית נח ומרן¹⁰ בסרו • בשגם הו בשר בששים : ויבא אל הגברים •
ויבד בני הנרגשים • הנפילם בארץ מצרים • הרעים הנששים : ויעש האותות
לדת • עד אתקשטו פסקול הראשים : ויבא¹¹ לפרעה בכל מופת • * מבלד לכל
בעלי הלבבים הכושים¹² : אחרם מות בכור דבבה • וכל בכור הקדישים : ודן
מופת דשמו גובה • הארבה על המרטושים¹³ : בזה היום דשפט • בו ארבע
מאומים כנושים : אחד בשמים מקלט • דמוס הדת לאשר מבקשים : כנוש
הירח והשמש • ידעו החשובים השמשים : ואחד שבת ברכ קדש • לשמוריו
הננישים : ליהוה יתקדשו פן יפרץ בם • וכל מלאכה יהיו חבושים : ואחד

¹ O 1 ותתצלח. ² O 2 ההנכומים. ³ O 2 (?). הנורין. ⁴ O 2 ומפרשה. ⁵ O 2 צפי. ⁶ O 2 והם מענ"ו. ⁷ O 2 לו. ⁸ O 2 והן נתן. ⁹ O 2 זבן. ¹⁰ O 2 מרן. ¹¹ O 2 וגו. ¹² O 2 מאבר הבאדים וה" O 2. ¹³ O 2 משעשים.

מה טב עובדו • ומה רם כבודו • ומה תם חסדו • ומה רב חסדו • דעלינו
אורידו • מודאח לו לבדו • נימר בדכיות לשנה:

על מה יהבנ • ובו אהבנ • וקדשנ • ואסגלנ • ועם קדש שמנ • ודת משה
חכמנ • נשמענה ונעשנה:

עד נרבי • ונתרבי • כד נשאי • במיתובי • לאשר מצאי • ממה אשתאי • בו לנו
בסרנה:

בסך בראישון • והשמח והששון • דבו יתחדשון • מועדים מה דבשון • כל
שנה בחדשון • טוב מקרא קדושון • בין קהל כשרנה:

בחשבן מתנטר • מן הבריה¹ משתמר • מן אב הבשר • אל נח אל שם אל
עבר • לירישי הישר • לזרע בעל הנדר • מואקם חשבנה:

שלום יהוה על משה • רום כל אנשי • דלה מרה ארשה • ילך ליד הקשה •
ואת עמו יושיע • מן ית² חבושי • ויגלי לון פרקנה:

ועשה הך דארפקד³ • וליד עמו אוריד • מה על ידו אורד • וצאהון במכבד •
החדש הזה ומעבד • בו בחמשה עשר בחסד • חקות קרבנה:

חקת עולם כל שנה • החדש הזה ראישונה • במובאו ששונה • ובסור במועד⁴
רצונה • ומעבד קרבנה • וזכרון פרקנה • מן משפט כל סנא:

כמה אפרש • וברך וקדש • מועד מקרא קדש • חקת עולם לא יורש • רק
אתה לו ירש • בארבעה עשר יום לחדש • לדורות כל שנה:

מזה היום רוחו תנשק • והרתו עליך תדיק⁵ • במה תדבק ותדבק⁶ • מן מעבד
הצדיק • ודם קרבנה תאריק • ואלה ישקף וידיק • עליכון ממעונה:

מה רם החדש הזה • דלבש נזר עזה • *וטב מובאו⁷ מזה • שבתה וצמות
זה • עם קדישות הזה • ועליכון בזה ובזה • תרחף רוח הגנה:

בון⁸ אלה יקבלך • ויאזין לפללך • ומכל רע יגאלך • וכל טוב יגמילך • ויברך
פעלך • אתה וכל קהלך • וישים דרגיך⁹ סקפנה:

ויפרי פרותך • וירבי חדותך • ויעלי מיתוביתך • ויעני בעותך • ויטיב מתנותך •
ויזרו בפצותך • וישיב לך רצונה:

ויעזר לך המשפט • וצדק צדק תשפט • ותקשיט ותתקשט • ותלך דרך המקלט •
ומכל רע תמלט • ואתה לא העבט • ועבטת גוים סניאנה:

ותנים יומה כהלכון • טבין כל שביכון • ורש ירחיכון • ברך ומברך עליכון •
וכל שנה ישוב לוכון • ואתם¹⁰ בשמחיכון • אמנים מכל דינה:

*ומועדיך תעבר¹⁰ אה אחי • עליך בחרי וחי • ואת מתחף בשמחי • בעמל
תלתה זבאהי • ורעון עבראי • וקדוש שם יי • ה • ו • ה • יכולה דיאנה:

¹ O2 .הרביה. ² O2 .יתה. ³ I.e. "דאה". ⁴ L3, 4 .מועד. ⁵ L3, 4 .ידיק. ⁶ O2 om. ⁷ O2 .במוב'. ⁸ L3, 4 .בו. ⁹ O1 .דרג. ¹⁰ L3, 4 .ומועדי.

נורו תלי • בעלם גלי • לית הו פלי • אלא מלי • בנור פריש:
 מן הסנה • אל טור סיני • בסימני • לכל סני • במיסיני¹ • והם כִּשֵּׁשׁ:
 מאות אלף • לגו מוסף • במי יסף • במוסף • שבת ומועד קדש:
 במתן • תן • לגו תן • תן • דיתן • וימתן • דו נאדרי בקדש:
 שבח דטלמס • כל מי² פרס • והו מתפרס • בטל רסס • מחיי כל נפש:
 בטובו ישמעך • וישמעך³ • במשמעך • בשמעך • ולך ינפֿש:
 מכל חיב • וכל אויב • לכל דבב • וזר לא יקרב • ואל המזבח⁴ לא יגש:
 ואן אתבעי • מן דבעי • במובאי⁵ • ופנעי • ימטנך מה אֵת דרש:
 דרש • דרש • מן הקדש • במי הדרש • מן המדרש • ונפשו יקדש:
 יקדשך • ויטהר נפשך • וינפֿשך • וילבישך • לבושך • בגדי הקדש:
 ותתחני • במחני • ומחני⁶ • יחני • יתך ויהי מחניך קדש:
 ויטהרך • באתרך • במימרך • ויעמרך • באיקרך • ויעמר אתר הקדש:
 ועליך ישקף • וירחף • ויאסף • במסף • מוסף • זה המועד ויחדש:
 לך השמח • במי ישמח • כל מי⁷ שמע • וישמח • במשמעו ויפרש:
 כל עת חדי • במועדי • ומועדי • ומכל צדי • לך יפדי • מכל באש:
⁸ ביומי אדונן • וגבירנן • ומצנפת ראשינן • ונור ענינן • לבוש בגדי הקדש:
 אלה ישמרו • * ויעזרו • ויעמרו⁹ • ויסגי מספרו • ומכל עקה לו ינפֿש:
 וכן ישמר חייכון • אתון וקהליכון • וככן בניכון • ותמטון לכל בלש:
 תנים יומה • בכל יומה • ורחומה • בנחומה • ¹⁰ לך אה עמה • ותתכנש:
 ולך יסעד • בכל מועד • ומועד • ולך יגד • ויגיד • ממגד • תבואת שמש:
 דו קדש • מקדש • בקדושות קדש • הקדש • מחיי כל נפש:
 f. 99 יקבל צלותך • ובעותך • ותפלותך • ומקרת תורותך • ומה אֵת דרש:
 בקדוש מי אמר • על יד רום הבשר • אשר • ביאר • ספר • הברית מכתב קדש:
 מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש:
 יתהלל אלהים ותמא

¹¹ מרן עליו עוד על השבת הזוכיר מן מימר כתובו אברהם בן יעקב בן
 אב סכוה הדנפי יסלח לו יהוה אמן:
 פִּין נפתח • במיני תשבחתה • לבעל כל יכלתה • שמעיו צבעתה • וחכום
 כסיאתה • ועני בעותה • דו אלה רחמנה:
 החי הפֿרֿד • הקֿרֿם הכבד • הרב¹² המכבֿד • הקרוב התמיד • דתודי ויסתגד •
 ארך אפֿים ורב חסֿד • * וכל בלעדיו¹³ זירנה:

¹ O 1, 2, L 3. במסיני. ² L 4. סי. ³ O 2 om. ⁴ L 4. הובח. ⁵ L 4. במובאי. ⁶ L 3, O 1, 2. ומהחני. ⁷ O 2. עמי. ⁸ O 1 omits this and the next line. ⁹ O 2. ויעמר אהרו. ¹⁰ O 2 ins. ומה. ¹¹ The text of this piece is given as in O 1, f. 47, the author's autograph. ¹² L 4. הרם. ¹³ O 2. ודבל.

יהוה ישמר חייו • וישם לו נפֿושים: • וכן ישמר חייכם כלכם • מן אנשים
ונשים: • בעמל משה בן עמרם • דמע האנשים: • אמרו אהיה אשר אהיה • אה
עני הדרושים: • עני מדרש עבדיך • ושים לעמך נפֿושים: • אהיה אשר אהיה •
אה קדוש הקדושים: • השיב לנו רצונך • על אתר הקדשים: • חתמו צלותיכון •
ואמרו בדכיות נפשים: • כהלכון פם אחר • החדש הזה לכם ראש החדשים:
הסגודות ששה:

الاوله החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה:

تكرر مرتين

الثالثة אדני יהוה אן ראיִת ברב גדל חסדך זכור לנו תפלות אדונך משה
נביך אשר אמר פני גדלך שוב מחרון אפֿך והנחם על הרעה לעמך זכור
לאברהם ליצחק וליעקב עבדיך אשר נשבעת להם בך¹ • יברכך יהוה וישמרך
יאיר יהוה פניו אליך ויחנך ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

الرابعة אדוני יהוה . . . חסדך מרי בעמל הנבי הצדיק² הנאמן משה עבדך f. 98

ובכהנת שמישי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ובזכרון הצדקים
אברהם ויצחק ויעקב • בעמלם סלח נא לעון העם הזה בגדל חסדך וכאשר
נשאת לעם הזה ממצרים ועד אנה ויאמר יהוה סלחתי בדבריך ואולם חי אני
וימלא כבוד יהוה את כל הארץ:

الخامسة בריך ומברך עלינן ובראשי חדשיכם תקריבו עליה ליהוה • זאת עלת
חדש בחדשו לחדשי השנה • יהוה אלהי אבותיכם יסֿף עליכם ככם אלף
פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

السادسة אדני³ . . . גדלך אל תשחית עמך ונחלתך אשר פדית לבגדלך
אשר הוצאת ממצרים בידך החזקה • זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב
אל תפן אל קשה העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו • יפתח יהוה לך את
אוצרו הטוב אֵת השמים לתת את מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך:

ויתמר יהוה אֵל רחום וחנן תְּקַיֵּל ויברך הכהן ויתמר מרן מן מימר

עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

על חסול צלותה • נעמד ונפתח • פתח • בפתח • פיח המדרש:

כפי • בפי • ועל פי • פי⁴ • הפי • פיחנו • בפינו נפרש⁵:

מדע • עד ידע • במודע⁶ • למודע • אן תדע⁷ • בדעות הקדש:

קדש • בקדש • קדישות קדש⁸ • קדשה דקדש • זה החדש:

הראישון • דבו ששון • ואקדשון • בקדשון • על יד מי לערפלה נגש:

נבי • רבי • צדיק צִיִּי • לן בכתבי • מתוך עבי • הך לפֿיר אש:

בצפני O I. ⁵ פי. L4 ins. ⁴ As No. 3. ³ O2, L4 om. ² O2, L4 om. ¹ O2, L4 om. ⁶ O2 om.; O I במור. ⁷ ידע O2. ⁸ O2, L4 הקדש.

דקמאי לכלילון לבש: מה שנה ביומיכון יתחדש: ומחניה רבתה באהלן מועדיה תתחני:

רב אלה ותמא וכי בשם ויקטפו עשרת הדברים¹:

وبعدہ יתמר זפה החדש הזה לכם וכרונה שלשה فوق وتحت ويقولو الزفات
ויעש האותות לעיני העם ותמא²

ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכת עבדך:

ויתמר קרזנה תלאת ויקאל אחי³ فوق وتحت

f. 96 ויזפו החדש הזה לכם וקרזנה תלאת וישרו בקיט אלקטפא ثم יקאל
וזכרת כי עבד היית וגו"

f. 97 ויתמר קרזנה תלאת فوق وتحت תפיל ויתהלל תפיל ויצא המכתב הקדוש ועמו
מכתב אחר ויתמר אז ישר תפיל וילבו יהוה גבור במלחמה الاربع فصول
برهج عظيم وبعدہ لما يبدو التحاتا وبرب ناوونך יתפנו הכהנים במכתבים
אל הקהל וינשקו המכתבים בגדול החל ובקטן כלה ויימרו לכהנים מאה
שנה ביומיכם יסי ولما يصلو עד יעבר עמך יהוה יתפנו הכהנים אל המזבח
وتختמו אז ישר וימר גדול הכהנים ראשה תהללות ויתמר אתהו כתבה
רבה דאתנין נסגד קמוך כלها ונשוי כהלן וקדישה ואה רבה ותמא והא
כתיב (ז to א) ויתמר אהנו כתבה רבה דכל זכותה וילבו קבלו التلات
فصول وشמע ישראל והמקרא על המכתבים ואל אהרן المتقدم ذكرها في
عادة عشية ويقال⁴ علي كل وقفه منها ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים
אני יהוה וינקרי بعدה דבר אל אהרן ויתמר אתהו דבריק עלמה כלה
ויתמר דבור מן מימר עבד יהוה בן שלמה ירחמו יהוה אמן:

חדש הראישון • גלגיו מתפרשים: בו שם יהוה לעמו • ממצרים נפֹּשִׁים:
על יד בני עמרם • דמעו כל האנשים: במופתים רמים • גדלים וקשים: שנים
עשר מספרם • מן ארבע אקרים מתפרשים: חתמתון מות הבכורים • בכורי
הקדישים: ובכורי ישראל • בשמח ושישים: עם אבהתון יצאים • ממצרים
חמישים: ויאמר יהוה אל משה • אה דמע בני שם: החדש הזה לכם • ראש
החדשים: ראישון הוא לכם • לחדשי החדשים: דברו נא אל כל עדת בני⁵
ישראל • יהיו מבקשים: בעשור לחדש הזה • יקחו כבשים: ובחמשה עשר
יזבחו • הפסח ברמשים: שבת וחדש מברכים • עליכון וישים: יהוה ענני
רחמיו • עליכון מתפרשים: ותעשו אתו בטוב • עמה המתכבשים: בדקמים
מול הרגרזים • בחור המקדשים: * ביומי אדונן וגבירנן • לבוש בגדי הקדשים⁶:

¹ As above, p. 108.

² Then follow thirty short headings of biblical passages.

³ As above, p. 114.

⁴ L4 ויזפו.

⁵ O1, L3, 4 om.

⁶ O1 omits these and the next two hemistichs.

מזה ומזה אתנגדו: וצאו מנה שלומים * ודבבון * אבירו: ובמצלות כמו¹.
אבן ירדו²: והם אשירו פם אחד * על * שלמה כלם³ יחדו: ויאמנו
ביהוה * ובמשה עבדו:

על זה אתר נעמד * ונודי לבעל הנכבדות⁴: על מה עשה עמנו * מן מאומים
חסידות: שגר לנו בן עמרם * בנזרים ופקודות: ואנדה לנו תורה * ושני
לחות העדות: שלום יהוה עליו * מן פממים כבדות: דאתמר בדילו *
בדיל⁵ העמידות: פה אל פה אדבר בו * במראה ולא בחידות:

שמיחים נקום היום * ובכל יומם ולילה: | ונשלם על משה * ועל שבתה דבו לן f. 88
מלא: ועל חדש הראישון * דקם * בו לן⁶ גאלה: ועל מכתב אבישע *
* דבו לך פלא⁷: ושלם עליך ישראל * אשר לך השלם סגולה: תתחני
במועדיך * ואת החקים האלה: תעשה אתם בשמח * ורתות מטללה:
ותנים יומה מאה שנה * ושביכון טבין מן אלה:

תנים יומה ותנים * שנים לא תכרת: בחיך בטב שמח * ויומיה כשית: קעום
בעשות מועדיך * אל יום אחרית: וכן ישמר חייכם כלכם * ויפתח פניכון
טב דלת: * בתלתה והפתור⁸ * ומי אמלל מעל הכפרת: * וזרוקי את הדם⁹ *
מקטירי הקטרת: ובקדוש שמו ארך אפים * ורב חסד ואמת:
אין ביהוה אלהינו:

ויתמר דראן הא איקר רב ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד
הו יהוה הנכבד * ויתמר ישתבח * לא נדע בעלה:

* חילה דצמת¹⁰ בין תלתה * זבנים לגו אהן יומה: שבת קדש וראש
חדשיכם וראות קדש כל אלפנים * דאכתב¹¹ ביד כהני יהוה: ישיב יהוה
* מברכאתו על מי אנה מזדמנים¹² * ויפרו וירבו בעלמה: בתפלות דמע
הנאמנים * דו¹¹ קטף כל נשמה:

הו משה דלערפלה נגש: דביאר בספרו הקדש: בחדש הראישון בארבעה
עשר יום לחדש: בין הערבים פסח ליהוה:

רב אלה وتمام

עליו עוד ישתבח לאדונן הרבן פינחס רצון וגו'

¹³ דגלא גלגאי¹⁴ עשות יכלותו * על יד שליח צדיק נומיק נשיא נשיאי כל
מיני: והציל עמו ישראל מן פרעה ועדתו * בעשרה מופתים סימני: בך ירח
הקדמה דבה בזאת השבתה עם שבתה תריון אצטמתו * הך מלך ומשני:
קדש לנו קדש: וארש לנו ארש: דן עמו דן אתפרש: ועם עבראי נופי

הנבדות O 2 4. כל מלה O 2 5. וירו O 2 6. וז. אשתמרו כצופח וכמו O 2 1.
O 2 8. רב לך בו פלא L 3, רשם בו לך פאלה O 2 7. לך בו O 2 6. בגלל O 2 5.
O 2 oin. 11. בגללו O 1, 2 10. ובנהגים המשחים O 2 9. בשלשה ווסף.
גלגאי O 2 14. O 1, L 3, 4 omit this piece. 15. מן ברכאתן על מן א' מזדמן O 2 12.

אפרה: עת ראה אתה משה • ויירא וינס ויברח: מפני הנחש ואמר לו •
מרה אל תירא: שלח ירך ואחו בזנבו • ויהי למטה ושרא: מה בידו בתוך
חיקו • ובתר אהן דברה: ויאמר יהוה אל אהרן • לך לקראת משה
המדברה:

וילך אהרן בשמח • והששו בלבו: ויפגשו וישק לו • עת אתא אל קרבו:
ויגד משה לאהרן • דבר מן בחדבו: ועש האותות • לעיני העם כמה
צִוּ: ויאמנו העם • באלהים ובכתבו: וישמעו כי פקד • יהוה עמו¹
דאהבו: וכי ראה אֵת ענים² • ויקדו וישתחוו:

זרח³ משה וזרו * למנוז • על מצרים הכפורים⁴: ופרט המופתים • על פי מרן
בדברים: במהפך המטה תנין • והדם * במי הסוררים: והצפרדעים
ויצברו • אתם חמרים חמרים⁵: ותהי הכנים באדם ובבהמה • ויבא ערב
* בכל האתרים⁶: והפלא יה בין מקנה ישראל • וימת כל מקנה מצרים:
והשחין והברד • לאדם והזרע⁷ צררים: והארבה אכל • את כל הנשארים:
ויהי חשך אפלה • בכל ארץ מצרים:

אמרנו: ונאמר:

לדרכן זה החדש • ולפחרו נחדש: ולמופתיו נפתר • ואל מה בו אתפרש:
בו מת בכורי מצראי • ובכורי ישראל קדש: בו צאו ישראל • בשמח
וברגש⁸: בו זבחו קרבן • ואכלו צלי אש: בו שפט זה היום • שבת קדש
וראש חדש: בו אודמן עורי • צמות הירח והשמש: בו תקחו הכשבים •
ומן העזים תכנש: והיה לכם למשמרת • עד ארבעה עשר יום לחדש:
כִּי רב עקובת זה החדש • ומה רב העובדה: דיתעבד בו לכם • אה העם
העדה: שמו מקור הרֹחַ • מיום היסדה: ועד עתה בו השמח • כל
שנה מתחדדה: הפסח לישראל • כל שנה מעתדה: למוקרו מן מרו •
והכל לזה ידע: מה פקד בעבורו • והקצה בו סהדה: ושמרת את
החקה • הזאת למועדה:

נסע רֹחַ מאת יהוה • ונשא את עמו ואגישון: שפתי⁹ ים סוף • והמצרים
יחלשון: וייראו העם מהם • ויאמר משה קרשון: וראו את ישועת יהוה •
וצפו שפיפות מעשון: כי * אתם ראיתם אתם • היום ברכבון¹⁰ ופרשון: לא
תוסיפון לראותם עוד • ולא בון תתכנשון: עד עולם מאבידים • יום¹¹
השֵׁאל יוֹרְשֹׁן: יהוה ילחם לכם • ואתם תחרישון:
סמן מעבר ים סוף¹² • לישראל וחדו: גאלה להם הֹה • ולהדבב אש כקש
חוקדו: באו שנים עשר שבט • כמון הדרכים נפֹרדו: וחמים להם חומה •

¹ O 2. עם. ² O 2. עניהם. ³ O 2 ins. נור. ⁴ O 2. למציל המהורים.

⁵ O 2. בו הסוררים. ⁶ O 2. על הכפורים. ⁷ O 2. ולזרע. ⁸ O 2. ממצרים בר.

⁹ O 2. אל שפה. ¹⁰ O 2. היום ראים להם לרכ". ¹¹ O 2 ins. אל. ¹² O 2. ספו.

שבת קדש ומועד קדש • אפרש מן לוכון: וזה ראש חדש • מברך עליכון:
אה כהנים ואה שמרים • ישמר יהוה חייכון: בעמל מי קבל התורה •¹ בן עמרם
נביכון: וישא אהרן את ידו על העם • ויברכנוכון:

هذا البيت لسيدنا فيخس رضون يهوه عليو

נחתם שירתה • ונימר מימרים: לסדר ישראל • יפשוטו עדרים: למסבין
סהבי יוסף • זה המשירים: בחייכון לא תסבו עליו • בזאת המימרים:
תנים יומה תנים • מאה שנה אה זימונים: תנים יומה תנים • תעשונה² סני
שנים: בעמל הנבי משה • דמע הנאמנים: וכן ישמר חייכם³ כלכם • מן כהנים
וארכונים: ושבין מבין מן אלה • אה מן אנה מזרמנים:
אין כיהוה אלהינו:

ايضاً عليه شيرة لكاتبها الفقير غزال ابن المرحوم اسحاق هكهن عفي
عنه مولا امين

⁴ אל האל בו החל • בזאת מימרי: ואשימו⁵ עלי טור • מן טורי דברי: עד
אשיג פנעי • *ומה עליו סוברי⁶: זה⁷ השם אשר • אלהי בו אתקרי:
*ייהייה השם • דבו יהי פתרי⁸: אהיה אשר אהיה • אשר אמרו מרי:
להנבי בתורה⁸ זה שמי לעולם • וזה זכרי:

בעבור כן החלתי • באהלן ואמרתי: זאת הדבירות⁹ • והדרך הלכתי: עד
אמטית מנחי • ופנעי ובעותי: מן רזי המדע¹⁰ • אשר אליו *נכספותי:
טובי¹¹ אשבת תמיד • כל ארך חיותי: לאל העני אתי • ביום צרתי: ויהי
עמדי בדרך • אשר הלכתי:

גלוג עלמה המדע¹² • גלוג בנור נצנץ • על מן אתגלג בו • ובפאתיו¹³ אתפרץ:
וחשק למימרי • ועורי¹⁴ כן חפץ: מלי הנבי בתורה • ומה בו¹⁵ אתקבץ:
יקום לך ולבנך • בכל רמש וקרץ: שרשו לאבותיך • מן הברכה חליץ:
יתן לך האלהים מטל השמים • ומשמני הארץ:

דע אה חברי מלי • אה'שב אל חשבני: כי הו מתרכב במדבר • הנבי הכני:
אשר על דכרנו • קם דמים בניאני: ועל זכרון מופתיו • דבאו על כל
זידני: | מאז מה דברו • מרה במדבר סיני: ויקרא אליו אלהים • מתוך
הסני: ויאמר משה משה • ויאמר הנני: f. 87

הדרבר הנה¹⁶ סני • מתותר הפתרה: מה עשה¹⁷ במטה • ואתהפך נחש והי

¹ O 1, 2 ins. משה. ² O 2 חתשו. ³ O 2 הכם. ⁴ The text is here given as in L 4, which was written by Tabiah (غزال). Not in O 1. ⁵ O 2 ואשים.

⁶ O 2 ומי בו אקרי. ⁷ O 2 ins. הוא. ⁸ O 2 om. ⁹ O 2 הדברים. ¹⁰ O 2 החכמה.

¹¹ O 2 לאוי. ¹² O 2 החכמה. ¹³ O 2 פאתי. ¹⁴ O 2 ולדבריו.

¹⁵ L 3, O 2 בה. ¹⁶ O 2 אנה. ¹⁷ L 3 עבר.

גלגו הלשן כלכם • וטהרו הפמם: בשלום על משה • הסגיל בן עמרם: נביא
לית כֹּתו • לא יקום ולא קם: נביא צדיק נאמן • דמע בני אדם: זה
הנביא שמו משה • אקרו עליו שלם:

דבר יהוה אל משה • אה נביי ושמשי: אני אדבר לך • מן לבי ונפשי: ואתן
לך שני לִחְחוֹת • בריתי וקדשי: והתורה והמצוה • מן יד קדשי: והכוכבים
ישתחוו לך • אה משה אה משה:

המועדים אפרש לך • ויום השבת הקדש: לית כֹּתו מועד • ולא ראש חדש:
זה יום שבת ומועד • וזה יום חדש: הראישון לחדשי השנה • ויום שבת
וקדש: בחדש הראישון • בארבעה עשר יום לחדש:

ותצלי על הרגריזים • קדש כל טבר: ותזבח עליו קרבן • ותדר נדר: אתה
ובנך ובתך • וכל מן עליך יעבר: כאשר אמר בתורה • על יד דמע כל
הבשר: והיה לכם למשמרת • עד ארבעה עשר:

זכרון שם יהוה • הצדיק והישר: ישתבח שמו הקדוש • ויתחיל ויתוקר: אולי
יקבל מדרשך • וירג¹ מפניך כל גבר: בעמל נביך משה • דמע כל הבשר:
ויברכך בברכת הכהנים הקדושים • אהרן ואלעזר ואיתמר: ומן ברכת זה
מכתב אבישע • בן פינחס בן אלעזר: ושביכון טבין מן אלה • אה מן אנה
אסתדר:

אמרנו: ונאמר²:

לך אלהינו נברך • לך אלהינו נהלל: לך אלהינו נסגד • לך אלהינו נגדל: לך
נתן תשבחן ורבוּאן • על הרגריזים בית אֵל: לך גרומם ונשבח • שמך
הגדיל: ונימר שלום יהוה על משה • הנבי הסגיל:

בז • ארש שם משה • בן עמרם נביכם: מן ברכאתו יתן לכם • ומן ברכת
מועדיכם: ראשם מועד הפסח • דבו מיכל קרביכם: והשני חג המצות •

f. 86 בו תחנו אל קדש טבריכם: | כל שנה ואתון בחדס • וכן ישמר חייכם:

נתן לזכון ברכה • מן ברכת הכהנים: ואני אברך אתכם • אה סדר זימונים:
אני שמי יוסף • גדול הכהנים: חליפת מן קנא • וקטל הזנים: הוא סהבי
פינחס • דמע המימנים³: מן ברכאתו ישיב עלינן⁴ • ועליכון אה זימונים⁵:

מועד הפסח מה טבו • דו⁶ למועדים אֶרֶש: שבת * ומועד ופסח⁷ • ומיכל
קרבן צלי אש: על מצות ומרורים יאכלהו • בשמח וברגש: ויקום כל איש
ויפתח פמו • בלשן הקדש: ויחתם שירתה במימר • תנים יומה אה עם קדש:
שלום לך יום השבת • לית כֹּתך מועד: ולא ראש חדש • ולא יום כבד:
קדשך יהוה • על יד בן יוכבד: שלום יהוה עליו • ועל כל שבוע⁸ ומועד:

¹ L₃, O₁, L₄ ירג. ² As above, p. 107. ³ O₁, 2 הנאמנים. ⁴ O₂ עליכך.

⁵ O₁, L₃, 4 וקניס. ⁶ O₁, 2 om. ⁷ O₁ הפסח "ומ", O₂ הפ"מ. ⁸ L₄ שבת.

אבהתך: ויסלח לך כל חוב • ולא יפיר בריתך: וישמך ממו קרוב • ולא ירחק אִתְּךָ: ויסעֶדךָ על משמר • ובני אמנותך: בכל פקוד וגור • על פי תורותך: ויתן לך איקר • וישמע קל צבעתך: ותרבי בעלמה ותפרי • וירבי פרותך: והברכה בביתך תשרי • וירבי את עשותך: בעמל השלשה השלמים • דבון קיאם ממלכותך: ובנבי דקרא לך ולזרעך • ואמר על אודתך: ברוך אתה בבאך • וברוך אתה בציאתך:

אמן אהיה אשר אהיה:

שבת חדש הראישון • מודאו עליך יפת: דבו הירח והשמש אתכנשון • לנו כנות כשית: שלשה זבנים לו צֶמֶד • ולון חכומה לצמיתית: וכמה במעלה אתעבד • עורן תעשה בתחתית: כן שלשה לך חדר • ואנון לכם הרת: המכתב והכהן והקרבת • לפניך ישית: ששה לנו זה זבן • מכם אמן לא יכרית: המכתב והכהן הגדול • והשבת והקרבת לא ישבית: וחדש והצמות בנבול • עברים לקוממית: חדותך בעדניכם • בטב שמח גלי לעמית: יהונו בריכין עליכם • ולכל קהליכם בטב חדות: וכן ישמר חייכם כלכם • ויפתח פניכון טב דלת: וישבת דכרן דבביכם • וחמס משפטון יכפית: ויקים מימרו בששי • בעשור לחדש לקחת: ויקחו להם איש שם • לבית אבות שם לבית:

תנים יומה מאה שנה • עבדכון יימר לוכון: בזהו ובששו ושדכנה • תעשו יומי מועדיכון: אה עדת יהוה • השמרים במכון: | ילבשכם בגד האימה • ויהי אתכם וירכנוכון: ויותיר ממצאכם • לעולם בקיאם אלפניכון: ומועד הפסח יעבר עליכון • ואתון בשמחיכון: ויתלי הרגו מכם • ויגלי הרצון ביומיכון: משלשה אבותיכם • ויוסף אביכון: ובעמל אהרן ואלעזר • ואיתמר ופינחס כהניכון: ובעמל דמע כל הבשר • אדונן משה נביכון: ואשול תפשטו עדרי • כי אני השמש עבדכון: ובחיד שים דברי • בטב מדכר ביניכון: וחתמת מימרי • כן ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו ורמא

ויתמר דראן מברכו וכי בשם וקטף לללעָ תִּקְדֵּם זִכְרָהּ בִּי מֵלֵט עֲשִׂיָּהּ וְיִטְלַעוּ מִן הַלֵּלָהּ בִּי אֶתִּי כֻּלָּהּ וְיִתְמַר נִשְׁוִי כֹהֵלָן כֻּלָּהּ בֵּית וּבֵית חֲפִיף וְיִתְמַר שִׁירָה מִן מִימַר אֲדוֹנָן הֲרַבֵּן יוֹסֵף רִצּוֹן יְהוָה עָלָיו אָמֵן אָמֵן:

אהיה אשר אהיה • יהוה אלהינו: המלך הגדול • מלוך כל רוחינו: נשבת שמו הקדוש • בדכיות פממינו: אמר לנו בתורה • על יד משה נבינו: כי בשם יהוה אקרא • והבו גדל לאלהינו:

בך נאמן תמיד • ונמות על תורותך: ובנביך משה • עבדך ובן ביתך: ובכהנים המשחים • שמשו קדישותך: ובהרגיזים הקדוש • ביתך והר נחלתך: עליהם השלום • מן ישראל עדתך:

שבת מברך עליכם • סדרה דאתכנשו: ירחיב יהוה לחציכם • ותמטון מה
f. 83 תדרשו: ויקבל יהוה מכם • ממו מה תבלשו: | *ויאמנכון ממה תיראו •
ודבביכון יכחשו¹: ויגלי *הרצון ביומיכון² • על אתר קדשו: *ומאה שנה
תעשו מועדיכם • בעמל משה אישו³: *וישמר יהוה חייכון⁴ • ומן טובו לא
תמושו: ושביכון טבין מן אלה • מי⁵ אנה אתכנשו:
אמן אהיה אשר אהיה:

ברוך אתה בחסדך • ברחמך עני שיאלינו : ברוך שמך בפיאנו • ובפי כל
קהלינו : בספרך הגדול נלמד • כל ימי חיינו :
جواب • יתברך אלה ולית כֹּתֶה • רבותה לה : בכל הימים • רבותה לה : סני
מכן • רבותה לה : ישר * ושביך מבן • וברוך אלהינו : ישר ושביך מבן • וברוך
שמו⁶ לעולם :

וַיֹּאמֶר נִבְרָךְ הוֹמוֹסָף בָּהּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אֲבִרְהָם לֵךְ נִבְרָךְ וְאַזְּ יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ⁷ אֶל
הַטֶּבַעַת בִּשְׁנֵי מַכְתָּבִים וַיֹּאמֶר נִזְלֹ וְגִדּוּל אֱלֹהִים וְתַמָּא וַיִּלְבּוּ כִּי בִשְׁם וְשׁוֹב
מִחֵרוֹן אֶפְךָ וְשִׁמְעֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מִן אֲדִיק עֲלִינָן מִרְן הַמֶּלֶךְ וַיֻּקָּל מִנְּהָ
אִי־בִי־גִידִי־וִיזִילִי־עִיר־שִׁיתִי וַיִּלְבּוּ וַיַּחֲנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֵבֶרֶה
וַיֹּאמֶר שְׁבַחוּ⁸ מִן מִימֵר הַזֶּקֶן טִבִּיָּה בֶן יִצְחָק הַכֹּהֵן יִרְחֲמוּ יִהְיֶה אִמֶּנּוּ וְבוֹ
בְּגֵן עֵדֶן יִזְמֵן אִמֶּנּוּ :

ים הודעת והחכמה : טף דברי על השפת •
 לשני והמלל ממו : ברוח הקדש ושפת •
 על פני בנשמו : יומה הדין ורוח מרחפת •
 התמיד בריאמו : הכסף לבי למדכר •
 אבהתי עדין קמו : כאשר עשו הישר •
 רב שריר לית כמו : התשבחן בקול יתר •
 בזמירות ורוממו : נשאו המימור שם •
 הממן ברבות עצמו : האל המלך לכל עלמה •
 יהוה שמו : יהוה גבור במלחמה •

יתרבי זה השם הגדול • היכול האל הקדוש: אל ראה אל חיול • הנכבד
המדרש: הנמצא בכל גבול • ולכל גבול תפש: סבול העולמים • בגדלו

¹ O 2 : ולחיצתך יתנפשו; probably for the sake of the rhyme in the former half of the line: so below. ² O 2 : רצונו לכם; O 1 : הנהך; "הר" ביומי הנהך.

L3. ³ הרב אשר יבחר יהיה וקדשו: יאריך אלה בחייו ולא יומש בחרו וששו: וישמר וגו' יתנים יום וב"אל" O I ⁶ . אה מן O2 ⁵ . וכן ישמר הייכם כלכם O2 ⁴ . om. 4

שבתו המקדש זכרנו *في عادة عشية* وبعد *הסדר* יעבר *יהיה* על *L 3*.⁸ וינזלו *O 2* לפני ויקרא *יהיה* *אל* רחמן כלה לעמך ישראל הסגורים להרגריים אשר שרית *יהיה* : *אשר* חשבתה *נשבו* *O 1* substitutes the next piece: *L 3, 4 omit* : *יהיה* אלה אלה אחר : on p. 116.

כל נפש : חי תמיד לעולם • אלהי מעון הקדש : אשר בחר בך אה ישראל •
 ושמן עם קדש : ואסגלך בארבע אקרים • כל אקר לו שרש : מכתב ונבי
 וכהן • ופעלך יהוה מקדש : ומועדים קדישים • וזה ראש חדש : הראישון
 לחדשי השנה • ולו שמות תתפרש : ובו סודים מתפתרים • כל סוד ולו שרש :
 וקרנ הנשיאים • כל יום קרבן חדש : נשיא אחד ליום • אל לילת ארבע
 עש : ר וכל ישראל אל • מקום הטהרה יתכנש : ותקום רחותה ביום ההוא •
 וברקטים¹ יתחדש : מוסף קרבן הפסח • ותיכלו צלי אש : על מצות ומרורים •
 בשמח ורגש : זבח תודה ושלמים • ועלה ומנחה אקדש : ואתכון² בזה היום •
 שבת וראש חדש : יחני יתך במועדיך • ותמטי לכל בלש : ותנים יומה חדים •
 * מן בצלותה אכנש³ : בקדוש שמו הגדול • הנאדרי⁴ בקדש :
 אמן אהיה אשר אהיה :

המימר בזה סני • בעורן זה העדן נימרו : כי בזה חדש חים • רבים אזכרו :
 גלים לעיניכם • כל חכום יפתרו : פתח עיניך ושמע • צדיקות מימרו : כי זה
 חדש האביב • בו מופתים אתמסרו : ומות בכורים ומניפות • בכל בית צרו :
 על פרעה וכל מצרים : אשר ביהוה כפרו : וישראל צאו ביד רמה • בשמח
 ואיקרו : וזבחו ופסחו • ואקריבו ואשירו : ובו אתחדש יומי רחותה • המשכן
 והדרו : ועמוד אשתה ועננה • ברמשו וצפרו : טוביכון אה שמועיה • תורותיו
 תשמרו : ותפש מה בידך מן אימנות משה • תמטי כל מסברו : * ותדרש מר⁵
 תמיד • בכל עת בנצירו : אולי יקבלך • וישם לך פשרו : ושביכון טבין מן
 אלה • סדרה דאסתדרו : ותנים יומה חדים • מאה שנה באיקרו :
 אמן אהיה אשר אהיה :

יום השביעי קדש • ועקובתו רמה : מן רישה ועד עקבה • והוא קדש
 ואנשמה : שרי בין הימים • הך מלך בין עמה : בכבודו ומוקרו • על כסאו
 קעמה : ויומיה לבתשמישותו • הך צבאות ריאמה : יצמטו מה יצרך אליו •
 מן משתותה ולחמה : סגיל בקדישותו • מן יומה דאשתמה : ושמירות קדשו •
 לסגיל עלמה : דאפרש לון מועדים • על יד קטף כל נשמה : מנון זה חדש
 הראישון⁶ אשר אתא בזה יום השבת • דאתקרי ריש ירחה קדמה : דבו
 שמח לישראל • ובו אתפדו מן ארצמה : ראש חדשי השנה • דבו לאכל קרבן
 יהוה : במקום המבחר • נגד גבעת עלמה : ימטנוכון יהוה לזה • אה מן דאכה
 קעמה : ותעשו יתה⁷ בשמח • ושדכה ושלמה : ואתון שלומים מכל רע • סהבה
 ועלימה : בקדוש מן דאמר • בכתבו הרמה : על יד משה נביו • כי שבת היום
 ליהוה :

אמן אהיה אשר אהיה :

¹ O I, 2, L4 "ס". ² L4 ואהנבן. ³ O2 אה מן אנה אתכנש. ⁴ O I, 2 "נא".
⁵ O I וירש מך. ⁶ L3, 4 ורב. ⁷ O2 אתו.

ויהוה אלה תְּקִיל יֵיט ויֵיט ויתמר כימי מן מימר עבד יהוה בן
שלמה ירחמו יהוה אמן:

אלהי מן לא לו לא¹ אם ולא אב • והוא לכל הבשר אב • ובדילה השכין
הכרובים ולחט² החרב • ליסרות נפשו ובו יתקלץ:

אלהי מן לית אתחוי³ בָּתו בעלמה • והֵה איש צדיק ותמים הלך לפני יהוה •
ונח מצא חן בעיני יהוה • טובי הקרובים וטוב דשחר וקרץ:

אלהי מן אמלל במחזה • אשר מחזה שדי יחזה • וקרא שם המקום ההוא יהוה
יחזה • ונברכו בו כל גוי הארץ:

אלהי מן בארץ הקדושה אתנור • וממנה ימין ושמאל לא צא ולא סר • נר
בארץ הזאת ואהיה לך מגן ועזר • ואברכך ובברכה תתפרץ:

אלהי מן דאמר לבניו הקבצו • ושמעו ואל תערצו • קומה יהוה ויפוצו •
ונדחיכו יקבץ⁴:

אלהי מן בגדיו באהב מרו אפשיט • ולכל הארצות השביר ועביט • ויוסף הוא
השליט • והוא המשביר לכל עם הארץ:

אלהי מן הסתיר פניו כי ירא מהביט • אל האלהים וראה בעין הקשט • ותמונת
יהוה יביט • דלית לו גבול ולא קץ:

אלהי מן דשׁוֹי בעמלו המרצי • מן חלקי יהוה שבעה וחצי ואחד וחצי •
פעל ידו תרצי • ומתני קמיו מחץ:

אלהי מן אמשח בשמן • המשחה ולבש מעיל ואפֹד וחשן • ונשיא נשיאי הַלִּים
אלעזר בן אהרן הכהן • דלבו⁵ באורים והתמים מנצנץ:

אלהי הפוקיד על משכן יהוה הממן • דמצא בעיני יהוה חן • ומשמרתו⁶ ביד
איתמר בן אהרן הכהן • בכל רמש וקרץ:

אלהי הקנאה דקנא לֹאֵל קעים • ונתן לו ברית שלם • והיתה לו ולזרעו אחריו
ברית כהנת עולם • תחת אשר קנא לאלהי השמים והארץ:

אלהי תלמוד דמע כל קרקד • דאפשט עליו מן זכותו בגד • ולפני אלעזר
הכהן יעמר • ולשבעה גוים לחם ולחץ⁷:

אלהי מי אחס⁸ עמה על מי אור פניו דנע • וקם את הארץ הכשרנה • זולתי f. 82
כלב בן יפנה הוא יראנה • ולו אתן את הארץ:

ברכת אהלִין תקום לך ולכל עמך • ובמיני הברכות יברכך ולך יסמך • יצֹה
יהוה אתך את הברכה באסימך • ובכל משלח ידיך ובברכך בארץ:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן בן עליו עוד לו עוד ירחמו יהוה אמן:

נעבר בפתח שער המדע • ונפתח פתח ונדרש: זכרון שם יי ה' וי' מחיי

¹ O I, 2 om.

² O 2 ולהט.

³ O I, 2 אתחוי.

⁴ O 2 יקבצו.

⁵ L 3 דבו.

⁶ O I, L 3, 4 חס.

⁷ O 2 וחלץ.

⁸ O I, L 3 אחץ.

צלות יום חדש הראישון צפרה אן אתא בשבת:¹

חילה דנשא מיתובית אברהם זכאה • אבי הנאמנים: ועתד מן חלציו נבינו O 2, f. 75^b
 משה • *דידעהו יהוה פנים אל פנים:² וצוהו אן יצוה עמו ישראל • בממר
 אהלן העדנים:

جوابه ויהי אברם בן תשעים ותשע שנים וגו'

ויתמר יתהלל ותמא ויתמר דראן טבה דמיטב ומרקה הבו

תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב וגו'³

f. 77 ויתמר יתהלל ותמא ודראן אלה רב ומרקה אתהו עבודה

ואלהים קמאה וישתבח:

לאלהון נברך דו בעל התקומה • מלך על כל מלך: מלוך קדמה וימה •

התשבחן לו נערך: ונשלם על הדמע:

הנביא הכבד: בן עמרם ויוכבד: אשר כתב בכתבו הכבד: ויוסף הורד

מצרימה:

جوابه من المقطفين ويكناهاو فوطيفر سרים פרעה וגו'

f. 78^b ויתמר תורה צוה לנו ותמא וקרזנא תלאת ויתהלל ותמא ודראן סיאנים ומרקה

אלהים קעימה ואלהים יחידאי ויתמר ישתבח מן قول * الامام مرجان⁴

الدنقي رصون الله عليه

עני הדרושים: בגדלו בחר עמו ישראל • ושמן מכל העמים קדישים:

ואפרש לון שבים ומועדים • גלגיון מתפרשים: מן כלילון דן ירחה קדמה •

דבו צאו ממצרים חמישים: על יד הנבי הנאמן • דמע בני שם:

הוא משה בן עמרם נביכם • השליח הסגיל: דביאר בקדש ספרכם • כתבו

הגדיל⁵: החדש הזה לכם ראש החדשים:

רב אלה ותמא וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף:

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה וגו'

⁶ ישתבח עבוד סימניה ופליאתה ויתרבי אלה אלהיה:

f. 81 ויתמר קרזנא תלאת חפיי ויתהלל תפיל ודראן חילה רמה שמע בקלן ומרקה

אלהים אל עליון והא מלך רחמן חפיי ויפול الامא ישתבח:

תהותה הסאה • והתהבים יתחנו: טובינו אן נעמד • פני יהוה אלהינו:

جوابه دلעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו תפיל

¹ O 1, O 2, f. 74^b, L 3, f. 58, L 4, f. 65^b, beginning as above, p. 125, to the second
 ישתבח, which is as given here. ² O 1 הנאמנים. ³ With the Qataf as above,

p. 125. ⁴ O 2 אבסכיה, O 1 والد كاتبة. ⁵ O 2, L 4 הסגיל (from the line

above). ⁶ Said at intervals in the reading.

רב אלה ותמא וכי בשם וישרו הקטף

באו ורשו את הארץ ונ"

f. 73^b ויתמר כרונה שלשה ויתהלל תְּקִיל וברוך אלהינו ויהיה אלה חָפִיף ונברך והמוסף בה כמה מתקדם רמשה ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר חָפִיף ונרבי כתבה קדישה ונשׁוֹי כהלן כלה ושבתו העדה ודראן מברכו ומרקה אלהים רחמנה ואחד הוא יהוה הנכבד חָפִיף וישתבח:
הנאדרי בקדש: בגדלו הציל אבהתן ממצרים • במופתים ששה וחמש: בזה חדש הראישון • דגלניו אתפרש: על יד הנבי הנאמן • דלערפלה נגש:
טובך תתפלל בתפלותו: להתמיד ביחראותו: דצמת בחכמתו: בין חירח והשמש:

f. 74 רב אלה ותמא ויתמר כי בשם ויתרבי כלה ויצאו בה שני מכתבים | וילבו קטף הזכאים וכי בשם ושוב מחרון אפך ושמע ישראל והמקרא על המכתבים ובראשי • ויתמר אתהו דברך עלמה כלָּה והסגודות שלשה
אלוה החדש הזה לכם ראש החדשים ראישון הוא לכם לחדשי השנה:
تكرر مرتين

والتالّة בריך ומברך עלינן ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה זאת החדש בחדשו לחדשי השנה:

ויתמר יהוה אֵל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתיכון ויתמר:

¹ אה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן בטובך רבה אחס עלינן ברחמיך עד לא ניבד הנהר לדכרון רחמיך • באריה דכל עלמה אתרחם עלינן ברתותך עמי לחצן ולא תעביר על עקתה אבהן ובנים מתחנן למלכותך מרי לא תיפך אפִּיך מנן לית בן נקום בגֵּאִיך אלא הך דת אלוף אה רחמנה² . . .
לדכרון רחמיך:

ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אֵל רחום וחנון ויתמר אדיק עלינן מרן כלָּה ומרי בעמל תלתי שלמיה وهي الي الامام מרקה רצון ונ"³

יתהלל אלהינו יהוה אֵל רחום וחנון ארך אפִּים ורב חסד ואמת:

וילבו וינחו בני ישראל מן העבדה ותמא ויתמר אתי בשלם כלָּה וופה החדש הזה לכם ותמא וקרזנה תלאתֵּה פּוּק וּתְחַת ולעלם תסתגר ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال عادة آمن:

وكانو في سابق الزمان بعدما يختتمو الصلاة يقرأون من بראשית אל אל לבו لانهم كانوا يقسمو التوراة القديسة علي ايام الشهر وكل راس⁴ شهر يختتمو التوراة مرة واحدة والله اعلم

¹ O 2 does not give this in full.
follows (in L 4) as on p. 14 sq.

² As before.

³ The prayer then

⁴ L 4 om.

הָאֵל אתה יהוה¹ • צִיִּיתָנוּ בתורה • נקריב קרבנים² • בראשי חדשים:
 ובראשי חדשיכם • תקריבו עליה ליהוה • צלותינו קרבנינו • ברחמיך קבלנו:
 זה בפנותה • הסירה מעלינו • זכור לנו ברית • אברהם ויצחק ויעקב:
 הִי אתה לעולם • ואין אלהים עִמָּךְ • חיי נפשותינו • במקרא שמך:
 מֶרֶם הכל אתה • ואחר הכל אתה • טהרנו מכל טמא • ושוב עלינו:
 יהוה אלהינו • יהוה אחד • יהוה הוא האלהים • אין עוד מלבדו:
 כִּי יֵדִין יהוה³ עמו • ועל עבדיו יתנחם • כי יראה כי אולת יד • ואפס
 עצור ועזוב:

לִישׁוּעַתְךָ קוֹיִתִּי • יהוה אלהים⁴ • לנו מן פנותה הושיט • וקבל שובתינו:
 מִי נֹוִי גדול אשר לו • אלהים קרובים אליו • כִּיהוה אלהינו • בכל קראנו אליו:
 בֹּרָא תהלת • עשה פליה • נאמן בך • ובמשה נביך⁵:
 סִלַּח לנו מרי • | ולאבותינו בחסדיך • מכל אשר חטינו • ושגגנו ופשענו:
 על פתח רחמיך • יהוה עמִדְנו • בזה ראש החדש • בריך ומברך עלינו:
 כִּרְד אתה יהוה • חשבנך חכמנו • נדע ממנו • צדיק החדשים:
 צִמְתָּנוּ יהוה • במקדשך הקדש • כצמות הירח * והשמש • בזה⁶ ראש החדש:
 קוּמָה יהוה • אתנו על דתך • דת אדונך משה • שליחך וכן ביתך:
 רֵאוּ עֵתָה • כי אני אני הוא • ואין אלהים עמִדִּי • אני אמית ואחיי:
 שִׁמְעֵנָה נקאתינו • וקבל צלותינו • ושים לנו שלום • ואבד שנאינו:
 תַּמִּים פעלו • תמיד נסיד לו • סהרה קשיטה • לית אלה אלא אחד:
 לית אלה אלא אחד:

וישתבח:

בגדלו יצליח עובדך • וינפֹשׁ לך מכל ארצמה: ויחילך וימלא ירך • וישׁוֹי לך
 שרכה ושלמה: וישיב עליך מן ברכת נביך ומלמדך • ויזכר לך קיאמה:
 ולקול צבעך ישמע: בקדוש מה ביר בתורה התמימה: ובראשי חדשיכם:
 תקריבו עליה ליהוה:

جواباً פרים בני בקר שנים וגו'

ويتم تורה وكرزۃ ثلاث وיהوہ آله رחوم وحنون ودرآن حילה رמה שמע
 בקلן ومركه الهام آله علىون وهآ ملك رحمن ويشتבח:
 בגדלו בחרך אה ישראל • ותלא מעליך רגזה: והצילך ממצרים במופתים •
 ואלבישך נזר עזה: על יד הנבי⁷ הנאמן • דחכם השם וקעם על רזה:
 הוא משה השליח שליח עלמה⁸ ואחרית: דפקר במכסות נפשות תקח
 וממחרית: והיה לכם למשמרת: עד ארבעה עשר יום לחדש הזה:

¹ L3, 4, Cr18 om. ² "נינו Cr18. ³ O2, L3, 4 om. ⁴ אלהינו Cr18.
⁵ L3 עבדך. ⁶ O2 והחרש בואת. ⁷ L3 om. ⁸ עליו L3.

f. 68^b ויתמר תורה צוה לנו וקרנא תלאת ויהוה אל רחום וחנן ודרן אלה רב ולית
בדתה ומרקה אתהו עבודה דעלמה וטובינן ואלהים קמאה וישתבח:
בגדלו שם לישראל במקדום זה החדש זהו ואשמחו: והצילון ממצרים
ברגש במופתים אחד עשר אמלאו: על יד מי לערפלה נגש דשם לון על
ידו פצו וארצו:

הו משה בן עמרם נביכם: דפקד בעשור לחדש במכסות נפשותיכם:
שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם: מן הכשבים ומן העזים תקחו:
רב אלה ותמא וכי בשם ותמא וישרו הקטף
והקטיר הכהן את אזכרתה ונו"

f. 69 ויתמר תורה ותמא וקרנא תלאת ויהוה אל רחום וחנן ויתמר דראן
סיאנים ומרקה אלהים קעימה ואלהים יחידאי וישתבח:
תהי על חטאו כד יתוב ויעזר ליד מרה: כי בעלמה יסלח לה ובאחרית
יוקרה:

רב אלה ותמא וכי בשם וישרו אלקטף:
ראישונה יסעו ויכהן אלעזר ונו"

f. 70 ויתמר יתהלל ויבית דראן ויבית מרקה לאדונן מהמן החדול פינחס
רסון יהוה עליו אמין והם כמה תרי

כי בשם יהוה נקרא¹ ונאמר ברוך אתה יהוה אלהינו אשר בחרת לנו
על יד אדונן משה נבינו ובראשי חדשים אסגלחנו בחשבן צדיק צויתנו
בהם נקריב עלה לך² פרים ואילים וכבשים ומנחתם ונסכיהם ושעירי
עזים לחטאת זה ברחותה³ ובזאת הימים צלותינו ומקרתינו ותפלותינו תחת
קרבתנו בזאת פנותה הארורה הסירה מעלינו והשיב רצונך קרוב אלינו
אמן אהיה אשר אהיה ברחמיך וחסדיך ובעמל הזכאים עבדיך אברהם
ויצחק ויעקב ויוסף ואדונן משה נבינו ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס
ויהושע וכלב והמלאכים הקדושים והשבעים הזקנים וקדוש הרגריזים בית
אל שלמך עליהם כלם * ברוך יהוה⁴ יהוה אלהינו יהוה אחד ישתבח
אלהים לית אלה אלא אחד:

יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנן סלח לעמך ישראל הסגודים להרגריזים
אשר פדית יהוה: לית אלה אלא אחד:

אל שדי נראה לאבינו הרעי יעקב אשר אמר האלהים הרעי:
בריתך יהוה אלהינו וזכור לנו והשיב רצונך⁵ קרוב אלינו:
גדול⁶ אתה יהוה ירך לא תקצר גדול הגדולים יכל על כל מה דו בעי:
דבר יהוה אל משה חקים ומשפטים צדיקים כלם טובי שמוריון:

¹ L4 אקרא. ² Cr 18, f. 86^b om. ³ L3 ברוחה, and so often. ⁴ L3,
O2 om. ⁵ O2 ברצונך. ⁶ O2 ins. יהוה.

¹צלות יום חדש הראישון צפרה • שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך כמה אתקדם רמשה וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף ברית וזכרון ושמש ויוסף וראישון ומופתים ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתנד ואתהו אלהינו ²خفيف ויתמר ישתבח:

חילה³ דבחר אדם • מכל הברוים: ובחר מן זרעו ישראל • סגולי העמים והגוים: ואפרש לון מועדים⁴ * ורישי ירחים⁵ • קדשיון גלוים: מן כלילון דן ירחה קדמה • דאפרש⁶ על יד איש האלהים: הו משה דמע כל הבשר: דאנדה לן קדש כל ספר: ומן כליל מה בו ביאר: ויטע יהוה אלהים: ⁷جواب גן בעדן מקדם וגו'

ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנן ⁸وسط ויתמר דראן ממנה O 2, f. 62^b דכלה ומרקה אתהו אלהנן והב לן משבחה וישתבח:

חילה דנשא מיתובית יעקב זכאה • וזה מן תמימות פעליו: דדמך וחזה סלם • קעם על רגליו: וכבודה רבה • יהוה נצב עליו: זה וזה סימתו: ושרירותו וזכותו: אתפרסת⁷ על דגליו: ⁸جواب וישא יעקב רגליו וגו'

ויתמר תורה צוה לנו ⁹وتمامه وكرزنا שלשה ויהוה אל רחום וחנן ודראן טבה f. 64^b דמיטב ומרקה הבו תשבחתה ואתהו רחמנה וישתבח דשמה אל אמונה: חילה דאסגיל ואפרש עמו ישראל • והצילון מיד מי לון שנא: על יד נבי נאמן צדיק • דנורו עלינן דנע: הו משה בן עמרם הדמע • בחר כל אנשים: דביר בתורה התמימה • במלים מתקדשים: החדש הזה לכם • ראש החדשים: ראישון הו לכם • לחדשי השנה: רב אלה ¹⁰وتمامه וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף: ויוסף היה במצרים וגו'

ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנן ודראן לחילה חיולה ומרקה f. 67 אלהים אלהינו ועבודה דעלמה בכל עת תשתבח וישתבח: לאלהון נברך דו מרון דחייה • דפקרן על יד משה נטר עסרתי מליה: ¹¹جواب יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים וגו'

¹ O 2, f. 60^b, L3, f. 29, L4, f. 55^b. ² On Sabbath ¹²نغم عسقلاني وسط

³ Sabbath, L3, O 2 בגדלו. ⁴ Sabbath ומי" שבתות. ⁵ Sabbath om. ⁶ After-wards דאחפ"ס. ⁷ L3 אתפרסת.

f. 56^b ויסקו מן הטבעת לנו בשעבוד אִבִּי נִדְהָוִי וִיִּתְמַר אֲתָהּ כְּתִבָּה רִבָּה
דֹּאֲתִינָן נִסְגֵּד קִמִּיד כֹּלָה וּמִן נִשְׁדִּי כֹהֲלָן הַמֵּאָה וִיִּתְמַר הָא כְּתִיב (ז to א')
וִיִּתְמַר אֲהֵנוּ כְּתִבָּה רִבָּה דְּכָל זְכוּתָה קִשְׁטָה וְתָמָה וְיִלְבּוּ קִבְּלוּ הַתְּלָת פְּסוּל
וְכִי בִשְׁם וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְהַמְקֵרָא עַל הַמְּכַתְּבִים וְאֵל אֲהֵרִן¹ וְיִטְרָקוּ² עַלִּי כָל
פְּסֵל מִנָּהּ וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם וְתָמָה וְבַעֲדָה יִקְרְאוּ וּבִרְאִשֵׁי * בְּרִיד וּמִבְּרִיד
עַלִּינָן³ וִיִּתְמַר אֲתָהּ דְּבִרִּיד עַלְמָה כֹּלָה⁴ וְהַסְנוּדוֹת שְׁלֹשָׁה:

f. 58 הַחֲדָשׁ הַזֶּה לָכֵם רֹאשׁ הַחֲדָשִׁים רִאִישׁוֹן הוּא לָכֵם לַחֲדָשִׁי הַשְּׁנָה:

תִּכְרַר תְּלָת מֵרָא

וִיִּתְמַר יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן תְּקִיל וּמֵרֵן יִקְבַּל צְלוֹאֲתִיכֹן וִיִּתְמַר

קִטָּף הַזִּכָּאִים:

⁵ יִתְהַלֵּל אֱלֹהִים אֵין אֱלֹה אֶלָּא אֶחָד אֵין אֱלֹה אֶלָּא אֶחָד: יִתְהַלֵּל אֱלֹהִים אֵין
אֱלֹה אֶלָּא אֶחָד לִית אֱלֹה אֶלָּא אֶחָד:

כִּי בִשְׁם כֻּלָּהּ

אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה זְכוּר לְעַבְדִּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֲדִנִּי בְּעַמְלִם וּבְעַמְלֵי
מֹשֶׁה עַבְדְּךָ אֵל תִּפְּן אֵל קִשְׁהֵנוּ וְאֵל רִשְׁעֵנוּ וְאֵל חַטָּאוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ הַרְשָׁעִים
וְהַחַטָּאִים פְּנֵי גְדֻלָּךְ וְאַתָּה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן: לְטוֹב לָנוּ כֻּלָּהּ יִתְהַלֵּל וְתָמָה
וְהָאֱלֹהִים פֶּקֶד יִפְקֹד וְנָוִי

אֵה אֱלֹהֵיהֶם וְתָמָה⁶

⁷ אֲדַכִּירֵיכֶם לְטוֹב עַד לְעַלְמֵם זְכָאִי עַלְמָה אֲרִשִׁי זְכוּתָה אֲבָרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב
שְׂכֻנֵּי מַעֲרַת הַמְּכַבְּלָה דְּכָל צְלוֹת בְּשִׁמּוֹן מִתְקַבֵּלָה בְּזִכְרוֹנָם אֵה אֱלֹהֵיהֶם
וְתָמָה

וְבַעֲדָה יִקָּאֵל שְׁמַעוֹן וְחֲנִיּוֹ וְתָמָה וְיִתְהַלֵּל וְתָמָה * וְיִקָּאֵל כִּי בִשְׁם וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
וְצִדְנֵנוּ וְתוֹרָה צִדָּה לָנוּ וְיִתְהַלֵּל אֱלֹהִים יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפָּיִם וְרַב

חֶסֶד וְאִמְתָּ וְבַעֲדָה יִסְגְּדוּ וְיִקְוֹל הָאִמָּם אֶלִּי הַלְּמָעָה⁸ אֱלֹה יִקְבַּל מִנוּכֹן

גְּוֹאֵב אֲמֵן⁹:

וְבַעֲדָה חֲנִיּוֹם יוֹמָה מֵאָה שְׁנָה:

אֱלֹה לֹא יִקְטַע לִישְׁרָאֵל עֲדָה אֲמֵן

¹ O 2, Cr 12 give the sections in full. ² L 4, Cr 12 וְנִזְכְּרוּ. ³ Cr 12, O 2 om.

⁴ O 2 النصف الاول. ⁵ The remaining pieces are not in O 2. ⁶ And so after

each section. ⁷ Thus after the last section. ⁸ L 4 والفاة ויתהלל. ⁹ O 2 con-

cludes thus: ... ויִקְוֹל הָאִמָּם מֵאָה שְׁנָה בְּיוֹמֵיכֶם כֻּלְּכֶם יִסְגְּדוּ גְּוֹאֵב וּבְיוֹמֵךְ יִסְגְּדוּ וְבַעֲדָה

יִקְוֹל רִשׁ יִרְחֵל מִבְּרִיד עַלִּיכֶן גְּוֹאֵב וְעַלִּיךְ יִסְגְּדוּ יְהוָה לֹא יִכְרֹת לְיִשְׂרָאֵל אֲמִנּוֹת אֲמֵן:

יומי רחותה אחלת • והנפוש מן הזידיני: ובו הקיאמות אתקטרת • והוה ריש לכל שדכני: ובו חקת הפסח אתנטרת • על יד הנבי הכני: ובו רשו אבותינו • הארץ הקדושה ולון הניח: מכל איביהם וחנו • בבטח ורחותה עליון תפני: וכן יתעבד לוכון • אה קהל זימוני: ותירשו ארץ אבותיכון • כאשר בתחלה ותתחני: ותעבר עליך מועדיך • וכל טוב תהי קני: ותעבד עובדיך • כאשר צוך באלפני: ותזבחו את הפסח • בקדש כל מכוני: ומעל בתיכון יפסח • כל קצף וכל נגפני: ותנים יומה מן אלה • למון אנה מזדמני: באלה תונו במלא • ובלבך לא תזני: ולא תשנא את אחיך¹ בלבך • ולו לא תקניא: ולא תביש² מחשבך • ולא תהי לאלה סני: אולי ישוב עליך • ויעזר לך מה מנך אתפני: ותכפת איביך קדמיך • ותרכב כסא שלטני: ון והעמים יקראו ההרך • ועמד יזבחו הקרבני: אדני אה צדיק בישרך • לפללי עני: והשיב עמד לרצונך • ואנלי המשכני: ושוב מחרונך • ורחמני וחנני: ובורז יקום תהבה • ויומיו תעמי עיני • ותקום חקת כתבה • ותשרי בכל מכוני: ובשלשה ויוסף מלכה • ומשה דאמר אנני: ובאהרן ובניו ככה • ובקדוש שמו אל קני:

תנים יומה מן אלה • עבדכון יימר לוכון: שמעים את הדברים האלה • ישמר יהוה חיכון: ותפרו ותשרצו ותרבו • כדמות אבותיכון: ולרצון תשובו • ותהבה יקום בניכון: ונמנו כל הזידנים • דיקומו עליכון: ותשכבו נאמנים • לנו בתיכון: ומכל חלי ירפא • לכם אלהיכון: ורתות ורחמים ורפא • תשרי על רוחיכון: אהבי הקשטת אתם • יהוה יפרי פרותיכון: והרבבים יזרז במיזלותם • ויאמן יראתיכון: פחדכם ומראכם • יתן יהוה אלהיכון: לפני איביכם • אשר יקומו לפניכון: ואשר עבר בשלום מכם • מן סדר מאתיכון: מן שמרים ונוף כהנים • מן אבהן וילידיכון: רחמות יהוה תטלל • עליהם ויסלח להם איכון: אה סדר ישראל • רבי יעמר אתריכון: וישם לכם שלום • מנעריכון ועד זקניכון: ותונו במעלות כל מקום • ויעמר מקדשיכון: ואמור דן המימר • דרוש מן חסדיכון: תשימו לו טב מדבר • ולא תגעל נפשותיכון: דו שרת ארשיכון • ובניו שרתים לבניכון: מתפלל לאלה בעבוריכון • אן ירבי מספריכון: פינחס מזדעק שמו • מן נוף כהניכון: אלה יסלח לאשמו • ולא יכרת תולדותו מנוכון: ועל קוממת הדת יסעדכם • ולכם יכחשו דבביכון: והאדמה לא תשממכם • ויעמר אתריכון: וחתמת מימרי לכם • כן ירתי חיכון:

جوابه ويعبر יהוה وتعامه

ויחמר דראן מברכו וכי בשם ויתרבי כלְּהָ וقطف הטבעת שמש וראישון³:
ויעש אלהים את שני המאורות: ונו"

ואذا حکم راس السنة³ O 2 adds. ² O 2 אביש. ¹ O 2 זן; Lev. xix. 17.
السبت زاد في القطف مוסף השבת ונו"

ולל לל לללל וולללל: ובללל דללל לל פרלל: ימל קרמל צפונל וננלל:
 ובללל דללל ללללל בצדקולל: והלל קעמל אל מלל ונל נללל: ובלל מן
 דללל כמולל: ובל שמלל שנל אלללל: בלל יפנל פנול לנל: וישמע מנן כל
 צבע: וקרוב ינל מלללל: ויורו במללל תללל:

בללללל אלל רללל ורללל:

אללל אללל ובלל: צבעל עמך שמע: ורללל ורללל: ורללל לל ארללל:
 ואל תפן אל חלללל: אל יכלל קעללל: אלן כל אנן שחלל: וקנל רבול
 אללל: וסוברלל מללל: בלרע ובלללל: ואל סבול חללל: ורללל
 כללל: אל תלללל עמך ונלללל: בעלל קלללל: ורלל עמון ברללל: הרלל
 מלללל יללל: אלללל כללל אלללל: מן גברלל ורלללל: ואלללל עללל
 דבללל: ואללללל שמלל: ועד מלל אל מלל: רבול אלל הנקמל: בברללל
 דכרן: ושל דללל קוממל: ודכר דברך למשל: דמבלל וכל הלל שמע¹:
 ובלללל ברלללל ארלל: ופנולל² תצל מלללל: וקום מלללל הלל: נבלל
 אללל ללל: בעמל מן הזכלל אלללל: ופולל רלללל: ובלללל מן לל
 קעל כמל: קטף כל נללל: ובלללל ורללל שמו: יכלל קעללל:

אללל אלללל ואלללל: ופנלל בעל הללל: דלללל דקר: וקל לל קללל
 לל יכרלל: ורלל פרד בדרל: וללל בן הלל לל תבללל: דסלד אקרל חללל
 קללל ומלללל: בלסודלל לל תכרלל: על ארך ורלל הרנלללל: ברב תבללל
 ורלללל: ואללל לל דרגלל ורלל: ולל בול דכרללל: הל טובל למן שמל: ללן
 חלללל ורללל³: בו בלמנל ולל טב אנל: אל חכום הנסלללל: ימצל מלל
 צדקל: וטובול מוקרלל: וענל תפקח: ותנלל לל הבלללל: כל מלללל וללל
 למן הלל מן מללללל: שבלל יוסף ולל: הלללל דרך הלל[ר]לל: וחללל זאל
 מללל רבל: בלב הזכל שרלל: אקרל מן כללל: ועללל המועללל מלללל:
 ודרנל שרלל גדלל: והברלל עללל תל: ומל אשר חלל לללל: לל ישמל אן
 מללללל: ישמל אלל קללל לעלל: בלן קהל עברללל: הנלללל מן נול לל
 עלל: מן דרך הלללל: טובך אלל ומל אל שמור: שערול קללל כך מופעלל:
 לל עם נבל ולל ארור: ולל מענן ולל מללללל: אלל ימנכל על הללל: ותולל
 נולללל: לרללל מלללל ותללל: עלללל רללל ורלללל רללל: בלללל ובל פרל:
 ומן המלל מעל הלללל: ובלללל שמו דכרל: בלל ובל אבוללל הלללל:

חולל הרלללל הלל: גללל מל מלל: | מל עמד על רלל: יתקרל מן הנבללל:
 כל הלל תרלל הנפול: ופולל הללללל ורללללל: ובו הרללל ננול: ופנולל בו
 תפנל: ובו קל מללללל: ובל יקום בו שנל: רלללל הלל ללל לללללל: ובו
 ומנל ורלללל המועללל תבלל: ועללל בו אלללל: בלללל ורללל ארנל: ובו

f. 54

¹ שמל O 2.

² וננלל O 2.

³ O 2 in marg. خدم.

האדיקה: והפמים המררים • ינכרו טעם המים המתיקה: לא יכנע לבבם וערלים • כי חשבה בהם חזקה: טובך תצדק ותסים • באמת מה בידך בו דביקה: ובצדיקות מן לדתך יסיד • דכל ממלה צדיקה: אודי על זה מרך • אשר שמך לו חלקה: באימנות חמשת ספרך • ושפתך לא תשתקה: במימר מודאה מודאה על מתנך • אה מן מתנותך מספקה: ודבעי לבר מנך • בלש ולא שקח:

שמע מני אעיצך • עם יהוה דפני קעמו: לא תחשבני נאצך • ולא לך מן הוידמו: אבל מן מאהבותי בך • שמעתך דן הפתנמו: בחייך דכי מחשבך • והלבק באלהיך ורוממו: אולי יקבץ נדחך • בדור אחיך דאתרמו: בארץ אחרית כשמעך • ועמך בהגררזים יזדרמו: ותזבחז זביח צדק ויפסח • עליכון ותתעצמו: וזבחת את הפסח • ויומי רצונה תעמו: יפה לך תחכם ותודי • מרך הרחמן ותרומו: דמן בטובו לך יפדי • ומסעדך לשמר דתך וקוממו: לעיני סדר העמים • במעבד חקות דתך ותקומו: ולמשמרך מאלמים • וצדיקות מה בידך יעמו: וידעו כי יהוה אל[היך] עמך • ובבטול ינחמו: ויקנאו ממך ולא יכלו לשטמך • ובראותך יתחכמו: ולא יחמד איש את ארצך • ואת עמך במקומו: ולא יוכל דבב ינחצך • ותרד בבטח ושלמו: תמצא כל אשר לך תמים • מבית ומחוץ בתמימו: וחייך זאת אותות רמים • דכל העמים בך לא ידמו: ויכחשו איבך לך • ואת דבב לצלמו: ועל במתם תלך • ומן רעותך יסכמו: מודאה לאלה מודאה לאלה • דלית שם כשמו: דטבהתה גדלה • ולית מאום יפלא ממו: דביום נקם ישפט בישריו • בין שנאיך ורחמו: נקם ישיב לצריו • וכפר אדמת עמו:

יהוה הו האלהים מקבל הררשים: י"ה"ה"ה" מחיי כל הנפשים: י"ה"ה"ה" דשם עמו לו קדישים: | י"ה"ה"ה" דהציל לון מתחת יד קדישים: י"ה"ה"ה" f. 53 דשלח אדונן משה דמע בני שם: י"ה"ה"ה" דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים:

לרבה وتما

לאלה אשר בחר בכם: לאלה דשלח משה בסימניו לכם: לאלה אשר אבר לדבבכם: לאלה דפשר אתכם מן צרותיכם: לאלה אשר אפרש השמח בך ירחה עליכם: לאלה דאמר עליו ראישון הוא לכם: לנצע[י]ו כל קרביה ואממן עד לעלם:

האן הוא אחי הבית • שוי קבול השובה: ישר יקום עמי עד נכרת • מנן ערלת לבבה: ומן אלהנן נביע • בדכיות חשבה: ושנים שנים נשוי • ונכרז בשם בעלי המיתובה: בשם מן אתבשש במימרו • כי ערום אנכי ואחבה: ובשם מן אמר לו מרו • אעשה לך תיבה: ומן דאמר לו ואתה תבוא אל אבותיך בשלום • תקבר בש[יבה] טובה: ובמן אחרי אמו הוה נחום • ויקח את רבקה

f. 52¹ עליו עוד שבחו מן מימר אדוני וגבידי ומצנפת ראשי בעל המדע והחכמה
והבינה פרד זה זבן אבי הכהן פינחס בן סהב²] הכהן יצחק בן שלמה
הלוי בשכם יהוה יארך ביומי חייו ימים רבים אמן: אמן:

פתחו פממיכון ואמרו:	התשבחן לממן בגדלו:
יחדאי הצדיק בישרו:	דלאוי עלינן נהללו:
נצר חסד לאלפים:	לאהבו ושמור פסקולו:
חסדו וטובו עדפים:	הכל תחת קשט ממשלו:
סבול דלא מנכי:	ידע דבארע ² ואשר מעלו:
ברואה דקרא אנכי:	דעל הר סיני ירד נדלו:
נסתר לא יתכסי ממו:	והנסתרות פניו יתגלו:
יצורה ³ ברבותו ורוממו:	וכל בוראים פעלו:
חייה לו תמידה:	ולית לקמאותו חסולו:
קני קדוש רבותו כבדה:	ממן ברבותו וחילו:
בראשית ויום נקם ובה:	קוממות תחתית ומעלו:
שלם לנן ננוה:	ונלך בשבילו:
הכן כי טוב לנן:	נזין למשמע ממללו:
הך הזכאים ארשינן:	דשמרו חקו ולא חללו:
אנן אשר חשק בהם:	ובריתו עמון קטלו:

אתון בקשט בניהם • הדמו בון ולא תחללו: אה בחורי כל בוראיה • ערלת
הלב נמילו: עד תתורך לכם חייה • ותפרו ותרבו ותגדלו: טובי שמור התורה •
אגר טוב גמלו: משתמר מכל רע • ושבק לו כשלו: ויהי מן האבים • דאמיר
לן במלו: ומשלת בגוים רבים • ובך לא ימשלו:

והאמן ביהוה אלהיך • ויחשבה לך צדיקה: והדבק בו בכל כוחך • אגר טוב
מן חסדו תקח: למען תחיה וטוב לך • ונפוש באחריתך תשקח: בין ידי אל
מהללך • דמן חסד לך אשקה: ושלשלך מן נאמנים • אשר ריחותו בון חשקה:
ואפלאך⁴ בקדש כל אלפנים • דצמת כל מצות וחקה: תורה דלית כמות
תורה • כבדה צדיקה: בכל גויה אמרה • אן היא מן פם אלה מדקדקה: ומן
שומיה נעתת • ובה חכמה חזקה: רק אמרים אן מנן אתכסת • וזה מנן
עשקה: ובחזותי חזית • בכתבין מתשקח: כי התורה דבירן האמת • ודברה
וממללה מן פם אלה נפקה: וכתבון אמיר על ישראל • אן לון דרגים שחוקה:
ואן אנן הגוי הסגיל • מתבחרים מן כל העם דמתשקח: ואם עתה אנן לנן
נכרים • יראת על דתון אן ימחקה: כי העינים העורים • ינכרו נור שמש

¹ Not in L3, 4, Cf 12.

² O2 בסור.

³ Or ? יצובה.

⁴ ?leg. ואלפך.

אכרז בשם האלהים • הצדיק והישר: ואתפלל בזכאים מלזים • דגלגון יתר:
משם מי דאמר לו אלהים • ואתה את בריתי תשמר: ומי דאמר עליו בדיל
המשרוים¹ • וישב יצחק בנרר: ומי חזה המלאכים נעתים ועלזים² • ויקן
וידר נדר: ומי אחיו הוֹ לו שנואים • ושלשה חלמות פתר: ומי לבש המסוים •
דלפניו עבר: בהם צבעתך תהי משמעוים • בכל רמש וצלפר:
אלהי אלקר הכהנה • אהרן תלים משה: דשמש במשכנה • ואקטיר ריח
ניחח אשה: בו יצילך מן זידנה • ומכל דבב וקשה: ויבד מי לך סנא • ומן
פנותה לך ישיע: ויתן לך טב מתנתה • ומה אתון דרושי: וישם דרגיך
סקפנה • וארץ אבן[תיכון] * תונו ירושי³: ויחדש לך כל שדכנה • וכל שמח
וששי: ויטלל עליך מן מעונה • בברכות מתפרשי: ויהי עמך אל אמונה • בכל
אשר אתה עשה⁴:

אלהי אלעזר ואיתמר • דמיתוביתון שחוקה: ופינחם דלונים דקר • וברית
כהנתה לקח: בהם בריתון לך יזכר • ורחמיו עליך ידיקה: וירוח לך מכל
צלד • ויצילך מכל עקה: וירבי לך כל איקר • ויהי לך דבוקה: וימי חיך אמן
ישמר • ומרורך⁵ ימתיקה: ובטל רחמיו לך יכמר • ואוצרו בפניך יבקע: בעמל
אברהם ויצחק המתוקר • ויעקב דכף ירכו תקע: ויוסף דלחלמים פתר • ומשה
דנביותו⁶ צדיקה: ובקדוש שמו אל ישר • דבוקה פרוקה:

חדש הזה מה טוב • דו חדש הראישון: דבו עמה יקוֹ • בשמח וששון:
ובעשור מנה יסבו • מן עזיון וכבשון: עד אתם יקריבו • ויזכרו נפושון:
מידי שנאו ודכבו • דקשו נפושון: דרעות לישראל חשבו • והם שרו
במרטשון: אשול מן מן טובו • אן יעני מה תדרשון: חזה חדש ישיבו •
עליכון בשמח וששון: ותראו אמן בו • פצות ורוח מתחדשון: ותפרו ותשרצו
ותרבו • ודבביכון יתשון⁷: בעמל הזכאים דשׁוֹ • במכפלה ואתכנשון:
וביוסף ומשה אהבו • ובאהרן ובניו דאקדשון⁸: ובקדוש שמו ובטובו • מכל
עקה תתנפֿשון:

תנים יומה מימרי • מאה שנה לכהלכון: אה מן אנה שרי • ישמר יהוה
חייכון: ובשמח יתרי • תעשו מועדיכון: ובקדוש כל אתרי • תקריבו קרבניכון:
ואשול מכם אה סדרי • תפשטו עדר עבדכון: יצחק דמן כהנה אקרי • שמש
קדש ספריכון: ושימו ביניכון⁹ מדברי • בכל טוב בחייכון פני אדוני ונברי •
מכתב אבישע סמיכון: כי מדרשי מן מרי • יסני מספריכון: בעמל אברהם
ויצחק התרי¹⁰ • ויעקב אביכון: ויוסף ומשה העברי • והמשחים כהניכון: ובקדוש
שמו דבקדש נאדרי • יאריך ביומיכון: ותתמת מימרי • כן ירתי חייכון:

¹ O2 המשמחות. ² Cr12 ועלזים. ³ תירשי Cr12. ⁴ Cr12
ins. [א]א[לה]א[לא]א[חר]. ⁵ Cr12 ומרורך. ⁶ Cr12 דבביותך. ⁷ Cr12
ישימו. ⁸ Cr12 "תקע". ⁹ Cr12 בתוכן. ¹⁰ Cr12 אחרי.

מנה יראי: וכונן¹ אדם מן אדמה • בדמות מלאכיה²; ויפח באפיו נשמה •
למשמע ולראה: האן אלה לו דמה³ • דו אהיה אשר אהיה: נדכי לבה ופמה •
ונשבחו בחדי וזהי: ונתן לו רוממה • כי הוא האל הנורא⁴: מלוך מכה ורומה •
זכור ברית קמאי: שבחו 'ברחמ' אה עדת עבראי: לאלהה דעלמה • האלהים
הרעי: מנה נלבש ביגד אימה • ונימר בלבבים יראי: יהוה גבור במלחמה •
יהוה שמו י • ה • ו • ה:

* רבותה לה⁵

מן מיסון הלב נשבח • שם יהוה אל קעים: המיטב המרוח • התמיד⁶ עד
לעלם: וכיוור דחלתה נצבע • דו האל הרם: ונקרע בגד חובה • ונלבש בגד
צלם: ונדכי פמה ולבה • ונימר⁷ בקל רם: תשבחות לרבותה רבה • בכל
לילה ויומם: ונקטיר על המזבח • קטרת סמים וגם: נקטיר את חלבה • ועל
רגלינו נתקומם: ונהללו במאהבה • דו משים כל חרש ואלם: הידעיו מה
היה • ומה כדו ומה יהי לעלם: יהוה שמו ישתבח • וחילה יתרומם: דו
רחמנה טבה • דאמר חי אנכי לעלם:

והבו רבו לאלהינו • ותנו⁸ לו הגדלה: התמיד בעודנו • מלוך רוחי כלה:
צעור גויותינו • משול הממשלה: * לאוי ועבד עלינו • נלבש בגד דחלה⁹:
וארצה¹⁰ נקר על אפיו • וית לשונינו נשלח: בתשבחות אלהינו • יהוה בעל
היכולה: דנבא למשה נבינו • ולפדות ישראל אתו שלח: מן יד שנאו חידנו •
בפליאן וסימנים גדלה: בתנין ודם וצפרדעים כִּנּו • ובתי מצרים ממו מלא:
וכנים וערב אִזְמוֹנו • * ומקנה ושחין לון חלא: וברד והארבה אכל מזונו¹¹ •
ויהי חשך אפלה: ומות בכורי מן זנו • ותהי צעקה גדלה: לאוי¹¹ נשבח
רביאנו • בכל יומם ולילה: | ונימר כל ימי חיינו • רבותה לאלה: f. 51

יהוה הו האלהים • ירוש הירושים: י"ה"ה" דשלח אדונן משה דמע כל
אנשים: י"ה"ה" דהציל עמו מיד מי פניון כושים: י"ה"ה" דאסגלן בזבנים
קדשים: י"ה"ה" דשם זה חדש תרח השמח והששים: י"ה"ה" דאמר
חדש הזה לכם ראש חדשים:

לרבה ותמא

לאלה יכולה דיאנה: לאלה דשלח מימנה: לאלה דשם על ידו לישראל
פרקנה: לאלה דאושט על ידו קדש כל אלפנה: לאלה דאסגלן במשמר
שבחות ומועדים כשרנה: לאלה דשם חדש הזה גלגיו יתרנה: לאלה דאמר
ראישון הו לכם לחדשי השנה:

לנצחיו ותמא

¹ Cr 12 וכִּנּו. ² Cr 12, O 2 מלאי. ³ Cr 12 דמע. ⁴ Cr 12 הנראי. ⁵ O 2
om. ⁶ O 2 הדמע. ⁷ Cr 12 ונאמר. ⁸ O 2 ונתנו. ⁹ Cr 12 om. ¹⁰ O 2
ועל ארצה נקר דא Cr 12, ועל הארץ. ¹¹ O 2 לו.

וזה ראישון הו לבם • לחדשי השנה: יהיה עליך בריך • ויראתך יאמנה: ויקבל
נרריך • ונדבותיך דתתנה: בקדוש שמו הגדול • אל ישר אמונה:

* هذا البيت يقال اذا وافق السبت¹

תמטון באיקר וחסד • המועדים והשבים: וסגול זה המועד • דאתי ואתם
קרבים: אל זהותה ושלמותה • ותשיבו² בה ימים רבים: ותקריבו בחדו
ואשמחותה • מן העזים והכשבים: קרבן הפסח בריחותה • זבן מובא בין
הערכים: ויתקע שופר הנפוש • עם מחלות³ ותפלים: ולא יטרף הדרוש •
הפרוש הכפים: יומם ולילה בגללך • קרי לארך אפים: הן יעני לשיאלך •
ויפרשך על הפרשים והרכבים: מן סניה דאתגברו • וישליכם * על שדי⁴ צפים:
בעמל שנים גברו • אנון שנים אחים מתנבים:

רישי ירחיכון טבין • סדרה דאכה אתאסף: כל שנה בטובות רברבין • ואלה
ביומיכון⁵ יחף: ותעשו זאת הימים • ארבע עשר ותשקף: על המועד ואתם
שלומים • אמנים * מן הקצף⁶: ולכם ישע ויושיע • וירבי עליכון הזהב והכסף:
עד תוכלו לקוממות⁷ אימנות משה • בן עמרם הקטף: וכן ישמר חייכם • ויסף
עליכם⁸ אלף: ובטוב תעשו מועדיכם • המצות והקציר והאסף: בקדוש מן
דאמר ופסחתי עליכם • ולא יהיה בכם נגף:

תנים יומה מאה שנה • אימר לכהלכון: סיעתה המזדמנה • ישמר יהוה
חייכון: וכל שנה ואתם בטוב • וסדר קהליכון: הרחוק והקרוי • בכל אתריכון:
תתחף עליכון טבהתו • ויעלי לוכון המכון: וכל שנה במכתב אבישע • תצטמתו
קדש ספריכון: וישמר חיי סדרי • דאכה כהלכון: ואשול מן צדקת מרי •
יעמר אתריכון: וחתמת מימרי • כן ירתי חייכון:

جوابه ويعبر יהוה על פניו وتسام

⁹ עליו עוד שבחו מן מימר הזקן הטב פרד זבנו בעל החכמה והמדע והב[ינה]
הכהן סהבי יצחק בן הכהן שלמה הלוי בשכם ירחמו יהוה וישכן רוחו בנן
ערן אמן:

אשבח שם יהוה • אל שדי אל ראה:

יכולה קעימה • עבוד מה דו בעי:

צעור כל נשמה • במלת יהי ויהי:

חכומה עצומה • ידע כל כסוי:

קני * ארע ושומה¹⁰ • עלאי וארעי:

עבורה דעבר עלמה • וטלמם כל בוראי: מן עוף ורמש ובהמה • וכהלון

¹ L4 om. ² Cr12, ותשיבו O2, ותשובו. ³ O2 marg. מלחות. ⁴ O2
אל שרה. ⁵ L3, Cr12, בשנים. ⁶ O2, מכל קצף. ⁷ O2, למקוממיה. ⁸ L4
ins. ככם. ⁹ Cr12, p. 28. Not in L. ¹⁰ O2, ארעי ושומיה.

תשבחתה נשבח • לקדוש הקדושים: עבוד עלמה וכל רבה • מינים
f. 49 מתפרשים: | באשתתי יומיה • הו מתחדשים: בתקון חכמה ייה • ביכולה
מתעשים: וביום הרביעי מלא רקיעה • בכוכבים לבישים: נור צלם מן רמה
חיה • דאפרש לבני שם: באהלן עדניה • על יד דמע האנושים: דעל ידו
נפֿשון מן עקיה • מן בעלי הנפשות הקשים¹: ובתר זה אמר אלהיכם² • עני
הדרושים: החדש הזה לכם • ראש החדשים: יתקדש שמו דאפרש • לעולם
ויכבר:
רבותה לה:

תנו ברבואן • למי לו תשבחו: וצלואן ושיראן • ואפשטו אודאו: על מה
עשה עמכם • מן טובות אתפרחו: בימי מועדיכם • ורישי ירחיה דיבאו:
בשנה משתבים • * וזה דבתוכו שמעו: לכם מן הכשבים³ • ומן העזים תקחו:
והיה לכם למשמרת • עד ארבעה עשר ותזבחו: במכסות נפשות וממחרת •
הפסח תזבחו⁴ ותסעו: ישתבח דאפרש וקדש • ישראל וזרעו: בכל זבן
מתפרש • וזה הפסח⁵ פתחו: מנה והלאה נגש • ונקריב על מזבחו: עלת
תשבחן למי יתקדש • ויסתגר ויתעבד:

יהוה הו האלהים ירוש הירושים: י"ה ה"ה דאסגיל לבני שם: י"ה ה"ה
דאפרשון בזבנים קדישים: י"ה ה"ה דאמר החדש הזה לכם ראש החדשים:
תלו ידיכון ואמרו:

جوابه يستحب الهي وتامة لرבה وتامة

לאלה דשם עדתו על כל העמים עליונה: לאלה דאסגילן במועדים לון
נתינה: לאלה דחכמן רישי ירחיה⁶ בזבנה: לאלה דאמר על זה ראישון הו
לכם לחדשי השנה: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:
תלו ידיכון ואמרו:

جوابه يستحب الهي وتامة

כריתתה נכרז • ונדבר תלתה זכאים: כל מנון טהור הרז • וידיו בזכותה
מלאים: אברהם ארש זכותה • ונשיא נשיאים: ובנו דדרש עלתה • על דמע⁷
הנבעים: ויעקב הנדור • כליל המצחים⁸: * ויוסף הפתור⁹ • דערק מן הזנאים:
ואלהי נביה רבה משה • דמע הדמעים: ישמע קלן דצבעתכון • עם חדור
השעים: * בצדקתו אלה רחמן ורתאה¹⁰:

אלהי אהרן ובניו • ארשי הכהנה: בעמלן ישא פניו • אל עדתו ויחנה: ויתן
לון חן וחסד • ויסגי מניאנה: וישם יכולה ויסעד • על עשות מועדיה בעדנה:

¹ O 2 .הקדשים.
² O 2 .אליכם.
³ Cr 12 om.
⁴ O 2 .הפסחו.
⁵ Cr 12
ומי לחמיה O 2 .
⁶ Cr 12 .יריחה.
⁷ L 4 .קדש.
⁸ L 3 .המצחים.
⁹ O 2 .
¹⁰ L 4 om.
סח' יע'.

יומה דפסח אלה על העם • יומה דאתון מתקרין בה • דפסח אלה על בתיון •
ולא ייעל מחלה לגון:
כל בית דהה בארע מצרים • לא שיאר בה נפש בכור • אלא בכורי עבראי •
דפסח אלה על בתיון:
תנים יומה נימר כדו • קליצים באהן דכרנה • סגדים ומודים לאלה • יפרק
יתכון מן סניכון:

חפה החדש הזה לכם וְתָמָא וְכִרְזָנָא תְּלָתָא וּבַעֲדָא יִקָּא

תמים תהיה עם יהוה ונו"

f. 48 שלום יהוה וְתָמָא נביה רבה דעלמה נומיקה דעלמה שליחה דאלהים ספרון
דחייה לבש קרן עורה מהימן בית אלה עליו השלום לעלם ולא קם עוד נביא
בישראל כמשה כלל תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב נותינה אלהים
יתברך נברך יתה ולית כותה נשבח יתה דו רחמן נסגד קמיו דו רתאה ונדחל
מן שמה דו נצעיו ונזע מן אימתה וגדלה ונרקף מן דחלתה וחילה ונכפת מן
יכלת גבורתה ונימן בה ובאימנותה ובמשה נביה ובכתבה נתרחץ על יחידאותה
ונשמר שביו ומועדיו וגזירותה ופקודיו נשתעבד לה על עובדיו נודי לה על
רחמיו ועל חסדיו נרבי שמה דו רבה ונרומם יתה דו רמה וננציר לה דו נצוחה
ונסיד דו אחד • לית כותה לעלם תורה תמימה ברוך יהוה נותינה יתגלג נביה
רבה דקבלה ממעון קדשה יתברך אלה ולית כותה רבותה לה ברוך אלהינו
לעלם וברוך שמו לעלם אין כאל ישרון:

וְכִרְזָנָא תְּלָתָא חֲפִיף וִיתְהַלֵּל תְּקִיל וּבְרִיךְ אֱלֹהֵינוּ תְּקִיל וִיהוּה אֱלֹהֵ* כֻּלָּהּ

תְּקִיל שׁוּבָה¹ פִּיךְ וְתַחַת וְנִבְרַךְ וְהַמּוֹסֵף בַּה עַל זֶה הֵיטוֹב:

נברך ונהלל וְתָמָא ויבן נח מזבח וְתָמָא ויאמר יצחק אל אברהם אביו וְתָמָא
ויעש האותות לעיני העם וְתָמָא החדש הזה לכם ראש החדשים וְתָמָא והיה
לכם למשמרת עד ארבעה וְתָמָא בריך ומברך עלינו ובראשי וְתָמָא

ויתמר אלהי אברהם לך נברך ואז ישר תְּקִיל שׁוּבָה פִּיךְ וְתַחַת ויצא ארונן מכתב
הקדוש ועמו מכתב אחד וילבו יהוה נבור במלחמה יהוה שמו בְּרֵהַ עֲזִימ
אֲרִבַּע פְּסוּל וישרו המעלים מרכבת פרעה אֶלִי עֵנֶד וברב גִּאוֹנֶךְ יִבְדּוּהָ אֲלִיחָא
ויתפנו הכהנים אל הקהל במכתבים ויקדמו ינשקו המכתב בגדול החל
ובקטן כלה ויימרו לכהנים מאה שנה ביומיכון ויתמר פֶּסַח פֶּסַח פֶּסַח וְתַחַת
אֶלִי אִן יִסְלּוּ עַד יַעֲבֵר עִמָּךְ יְהוּה יִנּוּלוּ הַכֹּהֲנִים אֶל הַטִּבְעִית ויתחמו אז ישר
ויימר זֶקֶן² הכהנים ראשה תהללות ואחריתה תשלמית גִּוָּאָה גדול אלה
וְתָמָא ויתמר ניזל ויתהלל וְתָמָא ויתמר שבחו לא נדע בעלה יהוה ירחמו
אמן אמן:

¹ L4 وسط.

² L3 גדול.

י'צלות לילת חרש הראישון רמשה • שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח
רחמך וכי בשם וקצי הבריה וישרו הזקנים אלקטף שמש וראישון
ומופתים:

f. 46 ויזפו חרש הזה לכם וتمام וכרונה שלשה רומה ומכה ויעידו
 הזאת רומה ומכה ובתרם אתי על זה היתוב:
 ויעש האותות לעיני העם וגו' ³

אחי בשלם מועדה • דברנה דממן לעלם • לא מטלטל • כל דריה :
בארבע עשר יומין לירחה • אקבע ארשה דרחותה • והוה לילי קצף על סניו •
ואישר וזהו לרחמיו :

גלגלים רב רבים לאלה • האחת בפלגות ליליה • וקטל בכורי מצראי • ופלט בכורי עבראי ;

דיאן דראין אלהין • וקטל סנודיון אקרן • ואלף למחולה קמיו קרי • כתבין
דכתבין באדם :

הזוי במישרי⁶ ממרא • מבגלל זכותה דאברהם דרשה • למשה מיכל לבניו
פטיר • ברמשה בארע מצרים :

והָיוּ נִכְסִים וְדַבְחִים • בְּרִמְשָׁה וְאֹכְלִים וּמוֹדִים • וְאֵלֶּה אֲמַר דָּן מְרוּקָה • * דַּעְנוּלָה הוּ⁶ וְבֵר תּוֹרִיָּה;

זהו רבה דאתעבד • לנו בתי כל עבראי • צוקה וקצף דאתעבד • לנו בתי כל מצראי⁷ :

דחתם לא משתרי לעלם • אהן דהֹה בארע מצרים • הדם מתחזי על שקוף •
ואלה פסח על בתיו :

טרו דכרנה דמסרכון • לא תתנשון יתה לילה • דנפקו כל חילי יהוה • מן ארע
מצרים ביד רמה ;

¹ O 2, f. 37^b, L 3, L 4, f. 5^b, Cr 12. ² The ejaculations (ידה אל רחום ורחן) and the several sections (א to כ and ת) of אחי בשלם כושרה (as given below) are interspersed in the readings. ³ As above, thirty-one headings. ⁴ L 3

שנאי O₂⁷. רגלולח Cr₁₂, רגלולח L₃ O₂⁶. במי · שרי L₃ Cr₁₂ O₂⁵. ררווחח.

לנפשו יקח: לאוי עליכון עשותה • כמה היא מתעתקה: ודטרו זה שבתה
 דצמותה • תהי מיתוביתך שחוקה: דבו אתפוגנו אבותך • מן מצרים נפוקה:
 וכן יפוגנ מסיתך • במקרום לך פרוקה: ויסני יהוה פרותה • ורחמיו עליך
 ידיקה: ויסר מנך כל תועבה • ותהי מנך רחוקה: ויסלח לך כל חובה • ויצילך
 מכל עקה: ויבד דבביך ושנאיך • ויהיו מפניך ערוקה: וכל מן יתגבר עליך •
 וישם עליו תשניקה: וכל צרע וארצמים • מבינך ימחקה: ומרן יקבל צלותך •
 ובקבול תהי סלקה: ויעני לכל בעותך • וישמע לך כל צעקה: וישמע קלין
 דצבעתך • ויצדק עליך בצדקה: ולא יטרף ולא יטרד יתך • ויהי לך דבוקה:
 ויצליח את עבדך • ויטיבה בכל חלקה: בעמל אברהם ויצחק אבותיך • ומי
 כף ירכו תקע: ומי השת אדניו • הות לו חשקה: ומי אמר לעמו בלשנו •
 ורגליך לא בצָקָה: בהם נדרש אדון האדונים • דבוקה פרוקה: ונימר מרי קבל
 מן מסכנינים • בעים מנך צדקה¹:

יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד תלת
 ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב וחסד:
 الله لا يقطع ونو

² يشتم علي السبت الذي قبل حدث هرايشون من قول صدقة
 الحفتاوي³ رضي ونو

⁴ התמיד באלהותו • השופט אל אמונה: חילה דשם ישראל עדתו • על כל
 העמים עליונה: ואסגלון במשמר יום שבתה וקדישותו • דגלגיו יתרנה: טוביכון
 ישראל בו תשבתו • ותצלו ותקרו במקרת קדש כל אלפנה: טוביכון תטהרו מן
 פשעותו • אולי יסלח לוכון כל עונה: עד תקדמו על ריש ירחה קדמה
 ושמחותו • דו ראש חדשי השנה: ועל מועד הפסח דבו תזבחו קרבנות •
 ותתמלו בעדנה ועדנה: מרי לא ישמם מן מיכלותו • קדם הר הנחלה והשכינה:
 בעמל מי צעם וקעם ותנח צלותו • דאתפלל ואמר סלח נא: ועל חתמת
 שנאיך אמן ינדנד: ומן פנותה לך ירוח: ומיתוביתך בלעל יכבד: ויתן לך
 הארץ הטובה הזאת ומה לגוה: הארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד:
 עיני יהוה אלהיך בה: מראשית השנה ועד אחרית השנה:
 רב אלה ותמא

¹ Cr 27 omits thus far.² Cr 27, f. 17^b.³ O 2 הבהה.⁴ O 2 has the heading, but omits the piece.

בקדש כל ספרי: נבי אקים להם • מקרב אחיהם כמוך בדמע: וצלמו אלבשו:
 בזה אתקשט • ושימו לך מקלט • ובצדק תשפט: וביהוה אסתבק • ועל נסותו
 אתחבק • וחמץ וחזק: ואלה לא תתנשו: • ושובתך חדש • וחובך גרש • והטוב
 בקש: ומן מרד אדרש • אן ישוב לשש • עליך כאשר שש: על אבותך עת
 נפשו: • ואל תפן • אל זה זכן • ואל סגור דבבן: היום עליך • מה אליך • והם
 תכו לרגליך: ורתך יבלשו: • ונפשך שמר • אן לך תימר • אני מתי מספר:
 ודע כי כאשר • אבותך ייסר • יהוה לך מיסר: ולרבבות תנשו: • כל זה וחייד •
 קרוב לפניך • מתקשר על שובתך: אן שבת • ושמעת • ועשית: מה עליך
 אפרשו: • נדחך יקבץ • מכל פאת ארץ • ושנאך יפיץ: ותהבה יקום • בארשות
 אל רחום • ובקדש כל מקום: יכונן מקדשו: • ובמועדך תחחני • אה זימוני •
 ובשדכני: תעשו דן שבתה • דצמותה • דו בסור ופתח: למועדך דאתקשו:
 אתה בבסרן • לירח ניסן • ומועדך טבן: דבו קרבן • תקריב בחדבן • לאבותך
 דכרן: דמן פרעה אתנפשו: • | עליכון יעבר • בשמח יתר • ובקדש כל אתר:
 קרבנך תקריב • בחדש האביב • רצונך יישיב: ושופרך יקשו: • ותרומה תתן •
 ליהוה לכהן • ואלה יחן: עליכון בחסדו • ויחמלך בכבודו • בעמל משה עבדו:
 ונאמנו ואישו: • באחיו על לבך • אפרש שתי כפך • ואדרש מן רבך: ירחם
 ויחן • יצחק הכהן • אמור אהן: ממלה ומכנשו: • ואפשט עדרו • על קצרות
 מימרו • ובדעתך אסתרו: ועליו לא תקחו • ועליו שאיו • על מעט מדעו: כי
 מן אלה מדרשו: • אן יסני מספרך • וירבך ויפרך • ואתה תדרך: על במת
 דבבך • ואל רחותה יישבך • וסדר איבך: לך יכחשו: • מרן יקבל צלותך •
 ויעני בעותך • וישמע קלין דצבעתך: ואתך לא ינוף • ושיאלך לא יטרף • ולך
 לא ירף: וכל שנה תעשו: • לזה השבת • דגלגיו רבת • וישם לך תבת: תושין[ע]ך
 בחנה • מן מבול זבנה • ואל הר השכינה: אמן תירשו: • בעמל אדם • ונח
 התם • ואביך אברם: ויצחק נצירה • ויעקב נדורה • ויוסף פתורה: ומה אלה
 קדשו: • ובאהרן ובניו • ומי קנא לפניו • ובקדש אלפנה: וביושע וכלב • ובהרו
 הטב • ובשמו הרב: הנדרי בקדשו: • אשר אמר בכתבו: ונתנו איש כופר
 נפשו:

f. 35^b

عليه ايضاً ذكر اسطرله عفي عنه وگو

חברי אתיב קבלי • ואת אוניך פקח: למשמע דן ממללי • דלו הנפש חשקה:
 מוצאו מן לב מלי • ויהוה לו דבוקה: בתשבחן לו אשרי • למן עובדיו צדיקה: |
 לאוי עלי רוממות מרי • בכל עת ודקיקה: דברא אדם אבינו • ובארמה לו
 אשקה: ואתשלשל הזכאים ממנו • מן אחר אל אחר מעתקה: עד קם אדונן
 משה נבינו • דנביותו לעלם נומיקה: דאנדה לך תורה • למן דרוש ספקה:
 שמור חקותה וגזרה • דמנן דן החקה: צפי בקצת כי תשא • התרומה תשקה:
 טובי מי לה עשה • ולכהן יתנה והיד ינשקה: כי מי לה עשה אתה • כופר

f. 36

* ויתמר יהוה אלהינו יהוה אחד יתהלל אלהים: אין אלה אלא אחד: אין אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד אלהי השמים והארץ הים וכל אשר בהם הגדול וְתַמָּא וידבר הכהן ביצרו:¹

ויתמר קבול² מן מימר מתנה³ המצרי יסלחו מרי אמן:

מצח ועליו נזר • דן יומה דמי לו: נחל נפתח נעבר • בצבא צבא וחילו: דגל בתר דגל • ומנדילו יגדלו: ומן אכה ואזל • נפרש מה ישכילו: מן מובא זה הפתח • ודרך דרך ייעלו: ומן לו זה הפתח • לא ישכיל להשכילו: תרח פתח לעם ישראל • וישר לפעלו: פה לפאות דרכי האל • בנאות גאלו: בעובד סימניה • אגלת בגללו: על יד רום נבייה • ויהי כאשר כלו: שרא שרב ברב • בכל רכבו וחילו: ויעמד ויתיצב • בדרך לשמן לו: וקרוב לרך כוכב • קעם לקבלו: עד יכה אויב • ויהי שם ומשלו:⁴ | למביא תמחים • בכל שבוע f. 34^b ומן כלולו: בזה בא צפרדעים • ושרץ היאר ועלו: וניעל מזה למדבר • מה המימר בדילו: ונתנו איש כופר • נפשו לפם מה ביכלו: העשיר והדל אשו • וכספו במשקלו: מאת⁵ ידבנו לבו • ביצרו וממללו: תנגש לקדש • דיהוה אבדילו: מדבר חשבן קדש • וקשוריו לא יפלו: * כהנה רבה אשר • בחרו יהוה ואסגלו: אלה לחיים יעזר • ובטובו ובחסדו מגאלו:⁷ • וכל שנה בחדי וחיי • לישראל וקהלו: ישוב עליכון ואתם בשמחי • אה עם קדש וסגולו: סגול סדר צלותה • דאכה הקהלו: וישמר חיי צמיתה • דאזדמן בזאת הצלו: ומן יקבל צלואתכון • ולא ינוף לוכון שיאלו: ויעני בעואתכון • ויצליח לכם שבילו: וישמע קלין דצבעתכון • ומן אוצר טובו תיכלו: וטבים עליך כל השבים • מן דאכה * בזאת הצלו:⁸ • ומשלח בגוים רבים • ובך לא ימשלו: יתהלל אלהים וְתַמָּא

⁹ עליו עוד מרן מן מימר פרד זבנו אדוני סהבה הכהן יצחק בן שלמה הלוי יסלח לו אל רבי אמן:

עלי לאוי • ארבי • המתרבי: עבודי • במאודי • ולו אודי: בצפרו ורמשו: אל קעים • המתריאם • מברי העולם: אל קני • בלא שני • אמור אני אני: התמיד בישו: הגדול • לו אשול • בלב דחול: אהן יסעדני • וימטני • על מה אני: מבקשו: | דו אלה • בעל היכולה • שמעיו כל פללה: דלא יעזר f. 35 אדם • מן טובו וחנם • לעלם ואולם: ספרו שמשו: ואני שאל • מנך ישראל • טרם אמלל: מדעך אנדי • לבן ידי¹⁰ • ופה עמד עמדי: וגשו נא אל ויגשו: ומלי שמעו • ודעו ואתמחו • והועזר מכם צאו: ובעלי החכמה • שמורי תורת יהוה • יציתו למשמע: ומן אנה לא ימוש: ממלל מרי • למשה העברי •

¹ Cr 27 ויהוה אל רחום וחנן.
² Cr 27 מן.
³ O 2 omits.
⁴ O 2 ins.
⁵ O 2 מאד [= מר].
⁶ O 2 לו.
⁷ Cr 27 omits.
⁸ Cr 27 בצלו.
⁹ Cr 27 omits this piece.
¹⁰ O 2 ידי.

מאכל כלום דבש • ותרומה וזכרונם: ובו כופר לנפש • ומסב מסבת מן
הכהנים: טובך מה בידך תתפש • ואל תפן לרבות הזדונים: כי לא כצורנו
צורם • ולו הוו שלטנים: השמר לך מן שקרם • סימן העינים: ולא חכמו
וישכילו הקשט • ולא ידעו דעת עליונים: לך ואעיצך מה בו תתפליט • בעולמך
השנים: רק שמעתי עליך • לא תרצי משמע דברי הנבונים: והדעת הנתן
אליך • ואתם לה טמונים: ואני ירא ממה עמי • מן מריך וערפך דמשנים:
ואנכי הלך לעמי • ועמון יהי הזימונים: והצוה אתכם מצוה • לא תונו ממנה
מפנים: הדבקו בקדש כל כתבה • והיו בו מתבוננים: כי התורה חכמתכם
ובינתכם • לעיני כל הכרנים: ולא רחוקה היא מכם • רק בין הלשן והשנים:
וענות הנפש כי טובה • ואלה יאהב הענים: וישנא מן נפשו רבה • ולא ייטיב
לו העקבנים: ואהבת לרעך כמוך • יאהבך אדון האדונים: ושמרת ככל אשר
f. 33^b יורוך • הלויים הזקנים: | ובשביך ומועדיך התחני: ולא תקרב הזנים: ועזב
הרכילה ומיני התלנות והעונים: ובשלם על משה • דכו הענינים: ויראתו יהוה
לא תתנשי • בכל העדנים: כי היום נראה אליכם • אלהיכם סקפן הסקפנים:
יהיה מברך עליכם • ותונו שוים ומתענים: אמרו אהיה אשר אהיה • רוח
לעבדיך האביונים: ועדתך לא תהיה • כצאן בלא קנים: אהיה אשר אהיה
דאתה • מקלט המסכנים: רוח לנו עתה • ורבי לנו המתנים: ואנציר יציר
עמך • ויונו כהלון כנים: ולא תרחק אתם ממך • ויהיו בך מאמנים: ויחתמו
הצללות בפחד • ולמימר הזה ענים: כהלון פם אחד • וזכרתי להם ברית
ראשנים:

והסגדות ששה:

הראישונה: וזכרתי להם ברית ראישונים: אשר הוצאתי אתם מארץ
מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יהוה¹:

תתני פעמים:

השלישית: אלה החקים והמשפטים והתורות² אשר נתן יהוה בינו ובין בני
ישראל בהר סיני ביד משה:
הרבעית: יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך ישא יהוה פניו
אליך וישם לך שלום:

החמישית: אדני יהוה אן ראית ברב גדול חסדך מרי בעטל הנבי הצדיק
f. 34 הנאמן משה עבדך ובכהנת | שמישי משכן קדשך אחרן ולעזר ואיתמר ופינחס
ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב בעמלם סלח נא לעון העם הזה וְתַמַּע
הששית: אדני יהוה אן ראית ברב גדל חסדך וזכור לנו תפלות אדונך משה
נביך: וְתַמַּע

¹ Cr 27 omits thus far.

² O 2 והדורות.

f. 32 יתמר יהוה אלה רחמן ורתאה ¹ وتمام ויסקו מן הטבעת וילבו כאמנות והמקרא על המכתב דבר אל אהרן² ויתמר מן אתהו דבריד³ עלמה * النصف الثاني⁴ ובתרה יתמר דכור מן מימר עבד אלה בן שלמה יסלח לו יהוה אמן:

יום שבתה דצמותה • אתא בשלם יחלף: לחצה ברוח • הך נשר ירהף: הך ים במעבר • והאן עוף יעפף: ומנה יצא יצא • ובפיו עלי טרף: והדרוש לאל עליון • יעשה לו כנף: עד ישיג מנחו • ויושב⁴ הך עטף: וירא בראותה • מה טעמו כצפ: חית בדבש • ויילף וילף: באלפן קשטה קמיו • אשר בחר בו קטף: כל הנשמות • ולמשמרו אלף: שלום יהוה על משה • דביר לנן ואלף: כי תשא את ראש בני¹ ישראל • ולא יהיה בהם ננף: לגוף ארבע אקרים • מן לנן⁶ בון אסקף: זכרון ופקד ותרומה • ולקחת את כסף: צמות בחר בדור • אחד לחברה נכסף: הך השמש והירח • בכל ירח וירף: דן מן וילך • הך ברקיע יעדף: עדתך לחנותך⁶ ישוב • ובמנדל יתאסף: ולמפוק⁷ השנים תסב מסבתה • מאשר הונף: במיתובית כהנתה רבתה • תטפי לכל שרף: | בסרן f. 32^b במועד יהוה⁸ • תצא בעת עדף: במלאת ידו ודעתו • שני פעמים נורא שלף: וזה בסרן בהפסח • ופסחתי עליכם¹ ולא יהיה ננף: תמטי יתה באיקר • ותאמן מכל קצף: יהוה * אלהי אבותיכם⁹ • אמן אמן יסף: עליכם ככם • אלף אלף: אמרו אהיה אשר אהיה • אן ראיף השקף: ממעון קדשך • ולנן לא תרף: אהיה אשר אהיה • שיאלן לא תנוף: כפת חילי שנאין • ודבבין בחיל תקף: מפוק: שביכון טבין מן אלה • אימר לוכון תנים: יומה מאה שנה • ואתם אמנים: ותעשו זה שבתה¹⁰ • בשמח ושרכנים: בעמל הנבי משה • דמע הנאמנים: וכן ישמר חייכם כלכם • האבות והבנים: ומאה שנה תעזרו לדן יומה • בשדך וששונים: חתמו צלותיכון • ואמרו בדכיות לשונים: כהלכון פם אחד • וזכרתי להם ברית ראישונים:

¹¹ והסגדות ששה: עליו עוד דכור מן מימר אדוני וגברי ומצנפת ראשי בעל המדע¹² והחכמה והבינה פרד זה זבן אבי הכהן פינחס בן דידי הכהן יצחק בן שלמה הלוי בשכם יהוה יארך בימי חי אמן:

יום שבתה דצמותה • אתא¹³ בשלם ושרכנים: באיקר וחסד וזהותה • כבדים לא מתמאנים: | גר מאשר יגיד • לעת זבח הקרבנים: בשמח מתנור מאפיד • f. 33 בזימון אחים שנים: אהרן במשה פגש • מבתר פרקן ששים שנים: ויט אליו ויגש • ופניו עבד הסמנים: על כן הוה דכרן מפרש • בין עדת הזמונים: ובו

¹ Cr 27 om. ² O 2 דבריד. ³ כלף Cr 27. ⁴ וישוב Cr 27. ⁵ לן, O 2. ⁶ אלהיכם Cr 27. ⁷ קששה Cr 27. ⁸ ועל מ' Cr 27, ול מ' O 2. ⁹ לחזוהו Cr 27. ¹⁰ דצמותה Cr 27 ins. ¹¹ Cr 27 omits from here. ¹² O 2 המדה. ¹³ O 2 אתה.

נחדש מימרי חדש • לבאשותן סמן: ונימר אה מרן צדק • והוי עמן עמן:
 אהיה אשר אהיה • לא תיפך אפיך ממך: אהיה בחרב חרונוך • לא תשפך את
 דמן: אהיה צדק וחלי • למרירות¹ פמן: אהיה המטיר עלינו • מטר רחמיך
 ורחמן: אהיה הך מה המטירה • על אבותינו המן: אהיה עבד עמן הטוב • כי
 את לטובה מזמן: אהיה אלית נשאלך • מרן ואלא למן: אהיה אשר אהיה •
 מן לנן לפניך מן: לית לן² לאהן ניפך אפינן • אלא לירך דת רחמן:
 נחתם המימר • בזאת שירתה: במקרא לאלהים • ונקום בנצירותה: ונימר
 אה מרן אה מרן • אה בריו כל בריתה: אה מרן אה מרן • שמע צעקותה:
 אדני ארצי עלינו: והסיר את פנותה: אדני ברכנו • ואתלי קללותה: אדני
 דבר כהנה רבה פינחס • בטב דכרנותה: אדני אשכן בנו³ • במיסון גנתה:
 אדני טלל עלינו⁴ • בענני רתותה: | אדני צמת ביננו • ביום אחרייתה: ושים זה f. 27
 היום מברך • על סדר עדתה: ותנים יומה מאה שנה • לזה שבתה דצמותה:
 אין ביהוה אלהינו:

ויתמר הא איקר רב ואתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הוא יהוה
 הנכבד ויתמר ישתבח * לאדונן אבישע⁵:

מרה דאלהותה • אדון האדונים: בגדלו יפתח באפיך תרח רתותה • וישם
 לך סקפנים: ויעזר עליך זה שבתה דצמותה • אמן סני שנים: בעמל מאורה
 דנביותה • ידיעהו יהוה פנים אל פנים: ועל חתמת⁶ אמן לך ירתי: ויטיב
 העקבנים: וכוס הרצון תשתי: ותדרך בעליונים: ויקים מימרו וזכרתי: להם
 ברית ראישונים:

רב אלה وتامة

ויתמר כי בשם ויקטפו עשרת הרברים:

יתנלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים ונו"

וישרו הזקינים * הקטף מן⁷ ואלה הדברים⁸]על זה היתוב: f. 28^b
 באו ורשו את הארץ ונו"

אין כאל ישרון ואذا كان عملو الصلاة (?) بعدة يقال יתחלל תקיל ועד לעלם f. 30^b
 ברישה ובעקבה וברוך אלהנו ויהוה אלה חפוף ונברך העדה אז ישר
 ויחנו אל הטבעת במכתב אחד יתמר ניזל וילבו יהוה נבור במלחמה ויתמר
 שבחו העדה ויתמר דראן המאט وبعدة قطف الحلقه
 ויברך אלהים את יום השביעי ונו"

¹ O 2 om. ² O 2 om. ³ Cr 27 בניי. ⁴ Cr 27 עלין. ⁵ O 2 om.
⁶ O 2 om. ⁷ Cr 27 قطف. ⁸ Cr 27 ins. السفر الخامس.
⁹ Cr 27 om. this and adds: ותامة נברך יהוה ותامة ויתחלל: תקיל.

זימוני קדש לגוה¹ • דו מלא הידים: זעיק ביר אלה קעים • בינו ובין העבדים:
זכאי הלכו בשביליו • דאנון לה העבדים²: זבן לא נבטל מן קרין בה •
וימנן כבדים: נפרט מלי משה • רום המלמדים: נצלי נסגד קמי • דמע
המסגדים: נפרש שלחן תשבחן • נהיה עליו מודים: ניכל עליו חדו • ואנן
זהים וחדים: נימר לוכון תנים יומה • וליומי המועדים:

³ אמרנו מדברי הר[חמים]: אדני הרחמים: ירחם עליכון: אמן:
ונאמר עוד מדברי: הכפר[ות] לאדני הס[ליחות]: יסלח לחטא[ותיכון]:
אמן:

f. 26 * جواب | סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה⁴:

כדמות מה אתי • אתו אדברה: לא אלך ולא איתי • ולא אוסף ולא אנרע:
רק אמלל מה ארשי • ממלל טוב לית בו רע: והשליך דשא בלבי • ואזרע
בפיי זרע: עד תדגן דבירותי • ואקציר ית קצירה: שלום יהוה על משה • נשיא
עלמה ומאורה: דהודיען⁵ מועדים • ואלבישן נזרה: ואהן שבתה דצמותה •
למובאון תרח:

מי כמוד מי כמוד • אה העם הנושע: יהוה מגן עזרך • במה עמך עשה:
בחר לך מן השנה⁶ • יומים וקדשה: ואל יסוד משמרה • אקים את שרשה:
וגלא כלה לך • לנו תורותו הקדושה: * על יד נביך משה • נור בריאתה
ושימשה⁷: שלום יהוה עליו • מספר הפרי והדשא: דפקדן פקודים • בקצת
כי תשא:

אהן שבתה טבה • הנשא ראשו: במעשים אשר • לפניו יעשו: * ולמה
אתקרי⁸ צמות • כי בו אתכנשו: ישראל במועדיון • אשר אתקדשו: וזבנין עד
מתי • כל חדש בחדשו: והכהן הגדול • דאלהים קדשו: ובהניה טביה • דלו
ישמשו: ומסביה דבירו • על עמו יתפרשו: ויקחו ויתנו • איש כופר נפשו:
עת יבוא הכהן • אל הבית תונף: עליו הברכות • ויצא הקצף: ותשרי
הרחמים • הך עוף עת יפרש הכנף: והך המטר עת יערף • והך הרוח עת
ירחף: ועת יתן מה יתן • ויקח הכסף: יפרט מלי ברכה • ויימר יהוה יחלף: |

f. 26^b במובו ויסף עליכם • ככם אלף אלף: ותתקבל ברכאתו • ולא יהיה בהם נגף:
מזה היום ננשק רוח • נמטי בו חשבן: ניכל כלום לבש • ישמח בו לבבן:
נפתח פתח חדש • גליגאתו רבן: תרח ירח ניסן • תרח רחמים ורתאואן⁹:
תרח ירח אביבה • תרח פרקן ופצואן¹⁰: ונעבר ממנו • ואנחנו בחדבן: ונעבד
העובדים • הך מה מרן צון: ונזבח זביח צדק • ונקריב קרבן: וכל שנה ואתון
בחסד • ושביוכן טבן:

¹ O 2 in marg. • هذا الغني عنه (?) יום השבת טובי שמורי קדש: ² Cr 27 עבדים.

³ Cr 27 only • ונאמר אמרנו: ⁴ Cr 27 om. • ⁵ O 2 דהוריאן. ⁶ O 2 •
ופצאן ¹⁰ O 2 • ורתבן ⁹ Cr 27 • אתקרי שמו ⁸ Cr 27 • ⁷ O 2 om. • השנינה.

אל הקדם בו אפתח • פתח והוי עבד:
בלב מהורי יהיה • קמי עיני אתור:
יפתח למאורות • מה הו מנון סנור:
שם יהוה בו אשרי • ואשימו עלי טור:
ער אמטי פנעי • במה אתי סתור:

כי לית יעלה לאנש עובד • אלא² בשם המהור: ואן תדרש תדע זה •
ראה הך הוא אמור: ויאמר אלהים יהי אור ויהי³ אור:

בעבור כן הלכתי • בזאת הדרך: דרך דתשיגני • לאתר אני הלך: ולית היא
נסתרה • ולא מדרכה מורך: אלא גלי לכל בעי • ולית אפיו הפך: וידע
מה הוא עליו • ויקץ ולא יהי דמך: ויעמי עובד העבוד • דלעלמה מלך:
ויבדיל אלהים • בין האור ובין החשך:

גור אריה מן ישום • זאת הדבירות: ולמה היא מתיתבה • בזאת האסטרות:
מה מדרשי אלא מפרט • מעט מן פירות: עודן עדן מסביה • ולהם
בדורות: מידים חלקים • אל ידים שעירות: והנם מושמים • ולון בארץ
שארות: ופליטה גדלה • אל אחר הדורות: יוצאים מן חשבון קשטה •
וידיו הדרות: דמתרכב על רקיע • שני המאורות:

דעת חשבון אהלן • המאורות השנים: ביד נשיא זבנה • גדול הכהנים: דימלל
בתחתית • מה הו בעליונים: ועל מחנותן⁴ • ומה לון מן מכונים: | ודרני⁵
המגדלים • והך אנן מתבנים: ודקיתות השעות • והך היו מתמנים: על
מעלות המאורות • אשר מתכונים⁶: לאותות ולמועדים • ולימים ושנים:
האלין המאורות • וכל מנון וחייך מלא: בסהרות⁷ רקיעו • בנסתר ובנגלא:
ועת יעלה ועת ירד • בו חכמה גדלה: והן עלה יסבו⁸ רקיעו • מעלה
מעלה: והן ירד ירד בו • אל תחתית שיאולה: יתרבי מן עשה • המעשים
האלה: דאלביש אהלן צלם • להאיר ולמלא • על הארץ ולהמשל • ביום
ובלילה:

ושמי⁹ הכוכבים שבעה • על חנותן נביע: במגדלי השנים • דדכרנן רבי:
המאור הגדול • בשמים הרביעי: יעלה וירד • ונורו לא יכלי: והמאור
הקטן • גליגאתו לאוי: כי על הלכותן • בין מה לון שוי: וארש פקדתן •
ביד משה הנבי: שמש רקיע עמרם • וירח שבט לוי: בגלל משמרת •
קדוש יום השביעי:

¹ Cr 27 דרוש. ² O2 אלה. ³ O2, Cr 27 יחי. ⁴ Cr 27 חנותן O2.
doubtful. ⁵ O2 in marg. (?) ודרני. ⁶ Cr 27 מתכונים. ⁷ O2 in
marg. (i. e. سيرات في سيرات). ⁸ O2 in marg. יסבו. ⁹ O2
in marg. (i. e. ושמי).

תרח • שמח בזאת הפעם: ישימו בריך ומברך • עליך אה דמע כל העם:
 ירכך אמן ויפרך • ויזעם מי לך יזעם: ועלך אמן ישוב • ושמכם כתועפות
 ראם: ויזכר לך ברית יעקב • דאמר בגללו ולאם מלאם: בעמל מן לא קעם
 כמו • אשר מי יום ומי לילה צעם: כי ידיו יהוה עמו • ועל עבדיו יתנחם:
 תנים יומה בששו • עבדכון יימר לוכון: סני שנים תעשו • לזה היום
 באשמחיכון: וכן ישמר חייכם כלכם • אתון ובניכון ובנותיכון: ובחסדו יפדי
 אתכם • כמה פדה אבותיכון: מכל לחץ וקצף • ומידי דבביכון: וטב בעותך
 לא יטרף • ויקבל מדרשיכון: ויתן לכם יכולה • על קוממות מועדיכון: ויצוה
 לכם הברכה הגדלה • בכל משלח ידיכון: ועבד באהן זבנה מדכר • מן הו
 לעדתך ארכון: אנון הרבנים לבושי נזר • גדולי כהניכון: בני אהרן ומפינחם
 נפים • סבולי טרחיכון: בעלי הברית הקטיפים • וחסכון יתון מזה חסכון:
 יעזרון אלה בטובו • ויעמר בהם אתריכון: וברז בריתון ישובו • ומשם יקבץ
 נרחיכון: בעמל השלשה והמלך • ובתפלות משה נביכון: ובעמל מן הוה
 יערך • הנירות בקדש משכנכון: ובעמל אלעזר ואיתמר • ופינחם קטול
 סנאיכון: וחתמת המימר • כן ירתי חייכון:
 ויעבר יהוה על פניו:

ויקרא יהוה וְתָאֵם ויתמר דראן מברכו וכי בשם וקטף הטבעת
 והוא קטף הברית:

f. 23^b ויברך אלהים את יום השביעי וְתָאֵם והקמתי את בריתי | אתך וגו'
 f. 24^b יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה בריך אלהנו
 ומשבח אלהנו לית אלה אלא אחד:

ויסקו מן הטבעת في אתי יְאֵל מִנְּהָא • ב • ג • ד • ה • ו • ז • ח • ט •
 כמה היא קדמך:
 אתי בשלם מועדה • דכרנה דממן לעלם וגו'¹

ויתמר זפה ויעש האותות וכרזנה שלשה תְּקִיל ויתמר נשוי כהלן * בזרוז בית
 רומה ובית מכה ויתמר שירה מן מימר אדונן² הרבן אבישע בן פינחם בן
 יוסף רצון יהוה עליו: והבית הראש מן מימר אדונן הרבן פינחם בנו רצון
 יהוה עליו אמן:

בתר אודהות אלה • והשלום על משה בן עמרם: נשמר מצות האדונים •
 ועל כף הרגל נתקומם: | ונפרט מעט מן מלי השמש • אשר עבר בשלם:
 f. 25 אדונן אבישע בן פינחם³ • עליו הרצון התם: ואן תדרש תשמע מימרו •
 אצית לזה הפתגם: ואגיב לכל דבר ודבר • במימר בקל רם:

¹ As below, p. 114.

² Cr 27 ויתמר מלי סליחה לאדונן

³ פינחם.

ניחה בה בטוב דעת • ולא יהיה חלל: והוא מורשה קהלת יעקב • דברנה דלא מטלטל: בה נקרא ונשול ונשוב • ונצלי ונשיר בגלל: זה היום דבו אשרך • דברכו מי אמר לא תמל: כל דשבת בה יתברך • וכל דמחלל לה יתקטל:

יהוה הו האלהים • התמיד¹ בישו: יהוה הו האלהים • דשלח משה אישו: יהוה הו האלהים • דהורד לן ספר קדשו: יהוה הו האלהים • דברך שבתה וקדשו: יהוה הו האלהים • דאסגיל במשמר עמו ובגד קדוש אלבשו: יהוה הו האלהים • דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון ותמא

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד ותמא

לרבה ותמא

לאלה דברא הבוראות ויצרון: לאלה דצמת בין משה ואהרן: | לאלה דבחר עמו עם ישרון: לאלה דשם בזה היום כופר פקר ותרומה וזכרון: לאלה דאמר והיה לבני ישראל לזכרון: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם: תלו ידיכון ותמא

על כף הרגל נעמד • ונדרש מיהוה בדילך: בזכרון שמו הנכבד • ומשם הזכאים רבון אסגלך: ראשם אדם ומן דאמר לו • מכל הבהמה הטהר אקח לך: ומן קטל עמו פסקולו: ואמר לו קום התהלך: ומן ברכהו יהוה • ויגדל האיש וילך הלך: ומן חזה בחלמה • אמור ושמרתך בכל אשר תלך: ומן אמרו לו אחיו • המלוך תמלך: ומן הגלא תמחיו • ואמר לו ושמעו לקולך: בעמלם יקבץ נדחך • ויקבל פללך: וישמע קל צבעך • ויצליח את שבילך:

אלהי אהרן ובניו • פרוטי הברכה: ופינחס דבחרו אדניו • עת לזנים הכה: בעמלם אה קהלה • עדתך בטובו יסמכה: וישם לך נאלה • מן פנותה וגבר[ות] מלכה: דספספו רוחינן • בחמס משפטון וחשכה: ואתגברו עלינן • מן אכה ומן אכה: ואלולי רחמיך ורתותך • וברית אברהם זכאה: בחסדך לא תפיר בריתך • והצרעה הזאת הפיכה: ברוחה מדילך • והרוח כלה צריכה: ראה בעיניך לקהלך • ורבי מניאנן בברכה: כי אתה אל רחום • ברית הזכאים לא תשכח: חדר לן ברית שלום • והשמח ביומינן אוריכה: בשלשה ויוסף • ודאמר לחתנו אלכה: ובקדוש שמו אל תקף • מלוך רומה ומכה:

שבת צמות הפסח • מה טבו מן פעם: בו רתות מתפרסה • על קדש כל עם: ובו בסור הנאלה • למן בדת משה קעם: ובו כופר מן אלה • על כל נפש יתרחם: ובו פקד אתכם • אמור חי אני נאם: | ובו תרומה מאתכם • תנתן לבושי אבני השם: ובו זכרון ואזכרה • לברית אבינו אברהם: דו למועדים

¹ O 2 הדמיד and so elsewhere.

ברוך ומבורך: אה עם קדש וסגולה¹ • אה ישראל אשרך: אין כאל ישרון:
 רכב² שמים בעורך: ויכששו איביך לך • ואתה על במתם תדרך:
 שביכון טבין מן אלה • מימרי לכהלכון: סיעתה המזרמנה • ישמר יהוה
 חייכון: ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה • ואתון אמנים באתריכון³:
 בעמל השלשה הזכאים • ויוסף אביכון: ובעמל משה בן עמרם • קדש כל
 נביכון: ובעמל אהרן ובניו • המשחים כהניכון: וחתמת מימרי • יהוה⁴ ירתי
 חייכון:

ויעבר יהוה על פניו: وتمام

עליו עוד שבחו מן מימר הכהן הטב טביה ירחמו יהוה אמן:

על ⁵ מזבח הצלות נעמד •	בארכאנו וברחלה:
ביראה נקר ונשתעבד •	ונפרט שירה גדלה:
דבה נקטר החלב •	והכבד הק עלה:
כל אשר לנו חלב •	מאהבה טובה באלה:
מחדש יומם וליל •	עורן מחלף יום ולילה:
טובו לנו יגמיל •	דו בעל היכולה:
בדר תקיף ברוך תדיר •	חייל הו חילה:
יתחיל דו הגביר •	דכל דרכיו מלא:
הוא האל הנאמן •	לא אחר ולא תחלה:
השליט השופט הזאן (?)	לעבדיו עלמה כלה:
לא לו סוף ולא משני •	וכל מלך פניו צלא:
ולא סעוד ולא שני •	וכלום מנה לא יפלא:
ישתבח בדכיות לבבך •	בכל שבתה וכל חלה:
כי יהוה אלהיך •	אש אכלה:
אתן אמרי שופר •	ומתן אלה אסתכל:
נתינות כל דבר •	יש לנו טב גמל:
אנה ובכל מקום •	דו לא יטרף שיאל:

f. 22

ולא יפלא מנה מאום • וכל כלום הוא עמל: ברא כל מה דחנה • בששת
 ימים החל וכלל: החל בנורה⁶ דדנה • ולזה יתורך הממלל: וחסול באדם
 ובכנ • נטה לו גן עדן אשל: בתר קדש השביע תכֶן • דרך למן ילך מתפלל:
 בלבו ונפשו ויצרו • עד ימטי לרן פרדיסה מתקבל: דבה עץ החיים ופירו •
 טוב כלה לית בה נפל: והשביע לו ארהותה במלאת • ויקרא בה עם לא יבטל:

¹ C27 וסגיל.

² רב O2.

³ Cr27 ins. אתון ובניכון.

⁴ Cr27 כן.

⁵ Not in Cr27 which is (mainly) earlier.

⁶ O2 בנורה.

יהוה הוא האלהים • דשלח משה אישו: יהוה הוא האלהים • דאושט על ידו
ספר קדשו: יהוה הוא האלהים • דעל ידו שבתות¹ ומועדים לנן אתפרשו:
יהוה הוא האלהים • דשם תרחם² זה שבתה דצמותה ושם בו שמח וששו:
יהוה הוא האלהים • דאמר ונתנו איש כופר נפשו:

תלו ידיכון ואמרו:

מניבו: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד קעים³ הוא עד לעלם קני שומיה

וארעה:

לרבה ותמא

לאלה אדון האדונים: לאלה דגלגיו רביאנים: לאלה דשלח משה דמע כל
מימנים: | לאלה דאמר וזכרתי להם ברית ראישונים: לנצחיו כל קרביה וממן
עד לעלם: f. 21

תלו ידיכון ואמרו ותמא

מניבו: ישתבח אלהים לית אלה אלא ותמא

נכרו בשם יהוה • אלהינו אלה: ונתפלל בזכאים • שכוני המכפלה: אלהי
אברהם • ובנו יצחק עלה: ואלהי יעקב • דאקים נדר בבית אלה: ואלהי יוסף •
בעל הממשלה: ואלהי נביה רבה משה • דאמר ואתפללה: אן ישמע קל
הצבעות • בכל יומם ולילה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן • ובניו הכהנים: שמישי משכנה • ומקריבי הקרבנים: יברכך אה
קהלה • ויתן לך טב מתנים⁴: וצלוחך ובעותך • יהיו מתענים: ויצמת לבדורך •
ויסני לך המניאנים: ויסני לך כל איקר • אמן וכל קניאנים: ותתותר תמיד
באיקר • עם סני השנים: ותרבי ותתוקר • כל אבהן ובנים: ותעשו זה שבתה
דצמותה • אמן סני שנים: ועם זה וזה יסלח • לכל חטא ועונים: בעמל
השלשה והמלך • ודמע כל מימנים: ובקדוש * שם יהוה⁵ • אדון האדונים:
* אמן אהיה אשר אהיה⁶:

שבת מברך עליכון • אה קהלי יהוה: ישימו יהוה שריו הרֹחַ • וחסול מכל
ארצמה: מעליכון⁷ ישראל • סהבה ואלימה: וידיק עליכון • ברתותו מן רומה:
ויזכר לוכון בטובו • וברב חסדו קיאמה: קיאם השלשה • זכאי עלמה⁸:
באצלחות בן פרת • פתורה דחלמה: ובנביות בן עמרם • קטף כל נשמה: |
ובקדוש שם יהוה • יכולה קעימה: f. 21^b

ויפרק ניר ברזלה • אמן מעל צוארך: ויכפת כל סן ורוב • מקדמך
וישמרך: מכל רשע וזדון⁹ • ובטובו יעמרך: וישם זה שבת הצמות • עליך

¹ Cr 27 שבים.

² O2 חורז.

³ O2 קעמים.

⁴ O2 מחענים.

⁵ Cr 27 שמו הגדול.

⁶ Cr 27 om.

⁷ O2 כעליכון.

⁸ In O2 עלמה . . .

is repeated. ⁹ Cr 27 חזר.

ויקץ יעקב משנתו וְתָמָא נורא
 ויאמר אנכי אלהי אבותיך אלהי וְתָמָא עצום
 *ויעש האותות לעיני וְתָמָא¹
 כי תשא את ראש בני וְתָמָא תמיד
 והיה לבני ישראל לזכרון וְתָמָא זכור
 אדני יהוה שוב מחרון וְתָמָא נחום
 *יהוה אל רחום וְתָמָא¹
 ברוך מן דאמר את שבתותי וְתָמָא
 וזכרתי להם את ברית וְתָמָא
 אלה החקים והמשפטים והתורות וְתָמָא
 יברכך יהוה וישמרך יאיר וְתָמָא
 מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה וְתָמָא
 ושבת עד יהוה אלהיך וְתָמָא
 יהוה אלהינו יהוה אחד
 יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב את וְתָמָא

ויתמר אלהי אברהם לך נברך וירא ישראל ואז ישר תְּקִיל שוֹנֵה ויחנו אל
 הטבעת בשני מכתבים ויתמר ניזל ולך נביע וילבו כי בשם ושוב מחרון
 אֶפֶךְ; ושמע ישראל והמקרא על המכתבים כי תשא אתקדם מדכרה
 בקטף² ויתמר אדיק עלינן אֵי בִּזְלִי מִן סִי עִשְׁתִּי וּמְרִי בעמל
 תלתי שלמיה: וילבו וינחו בני ישראל ויתמר שבחו לא נדע בעלה:

שבחו אה עם קדש • מלכִּי וּמִלְפָּשׁ: | ובנפש רוממו • למשים כל אלם³ וכל
 חרִשׁ; תדרשו דרכיו • דמן לחצה תִנְפֶּשׁ; ונפשה 'דקעֶמָה • בשמח וברגֶשׁ;
 תהי חיייה בטוב • ומן מרטושה תנפֶּשׁ; טובי עמה דשִׁי • בכל צפר ורמש;
 ובכל זבן בנצירו • ובכל חלה⁴ וקדש; אמרים מימר • מי כמוך נאדרי בקדש;
 *רבותה לה⁵:

לאֵלה אלהיה • אֵל קשיט ומשבחו: לאֵלה אלהיה • דלית אלה אלא הוא;
 לאֵלה אלהיה • דלא טרף לבעו: לאֵלה אלהיה • דשמו לא ימחו: לאֵלה
 אלהיה • התמיד במלאו: מלאו אחריו • ולו התשבחן שבחו:
 כחלן צבעין • מלב ומנפֶּשׁ; פני אלהינו • דו ירוש על כל ירֶשׁ; ונפרש את
 כְּפִינו • אל מעון הקדֶשׁ; כי הוא רחום וחנון • שמעיו לכל בלֶשׁ; ואלהי
 אבותינו • דמן לחצה לון נפש⁶;
 יהוה הוא האלהים • התמיד בישו: יהוה הוא האלהים • הנאדרי בקדשו:

¹ O 2 om.² Cr 27 gives it in full.³ חלם Cr 27.⁴ החל Cr 27.⁵ Cr 27 om.⁶ הִנֵּפֶשׁ Cr 27.

מערתה: ואסנלם במועדִים • ראשם יום שבתה: שבת מברך עליכם • דבו רוח
ושמחותה: כי בו פקד ותרומה • במתן מסבתה: במוצא כופר הנפש • הא טובך
הן שמח¹: יראתו בלבבך • וענית ואמרת: טובי לבה דלית שרי בה אלא אתה:
אמן אהיה אשר אהיה:

שמעו נא ממללי² • ממלל חסד לבד: מוצאו מן לב מלי • ויהוה לו מסעד:
ממללי יודיעך³ • מה אשתוי ואתעבד: בין האיש חסידך • הנבי הכבד: ערן צא
אהרן לקראתו • בשמח ובחסד: שא עיניו מרחק • עמה נור מכבד: כסה נור
השמש • דמי לאש תוקד: אמר זה מלאך • אי נבי אי מלך אי עבד: והוה
מתמח בלבו • ולא יוכל לעמד: ומלאך יהוה אמר לו • בלשן מכבד: אהרן
זה משה אחיך • דאנשא ואלבד: אתקדם אליו ושלם עליו • ונשק לו היד:
וקדם אהרן לקראת משה • והוה פניו סגד: ואמר שלם לך אה אחי משה •
האיש הכבד: שלם לך שליחה דאלהים • דאנשאת לו היד: שלם לך איש
האלהים • דליהוה⁴ עבד: ראה פניך לא פללתי • והנה יהוה צלמד: זה היום ביני
ובינך • בשמח ובחסד: זה היום הוא הרצון • אשר בו אתיסד: מאספ
אהרן באחיו • מאספ חסד בחסד: מאספ הירח בשמש⁵ • מאספ מלמד
ומלמד: תמן צלא אהרן • והוה משבח ומכבד: ואמר עבודה דעלמה • אלהים
יסתגד: ומלאכיה אניבו ואמרו • יהוה מלך ועלם סהד:
אהיה אשר אהיה:

שביכון טבין מן אלה • מי אנה אודמנו: | ישמרכם יהוה • אלהים אלהינו: f. 20
ומאה שנה תעשו זה שבתה דצמותה • בשמח ושרכנו: וכן ישמר חייכם
כלכם • כל אב דמכם ובנו: ונחתם זה המימר • ונימר בשפתינו: ברוך אתה
בחסדך • ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו • ובפי כל קהלינו: ובספרך
הגדול נלמד • כל ימי חיינו:

מגיבו: יתברך אלה ולית כותה רבותה לה: בכל הימים רבותה לה: סני
מכן רבותה לה וישר ושבין טבין וברוך אלהינו: ישר ושבין טבין וברוך שמו
לעולם:

ויתמר נברך * על זה היתוב⁶:

⁶ ויברך אלהים את יום השביעי ותמא קדוש
ויקרא יהוה אלהים אל האדם ותמא רבותה לה
ויבן נח מזבח ליהוה ותמא תשבתה
אחר הדברים האלה היה ותמא צדיק
ויאמר יצחק אל ותמא גבור

¹ שבת O 2.
המוסף בה

² ממלח O 2.
⁶ See above, p. 7.

³ יודיעת O 2.

⁴ בהש" Cr 27.

⁵ Cr 27

תבוא בֶדֶן שבת הצמות • דבו שמח בכל הארצות: ואתעשה בו פצות • לעדת
העם הנושע:

כי בשבוע אמר יהוה • יכולה קעימה: למשה נביה דעלמה • דהביא תורה
קדושה:

איזל אתה ועמד: אהרן תלימך: בדיל מציל עמך: מיד פרעה הקשה:
ותימר לה יהוה אמר • אלהי הבשר: הן לעמו תשגר • מזאת התשמישה:
ואם מאן אתה לשלח • העדה האלה: ינדי עליך מחלה • לא תוכל תגרשה:
שמעו מימרו • ועבדו מה דאמרו: ויבאו אל פרעה • ותנו עליו הדרישה:
עלם על מימרו: חמן אמר משה לאהרן: לית פרעה ישגר ישרון: מטך
דבידך תפשה:

ואהרן שמע מה דאמר • ויט את ידו על היאר: ותעל הצפר • דעים ותרמשה:
ועלו ועברו • בבתי פרעה ובחדרו: ובכל משארו • בים וביבשה:
עת ראה פרעה זה המעשה • קרא לאהרן ולמשה: הוו לאלהיכם דרושי • אולי
רחמיו יפרשה:

ואני עמו אשלחו • לאלהיהם יזבחו: ומשה ואהרן צאו וצלאו • והצפרדעים
נורשה:

ומתו מכל האתרים: ומן השדים וחצירים: ויצברו אתם חמרים חמרים:
והארץ מנן תבאשה:

שלום יהוה על הנבי • הו שמש בית לוי: עמו עמו בחדבי • ובכל קדש פרישה:
נעזר ונדכר באשמחות • זה שבתה דצמותה: כי מר אלהותה • קדישו¹
קדשה:

יהי בריך ומברך • עליך ועל סדרה: ואל רחותה יעזרך • ויתגלי קדושה:
ותעשו זאת חקתה • מאה שנה בשלמותה: מן אסתדר מן עדתה • בזאת
הכנשה:

בקדישות מן אסגיל עמו • בתורה הקדושה: אמן אהיה אשר אהיה:

שבת הצמות הוה • אתגלת השמחות: לישראל במקדומו • ואתת הרוחות:
לכל עדת העברים • מכל הצרעות: מה טבו מן שבת • שופריו תקעות: במיתי
מועד הפסח • דחסדיו מתודעות: מועד הפרקנים • מועד התמחות: תעשו
אתו בשמחה • אה העדה הזאת: ולכם ישים יהוה • אלהי הרוחות: * בו פדיון²
ונפוש מכל הנגעות: בקדוש שמו הגדול מצבי הצבאות:
אמן אהיה אשר אהיה:

שבת צמות הפסח • מה טבו מן שבתה: שבת חדו וזהו • לבחורי כל
אמתה: עם יהוה ישראל • שמורי אנרתה³: אשר זכר להם ברית • שכוני

¹ קדשו Cr27.

² בפדיון O2.

³ הנרתה (?) הנרתה O2.

אלהי יוסף בן רחל • יצליח לך כל שביל: וילבישך מן רצונו כליל • ויעלי
מיתוביתך:

אלהי נביה רבה משה: לך ברחמיו יושע: מכל דבב וקשה: ויאסי¹ באשותך:
אלהי אהרן הכהן • עליך ברחמיו יחן: | ולך מן טובו יתן • וישמע תפלותך: f. 18
אלהי אלעזר חליפותו • יתן לך טב מתנותיו: וישם לך ישועתו² • ויספק
צריכותו:

אלהי איתמר הפוקיד: כל דבב דלך ישמיד: ותשכב ואין מחריד: ויקרב
לפצותך:

אלהי פינחס דלקח הרמח • וקטל הזנים והמגיפה ארימה: לקולך אמן ישמע •
ויקבל מנחותך:

אלהי כלב ויהושע • עליך בחסדו ישע: ושובתך יחדשה • וישמע קלין דצבעתך:
אלהי שבעים הזקנים: יטלל עליך בעננים: מן ענני הרצונים: ויגלי קדש
סגדתך:

ויקים לך מה כתב • בקדוש ארהותך: ברוך אתה בבאך • וברוך אתה בציאתך:
אמן אהיה אשר אהיה³:

שלום יהוה על משה • מאור נביותה ושמישה: דאמר לו אלהים • בקצת כי
תשא: זה יתנו כל העבר על הפקדים • מלבד הטף והאשה: מחצית השקל
לעברת אהל מועד • דאלהים קדישה:

על שש מאות אלף: ושלושת אלפים ותסף: חמשים וחצי אלף: לית בהם רשע:
מאת ככר ואלף • ושבע מאות שקל כסף: חמשה ושבעים לא תסף • זה
לסודים פרישה:

הכלול מאת ככר⁴ • בצדק חשבון והנותר: אלף ושבע מאות אבר • וכן שבעים
וחמשה:

כה בתורה זכר • אלהי הבשר: ויהי מאת הככר • לאדני⁵ המשכן נעשה: f. 18b
כל פאת ארבעים במניאן: ושנים עשר לצלעי⁶ המשכן: וארבע לפרכת אתכון:
ולמקצעות ארבע עשה:

עשים ווי⁷ לעמודי • משכן קדש כדי: כה אמר עבודי • נשא עון ופשע:
וזאת החקה ממנה • שני פעמים בשנה: לא יתחלף זבנה • תיתי בתר חדשים
ששה:

הכהן הגדול יחשבה • ועל ישראל יסובבה: ועל כל אחד יהבה • והם יתנו
החלק במשה:

¹ O 2 ויאסי. ² O 2 ישועתו. ³ Cr 27 ins. in marg. "מן قول בן מניר רזי וכו'".

⁴ O 2 in marg. קט ככר. ⁵ O 2 in marg. לאדני. ⁶ O 2 in marg. (לדעאם =). ⁷ O 2 in marg. זראפין ווי. ⁷ O 2 in marg. גואיז לצלעי. marg.

* אתי בשלם וְתָמַם ויִטְרְקוּ¹ ויעש האותות וְקִרְזָה² ויתמר דראן
לית בכל יומיה: ומרקה אתהו עבודן: ישתבח:

חילה דזכר ברית האבות • אשר נשבע להם: והציל בנין מן הלחצות •
במופתים³ מתריאמה: ואפרש⁴ זה שבת הצמות • * ושם בו⁵ פִּקְד וזכרון
ותרומה: | על פי מרן קעימה: על יד קטף כל נשמה: ונתנו איש כופר f. 16^b
נפשו ליהוה⁶: בפקר אתם:

רב אלה וְתָמַם • * ויתמר כי בשם⁷ וישרו הקטף:
ויכהן אלעזר ואיתמר: ונו"

f. 17 ויתמר יתהלל⁸ ויֵּית דראן⁹ ובית מרקה המֵעֲתָד¹⁰ ויֵּתָל ישתבח * מן
قوله سيدنا فينحس رعون יהוה עליו אמן: وهي هذه امامك¹¹
אלהי כל אל: ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: צוי את בני ישראל:
جواب ואמרת אליהם¹² את קרבני לחמי ונו"

f. 17^b ויתמר תורה קלה¹⁴ יתהלל תְּקִיל ודראן חילה רמה ויקירה ומרקה
אלהים רחמנה חָפִיף ויִשְׁתַּבַּח¹⁵
תהותה הסאה • והתאהבים יתחנו: טובינו אן נעמד: פני יהוה אלהינו:

* דלעלם ברישה ובעקבה¹⁶ ובריק אלהנו: יהוה אלה תורה¹⁷ וְתָמַם * בית
רומה ובית מכה¹⁸ ויתמר¹⁹ כימי מן מימר * בן מניר¹⁹ יסלח לו יהוה
התדיר אמן אמן:

כימי השמים על הארץ • עוד כימי אבות ובנים: כל ימי דורות וחליפותם •
עוד נשוב ונהללך: כי אתה אלהינו ואלהי אבותינו • בכל הימים:
אלהי אברהם בן תרח • יפתח באפיך טב תרח: ויאמנך ממה תירא • ויטיב
עקובתך:

אלהי יצחק דאתעקד על המזבח: לך מכל עקה ירוח: וכל דבב דלך ינבע:
ויחדש שמחותך:
אלהי יעקב דנדר נדרים • ואקים מציבות תרים: ברום כל טברים • יקבל
נדרך ונדבותך:

¹ Cr 27 om. ² Cr 27 ins. תְּקִיל. ³ O 2 במופתם. ⁴ Cr 27 ins. לוק.
⁵ Cr 27 דבו. ⁶ Cr 27 ins. "ולא יהיה בהם נקף בפ". ⁷ Cr 27 om. ⁸ Cr 27 ins.
תְּקִיל. ⁹ Cr 27 ins. יתברך ויחקדש. ¹⁰ Cr 27 אלל יחבל. ¹¹ Cr 27 om.
¹² Cr 27 ins. [יש]חבה [לע]לם [יה]יה [הג]ה [ול]האחר. ¹³ O 2 אלהים. ¹⁴ Cr 27
אלדי תִּנְזַל עלי¹⁵ Cr 27 adds. יֵּתָל אין כ[אל] ישר[תן] וְקִרְזָה תְּלָא חָפִיף ins.
עֵבֶד¹⁹ Cr 27 ins. פִּקְדָה. ¹⁶ Cr 27 om. ¹⁷ O 2 מרה. ¹⁸ Cr 27 ins. בריך אלל.
אלה לִפְתָּאוי בן בִּרְכָת.

f. 13^b מן שש מאות אלף • ותרי אלפים ואלף: וחצי המאה ואלף • פלגה פרקן מן הנגף:

מאת ככר בצדק חשבנים • ואתעשה ממנה ארנים: לצלעי המשכן שנים • ובימה ששה ושנים:

וארנים ששה עשרה • ושמינים לארבעים מאוכרה: וארבע לפרכת אמסרה • הכלול מאה מספרה:

ויתב כסף מניאנה • אלף ושבע מאות במוחנה: חמשה ושבעים ממונה¹ • ויום לעמודי משכנה:

וחשבן ראשי החדשים • דבשנה מתחדשים: מתיסדים על חדשים • למועדים הקדושים:

על הראישון אתיסדו • דבו אבהתן אתפדו: ממנו והלאה יתנגדו • מועדי יהוה דיתעבדו:

חשבן קשט לית בו חסר • מן ימי הבריה משתמר: מן המלאכים לאבי הבשר • מן נח עד שם אל עבר:

אל אברהם בן תרח • אל השכון בגררה: אל האמור מה נורא • עד משה דקבל התורה:

אל אהרן כהן הנורא • אל אלעזר מקטיר הקטרה: אל פינחס אשר המנפה עצרה • נסה החשבן על הרגריזים אצל אלון מורא:

אל כל כהן גדול • טהור קדוש סגול: חשוב אמת לא פגול • מתנן² יהוה הגדול: הנבונים דידעו • ינצרו לבון ויראו: מימר הרם ביחידאו • מועדי יהוה דאתקראו:

f. 14 וזאת החקה ממנה • שני פעמים בשנה³: תתעבד⁴ בזבנה • כמה צוה אל אמונה: כל ששה חדשים תבא • חקה בקשט מתיתבה: הכהן הגדול יכתבה • ועל ישרון יסובבה:

מאה שנה⁵ תקח • אה עמה זאת החקה: ונגף בכ לא יתשקח • במה לעצי העלה בקע:

וירוח יהוה לכם • כמה ארוח לאבותיכם: וישמיד כל דבביכם • ויורישם מפניכם:

וימי הרצון יקרבה • ותקריבו מיני הזבח: בבית אל על הגבע • ותשובו לאלפי רבבה:

תנים יומה בני אימנותה • תנים יומה נופי זכותה: מאה שנה בשדך ושלמותה • תעשו זה שבתה דצמותה:

תנים יומה תנים • מאה שנה אה זימונים: תעשון⁶ סגי שנים • בעמל דמע כל מהימנים:

¹ מכונה Cr 27.

² מחנות Cr 27.

³ בכל שנה Cr 27.

⁴ חמיר Cr 27 ins.

⁵ אמן Cr 27 ins.

⁶ תעשונה Cr 27.

צִמּוֹת נִצְטַמַּת באִשְׁמַחוֹת: בּוֹה שַׁבַּת הַצִּמּוֹת: פֶּתַח מוֹעֲדֵי יְהוָה: בְּרִיךְ
וּמְבָרֵךְ עָלֵינוּ:

קָדֵם יְהוָה נִעְמַד¹: יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן: אֵרֶךְ אֲפִים: וְרַב חֶסֶד וְאֵמֶת:
רָאָה אֱלֹהִים רָאָה: בְּרַחֲמֶיךָ אֱלֹהִים לְחַי: וּפְדָה לָנוּ מִן פְּנוֹתָהּ: אָמֵן אֱהִיָּה
אֲשֶׁר אֱהִיָּה:

f. 10^b שִׁמְךָ יִיְהוִיָּה: | אֵל רַחוּם וְחַנּוּן: רַחוּם בַּעֲלָמָה: וְחַנּוּן בְּאַחֲרִית:
תִּמְיֵד אֶתְּהָ לְבָרֶךְ: לִית אֱלֹהִים אֵלָּא אֶתְּהָ: אַחֵד לְבָרֶךְ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
לִית אֱלֹהִים אֵלָּא אַחֵד: אַחֵד:

וַיִּתְּמַר יִשְׁתַּבַּח לּוֹ עוֹד:

² אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲדוֹנֵם:

בִּיָּאֵר וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֵל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לִפְקֻדֵיהֶם:

جواب وנתנו איש כופר ונו"

f. 12 וַיִּתְּמַר תּוֹרָה וְתַמָּא יִתְהַלֵּל וְתַמָּא³ וַיִּתְּמַר דְּרֵאן הָא יוֹם קִדִּישׁ
וּמְקַדֵּשׁ וּמְרַקָּה אֶתְּהוּ חֲדָה: יִשְׁתַּבַּח:

לְאַלְהוֹן נִבְרַךְ • דּוּ מְרוֹן וּרְבּוֹן: דְּפַקְדוֹן עַל יַד מֹשֶׁה • נִילַף מַה דְּלִגּוּן:

רַב אֱלֹהִים * וְתַמָּא וְכִי בִשְׁם⁴ וַיִּשְׁרוּ הַקִּטָּף:

וְהַקְטִיר הִכָּהן אֶת אֲזִכְרֹתָהּ וְנו"

שְׁלוֹם יְהוָה עַל הַנְּבִי הַצִּדִּיק הַתְּמִים הַטְּהוֹר הַנְּאֻמָּן מֹשֶׁה:

f. 13 יִقָּל תּוֹרָה וְכִרְזָה תְּלָאֵה חֲפִיף וַיְהוֹּ אֶל רַחוּם וְחַנּוּן | וַיִּתְּמַר תּוֹרָה
וַיִּתְהַלֵּל וְתַמָּא וַיִּתְּמַר שִׁירָה עַל אֲתִי מִן מִימְרָ בֶן מְנִיר יִסְלַח לוֹ
הַתְּדִיר אָמֵן:

⁵ אֲתִי בִשְׁלָם מוֹעֲדָה • דְּכִרְנָה דְּמִמֵּן לַעֲלָם: לֹא מִטְּלָל • כָּל דְּרִיָּה:

بيت التقييل⁶

בּוֹה שַׁבַּתָּה דְּצִמּוֹתָהּ • עֲמִית צִפִּית אֱלֹהוֹתָהּ: לְיִשְׂרָאֵל בְּפִקְדוֹתָהּ • בִּיד
מְאֹרָה דְּנִבְיֹתָהּ:

אֲמַר אֱלֹהֵינוּ הָאֵל • לְבָרָה דְּעִמְרָם הַסְּגִיל: כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל •
וַיִּלְבַּשׁ מִן הַפְּרָקָן כְּלִיל:

וְנָתַנּוּ אִישׁ כּוֹפֵר נַפְשׁוֹ • לִיהוָה הַתְּמִיד בִּישׁוֹ: מַחְצִית הַשֶּׁקֶל אֲדַרְשׁוּ • עַל
יַד מֹשֶׁה אִישׁוֹ:

¹ Cr 27, 18 נקרא.

² Cr 27 ins. יה[וה] הג[דול] האחר.

³ Cr 27 ins. רח[ום] ורח[ום] ורח[ום] ורח[ום]. ⁴ Cr 27 om.

⁵ Cr 27 omits the first stanza. ⁶ Cr 27 om.

ونقرو الاربع صور تماماً وكلاً

ובמקום אשר אזכרתי ונו"

f. 9^b ויתמר יתהלל ותאמם ובתרה יתמר¹ בית דראן ובית מרקה לאדונן

הכהן הגדול פינחס רצון יהוה עליו אמן אמן:

² ויתברך ויתקדש אלהים הרבי³ אשר ברך וקדש זה יום השבת ושבת בו

מכל מלאכה ושם זה שבת הצמות פתח מועדי יהוה * בריך ומברך עלינו⁴

ברוך יהוה: יהוה אלהינו יהוה אחד: ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

⁵ אֵל עליון: קני שמים וארץ: ארים לו ידי: בבית ובשדה:

ברוך יהוה הנורא: בשם יהוה אקרא: בפיי אקרא: ואשיר לו כל שירה:

גדול גבור נורא: אלהי השמים והארץ: גאותו נשאה: ובנאותו שחוקי מעונה:

דרכי יהוה חיים: לאשר ילכו בהם: דתו האמת: דת אדונן משה:

f. 10 העם הנלשע ביהוה: עם אדונן משה: עם יהוה וקהלו: אשר אהבו:

וידבר יהוה אל משה לאמר: כי תשא את ראש בני ישראל: לפקדיהם:

ונתנו איש כופר נפשו ליהוה:

זה יתנו: כל העבר על הפקדים: מחצית השקל: בשקל הקדש:

עשרים גרה השקל: תרומה ליהוה: כל העבר על הפקדים: מבן עשרים

שנה ומעלה:

טוב לנו ישראל: במה נתן לנו האל: פדה לנו מכל רע: ומן פנותה

לנו יציל⁷:

יתנו את תרומת יהוה: העשיר לא ירבה: והדל לא ימעט: ממחצית השקל:

כל בני ישראל: ירימו תרומה ליהוה: אלהי כל אֵל: כאשר צוה יהוה:

לתת את תרומת יהוה: לכפר על נפשותיכם: זה אמרו יהוה: ולקחת את

כסף הכפורים:

מֵאֵת בני ישראל: ונתתה אתו אל עבדת אהל מועד: והיה לבני ישראל:

לזכרון לפני יהוה:

נאם יהוה זה לכם: לכפר על נפשותיכם: זה פדיון לכם: כפדיון יצחק

אביכם:

ספרו זה ואקראו: לסודיו תמצאו: סובר זה לכם: ולבניכם:

דחמה בזה המימר: לאשר ידעו ויספרו: טובי לחכמים: אשר יבקרו:

פני יהוה נעמד: ונשאלו יקים לנו: ולא יהיה בהם נגף: בפקד אתם:

¹ Cr 18, f. 90. ² Cr 27 ins. ³ هذه بيت الدران. ⁴ علي سبوت المواسم علي. ⁵ כי תשא

⁶ Cr 18, 27 om. ⁷ Cr 18 om. ⁸ Cr 27 ins. ⁹ ויתמר בית אלמרקה ¹⁰ كما هو مسطر

¹¹ Cr 18. ¹² הציל ¹³ Cr 18. ¹⁴ כן מן ¹⁵ Cr 27. ¹⁶ قدملك

THE PASSOVER SERIES.

O 2, f. 1^b ¹ צלות שבת צמות הפסח הברוך: אלקטף ברית וזכרון ותרומה ופקד ויוסף
 ומופתים ואלעזר שריו הצלות בריך אלהנו *يقرأ الامام* * ויהוה אלה
الصغيرة ² ו*يقرأ الامام* כי בשם וקצי הבריה ויתמר דראן קעמנן מן
 שנתן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך: וישתבח
 חילה דבחר אדם • מכל הברוים: ובחר מן זרעו ישראל • סגולי העמים
 והגוים: ואפרש לון שבים ³ ומועדים • קדשיון גלויים: תרחם זה שבתה
 דצמותה • דאתפרש על יד איש האלהים:
 הוא משה דמע כל הבשר: דאנדה לן קדש כל הספר: ומן כליל מה בו
 ביאר: ויטע יהוה אלהים:
 מגייבו: ⁴ גן בערן מקדם וגו'

f. 5^b ויתמר תורה ⁵ *وتامة* ויתמר דראן חיול הוא חילה דכן ארכן ומרקה
 עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח: וישתבח:
 חילה דאפרש זה שבת הצמות • ושם בו לישראל שמח ושדכנו: ושם להם
 פצות • מתחת יד זילנו: במופתים ואותות • יקרים רביאנו: מנון זה המופת
 השלישי • דו מופת הצפרדע: דאתפרש על יד משה • בעל כל מדע: דאמר
 אל יד ⁶ הקשה • למען תדע: כי אין כיהוה אלהינו:

רב אלה *وتامة* ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו ⁷ הזקנים
 אל טף:

⁸ אלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה וגו'

f. 8^b ויתמר יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון: ודראן לחילה חיולה:
 ומרקה אלהים אלהינו דקדם על כל בוראי: ויתמר ישתבח:
 לאלהון נברך • דו מרון דחייה: דפקדן על יד משה • נשר עסרתי מליה:
 מגייבו: יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה וידבר אלהים את כל הדברים
 האלה לאמר אנכי יהוה אלהיך:

¹ Cr 27, f. 1^b ins. ושבת.

² *وتامة* על פתח רחמך.

³ שבתות.

⁴ Cr 27 שמות אלה ואלה שמות.

⁵ Cr 27 ins. ויתהלל.

⁶ Cr 27 שרעה.

⁷ Cr 27 והשרי.

⁸ Cr 27 om. to beginning of O 2, f. 9^b.

רחמני : מרי אה מן שמך ייִהִי־וִיהִי • המימית המחיי • הנבור הנאי • הקעום
 בעלאי • אה לאה אה ראה • בחסוך חדש שמחי • ושים בראכתך במובאי •
 ובכן במוצאי • וקבץ נדחי • וסלח לחטאי • וארזי לצמחי • וסבלני ברחמיך על
 טרחי • והמטני לפנעי • ואוזף עלי מן השמח והזהי : מרי ברבונך התדירה •
 ובקדוש שם אֵל נורא • ברחמיך עוני כפרה • ונביותי טהרה • ומכל רע
 פשרה • ורחמיך לעבדך זכרה • ומלכני למשמר התורה • ומה בה מן חקות
 וגזרה • ושפיפותי עתירה • וצדקתך עלי שגרה • וקבל מני כל נדרה • והרחיקני
 מכל דבר שקרה • ושמע מני כל מקרא • ואמלא' יתי מכל איקרה • ותרח
 מגיפותך בפני סגרה : אדני יהוה אה עזי וחמירי • ואה חרב גאותי • אה מרבח
 ורתי • אה שמעיו צבעתי • שמע מני צעקותי • והנחם על רעותי • וסבק
 צריכותי • ועתיר שפיפותי • וקבל צלותי ותפלותי • ומדרשותי ותהללותי •
 ואמתני על טב דתי • דת משה תירש אחי • וביום נקם רתונך תסבל
 יתי • ארתי ארתי מרי ארתי • כי לית לי מלבדך רתי • כי אמנותך תרחם לכל
 מסכינותי • ותרוי לבל צמחותי • מרי אשמיד לשנאי דתי • ושרי בון כל
 מגיפותי • | אדני יהוה אה בריו כל עלמה • אה ידעיו כל חכמה • אה פרד
 בקנומה • אה גבור במלחמה • אה עבוד כל תמח • אה שופט ארעה ושומה •
 אה מלוך יום נקמה • אה נשא כל עון ופשע ואשמה • שאלתך מן הלב ופמה •
 בקדוש שמך הרמה • דקראַת עליו יהוה • תושיעני מכל ארצמה • ותטהרני
 מכל זמה • ועובדי תהי תמימה • וזרעי יפרי בעלמה • ובטוב הלכותי ישמֶה •
 וירפאני מכל האף וחמה • ¹

f. 110

¹ The rest is wanting.

צבע אליך עבדך: לפני גדלך קעום: מסתכל הר"ח: מנך אה אל רחום: ולא
ר"ח אלא מנך: וכל דלבר מנך לא כלום: ושיאלן לך בחסדך: ובשמך
העצום: תסיר זה הנגף: ולא ימצא במקום: מבתי ישראל: ומימך לון
יקום: ישא יהוה פניו אליך: וישים לך שלום: |

p. 312 קראתי בשמך העצום: וברב יכולתך: ואתרחם ואתנחם: הך די אמנותך:
וישים לעמך הפצו: בכל קצפותך: ותעצר מעליהם: מיני מגפותך: ותשקע
האש היכולה: ברחמיך וברתותך: ועבד עמון במימך: בקדוש ארהותך:
כי אל רחום יהוה אלהיך: לא ירפך ולא ישחיתך:

ראה אלה ברתותך: ומן הרע הצילנו: ועבד עמן בטובו: לא ברע עמלנו:
וישם את המגפה: סביבותינו לא עלינו: על כן לאוי עלינו: ועל כל
קהלינו: | נפרע ראשינו: ונשא את ידינו: ונצעק אל יהוה אלהי
p. 313 אבותינו: וישמע יהוה את קולנו: וירא את ענינו: ואת עמלנו
ואת לחצנו:

שמעוין דכל צבעתה: שמע בקלן ומנן קבל: כי אמנותך תמיד: לא תעזר
למסכין שאל: ולית איקרך מתחסד: 'עם זכאה והסוכיל: בחסדך
ובצדקתך: ובטובך לעמך כפל: הרחמים והרתו: ויכלותך לון תציל:
מכל קצף ונגף: וכן לטובך נשאל: השקף ממעון קדשך מן השמים:
וברך את עמך את ישראל: |

p. 314 תפלותינו ושיאלינו: בטובך לא תטרפה: ולא תשיב אתנו רקים: רק חסדיך
תוסיפה: לנו ולבנינו: והרחק מנן כל חריפה: ורפא מחצינו: ואטפי האש
השריפה: אה מן לך היכולה: ויכלותך תקיפה: אה עשה מן אֵת בעי:
ומה תעשה הו יפה: אה אמור על גדלך: מחצתי ואנכי ארפא:

מרי הרחיב ותמא

* ורחם עלינן ברחמיך¹: ורפא אתנו ברב גדל חסדך בעמל משה נאמנך
ועבדך:

بعون الله

² عنده كان يقول عقيب الصلاة وكل وقت كان هذه الاستغاثه المسموه
Cr18, f. 109^b علي الدعاء انشا الله مقبولة

אהיה אשר אהיה בי אדני • אה מן שמך אל קני • התמיד ברביאני • הבריו
בתקני • השמעיו לא באוני • המיטיב לכל עציאני • נתון המתני • בצל קורתך •
אלה הביאני • ולמדרשי המטני • ומן שנאי דתי גאלני • ומכל דבב וארור
הושיעני • ולאנש כותי לא תצרכני • ומכל צוקה וקצף שמרני • ומכל מחץ
רפאני • ומכל עמל ביש הרחיקני • ולכל עובד טוב השיגני • וברחמיך וחסדיך

¹ Thrice.

² Not in Cr II, B2.

יתפללו אליך: בלבב והנפש: סדר הבוראים: והכל מנך בלש: תושיעון
בישועה: אל דן לחצה תנפש: ותיפך את האבל: בשמח וברגש: | ומי
יקום על תרחך: חסלך לו תגרש: אניב והטיב וארתי: ושמע מן יבקש:
ארתי לעבדיך בעמל ארשי[ן]: ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:

כלה אתה עמי: וכל כלום לא יפלאך: ותרח טובך מתפתיח: ולית שותף
עמך ימנעך: וחסדיך מתיתרה: וכלה בזה ידעך: על כן בשחר הליל:
וארך היום נקראך: תרחם על עבדיך: ותושיעון בישועך: ומלנו לחצה
רבה: תמהר ברחך: ותקים כל המחלה אשר שמתי במצרים לא
אשים עליך: כי אני יהוה רפאך: |

לשיאלן שמע: ובעותן מן טובך: תסיר את המגפה: וכן קצפך ומגך:
מן עבדיך המימנים: ושוב מחרון אפך: וזכור לזכאים: ראשתבעה¹ לון
בך: ותתלי זה הרגז: ותשימו בדבבך: ותשים לעמך מימרך: בקדוש
כתבך: וברך את לחמך ואת מימך: והסרתי מחלה מקרבך:

מבלעדך לית מדרש: רק אליך אשא קולי: אה שמעיו הנקאות: בנסתר
ובגלי: ראה לדלותי: ואניב לשיאלי: | ורחם עמך ישראל: ורפאם מכל
חלי: והצילם מכל האבל: והשמחות לון תתגלי: והקים מימרך בכתבך:
לכל סהב וטלי: ולא תהיה משכלה ועקרה בארצך: את מספר ימך
אמלא:

נתון המתנים: דלית שותף לעמך: שמע צבעינו: והציל בחסדך עמך: מזה
המגיפה: והושיעון מן נקמך: והשקף עליהם: ברחמים מעמך: כי לך
היכולה: ולא רח אלא ממך: אהיה אשר אהיה: בחסדך וברב שמך: |
שוב מחרון אפך: והנחם על הרעה לעמך:

סלח לנו מרי: ולאבותינו בחסדיך: ואמן יראתינו: ופדי יתן בפדיך: מזאת
עקיה: דבאו על עבדיך: הצילנו מהם: כאמנות עובדיך: ועתה הננו:
עמדים בין ידיך: מתפללים אליך: ודרשים מן חסדיך: זכור לאברהם
ליצחק: וליעקב עבדיך: |

על פתח רחמך נעמד: ופני גדלך נסתגד: ואליך נשא הקול: ואל צדקתך
נפרש היר: ונדרש מן חסדיך: אה ים הטוב והחסד: תצילנו מן הרע:
ואל עמך לא תאבד: בזה המגפה: ומבתיהם תטרד: ותשים לון השלם:
ומה בכתבך אתיסד: ונתתי לכם שלום בארץ: ושכבתם ואין מחיר:

פללינן אליך: והכל ידרשנך: יטרף וישוב רקים: דבעי לבר מנך: ושיאלן מן
צדקתך: ברביאנך ובשלטנך: תשים עמך מוצאות: מן קצפך ונגפנך: |
ולא ימטי בך דבר: והטיב לון מתנך: וברכם ואשמרם: בברכת קדש
אלפנך: יברכך יהוה וישמרך: יאיר יהוה פניו אליך ויחנך:

¹ אשתבעה Cr II.

- רבה: בחסדך קצפך הס[ירה]: ואטפי האש הלהבה: ובריתך לא תפירה:
ואן אמתך השיבה: בזכרון לשכונני המערה: ובתפלות מי קבל תרי לֹחַ:
בנצירות לבבה: לחסדך אני בעי: אה שמעיו הצעקות: לא תטרף מקראי:
p. 300 והסיר את המגפה: מעל הבוראי: ותיפך את האבל: בשמח ובזחי: | אה
אמור על גדלך: אני אמית ואחיה: אחיה אשר אחיה: אה מן שמך
יִהְיֶיהָ: יתרבי זה השם: עשה מה דו בעי:
גאל מן הצרע: ואל תפן אל קשה: העם הזה ואל רשעו: ואל חטאו דיעשה:
דרחמך אחזת הכל: וטובך לא יתנשי: כל זכאה וכל חיב: על כן
מבקשי: אליך רבי תמיד: אן לעבדיך תושיע: מן הנגף ותקים לון: מה
p. 301 אתביאר בספר קדשי: | אלהים 'עמך: בכל אשר אתה עשה:
דינה מנן אסטר: מרי ברב גדלך: והשקף מן השמים: ברחמים מדילך:
והוציא את הקצף: מן ישראל קהלך: ומעל אדמתם: והדבר אמן ילך:
אל ארץ הכפורים: דסרו משבילך: ותקים לן מה אתגלא: על יד נביך
וחבלך: והנה אנכי 'עמך: ושמרתיך בכל אשר תלך:
p. 302 אן ראיֶה בחסדך: עבדיך תעביטה: | בזה הלחץ הכבד: והמגפה ומשפטה:
מכן אמן אמן: תשימון פליטה: ורחמיך תאתי לון: מלמעלה ומלמטה:
עד יהונו באתריון: שכונים בבטח: ויקום לון מימרך: בתורה הקשיטה:
והיה המחנה: הנשאר לפליטה:
ונתתי דברי: בתשבחן עזי וזמרת: ויהי לי לישועה: ובו תמיד דביקותי:
p. 303 ומתקשט אן הוא: האל העני אתי ביום צרתי: | ויהי עמדי בדרך: אשר
הלכתי: על כן עמדתי פניו: וידי לו הרמתי: וצעקתי בלב שביר: ארתי
ארתי מרי ארתי: אה מן רחצוני בכ ועליך: לישועתך קייתי:
זרז בפצותה: והסיר את הקצף: ושוב מחרון אפך: ועל עבדיך רחף:
ואתלי זה הרגז: דעל עלמה אתקף: ומלגו לחצה רבה: בנפֹושה חלף:
p. 304 ושמע לשיאלן: ובעותן לא תטרף: | ותקים לן מימרך: דיטפי לכל שרף:
ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:
חלילה לשלמנך: על עבדיך תקצף: והכל ממך יירא: ומן קצפך ירקף:
וסהדים ברבותך: ואן לית עמך שותף: ואן תקחם בעמלם: ברנע לון
חסף: אהב להם טובך: ובעותיון לא יטרף: כי מנך מסתכלים: האנשים
והנשים והטף: יקום ופסח יהוה על הפתח: ולא יתן המשחית לבוא
לבתיכם לנגף:
p. 305 מרח על עבדיך: חרגז ודחלון: | וצפרו נביכים: ולית זכאה מנן: יקום על
נסותך: בשמח והיגון: אחיה אשר אחיה: לא תקח עבדיך בעמלון: ומן
דן לחצה רבה: ברחמיך נפֹושו: וארתי ברתותך: ובטובך הקים לון:
יהוה ילחם לכם: ואתם תחרישון:

רחמיה : וענני חרתו טללה : עד תשקי הבקעות : וכל ההר וכל נבולה :
ועין השדה יתן פריו : ונתנה הארץ יבולה : ויסור מיני הרעב : ולא
תהיה הארץ חלא : במי אתפלל ואמר : אדני יהוה סלח :

קראי רחמיה : לא תנשי מקלתך : ורחמן ברחמך : וטללנו בענני רתותך : |
שוב מחרון אפך : והסיר קצפך ומניפותך : דאתה רחמן בדיניך : p. 295
ורתאה במנאיאתך : אל תפן אל קשה העם הזה : ואל תשחית עמך
ונחלתך : ומן דן לחצה רבה : ארצח בפצותך : וצבעתן קבל : הך די
אמנותך :

רחום הרחומים : בלעדיך מי לנו : נדרש ישועתו : מן הצרע יצילנו : והננו לך
לעבדים : ולית לעברה אלא אדונו : אה קדש כל העמים : קומו בנו
קומו בנו : | עד נטהר הלבבים : וננציר יצרינו : ונצעק אל יהוה אלהי
אבותינו : וישמע יהוה את קולנו : וירא את ענינו : ואת עמלנו
ואת לחצנו :

שיאלן שמע אה מן : שמך הצור תמים : ולא תנוף תפלה : עבדיך לך קעמים :
דרשים ישועתך : תמיד כל הימים : מסתכלים מימך : בכתבך הרמים :
למען ישוב יהוה מחרון אפּו : ונתן לך רחמים : | ורחמך והרבך : השקף
ממעון קדשך מן השמים : יפתח יהוה לך את אוצרו : הטוב אֵת
השמים :

חפלותינו אליך : אה קרוב הרֹחַ : בחסדיך¹ קבלה : וברחמך אניבה : באדם
ובניו הצדיקים : ומן עשה התבה : ובשלשה ויוסף : ובעל יום חוריבה :
ובשמי מקדשך : ומן הצדיקים מן בא : ומה אמרנו בראש : בעדנה אהן
נשיבה : מרי הרחיב לנו מן הצרעה : אשר אנחנו בה : מרי הרחיב לנו מן
הצרעה : אשר אנחנו בה : |

* ורחם עלינו ברחמך² : ורפא אתנו ברב גדל חסדך : בעמל משה נאמנך
ועבדך :

تمت ذلك بعون الله تعالى

ويفاً هدي دعا مبارك ان شا الله تعالى وهي من قول المذكور المرحوم العم
مسلم³ رحمة الله عليه يقال اذا كان والعياذ بالله في ذلك السنة واقع
وبالله يلفظ وينزل عن عباده ما يكره
בשם יהוה :

‘אליך רבי אקרא : ולשמך אשבח : אה אדון הגבורה : אה עבוד עלמה וכל
דבה : | עבדיך ברב צרע : מן הדבר דבא : ועל עלמה שרא : ושמון בגני
p. 299

¹ Cr II בחסדך. ² Thrice. ³ B2 adds ابن مرجان الدنفي. ⁴ The prayer is wanting in B2, Cr I8.

- ישוענו אתה: הושיע וצדק והשקף: עלינו מן השמים: ומן המטר הוסף:
ותשימו מטר רחמין: ולא יהיה מנך קצף: ואשקי סדר עבדיך: מן
זכאה ועד נאף: | כי בלה לך צריך: מן מלך ומן שפיף: ומן חסדיך נביע: p. 289^a
במימך לן תרחף: ופסחתי עליכם: ולא יהיה בכם נגף:
בלה לך יצעק: ומן חסדיך בלש: תושיעון ב'ישועה: אל דן לחצה תנפש:
כי חזק עליהם הצר: והשמים עליון חבש: מן מטר רחמיה: ועלמה
יורש: | אן לא תרחמון: ותשקף ממעון הקדש: ואנן לך כרזים: בלבב
והנפש: ארתי לעבד[יד] בעמל ארש[ים]: ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:
לתרח רחמין אתו: סדר הבוראים: צעקים כרזים: במיני שפתים¹: מן
אוצרי טבהתך: רחמים הם בעים: וחלילה לשלטנך: תנוף לון מקראים:
והן לא תחנם: מנו דירחם: אהיה אשר אהיה: חנן אלה הצמאים: |
ושוב מחרון אפך: וזכור ברית הזכאים: p. 290
מסכינים אנן: וסכואן חסדיך: ומן רבות הצרעה: אתינו לבין ידיך: מביטים
להררח: כאמנות עובדיך: ואל תפן אל עציאנו: ולמי עזב פקודיך: אהיה
אשר אהיה: מי לנו בלעדיך: הקים לן תפלות משה: דאתפלל בה בין
ידיך: זכור לאברהם ליצחק וליעקב עבדיך:
נשא את קולינו: למן² הו חנונה: | ונרים את ידינו: לקדש כל מעונה: אולי
ישקף עלינו: ויטללנו בעננה: תרוי צמאינו: ותהי הארץ נתנה: יבולה
ועין השדה: ולא יהיה כפנה: אה מן אוצרי טבהתך: לית עליה מי ימנע:
מנן לך תשבחן: ומדילך לן מתנה:
סריחתן סני: אלא דת רחמן: ורחמין סני: מן סנאי בישתן³: ואן גמלתנו
בעמלינו: ברנע תשפך דמן: | אהיה שוב מחרון אפך: וארתי לן ורחמן: p. 292
ומן דן לחצה רבה: בחסדיך פרקן: ואליה דבך לן: ורתי לשפיותן:
אה מלכה רחמנה: מנו דידבק יתן:
על פתח רחמין נעמד: ואליך נפרש היד: נסתכל ישועתך: אה ים הטוב
והחסד: תטללנו בענני טובך: ומן השמים אורד⁴: עלינו מטר רחמין:
והרח לנו חרד: וחלילה לשלטנך: אל עבדיך תאבד: | ואתה קראת על
גדלך: בכתבך הכבד: יהוה אל רחום וחנון: ארך אפים ורב חסד:
פתח רחמין פתיה: ואנן בו מתחננים: בחסדך אניכלנו: ואיטב המתנים:
ואפתח אד חסדך: בצדקה על מסכינים: וארתי לטפליה: ורחם הזקנים:
ובשעה מדילך: תשים בלה רצונים: ואן גמלתנו בעמלינו: תאבד האם על
הבנים: הקים מימך וזכרתי להם: ברית ראישונים: |
צבעתן עני: אה שמעיו כל תפלה: ומן חסדיך נביע: אלינו תשלח: מטר p. 294

¹ Cr II, 16 שפחים. ² Cr II לון. ³ Cr II בלישתן 16, באישתן. ⁴ Cr II הורד.

אניב: ודבק ופרק והשקף: ומן אוצר טובך אהב: מטטר רחמיך ורחמן:
ורתותך לן השיב: וארוי צמא עלמה: וכל עצים וכל עשב: והרחיב לחץ
עבדיך: ופרקן והטיב: מלנו לחצה רבה: כי נפֹושה קריב:

تقال بعد كل بيت والله اعلم

p. 284

מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה:

גדלת הצרעה: וסביבת בנן: ואבדת רוחינן: ואדיבת¹ נפשותינן: * מן עצר
את השמים: ולא ימטיר עלינן²: ואתקף הצמא מאד: ותקומה לית לנן:
על זאת הנסות: כי זכאה לית בנן: אהיה אשר אהיה: לא תקחנו
בעמלינן: צדקה עבד לן מרן: ולא תנוי לן גמלינן:

p. 285 דלותינן רחם: בחסדך אן עמיד: | ושוב מחרון אפֿך: וחכור ברית רחמיך:

וברתותך הושיענו: והשקף עלינו מן שמיך: במטטר רחמיך: עד תרוי
עלמיך: ותקום לן המלה: וברך את לחמך ואת מי[מיך]: וארתי ארתותן:
יום דנקום קמיד: ולא תחסך יתן: רתותך ורחמיך:

אלהים אֵל עליון: קני שמים והארץ: עבדיך לך שאלים: בכל רמש וקריץ:

p. 286 בנביאך ושליחך: ומן במערה אתקבץ: | תושיעון במטטר: עד תתן יבולה

הארץ: ועץ השדה יתן פרייו: וארֶוֹחַ מזה הלחץ: אה מן לך היכולה: הקים

מה כתבך קבץ: יתן לך האלהים מטל השמים: ומשמני הארץ:

ומי לנו בלעדי: טובך לו נשאל: ירֶוֹחַ לתלתותן: ומן עקתה יציל: אה קרוב

הרֶוֹחַ: אל עבדיך נאל: מזאת הצרעה: במטטר יכלכל: אל סדר עלמה:

p. 287 וחסדיך לון כפל: | הך די אמנותך: ובעננה טלל: וקבל כי אמנותך: לא

תעזב למסכין שאל:

ז עקו לשלטנד: בהר ובבקע: בוראי עלמה: וכלה לך צעקה: אה שמעיו

הנקאות: אה דבוקה אה פרוקה: אה אוצר הרחמים: תרחך לא תצנקה:

וטלל בענני: הרחמים ואדיקה: וארוי צמא עבדיך: ובלעדיך לא יפרקה:

ודבעי לבר מנד: בלש ולא שקח: |

p. 288 חסלך חסלך: לעבדיך תעזב: ואתה בראת אתם: וטובך להם ערב: ואוצרי

טבהתך: לא תספר מרב: ולית איקרך מתחסך: עֵם זכאה ועם חייב:

הך די אמנותך: עבד עֵמן הטב: וטלל בענני רחמיך: וארוי צמא כל

לבב: ופרקן ברחמיך: וטפי לכל שרב:

טללנו בענגך: והשקף על מכה מן רומה: במייני הגשם: וארוי לב הצמא: |

וארתי לכל עתיר: ולכל מסכין בעלמה: ולכל עץ השדה: ולכל חיה

p. 289

ובהמה: אה מן רחמיך אחות הכל: עבדיך רחמה: ומן רב צרותי צעקתי:

אליך אה קעימה: אה מן רחצוני בך ועליך: לישועתך קויתי יהוה:

¹ Cr II ואבדה.

² In Cr II these two clauses are out of place.

בבל לילה ויומם תמיד אתה עד עולם: מקמי בראשית ואחרי יום נסם:
וברוך אלהינו לעולם: וברוך שמו לעולם:

p. 279 ¹ وبعد ذلك نكتب دعا مبارك² يقال * في ليالي الحدود² بعد الصلاة
رحمة الله علي مولفه

³ אה טבה דלית סבור מן טבהתך מואש • ולא שקיח לבר מנך עורנה
דיבלש • ולא תרח רחמיך צנוק באפי ערוק • ולא טריד למסכין דאתי לשובה
בלש • אימתך אה מרי כֹּתֹת אש אכלה • אלא רחמיך כמים טפים כל אש:
מקרתך על גדלך דאתה רחום וחנון • אהן הו סמנה דבה אסו כל באש • אה
דבוק דלידך מערוק כל נפש • אה שקיחה לכל זעוקה דמדרש: ארתי
לעבדיך | בעמל ארשיון • ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:

p. 280

אה טבה דעלמה מן טבהתך מלי • וסלח למה דעבר מן בישות עמלי •
ואמלי יתי למתוב לידך וקבלי • וביום דינה רבה מרי ברחמיך אתרחם עלי
וסלח לי • ולא תנזי יתי לפם בישות גמלי • דאת יהוה אֵל רחום וחנון לעלם
עלמים דלא בלי • אהיה אשר אהיה מרי אתרחם ואתנחם הך די אמנותך
אה אדני יהוה • ברוך אתה יהוה אלהינו אשר לא ישוב שאלך ריקם • ולא
יסגר מבעדו | פתח רחמיך וחסדיך לעולם ועד • ברוך שם קדשך לעולם * לית
אלה אלא אחד אחד⁴: תשבחתה לך חדה עבדך יתפלל לך • נותן טובה
וחסדה • אשרי עלינן טלך • מסחן אלהותה • דחיי עולם דילך: * יהוב
מתנאתה לך מודאה על גדלך⁴: אה אדני יהוה תמיד:

p. 281

p. 282

בשם יהוה:

⁵ هدي تسمي تفلها تقال علي نغم⁶ اלתفلها الذي الي سيدنا ابيشع: وهي
من قول المرحوم العم مسلم ابن المرحوم العم مرجان الدنقي عفي عنه
الملك الحفي امين امين

* تقال سنة اذ يكون المطر قليل⁷

אתפלל קמיד אה יקירה: יהוה לך ואשבח: אה מלכה קעימה תדירה: אה
עשה מיני כל טבה: טובך ליתו מספרה: בלחץ וברִיחַ: בחסדך לא תנוף
מקרא: עבד אליך בא: עמד על התרח: פני גדלך מקבע: וראשו לך
מפרע: צעק בשביר לבבה: | מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו
בה: מרי הרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה:
באנו אל פתח רחמיך: אה קרוב מכל קרוב: דרשים אל חסדך: לשיאלינו

p. 283

¹ Cr 18, f. 27^b, heading thus: עון כן חסלה בחר צלות לילה חדה מן מימר מרקה עליו:
הרצן אמן אמן: ² B2 כל ليلة احد ³ K4, f. 34^b (late). ⁴ Thrice.

⁵ B2, p. 289, Cr 16, p. 2: not in Cr 18.

⁶ B2 adds תְּקִיל.

margin in Cr 11.

⁷ In the

p. 274 אלא אחד: תשבחתה לשמך רבה ונצוחה לית אלה אלא אחד: | שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד אחד לית אלה אלא אחד: סהדו קשיטה דלא מתחלפה סהדה קשיטה דלא בטלה לעלם לית אלה אלא אחד: אמרו פם אחד אימנותי בך יהוה: ובמשה עבדך ובתורה הקדושה ובתרגומים בית אֵל בחורה קדישה דמע דיבשתה: לית אלה אלא אחד:

יְעוּרִין בֶּן לֹו עוֹד:

אה רבה מנך אנן בעים תלי רגזה מנן מנן תלי רגזה אה רבה מנך
אנן בעים תלי רגזה מנן מנן תלי רגזה ופרס רחמיך עלינן שילתן דאתה חכם
וקדם נימרנה מרי תתובתן | קבל ולחטאינן סלח מרי תתובתן קבל ולחטאינן
p. 275 סלח תריח רחמיך מרי לא תצנקה באפינן לית אלה אלא אחד: לית אלה
אלא אחד:

² يَفْأَ دَلْكَ يَقَالُ عَلِي السَّبْتِ الْاَوَّلِ مِنَ الشَّهْرِ

אלף אלף פעמים: כארזין ואמרים לית אלה אלא אחד: כארזין ואמרים
לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד: כארזין ואמרים כי גדול יהוה מכל
האלהים הא טובי יראי יהוה האלהים הא וילון משנאי יהוה אלהים כארזין
p. 276 ואמרים כי גדול יהוה מכל האלהים | עזי וזמרתיה יהוה אלהי וצור ישועתי יהוה
לישועתך קויתי יהוה יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון עזי וזמרתיה ויהי לי
לישועתה: זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארוממנהו: יהוה גבור במלחמה יהוה
שמו: יהוה גבור במלחמה יהוה שמו יהוה שמו ברוך שמו יגדל שמו מה רבו
ועצמו מי כמוך באילים יהוה מי כמוך נאדרי בקדש נורא תהלת עשה פליה:
לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד: לבדו בשמים ובארץ: אין עוד
מלבדו: לית אלה אלא אחד: לבדו נדרש טובו וחסדו לית אלה אלא אחד:
לבדו לא נבי כמשה נאמנו ועבדו ולא כתב הך ארהותה קדישתה: ולא סגדה
אלא ליהוה: קדם הרגריזים בית אֵל בחורה | קדישה דמע דיבשתה לית
p. 277 אלה אלא אחד: אדכר לטב עד לעלם הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן
משה ברה דעמרפּ איש האלהים נבי כל העולם אשר אקימו יהוה על
בראשית ועל יום נקם אשר לא קעם כֹּתה נבי ולא יקום בעולם שלום
יהוה עליו: בדכיות הלבב והפמם שלום יהוה עליו ועל ביתו הטהורים ועל
אחיו אהרן ובניו הכהנים המשחים כהני עולם³: שלום יהוה עליו: ועל
אבותיו וארשיו מנה לאדם: שלום יהוה עליו: ועל ביתו הקדושים מן אדם |
p. 278 ליום נקם שלום יהוה עליו: ועל אבותיו וארשיו זכאי העולם אברהם ויצחק
ויעקב השלשה הזכאים בעלי הקיאם עליון השלם בהם נתפלל ונימר: אדני
יהוה אֵל קעים: אדני יהוה אֵל עולם: תשתבח תתרבי תתרום תסתנוד:

¹ B 2, p. 283.

² B 2, p. 284.

³ Cr II לעלם.

צֹה יהוה לנו • במשמר זה השבת • מערב עד ערב • ננח ונשבת:
קרא יהוה בספרו • את שבתותי תשמרו • ומקדשי תיראו • אני יהוה:
ראש הקדשים • וקדש הקדשים • זה השבת הקדש • לישראל הקדשים:
שמור את יום השבת • לקדשהו • שבת שבתון • קדש ליהוה: |

p. 252 תמיד ישמרו¹ בני ישראל את השבת • לעשות את השבת לדרותם • ברית
עולם ביני ובין בני ישראל • אות היא לעולם: לית אלה אלא אחד:

p. 270 ²وبعد ذلك نكتب افعال الصلاة وهي ترتيب ادونן הכהן הגדול פינחס
בן יוסף بن עזי رضوان الله عليه

לעלם תסתגור ולעלם תשתבח אה עבוד בריאתה וכל דבה: אהיה אשר
אהיה: יהוה אֵל רחום וחנן ארך אַפַּיִם ורב חסד ואמת:

تكرر عشر مرات في يوم السبت

כי אֵל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית
p. 271 אבותיך אשר נשבע להם: ויהוה הוא ההלך לפניך והוא יהיה | עמך לא ירפך
ולא יעזובך לא תירא ולא תחת: קומה יהוה ויפוצו איביך וינוסו משנאיך
מפניך: קומה יהוה: שובה יהוה האלהים הרעי אתי מעורני עד היום הזה
המלך הגאל אתי מכל רע: לישועתך קויתי יהוה ברוך יהוה אהיה אשר
אהיה יהוה אֵל רחום וחנן ארך אַפַּיִם ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים
נשא עון ופשע וחטאה: ונקא לא³ ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בנים
על שלישים ועל רביעים וימהר משה ויקד ארצה וישתחוי: ויאמר אם נא
p. 272 מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא | אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא: וסלחת
לעונינו ולחטאותינו ונחלתנו אהיה אשר אהיה בי אדני סלח לעונינו
ולחטאותינו ולפשעינו ולאשמ[תנו] ונאל אתנו מיד איבינו ומשנאינו והציל
אתנו מרעותינו ומרעות העמים אשר סביבותינו ואמלא אתנו לשמר ולעשות
זה יום השבת הקדוש והמועדים הקדושים והתורה הקדושה: והרגרזים בית
אֵל כל ימי חיינו: והרחיב לנו מן הצרעה: אשר אנחנו בה: מרי הרחיב לנו
p. 273 מן הצרעה אשר אנחנו בה: | ורחם עלינו ברחמך ורפא אתנו ברב גדל
חסדך בעמל משה נאמנך ועבדך:

⁴עורן בן מן מימר מרקה: עליו הרצון אמן:

يسي المعيا

אהיה אשר אהיה: נתחזק בחילך ונדבק בך ונמול לבבינו ליראה ממך:
ונאמר בקול רם אין כיהוה אלהינו יהוה אחד: אחד לית אלה אלא אחד:
דלעלם ברישה ובעקבה לית אלה אלא אחד: ברמשה וצפרה לית אלה

¹ Cr II ושמו. ² B2, p. 280. ³ Cr II לו. ⁴ B2, p. 282.

p. 247 על יד אדונן משה הנבי • בכתבו הרבי • | אשר ברכהו וקדשהו • שמור
את יום השבת לקדשהו • כל מן שמרו ישמרו יהוה האחד • אשר אמר
את הכבש האחד • תעשה בבקר • והכבש השני תעשה בין הערבים • כמנחת
הבקר וכנסכיו תעשה אשה ריח ניחח ליהוה • וביום השבת שני כבשים
בני שנה תמימים • שני עשרונים סלת מנחה בלולה | בשמן • ונסכיו עלת
p. 248 שבת בשבת • על עלת התמיד ונסכיהם • ברוך יהוה • יהוה אלהינו יהוה אחד •
ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

אלהים יתברך • ויתקדש ויתרבי • אשר ברך וקדש • זה יום השביעי:
ברוך יהוה אלהינו • ואלהי אבותינו • אלהי אברהם ויצחק ויעקב • ויוסף
ואדונן משה נבינו:

גלא יהוה קדוש • זה יום השבת ומשמרו • על יד אדונן משה • בתורה ספרו: |
p. 249 דבר אלהים אל משה • בעשרת הדברים • שמור את יום השבת • לקדשהו:
השבת הזה • אשרי לשמוריו • כל מן שמרו • שמרי יתקרי:
ועתה ישראל אשבת • כי שבת היום ליהוה • ואל יצא איש ממקומו ביום
השבת • צלי ואקרי וברך בשם יהוה:

זה השבת הקדש • מה רבו ועצמו • יהוה אסגל במשמרו • לישראל עמו:
הו גנת עלמה • שמו יהוה האל לעמו • ועדתו וקהלו • ועבדיו ישראל:
טובינו ואשרינו • במה נתן יהוה לנו • במשמר זה השבת הקדש • מוראה
ליהוה אלהינו: |

p. 250 יום השבת הזה • מה גדלו ואדרו • יהוה לא יכרת מנן בריתו • ויסעדנן
על משמרו:

כבוד יהוה ירא בו • על כן אמר יהוה בספרו • אך את שבתותי תשמרו • כי
אות היא ביני ובינכם:

לדרותיכם לדעת • כי אני יהוה מקדשכם¹ • ושמרתם את השבת • כי קדש
היא לכם:

מחלליה מות יומת • כי כל העשה בה מלאכה • ונכרתה הנפש ההיא •
מקרב עמיה:

נשמר השבת הזה • כאשר צוה² יהוה אלהינו • על יד אדונן משה שליח
יהוה • בריך ומברך עלינו:

ספר התורה נקרא³ • בזה השבת הקדש³ • מערב עד ערב • מלב ומנפש: |
p. 251 עברה לא נעשה • בזה יום השבת • אלא עלה התמיד • ועלת שבת בשבת:
פני יהוה נקריב הצלות • על מזבח הצלות • תחת עלת השבת נתקדש ונשבח⁴
ונקרא • ומכל מלאכה נשבת:

¹ אלהים Cr 18.

² צונו Cr 18.

³ הה Cr 11.

⁴ ונשיר Cr 18.

ברוך אשר נבח טובו משחוקי שמים ועמקו רחמיו מעמקי תהום אשר עם כל העדות האלה הקים וכמשפט הזה תמידה יוכיח די לעדתיו לא נתנם (ותהום) ליסוריו לא שמם כי הגמיל אתם בתורות החיים אשר שם לפנינו בשלחחו משה עבדו לנביא נאמן הקימהו לדורתנו: לפדות את אבותינו ממצרים ולתת זרעם סגולה מכל העמים באתות ובמופתים גדלות מסות נוראות ומשפטים צדקים נוראות ונפלאות אשר לא נבראו (כהם) בכל הארץ ובכל הגוים היד החזקה והזרוע הנטויה אשר שם במצרים לעיני אבותינו שבר עול הברזל ויחפשו והמים את כורו ויוציאם ביד רמה נוסעי דרך הישימון באין צדה ואין יודע לדרך וינחם בענן יומם ולילה בעמוד אש להאיר להם (ללכת) באין עצב וישת המנוחה על ים סוף לרמות את פרעה וחיליו בים ולהטביעם¹ במצלות * כמו אבן² כראותם עבדיך אלהים למסלה עזובים ובין³ דרך נפתלים חזקת לבם לרדף ברב צבאות לנסות את ישראל בטוב מסותיך | ולהורתם רב עוז ונטוי f. 193 זרועך⁴ בגדל נפלאותך ראו גבית אויב צעקו למות שמו נפשותם אז הפכת להם הצר לרוחה ותשיב המלחץ למרחיב כי כל סגור פתוח בידך לב ים שמת להם לדרך והמצלות לשביל מרחב תהומות הפכת יבשה ותציב נוזלים כמו נד כחומות הקמת למעוז להם (מאיבים) מימינם ומשמאלם מוראם נהפך מבציר לפליטו ומבטח אויב הפכת למוקש כי נערת כל מצרים תוך הים ומחית שמם מאז ויושיע יהוה ביום ההוא את ישראל אז ישר משה ובני ישראל ותכלכלם בישימון כארץ נושבת מי מרה המתק(ת) להם לחם מן השמים האכלתם שדות דגנים עשית שחוקים חלמיש שמת להם למעין וסלעים לנהרות תהום ותריהם על הארץ (גד) לך ותשמיעהם⁵ מן השמים קולך ויריעו קולות⁶ שופרות בשמים וירצו ברכים (ולפידים) ולבשו ההרים⁷ עבים מדי ערפל ותנוע הארץ וי(ח)רדו ההרים והרכות עדות ביעקב לתת תורות בישראל יסודיה כמסודי ההרים להציב ואדניה מאדני הארץ למהזיק ללמדנו עדותיך ולהלבישנו נזר כ(בו)ד בתורותיך ולגלות מעלין עורון באור אותותיך ליסרנו במצותיך להצדיקה במשפטיך ללכת דרך מישור חקותיך להתקדש בקדשיך ולהנפש בשבתותיך ולשמח במועדיך⁸ ולהתפאר במקדשיך לשכן אימנותך בלבבינו⁹ ולתת יראתך על פנינו ולהבה אתך בכל לב ונפש ולדבר באלה בלכת ובשבת בשכב ובקום כנכבד מצות: ¹⁰

Cr II,
p. 246

¹¹ בית דראן ובית מרקה • יתמרו על יומי השבתות הקדושים • פי אלקטף • על צוֹי את קרבני מן מימר הכהן הגדול פינחם רצון יהוה עליו אמן:

יתברך ויתקדש אלהים הרבי • אשר ברך וקדש זה יום השביעי • ואמר לנו

¹ V₃, H₃ "בַּעִים". ² V₃ כמואר sup. lin. ³ H₃ באין V₃. ⁴ זרועך V₃.
⁵ V₃ ושיח ושיח V₃. ⁶ וולות V₃. ⁷ והרים V₃. ⁸ "דים" V₃.
⁹ V₃ "בלב". ¹⁰ V₃ ends here: the subsequent additions are from Cr II, 18, and B 2 (p. 230). ¹¹ Cr 18, f. 83^b.

ככל החיים לא על מחיה ובלי נשמת החיים¹ וחי כל החיים שאלים מלפניו ומחיא כל הנפשות מחסדו עשיר מכלכל עושר מלפניו ולו לא יעשיר וכל טוב מתתו ולו לא ייטב מקור הטוב אשר לא יסכר ומעין החסד אשר לא יסתם כל טוב ימצא מנוזלי רחמיו וכל חס(ד) ינחל מנדבות תהומו אליו כל העינים (תלאות) ועליו כל הנפשות בטחות ופניו כל כפים פרשות ומבלעדיו אין לחיות כל עשותו ישרים וכל מלאכתו חכמה וכל דרכיו משפט תעות לא בדרכיו עול אין במשפטו שחת אין בפעליו אתו לעבדה וממנו ליראה ובו להדבקה כי הוא ארון אמת וכל בלעדיו הבל יתהלל וברוך שם קדשך לעולם: לית אלה אלא אחד:

ברוך אשר לא יספר טובו מרב על כן על ראשו נברכהו כי אין לאל יד לפרטתו אברכהו על חסדו אשר העביטני ועל רחמיו אשר נכמרו עלי כי לא הייתי ויברא אתי וחי לא הייתי ויחיה² אתי ולא אוכל וימשלני בעיר ויודיעני עור ויפקחני חרש וישמעני³ אדם ויבטאני ריקם וימלאני מכל והשביע רעבי וארוה צמאי והלביש ערימותי והשכין מגרי ובעת צרתי יענני ביום לחצי ימצא לי השומיר אתי מתולדות יומי | ומהרות לילותי ישנבני מגני אשר לא יבלי וצפני⁴ אשר לא יאבד וזכורי אשר לא ישכח ונתן לי אשר לא בעצב כפי והנחלני אשר לא ביגע ידי ועוד הבינני היך לשלחם ומעשותי אם כחפצי השיגה הוא המצליח ואם לא הוא המנסה להרבות טוב באחרית כאשר דבר בתורה הקדושה למען ענותך ולמען נסותך להטיבך באחרי(ת)ך ברוך אשר לא יפקד טובו בלחץ וברוח וברוך שם קדשו לעולם: לית אלה אלא אחד:

אברכהו על ארח הח(י)ים אשר השיב⁵ לפנינו ועל דרך הטוב והישר אשר הכין לעיני(נו) מעלת שמימה בלי רדת ושאת לשחוקים באין נפל מלבישת נזר הוד וחבישות מגבעות כבוד עדות אלהים ודרכיו המגבעות אנושה עד לאלהים והמנחילות רצונו בהם להבדיל בין טוב לרע ולהשיב נסתרות נגלאות ולהוסרה ממוסרי האבות ולהוכח נפש בלי בושה במנהג העולם אשר עשה ששון ערוב ביגון חיים במות טוב ברע • כל תת תשוב למלקח וכל נחלה לירשה מוסר למשכילים ועדות למבינים • לעדת כל⁶ שביל נתן זאת אל מנחות החיים הכין לחסדיו צפין ליראי שמו כבוד לא יחדל עושר לא יורש מבטח יצור מפחד חיים לא יתמו ונעימות לא יכלו יען עשות משפט ומפעל צדק חשוק מרע והרבות להטיב הקים לעשות מבלעדי עקב על כן יומם ישכים יזרח במוסר ולילה ילין בתוכחות מוסר אמת | לא יחדל טוב ממוסר האבות החכמים לבניהם וידעי דעת לנפשותם חסד ומשפט מאלהי האלהים וארון האדונים נצר חסד לאלפים על חסדיו אלה לו לברך ובתורתו להתברך יתהלל וברוך שם קדשו לעולם: לית אלה אלא אחד:

לרעה כי H3. ¹ V3. ² החיים V3. ³ וחי V3. ⁴ ושמעני V3. ⁵ וצפני V3. ⁶ הישר V3.

אתה קדום קדומיה • ואתה ר(ח)מון דרחמיה • ואתה שלמון דשלמיה • ואתה
מלך עלמיה • בחסדך אדיק מן שומיה • ודכר לנן¹ קיאמיה • וכפר לנן¹
אשמיה • דאתה מרון דרחמיה: א" א" א" א":

f. 188 לית תרחי רחמיך אלופים • | באפי מסכין מתרקפים • ולא בלושיך
מנזפים² • ולא שאולך מטרפים • ורחמיך אלפים טפים • להבי³ חוביה דלנן
שרפים • דאתה רחום וחנן נצר חסד לאלפים: א" א" א" א":
אה רבון דרברביה • (ואה קריב לבביה) *ואה מקר כל שרביה⁴ • כפת מנן
דבביה • וסלח לנן כל חוביה • ולא תצרכן⁵ לחיביה • דאתה טבון דטביה:
א" א" א" א":

אה רחצוני ואה מנני • סלח לחטיה דלי מנני • ואך דאת אלוף תדבקני •
וברצמה לא תשבקני • ומן חסדך לא תרחקני • ולאנשה לא תצרכני • מרי
דאמנותך בני • ועל חילי לא תשלמני • וקבל צלותי מני: א" א" א" א":
א" א" א" יהוה דהוה דלא מן ושקיה דלא עם ומורך דלא עד נשרי
בתשבחתך ועל מה דכסי מנן לא נדער ונכנע לבבינן ונרכן ונשתעבד קדם
רביאנך דלא מ(ש)תאר ונתפעס דעבדת עלמה אמת דאמתך⁶ ועל מה דאכסי
מנן⁷ לא נשבק ויתך נעבד ולך נסגד וקדמיך נשתעבד ולגזיראתך נשמש ונסיד
בקשט אלהותך ואהן דלית בן נשום נפרש דלית אפרשותה הפשן⁸ |
f. 189 באימנותה ברן דאפרשותה קשט אלהותה ותהום ברננותה⁹ וסימת ארכנותה
דלית מלה יכלה משום אמורה ולא צעורה מטיה מתור צעורה ולא חדת מלוא
מדע כסיאת חדתה ולא עובד¹⁰ שוי מחכום רז אלהות מן אנדתה מיסתן איקר
מה דאמליכנן¹¹ ובהדה מיתובי אשריכנן למיטיב לן ברינן וארים לן למיטב אתן
נימר קמיך באמוראתן: לית אלה אלא אחד:

צלות הזקן היתר הנבון החכום אבי חסדה הצורי יסלח (לו יהוה אמן):
ברוך אתה יהוה אלהינו האלהים האל אשר מראש העקר לכל בעל ראש
המשל לא למען והחכם לא בעבור לכן על כל יוכל ולא יקשה עליו קשה וידע
כל ולא יפלת ממנו נפלא מעולם כמה ועד עולם ועד בלי חלוף ואין המיר וכל
משל זולתיו וכל חכם בלעדיו מקרב באו ומראש נהיו וכרנע יתמו כאין היו
עשות ידו ותבואת שלטנו לו לא ידמו ואליו לא יערכו כי אין לו דמה ולא כמו
אחד בדד בלא שני ולא עזר ולא משל וכל רבים מעטים פניו¹² וכל רמים
שפלים¹³ וכל ידעים בעירים וכל המלכים דלים וענים עשה גדלות בלא יגע |
f. 190 נוראות ונפלאות(ת) באין תלאה • עזר אין לו ולא מועץ מודיע הבעירים ומרנן
האלמים ופוקיה¹⁴ העוירים ומשמיע החרשים כל טוב וישר פרי דעתו חי לא

¹ V₃ ללך.² V₃ div. מן • ופס.³ V₃ לאיבי.⁴ V₃ twice.⁵ ? leg. הצרפן.⁶ ? leg. רחנתך.⁷ V₃ מכך.⁸ V₃ הסשן.⁹ V₃ ברנ".¹⁰ V₃ עבדור.¹¹ V₃ דאמליכנן.¹² V₃ נניו.¹³ V₃ שמלים.¹⁴ V₃ ופוקיה.

f. 185 מרי צדק עלי בבנים טבים יתקרי | בן שמי ושם אבהתי מרי שמר • לי מתנאתה דיהבתה לי בצדקה מדילך¹:

מרי אעלון אל מקלט רחמיך וחסדיך:

מרי סאג עליון בפצותך:

מרי טמרון לגו גבה דרי(ח)ותך:

מרי אטרנון בלילה ואיממה:

מרי אפתה באפי תרחי רחמיך ורתואתך:

מרי אושט לי ברכאתך ותקן • עבידאתי והשווי חשבאתי • ואלבש יתי חנה וחסדה • למה דמרחח לך ורגל • לשני ותקן ממללי • אמן אמן וצדק חיי וסלח לי ולאבהתי ואבהת אבהתי • ברחמיך וחסדיך אהיה • אשר אהיה לא תיפק אפיך • מני ולא תשבקני באדי דבבי • אהיה אשר אהיה אה כרוז אברהם • אברהם לא תשלח ירך צעד • אברנה אדלא ישתלח:

אה פשר ברה מן אבוה פשרי • מרי מן מבול אברנה:

אה | פלטה דיעקב מן אד עשו • אחיו פלטי מרי מכל דינין: f. 186

אה פלטה דיוסף מן גובה דדויתין • פלטי מרי מכל ארצם ומכל תשניק:
אה פלטה דמשה מן נהרה דמצרים • פלטי מרי מן אד פרעה דאזבנן²:
אה פלטה דאהרן מן עבודי עגלה • פלטי מרי מכל ארצם ומכל שרביט:
אה פלטה דפינחס מן זמרי וכזבת • פלטי מרי מכל סן ומכל דבב • וקעם עמי מרי הק מה דקעמך • עם אבהתי ותקימיני³ טובה האן • דאנה אזל והאן דאנה אתי • לגו מדמוכי וקומי ולגו • בתי⁴ ואקר שלטני:

מרי צמת לבני ובין הרגריזים • דמע דיבשתה מרי צמת ביני • ובין משרוי מלאכיה:

מרי צמת ביני ובין אתרה ד(א)תעקד • עליו יצחק:

מרי צמת ביני ובין אתרה • דדמך בה יעקב: |

מרי צמת ביני ובין אתרה דתחמד⁵ • לה משה אמן אמן אהיה אשר • אהיה יהוה אלהינו יהוה אחד: f. 187

עורן כן • מן צלות הזקן היתר טוביה בר דרתה:

אה מן דו כל עלמה מר • קבל מד לה קמיך נימר • ואן חטינן סלח וסובר • לפם דאתה לית בן נימר: אהיה אשר אהיה:

אה דברן וזאונן ברתואתך כונן • וסובר יתן וסלח לנן • לפם דאתה לא לפם דאנן: א"א א"א:

רבותה לך דקדמת • לך עלמה דאזמנת • ומן ישום רבותך רבתה • ומד עלינן בתשבחתה • לית בן נימר לפם דאתה • ארתיתן לפם מה דאמרתה • יהוה רחמן ורתאה: א"א א"א:

¹ מדילך V₃. ² דאזבנן V₃. ³ ולקימיני V₃. ⁴ בילי V₃. ⁵ ? leg. דאחמד, or רחמה.

אהיה אשר אהיה קמאה יכלותה דלא קדמה קדום • ואה מן דעקב שמה אֵל
חנון ורחום • לא טרף מסכינה דלקדמיך קעום • דרחמיך כל עדן לית שקיה
לון סכום: |

f. 183 אהיה אשר אהיה רמה מרוממה דאמנותה מיטב • פשוטה דיהובה¹ דלא
מוני מן יהב • בדכרו שבועתה הך דת אלוף אטיב • וטפי יקדן לחצה
דמספסף ולהב:

אהיה אשר אהיה שמעיו צבעתה דפשט כל טבן • רחיק דרגזון ושקיה
ברחמיך ורתואן • פדיתן מן אדי סנן ודבבן² • וטפי בטל דרוח יקרנה דליהבן:
אהיה אשר אהיה רדיר נוראותה דחילה לא משתאם • מלכה דיתרן טובה
לעלם כפל ורחם • לא טרף מסכינה דלקדמיך קעם • ולא תנוף שיאלה ועליו
בחסדך רחם: אהיה אשר אהיה:

ולו עוד • סגדה:

אתפלל קמיך אהיה אשר אהיה • ואשול לך מרי בעמל אדם בר אדמתה •
דאמר ית קולך שמעת בגנתה ודחלת • ובעמלה דשת חליפתה ובמקרתה •
דאנוש ובהלכת חנוך ובעמלה • דנח זכאה ובקיאמה דקשתה • ובעמלה
דאברהם גזורה דגור • לקנומה ובעמלה דיצחק עלתה • ובעמלה דיעקב שרירה
דזכותה • ובעמלה דיוסף פתור חלמיה • ובצללותה דעבדך משה נביה דעלמה •
דאימנתנה כסיאן וגליאן • וחכמתנה רזין חדתין ועתיקן • וסקפתנה על כל
מינה דאדם • בעמלה ובצללותה ובציאמה • ובקיאמה ובסקפנה ובקיאמה •
f. 184 ובכהנתה דבה לבש פינחס • כד³ קנא לקנאתך וארחי לאלהותך • | וכלה
מגיפותך מן שת מון אלף:

מרי בצלותון ובציאמון ובסקפנן • ובריאמון לא תיפך אפיך מני • ודבקי
בדבקי רחמיך ואחס • עלי הך די אמנותך:

מרי באלין דכריותך בון ובעמלה • דיהושע וכלב נגדני מרי • לרחיותך ועזרני
למד מריח • לך ואנור לבי לרחלתך ולמדחל • מן שמך יקירה ונוראה ובטל •
מני מרי כל חשוב ביש וכל • חשבה בישא וכל תחמדה בישא:

מרי לא תשלט בי לא סן ולא דבב • ולא תעבד שיאלתי לפם גמלי • ולא
תרחצני על עמלי וקבלי • בסליחתך וארתיתי הך די • אמנותך וביומה חראה
דבה • תסב רוחי תקלל לצערי ולא • תעבדני גנו לעיני חיביה • וצמת
טמי עם טמי⁴ אבהתי:

מרי אמרי רוחי עם רוחי זכאי • עלמה ורוחי כהניה קדישיה:
מרי טר יתי מן אזל ומן אתי ומן • דמך ומן קרץ ומן מחשך • בכל אורע
ובכל שביל ובכל עדן:

¹ V₃ ובה. די. ² V₃ ודבבהן. ³ V₃ כ, perhaps (קנא). ⁴ V₃ עמי.

אהיה אשר אהיה למד בך אתרחצת ואפכת עזרותי • ליד סני טבאתך
ובחסדך סובר(ו)תי • בטל טובך אדיק וורז בקרותי • מן שרב עקיה ואנשם
לאמרותי:

f. 181 אהיה אשר אהיה | זעוק כל בוראיה ואתו במימרה • פרנסה דעלמה ועבודה
ומרה • עני זעיק עבדך ושמע למימרה • ובענני רחמיך ורתותה במרה •
ואמתן להב לחצה וטפי לגמרה:

אהיה אשר אהיה חכום כסיאתה דרז מנך לא כלי¹ • חדר סימניה וכל תמח
וכל פלי • מן שאם טבאתה דסני² וכפלי • ארשי לחשכותה דרגזה יקפלי:
אהיה אשר אהיה טבה דרתותה שקיחן בכל אורח • עבודה דבריתה וקעניה³
וסדורה • ארתי לחיצה דלידך מן ארצמה ברח • דיתרן חסדיך על כל
שיאם כרע:

אהיה אשר אהיה יחידאה אלהותה דלית עמה חבר • אה תדירה דמורך לא
עדי ולא עבר • מטי צריכות לכל רחיותה סבר • בזכות טביה דמן ארצות⁴ עבר:
אהיה אשר אהיה כל רחצוני(י) בך וערוקי ליד חסדך • ואנשמ(ו)תי עליך ושדלי
לך לבדך • בצדקה מדלך בעמל משה עבדך • אדיק מן מעונך כי אין עוד
מלבדך:

אהיה אשר אהיה להן יערק מסכין אי יפך ארצמה • אלא ליד רתותך מלגו
לב ארצמה • לידך אפכת אפי ובך אשות כנשמה • כדו טובך לא בטל וזאון
כל נשמה:

אהיה אשר אהיה כד אתה בית ערוק ושקיה לכל שאול • ממרק בחסדיך
וברתותך נמול • | קבל ערוק לידך דלא אשקח מעול • אלא⁵ בתרח רחמיך דת
רתאה וסבול:

אהיה אשר אהיה נצעה דלא מנצע כפת כל גברין • חילך כל בוראיה
בחסדך מדברין • כפת דבביה דעלי מתנברין • ומטיתי בעלמה בנוני כל
מסברין:

אהיה אשר אהיה סלוח סריחתה סבול אשמיה • דלא מנכי מן חובים וגוי
ברחמיה • כפר לי מן חטאי בקיאם שלמיה • ואתרחם עלי לגו תרי עלמיה:
אהיה אשר אהיה על מן הו רניני אלא על קנומי • מד לא אשוית עמל זכו
לגו יומי • דעברו ואזלו ויום דינה קדומי • אמליתי בתהו קדם יום סכומי:
אהיה אשר אהיה כרוקה דמתשקח בממציע עקיה • מקלטה דגלי קבל כל
ערוקיה • פרקנך גלי לן דת פרוק פרוקיה • בקשט מדכיה מערתה צדיקיה:
אהיה אשר אהיה צדק מתנהתה דלצדקה לא כלי • פשוט רתואתה דטובה
לא בלי • פתח תרח רחמיך באפי וצדק עלי • בסני ברכה מן אוצרך דמלי:

¹ H I פלי. ² V3 דסני. ³ V3 קנייה. ⁴ V3, H I אצוה. ⁵ The rest is wanting in H I.

עורן כן: צלות הזקן חיתר אב גלונה¹ בן קלה יסלח לו יהוה:

אה חילה דרתותה לכלה² מיטבה:

בחילך אדבקת דאתהו מיטבה:

גל(ג)יך מן ישום ואמנותך מיטבה:

לכל ערוק לידך אה רחמנה טבה:

ומד בכ אדבקת אה מלכה קריבה:

גור לבי ואמליתי מחדיד תתובה:

מדכיה מכל סריחה וכל חובה:

אהיה אשר אהיה אה שקיחה דלכל ועוקיה עני • ואה יחידאה דמקדם
בלעדי שני • ואה תדירה דמורך לא בלי ולא שני • קמיך פרסתי כפי ולידך
תלית פני • לשיאלי קבל ולועיקי עני • דיתרן חסדיך לעלם לא מתמני •
וארתיתי ביום תכרז בה אני אני:

אהיה אשר אהיה אה רחמן ורתאה דשקיה לכל זעוק • ואה מקלמה
דקריב לקבל כל ערוק • פרקי בחילך דת קריב ופרוק • ודבקי ברחמיך (ד)את
רתאה ודבוק:

אהיה אשר אהיה אה עבודי ובארי וצעורי ותקני • פלמי מכל דין וורז
בפרקני • ומן רחמיך לא תשיב בעותי ריקני • דאתה *רחום וחנון³ ועקובתך
אל קני:

f. 180 אהיה אשר אהיה | אה יתיר טבהתה דגמלו רתו • ואה מן דחסדיו על כל
שיאמיה פתו • קדם⁴ חילך קעמת במרע ובכפתו • ואף ערקת לידך בדחלה
וארתתו • מן ארצם רב *וקשה וסנאי לחצות⁵ (ו)תלתו • לסכוי לחסדיך לא
תיפך באשנתו • ולא תעזרנו⁶ מן טובך בבאתו:

אהיה אשר אהיה בקיאם⁷ עבדיך ושבעתה דימיך • ארתי מסכינה דקעם
קדמיך • ומד בכ סיעדותה וברחמיך הו סמיך • אגן עליו בחסדך ואפשט
לה נאימיך:

אהיה אשר אהיה גלל(י) ים רחמיך לכלה משפעים • ונאהרי נפושך בחשך
לחצה מופע(י)ם • אן עמיך אה דבאר עלאים וארעים • פדיתן מן רגוך דחסדיך
כרעים:

אהיה אשר אהיה דכור קיאמיה⁸ דלון לא מתנשי • בשלמות עבדיך טביה
ארשי • זכותה ושלמותה ובנ(ביות) עבדך משה • אניב לישועתי ושמע קל
מדרשי • ופרקי מן לבוט דן לחציה דקשה:

אהיה אשר אהיה דידן צריך דאתי בבאו לחסדיך • מתחנן משדל בקיאם
עבדיך • מנוף אי מתכלי מן טובך וסיעדיך⁹ • אה תקיף רביאנך דרמין עו(ב)דיך •
פדיתן מן סנ(י)ן מד לאבהתן פדיך:

¹ H I, f. 33 ins. בר טביה.

² V₃ רכלה.

³ H I יתרה אל רחום.

⁴ V₃ קדם.

⁵ H I om.

⁶ V₃, H I -ני.

⁷ V₃ בקעים.

⁸ V₃ קעמיה.

⁹ V₃ וסחריף.

(علي الخامس الصهر)

* תאבה עתיד משמש¹ • לאלה באנצירו ובקשט • עמל עמלון דוכהאי² • * ומקבל
אגרהון ואיקריהון³ : ונבעינה וגו'

(علي سبوت المواسم⁴ والافراح له ايضاً)

כל טב לדריה שבתה : ⁵ וגו')

[עורנה :

שלם למלכה רבה ושלם לכתבה ושלם ליום שבתה רבתין דמועדיה :

אמרו תשבחן ותנו ברבואן • למלכה דעבר שבה לאשתה יומין :

באריה דברא לן שבה לאשתה יומין • ומנה אנן בעין כל יומי חיינן :

גליה היא שבתה ביני כל אמיה • ומלך לא מלו מבטל איקרה :

דכרנה מחיין בסהדו דכתבים • דיחללנה קטל יתקטל :

הא יומה קדישה דשבת בה קעימה • דו מברך ומקדש בפם מלכותה :

וויילן עממאי דלית לה שביל • ולא יכלו לקאמתה ולקטו משלפה : |

זהו רבה לעבראי ולבהמתון • קניה וקנינה שותפין לאיקרה : f. 178

אידן מועד בעלמה הך אהן • אתי כל ו : - יומין ופרק נפשה מן דושה :

טעו רבה לעבראי ולבהמתון • דו חסך איקרה וחתם על מעול :

יהובה דכתבה גלתה לישראל • קעמין אכלין מנה במדברה :

כלילה רבה דלבשו בה עבראי • מד דאוקרון מרון מלבין כל אמיה :

ליתו פסל עתיר ולא טרף למסכין • יצובה וגיוורה בידה מתוקרין :

במועד לא מטלטל כל דרי עלמה • דו זעיק בריה ולית בריה בטלה :

נהרה דאכתבה לגבה הו מגלי • ונטורי תריה מנון מתגלגין :

סימתה דאשקענן קימה נטורה • עד ייתון נסובין מלו מסבנה :

דחימה הי שבתה ביני כל אמיה • ומלך לא מלו מבטל איקרה :

פעל לא לעי בה ואגיר לא מציק בה • עבדה ורבה זאין במטרתה :

צומה ושבתה מדמין דן לדן • אהן זימון קדש ואהן שבה קדש :

קריה הי לכל עבראי ייתי לה • הך דאמרת שבה כל דשמע יחדי :

רבה הי מכל יום וייה מכל מועד • רבותה ברומה ואיקרה במכה :

שבה הי שמה וכתבה לאוי לה • ונטורי תריה בידה מתוקרין : |

תבו באהן יומה כן אמר קעימה • תאב ונטר לה כי שוי באיקרה : f. 179

שלם למלכה רבה ולנביה דאתנבה • ולאהן יומה רבה דעקב שמה שבה :

¹ Cr II, 18 תהבה ע"ומ" 3, HI, תהבה דש" ומש" Cr II, 18. ² רכל וכאי Cr II, 18.

³ Cr II, 18 ומקבל לכל א" 3, HI, ומרבי לכל איקרון Cr II, 18. ⁴ הצמח HI. ⁵ As above, p. 70.

הו דמרוח לכל עלמה • הו מחסי בריתה ברחמיו • הו מלכה רחמנה • הו
דבוקן דלחיציה • הו מרוחון דכל מתלתיה: ונבעינה וגו'

ולית אל רב כותה • ולא מלך ממזן אלא הוא • ולא עובדין¹ הק דעבד • ולא
מתנן הק דיהב: ונבעינה וגו' |

זעק לבוראיו הק * דבאי • זהו ולעל איקרה² • זעיקין אנן עובדיו • זאן הוא לן
במימרה: ונבעינה וגו'

את בעובדיו ישתבח • את בפליאתה יתרום • את לה ערוין למן דשוי • את
לה מתנן למן דצריך: ונבעינה וגו'

טל שומיה טללים • טל ארעה מתנן • טוב פמה דמשבח לה • טוב לבה
דמשתעבד לה: ונבעינה וגו'

יודון לך כל פממין • ישתעבדון לך גויאתה • ישבחונה ספבאתה • ירחמונה
נפשאתה: ונבעינה וגו'

כלה * אתה בחכמתה³ • כל כלום בשלטנותה • כלה מדבר ומיתב • כל מלל
ישבחנה: ונבעינה וגו'

לה מסגר ו(מ)רוממה • לה נביע בלבה ונפשה • לה ננער כל יומיה • דלית אלה
קעים אלא הוא (י לה נעבד באימנו): ונבעינה וגו'

כילכה דכל עלמה הוא • מן יסכם תשבחתה • | מן ימטי מימר רבותה • מן
יהיא כותה ישתבח: ונבעינה וגו'

נסגר לה דו רחמן • נשתעבד לה דו רתאי • נפשאן סגי הוא זאן • נורה⁴
בישתה הו מטפי: ונבעינה וגו'

סביל עלמה בחילה • סבל בריתה במימרה • סדור משכנה הוא רחם • סני
תשבחן נתן לה: ונבעינה וגו'

עמי הוא עובדין • חכם כסיאת לבבין • עמי הוא דלא מתעמי • עמי חיבין
ורתאי להון: ונבעינה וגו'

פעאלין דקשט הוא בעי • פעלי אורחה הוא מרבי • פעל ליתו עצי אגרה •
פרנוס לית אלא מדלה: ונבעינה וגו'

צדקה הוא עבד דלא בטל • צבען דיתמין הו מקבל • צרכין מן דילה • צריכין
אנן משבחין לה: ונבעינה וגו'

קעים הוא עד לעלם • קעימיה משעבדין לה • קבל חיין וברכן • קמיו נסגר
ונשתעבד: | ונבעינה וגו'

f. 177

רתאי ורחמן הוא • רתותה קריבה ורגזה רחיק • וכן כתב לן משה נביה • יהוה
רחמן ורתאי: ונבעינה וגו'

שומין וארע הסקף במלתה • שבתה ברא בגלל איקין • שורין דמים הסקף
(בגללן • שמה ישתבח) לעלם: ונבעינה וגו']

¹ V3 אורה. ² H3 דביו • ועי הו כל טוב ³ H3. ⁴ עובדין V3.

כבל חיבין דלא * מנכי * סלח¹ לחובינן ברחמיך * סוברותך וסליחאתך * מנור²
לבבי תאבין דריחתון³ למלכותך (לעלם):

[אימנותך רבתה גליך לכל קהלי ישראל עד יהונו * נטרי נזריך לפם דו חילון
וטובך מקבל מנן ברחמיך מרי⁴:

פליאתך את מעמי עם דריה * דנעזו ועם דריה דאתין⁵ ואנן עברין ונעזין * ושבקין
ואת ממן ברבינך⁶ לעלם:

f. 173 צריכין | אנן מודין לך דאתה מספק לן כל צורכינן ואת אלה דלא צריך
לכלום⁷ ויהב צורכינן מנן מרי:

קמאה דקדם למעונה⁸ קמי טובך נשתעבד קדמיך נכנע רוחינן קנומן אנן מחנין
* אמת דנעבד פקודיך מרי⁹:

רבה היא רבותך מרי רברבין אנן פליאתך על רחמיך אתה מרחם¹⁰ עבד צדקה
לזרעיון ולא תטרף בעותן מנך מרי¹¹:

(علي السبت الرابع بكره والظهر)

שמעוין¹² דכל צבעתה * שמע 'בקלן וקבל מנן * יהוה דפרק לאבהתן * אדיק מן
מעון קרשך * וקבל צבעתן מנן (לעלם):

(علي السبت الرابع الظهر)

תניו מחלה נפשאתן * אמת דנעבד פקודיך * מסקופי רמה לגויאתן * כד
נתחנן¹³ לרחותך * טוב עלמה אמת דייתון תאביה ושלמיה * וירחון
לקדישותך (לעלם): לית אלה אלא אחד:

f. 174 ¹⁴עורנה | על שבתה חמישה דיזמן:

אה זבן מודאה 'למרן * אה זבן משבחתה * (אה) זבנה נתוב לידה * ונשתעבד
לקדמיו * ונבעינה לגו רֶחֶח * דמה דנאמן¹⁵ לגו איקרה דיהב לן:

[בריתה מליה מתנן * במלה מן מלכותה * בכל יום מרחם עלינן * בדיל דיהי
שמה משתעבד: ונבעינה וגו"]

גלאי הוא כל טמיראתה¹⁶ * גויאתן ישתעבדון לה * גמליו טבין עלינן * גוני
תשבחן נתן לה: ונבעינה וגו"]

דאול בתרה לא טעי * דעמל עמה לא מפסל * דמתרחץ בה לא נפל * דרחל
מנה לא מתלחץ: ונבעינה וגו"]

דירוחן Cr 18, דירוחן Cr 11 ³. מנני H 1, מכור V 3 ². כינל יסלח or מני ס' B 2 ¹.
נשרין גויראתך ופקודיך נשרון מרי בחילך H 1 ⁴. דריחון H 1, דריחתון V 3, דירוחן B 2.

דעברו ובחר מעצמו עם דרי וזכאים ותאהבין H 1 ⁵. ובשובך וקבלת ברחמיך לעלם:

לעלם H 1 ⁸. למאום H 1 ⁷. ושבקין לך על ררג מלכותך דאת אלה מורך על רבותך H 1 ⁶.

הך H 1 ¹¹. אתרחמה וברחמיך אתה מתרחם H 1 ¹⁰. וקבל צבשתן מנן בשובך H 1 ⁹.

יחח" V 3 ¹³. (and so Cr 18, f. 104^b) שמען B 2, שמועין Cr 11, 18 ¹². דה אליף

דן מן V 3 ¹⁵. מן قول מرقה Cr 11, p. 256; Cr 18, f. 105; B 2, p. 267 add ¹⁴.

שמי * רא" V 3 ¹⁶. דנעמן H 1.

¹ דאת רחמן ונ'

גלגני רבותך לעלם • לעבדת עלמה דלא שותף • גלגני² אנון³ בוראיך • חדתין
כל יום דלא בלין • כפיתין ומשעבדין לך (לעלם) •
דחילה משבחה • עבוד פליאתה • כרו משה נביה עליו • עבוד פליאן לעלם •
ומדחל כל אמי עלמה • בסימן אחד זעור מדילך (לעלם) •
דואן אלה כֹּתך מרי • אידן חורן ימעי⁴ בך • ואתה מלכון דכל מלכיה • שרי
חרצי (דכל) רברביה • ומחליף דלא מתחלף מרי⁵ •
ומד אנו ידעין⁶ • דלית אלהו אלא דילך • נסגד⁷ קמך דאת רחמן • נשתעבד
לך דאת רחאי • רחמן אתה בדיניך • ורתאי במגביאתך (לעלם) • |
זכאי אֵת מרי לעלם • זכותך מלו כל עלמה • זכאי⁸ מכל חיביה • [ומלכון
דכל מלכיה • זכאי (הו) משעבדין לך זכאה • ותאב לא מטי בך (לעלם) •
* אֵת באלהותך מרי • אחד במעונה רמה⁹ • אֵת במלכותך מרי • ומכך עֵם כל
חיביה • רחאי ומפצי ומרחם (ומסובר לעלם) •
טובך מלו כל עלמה • * טובך מתנתה¹⁰ לעלם • דאת טב ומיטב דלא בטל •
וממן לנו (כל) טבאתך (לעלם) •
יודון לך לבביה • ישתעבדון לך גֵּיאֵתה • דאתה * אלה על¹¹ כל בריתה • בריך
לאדם וצערבנה • סרח¹² קמך וסבלתנה • (רחל מנך וארתיכנה לעלם) •
כלה משעבד לך מרי • כלה רתת מן אימתך • רבתה¹³ בוראיה • כהלון סהדין
לך • שומיה וכל חיליון • ארעה ויסדיה ברומה ובמכה • מרי הוא שלטנך •
ו(כל) מלאכי קדשה מרוממין לך (לעלם) •
לִית * מלכו הך¹⁴ דילך • ולית דיעבד¹⁵ בעובדיך • מה 'בשומיה אי בארעה •
דליתו תחת אדך • (נתרחץ בחילך •) לית רחצון כֹּתך • | * ולית חורן דימעי
f. 172 בך בטבאתך רחמן לית בן נקום והך בחילן מגחי ברנוך מרי¹⁶ •
משבחחך מרי¹⁷ חילן • מרוממאתך * בכל נפשאתן¹⁸ מן ירבינך לפם דאת¹⁹ •
דארכנתה מקבלה מנן * לקבל די²⁰ נשישותן (ודעונן²¹ לעלם) •
'נשמה רבה לחיינן • אמת דנעבד פקודיך • נשמה רבה 'לכל סגודיך • (דאנון)
משקחין לך לנו כל אתר (לעלם) •

¹ And so after each section. ² Cr II, 18 גלגני. ³ V3 אנון. ⁴ V3 ימעי, cf. below, § ל. ⁵ Cr II, 18, B2 לעלם. ⁶ Cr II, 18, B2 מפעסין. ⁷ Cr II, 18, B2 נכרו. ⁸ V3 וזכאי, Cr II, 18, H1, B2 וזכאה. ⁹ Cr II, 18, H1, B2 שיקח בכל אתריה. ¹⁰ Cr II, 18, B2 מנהי. ¹¹ Cr II, 18, B2 בריי, H1 בריי. ¹² Cr II, 18, B2 צרע. ¹³ Cr II, 18, H1, B2 בריאתה וב". ¹⁴ Cr II, 18, H1, B2 אלהו. ¹⁵ Cr II, 18, B2 עובר. ¹⁶ Cr II, 18, B2 מה דו. ¹⁷ Cr II, 18, B2 ולא מאוס כֹּתך. ¹⁸ Cr II, 18, B2 מן ירבינך. ¹⁹ Cr II, 18, B2 מרי. ²⁰ Cr II, 18, B2 מן ירבינך. ²¹ Cr II, 18, H1, B2 ונעמן.

כל טב לדריה שבתה כל איקר רב בארהותה כל גלגנין מן משה כל חיינן מן
עבודן כהלן נשוי ונימר מן כותך באלהיה: [

(لَا اَيْضًا عَلَي السَّبْتِ التَّانِي الْفَهْر)

תתדכרון בטב שבותיה • וישר חילן דכל קראי • ירבונה מהימניה •
וישבחונה סגוריה • אן בחלה ואן בשבתה • לאלה נודי וקמיו נסגד:
[עורנה • על שבתה תליחאה:

f. 169 אהן סימן רב סימנה דיום שבתה | סימן דלא מטלטל כל דרי עלמה דו
סימנה דמודע כל אמי עלמה מן אנון נבאי ומן אנון בראי אלו עבראי
באיסטרי עלמה ברעו יומה דשבתה גלא אימנותה:
גנה דלא מצטנקה לעלם הי שבתה וארהותה לגבה הכ חילן חייה שעתה
דקעמו בשפולי טור סיני מקבלה ללוחין וחייה לגבון לקיטין מן קרשה ומגעזין
באשתה ומושטין בימין סבילה עלמה:

ויום שביעה הכ מדינה ייה ולא עלל לה דיאר אלא מן אברהם ואנין תרתין
בריאן קטירין דן לון בריתה דגורתה ובריתה דיום שבתה הדא זעיקה בריה
ושבה זעיקה קדש וטוב עבראי דעלל ומשרי לגבון:

יומה שביעה הכ מדינה דמלך וכתיב על מעולה לית הכ אלהנו כל
עבראי דעלל למדינתה בשלם יסתכל למעולה וידע מה כתיב עליו יהי סגד מן
עלל ומשבח מן נפק ומרבי¹ לאמנה דכן ברך וקדש: [

(لَا اَيْضًا عَلَي السَّبْتِ الثَّالِثِ عَلَي بَكْرَةِ وَالْفَهْر)

• תלתה רחמים קנה חילה רבה • ואמר דבון צורכי ולון * עבדת עלמי² •
לאברהם ליצחק וליעקב שלמיה • דיהיבין³ במערתה וריחון טבה דריה • וזעק
שמן בריה • ולית בריה בטלה • דמצלי ומדכר לון שוי⁴ ומתנעי:

⁵ עורין כן תתמר לילת שבתה בתר מקרתה • ועל ראש הרגריזים •
ולילת הכפור לאב חסדה⁶ הצורי ירחמו יהוה אמן:

אלה רב ולית כותה • אלה מעיני⁷ כל רחמיו • אלה רחמן ורתאה • עבד טב
דלא בטל (לעלם):

f. 170 דאת רחמן (ראת רחמן) | תשבחתה לשמך רבה ונצחיה (לית אלה
אלא אחד):

בחילך רבה נתרחץ • (באלהותך נגלג •) דלית לן רחצון אלא אתה • כל דלבר
מנך לא כלום • ואתה אלה קנה שומיה וארעה • שליט ברומה ובמכבה מרי⁸:

¹ ומברי V3. ² Cr II, 18 עבדה דעל. ³ Cr II, 18, דיהיבין V3, דיהיבין Cr II, 18. ⁴ V3 שבתי. ⁵ V3 heading סיגה only. Cr II, p. 93; B2, p. 80; ⁶ Cr II, f. 21. ⁷ Ar. أبو الحسن. ⁸ Cr II, 18, B2 למלם.

נהרית דאגלו אמת דהויך במדברה עמוד ענגה באיממה ועמוד אשתה בליליה
 ויילה מדורה דלית אלין בה שמשא דנח¹ וחשכה לגבה: ורבותה וגו"
 שמה דנורתה יום² ועבד לכון גורתה דלב ועבד מטרתה דשבתה וקני תקרב
 קרבנך רביכנן כיתך³ מתרבי ועבד עתיר דלא ממסכן: ורבותה וגו"
 תלש רב דהכה יומן דרמיו דעלמה מכיכים לית רב מן שבתה וגורתה
 ואנין עבדין אשפו כל דמשף לין יתעקר דאנין בריאן דלא בטלאן:
 ורבותה וגו" |

⁴ עורן כן هذا يقال له شيران يقال في ايام السبت بعد قرايت النوبة في الدار f. 167
 و في الكنيسة علي ما جرة به العادة وهو من قول الدستان
 *مناط يوم السبت الاول من الشهر بكرة⁵

דבעי מדע מה הוא חילה • יהי מתבונן בבוראיו • מן דעמי עבדאתה • יהי
 משבח לה עליהון • מלין מליאן עלמה ומשעבדן⁶ למן דאמרין:
 [שומים וארע ברא חילה ואנן ממנים לעלם אחד מנן תשמיש דקעימין וחורנה
 תשמיש למאתין: מלין וגו"]

אורה קרין לעלמה וחשכה מיסטר מקדמיו מנפשין דן לדן דלא עבר אימתה
 דמרון עליהון: מלין וגו"
 כד עסל מרי עבדאתה שרי כרו על פתורה כלליתה דלא צריך לה מברך אנה
 לה עד לעלם: מלין וגו"]

(מנאט יום السبت الاول الظهر ויום السبت الثاني בكرة له ايضاً)
 שבתה דמיה למדינה • בניה על חסול בריתה • ואלה כרו לישראל שבת
 'לגבה וסב ברכן: מלין וגו"

[עורנה • על שבתה תניאתה:

אה יום מסיד מן אלה אה קדשה דלא בטל | אה כתבין וכהלון חיין f. 168
 אה גזירן מלפן בטור סיני סגדו מפני בריתה:
 גנה ייה יום שבתה גליה מן עדן דיומיה גנה ייה ארהותה פתיחה⁷ בליליה
 ואיממה גנה דגזירן ופקודין:

לעמה דשבתה ברכן לעמה דארהותה מקרתה לעמה דמשה צלותה:
 שבין ושלמין מן בעי טוב כל אנש דפתח פמה ומרבי למרה באנצירו:
 יומה קדישה לא מבזו דו סעיג בכרי דקדשין יתמן מלי ארהותה בפממין
 דלית בון גדר:

יתרבי אלה ונביה ביד מן ידיע באנצירו:

¹ ודנח V3. ² יומן ? leg. H 3. ³ כי חדי H 3. ⁴ עורנה V3.
 only. Cr II, p. 252; Cr I8, f. 104; B2, p. 264; H I, f. 13. ⁵ על שבתה V3.
 קרמה. ⁶ Cr II, 18 ומשעבדן B2, ומשעבדן H I, ומשעבדן B2. ⁷ פתחיה V3.

(צבעתן קמיד מרי חסלך תתטרף¹ בעותן):
 קיאמיד עם אבהתן לא תתנשי והיא אסותן:
 רחמן² אתה וכן *אשקחנתך פרס³ רחמיד עלינ:
 שאלים אנן לך תסטר⁴ דיניך דאת רחמן:
 תשתבח מלב ו(מ)נפש אה מרה דכלה:
 f. 165 תאב עלינ וסלח לחטינ: [תאב עלינ ברחמיד דת יכל: | תאב עלינ
 וכפר לפשעינ: תאב על חיבים מבגלל הזכאים:
 תלי רגזה מנן ופרס רחמיד עלינ: [תלי לחובינן וכפר לפשעינ:
 תתובתן קבל ולחטאינן סלח:
 תרח רחמיד מרי לא תצנקה באפינ⁵:
 אלהה דאברהם ויצחק ויעקב שמע קלן ואתרחם עלינ ברחמיד: (*קבל
 צלותן מנן אה רחמנה⁶):
 מרי בעמל יוסף ו(אדונן) משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס *ויהושע וכלב
 (והמלאכים הקדושים והשבעים הזקנים *מרי בעמלם) לא תיפך אפיך מנן:
 (*קבל צלותן מנן אה רחמנה⁶):
 אדני יהוה (ברחמיד) עניתן ודבקן ופרקן *ושמע קל זיעקן * (מרי) מכל
 לחץ הפקן *וארתית⁷ ואתרחם עלינ (ברחמיד הן עמיד): קבל צלותן
 מנן⁸ אה רחמנה:

[עורנה על שבתה וגזרתה:

אמדינה⁹ ייה יום שבתה אתרה דמנשם דיאריו כל עבראי דעמי יומה טמא
 רעט ייתי אלא יטמא דו תהום קביע ביד אלה דכי מדינתה: ורבותה
 למלכה רבה דיהב לן שבתה וגזרתה:
 בריתה דשבתה וגזרתה מצבועים מדכים דלא במים מן דלא צבע בתריהון ימה
 רבה לא מדכי לה אחד חפים ביד אברהם ועורנה ביד משה נביה:
 ורבותה למלכה וגו"

f. 166 גזרתה גלא לאברהם מבעיו דלא | קצין לעלם שבתה מר גלא למשה מועד אתי
 כל אשתה יומין דשבק תריהון ואזל לה מדמי לדמע מחלל: ורבותה וגו"
 דמעון דכל יומיה הי שבתה מליה ברכן דמעון דכל אמיה *דלמטר גזרתה¹⁰
 זעיק ודלא נטר לה יתעקר ומחלל שבתה יתקטל: ורבותה וגו"
 מלך וברה ובני קרתה אשוו עבדו לון גזרה דלב לא הות גזרה בגלל אלה
 מבגלל אתגזרו ואתעבד דינה מכהלון ולא הוה לון חלק בשבתה:
 ורבותה וגו"

¹ Cr II תטרף, B2 תתד. ² V3 רחמן. ³ Cr II, 18 פשוט. ⁴ אשקח. ⁵ Cr II, 18 omits this line. ⁶ V3, B2 om. ⁷ Cr II, 18 ארתית. ⁸ V3 תצטר. ⁹ Cr II, 18 and so B2. ¹⁰ V3 ממך. ¹¹ See this piece in full in the service for circumcision. §§ א, מ and n are in H I, f. 12. ¹² V3 דלם מר גזרתה.

צלות שביעי חג המצות:
 צלואת שבתות השבע:
 צלות חדש השלישי:
 צלות לילת המעמד רמשה:
 צלות יום המעמד צפר:
 צלות השבת השביעי:
 צלות מועד הבכורים:
 צלות שבת הצמות:
 צלות חדש השביעי:
 צלות הכפור:
 צלות חג הסוכות: [

¹עורן בן תתמר על חסול כל צלות:

אתהו דבריד עלמה דלא שותף:

(ويقال بعد كل بيت)

קבל צלותן מנן² אה רחמנה:

באריה דברא כלה ומוחי כלה:

גבורה ונוראה וחיולה:

דחילה משבחה ומרוממה: |

הך [מה] דקעמך 'עם אבהתן קעם 'עמן:

דילא דלא סבל אימתה וברז ואמר:

זעורה ורבה ישון³ ויימרן לך:

חילך רבה מרי מגן עלינן:

(שבון דמביה אה מרן שמע קלן:)

ימינך רבתה תתלי רגזה מנן:

כהלן צבעין קמיד אה מרן דבק:

לא דאנן שוים אלא דאת רחמן:

מיסתן מה דאוקרתנן⁴ ובחרתנן:

נשימין אנן דטובך⁵ יתר על בישאתן:

סלח לבני רחמך דסנאי⁶ טובך:

עמיד לן דאת רחמן ותהי בן עורי:

פתח אוצר טובך לא תצנקה [אה] מרה דכלה:

f. 164

¹ Cr 18, f. 11 (ascribed to Marqah); V3, f. 163; Cr 11, p. 62; B2, p. 50.

² V3 ממך. ³ Cr 11 ישבחך, B2 ישנך, Cr 18 ישון. ⁴ Cr 11, 18, B2 קרתן. ⁵ Cr 11, 18, B2 טובך. ⁶ Cr 11, 18 בס".

פללה על יום שבתה צפר¹:

אה אלהיהם² ואה אדונם רחם עלינו בעבורם ושמע קול צעקותינו בזכרון בריתם:

הסגדות בשבת הראש מן החדש: |

f. 142 אדני יהוה אן ראית ברב גדל חס(דך) • מרי בעמל הנבי שוב מחרון אפך:
אדני יהוה(וה) אן ראית ברב גדל חסדך • מרי ב(עמל) ה(נבי) ובכהנת שמישי
מ(שכן) קדשך:

אדני יהוה . . . הנבי אל תשחית עמך ונחלתך:

בשבת השני והשלישי:

אדני . . . חסדך • זכור לנו תפלות משה ע(בדך) א(שר) אמר פני גדלך שוב
מחרון אפך ותמא

אדני . . . חסדך • מרי בעמל הנבי הצ(דיק) הנ(אמן) משה ע(בדך) ובכהנת
שמישי משכן קדשך ותמא

אדני . . . חסדך • זכור . . . ונחלתך:

בשבת הרבעי:

כי גדול יהוה מכל האלהים • צד(יק) וישר הוא והבו גדל לאלה(ינו) לפני(ו)
נקד ארצתה³ ונש(בח) ונאמר מלגו לח(צה) רבה כי נפוש קריב ואתה
לגדלך אלה דלא מת(חלף) ורבעי לבר מנך בלש ולא שקח לישועתך
קויתי יהוה • ברוך יהוה אדני יהוה זכור ותמא

לא נחדל ולא נבטל מן מימר כל ימי חיי(נו) והבו גדל לאלה(ינו) עד
לישועתך קויתי יהוה ברוך יהוה אדני יהוה מרי עד תמה:

ועל חתמת נקריב קרבנך תשבח(תך) נימר כל ימי חיינו ובהבו גדל לאלהינו
עד לישועתך קויתי . . . תשחית עד תמה:

f. 143 ואן הוה בחדש חמשה | שבתות יתמר בו זה הסגדות:

כי גד(ול): ממעון קדשך מ(ז) השמ(ים) ותמא

יפתח יהוה לך את אוצרו ותמא

ויהוה הוא הלך לפניך ותמא

* ويقرو الي⁴ ויכחשו איביך ותמא

⁵ צלות לילת ראש החדש:

מוסף המועדים:

צלות לילת חדש הראישון רמשה:

צלות יום חדש הראישון צפרה:

¹ Then follows the Qataf. After each mention of the Patriarchs is added
"אה אלהיהם וגו" as above. ² V3 אלהים. ³ V3 אריהה. ⁴ Conjectural.

⁵ Then follow short directions for the services for the various festivals under
the above headings.

יבכו חטאים ויבכו • אוי למי הרע דרכו:
 כמה עונות כמה רעות • כמה חטאות ואשמות¹:
 לשונינו כלאלמים² • מרב חטאים ואשמים:
 לא כהנים נאמנים • לנו ולא עוד קרבנים:
 כ"ה נאמר ומה נספר³ • כי ביום הזה יכפר:
 לבכי בדמעות דמים • על ימי רצון⁴ ורחמים:
 ימי הטובות והברכות • וסליחות⁵ והכפרות:
 ימי חאורים והתמים • ימי קטרת הסמים:
 ימי מנורת המאור • ימי השלחן המהור:
 ימי קדש הקדושים • | והכהנים הקדושים:
 אה על ימי שלמותינו • ועל⁶ ימי מלכותינו:
 ועל המשכן ורוממותו • וכבוד יהוה מלא⁷ אתו:
 אה על כבודו ואדרו⁸ • ועל ימיו אשר עברו:
 וכל יום חטאים חדשים • אה מן לבבינו קשים:
 סגולה שמא⁹ אתנו • ועם נבל שמנו נפשנו:
 *עתה יהוה¹⁰ אלהינו • מאפך אצל¹¹ רוחינו:
 פני אל עמך ונחלתך • ברצונך וישועתך:
 צורנו אם לא תרחם • מי זה יסלח וירחם¹²:
 צדיק *אתה וכן ישר¹³ • סלח בעמל רום הבשר:
 קרוב אתה לשאולך • קבל שובתינו אליך:
 רחם עלינו ברחמך • בעמל נאמניך ושלמך:
 שא לפשענו *אה אדני¹⁴ • בחסדך אשר לא ימני:
 תתהלל כי רחום אתה • וכן לפנינו כתבה:
 עורן כן | אלקטף בששת הימים¹⁵:
 הסגרות בששת הימים:
 *קטפי לילת שבתה רמשה:
 הסגרות השלשה:
 ברוך יהוה אלהינו אשר אמר את שבת(תי) תשמרו מקדשי תיר(או) אני יה(וה):

f. 106

כל יום חטאים ארשים • הא מלבנינו הקשים: הא מרב חטאות. ¹ O 5 ins. ² O 5, P 8. והפשעות • והחטאות והאשמות: אוי לנו אוי לנו • על מה עמלנו נפשנו: ימי ³ O 5, P 8. "הרצ" והר"צ. ⁴ V 3, רוצן, O 5, P 8. נדבר ⁵ O 5, f. 107^b. כאלמים. ⁶ O 5, P 8. "הסל". ⁷ O 5. "הסל". ⁸ O 5. "הסל". ⁹ O 5 puts this section above. ¹⁰ O 5. "הסל". ¹¹ O 5. "הסל". ¹² O 5. "הסל". ¹³ O 5. "הסל". ¹⁴ V 3. "הסל". ¹⁵ O 5. "הסל". ¹⁶ V 3, f. 134; Cr II, p. 257; B 2, p. 268; Cr 18, f. 106. Then follow the Qatafs to V 3, f. 134. ¹⁷ V 3, f. 137. Then follow the Qatafs to f. 139. ¹⁸ V 3, f. 139.

מקום התרומות • מקום הברכות • מקום לגוים קברות • ומה רב לחצינו:
 מקום המקדשים • מקום הקדושים • מקום הדרושים • שמם אה אחינו:
 f. 102 מקום מקדש יהוה • מקום כבוד יהוה • | דבו בחר יהוה • מכל מקומינו:
 כִּי־קֹדֶשׁ פָּנֵי יְהוָה • רִיק מִן מִשְׁכַּן יְהוָה • אוֹי לָנוּ וְמָה • בִּנְפִשָּׁנוּ רֵאִינוּ:
 נִבְכִּי כִי לֹא קֹדֶשׁ • וְלֹא מַחְתּוֹת בָּהֶן אִשׁ • וּבְכָל זֶה נֹרֵשׁ • בְּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ:
 [אֲנַחְנוּ לֹא בָנִים • וְעוֹד לֹא נֶאֱמָנִים • וְקִבְרֵי יוֹדֵנִים • בְּרוּם טִבְרֵינוּ¹]:
 סֶלַח בְּרַב דַּעְתְּךָ • כְּתָמִים חֲכָמְתְּךָ • וְכַחֲסֵד אֵימַתְךָ • לְרַב פִּשְׁעֵינוּ:
 עֲתָה אֵהָא אֵל רָאָה • אֲשֶׁר לֹא יִרְאָה • אֵן רֵאִית רָאָה • בְּעֵין חֲסִדְךָ אֵלֵינוּ:
 חֵינֵנוּ בְּשִׁלְטָנְךָ • וְרוּחֵינוּ קִנְיָאֲנְךָ • אֲמַטִּיר מִן עֲנַנְךָ • רַחֲמִיד עֲלֵינוּ:
 פִּנִּיךְ אֵיכָה נִשָּׂא • מִן חֲטָא וּפִשְׁעָ • אֵהִיָּה בְּגִדְלְךָ שֵׂא • לְרַב פִּשְׁעֵינוּ:
 צִדְקֶךָ רַב וְגִדּוֹל • אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עוֹל • אֵלֶיךָ נִשׁוּב וְנִמּוֹל • פִּנִּיךְ לִבִּבֵּינוּ:
 f. 103 * קְרוֹב אַתָּה לְכָל • מִי יִשׁוּב וְיִתְנַפֵּל • | בַּחֲסִדְךָ שׁוּב וְהִנַּחֵם עָלֵי • רַע עֲמַלְנוּ²:
 רַחוּם הַרְחוּמִים • וְעֲצוּם הָעֲצוּמִים • הִשְׁקֵף מִן הַשָּׁמַיִם • וּשְׁמַע קוֹלוֹתֵינוּ:
 שְׁמַע צַעֲקוֹתֵינוּ • וְהַסִּיר צָרוֹתֵינוּ • וְקַבֵּל שׁוֹבְתֵינוּ • וְסֶלַח לְאִשְׁמֵינוּ:
 תִּמִּיד אַתָּה לְבָרְךָ • סֶלַח לָנוּ בַּחֲסִדְךָ • בְּעַמְלֵ מֹשֶׁה עֲבָדְךָ • קֹדֶשׁ כָּל נִבִּינוּ:
³עֹרְנָה עַל יוֹם הַכְּפוּר:

יֵם הַרְחָמִים סֶלַח לָנוּ • מַעֲוִנֵינוּ⁴ הִצִּילָנוּ:

(وَكُلُّ ثَلَاثَ يَبُوتَ يُقَالُ هَذِهِ الْبَيْتِ)

וְרָאָה בְּעֵין חֲסִדְךָ אֵלֵינוּ • וְהִשְׁקֵף בְּרַחֲמִיד עֲלֵינוּ:

סֶלַח לָנוּ בְּרַב חֲסִדְךָ • וּבְצַדִּיקוֹת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ:

פִּנִּינוּ נַפְלִים⁵ פִּנִּיךְ • בַּחֲסִדְךָ שֵׂא אֵלֵינוּ פִּנִּיךְ:

אֲנַחְנוּ סָרְנוּ וּפִנִּינוּ • * וְאֵיךְ נִשָּׂא⁶ פִּנִּיךְ פִּנִּינוּ:

בִּשְׁנוּ פִּנִּיךְ וְנִכְלַמְנוּ • מִרַב חֲטָאֵנוּ⁷ וְאִשְׁמֵנוּ:

גְּמָלִים רַעִים גְּמָלָנוּ • וּבֵימִם הָעוֹנוֹת⁸ צִלְלָנוּ:

f. 104 דְּרַכֵּי הַחַיִּים עֲזַבְנוּ • | וְדִרְכֵי הַמּוֹת הִלְכָנוּ:

עַל כֵּן בָּנוּיִם אֲבָדְנוּ • וּמִתִּי מִסְפָּר⁹ נִשְׁאָרְנוּ:

וְאֲנַחְנוּ כְּצֶאֱן תַעִים • לְמִי רַחֲמִיד צְמָאִים:

זְכוּר רַחֲמִיד וְחֲסִדְךָ • וְאֵל יַחַד אַפָּךְ עַל עֲבָדֶיךָ:

אֲדָנִי מָה יֹאמְרוּ • עֲבָדֶיךָ וְמָה יִדְבְּרוּ:

טוֹבְךָ מִצָּא אֶת עוֹנֵם • וְאֵם לֹא¹⁰ תַחַן כִּי עֲבָדֶיךָ¹¹ הֵם:

¹ [] Not in L 16, 17, O 5, P 8. ² O 5 • וְהַגִּיט קִלִּים • וְקִבְרֵי עֲרִים •
 P 8 has both. ³ O 5, f. 106^b (ascribed to High Priest Joseph).
 בְּרוּם מִקְדָּשֵׁינוּ:

⁴ O 5 • מִיִּצְוֵנוּ וְהִצִּי • V 3 • וּמִי • O 5 • נַפְלִים P 8 • O 5 •
 חֲטָאֵינוּ O 5 • וְנִכְלַמְנוּ O 5 •

⁵ O 5, P 8 om. ⁶ O 5 • בְּסַפֵּר • V 3 om. ⁷ ה. ⁸ V 3 om. ⁹ עֲבָרֵי V 3 •

דילון אלין דלא צעמין • וצעמין דלא מצלין • דאנון הק סמי בקבל¹ • מנף
בלילי ואימם:

זערה ושמשו סהדין • אידנו² יום סלוחיה • זימון קדש מן שם קדש • לקהל
קדיש לית כֹּתֶה:

אֵה יובל אתי בזבנה • אחד בשתה לכל ישראל • אהן דצעם בה ותאהב³ •
כיי מלו בפרקנה:

טובה דיום צומה מן ישום⁴ • טובי קהלה דשׁי בה • טלל מן סליחתה • רסס
לכל⁵ דצעם בה⁶:

אח אֵל רחום וחנון • סלח לעונותינו • וקבל שובתינו • בזכרון אבותינו •
וקבל ציאמינו • וסלח לחטאינו:

יבכו עינינו • ומה רעים מעשינו • סרנו מדרכינו • פניך אלהינו:

אל צדיק וישר • בעמל רום הבשר • אל תפן אל אשר • נואלנו וחטינו:

בלעדיך מי לנו • ממך יצילנו • שמע בקולנו • וראה את ענינו:

גמלנו כל רעות • וכל עונות ופשעות • | ⁹ והצרעה הזאת • על כן¹⁰ באה עלינו: f. 101

דברים לא לנו • פניך אדוננו • וכל הרעות בנו • וטוב לא קנינו:

אנחנו נואלנו • וחטאינו ומע נו • וכל רעות גמלנו • פניך אלהינו:

ומן דרכיך סרנו • וחקיך לא שמרנו • ואל הרע מהרנו • ומרדנו וחטאנו:

זכרנו כלנו • טובך ואתפללנו • בעמל אבותינו • סלח לחטאינו:

איכה נשא פניך • ולבבינו פניך • ועל מספר השנים • ירבו חטאינו:

[טהרנו כלנו • לפניך יצרינו • בחסדך הצילנו • מידי שנאינו¹¹]:

טבלנו ברע טבל • וסרנו ימין ושמאל • ואנחנו שם ומשל • לכל דבבינו:

יום מיום יגדלו • עונינו ויפלו • פנינו וימשלו • בנו איבינו:

כל יומינו פנו • בעונות לא ימנו • ¹² ואין לנו מנוח • לכף רגלינו:

לא כהנים טובים • ליהוה קרובים • עד הם מקריבים • את קרבנינו:

לא אנחנו כנים • וכן לא נאמנים • וקברי זידנים • ברום מברינו:

מה לנו עמלים • אתנו גאלים • ואנחנו חללים • בחרב אויבינו:

מקום העדות • מקום המאורות • מקום המזבחות • חסכנו ביומינו:

מקום המעשרות • והזבחים • והעלות • מקום התרומות • ריק מן קהלינו:

מקום הנדרים • מקום הנדורים • מקום הנזירים • ריק מן שבטינו:

¹ L8, O5, P8 בקפל. ² L8, 14 אידן. ³ L8, 14 om. to the end. ⁴ O5 וצעם.

⁵ O5 לִשְׁרֵי. ⁶ O5 למן. ⁷ Here one or more leaves seem to be missing

in V3. ⁸ L16, f. 110; L17, f. 59^b (Day of Atonement); O5, f. 99. Ascribed to Joseph הרקן.

⁹ V3, f. 101 continues thus without a break after לִכְלָל. ¹⁰ V3 כל. ¹¹ [] Not in L16, 17, O5: in P8 crossed through.

¹² A leaf seems to be missing in V3. The continuation is from L16, 17, P8.

קרו במקרתה דאלה • קרא לאורה ונפֿק מניר • שתיקיה ש־מעו מליו • * ומללן
 ישומנה¹ • עלמה משמש[ין] לאנש טב • * דמשמש מליו דמרה² :
 רחמים קרא אלה • ובין צרך כל דריה • רחמים קבל נביה • מן שמה דרחמנה •
 לקיטין מן כריה דטוב מאד • בימין [ד]אלה אש אכלה :
 f. 99 ש־ש מניר דלא טפי אנין עסרתי מליה • | שמישה דראלק בכסיאתה • מן
 דיארין דכסיאתה • ונביה דלבש בקרן אורה • ביאר מנין חמשה ספרין :
 תהו ובהו אלה ומסיתה • תמן³ לא ה־ה חורן שותף • תמן אמר חילה וטובה •
 ת־ח יפתח וייתי משה • ויסב עמרתי מליה • וידע הך אתא עלמה :
 (הא סביאן وتمام) [ישתבח אלהים :]
 [דראה עורן :

רחמנה דלא בטל רחמין ינצחן רגוז הך דאת אלוף אה דבוקה אלית
 טובך רבה דבק למן עבדך אפך אפיו עובדי בישין קדמין סוברי הך די
 אמנותך דאנה חיב וחטאי ותמריאן וסריחתי סני קדמין דאתה אל אמונה
 ואין עול שוב מחרון אפך מרי ודכר עבדיך שלמיה אברהם ויצחק ויעקב והנחם
 על בישתי בעמלון וסוברי בעמל משה נביה סניה דראמין עלי מרי בחילך
 כבשון דאת יכל לית לי חיל למרדפנון חילך יכל מנדנד לון יהוה עזי וחמרתי
 אסתכל⁴ תהלותי ואדיק עלי הך דאת אלוף קללתה דבפם דבבי מרי אפכה
 לברכה לא תשבקני מן טובך לית לי רחצון לבר מנך תלית אפי לאלהותך
 אלהי קבל בעותי אהיה אשר אהיה על כל דהוה תתרבי ועל כל דאתי תתרום
 ועל מד כדו תסתנד אהיה אשר אהיה :

עורנה מתמרה על צומה :

f. 100 6 א־תי בשלם יום צומה • דבה מנסב בריאמה • שני שעירים לאשמה⁷ • אחד
 לעזאזל ואחד ליהוה :
 בעסרה לירחה אמיר • תצימון ית נפשותיכון • עבראי דצעם ממזון • יצים
 קנומה מן חטא⁸ :
 גלנים למן דצעם בה • גנו רבה למבטליו • געזים פנים מכל טוב • אנון⁹
 דלא צעמין בה :
 דכרן דליתו מטלטל • דכרן יום צומה לדריה • דמע אמויה ישראל • צעם בת
 ונסב סליחן :
 דלא כל נפש לא תצום • תתעקר מבגו¹⁰ עמה • מלה דאלהים אמורה • * מנו
 דיכל מבטל לה¹¹ :

¹ Cr II, 18, B2 וּמְלָלָה יִשְׁמֶשְׁנָה Cr II, 18, B2 וּמְלָלָה יִשְׁמֶשְׁנָה.

² B2 and Arab. insert אמר. ³ Cr II, 18, B2 omit to f. 134 (p. 65). ⁴ V3

אֶסְתַּכַּל. ⁵ L8, f. 37; L14, f. 12 (ascribed to Marqah); O5, f. 89. ⁶ V3

אֶהְיֶה O5, הָאֵלִין L8, 14. ⁷ חֻבִּי P8, חֻבִּי O5, L8, 14. ⁸ בְּשִׁמְהָ

⁹ L8, 14, O5, P8 מִקְרֵב. ¹⁰ L8, 14 מִשְׁלָל L8, 14.

דחלה רבה דרחל • נביה * כד קבל כתבה¹ על טורה • חיליה פעלין לה •
 ויסדיה מסמבין לה • וקל שופרה * תקף שריר² • וקלה דנביה מתחיל •
 עסר מלין הוי אני • ומנין אמלית בריתה • כתיבין בלחי אבניה • ויהיבין
 'לנו צדה דארונה • וטור סיני הוה רתת • מן אימתן³ כד נחתי •
 ובגללין אחת קעימה • מן שומיה לארעה • ואמר 'עברו לי משכן • מיתובי
 למלכותי • וכל יומין דהוה ביניון • הוה שלמה בעלמה •
 זרע קדיש דאנדה משה • זריע על תרי אבנים • עסר פריטין הוי אני • ומנין
 אכרי כל כרין • וב(י)אר מנין חמשה ספרין • וכל ישראל מהר מנין •
 אתי בשלם כתבה • בוצין דמניר על ישראל • דו כתבה דמלכה קעימה •
 f. 97 כתיב | באצבע אלה קעים • ולית בכתביה כוֹתה • דחייה כתיבין 'לגבה •
 טוב עלמה ומה לגבה • טוב חייה ומה ביניהון • חיים מן חיי עולם • מן כריון
 דחייה • ולבה דאנון שרין לגבה • לית עריו יכל עלל לה •
 יומה דאמללי מלוי • לנו כנשתין דכסיאתה • אתעבר זועיו דקעימין • חילין
 וגבורין ויסדין • שאלים בשלם דמרון⁴ • אלא ייעת לגליאתה •
 כבודה רבה אזרוע • כל חיליה אתחילו • כסיאתה אמכי גרמין • משמע קלה
 דמרי קרי • ויתמחן גליאתה • וידען * מה קבלי מן מעונה⁵ •
 לא נטעיל בכתבה • אלא 'בשירן ובתשבחן • יהן⁶ שיראתה מקמיו •
 ותשבחתה מבתרה • מלנו תשבחן רברבן • קבלה נביה על טורה •
 כ'כסיאתה דמעונה • נפקי עסרתי * מלי קיאמה⁷ • מן ימינה (אלהותה • לנו
 ימינה) דנביותה • ומירֶה דאלהותה • מיחת מוחי דריה לעלם •
 נהירי רומה רבותה • אושטה אלקה דאורה⁸ • ('ל)נביה דלבש 'בקרן אורה •
 כד נחת טעין לחיה • כתיבין באצבע אלהים • בימין דאלה⁹ אש אכלה • |
 f. 98 כני בוראין נחתו • מבראה¹⁰ לכתבה קדישה • מלכה דבשומי שומיה • אמיר •
 דנחת ולא אזרוע • זוע טברין ומישרין • ואשדך עלמה ברחם •
 'עמו כתבה¹¹ דאנדה משה • וסגדו מן מרה ומנה • סגי דאתחנן נביה • וצעם
 אלא קבלה • נסגי תשבחן לאלה רב • דארכן (טובה) מתן לן כיר אדה •
 כם אלהותה ממלל • עסר מלין על טור סיני • יקרי כל פם דבה ממלל • מקראה
 מוחיה קראה • ותסבע נפשה דלא מזון • וכן אתעבר 'למשה נביה •
 צבע משה 'לנו דחלתה • וצעם אלא קבלה • * מאה ואשתין עדנין צעם¹² •
 סביע מן אמר תשבחן • ולקט פריין מן אשתה • וסבעה נפשה דלא מזון •

¹ Cr II, 18, B2 קדישה. ² Cr II, 18, B2 כרו קמיו. ³ Cr II, 18, B2 אימתה. ⁴ Cr II, 18, B2 למ"מ. ⁵ Cr II, 18, B2 מן קבלה ממ"מ. ⁶ Cr II, 18, B2 יתונו. ⁷ Cr II, 18, B2 מליה. ⁸ Cr II, 18, B2 דאורה. ⁹ Cr II, 18, B2 דחלה. ¹⁰ Cr II, 18, B2 מרבה. ¹¹ V3 כוחה. ¹² V3 צעם ושהין עדנין.

כנשה ויתוביה חיילין וכרוזה שופרה דכסיאן אתעמו על ריש טור סיני
יומה דקראתה נצועה:

לא נשמע לאכתב אלא לה לית אלה רב הך יהובה ולא נשמע ממלל מן
נביא אלא מן נביה דקבלה:

כשה אתימן לעלם בגלל מגלי ספר קדשה וכן כתביה אמרין ואף כך
יימנן לעלם:

נאיר הוא מן נאריה דו מניר לבביה ומנפש סיני מן עלמה ועלמה לגוה
ולא ארצם:

סגדו לחילה דיהבה ורבו לנביה דקבלה קעימין ארתתו מנה כד נעת מלכאתה:
עמוד עננה ואשתה רבותה ארבעים שנה וקהלה דנטר לפקודיו הוא מורי
לכל אמה:

f. 95 כתח דו | * תרחי טובה¹ וצניק בא יו ערויה תמידו² מנטר בקשט עלמה פני
מן מגויאן:

צבה חילה מרבי עלם בגלל מגלי ספר קדשה מתנה לישראל ירבון לחילה
דיהבה:

קמי טור סיני קעמו תרתי כנשה בגללה קעימין ומאתין אלן ואלן רבותה:
רבואת קדשה דלעל נחתו עמה על טור סיני מיקרין למשה נביאה מקבלה
מן עבודה:

שבחו ליחידאה דיהבה ואפשטו לה כל רבואן דיהבה לן על יד משה ניל(פ)ה
ונטר גזיראתה:

תהום דכסיאן וגליהן³ ארהותה דאתיהבת לן מחכמה⁴ אנש מרה לא חזו
אלא במחכום:

[יתהלל אלהים:]

⁵ עורן כן (על מובא גבעתה מן מימר מרקה עליו הרצון אמן):

אה סביען נפשהתן • מן * תעתירה דאכתבה⁶ • ליתו תעתיד דמיכל • ממה
* תעתיד ומאתין⁷ • תעתיד⁸ קעים הו • כל מן דסבע מנה חיי⁹:

f. 96 באריה | אש אכלה • מלגו אשתה אתיהב • נביה רבה קבלה • על אשתה
דהה מדרס • וכהנה דהה משמש לה • אכל מותרי אשתה:

גלנים אתעבד נביה • כד קבל כתבה על טורה • עמוד עננה מכסי לה • ועמוד
אשתה מניר לה • ונביה¹⁰ רבה * דקבלה על אשתה הוה מדרס¹¹:

¹ V3 תרח ישובה.

² V3 אמירו.

³ V3 twice.

⁴ V3 "מהכ", read

מה כמה. ⁵ Cr II, p. 101; Cr I8, f. 23; B2, p. 88.

⁶ Cr II, 18 כתבה.

⁷ Cr II, 18, B2 דעתו מא.

⁸ Cr II, 18 דעתו.

⁹ Cr II, 18, B2 חאי.

¹⁰ Cr II, 18, B2 ומלכה.

¹¹ Cr II, 18, B2 רכתבה • אושמה לנביה בימינה.

אשתה רבתה וכבודה ועננה וקלה דשופרה: |
קעימין ומאתין ארתתו • אלה מושט ונביה רבה 'מקבל': יתהלל אלהים: f. 92

[על כסות כתבה:]

(עורן כן לו¹ עוד על יומי השבעות:

אופיפו וברכו את השם הנכבד והנורא • כי טוב לנו נברך • אלהינו
יחברך: | כהלן נשוי ונימר • יתכלל² בשלם כתבה: [ראתושט לנביה מן
מעון קדשה:] ארבעים יומים³ עמד נביה צעם על טורה לחם לא אכל ומים
לא שתה: מבגלל תילפון ותלפון לבניכון ית מלי קיאם עסרתי מליה: המכתב
מכתב אלהים וממללה חיים וברכן: מן (שומי) שומיה אחת *חילה דאלה⁴ על
טור סיני יקרי קמי נביה עסרתי מליה: טובינן ומה שמענן הלא הוא חיינן:
[עורנה:]

אהנו כתבה קדישה דנחת מן שומי שומיה אחת חילה על ריש טורה וקראתה
קמי כל קהלה: |

באצבע אלהים אכתב בימין סבילה עלמה ויהבה למשה מהימנה ילפנה f. 93
לכל ישראל:

גלגים אתעבד נביה אמת אשתוי מקבלאתה געז בעיני קעימיה ואתכסה
אפיו באשתה:

דחלו מן חילה דיהבה דו סביל רומה ומכה ורבו לנביה דקבלה דלכש
כסיאן וגליאן:

עוד⁵ מאתיה ארתתו כד אחת חילה ולא נחת וקרא תמן עסר מלין קמי שת
מאון דאלפין:

וילון מבטלי פקודיו דחיוון לנו תשניקה וטוביון דמקוממי מליו דאנון פנים
מכל מגוי:

זועיו חילין וגבורן אתעילו על טור סיני יומה דאושט מן מעונה וקבלה
רבון דנבייה:

דחילין דכל ממניה כפיתין לה הך דחנתה אכתבה על תרי לוחיה ויהבה
למשה מהימנה:

טוב עלמה דארכן חילה מתנתה לכל ישראל יהונו קרין בה | ועבדין ומרביין f. 94
לחילה דיהבה:

יסדיה ובוראיה אתחילו על טור סיני יומה דאפשט מן מעונה וקבלה
רבון דנבייה:

¹ I.e. למרקה. ² יתגלגל, Cr 18, B2. ³ יום, Cr 11, 18. ⁴ Cr 11, 18, B2
אלה. ⁵ ועוד V3.

שם עבודה כתיב לנבא מסיד לית אלה אלא אחד שביל תתובתה הו מחכם
למן דקרי ועבד שבחו שמה דיהובה ואימנו בנביה דקבלה:
תלתתה פשרין לוכון כד תתובון ליד כתבה קיאם סהביה טביה מלה הו רחומה
דאלה תלו אפיכון למעונה כי מרה דרומה מרחם:

¹ עורן כן יתמר על גלול כתבה קדישה:

(ويقولون هكهنيم جميعاً)

קבלו ממלל דחיים מושט ביד אלה דחיי עולם דילה:

(الجواب من ههه)

תשבחתה 'למלכה רבה דכן אניר לעבראי בכתבון וכהלון נאר:

(هكهنيم)

הדה היא ארהותה דאתיהבת לבני ישראל עד יהון קרין בה ואמרים: f. 91

(الجواب من ههه)

תשבחתה וגו'

(هكهنيم)

כל עבראי יסגדון קמי² כתבה קדישה • וישבחון ליהובה ויימרון:

(الجواب)

תשבחתה 'למלכה רבה: [דכן אניר לעבראי בכתבון וכהלון נאר:

עורן על מפתח כתבה:]

אן דכתבה רבה מפתח נשוי ונסגר 'ליהובה:

ליתו דמי 'למאוריה • דאנון 'כסין וגלן כל יום:

* דו כתבה³ רבה דבינינן מניר בליליה ואיממה:

ארבעים יומים עמד נביה צעם על טורה בגללה:

מסגי רבואן ותשבחן מבגלל רבות כתבה⁴:

[⁵מד לית אלה הק יהובה כן לית כתב רב כותה:

דו כתבה דכיה וקדישה דנחת מן שומי שומיה:]

קבל יתה מן קעימה ומלף יתה 'למאתיה:

(אן דכתבה . . . 'ליהובה:

דו כתבה רבה דכיה . . . שומיה:

מד לית . . . כותה:]

חילין וגבורן אתעמו⁶ יומה דנחתת ארהותה:

¹ Cr 11, p. 90; Cr 18, f. 20; B 2, p. 77 place this piece after כתבה (p. 56), where see rubric. ² V 3 דמי, Cr 18 קמי; B 2 omits this line. ³ V 3 וכתבה.

⁴ Cr 11, 18 אמורה, B 2 אמורי.

⁵ [] Cr 11, 18, B 2 place this below.

⁶ Cr 11 מחעניאן, Cr 18 מחענין, and so B 2.

- f. 88 ¹ הו אסותון דחיה • הו דמדכי רוחיה • הו מקדש נפשאתה • הו דמנאר ² לבביה • הו דמעמי כל עבראי • מנו * באריון וצעורן ³ ;
 ולית כתב רב כֹּתָה • ולא נביא הך כתובה • ולא קהל (קריש) הך (ד') נטר לה •
 ולא משכן הך דו לגבה • ולא עלם מצלח משלם ביי מסתגד בשלמו •
 זימוני קדש לגבה • זעיקים ביד אלה קעים • זכאהי הלכו ⁴ שביליו • זרעון אנו
 ירותיו • זבן לא נבטל מן קרין בה • ומרבין לחילה ⁵ דיהבה •
 [חסד הוא מכלל קראיו חדו הו ממלי לשמעיו חכמה הו יהב לבלושו חיים הו
 יהב לנטוריו חיל ונצחון ונברך חילה דיהבה יהב אגרה •
 מללים טובים לעבראי כד יצטמתון ליד כתבה שפיך על צלמיהון טובה
 בפמיון טלי משעבר לספרה רחמים ביד כל דעמי לה •
 ימינה רבתה אושטתה יום רב אתעבר בגללה ישראל פסקל עם מרה יטר מליו
 וקיאמה יתמר ליהובה תשבחון דארבן טובה מתן לן כיר אדה •
 כפיו דמרן כסה משה אמת דקבלה על כפיו כפרתה מכסיה לה כרוביה |
 מטלין עליו כהניה אמורי גזיראתה כל בית ישראל נטורה •
 f. 89 ⁶ לא נשמע לכתב אלא לה לית לבר מנה מדמי לה לעל מלכה הו מרה רום
 כל נבים הו כתובה לעלם לית אלה אלא אחד ליהובה נימר תשבחון •
 מן יעבר הך עלמה מן ינדי הך ארהותה מן יחת מה אחת אלה מן יסק
 מד סלק משה מן אתימן מה אתימן מהימן מליו דמרה •
 באר דלא שני ולא פחת הו כתבה למפרנסיו נחיר כלה הו אמורה נהירון
 דאנשה בה יקרון נהיריה דמשמשין מליו •
 ספר עורן לא מדמי לה ספר הך אהן דאלקה סלם לרחמיו סקיף יסקון בה
 לאלהן סהריו שמים וארע ומן מטי מיטר רבותה •
 עללה דלא משנתה ארהותה וגזיראתה דאכתיבין לגבה אמת דאנון משתמשין
 רחותה לנו עלמה עלמה יהיב בשלמותה ולא מתעמי לגבה חסרן •
 פרת חיים ולא כותה הו מגלגל חכמה לעלם פרת מן חיי עולם ואהן מן עדן
 דאלהו פתיח ⁷ הוא קמי כל דריה וכלה מתוחי בנהרה •
 f. 90 ⁸ צפר טב | דהו בטור סיני כד אחת מרה סביל לה צעם נביה ותנה ואקדש
 אלא קבלה צלמי אדמי לאשתה כד אפשט אדיו מסינה •
 קדש מן מעונה קדשה קדיש קדישיה כתבה קדש טור סיני בגללה קלומה אחת
 והוא באדה קדש הוא קהל ישראל דאתימן מלפאתה •
 ריש אלהיה יהבה וריש נבייה קבלה רום קהלים נטורה רום נביים ⁹ כתובה
 לעלם לית אלה אלא הו ליהובה נסגי תשבחון •

¹ Cr II, 18, B2 דמנאר.² דבראון ודבון Cr II, 18, B2.³ אנון V3.⁴ Cr II inserts, B2 דהיה.⁵ נחיה V3.⁶ נביאם V3.

"מינה רבחה אושטתך • נביה רבה קבלך: ולית וגו"
 כל רגז רב אֶת ממתן • כל אסו בגללך אתו: ולית וגו"
 לגבאי רומה זועת • שעתה דקבלך נביאך: ולית וגו"
 מן מעונה רמה אתיהבת • מן אשתה רבחה אנליך: ולית וגו"
 נביה אכלל¹ באורה • דהֶה מלו מקבלתך: ולית וגו"
 סליחן ורחמין • אנן בעין מן יהובך: ולית וגו"
 עמינן כל דקמין² • ושמענן כל דבתרך: ולית וגו"
 פשרה רבה דמפס³ • על חיבין דלא יאבדון: ולית וגו"
 צנֹת מנה ואטרה • וכרוביה פעלתך: ולית וגו"
 קלה דנביך⁴ אשמע • עם קלה דשופריה⁵: | ולית וגו" f. 87
 רתת הוה טורה שריר • שעתה דקבלך נביאך: ולית וגו"
 שבחו גועיה⁶ בד שמע(ו) • *לפקודי מליך⁷: ולית וגו"
 תשבחן ורבואן • נימר ליהובך בנצירו: ולית וגו"

(⁸עורן כן רבוי על גלות כתבה:)

אהנו כתבה רבה • דכל זכותה וקשטה 'לגבה • אהנו דמעמי מן אלה
 דאנדה עלמה לחודה • כהלן נודי ליחידאה דיהבה קוממו לחיינן: (יתהלל
 אלהים:)

(⁹עורן כן תלביה על כתבה רבה:)

אח 'כתיב נאיר וקדיש • דיהבה אלה אלהיה למהימנה • דזעק אלה ילפנה
 לעבדיו עד יהון מודין לקדישותה דבחרון לה לעם קדש:
 בתרין לוחין אשתרי¹⁰ • בחמשה ספרין אביאר • בטור סיני אקבע • ארשה
 בבקעת מואב • שבשבתה באש להבה¹¹ • נפקי מליו • שומים וארע
 אשתרו בה:

[גבורן רברבן אנלו אלה דלית לה דמו ממלל קעימין ומהתין ארתתו בגלל
 עסר מלין מנה קיאם רב אחעבד לא נשבקנה לעלם:
 (גלי הו מן דעבד עלמה גזיראתה • מקים גלי לרחמיו • לאלה גלגין מרחין •
 לאלה גלגין אנן מתעבדין • בד נתני על חכמתה:)
 דחלה אחעבד נביה • אמת דקבל לזחיה • דעבר אלהה קמיו • דמי¹² צלמה
 לאשתה • דיעמנה¹³ כל קהלה • וידחלון מן מקרוב לידה: |

¹ Cr II, 18 דאכ.

² V3 קרמין.

³ Cr II, B2 דמפץ, Cr 18 דמפין.

⁴ Cr II, 18, B2 דמשה.

⁵ Cr 18 דשופר.

⁶ V3 inserts עם? gloss.

⁷ V3 לפקוד מלך.

⁸ V3 עורנה only; Cr II, p. 90; Cr 18, f. 20; B2, p. 77.

⁹ Cr II, p. 87; Cr 18, f. 19; B2, p. 74.

¹⁰ Cr II, B2 אכתב, Cr 18 כתיב.

¹¹ V3 לגבה (?).

¹² Cr 18 דעמי.

¹³ Cr II, B2 דימעונה, Cr 18 דימעונה.

כִּם דְּחִיִּים מִלֵּל מִמֶּלֶל חַיִּים לְדִרְיָה מִמֶּלֶל מִן כְּרִי דְּחִיִּים מִשְׁתַּמֵּעַ דְּלֹא מִתְעַמֵּי
וְאִכְלָסִי גְבוּרָתָהּ רֵאשִׁית מִן חִילָה וְאִכְלָסִי מֵאֵתִיה שְׁמַעִין וְדַחְלִין וְקַעִימָה
מִמֶּלֶל בְּמִשְׁמַעֵיו כְּהָלֹן וְאֵלִין וְאֵלִין שְׁמַעִין וְדַחְלִין:
צִמּוֹת קָשִׁי מוֹתֵר דְּאֻדְזַע עַל טוֹר סִינִי צִמּוֹתוֹן דְּקַעִימָה וְצִמּוֹתוֹן דְּמֵאֵתִיה
וְאֵלֵהִים דְּבִרְאשִׁית בְּכִנְשֵׁאֲתוֹן דְּקַעִימָה(יָה) וְאֵלֵהִים דְּמִן אָדָם בֵּין תִּרְתִּי
כְּנִשְׁאֲתָה אֵלֵהִים קִמָּא מִלָּף לִנְבִיָּה וְנִבְיָה שְׁמַע וּמִלָּף לְדִרְיָה:
f. 85 קֵל דְּאֵלָה | מִמֶּלֶל וְאִמֵּר לֹא יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִין לְבֵר מִנִּי אִנָּה דְּעִבְדַת עֵלְמָה מִדִּילִי
דְּלֹא מִן חוֹרֵן מְלִי הוּוּ פְעִילִי וְעוֹבְדִי אֲנוֹן אֲמִנִי אִידֵן דִּיעְבֵּד כְּעוֹבְדִי עִבְדַת
עֵלְמִין רִבְרִבִּין וְתִקִּיפִין דְּלֹא צִרְכוּ מֵהֲרִין מִן מִדְעָה דְּחוֹרֵן:
רִב הוּוּ יִתָּה זֹוּעָה דְּאֻדְזַע עַל טוֹר סִינִי • רִמָּה דְּלִית סוֹף לְטוֹרָה¹ אַחַת וְלֹא
אֻדְזַע • וְקִלְיָה וְקֵל שׁוֹפְרָה • וְעֵנִן יִקִּיר עַל טוֹרָה • וְאִשְׁתָּה לְהִבָּה עַד² לִבָּב
שׁוּמִיָּה • וּבִרְהָ³ דִּיוֹכְבֵּד מִדְרָם לְנִבְיָה וְלֹא מִנְכִּי⁴ (לְעֵלָם נִימֵר):
יְהוּה (רִבָּה) דְּאִנְדָּה עֵלְמָה • אִשְׁמַע קִלָּה בְּרִבּוֹ • וּמִשָּׁה דְּאֻדְזַע אֵלֵהִים קַעֵם
בְּרִבּוֹ רִבָּה • וְשֵׁת מֵאֵן⁵ דְּאֵלְפִים בְּשַׁפְּוִלִי טוֹר [סִינִי] • וְאִרְתָּת כָּל עֵמָה
מִן שְׁמַעִין קִלָּה • תִּמֵּן אִמְרוּ לְנִבְיָה קִרְבִּי אֵתָה וְשְׁמַעִי • (לְעֵלָם נִימֵר):
תִּקִּיפָה [רִבָּה] דְּאִנְדָּה חִילִיָּה וּבִוְרָאִיה • וְאִסִּיר עַל גְּדִלָה • וְאַחַת וְרִבּוֹאֹת
קִדְשָׁה עֵמָה • וּמִלֵּל עִם כָּל יִשְׂרָאֵל מִמֶּלֶל דְּלֹא מִתְנִי • אַה קִהִלָה לֹא
תִנְשׁוּן⁶ אֵהֵן מִמִּלְלָה • טִרוּ * מִצּוֹאֲתָה דְּאֵלָף אֵלָה⁷ בְּקִשְׁטִי • [דְּאֵהֵן] דְּנִמֵּר
לָה כִּי חַיִּיו מִנְטֵרִין • (לְעֵלָם נִימֵר):

[⁸עוֹרֵן כֵּן תִּלְבִּיָּה עַל כְּתָבָה רִבָּה:]

אֵתָהוּ כְּתָבָה רִבָּה • * דְּאֵתִינֵן נִסְגֵּר⁹ קִמִּיד: וְלִית כְּתָב רִב כֹּתֵךְ:
בְּאִנְצִירוֹ וּבְשַׁעְבּוֹד • אֲנִן קַעֲמִין קִמִּיד: וְלִית וְגו'
גְּלִנִין תִּשְׁבַּחְתֵּךְ • דָּאֵת כְּתִיב בְּאִצְבַּע אֵלֵהִים: וְלִית וְגו'
דְּחִלִין אֲנִן וְרִתִּין • דְּשִׁמָּה¹⁰ רִבָּה כְּתִיב לִגְבֵּךְ: וְלִית וְגו' |
f. 86 דִּיךְ עִבְרִין אֲנִן (קִמִּיד •) וּמִשְׁתַּעְבְּדִין לִגְדִלְךְ¹¹: וְלִית וְגו'
רִיָּלָה דִּימִי¹² בְּךָ וְחִטִּי • דָּאֵתָה כְּתִיב בְּאִצְבַּע אֵלֵהִים: וְלִית וְגו'
זֵאֵן אֵתָה לְשִׁמּוּעִיךְ חַיִּים • וּמִלְלֵל אִמּוּרִיךְ (חֶסֶד:) וְלִית וְגו'
עֲבוּדִין וְקַעֲנִין • אֵלְפִין נִרְחַמְנִיךְ¹³: וְלִית וְגו'
טוֹב דְּקַעֵם מִן שְׁנִתָּה • וּמִשְׁוִי לְשִׁיֵּאֵלָת שְׁלִמִיךְ: וְלִית וְגו'

¹ V₃ לְמִיבָה. ² Cr II, 18 עַל. ³ V₃ וּבִרְהָ. ⁴ V₃ מִנְכִּי. ⁵ V₃ מֵאֵן.
⁶ Cr II, 18 תִּתְנַשֵּׁן. ⁷ Cr II, 18 מִצְּוֹת אֵלָה וְאֵלָף. ⁸ V₃ only; חוֹרֵן.
Cr II, p. 84; Cr II, f. 17^b; B₂, p. 71. ⁹ V₃ דְּחֵאֵן מִסְגֵּר. ¹⁰ Cr II, B₂
דְּעִמִּי. ¹¹ Cr II, 18, B₂ "קִמִּי גֵר". ¹² Cr II, 18, B₂ לִיָּה. ¹³ Cr II, 18, B₂ מִנְּךָ.
מִרְאָה מִנְּךָ.

[הזרוע חילה רבה ונחת לנו כבודה ואשמע קלה דשופרה מלנו לבה דאשתה ואנירו ברקיה למשה מהימנה דהוה מדרס לנו אשתה אתי מקבל כתבין מן ימינה דאלהים:]

f. 83 טובה | אודוע ונחת טור סיני • ארתת מנה טליה • אצטמתו משמע קלה דאלהים • דהוה ספר טב (עד) מותר • מלף לון אדלא יחטון • והוה ממלל עמון בפמה דרבותה • לא יהי לך אלהין לבר מני • אנה¹ הוא קעימה • (לעלם נימר:)

יקיר[ה] הוה ב[י] ספרה דשוה משמע קל [ד]אלה • יקיר הוה משה ומה שוה משמע מנה • קדש בני רחמיו דאנה מזודוע • ואחת בריל ישמע עמה בממללי עמך • ובדיל תתני רבותך לכל דרי עלמה (לעלם נימר:)

כבודה אודוע ונחת (טור סיני • ארתת מנה) שופרה אשמע קמיו • קלין וברקין [ורחמים] נפקו • ולפדיה אנירו • ובוראיה נחתו • ויסדיה אצטמתו • ואלהים ממלל מלנו לבה דאשתה • וכל ישראל שמע ורתת מן אימתה דעבודה (לעלם נימר:)

לבון דשומיה אפתח • ואחת מלכה קעימה • חשך ענן וערפלה נחתו עמה על טור סיני • ומלל עם כל ישראל מלנו לבה דאשתה • ואנירו ברקיה למשה מהימנה • וארתת [טור סיני מנה דאמיר וארתת] כל עלמה² מן שמעין קלה • תמן אמרו לנביה * קרב אתה ושמע³ • (לעלם נימר:)

מן מעונה (רמה אתיהב • מן) קדישה אמלל • מן טור סיני אשתמע • מן עננה יקירה מלנו לבה דאשתה • וארתת טור סיני מנה⁴ • דאמיר וארתת כל טורה⁵ שריר • אלה אש אכלה ממלל • ומן לא הוה תמן דחל • (לעלם נימר:)

f. 84 בוראי הוא מלכה קעימה • דארכן טובה | לכל הדא ממללה • עם עפר מלנו לבה דאשתה • נהיר הוה משה • ומה שוה משמע מנה • דרס לנו (לבה ד)אשתה • ודער⁶ לביני קעימיה • ואתימן כסיאתה וגליאתה • ושוה מלבש בשמה דאתא בה עלמה • (לעלם נימר:)

[ספר טב ממלל עמון מלנו לבה דאשתה ספרה דאלק אורה הו דשמע קלה תמן ומשה דאודעק אלהים קעם ברבו רבה ושת מאון דאלפים בשפולי טור סיני עמין לפדיה וית טורה להב:]

חיולה⁷ דכלה דילה מלל ממלל דחיים היך דו קעים לעלם מן כתביו קעימין חיול הוא נביה רבה דלבש חמשה ספרין וקעם בין תרתין כנשאן בין קעימין ובין מאתין וקעימין דקעימיה ממלל עם כהלון ואלין ואלין שמעין ורתתין:

¹ Cr II, B2 דאנה. ² Cr II, 18 עמה. ³ Cr II, 18, B2 לא ניכל. ⁴ Cr II, 18 om. ⁵ Cr II, 18 טורה. ⁶ V3 ודער. ⁷ V3 עיולה.

רחמנה מן רגזה דאלוף דבק לן בכל דין דמשתלח עלינן אימנותה מרכיה
לכל עובדי חטא נכרו קמי טובה דיסלח לן ברחמיו:]

¹עורנה על חג השבעות:

מן יממי מימר • רבות אמורה² קשמה • דקדשה מרן זבנה דמללה • מתנתה
דיהב חייה • נהירה דגלא רבות אלהה • וטובה³ נגד לון לשלמה⁴ • רבון
דשלמי זכותה • דקדמון לזימוני מליו • קל רב משמע קמיו נימר:

(ثم بعد كل بيت يقال ربوتها المشروحة اذ)

רבوتה לרבה⁵ דיהבה • מן כֹּתך אה קעימה • דגליך לן אהן ממללה⁶ •
אהנו כתבה רבה • דאושט מלכה רבה • לנביה מהימנה • אהנו דנחתו
קעימין בנללה • אלה וכל בוראיו עמה • יסב ישראל אימנו • וישמש גזירן •
לעלם (נימר):

בימין יחידאו אתיהב • באדרע דסבילה עלמה • ברישה דטור סיני • הֹה
נביה קעם • מפרע רבואן • למרה * אתי מקבל כתבין מן ימינה דאלהים⁷ •
גבוראתה נפקי מכסיאתה • וזעיו כל גליאתה • ובלדי ארעה קהלן⁸ • דחלו כד
מלל יחידאו • סימנה דעבראה⁹ מעמי עליו • מהו ממלל נפק מן אש
להבה • ומן שמע ממלל הך אהן • לעלם (נימר): |

דקל מן שומיה אשלמע לנביה • וסלק קבל לוחין • וחייה לגבון • זיבה דמשה f. 82
נביה • לביש בקרן אורה • וזעיו לא הֹה כֹּתה • ולא יהי אלה אש אכלה
ממלל • ומן לא הֹה תמן דחל (לעלם נימר):

חרת הוא ממללך לעלם • כלה אנדיך מנאן דלית (יהי) • אלה זעק דלא
שמעו¹⁰ לכל עובד ואחו¹¹ שמעו¹² • מן מלו משבחתך • (מן) שֵׁי דיתלמד
לך • מהימן הוא נביה דאנדיך לן • מיסתן דאנן קרין לגֹּךְ¹³ • הלא הוא
חיינן דרבינן¹⁴ לעלם (נימר):

רתקיף עלמיה דלעל עמה • חיליה מבנללה כרוזין כרוזין • שופרה משמע
ומדחל זעוקה דמלכה קמיו • וכסיה ממלל קשט • וקהלה רתת מן שמע
חייה • מהימן הוא נביה דאתמר לה שִׁמֶע ואמר לן (לעלם נימר):
זעיו קשה¹⁴ עד מותר • דאודזע על טור סיני • כנשה דקעימין לעל • וכנשה
דמאתין לרע • ואלהים הֹה קראה • ומשה הֹה שמועה • וכל קהלי ישראל
[בשפולי טורה] עמין¹⁵ לִפְדִּיה וית טורה להב • (לעלם נימר):

¹ על יומי השבעות מן מימר מרקה Cr II, p. 71; Cr I8, f. 14^b; B2, p. 58.

² Cr II, 18, B2 מימרה. ³ Cr II, 18 וטוביו. ⁴ Cr II, 18 רשל. ⁵ Cr II,

אמת דאתא מקבלה חיים לזירה Cr II, 18. ⁶ Cr II, 18, B2 "הוא דממ". ⁷ Cr II, 18 רבה.

⁸ Cr II, 18, B2 קלין. ⁹ Cr II, 18, B2 דאברעה P8. ¹⁰ Cr II,

דבינינן Cr II, 18, B2. ¹¹ V3 ואתא P8. ¹² V3 לגבה. ¹³ V3 שמע.

¹⁴ V3 קשי (and so often). ¹⁵ Cr II, 18, B2 חזין ית.

זיבה דנביה אתחיל זיבה דטור סיני אתיקר זרע מכך מן מעונה ולבביה
מלן מנה כהלן | נרבינה דכל איקרין מלנבה: f. 79

דחיי עולם אעת עמה ובני קרתה דרומה עמה דהו כתיב באצבעה דקלומה
ומושט בימינה דמרה ונביה סגר אמת דאתא מקבלאתה:

מלן דרחמיה רסס על טור סיני מבגללה ואתו רבואתה קדשה מסמכאתה
אמת דנחת ומקדשאתה אמת דנחת¹ לביני מהתין:

ימה דארהותה אפרש ספרה רבה על טור סיני ואתעבד גדיש דבוראים
ואלימיו מן חיי עולם ופרטיו אנכי יהוה אלהיך:

חיליה ויסידיה הזדמנו אמת דנחת כד נפק קלה דשופרה וחצרתון²
דקעימיה כינשה כהנה רבה וברה דעמרם ספרה:

עורן כן על מועדיה וראשי ירחיה:

טובינן מה שוינן מסגד קמיד ספר קדשה:

ידעין דאתהו קשטה דעלמה מה דושט נעירה מלף לן חכמתה נשימין
ומפעסין דכתבה מהימן ועלמה שמעי למקוממי מליו:

אלהים אל עליון קני שומיה וארעה מן שומיה אהן קשטה רבה מעמי ומשמש
גזיראתה לגבה לא ננשי ליהובה ולא נכפר בכתובה | לית אלה הכ יהובה f. 80
ולא נביא הכ כתובה:

בגלל דלית גנה פתיחה והיא צניקה מן דריה לא חילן חייה מתאכל בפממין
דו כסי ומרחק מלביני אנשה וארהותה גנה פתיחה³ דלא מצטנקה מן
דעלל לגוה חילן חיים הו לקט:

גלגים הו אהן כתבה ביני כל אמי עלמה גלגים לנביה דאשוחה מקבלה ואמטה
מעמי מה שוי מלפאתה כתב קדיש מניר⁴ בליליה ואיממה מודע⁵ מן עבד
עלמה ביחידאו דלא שותף:

דמע דלא מסתר הו אהן *מדעה דאתעבד⁶ מזון לקדישין דמעה דליתו טמי
מסיבאתה קדישה יהובה וקדישה קבלה קדישין ירכנון רישון קדמיו ויסגדון:
דא אימנו רבה דגלה נביה רבה כתבין דקשט ממכין ממעונה מגעזין באשתה
ויהבון לביש אש ודקבלון דרס באש ואנזן מצבעין באש וכל דלבר
מנון בטול הוא לעלם:

וברחמים וברתו וברכנו חיליה אלף לן עבודן בוצין מן אשתה ויהבה בינין עד
נהי עמין בנהרה בוצינה דמניר לן בליליה ואיממה ונארה דמי לאשתה
דנע על ישראל: |

f. 81 תרח סליחתה דכתיב לגבה פתיח לאלין דשגין בסריחתון יפיסן וינחמן

¹ V3 twice. ² וצצרתון V3. ³ סתחיה V3. ⁴ נימר V3. ⁵ מועד V3, P8 defaced, Arab. معل. ⁶ דומעה דעבר P8.

יהון מכונים להרגרזים תלתה סהדים נפקו לזימונון חשך ענן וערפל ואלה אש
אכלה אתי מקרי עסר מלין שרוין לא יהי לך אלהין לקדמי אנה הוא קעימה:
עורן רבותח לכתבה קדישה:

ויתמר על השבת הראש מן החדש בכל זבן:

אהנו כתבה רבה דאימנן נביה¹ רבה מגלי שמה דרבה דעבר עלמה
קבלותה בדחלה וסנדרו ליהובה דאמנתון בכתבה ודחלתון מן שמה:
נשוי כהלן ונימר אתי בשלם כתבה נעירה דאושט מרן מניר² למן דשמע לה
ומחשיך על מן דלא שמע לה:

אתהו דאלפתנן איך עבר * מרן עלמה ספרה דלא מטעי³:

אה אוצר מלי כל מזיראן הו⁴ אהן ספר בריתה וטוב מן דמהר⁵ מנה דחייה
כתיבין לגבה:

אתהו דאלפתנן איך נטר קדש יום שבתה (ספרה דלא מטעי) אה בוצין
יהי ומניר הו * אהן ספר בריתה⁶:

כל בוציני מאתיה קין מלאון וקין נהרון אהן הו⁴ דנהרה מניר בלילה ואיממה:
דיהובה אש אכלה ומה הוה יהי מעמי לטור סיני מכלל⁷ באשתה יום
דנחתו לוחיה: |

אלהים הוא מושט ונביה רבה הו⁴ מקבל וסיעתון דקעימיה מרבין לנביה כד f. 78
נחת סביל אהנו כתבה רבה:

עורן כן: (יתמר יום שבתה הראש)

הב לן מרבה לכתב(י)ה דלקיטין מן חיי עולם ברבו רבה נרבנון דרבנות
חילי שומיה אמת דנחתו מלנו מדורון דקעימיה:

אה כנשה ייה שומיה דאתקרי כתבה לגוה כלול כנשתה נהר וכל יתוביה
נהירין והיא מליה נהר מן נהרה דחיי עולם:

ברקיה אנירו לה נפק מן כסיתה לגליתה וטלין דרחמיה רסס וקדום לא
אתעמי תמן דהוה אחת מנדה (חיים) לדריה לעלם:

גנה דלית נחש עלל לה הנצבת על ריש טור סיני וארהותה אילן חיים גליה
קמי כל דריה דמפרנס לה ביי חי⁸ מן עללתה:

דיארי רומה ומכה אודמנו אמת דנחת דהוה מצבע לנו אשתה ויהובה לביש
באשתה ומליו נהר סני מן שמשה וזהרה:

עלאהי הוו מרבין לה וארעה סגדין מנה חילה דכתבה קראתה אמת דנחת על
טור סיני מלין מלין חין דלא במכלה:

ועבראחי דמקרי בה יסגד מן חילה דיהבה ומליו דרחמין ורתואן לאלין
דמשמשין לה וטובה נטר למן דקרי לגוה ועבר:

או V3⁴. מרה דעל⁷ ועיק ביד אלה קעים P8³. נימר V3². נביא V3¹.
אה V3⁸. מכלל V3⁷. מנהרה דכתבה טוב מן דשוי עמי בנהרה P8⁶. דמרה V3⁵.

f. 75 שמש מניר דלא טפי • שם אלה ונביה: [כתיב] | לגבה • יהוה נצחיו קרביה:
תרחון דשומיה לאהן • אפתח תמן אושט: אלה למשה תרי • לוהי בריתה:
סגרו קמיו באנצירו • דסגר קמיו • סגר למרה • דיהוה רבה • כתיב לגבה:
ומר יהוה רבה כתיב • לגבה נדחל ונרתת אתין מסגר קמיו: ולית קשיט
הך יהובה ולא נביא הך כתובה אלה כלה אחד ונביע אימנותה:]

(¹עורן תלביה על נסעות כתבה מן הטבעת:)

בשעבוד [נימר קמיד כתבה קדישה מדעה דקשטה שלם ספרה דמלך
חיים מן נהיר לא מתעמי כל תלמידך יסגדון למרך דארכן טובה * מתן לה²
חכמתה דרבותה:]
אלה על טור סיני זוע • חילין וגבוראן ויסידין • אלה מכה ואחת • ונביה
ראם וסלק • טור סיני דחל וארתת • מן אימתה דעבודה • אמת דקבלה³ •
חיים לדריה לעלם:

באצבע אש אכלה כתב • במדעה דאל(ה)ותה • בצומין ובצלואן אקבל • ביד
משה [נביה] מלגו להבי⁴ אש • מן אדרעה ראמתה • דעלמה תלי בה:
גבוראתה * נפקי מכסיאתה וזועי כל גליאתה⁵ • כל חילי ישראל ארתתו • כד
אמלל עסר מלין • נפקין מפם אלהותה • | חיים לדריה לעלם: f. 76

דאהן הוא דמעה דממללה • דמלל אלה אלהיה • ומשה אתימן לעלם •
* מקבלה דמעה מן⁶ ימינה דמרה • עד יימנן כל דריה • באלהים ובמשה:
דחצרה דממיר⁷ מהריו⁸ • נאר וחכמה לבלושיו • סימתה⁹ דמערתה • כל
דבעי¹⁰ לה קעימה • מלל עם מפוקיתה שופרה • כלז לית לבר מן אלה •
רומה ומכח אשזו מימר • נביה דאתימן לעלם • חכמן כל דאכתיב לגבה:
דיללה דפלג על מדעה • דיללה דלא משמש גזיראתה • דהוא ספר ארהותה •
דביאר¹¹ משה נביה מן ארשותה דמרה • * דו יהיב בצדה¹² דארונה • יקרון
תחביה 'לגנה¹³:

זרעה דאזרע 'לגו אש • סלק ונגד¹⁴ עסר מלין • עסרתי מליה • עסרה אוצרון •
משה הוא¹⁵ מהימנה • דאתימן (על) בית אלה • מתן עללתה לישראל:
[דחיה דמן חיי עולם כתבה רבה דבינינן דחיה מסידין דכותה לא יהון דו מן
רומה דעלמה ומכך מן לבון דשומיה ומבאר בלבה דמשה:

טובינן ומה יהיב בינינן מבועי דחיים¹⁶ דו מן תהומה רבה דשם אלהותה: |

f. 77 תחמדה מעמי קהלי ישראל תניאנות אלה מפקד לון ידכרון תלתה יומים עד

¹ Cr 18, f. 13^b (ascribed to Marqah); Cr II, p. 68; B2, p. 55 (O2, f. 56^b).
² P8 מגלי לן. ³ Cr II, 18, B2 דאחא מקבלה. ⁴ V3 ליהבי. ⁵ Cr II, 18, B2 דסימר V3.
⁶ מקבל דמס דמן Cr II, 18, B2. ⁷ נעשו 'עמה • מן מעונה על ריש סורה • B2.
⁸ למאור P8, מאור Cr II, 18, B2. ⁹ דמניר P8. ¹⁰ דעבי V3. ¹¹ סעם V3. ¹² ויהבה 'לגו צדה Cr II, 18, B2. ¹³ דברא.
¹⁴ וואדן Cr II, 18, B2. ¹⁵ בצדה V3. ¹⁶ See Appendix. ¹⁷ נביה Cr II, 18, B2.

[שריו רבואתה:]

(עורן¹ בן תלביה על חנות² כתבה אל הטבעת • לו³ עוד)

ניזל בתר כתבה קדישה ממללה דאלהי קדם: במעון קדשה כתב⁴ וקראתה על
טור סיני: בוראיה רבותה אמת דנחת מלגו * מדורון דקעימיה⁵: אשתה אנירת
לה וקל שופרה כרו קמיו: ונביה כתר על טורה עד הוא נחת מקבלתה:
(יתמר) גלגו בה דו רום כל כתביה [אהן] דקרתה אמר שמשו כל דלגבה: האן
הזה כממללה רבה הדן אי האן אשתמע כותה וקראה דקראתה קמאי דו קראה
דבראשית אה כהן שרי קרי יהוה אלה רחמן ורתאי: יתהלל אלהים:
[עורנה]

אהנו כתבה רבה דקבלה נביה רבה מן ימינה דמלכה רבה: אה תרה
נאיר כתבה פתיה ביד אלה על טור סיני יקיר⁶ בה כל בית ישראל:
באצבע אש אכלה כתב בימין (ק)דישה אתושט בצדה דארונה הוא מנח: |
f. 73 גיבורה ונוראה כתבה גבורן נפקי לזימונה גדיל הוא חיים לדריה:
דו נפיק מן כריה דאשתה דו הוצר מלי ברכן דו דמע דמן כסיאתה:
דהה היא עללתה דאוצרה גזיראן ותורואן ופקודין אוצר דהך אהן מן עמה:
וטור סיני כנשה קדישה וקראה דלגבה אלה ונביה רבה שמע ומלף:
זועי רב דחיה בטור סיני כד שרי מרי קרי בה אנכי יהוה אלהיך:
דזילי רומה נחתו עמה וחילי מכה קדמו לה אמת דנחת מגלינה:
מעיל לגבה לאהן דחני לך ובלש ברזיו וכית מטי סני דבלשו ולא אמטו סופה:
יזלעון כל זלעון מן חכמתה ולא יסכמון דו קטיר לתהו ובהו:
כריה דלא פחת לעלם לא פסל עתיר ולא מסכין דעקרה מן חיי עולם:
f. 74 לבון | דשומיה לאהן אפתח יפשט משה ידו ויסנה מן אדרע דסבילה עלמה:
כזיר הוא לאלין דלית לון נהר ומקים לון על ארח שלמה ונגד שביל דקשטה:
נאר שמשו ולא כותה • שמשו מלה מפם: אלה ואהן כתיב • באצבע אלהים:
סתור לא יכל סתר לה • דכסי (לה) סתר לה: כיי⁷ סתיר דו • קטיר למדעה דאלה:
עמו סימתה⁸ ושבתו • דו מן קרתין: דכסיאתה ומן • אהן אני הוא:
פליאן⁹ רברבן וגבורן אתעמו תמן על טור סיני אלה אושט ונביה קבל:
צמות חילין ובוראין אתעמו על ריש טור סיני (ני) ונביה שמע ומלף לדריה:
קראה עקרה דטובה קדיש פרותה מן אצותה דקשטה וקדשה מלף:
רמה תחת מתננה רבואת קדשה עמה רום קהליה אהן דנטר לה:

¹ Cr II, p. 66; B 2, p. 54; H I, f. 39 mention no author; H I עורן בן שרי
למרה. ² I.e. دخول. ³ B 2 נסעה, and Arab. دخول. ⁴ Cr II, f. 13. ⁵ חלביא בכל זון

⁶ Cr II, 18 כתיב. ⁷ Cr II, 18 מדורין דקעמה, H I מדורין דק"ר. ⁸ Cr II, 18 סעם. ⁹ In H I this and three following
lines differ. See Ges. C. S. vi. 17-20.

נאותך • ואשדכֶּה¹ בסנאי רחמיך² • סהד מודע לעלמה דלית אלהו אלא
דילך • (אה³) רתאה ורחמנה: אקימת⁴ כמה [ד] אמרת יהוה (אלה⁵) רחמן
ורתאי • גלגיה לך לעלם • דלא גזיך * לן לפם גמלן⁶ • אתהו יהוה זכאה ואנן
חיביה • לפם דו טובך וחסרך • אדיקת⁷ ממעון קדשך • ופלמטנן⁸ מן זוענה •
נודי לך אה רחמנה על חסדה • דעברת⁹ עמן ותעבר • אה דבוקה [אה¹⁰]
מרגלה¹¹ * לית אלהו אלא דילך¹² מרי * ולא יעבר¹³ כעובדיך • ישתבח אלהים:
לית אלה אלא אחד:

(ثم الدران يعون الله الرحمن)

[פאתחה אלצלאה:]

(وهدي صلات سيدنا موسى ابن عمران عليه افضل السلام)

(יתרבי זה השם הגדול •¹⁰) אחד הוא יהוה הנכבד • ואין¹¹ עוד מלבדו •
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד מלבדו • ברוך יהוה אלהינו אשר
לו השם הנכבד והישר יתהלל • נמול לבבנו ולבב זרענו נירא אֱתו נאהבה
ונדרשה ונשמר עשרת דברי הברית אשר דבר בחורייב מתוך האש ביום
הקהל • יהוה אֱל רחום וח(נן) • סלח לנו מרי ולאבותינו בחסדיך מכל אשר
חטינו שגגנו ופשענו פניך אה אדני • אהיה אשר אהיה זכור לעבדיך לאברהם
ליצחק וליעקב • [אה] * אדני בעמלם (ובעמל משה עבדך¹²) אל תפן אל קשהנו
ואל רשענו ואל חטאותינו • ואנחנו הרשעים והחטאים פני גדלך ואתה¹³ יהוה
אֱל רחום וחנן • ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא¹⁴ • וסלחת
לעונונו ולחטאותינו ונחלתנו • אדני הרחום בשמך¹⁵ הגדול הציל אֱתו מכל
דבר שקר • והושיע אתנו מכל תועבה • וטהר נפשותינו מכל שקוצינו • וקדש
גביותינו מכל טמא • וסלח לנו מרי ולאבותינו בחסדיך מכל אשר חטינו
שגגנו פשענו פניך אה אדני • נמול לבבנו נשוב אליך בכל לבבנו ובכל
נפשנו • נאהבך בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל מאדנו • ולטוב לנו נשאל
לחסרך וטובך ורחמיך וחסדיך • תמלי אתנו לשמר משמרתך חקותיך
ומצותיך ומשפטיך כל הימים: יתהלל אלהים אין אלה | אלא אחד • (יהוה
f. 72 אלהינו יהוה אחד:)

אֶהְיֶה. K 4 sec. m. הקמֶה Cr II, 18. K 4 om. also. רִחֻמֶיךָ K 4.

Cr II, 18. הדקֶה Cr 18, אדקֶה K 4. Cr II, 18. יתן לפם בישות גמלין. לִיֵּה אֵל "ו" לִיֵּה דִיקוּם א"ח K 4, לִיֵּה חֵיל דִיקוּם אלא חֵיל Cr II, 18. ופלמטן.

Cr II, 18. וליה ריעבר. W adds כל יום; Cr II, p. 43; B 2, p. 35; Cr 18, f. 7^b. See also Pet. Chrest. p. 12. מתמר כל יום. ויהוה אֵל אֵל "ו" לִיֵּה דִיקוּם א"ח K 4, לִיֵּה חֵיל דִיקוּם אלא חֵיל Cr II, 18. ופלמטן.

Cr 18, f. 7^b. See also Pet. Chrest. p. 12. W om. also. ויהוה אֵל אֵל "ו" לִיֵּה דִיקוּם א"ח K 4, לִיֵּה חֵיל דִיקוּם אלא חֵיל Cr II, 18. ופלמטן.

W pr. m. ויהוה אֵל אֵל "ו" לִיֵּה דִיקוּם א"ח K 4, לִיֵּה חֵיל דִיקוּם אלא חֵיל Cr II, 18. ופלמטן.

השמך V 3. אֶהְיֶה. Cr II, 18, B 2, W (prima manu) וברך אהה.

עובר אריך • והוא מקבל מנך אך אב' לברה • וכפת כל אמיא קמיך •
ומתעבר מנגך • ומרחק מנך כל ערויה • ומיומה דמדרתה ושבתתה • אתה
עביר דרסה לאמיא • (ירחים ו) מועדים געזים הך דאתו • לא סלק' לגבן
קרבן • ואלה דרביאנה ממן לעלם לא יתר ולא פחת • ישתבח אלהים: לית
אלה אלא אחד:

¹ על חדש האביב:

מברך הוא ביתה דיעקב כרי דנפֿק מלגבה • שת מֿאֿאן² דאלפים הֿוֹ³ כב-
מבנים מן שבעים נפש • מן הֿוֹה יִשׁוּם רבותן אי יסכם גלגיהן • שבלי עקלה
דאברהם עללתה דבי אשתעבת⁴ • טליה דרחותה נפֿיקין' למקרי בשפֿולי
טור סיני וכלום לא אנשו נפקין • דהֿוֹה מרון מנהר לון יתון גרמיו דיוסף
הנהרו לון מסינן⁵ • דהֿוֹה יוסף רב אלא מת • ובתר מותו אתרבי • [ד] גרמיו
נסיבין ביד נביא רב זעיק אלהים ביד * מן דשליט⁶ • תרי אריסי רחותה
יוסף מלכה ומשה נביה • בעמלון טבה דבן ברחמיך • * ישתבח אלהים: לית
אלה אלא אחד⁷:

⁸ על חדש השביעי:

רב חילה דכן⁹ פֿקֿד בריש¹⁰ ירחא שביעה מכל ארשי ירחיה • דו זעיק כג-
ביד אלה ארבעה עקובאן ברבאן • אשבתה דכרנה אשמעה¹¹ וזימון קדש • |
עד יהון שבתון לירחיה • ושבתתון למועדיה • וכליל מועדי רחותה לִגְבָה f. 71
יום סלוהים • קדיש טרד חוביה • חג מטלין וחג כנושין • (ויומה תמינה
עצרת שביעי מועדיה וקדש קדשיה •) וכל ישראל מהר מנין • ואנין עתידין
עם אלן (ואלן) תלתה זבנין לגו שתה¹² • ישתבח אלהים: לית אלה
אלה אלא אחד:

¹³ (עורן כן על יום הכפֿור הקדוש על פינחס):

לְכוּרָה טבה דלא מנשי • הדכר קיאם עבדיך • וארתי בניון בעמלון •
אלהן רחמן [ורתאי¹⁴] דבק לית לן דבוק לבר מנך • זזועה דילך אה קשטה •
ארתת כל עלמה * מנך • אימתך שרת¹⁵ בכל לב • ודחלתך לגו כל אתר • וידע
כלה [ד] לית כֿוֹתֿך • כל נפשאתה (דבלדי) * לא ערקי¹⁶ אלא לירך • זזועֿת בשלטן

על ירחא K 4, f. 3, על מועד הפסח הברוך Cr II, p. 161, Cr 18, f. 38, B 2, p. 143. ² מיון מנין K 4 corr. from מיון. ³ הוֹה V 3. ⁴ עִשְׁתַּבְּתָה K 4. ⁵ עִנְאֵר לון מן סנן. ⁶ הנהר לון ומסינן Cr II, 18. ⁷ אשחבעה leg. ⁸ עלי B 2, p. 145 adds. ⁹ כארון לֵאלֹת מֵרַת Cr 18. ¹⁰ מן שליט K 4, 18. ¹¹ אשחבעה Cr II, 18. ¹² דילה Cr II, 18. ¹³ וכל V 3. ¹⁴ סִבְתַּת הַמּוֹסֵם הַבְּרוּךְ הַיָּמָּה (?) ¹⁵ אשחבעה K 4. ¹⁶ מן אימתך שרת Cr II, 18.

omit heading; Cr II, p. 164; Cr 18, f. 39; B 2, p. 147. ¹⁴ K 4 om. also. ¹⁵ לה שרוקי Cr II, 18. ¹⁶ מן אימתך שרת Cr II, 18.

f. 69 קדש עד לעלם • ואמר דשבת בה יתברך וכל דמחלל לה יתקטל • | דו
תהום¹ קביע ביד אלה • משה אתימן מגלנה • * ועבד אל² כל מינה דאדם •
ואלפנה³ קמי טור סיני 'לקהלה דנפֿק ממצרים • (עד) יהון שבתין בה ואמרין
רב חילה רבה דכן אוקר [ארפן] • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(غير ذلك يقال علي وאלه שמות بعد אלישתבח:)

י:1- מהימנה ממנה • טובי רחמיד לעלם • אלה דלא עצי פעליו • * מן מלו
מנשמה⁴ אהן דנשם אלה כלה • אלאן קהל ישראל דו זעיק בר ועבד
לאלהים • [משה] אתימן גורה ושבה ומועדים דלא מטלטלין • וקטר שמין⁵
למאוריה • נעזים שם מועדיה ומועדיה הך דאתו • מן יכל מבטל בריה
* דברא קעים⁶ לעלם • מן יכל * לעי ומגדוד בניאן⁷ דלא עצי כלום • ישתבח
אלהים: לית אלה אלא אחד:

⁸(עורן כן על אלה הדברים:)

כ:- חילה רמה יקירה • פקר לנביה קדישה • בגלל קהלה קדישה • על דרי
מקרתה דקרא אלה על טור סיני • טר ית יום שבתה לקדושה • מועד לא⁹
בטל לעלם • וכן כתב נאירה רבה משה מהימנה¹⁰ דכסיאתה • ויטרון בני
ישראל ית¹¹ שבתה למעבדה • דהוא תהום¹ קביע ביד אלה • דהו בניאן דלא
מגדוד • ויילה דנפֿק מנה [לבר] פרדיסה דנטר פרנסיו • כל חילן (ד)לגה
חיים • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

¹²تمت بيوت السبت المقدس

¹³על מועדיה וראשי ירחיה:

כא:- לחילה חיולה ונצוחה • נודי ונסגד ונרבי • דכל רביאנה דילה • אלק
מאורים מנירים דלא טפין • ואפרש מועדים קדישים • וקטר שמון למאוריה •
ויהבון 'לבני רחמיו • עד יהון חדין בון ומודין [ומרבין¹⁴] לשמה ומקרבין
f. 70 לה | והוא מקבל מנון ומפתח לון אוצר שומיה • ומשפע מתמן ברכן • ומפיס
לכל אמי עלמה דאנון¹⁵ בניון דעבדו כל גזירתה דמרון • ומקוממי מועדיו
בשלמו¹⁶: נבכי עליך אה ישראל • הך הדיך¹⁷ בימי רחותה • והך אתה ב'מי
פנותה • הדיך 'עם אלהך מזדמן עמה בכל מועדים • ומנדי לה קרבנים מלו

¹ תחום Cr II.

² ועבדה על Cr II, 18.

³ ואלפה Cr II, 18.

Cr דברי ק" Cr II, 18. שמין ⁵ Cr II, 18. ממין ומנשמה Cr II, 18, ממין ומן שמה Cr II.

מناطق السفر الخامس⁸ Cr II, f. 37^b. לחי ומחדד בנן Cr II, 18. דבראי קיעם Cr II.

מדימן Cr II, 18, מדימן Cr II, 18. דלא Cr II. Cr II, p. 157; B2, p. 140.

غير ذلك يقال في راس¹³ Cr II, p. 158. יום Cr II, 18. ¹² Cr II, 18, V3 om.

¹⁴ In K4. ¹⁵ Cr II, K4. ¹⁶ בשלמה V3. ¹⁷ Cr II, K4. ¹⁸ Cr II, K4. ¹⁹ Cr II, K4. ²⁰ Cr II, K4. ²¹ Cr II, K4. ²² Cr II, K4. ²³ Cr II, K4. ²⁴ Cr II, K4. ²⁵ Cr II, K4. ²⁶ Cr II, K4. ²⁷ Cr II, K4. ²⁸ Cr II, K4. ²⁹ Cr II, K4. ³⁰ Cr II, K4. ³¹ Cr II, K4. ³² Cr II, K4. ³³ Cr II, K4. ³⁴ Cr II, K4. ³⁵ Cr II, K4. ³⁶ Cr II, K4. ³⁷ Cr II, K4. ³⁸ Cr II, K4. ³⁹ Cr II, K4. ⁴⁰ Cr II, K4. ⁴¹ Cr II, K4. ⁴² Cr II, K4. ⁴³ Cr II, K4. ⁴⁴ Cr II, K4. ⁴⁵ Cr II, K4. ⁴⁶ Cr II, K4. ⁴⁷ Cr II, K4. ⁴⁸ Cr II, K4. ⁴⁹ Cr II, K4. ⁵⁰ Cr II, K4. ⁵¹ Cr II, K4. ⁵² Cr II, K4. ⁵³ Cr II, K4. ⁵⁴ Cr II, K4. ⁵⁵ Cr II, K4. ⁵⁶ Cr II, K4. ⁵⁷ Cr II, K4. ⁵⁸ Cr II, K4. ⁵⁹ Cr II, K4. ⁶⁰ Cr II, K4. ⁶¹ Cr II, K4. ⁶² Cr II, K4. ⁶³ Cr II, K4. ⁶⁴ Cr II, K4. ⁶⁵ Cr II, K4. ⁶⁶ Cr II, K4. ⁶⁷ Cr II, K4. ⁶⁸ Cr II, K4. ⁶⁹ Cr II, K4. ⁷⁰ Cr II, K4. ⁷¹ Cr II, K4. ⁷² Cr II, K4. ⁷³ Cr II, K4. ⁷⁴ Cr II, K4. ⁷⁵ Cr II, K4. ⁷⁶ Cr II, K4. ⁷⁷ Cr II, K4. ⁷⁸ Cr II, K4. ⁷⁹ Cr II, K4. ⁸⁰ Cr II, K4. ⁸¹ Cr II, K4. ⁸² Cr II, K4. ⁸³ Cr II, K4. ⁸⁴ Cr II, K4. ⁸⁵ Cr II, K4. ⁸⁶ Cr II, K4. ⁸⁷ Cr II, K4. ⁸⁸ Cr II, K4. ⁸⁹ Cr II, K4. ⁹⁰ Cr II, K4. ⁹¹ Cr II, K4. ⁹² Cr II, K4. ⁹³ Cr II, K4. ⁹⁴ Cr II, K4. ⁹⁵ Cr II, K4. ⁹⁶ Cr II, K4. ⁹⁷ Cr II, K4. ⁹⁸ Cr II, K4. ⁹⁹ Cr II, K4. ¹⁰⁰ Cr II, K4. ¹⁰¹ Cr II, K4. ¹⁰² Cr II, K4. ¹⁰³ Cr II, K4. ¹⁰⁴ Cr II, K4. ¹⁰⁵ Cr II, K4. ¹⁰⁶ Cr II, K4. ¹⁰⁷ Cr II, K4. ¹⁰⁸ Cr II, K4. ¹⁰⁹ Cr II, K4. ¹¹⁰ Cr II, K4. ¹¹¹ Cr II, K4. ¹¹² Cr II, K4. ¹¹³ Cr II, K4. ¹¹⁴ Cr II, K4. ¹¹⁵ Cr II, K4. ¹¹⁶ Cr II, K4. ¹¹⁷ Cr II, K4. ¹¹⁸ Cr II, K4. ¹¹⁹ Cr II, K4. ¹²⁰ Cr II, K4. ¹²¹ Cr II, K4. ¹²² Cr II, K4. ¹²³ Cr II, K4. ¹²⁴ Cr II, K4. ¹²⁵ Cr II, K4. ¹²⁶ Cr II, K4. ¹²⁷ Cr II, K4. ¹²⁸ Cr II, K4. ¹²⁹ Cr II, K4. ¹³⁰ Cr II, K4. ¹³¹ Cr II, K4. ¹³² Cr II, K4. ¹³³ Cr II, K4. ¹³⁴ Cr II, K4. ¹³⁵ Cr II, K4. ¹³⁶ Cr II, K4. ¹³⁷ Cr II, K4. ¹³⁸ Cr II, K4. ¹³⁹ Cr II, K4. ¹⁴⁰ Cr II, K4. ¹⁴¹ Cr II, K4. ¹⁴² Cr II, K4. ¹⁴³ Cr II, K4. ¹⁴⁴ Cr II, K4. ¹⁴⁵ Cr II, K4. ¹⁴⁶ Cr II, K4. ¹⁴⁷ Cr II, K4. ¹⁴⁸ Cr II, K4. ¹⁴⁹ Cr II, K4. ¹⁵⁰ Cr II, K4. ¹⁵¹ Cr II, K4. ¹⁵² Cr II, K4. ¹⁵³ Cr II, K4. ¹⁵⁴ Cr II, K4. ¹⁵⁵ Cr II, K4. ¹⁵⁶ Cr II, K4. ¹⁵⁷ Cr II, K4. ¹⁵⁸ Cr II, K4. ¹⁵⁹ Cr II, K4. ¹⁶⁰ Cr II, K4. ¹⁶¹ Cr II, K4. ¹⁶² Cr II, K4. ¹⁶³ Cr II, K4. ¹⁶⁴ Cr II, K4. ¹⁶⁵ Cr II, K4. ¹⁶⁶ Cr II, K4. ¹⁶⁷ Cr II, K4. ¹⁶⁸ Cr II, K4. ¹⁶⁹ Cr II, K4. ¹⁷⁰ Cr II, K4. ¹⁷¹ Cr II, K4. ¹⁷² Cr II, K4. ¹⁷³ Cr II, K4. ¹⁷⁴ Cr II, K4. ¹⁷⁵ Cr II, K4. ¹⁷⁶ Cr II, K4. ¹⁷⁷ Cr II, K4. ¹⁷⁸ Cr II, K4. ¹⁷⁹ Cr II, K4. ¹⁸⁰ Cr II, K4. ¹⁸¹ Cr II, K4. ¹⁸² Cr II, K4. ¹⁸³ Cr II, K4. ¹⁸⁴ Cr II, K4. ¹⁸⁵ Cr II, K4. ¹⁸⁶ Cr II, K4. ¹⁸⁷ Cr II, K4. ¹⁸⁸ Cr II, K4. ¹⁸⁹ Cr II, K4. ¹⁹⁰ Cr II, K4. ¹⁹¹ Cr II, K4. ¹⁹² Cr II, K4. ¹⁹³ Cr II, K4. ¹⁹⁴ Cr II, K4. ¹⁹⁵ Cr II, K4. ¹⁹⁶ Cr II, K4. ¹⁹⁷ Cr II, K4. ¹⁹⁸ Cr II, K4. ¹⁹⁹ Cr II, K4. ²⁰⁰ Cr II, K4. ²⁰¹ Cr II, K4. ²⁰² Cr II, K4. ²⁰³ Cr II, K4. ²⁰⁴ Cr II, K4. ²⁰⁵ Cr II, K4. ²⁰⁶ Cr II, K4. ²⁰⁷ Cr II, K4. ²⁰⁸ Cr II, K4. ²⁰⁹ Cr II, K4. ²¹⁰ Cr II, K4. ²¹¹ Cr II, K4. ²¹² Cr II, K4. ²¹³ Cr II, K4. ²¹⁴ Cr II, K4. ²¹⁵ Cr II, K4. ²¹⁶ Cr II, K4. ²¹⁷ Cr II, K4. ²¹⁸ Cr II, K4. ²¹⁹ Cr II, K4. ²²⁰ Cr II, K4. ²²¹ Cr II, K4. ²²² Cr II, K4. ²²³ Cr II, K4. ²²⁴ Cr II, K4. ²²⁵ Cr II, K4. ²²⁶ Cr II, K4. ²²⁷ Cr II, K4. ²²⁸ Cr II, K4. ²²⁹ Cr II, K4. ²³⁰ Cr II, K4. ²³¹ Cr II, K4. ²³² Cr II, K4. ²³³ Cr II, K4. ²³⁴ Cr II, K4. ²³⁵ Cr II, K4. ²³⁶ Cr II, K4. ²³⁷ Cr II, K4. ²³⁸ Cr II, K4. ²³⁹ Cr II, K4. ²⁴⁰ Cr II, K4. ²⁴¹ Cr II, K4. ²⁴² Cr II, K4. ²⁴³ Cr II, K4. ²⁴⁴ Cr II, K4. ²⁴⁵ Cr II, K4. ²⁴⁶ Cr II, K4. ²⁴⁷ Cr II, K4. ²⁴⁸ Cr II, K4. ²⁴⁹ Cr II, K4. ²⁵⁰ Cr II, K4. ²⁵¹ Cr II, K4. ²⁵² Cr II, K4. ²⁵³ Cr II, K4. ²⁵⁴ Cr II, K4. ²⁵⁵ Cr II, K4. ²⁵⁶ Cr II, K4. ²⁵⁷ Cr II, K4. ²⁵⁸ Cr II, K4. ²⁵⁹ Cr II, K4. ²⁶⁰ Cr II, K4. ²⁶¹ Cr II, K4. ²⁶² Cr II, K4. ²⁶³ Cr II, K4. ²⁶⁴ Cr II, K4. ²⁶⁵ Cr II, K4. ²⁶⁶ Cr II, K4. ²⁶⁷ Cr II, K4. ²⁶⁸ Cr II, K4. ²⁶⁹ Cr II, K4. ²⁷⁰ Cr II, K4. ²⁷¹ Cr II, K4. ²⁷² Cr II, K4. ²⁷³ Cr II, K4. ²⁷⁴ Cr II, K4. ²⁷⁵ Cr II, K4. ²⁷⁶ Cr II, K4. ²⁷⁷ Cr II, K4. ²⁷⁸ Cr II, K4. ²⁷⁹ Cr II, K4. ²⁸⁰ Cr II, K4. ²⁸¹ Cr II, K4. ²⁸² Cr II, K4. ²⁸³ Cr II, K4. ²⁸⁴ Cr II, K4. ²⁸⁵ Cr II, K4. ²⁸⁶ Cr II, K4. ²⁸⁷ Cr II, K4. ²⁸⁸ Cr II, K4. ²⁸⁹ Cr II, K4. ²⁹⁰ Cr II, K4. ²⁹¹ Cr II, K4. ²⁹² Cr II, K4. ²⁹³ Cr II, K4. ²⁹⁴ Cr II, K4. ²⁹⁵ Cr II, K4. ²⁹⁶ Cr II, K4. ²⁹⁷ Cr II, K4. ²⁹⁸ Cr II, K4. ²⁹⁹ Cr II, K4. ³⁰⁰ Cr II, K4. ³⁰¹ Cr II, K4. ³⁰² Cr II, K4. ³⁰³ Cr II, K4. ³⁰⁴ Cr II, K4. ³⁰⁵ Cr II, K4. ³⁰⁶ Cr II, K4. ³⁰⁷ Cr II, K4. ³⁰⁸ Cr II, K4. ³⁰⁹ Cr II, K4. ³¹⁰ Cr II, K4. ³¹¹ Cr II, K4. ³¹² Cr II, K4. ³¹³ Cr II, K4. ³¹⁴ Cr II, K4. ³¹⁵ Cr II, K4. ³¹⁶ Cr II, K4. ³¹⁷ Cr II, K4. ³¹⁸ Cr II, K4. ³¹⁹ Cr II, K4. ³²⁰ Cr II, K4. ³²¹ Cr II, K4. ³²² Cr II, K4. ³²³ Cr II, K4. ³²⁴ Cr II, K4. ³²⁵ Cr II, K4. ³²⁶ Cr II, K4. ³²⁷ Cr II, K4. ³²⁸ Cr II, K4. ³²⁹ Cr II, K4. ³³⁰ Cr II, K4. ³³¹ Cr II, K4. ³³² Cr II, K4. ³³³ Cr II, K4. ³³⁴ Cr II, K4. ³³⁵ Cr II, K4. ³³⁶ Cr II, K4. ³³⁷ Cr II, K4. ³³⁸ Cr II, K4. ³³⁹ Cr II, K4. ³⁴⁰ Cr II, K4. ³⁴¹ Cr II, K4. ³⁴² Cr II, K4. ³⁴³ Cr II, K4. ³⁴⁴ Cr II, K4. ³⁴⁵ Cr II, K4. ³⁴⁶ Cr II, K4. ³⁴⁷ Cr II, K4. ³⁴⁸ Cr II, K4. ³⁴⁹ Cr II, K4. ³⁵⁰ Cr II, K4. ³⁵¹ Cr II, K4. ³⁵² Cr II, K4. ³⁵³ Cr II, K4. ³⁵⁴ Cr II, K4. ³⁵⁵ Cr II, K4. ³⁵⁶ Cr II, K4. ³⁵⁷ Cr II, K4. ³⁵⁸ Cr II, K4. ³⁵⁹ Cr II, K4. ³⁶⁰ Cr II, K4. ³⁶¹ Cr II, K4. ³⁶² Cr II, K4. ³⁶³ Cr II, K4. ³⁶⁴ Cr II, K4. ³⁶⁵ Cr II, K4. ³⁶⁶ Cr II, K4. ³⁶⁷ Cr II, K4. ³⁶⁸ Cr II, K4. ³⁶⁹ Cr II, K4. ³⁷⁰ Cr II, K4. ³⁷¹ Cr II, K4. ³⁷² Cr II, K4. ³⁷³ Cr II, K4. ³⁷⁴ Cr II, K4. ³⁷⁵ Cr II, K4. ³⁷⁶ Cr II, K4. ³⁷⁷ Cr II, K4. ³⁷⁸ Cr II, K4. ³⁷⁹ Cr II, K4. ³⁸⁰ Cr II, K4. ³⁸¹ Cr II, K4. ³⁸² Cr II, K4. ³⁸³ Cr II, K4. ³⁸⁴ Cr II, K4. ³⁸⁵ Cr II, K4. ³⁸⁶ Cr II, K4. ³⁸⁷ Cr II, K4. ³⁸⁸ Cr II, K4. ³⁸⁹ Cr II, K4. ³⁹⁰ Cr II, K4. ³⁹¹ Cr II, K4. ³⁹² Cr II, K4. ³⁹³ Cr II, K4. ³⁹⁴ Cr II, K4. ³⁹⁵ Cr II, K4. ³⁹⁶ Cr II, K4. ³⁹⁷ Cr II, K4. ³⁹⁸ Cr II, K4. ³⁹⁹ Cr II, K4. ⁴⁰⁰ Cr II, K4. ⁴⁰¹ Cr II, K4. ⁴⁰² Cr II, K4. ⁴⁰³ Cr II, K4. ⁴⁰⁴ Cr II, K4. ⁴⁰⁵ Cr II, K4. ⁴⁰⁶ Cr II, K4. ⁴⁰⁷ Cr II, K4. ⁴⁰⁸ Cr II, K4. ⁴⁰⁹ Cr II, K4. ⁴¹⁰ Cr II, K4. ⁴¹¹ Cr II, K4. ⁴¹² Cr II, K4. ⁴¹³ Cr II, K4. ⁴¹⁴ Cr II, K4. ⁴¹⁵ Cr II, K4. ⁴¹⁶ Cr II, K4. ⁴¹⁷ Cr II, K4. ⁴¹⁸ Cr II, K4. ⁴¹⁹ Cr II, K4. ⁴²⁰ Cr II, K4. ⁴²¹ Cr II, K4. ⁴²² Cr II, K4. ⁴²³ Cr II, K4. ⁴²⁴ Cr II, K4. ⁴²⁵ Cr II, K4. ⁴²⁶ Cr II, K4. ⁴²⁷ Cr II, K4. ⁴²⁸ Cr II, K4. ⁴²⁹ Cr II, K4. ⁴³⁰ Cr II, K4. ⁴³¹ Cr II, K4. ⁴³² Cr II, K4. ⁴³³ Cr II, K4. ⁴³⁴ Cr II, K4. ⁴³⁵ Cr II, K4. ⁴³⁶ Cr II, K4. ⁴³⁷ Cr II, K4. ⁴³⁸ Cr II, K4. ⁴³⁹ Cr II, K4. ⁴⁴⁰ Cr II, K4. ⁴⁴¹ Cr II, K4. ⁴⁴² Cr II, K4. ⁴⁴³ Cr II, K4. ⁴⁴⁴ Cr II, K4. ⁴⁴⁵ Cr II, K4. ⁴⁴⁶ Cr II, K4. ⁴⁴⁷ Cr II, K4. ⁴⁴⁸ Cr II, K4. ⁴⁴⁹ Cr II, K4. ⁴⁵⁰ Cr II, K4. ⁴⁵¹ Cr II, K4. ⁴⁵² Cr II, K4. ⁴⁵³ Cr II, K4. ⁴⁵⁴ Cr II, K4. ⁴⁵⁵ Cr II, K4. ⁴⁵⁶ Cr II, K4. ⁴⁵⁷ Cr II, K4. ⁴⁵⁸ Cr II, K4. ⁴⁵⁹ Cr II, K4. ⁴⁶⁰ Cr II, K4. ⁴⁶¹ Cr II, K4. ⁴⁶² Cr II, K4. ⁴⁶³ Cr II, K4. ⁴⁶⁴ Cr II, K4. ⁴⁶⁵ Cr II, K4. ⁴⁶⁶ Cr II, K4. ⁴⁶⁷ Cr II, K4. ⁴⁶⁸ Cr II, K4. ⁴⁶⁹ Cr II, K4. ⁴⁷⁰ Cr II, K4. ⁴⁷¹ Cr II, K4. ⁴⁷² Cr II, K4. ⁴⁷³ Cr II, K4. ⁴⁷⁴ Cr II, K4. ⁴⁷⁵ Cr II, K4. ⁴⁷⁶ Cr II, K4. ⁴⁷⁷ Cr II, K4. ⁴⁷⁸ Cr II, K4. ⁴⁷⁹ Cr II, K4. ⁴⁸⁰ Cr II, K4. ⁴⁸¹ Cr II, K4. ⁴⁸² Cr II, K4. ⁴⁸³ Cr II, K4. ⁴⁸⁴ Cr II, K4. ⁴⁸⁵ Cr II, K4. ⁴⁸⁶ Cr II, K4. ⁴⁸⁷ Cr II, K4. ⁴⁸⁸ Cr II, K4. ⁴⁸⁹ Cr II, K4. ⁴⁹⁰ Cr II, K4. ⁴⁹¹ Cr II, K4. ⁴⁹² Cr II, K4. ⁴⁹³ Cr II, K4. ⁴⁹⁴ Cr II, K4. ⁴⁹⁵ Cr II, K4. ⁴⁹⁶ Cr II, K4. ⁴⁹⁷ Cr II, K4. ⁴⁹⁸ Cr II, K4. ⁴⁹⁹ Cr II, K4. ⁵⁰⁰ Cr II, K4. ⁵⁰¹ Cr II, K4. ⁵⁰² Cr II, K4. ⁵⁰³ Cr II, K4. ⁵⁰⁴ Cr II, K4. ⁵⁰⁵ Cr II, K4. ⁵⁰⁶ Cr II, K4. ⁵⁰⁷ Cr II, K4. ⁵⁰⁸ Cr II, K4. ⁵⁰⁹ Cr II, K4. ⁵¹⁰ Cr II, K4. ⁵¹¹ Cr II, K4. ⁵¹² Cr II, K4. ⁵¹³ Cr II, K4. ⁵¹⁴ Cr II, K4. ⁵¹⁵ Cr II, K4. ⁵¹⁶ Cr II, K4. ⁵¹⁷ Cr II, K4. ⁵¹⁸ Cr II, K4. ⁵¹⁹ Cr II, K4. ⁵²⁰ Cr II, K4. ⁵²¹ Cr II, K4. ⁵²² Cr II, K4. ⁵²³ Cr II, K4. ⁵²⁴ Cr II, K4. ⁵²⁵ Cr II, K4. ⁵²⁶ Cr II, K4. ⁵²⁷ Cr II, K4. ⁵²⁸ Cr II, K4. ⁵²⁹ Cr II, K4. ⁵³⁰ Cr II, K4. ⁵³¹ Cr II, K4. ⁵³² Cr II, K4. ⁵³³ Cr II, K4. ⁵³⁴ Cr II, K4. ⁵³⁵ Cr II, K4. ⁵³⁶ Cr II, K4. ⁵³⁷ Cr II, K4. ⁵³⁸ Cr II, K4. ⁵³⁹ Cr II, K4. ⁵⁴⁰ Cr II, K4. ⁵⁴¹ Cr II, K4. ⁵⁴² Cr II, K4. ⁵⁴³ Cr II, K4. ⁵⁴⁴ Cr II, K4. ⁵⁴⁵ Cr II, K4. ⁵⁴⁶ Cr II, K4. ⁵⁴⁷ Cr II, K4. ⁵⁴⁸ Cr II, K4. ⁵⁴⁹ Cr II, K4. ⁵⁵⁰ Cr II, K4. ⁵⁵¹ Cr II, K4. ⁵⁵² Cr II, K4. ⁵⁵³ Cr II, K4. ⁵⁵⁴ Cr II, K4. ⁵⁵⁵ Cr II, K4. ⁵⁵⁶ Cr II, K4. ⁵⁵⁷ Cr II, K4. ⁵⁵⁸ Cr II, K4. ⁵⁵⁹ Cr II, K4. ⁵⁶⁰ Cr II, K4. ⁵⁶¹ Cr II, K4. ⁵⁶² Cr II, K4. ⁵⁶³ Cr II, K4. ⁵⁶⁴ Cr II, K4. ⁵⁶⁵ Cr II, K4. ⁵⁶⁶ Cr II, K4. ⁵⁶⁷ Cr II, K4. ⁵⁶⁸ Cr II, K4. ⁵⁶⁹ Cr II, K4. ⁵⁷⁰ Cr II, K4. ⁵⁷¹ Cr II, K4. ⁵⁷² Cr II, K4. ⁵⁷³ Cr II, K4. ⁵⁷⁴ Cr II, K4. ⁵⁷⁵ Cr II, K4. ⁵⁷⁶ Cr II, K4. ⁵⁷⁷ Cr II, K4. ⁵⁷⁸ Cr II, K4. ⁵⁷⁹ Cr II, K4. ⁵⁸⁰ Cr II, K4. ⁵⁸¹ Cr II, K4. ⁵⁸² Cr II, K4. ⁵⁸³ Cr II, K4. ⁵⁸⁴ Cr II, K4. ⁵⁸⁵ Cr II, K4. ⁵⁸⁶ Cr II, K4. ⁵⁸⁷ Cr II, K4. ⁵⁸⁸ Cr II, K4. ⁵⁸⁹ Cr II, K4. ⁵⁹⁰ Cr II, K4. ⁵⁹¹ Cr II, K4. ⁵⁹² Cr II, K4. ⁵⁹³ Cr II, K4. ⁵⁹⁴ Cr II, K4. ⁵⁹⁵ Cr II, K4. ⁵⁹⁶ Cr II, K4. ⁵⁹⁷ Cr II, K4. ⁵⁹⁸ Cr II, K4. ⁵⁹⁹ Cr II, K4. ⁶⁰⁰ Cr II, K4. ⁶⁰¹ Cr II, K4. ⁶⁰² Cr II, K4. ⁶⁰³ Cr II, K4. ⁶⁰⁴ Cr II, K4. ⁶⁰⁵ Cr II, K4. ⁶⁰⁶ Cr II, K4. ⁶⁰⁷ Cr II, K4. ⁶⁰⁸ Cr II, K4. ⁶⁰⁹ Cr II, K4. ⁶¹⁰ Cr II, K4. ⁶¹¹ Cr II, K4. ⁶¹² Cr II, K4. ⁶¹³ Cr II, K4. ⁶¹⁴ Cr II, K4. ⁶¹⁵ Cr II, K4. ⁶¹⁶ Cr II, K4. ⁶¹⁷ Cr II, K4. ⁶¹⁸ Cr II, K4. ⁶¹⁹ Cr II, K4. ⁶²⁰ Cr II, K4. ⁶²¹ Cr II, K4. ⁶²² Cr II, K4. ⁶²³ Cr II, K4. ⁶²⁴ Cr II, K4. ⁶²⁵ Cr II, K4. ⁶²⁶ Cr II, K4. ⁶²⁷ Cr II, K4. ⁶²⁸ Cr II, K4. ⁶²⁹ Cr II, K4. ⁶³⁰ Cr II, K4. ⁶³¹ Cr II, K4. ⁶³² Cr II, K4. ⁶³³ Cr II, K4. ⁶³⁴ Cr II, K4. ⁶³⁵ Cr II, K4. ⁶³⁶ Cr II, K4. ⁶³⁷ Cr II, K4. ⁶³⁸ Cr II, K4. ⁶³⁹ Cr II, K4. ⁶⁴⁰ Cr II, K4. ⁶⁴¹ Cr II, K4. ⁶⁴² Cr II, K4. ⁶⁴³ Cr II, K4. ⁶⁴⁴ Cr II, K4. ⁶⁴⁵ Cr II, K4. ⁶⁴⁶ Cr II, K4. ⁶⁴⁷ Cr II, K4. ⁶⁴⁸ Cr II, K4. ⁶⁴⁹ Cr II, K4. ⁶⁵⁰ Cr II, K4. ⁶⁵¹ Cr II, K4. ⁶⁵² Cr II, K4. ⁶⁵³ Cr II, K4. ⁶⁵⁴ Cr II, K4. ⁶⁵⁵ Cr II, K4. ⁶⁵⁶ Cr II, K4. ⁶⁵⁷ Cr II, K4. ⁶⁵⁸ Cr II, K4. ⁶⁵⁹ Cr II, K4. ⁶⁶⁰ Cr II, K4. ⁶⁶¹ Cr II, K4. ⁶⁶² Cr II, K4. ⁶⁶³ Cr II, K4. ⁶⁶⁴ Cr II, K4. ⁶⁶⁵ Cr II, K4. ⁶⁶⁶ Cr II, K4. ⁶⁶⁷ Cr II, K4. ⁶⁶⁸ Cr II, K4. ⁶⁶⁹ Cr II, K4. ⁶⁷⁰ Cr II, K4. ⁶⁷¹ Cr II, K4. ⁶⁷² Cr II, K4. ⁶⁷³ Cr II, K4. ⁶⁷⁴ Cr II, K4. ⁶⁷⁵ Cr II, K4. ⁶⁷⁶ Cr II, K4. ⁶⁷⁷ Cr II, K4. ⁶⁷⁸ Cr II, K4. ⁶⁷⁹ Cr II, K4. ⁶⁸⁰ Cr II, K4. ⁶⁸¹ Cr II, K4. ⁶⁸² Cr II, K4. ⁶⁸³ Cr II, K4. ⁶⁸⁴ Cr II, K4. ⁶⁸⁵ Cr II, K4. ⁶⁸⁶ Cr II, K4. ⁶⁸⁷ Cr II, K4. ⁶⁸⁸ Cr II, K4. ⁶⁸⁹ Cr II, K4. ⁶⁹⁰ Cr II, K4. ⁶⁹¹ Cr II, K4. ⁶⁹² Cr II, K4. ⁶⁹³ Cr II, K4. ⁶⁹⁴ Cr II, K4. ⁶⁹⁵ Cr II, K4. ⁶⁹⁶ Cr II, K4. ⁶⁹⁷ Cr II, K4. ⁶⁹⁸ Cr II, K4. ⁶⁹⁹ Cr II, K4. ⁷⁰⁰ Cr II, K4. ⁷⁰¹ Cr II, K4. ⁷⁰² Cr II, K4. ⁷⁰³ Cr II, K4. ⁷⁰⁴ Cr II, K4. ⁷⁰⁵ Cr II, K4. ⁷⁰⁶ Cr II, K4. ⁷⁰⁷ Cr II, K4. ⁷⁰⁸ Cr II, K4. ⁷⁰⁹ Cr II, K4. ⁷¹⁰ Cr II, K4. ⁷¹¹ Cr II, K4. ⁷¹² Cr II, K4. ⁷¹³ Cr II, K4. ⁷¹⁴ Cr II, K4. ⁷¹⁵ Cr II, K4. ⁷¹⁶ Cr II, K4. ⁷¹⁷ Cr II, K4. ⁷¹⁸ Cr II, K4. ⁷¹⁹ Cr II, K4. ⁷²⁰ Cr II, K4. ⁷²¹ Cr II

1(עורן בן על ויקרא אל משה:)

אה יום קדיש ומקדש • טובי מן מתקדש 'לגבה • קדיש קדישיה קדשה • יו: -
 ואמסרה לקהל קדיש • שבת חילה (רבה) 'לגבה • ופקד דישבת בה ישראל •
 מבתר דחסל בריתה אנשמת רבותה רבתה בה • ועקבה בעקובאן² טבן
 [רברבן] • שבה וקדש וברכה³ וסימן ואנשמה ויום טב⁴ | למן דנטר לה f. 68
 בשלם • אגר נשמותה לגבה • כפל הוא על כל יומיה • ואהן תמח חיול
 מותר • צריך לאודאו חיולה יתרומם • חילה דאפרשה ונשם לגבה וקדשה:
 מן דבעי יעמי רחותה ידכי שריר בשבתה • ותהי צלותה בפמה • כיי עגל
 סדריה • ויזמן 'עם טבין ושלמין • דו מטי להרה ריחותה • ותרח תהותה
 מתפתח • ומזבח אודאותה תמן • מקבל צלות טביה • ומסך אודהותה
 למעונה • דתשבחתה הך נציבה טרפיה⁵ לנו עללה • וטלליה דלא מטלין
 על אמוריה בלב דכי • טובי תהבה • וטובי תלמידה דדמין לה • (וטובי
 עלמה) כד ייתי דו נגר 'עמה שלמה • וגלי לרחותה • ומדכי להרגיזים⁶
 (בית אל •) ותלי רגזה מן ישראל • ואלה יהב לה נצחן רב מניח בה לכל
 עלמה • (יתרבי חילה דיהב לן אהן יומה • וברכה וקדשה ואפרשה וחילה
 מכל יומיה •) ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

7(עורן בן על במדבר סיני:)

לית בכל יומיה יום רב איך יום שבתה • שבשבתה עקבה מרי בעלמה • כל יו: -
 יומיה בון עבדה • (ושבתה אגר דלא עבדה •) בלעיל טרר מלגזה • וברכאתה
 פקדין לגוי⁸ • מן פמה דא(ל)הי קדם • צריכין כל בית ישראל יהון אמרין
 אתי בשלם יובילה קריבה דאתי ומנשם⁹ שתיקין ומללין: 'בגללה סלק משה
 נביה על טור סיני • ואתכסי בעננה ובכבודה • (צעם) סביע [ד] לא אכל ולא
 שתה • דהנה בעיני¹⁰ קעימיה • מנדה חיים לדריה • צריכין . . . ומללין¹¹ .
 ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

12(עורן בן על ואלה שמות:)

חיול הוא חילה דכן ארכן מנשמה¹³ * איך דאתי¹⁴ מן דוש בגלל דינשמן¹⁵ יח: -
 במולין לאשתה יומין ועבד עלמה וכל בריתה ושבת ביומה שביעיה ועבדה

¹ Cr18, f. 36^b *مناط السفر الثالث*; Cr11, p. 152; B2, p. 135. ² ועקובן V3.
³ וברכן V3. ⁴ טבן V3. ⁵ שרישה Cr11, 18. ⁶ נגר V3.
⁷ Cr18, f. 37 *مناط السفر الرابع*. ⁸ Cr11, 18. ⁹ לגזה.
¹⁰ Cr18, f. 35^b. ¹¹ As above. ¹² Cr18, f. 35^b. ¹³ מן שמה Cr18.
¹⁴ Cr11, 18. ¹⁵ דינשמן Cr11, 18. ¹⁶ עלי ثاني سفر.
¹⁷ דלא אתי.

[חורנים תתמר בשבתות:]

י' - :⁶ אה איקר רב איקרה דיום שבתה • טוביהון⁷ עבראי במתנתה • ד(א) תיהבת
לן ארהותה קדישתה ויומה קדישה • ארהותה (עד) יהון קרין בה • ויומה
קדישה ל(א) תנחו רבה היא שבתה • ישתבת באריה ויסתנוד עבודה תהומה
דשבתה עדן | לעלמה • מועדה קמאה דלא מטלטל • (וקדישה דלא f. 67
מתחלפה •) די רבתה מכל יומיה • וקדישתה מכל מועדיה • מלכה קעימה⁸
אפרשה⁹ 'לשמה' • לית מועד ב'תה' • ולא קדש ב'תה' • ולא קהל קדיש הך
[אהן] דנטר לה • אה נטורי שבתה הבו שמרים לה הך די * קדישתה • כל¹⁰
ממללה קדיש • ואלה דבראיתה רחמן ורתאי • נש'י כהלן ונפתח פממינן
נתני בטבאתך • רחמנה מלכה דואן (לן ומוחי לן) ומנן • וחיב עלינן משבחים
למלכותך רחמנה רבותה לך • תשבחתה לשמך רבה ונצוחה¹⁰ ; לית אלה
אלא אחד :

¹¹(עורן:)

יח: - ¹² אה יום מברך ¹³ ומקדש יום דבה שבת אלה שבי(עי) דחסל כל בריתה וברכה אלה בטובה מכל יומי בריאתה וקדשה ביקירותה ואפרשה בטובה ¹⁴ רבה קדשה מן רום ריאמה ונלתה על אד רום נבייה ואמסרה לרום כל אמי עלמה עבדי אלהים ובני רחמיו דאלהים ונועו ¹⁵ . דפרקה אלהים באד תקיפה ובאדרע רמה בסימנן ופליאן וזעקה אלהים עליון על ¹⁶ כל גועיה ידכי לבה ¹⁶ וחשבתה ויקדש קדשה בקדישו ¹⁷ ויודי וישבח לאלהה דמלתה באהן ויקרה ¹⁸ דלא * שוה בה גוי עורן איקרה דיום דשבתה דלא ¹⁸ כותה איקר יומה שביעה (דו) דמי לכלילה ¹⁹ דמלך ולא לאוי דילבשנה בתר מלכה אלא רום כל עבדיו ²⁰ דאלהים לא אתשקת בכל אמיה לאוי לרן טובה אלא הוא * על כן לאוי לכל ²¹ עבראי יודון לחילה דכן אמלתון ישתבח אלהים : לית אלה אלא אחד :

¹ Cr II, 18, K 4 קעם מצלי יוקם משבח
² Cr II, 18, ויחני, and K 4 corr.
 from. ³ Cr II אורה ב"א, בורערה, Cr 18, K 4 אורה ב"א. ⁴ Cr II, 18
 מן קעם ל"א. ⁵ V₃ קבל מן. ⁶ Cr II, p. 145; B₂,
 p. 129; Cr 18, f. 34^b: not in K 4. ⁷ Cr II שובין. ⁸ V₃ קעמייה.
⁹ V₃ קדישה כן. ¹⁰ V₃, Cr II ונצחה. ¹¹ K 4, f. 5. ¹² Not in Cr II, 18,
 B₂. ¹³ K 4 sec. m. קדיש. ¹⁴ K 4 בשבאחא. ¹⁵ K 4 גואה. ¹⁶ K 4 om.
¹⁷ K 4 בקרשיו. ¹⁸ K 4 איקרה. ¹⁹ K 4, וכלילה, V₃ לכל. ²⁰ K 4 sec. m.
 טובין. ²¹ K 4 לאבי על כל.

יתן¹ • יגחון בקרבה • וידע מן נסי כלילה • דעלמה דילה ביחדאו חלין
 בידה מלגו חילה • ומן דלית לה נמי בעלמה יפני² תותב³ • מכעס ימרר •
 וייתון טבין ויסון אגרון • דעלמ(ה) למן דו דילה • עבוד מה דו בעי • ולא
 חורן ימעי • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנאט יום الجمعة בכרה)

⁴ חילה רמה שמע בקלן • רחמנה פרס רחמיך עלינ • כל עלמה דילך • ומן יב:-
 כותך ארך אחדה⁵ * על כלה⁶ • נצוחה דלא מתעמי מרון דכל תמחיה • לית
 סוף לחילך רבה • ותקיפה ודחילה • לית בן מקום⁷ בגוני פליאתך • עמיד
 לאהן⁸ אפינ אדיק לן ופשרן רתאה • דבק יתן רחמנה אחס עלינ⁹ • עד
 לא נתסכם ברגוז • וכי טובך יתני¹⁰ לעלם דכן רחמיך על חיבין: אל שדי
 אחיה ערן לן מכדו מנצירין קדמיך כמה נלקי ונביו • ולא נוכל קעמין קמיד •
 סני דאזרכיך מנ • ולא אלפנן אתחיבנן וחטינן • (וסוברך יתן) ולא כליל
 מנן רחמיך • לית לן אפינ נימר קמיד קבל מנן מסני סוברותך • וטובך
 דעברתה עמן • אתחילו חובינן | ויתרו סריחתן • ולא דחלנן ולא אלפנן בכל
 f. 66 (מה) דעבר עלינן רתאה • דבק יתן רחמנה אחס עלינן (ברחמיך) • . . . ¹¹ על
 חיבין • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(עורן כן דראן יום שבתה • לו עוד רצון יהוה וגו" על ויטע ביום
 השבת צפרה:)

¹² קעמנן מן שנתן ואתי(נ) לירך • אה מרן באנצי(רו) ובשעבוד • עמדנן קדמיך יג:-
 וסגדנן ל'פניך • בחלקה דצפרה • * טוב דקעם מן שנתה וייתי לירך ברחמו •
 קעם ומשבח בחלקה דצפרה¹³ ומרבי ל'גבורתך (רבחה) • 'עם מפתוחה
 דאורה תמח לכל¹⁴ דעמי (לה) • לאזי על כל אנש מכל בניו דאדם • כל
 מן יהי דמך יבלד מן שנתה • ויסתכל לאורה כד הוא מפתח ומניר לעלמה •
 טב לכל (מן) דעמי לה וישבח לברואה • ויימר ישתבח * באריה דכן¹⁵ ברא:
 וזילה למן יהי דמך בזבנה¹⁶ דצלותה בחלקה דצפרה • בערב ובבקר מלאכי
 יהוה יהון שרין בכל אתר • ואהן דאנן צלאי מלאכי יהוה ייתון¹⁷ סהרתון
 דרחיות¹⁸ מלאכיה שמעין תשבחתה דמרון בכל זבן • טוב מן לכל * יקום

דכורה In V3, f. 65. ⁴ ייתב V3. ⁵ יבני Cr18. ⁶ ייתב V3. ⁷ Cr11, f. 65. ⁸ Cr11, f. 65. ⁹ Cr11, f. 65. ¹⁰ Cr11, f. 65. ¹¹ Cr11, f. 65. ¹² Cr11, f. 65. ¹³ Cr11, f. 65. ¹⁴ Cr11, f. 65. ¹⁵ Cr11, f. 65. ¹⁶ Cr11, f. 65. ¹⁷ Cr11, f. 65. ¹⁸ Cr11, f. 65.

מתפעס¹ • לך יסקן תשבחן . . . ² רבותה לך • ישתבח אלהים: לית
אלה אלא אחד:

(مناط يوم الخميس علي بكره واذا كان حاكم في الشهر خمس سبوت يقال
يضاً في خامس سبت في صلات الظهر³)

סיאנים רברבים וקשים • אנון זכאי עלמה • כל דמזודע בעמלון מרה
דכלה מתרחם • זוע משה נביה עמלון במדברה • עד רגזה מעזר • ורחמיה
פריסין • ואחשקע תמן פשר • אמר מלה מתעניה חייה ומותה בשלטנך • אה
מרן * דכסי אה תלי רגז⁴ מנן ופרס רחמיך עלינן • נעבד אף אנן אסכמו
f. 64 לחובינן • ונימר מלה | מחניה עלמה וכל דלגבה • מן כֹּתֶךְ לית כֹּתֶךְ •
אה רתאה ורחמנה: חיולים אנון אנשה דמעזרין רגזה דמרון • (אדם
קמאה • ושת חליפה • ואנוש קראה • וחנוך צלאה • ונח זכאה • ו) אברהם
נסיאה • ויצחק אנצירה • ויעקב שרירה דזכותה • ויוסף מלכה (חורה •) ומשה
נביה • ואהרן כהנה • ואלעזר מהימנה • ואיתמר יקירה • ופינחס קדישה •
ויהושע נגודה • וכלב ירותה • סיעה דלית מתשקע בעלמה כותן⁵ • טוביון
תאביה דאתין על מלתה דמרון אתין • ורחמיה 'עמון • ומרה דכלה מרבי
לון • טוב עלמה אמת דייתי תאבה וסדרו⁶ • כיי שלמה רמי • ורחמיה
פריסין • ועברה מסלק • ורשותה קפילה • ובוראיה ממתנין • וטל על דיארי
רחותה • ועבודה דעלמה ישתבח דלא באלילו • ישתבח אלהים: לית אלה
אלא אחד:

(مناط ليلة الجمعة عشية)

מלכה דלעל מלכה⁷ • ושלטנה ברומה ובמכה • והוא שקיה בכל אתריה •
וכל מלכיה בשלטנה • שליט דאן⁸ לון ומאבד לון הך דו בעי • ולית מלך
ממן⁹ אלא הוא • דחיי עולם למלכותה • טובי קהלה דרחיין בה וסגד¹⁰ לשמה
באנצירו • דו מתעיני מכל מגי • ווילון אלין דכפרין בה • ובעין רחצונה
דריקה¹¹ דלבר מנה • דעתיד (לון מ) כל מגיאי • וכן 'כתיב בשירתה רבתה •
* אי עשיב עתיד לון¹² דינין דלא שבין 'לדיניה • טוב עלמה ובריאיתה אמת
דיכרו אלה אני אני הוא: בקרבה יחידאי הוא אלה • ולית 'עמה אֵל¹³ חורן •
ולית אתרה מסחן תותב • ולא ערפלה מקבל יתוב • ומן * דלא אלהין יגדן¹⁴

¹ Cr II, 18 מֵע. ² As above. ³ B 2 adds في اللقعة. ⁴ Cr II, 18
דכסיאה • אן עמך בצדקה מוילך • תלי רגזה. ⁵ Cr II, 18 כֹּתֶנָה. ⁶ Cr II, 18
דאן Cr II, 18 דאהן. ⁷ B 2, Cr II, 18 מכלה, Ar. الكل. ⁸ Cr II, 18
דריקה. ⁹ Cr II, 18 ins. מוילך. ¹⁰ Cr II, 18 דריקה. ¹¹ Cr II, 18
In V3 and עשיב are above the line; see Deut. xxxii. 35. (אי Cr II, 18)
לא V3. ¹² V3. ¹³ Cr II, 18 גלא א"י, V3. ¹⁴ דלה אלהין יגדן.

דנביה מתחיל • וטובה אמר (ירום נבי • ו)ירבי נביה • [ותרום נביותה •]
 וישפר ויקלע וימטי לערפלה • כיי מלבש בידי לבוש • מוד לית מלך מלו
 מלבש • כיי מכסי בעננה • ואפיו מלבשין בקרן אורה • עד ידען כל אמה
 * דמשה עבר אלה¹ ומהימנה: אדכירה היא לטב יוכבד גפנה דכיתה וקדישתה •
 דאלין נכליה² • מנה אחרה נביה • ואחד כהן • ואחד אלהים 'למצראי * אחד
 דרם³ 'לנו אשתה • ואחד אבל מותרי אשתה • ומרים דאשירת על ימה •
 שמעי עמים ומרעי • ואמר מרון יסון⁴ אגרון • ויסב אהרן חלקי • וילבש
 משה בעקובתי • ותודעק מרים נביאה דלא קעם מן חוה כותה • יתרבון
 עמרם ויוכבד • תלתה קדישים דקעם מנון • בעמלון טבה דבקן ברחמיך •
 ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנאט יום الاربعاء بكره)

האן דאתון קעמין בחלקה דצפרה • ועמין לאורה⁵ סלק ומניר על כל •
 עלמה • [לפם דו] כרוז כחלכון ואמרו • ישתבח נאירה דאלק לעלמה בוצין
 דלא טפי • געז הוא ברקיעה | ומניר על כל עלמה • לפם דו מרה דכלה • f. 63
 אלק לעלמה בוצין דלא טפי: בראשית אתעבד אוצר למאוריה • שומים
 וארע בנין⁶ דלא בני אורה רבה דמי לשבשבה • נהירה⁷ קרין כל צפר
 פתח לעלם • נהר כרוז לבניו דארם • קומו מן שנתכון ועמו נהרה ושבחו
 לעבודה • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנאט לילה الخميس عشية)

אתהו יקירה חילה דכסי מכלה⁸ • וכל דכסי וגלי לא עמי לך • מן ישום • ח:--
 מה הוא חילך • אי מן יחכם רוי יקירותך • עלאי כלה אתה • וכלום לית
 לבר מנך • בארי⁹ ומפרנס ומסובר ומוחי (וממית) ומקים כלה ברחמיך •
 לך * יסקן תשבחן¹⁰ מלב ומנפש • אן קבלתנן בטובך רבה • נכרו קמיך
 בקל רם • ונימר לך יחידאי אתה אלה ולית לבר מנך רבותה לך: דחילה
 ומשבחה ומרוממה • דעבדת כל עבדיך¹¹ מדורך ברום עלמה • האן דאת
 בעי את שרי • בקדש ובאיקר וברבו מעובדיך¹² • מן ישום אי כפליאתך • מן
 יברי כל פם דבה ממלל יכרו ויימר לך מן כותך באלהיה • (אה) עבודין¹³
 דכל פליאתה • לית סוף לטובך רבה • סגי דמתחייב לך • ובזעורן את

¹ Cr II, 18 עברה דאלה.

² נכליה V3.

³ דרם Cr II, 18.

⁴ יסון V3.

⁵ למאוריה Cr II, 18.

⁶ בנין Cr II, 18, בניאן.

⁷ נהרה Cr II, 18.

⁸ מלכה V3.

⁹ ברי Cr II, 18.

¹⁰ יסק החש Cr II, 18.

¹¹ דבעך Cr II, 18.

¹² כל עוב Cr II, 18.

¹³ עבודין Cr II, 18.

(מנאט לילה הַלַּלֶּה עֶשִׂיָּה וְתַלְתִּי סִבְתִּי בִּי סַלַּת הַפֶּהֶר¹)

ד- טבה דמיטב לעלמה • עבר לן רתו דלא שׁוֹיֵנָּה • לית לן רחצון אלא אתה • כל רחצונים נפלים ומפנים² • (וכל מלכים מתחלפים •) ואת מלך דלא מתחלף • (ורחצון דלא נפֿל •) וממן ברבו דלית לה תהום • ושלטנו דלא קעניה סוף • ונצחון דלית נשומנה³ יכל • דבק לרחמיך • אן ברחקה ואן 'בקרבה • ואתה (אלה) שקיח בכל אתריה • דלא צריך מזדוע לאתר • טוב סגודיה דאנצירין 'עמך באימנו שלמה • דאנציר 'עמך באימנו נשים • דאת 'עמה בכל אתר דבֿק לָהּ • הך דחני * לך עבִיד' נטורה באיממה וילילה • והו דמך דלא מתחננט⁴ * והוא נשים • ואת⁵ נטור דלא דמך • ולא מלך יכל קעם בכ • ולא קרב⁶ יכל מבלֿד לך • ולית נצחון אלא דילך • כל פטמיה יימרון לך מן כותך באלהיה • שמך מדחל עלמה • ומה הי⁷ לקלום⁸ גבורתך רבתה עד לעלם: לית אלה אלא אחד:

לא נביא הך משה עבֿרך¹⁰ • ולא 'כתב הך ארהותה קדישתה • ולא סגדה אלא * לך מול¹¹ הרגריזים (בית אֵל) בחורה קדישה דמע 'דיבשתה • ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנאט יום הַלַּלֶּה בִּכְרָה)

ה- חיול הוא חילה תקיפה דדאר במעונה רמה • והוא שקיח בכל אתריה • וארכן טובה¹² • מקבלה מן עבֿורי חוביה • סובר(ה) טובה • סני * דאת מסיד¹³ בן ולא אלפנן • ועקבון דבישיה אמטי • ולית לן מלה קדמיו • f. 62 נצבע לָהּ בכסי דבֿק דמָה דידבקנן • אלהֶּ דאברהם | ויצחק ויעקב • שמע בקלן (מרן) ואתרחם עלינן ('ברחמיך): בכיה רבה דבעלמה • כהלן נבכי קנומן • דהכה מתסכי¹⁴ מבטל עמלון דכל זכאי • וכתבי קשטה כרזים¹⁵ • לא תסגד לאלה חורן • ארור עבראה דשבֿק אימנותה דקעימה • נצבע לָהּ בכסי דבֿק דמָה דידבקנן • אלהה דאברהם ויצחק ויעקב • שמע בקלן מרן ואתרחם עלינן ברחמיך • (וקבל צלותן מנן ברב חסדך •) ישתבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנאט לילה הַלַּלֶּה עֶשִׂיָּה וְרַבִּעִי סִבְתִּי בִּי שַׁהֶר בִּי סַלַּת הַפֶּהֶר)

ו- אלה (רב) ולית כֹּתָה • קהל רב ולית דמי לה • נביא (רב) ולית (קעם) כֹּתָה • אודמנו על טור סיני יומה דנחת כתבה • שרי שופרה כרז • וקלה¹⁶

¹ B 2 adds *הַלַּלֶּה* בִּי. ² Cr II, 18 מבלדים. ³ Cr 18 נשו מנה. ⁴ Cr II, 18 קרוב. ⁵ Cr II, 18 ונשים. ⁶ Cr II, 18 מהנצ. ⁷ Cr II, 18 נביה. ⁸ Cr II, 18 מית סני. ⁹ Cr II, 18 לקנים. ¹⁰ Cr II, 18 דה. ¹¹ Cr II, 18 לידה קדם. ¹² Cr II, 18 ins. דהה. ¹³ Cr II, 18 דמס. ¹⁴ Cr II, 18 כארוק. ¹⁵ Cr II, 18 מית סני. ¹⁶ קהלה Cr II.

ולא קשט אלא דילה • ולא עלם מצלח משלם כיי מסתגר בשלמו • אה שומים
וארע סהדין דאלהותה לאחד לגדלה • הו עבודון וסדורון • ואה כתבין¹
כיר אדה דאלה • ומשה אתימן לעלם • ואף בכ יימנו² לעלם • | ומנו דיכל f. 60
מחק הדא אלה אחד • וכלה תחת אדה חתמה דליתי ממחקה לעלם • ישתבח
אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנא לילה האתיני עשיה ותאני סבת פי סלאת הזמר)

לך נביע מרן דבוקה דלחיציה • מנך נרחל עבודון³ דכל פליאתה • סגי ב-
דאת מסיד בן 'בכל זבן • ומלף יתן ואנן ממרין דלא נילף אלא הך דאת
אלוף • אה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן בטובך רבה • אחס
עלינן ברחמיך * עד לא⁴ ניבד • אנהר לדכרן רחמיך:
בריה דכל עלמה אתרחם עלינן ברתותך • 'עמי⁵ לחצן ולא תעבר על
עקתן • אבהן ובנים מתחננים למלכותך • מרי לא תיפך אפיך מנן לית בן
מקום⁶ בנבאיך אלא הך דאת אלוף • אה רחמנה אהיה אשר אהיה... רחמיך⁷
יشتבח אלהים: לית אלה אלא אחד:

(מנא יום האתיני בכרה)

ממנה דכלה כפית לה • צפי לעלמה ברחמיך • דו * קעם יומין⁸ באתלתו • ב-
אדכר לאברהם ליצחק וליעקב • ודבך 'לבנין דאנון יהיבן⁹ באתלתותה • אלוף
אתה עבד פליאן 'עם רחמיך לגו כל אתר • וגליך נצחניך 'עמון¹⁰ במצרים
ובימה ובמדברה • עבדת תמחין ופליאן • וגליך 'עמון¹⁰ כל נצחן • וכפת סניהון
קמיון • וטובך יתני לעלם • דאת נהיר לדכרן רחמיך:
נצוחה דבה כל קרב • מיסתך סוברות מרגוז • דאנון סכין¹¹ דכל מכה •
דילון¹² ברקה הו חרבך • דעתיד מוקד כל סרחו¹³ • עדן דתגלנה¹⁴ בנצחן •
ותוקד אלהיון וסגודיון • עד אמת אנון משתמשיין • ורחותך וקשטך סבל
לון • וטובך מספך לון • סוברו בני¹⁵ רחמיך • מתקנין טמאתה¹⁶ על ריש
מקדשה • וכל יתה קדשה | רבה • משלח מנה ביד בישיה • ונימר רב אלה¹⁷ f. 61
דכן (מסובר) • ויכל נצה¹⁸ הך דו בעי • (ולא עורן ימעי) • ישתבח אלהים:
לית אלה אלא אחד:

¹ Cr II, 18 ins. הדך. ² Cr II, 18 אימנן. ³ Cr II, 18 עבודון. ⁴ Cr 18
דעם יומן V₃. ⁵ Cr 18 אעמי. ⁶ Cr II, 18 נקום. ⁷ As before. ⁸ דאנון Cr II, 18. ⁹ Cr II, 18 יחבין. ¹⁰ V₃ עמין. ¹¹ Cr II, 18 אסכין. ¹² Cr II, 18
ושמ" V₃. ¹³ ובני V₃. ¹⁴ דתגלנה Cr II, 18. ¹⁵ דתגלנה Cr II, 18. ¹⁶ ונימר Cr II, 18. ¹⁷ דילה Cr II, 18.
¹⁸ נצחן Cr II, 18.

לחי ראה רעי • קדום כי אל רחום: לא ירף ולא יעזב • וכל מה דבר יקום:

במעון קדשך אשקף • ופקד כמה כ(תיב): מלגו לחצה רבה • כי נפֹשה קריב:

נדרש מן חסדיך • זכרון את עבדיך: נפֹל על פנינו פניך • קריב אתה לסגודיך:

סגודיך לון נפֹש • ויראה כבודך: סוד שמך הקדוש • יקום בו עובדך: עובדך טוב מאד • ואת תהי הך מה ה(דיך): עשה חסד לאלפים • לדורות לא(ה)ביד:

פרי עשה פרי¹ • בעת תתריח אֵת תנ(די): פרי ורבי פרי • אתה הו אל שדי:

צדקה עבד לן מרן • בחסדיך אן עמיד: | צעור ילידיה • צפי לן ברחמיך: f. 59

קויתי לישועתך • יהוה אלהי: קראתי בשמך אלהי² מצמת • גִּוִּיתִי ורחי³: ראיתי אחרי ראה • בראות קומי שאי: רחמיך ארשי לון • ישקפו לבעי: שמעיו⁴ הצעקות • דשמך אל רחום: שוב מחרון אפֶךְ • ושים לן ברית שלום:

תשתבח תתריבי • תתקדש תתרומם: תתודי תתברך • ברוך שמך לעולם: לית אלה אחד:

⁵ ثم بعد ذلك نكتب الدران وهو من قول عمران المزمان⁶ رضي الله تعالى عنه
امين

מנאט יום الاحד בקרה⁷ וاول سبت في الشهر في صلات الظهر⁸

א - מד לית אלה אלא אחד • * לא עלם⁸ אלא דילה • ולא יסתגר אלא לגדלה • מן דשרי בתותביו • ישלם למרה דאתרה • כיון כל בני אתרה • מרבין לה דארכֶן קלומה⁹ • וכן עבד משה בטור חוריי • אמת דקעם קמי סניה • ואמר למרה מה אנה • ואתבה מרה על דרג מד לית מלך מלו מתב • ואקימה אלה על מכה • ואימנ(ה)¹⁰ עלם כסיאתה • מן דאמר דנביא¹¹ כמשה יעמי מה היא רבותה: לית אלה אלא מרן:

ולא כתב הך ארהותה • ולא נביא קשיט כמשה • ולא אימנו שלמה •

¹ V3 as elsewhere. ² Cr 18, L13 om. ³ עם רחי Cr 18, L13. ⁴ שמעי. ⁵ V3 heading עורנה דראן and numbers it - א: Cr 11, p. 119; Cr 18, f. 28^b; B2, p. 108. ⁶ דרה Cr 18, B2. ⁷ Cr 18 الظهر and below; B2 adds ⁸ לעלם Cr 11, 18, B2. ⁹ في الخلق وليلة الصيام (?) علي اول الربع الاول. ¹⁰ קנומה Cr 11, 18. ¹¹ על Cr 11, 18 ins. ¹² דהן נבי Cr 18, דהנבי and so Arabic.

נסגד ונעבד לעבודן • ומספֿק¹ צורכן: * נבלש מנה פצו • ומתן את ברכאנ²:

סלחה סוברה • פדי יתן בפדיך: סלח לן * מרי • ולאבותינו³ בחסדיך: לעבדיך אנחנו • ובנין דעבדיך: עשה לן הטוב בעיניך • כאמנות עובדיך: פניך (אה) אדני שבנו • ואל מקלטך באנו: פחדנו מאפֿך שא • שגננו ופשענו: צל קורתך עלינו • אה אֵל הצבאות: צפי מן מעונך • שמעיו הנקעות: קני שמים וארץ • קרוב מכל קרוב: קומה יהוה ויפוצו • שובה למי ישוב: רכב שמים ראה • ראות ראו ראיתי: רחצוני בכך ועליך • לישועתך קייתי: שוב עלינו • ובמיני הברכות ברכן: שבר מטות עולן • וקממות⁴ הוליכן: תתהלל לעולם • תתקדש תכבד: תתודי בכל זמן • ובכל שבת ומועד: לית אלה אלא אחד:

⁵ ביתין מרקֿה יקאלו עלי סבת העשרא יאם עלי שופטים • * ופי יום אחר העשרא יאם עלי באזני⁶ מן קול סידנא הֿכֿהן הֿגדול העזר רסון יהוה עליו אמין

אלהים אֵל בריו • אמור יהי ויהי: אלהים יראה לו • דבר מה דו בעי: במשתוקה זרע אֵל • ויצא מוצא * מן חסר⁷: ברוך יהוה אֵל בריו • בכל זמן ואחר:

גלה נגלא מן נסתר • ולו הנסתר והנגלא: | גבור דיו לא תקצר • וממו f. 58 דבר לא יפלא:

דבוק בו⁸ ילבק • אלהים יראה: דבוק השמים והארץ • יהוה יראה: דיה ויהיה • ועתה ואין שני: הו אלהי אבי • רם שם אני אני: רעתה יגדל * נא • כוח⁹ אדני וישא: ואולם חי אתה¹⁰ • נשא עון ופשע: זרעֿה זרע לחיות • ויהי ולא ירש: זרע לא ישבח מפיו • זכרון שמך הקדש:

חכמתך גדלה • ודעתך תמימה: * הך מה קם בן¹¹ אדם • עפר מן האדמה: מוכך טרם רגוך • טב ומיטב אתה: טוב כל מה עשיֿת • אל אתה החלת: יראה יהוה • אלהים וירבי¹²: ישא יהוה וישם • שלום כמה יתריח: כבוד יהוה יראה • וישכן וירחם: כל המחלה ייסר • ויסובר וינחם:

¹ V3 ומספֿק. ² Cr II, 18 ומתנות וברכן: נדרש אֵל נא פצו • ומתנות וברכן: ³ V3 מארי. ⁴ Cr II, 18 וקוממיה. ⁵ Cr II om. the whole piece, V3 om. the heading; see also L8, f. 111; L13, f. 11. ⁶ B2, p. 254 om. ⁷ V3 עסר. ⁸ V3 ins. לא. ⁹ V3 נהכח. ¹⁰ Cr18 corr. אני. ¹¹ L13 הך מה בֿה קם. ¹² Cr18, L13 יברי. חכמה בה קם Cr18.

האן אלה כֹּתֹת • אלה אלהיה: האן כֹּתֹת משה • דקבל לזחיה:
פה אל פה מלל משה • ובוראיה סה(דות): פממין קדישין • במראה ולא
בחידות:

צֹה יהוה (את) משה • במצֹת תקיפין: צֹהוּ בקדוש שבתה • ושת מֹאן דאלפין:
קרא(ה) דקרא • אנכי יהוה אלהיך: קרא שמור את יום הש(בת) • וחייה
לך תורך¹:

רב הו קדוש שבתה • לא יכרת לעלם: רברבים גלניו • אקרו² עליו שלם:
שלם לך שבתה • לא כֹתֹת מועד: | שבת בך אלהים • ואוקרך וכבר:
תררת ברכן שבתה • ופצֹאן לישראל: תתובתן מרי קבל • בכל יומם וליל:
לית אלה אלא אחד:

³ צלות כהנה רבה אלעזר בן פינחס רצון יהוה עליו:

אחר הוא יהוה הנכבד • אין עוד מלבדו: אֵל שדי יתברך • על רב
טובו וחסדו:

ברוך יהוה אלהינו • אשר לן השם הנכבד: ברואה ישתבח • הק מר
לאִי ועבד:

גדלותו תגדל • על כל הגדלות: גבורתו תמשל • על כל המ(ש)לות:
דמע מכל דמע • ולא דמי לדמות⁴: דיאן קשיט קדיש • שמו מכל שמות:
היה ויהי • הוא אהיה אשר אהיה: האל חגדול אשר • ימית ויחיי:
והבו רבו לאלהותו • דמלת רומה ומ(כה): ומי כמו באילים • אל
אורה ופרס חשכה:

זרועו נטועיה • וכוחו גדול ועצ(ום): זמרתי ועזי שקיח • בכל יום ומקום:
דחמתי יתבת • כל כלום בטב יתוב: חכמה במלאת דעת • בכוח
ממן יצוב:

טובות רבות מאד • לא יספר איקרון: טובי עלמיה • דת מרון ודברון:
יהי אמר ויהי • טוב מאד לכל ראה: יתרבי זה השם • עשה מה דו בעי:
כי בשם יהוה נדרש • סליחן בכל פעם: כי ידן יהוה עמו • ועל עבדיו
יתנחם: |

לית אלה לבר מנה • וחזקה את ידו⁵: לית חי(ל) דיקום⁶ אלא חילה • ולא
[ד]יעבר כעוברו⁷:

כִּישָׁה עבדו נביא • נאמן⁸ עצום השם: מושיען * הן נושע⁹ • אנה ושם
ננשם:

¹ Cr II, 18 ירך.

² אקרו V₃.

³ Cr 18, B2 om. heading, Cr II adds

על יום השבת.

⁴ Cr II, 18 הרמות.

⁵ Cr 18, ? II ידו.

⁶ V₃ דקל.

⁷ Cr II, 18 כעוברי.

⁸ Cr II, 18 נבי.

⁹ Cr II, 18 הנושע.

מסכנינים אנן • וסכנאן חסדיך: * אמליתן למטר¹ • שביך ומועדיך:
נפשאתן בצרר • מקדם דבבין: נפש לן מכל לחץ • ומול ערלת לבבין: |
סניה עלינן נברו • ולית לן מנון פשרו: סובר ופשר דאתה • אֵל f. 54
צדיק וישרו:

ערקנן ליד חסרך • מלגו לחצינן: עני שיאלינן • ואבד שנאינן:
פשר מכל עקה • ומכל סן ודבב: פרקן ברחמיך • וטפי לכל שרב:
צריכין אנן לך • דאתה מספֿק כל צורך: צפי בעין חסרך • ופצותה לנן ערך:
קני כל קניאנים • פלטן מכל דינים: קלי בלישאתן • לא תטרף מסכנינים:
רחמן רחמניה² • לית סוף לרתותך: רחמן ברחמיך • וברך קהלך ועדתך:
יהוה ישא • כל לחץ וקצף: שיאלן מן רחמיך • * מנין עמך³ יוחף:
תמיד אתה לבדרך • מחליף הימים והדורות: תקיפותך⁴ לעלם • ובוראיה לך
סהדות: לית אלה אלא אחד:

(⁶צלות אדונן הכהן הגדול אלעזר רצון יהוה וגו')

* יתמר ביום השבת *في وقت معلوم*⁶

אתהו יהוה • פעל כל עלמה: ישתבח בריה • במכה וברומה:
בראשית ברא • נכבד הנכבדים: שומיה וארעה • לגדלו סהדים:
גלגיה דילך • חכום כל נסתרים: גלו * עבדיך • בטובות⁷ ואיקרים:
דאתהו שקיחה • סקפן סקפניה: דאתהו דמורך • עם דרי דריה:
אהיה אשר אהיה • אשר לא יראה: אלהותה דילך • בנבאי ובראי:
ראתהו יהוה הקעים • דמקמי בראשית: | ומבחר יום נקם • ואין לך אחרית: f. 55
זעקין אנן לך • דאתה רחמן ורתאי: זאן⁸ נפשאתן • מן טבאתך רבתה:
אליה לנן דבק • מנו לנן ידבק: אהיה אשר אהיה • לן ברחמיך דבק:
טבה מיטבה⁹ • לית סוף לטבאתך: טבתך הב לן • הך די אמנותך:
יشتבח לעלם • דו מקים כל * קעים: ישתבח¹⁰ לעלם • אלהי העולם:
כל עלמה • כפיתין במלתה: כל לבבין יזעו • מן רבות עצמתה:
לית אלה אלא אחד • מסחן אלהותה: למושה נבה¹¹ • ואלפה אימנותה:
משה ברה דעמרם • לא כֹּתו מן אדם: מללה מרה • ודרם * בה¹² אש דרם:
נביה רבה משה • יקיר כל ספרה: נביותה לה כליל • מן יומי הבריה:
ספרון דחייה • ולבוש קרן אורה • סהדו בנביותה • שומיה וארעה:

¹ Cr II, 18 מלי יתן למשחר.

² V³ רחמנה.

³ Cr II, 18 מניאן עמו.

⁴ Cr II, 18 "ח" לך, חקפוחה לן.

⁵ Cr 18, f. 75 om. the heading, and places

it among the מוקה.

⁶ B² om.

⁷ Cr II, 18 "עוברך כל מ".

⁸ Cr II

והן, ואין Cr 18.

⁹ Cr II, 18 דמיטבה.

¹⁰ Cr II, 18 קיאם יהרומם.

¹¹ Cr II

נבה, Cr 18.

¹² Cr 18 באש.

ים רחמיה דגלליו משפעין: יומיה ולילואתה חייה לחייה:
כל בלושיה לא ישחקו בר מנך: כל חסד ואצלחו וקוממו בטובך:
לך קשיאתה¹ ואנון באפיד לא קעמין: לך פליאתה ומנך כל פליאן
לא פלין:

מליך לא בטלן ומתנאתך לא חסלן: מצפי מן רחמיך מוחיה עלמין:
נצוחי נצוחיה נכבד נכבדיה: נוראי בעובדיה ותקיף בחסדיה:
סימניו הוא גלי בכסי גונים רמין: סהדין מודעין דו אחד לגדלה:
הודעין עבידתה נדע הך שרי בה חכמן הך עסל נחכם דו דמלתה:
פרקן דננשם מודע לן דו רחמן: פרקן אנשמותן גלא לאשתה יומין:
צפה נשישותן וקרב אנשמותן: צרך לן נודי לה דנשמן אהן דנשם:
קבע תהום שבתה מועד לא מטלטל: קדשה וברכה על חסול עבידתה:
ריש כל מועדיה וארש קדשיה: רביאנה עברה קיאם בינה ובין נטוריו:
שבתה עקב שמה בדיל דפרשה לה: שבת שבת(ון) תהי לוכון שבת היא
ליהוה:

תרח דברכן ורתואן עברה: ער ניצל בה בקדוש ונסגר מן יהובה:
לית אלה אלא אחד: |

² צלות כהנה רבה פינחס רצון יהוה עליו:]

f. 53

עבודה דעלמה • בכל עת תשתבח: עבודה דעבד • לכל בריה באצבע:
ברא בוראיה • בשתתי יומיה: בוראין תקיפין • בעסרתי מליה:
גבור הגבורים • כפת כל גברים: גבורתה זועת • מישרים וטברים:
דאתהו שקיחה • דשקיה בכל אתרים: דמקדם כל כלום • *ומעבר
כל דרים³:

אהיה אשר אהיה • דבוקה פרוקה: אוצר הרחמים • ורפא⁴ מכל עקה:
ומדעה לא ישום • שיאם אלהותך: ולא רז ידע • מה הי שלטנותך:
זוועה דילך • מבלדין כל לב: זווע⁵ שלטנך • מבגלל כל אהב:
על חסודך רחצונן • וקמין פללינן: אהיה אשר אהיה • הסיר כל לחץ
מעלינן:

טלל בענני רחמיה • עם חרוד שעה: טבאתך יתרו • בכל עדניה:
יכלות דבבין • חרבו אתרינן: ירבון אלהים • ויפרס טובו עלינן:
כפר פשעינן • וקבל מדרשינן: כלי לפנותה • דאתגברת ביומינן⁶:
לא רח אלא מנך • אה מלוד רוחינן: לסניה נדגר • ועמר מקדשינן:

¹ Perhaps כשיאתה or קדיש should be read. ² In Cr II, 18, B2 it follows
ומעבר דרים without heading. ³ Cr II, 18 ורעה. ⁴ Cr II, 18 ורעה.

⁵ Cr II, 18 ורעה. ⁶ Cr II, 18 עלינן (? from the line above).

עובדין חילוקין • ותקיפין עובדיך: * ועם כן¹ זעורין • אנין² אקר יכלותך:
 דילה דעמי • עובדיך רמיה: ולא משבח חילך • לנו כל יומיה:
 זמנא כל בוראי • לנו אשתה יומין: זעקא שביעה • קדש ונשמה:
 עבדתנה קיאם • בינד ובין נמוריו: עבראי עבדיך בה • בדחלה ינשמו:
 טובינן לעלם • במה דגליך³ לנן: טובינן באלפנך • * דיהבת למהימנך⁴:
 יקיר נביה דלכש • בשם אלהותך: יקרה רביאנך • ביקירואן רמן:
 כיר אד יקירותך • קבל יתה ברבו: כתבה רבה • דמן יומי בריתה:
 לעלמה גליך • חיין⁵ על אד משה: לימינה אושטת • מן ימינך חיין:
 מלכר מן משה • לית אנש מן אדם⁶: מקבל מן מרה • דמע דמים
 ודמע ראש:

נדחל מן קרין • בכתביו דקשטה: נצפי בה⁷ מלל אלה • למשה * פה
 אל פה⁸:

סדרות נביות משה • מן יבטל(נה): סהדה * אלה • ומן⁹ ידגלנה:
 עבודן נהימן בך • ובנביאך ובכתבך: אתה דסגלתנן • בבחוריק ובקדשיך:
 פליאן לפצותן • גליך לן על אדיו: (פרוק עבדתנה • לאבהתן ממצרים): |
 f. 51 זבעו לרביאנך • ושלחתנה לידון: צלואתה אנין² • דזועי¹⁰ לפרקנן:
 קיאמיק דימיק • ליתון * זכאי: קוממתנן¹¹ על אד • נביאך לבניין:
 רחמנה דרחמיק • לאבהתן פרקו: רחמיק ארשי לון • לבניין יפרקו:
 שליטה דשלח • לאבהתן פצואן: שלח לן פשרין • ברחמיק ורתואן:
 תקיפה דרביאנך • פדה לארשינן: תלי בפרקן חדת • לאמכות רישינן:
 לית אלה אלא אחד:

[אלהים קעימה דמנה כל מלאין: דו דממן ומורך דלא במלאין:
 בבוראיה דברא רבותה שקיחה: ברומה ובמכה תקיפותה גליה:
 גדלת שלמות חכמתה לכל עובד: גמלו חסדי תקוני לכל בוראי:
 דעה להאן הוא אי איכו לא ימטי: דבוננו על רז ממה דו לא תקום:
 עובדיה דעבדון למדעיה סהדיו: אקימון תהומין בין כסי לגלי:
 רחשבה לא תיעל לנו מנון לכסי: ולא תקף מן גליו מחכומון ללבב¹²:
 זכותה נתני דו זכאה דמזרכי: זכאי אצלחו דזכו קדם קשטה:
 אמור לא יכל מסכם רבואתה: עובדה מה ימטי מימרה בעבודה:
 f. 52 טובה ורחמיו מחדתין כל עדן: | טללין ומטרין דפצואן ומתנן:

¹ Cr II, 18 עם כל. ² Cr II, 18 אנון. ³ V₃ גולך, Cr II, 18 אחגליה (? for
 (אח גליה). ⁴ Cr II, 18 דאחגליה לבר ביחך. ⁵ Cr II, 18 חיין. ⁶ V₃ משה. ⁷ Cr II, 18 בה הך. ⁸ Cr II, 18 אפֿים לאפֿים. ⁹ Cr II
 ללבר V₃. ¹⁰ Cr II, 18 דזועי. ¹¹ Cr II, 18 קוממתנן. ¹² דאלה מן.

ושבתתה דלא מן דוש • ביומה שביעה; ועבדתנה כליל • לשתתי יומיה;
ועקתנה קדש • ועבדתנה ארש; זימון לכל מועד • ונָד לכל קדש;
לעבדתנה קיאם • בינך ובין עבדיך; הודעת' דמטרת' • נטרה נטורה¹;
טובי שבותיו • דשֹׁיִן בברכתה; טל קדושה מנשם לן • מכל דוש ולעיו;
יקירואן רמון • יקיר לון * בין רמין²; יום שבתה יהב לן • עד ננשם
אהן דנשם; |

f. 49 כל רביאנן תליך • על אד משה גליך; 'כתב קדשך • הושטת' למהימנך;
לֹאֲחֵי בריתה • אושטת' לבר ביתך; לחייה מן מרון • דכל חיין חיין;
כוחיוֹן דחייה • דמנה כל מלאין; מלל מן אשתה • לא יהי לך אלהין;
נביאותה לה כליל • מן יומי בריתה; נהירותה דמשה • דשות' בה ללשה;
סוברו לחיין³ • לֹאֲחֵי בריתה; סוברו דלא בטלה • לעלם עלמים;
אהן אלה הך • אלהון דאבהתן; אהן נביא קשיט • כֹּאת מהימן אלה;
פם לפם • מלל אלה לבר ביתה; פליאן לה גלתין • לא גל' (ין) לעורן;
צעורה דצער • עלמה וכל דבה; צֹה⁴ במשה יהב לה⁵ • חייה לחייה;
קראה דקרא • לא יהי לך אלהין; קרא טר ית⁶ • יום שבתה לקדושה;
רום רבואתה • דכל רביאנה דילה; רבה לבר ביתה • מלבין כל בית אדם;
שמה לשמה • אקפֹּה ברבו⁷; יה(וה) אלהון דדרי(ה) • ומשה נביא כל
דריה;
תהום לממללה⁸ • רבינה עבדה; תהום ממלל משה • תהום ממלל מרה;
לית אלה אלא אחד;

לה¹¹ ايضاً رضي الله تعالى عنه هذه البيتين يقالو في السبت الخامس الشهر
ويقالو * في ايام الاعياد وعلي العشر كلمات¹² والله اعلم

אלהים אלהינו • דמקדם לכל בוראי; עבד ושרא וחסל • עלמה לגרמה;
f. 50 בבראשית חדר • בוראין חיולין¹³; | בחכמתה גדלון • בשלמו דלא בחסרן;
גבורה דלית עובר¹⁴ • תקיף קמיו כלום; גבורתך קדמת • כלה ואנריתה;
דעובדיך רמיה • גלן ומחכמין; דביכלתך רמתה • מברי חיול מנן;

¹ Cr II, 18 נטוריו.

² Cr II, 18, K4 pr. m. ביד מין, HI

³ Cr II הושטה.

⁴ Cr II, 18, K4 דשנה.

⁵ Cr II, 18, K4, HI לחיין.

⁶ V3 צנה, K4 צנה. ⁷ Cr II, 18 לן. ⁸ V3, K4 pr. m. שרית. ⁹ V3 ברבינו; here a leaf is wanting in K4. ¹⁰ V3 לממלה. ¹¹ i.e. Marqah: B2 also

ascribes it and the next but one to Marqah, V3 om. heading, Cr II has وهذا

البيتين أيضاً من قول المذكور سيدنا العز رظن وگو" يقالو في سبوت الخوامس اذا
كان حاكم في الشهر خمس سبوت يقالو في رابع سبت. ¹² B2, p. 222

עבור. ¹³ Cr II, 18 הקיפן. ¹⁴ Cr II, 18

قبل النوبة علي ما جري عليه الحال

ואנן עבדיך • ובניין דעבדיך: וחסלך מתנשי¹ • קיאמי סהבינן:
 זרונן ליד חסרך • מלנו לחצין רמין: זעקין לך נפש לן • מכל ארצמין:
 על חסרך רחצונן • ואקרך בלישאתן: אליה דבֶּק לן • מנו דידבק יתן:
 מל רחמיק פרסה • עלינן הך ענן: טמרן לנו כף² • רתותך מן סנן:
 יקדני סניה • דספספו רוחינן: ימתנו³ בטל רחמיק • דאלופין כמרין⁴:
 כלי לדיניה • (דאגלו בעדנן: כפת אד סנן • דנתחת לאברדנן:
 לחציה דסגו •) ואגלו ביומינן: לון כלי וכפת • בישיה דקמינן:
 מנך בלישאתן • אה מלוך רוחינן: ומבלעדך לית • קוממו לחיינן:
 נפשאתן באתלתו • מקמי סנינן: נפש לן מן לחצין • דנגדו בחובינן:
 סנין לן לא רתין • ואנן בון כפיתין: סובר ופשר דאנן • קעימין כמיתין:
 אה מן כל מלכין • קדמיק יכפתו: ומנך כל גברין • יועו וירתתו:
 פשרן מן סנין • לית בלבון רתו: פרק מתלתיה • דלגרמון אתלתו:
 צריכי רתותך • קעמין בצדו: צדין מן סנין • לון ברנו אנגדו:
 קומם נפשאתן • דמנך בצדקה בצ(דקה⁵): ועבר לדיניה • הך דאת
 אלוף אלוף:

f. 48 רחמנה אומן לן⁶ • מן רחמיק פשרין: | רעטין בזרוז • ולנן מפשרין [אמן]:
 שלחין⁷ מן רחמיק • לאיקרי סהבינן: שלח לפרקנן • ולאברדי סנינן:
 תקיפה דרתותה • ארתי למסכינותן: תקיפות דיניה • כפת מן שפיפותן:
 לית אלה אלא אחד:

* ישתבח לעל הדא יהוב מתנאִתָּה דברא בריאתה באשֶׁת יומין ואדם
 וחווה על עקב בריִיתָה⁸: —: —: —:

⁹ לכהנה רבה עמרם דרה רצון יהוה עליו:

י: — ¹⁰ עבודה דעלמה • מן ישום רביאנך: עברתנה ברבו • לנו אשתה יומין:
 באלפן קשטה רבה¹¹ • קרינן וחכמנן: בכל יום דמנן • גדלֶת בוראין:
 גדילין בחכמתך • מודעין רבותך: גלין דאלהותה • ליתי אלא לגדלך:
 דעברֶת דלא לחיו • עובדיך דרמין: דאנדיכנון לא מן • לנו ששה¹² ימים:
 עברתנון שלמין • לית באחר מנ(ון) חס(רן): הודעֶת שלמותון • דאת
 מרה דשלמותה:

¹ Cr II, 18. חחנ". ² V3. גף. ³ V3. יבתנו. ⁴ V3. ככרין. ⁵ Cr II, 18, H2. לצ". ⁶ V3. לך. ⁷ Cr II. שליחן. ⁸ K4, f. 29 (the older hand), but V3, Cr II, 18 omit it. ⁹ So K4, similarly V3, Cr II, B2, but Cr 18 heading "תְּקַל עָלֵי סִפְרָא (?) הָאֵל" the subsequent order of the hymns differs; H1 heading "في كل سبت". ¹⁰ Ges. C. S. i, H1, f. 37. ¹¹ Cr 18. קמך. ¹² Cr II, 18, K4, H1. אשתה.

דחלין אנן מנך • וסברין לך: דחלין מן רנוך • וסברין¹ רחמיד:
 אהיה אשר אהיה • בריאן ודבוקן²: לא תטר(ד)נן • ואתה בית³ ערוקן:
 ולא תנופנן • ואתה סכיונן: ולא תשלמנן • ואתהו רחצונן:
 זיעקן לידך • זיעקה דמסכנינן: לא אשקח⁴ לגרמון • רֹחַ אלא מנך:
 אקמנן סכואן⁵ • על תרח רחמיד: וחסלך תנוף⁶ • מן דת סכיונה⁷:
 טוב מן דמתקרב בך • אה רחיקה דקר(יב): וזילת דמרחק מנך • אה
 קר(יבה) דרחיק:

(יתרו חובינן • אלא על סבלך: וסנת חטאינן • אלא על רחמיד):
 כל נפש רחיצה • על סנאי רתותך: כל נִיָּה ראתה • מן תקוף אימתך:
 לא תקפל רחמיד • מן פרוסי⁸ כפִּים: וארתי מן דלית לן • אפִּים * מתלי
 אפִּים⁹:

f. 46

מה אנן ביד רנוך • אלולי רחמיד: | מה עפר נשיש • לקבל גבולה:
 נפשאתן דילך • וחיינן צדקתך: וסברין חסדך • וסכואן רחמיד:
 סלח לן (מרי) דאנן • קעימים כמיתין: ודבר לנן קיאם • מיתין כקעימין:
 על מן יתרחץ • מן דו בך אלא בך: ולמן ישול מן • דצורכה לך אלא לך:
 פלגון דחייה • פשט רחמיה: פתח אד חסדך • בצדקה על מסכנינן:
 צורכן לרחמיד • בתר בליותן: כדמות * צורכן • בחיינן¹⁰ רב מכן:
 קריב קריביה • דלא מתעמי: קבל לבעותן • ועני למסכנינותן:
 רתי רתותותן • יום דנקום קמיד: ולא תחסך יתן • רתותך ורחמיד:
 שעתה דבה נתחדד • בתר בליותן: אליתה צפי לן • בחסדך מה אסותן:
 תשתבח תתריבי • תתרוםם לעלם: תתיקר תתברך • תסתגר לעלם:
 לית אלה אלא אחד:

* צלות מן כהנה רבה עמרם¹¹ • רצון יהוה עליו:

י: -¹² אתהו עבודן • דהויך ולא כלום: עבדת עלמה • וכל דבה דלא סעוד:
 בך אנן מהימנן • לית אלה לבר מנך: בחילך אתרחצנן¹³ • דאת יכול
 ושליט:

* גיבורה דגבורתך • לכל¹⁴ גיבר כפתה: גיבורות סנא¹⁵ • כפתה ברב חילך:

f. 47

דאן אלהיה • דחילך על כל חילין: | דינה מנן אסטר • וכפת¹⁶ דבבין:
 אליה דבֶּק לן • ורתי לשפִּיפותן: אה מלכה רחמנה • מנו דידבק יתן:

¹ Cr II, 18 ודושין. ² V3 ודוקן. ³ Cr II, 18 ביד. ⁴ Cr II, 18 מצאו.
⁵ V3 סנאן. ⁶ Cr II, 18 חסדך. ⁷ Cr II, 18 סכיונן. ⁸ Cr II, 18 פרוסי.
⁹ Cr II, 18 יתן לך יתן. ¹⁰ Cr II, 18 צורכן לך. ¹¹ Cr II, f. 71 includes it among the מוקה. In Cr II, p. 223, B2, p. 207, it comes under the heading on p. 27 sup.
¹² Ges. C. S. v, H2, p. 18. ¹³ Cr II רחצנן. ¹⁴ H2 ואכסיה, Cr 18 ואכסיה. ¹⁵ V3, H2 סנא, Cr 18 סנן. ¹⁶ Cr II רחצנן. ¹⁷ גבור הגבורים ולכל

* now attributed to a De-ah see Heb translation
 by Ben Hayyim "Erets Israel" p 121/1
 vol IV

גבורתך אנדית • כלה דלא מן עקר¹: גלו עובדיך • דאתה אחד לגרמך²:
דאלבשת בריאתך • חסדי חכמתך: דעבדתנה תמוח • ומצפיתה תשבחן:
אשמעה דלא ב(ק)ל • לחווה דאת שרי: הק ביר אד(ה) דמלי • משמעה
(ל)מן דעמי: |

והדה גבורתה • חלק³ מן רביאנך: ורב ממה דפרסיד • לעיניה מה דכסיד: f. 44
זעקת דלא בפם • מלין ואתא⁴ עלם: זרזו בוראיך • הכפתו למליך:
אתהו שראה⁵ • דלית חכים לך שרוי⁶: אתהו חסלה • דלית לך סוף
ולא עקב:

זעין הוא עלמה • דו סביל דחלתך: והך⁶ לא יסבל אימת • סבולה
דלא באד:

יחיראי לית לך חבר • ולא תנין ולא שותף: יכול קמאי דחיל • גדול
גיבור נורא:

כל דמדמי • אתה לא דמי לה: כל דמתאר • אתה לבר מנה:
לא עם חבר אנדיך • ולא עם תנין בריך: לגרמך⁷ אנדיך • ולגרמך⁸ תשתבח:
מן מדעה נחכם • יתך מן עובדיך: מן כתביך נחכם • עבדאתך מנך:
נודי לחסדיך • לפם דו חילן: נבלש מנך לפם דאתה • לא לפם דאנן:
סברין חסרך • וסכואן רחמיך⁸: ולאן ניפך⁹ אפין • מנך אלא לירך:
דך סנאין אנן • על תרח חסדיך¹⁰: וחסלך תנוף • באפין תותב צריך:
פשוטי * אד אנן¹¹ • צריכין לצדקה: פשט באדי חסרך • רח לאתלותן:
צורך נפשה לרוחה • צורכן לרחמיך: צדק עלינן¹² • צדקה מן רתותך:
קריב רחמיה • רחיקה דרגזה: אן עמיד אעלן • לנפוש רחמיך:
רתאי רתאיה • דלית לן דבוק * לבר מנך¹³: הב לן * מה דלית יתב •
יהוב¹⁴ אלא אתה: |

שמעיו צבעתה • אה מן דאלוף¹⁵ לחסדה: שיאל שפופותן • ומסכינותן עני: f. 45
תשתבח תתריבי • תתרומם על¹⁶ קשט: תתודי ומן יכל • יודי לך * לפם דאת¹⁷:
לית אלה אלא אחד:

אלהים רחמנה • דבקן ברחמיך: אלית רחמנה דבך • ומנו (לן) דירבך:
בעיני רחמיך • וחסדיך צפיתן: באדי חסרך פשט • רח לאתלותן¹⁸:
גיבורה ונוראה • תשתבח לעלם: אלה אלהיה • תסתנר לעלם:

¹ Cr II, 18, H2 אקר. ² Cr II, 18, H2 as often. ³ V3 חלק.
⁴ V3 ואתה as often. ⁵ Cr II, 18 שרי. ⁶ Cr II ויך. ⁷ V3 לכ. ⁸ Cr II,
18, H2 חסדיך. ⁹ V3 מיפך. ¹⁰ Cr II, 18 רחמיך. ¹¹ Cr II, 18, H2 אדינן.
¹² H2 על צדך. ¹³ Cr II, 18, H2 אלה אתה. ¹⁴ Cr II, 18 יהוב יתב.
H2 יתב יתב. ¹⁵ V3 דאליף. ¹⁶ Cr II, 18, H2 אה. ¹⁷ Cr II, 18,
H2 על חסרך. ¹⁸ V3 לאתלותן.

דאת שקיח בכל אתר • לא כֹּת כל שקיח: כסי וחכום¹ כל רז • לא כֹּת כל עמיו:

אתהו דמקדם • כל אתר וכל עדן: וכל אתר ועדן • וכל בריה עובדיך: ואתה דלא מכלום • ואתה דלא הך כלום: ואתה עבוד (כל) כלום • לא על דמות כלום:

זבנה דעמת • חכמתך דתבריי: ²זמנת יכלתך • כל כלום במלתך: אתה שראי³ צעור • ברזי⁴ תקן כלה: אתהו דכלה בך • ומנך וכפית לך: טובי לבה דלית • שרי בה אלא אתה: טוב מן דמודי לך • בדילך על דילך:

יחידאות קמאות • אלהותה דילך: * יחידאי בקמאו⁵ • וסני חסד וקשט: כלה לא סהר לך • ואתה בכלה שקיח: כל אתר את בה • ולית * אחד לך⁶ אתר:

לית דיכלה • מודע האן דאתה: לאהן דאנש הפך • אפיו הו משקח לך: מנו דחכם לך • אלא מן עובדיך: מן מלו משבח לך • אלא בצדקה מדילך: נחכמנך מן • בריאת קנומן: | נצפי חכמתך בן • ונסגד לרבינך: f. 43

סהדיך עובדיך • דאת אחד לגרמך⁷: סהרו קשיטה • דלא מתחלפה: אה מן דפלא • מן מצפית כל עמיו: אן עמיד צפיתן⁸ • * צפיה ברחמיך⁹: פרוקה דלחיצה • דקריב לה מן לבה: פרקן דלית לן • פרוק אלא אתה: צדקה היא נפשה • דבידן מדילך: צדק * עלינן מן צדקתך¹⁰ • צדקה מן רתותך:

* קיאמן קמיד • קיאם דמסכנים¹¹: קלי בלישאנתן • לא תטרף אן עמיד: רחמן אתה ומיסחן • דשמך רחמנה: רחמיך סגי • מן סגאי בישאנתן: שמעיו צבעתה • שמע קל צב(עת)ן: שיאלתן אתה חכום • קדם (נ)ימרנה: רתובתן קבל • ולחטאי(נ)ן סלח: תרחי רחמיך (מרי) • לא תצנקנן¹² באפינן: לית אלה אלא אחד:

¹³אתהו חרה • דאלהותה דילך: אתה(ו) לגרמך עבוד • וכלה בידך עביר: בחדות¹⁴ בוראיך • אתידע¹⁵ דת קמאי: בון הודעת לכלה • לית אלה אלא אתה:

¹ Cr II, 18 ועמי. ² K 4, f. 32 resumes in the older hand. ³ Cr II, 18
⁴ Cr II, 18 ברזי וחקן. ⁵ K 4 sec. m. ברזי וחקן. ⁶ Cr II, 18 יאחו בך (this and the following line are in the later hand). ⁷ Cr II, 18, K 4 לגרלך.
⁸ Cr II, 18 צפי לן. ⁹ K 4 breaks off before this section.
¹⁰ V 3 על צד. ¹¹ Cr II, 18 קעם עם מסכנים. ¹² V 3 צפי רר • מיך.
¹³ Cr II, 18 חצנקנה V 3. ¹⁴ Ges. C. S. ii, H 2, p. 30. ¹⁵ Cr II, 18 בארחות.
¹⁶ V 3 ידע Cr II, 18, H 2. ¹⁷ V 3 בחדות.

דו יחידאי באלהותה • וחורן לא (שותף) לה: דו ידע כלה • דלא צריך מתודע:

האן דו מנו דיתור • איכו¹ מנו דידע: האן דו מתבעי • הו שקיח וקריב: והוא לעל ולרע • וכלה לנו שלטנה: והו האלהים • ותניאן לא מקף לה: זעק לבוראיו • ואתו שמעין לה: * זעק הוא² כל יום • אתו³ דאנה מקבל: חיי עולם דילה • וכל חיינ הו מפני: | חיינן ונפשאתן • יהיבן⁴ בשלטנה: f. 41 טובה ורחמה⁵ • אנון אמנותה: טב הוא עבד 'לבישין' עד אן דיתובון: ישתבח לעלם • דו מרון דחייה: יתרומם לעולם • דו זאון נפשאתה: כל בוראי עלמה • שמעין לממללה: כנש מי תהו ובהו • הכ דחני לשלטנה:

לבוראיו זעק • וענותה⁷ בורו: לקלומה הֹה • מן עבד עובדיו: מזלל ועבד • כל מה דחני לה: מליו הֹי • אמניו ופעליו: נהריה דאלק • לא טפין לעלם: נהרון מלי • עללה ויבשתה⁸: סימנין מעמין • רבותה דאמנון: סימנין למועדים • ולימים ושנים: עובדים ברברים • ועבודון רב מנון: עבודה דכלה • ישתבח ויתרבי: פשר קריב הוא • למן * דאמר בגדלה⁹: פרוקון דאבהתן • מן אדי סניהון: צבעו קרמיו • וענתון ופרקון: צעור גֵיאִתה • וזאון נפשאתה: קעים הו עד לעלם • מורך לקלומה: קעימין ומאתין • תחת שלטנותה: רחמן הו שמה • וכן אסיד על גד(לה): רומה בשלטנה • ומכה תחת אדרעה:

שעיר בעי לה • כי משקח לה קריב: שבקין הו עבד • למן דשבק חוביו: תהי על חטאו • כי עביר לה רתו: תשבחן ורבוואן • נימר לה בכל זבן ועדן: f. 42 לית אלה | אלא אחד:

تمت بیوت¹⁰ سبوت اللع بعون الله تعالى *

צלות עמרם¹¹ דרה רצון יהוה וסליחתו עליו אמן:

¹² עבודה דעלמה • תסתנר ותשתבח: עבודה דעבד • לא כתשבית עבוד: בוראין חדתי • עבדה מן עדן: בדיל תודיע דאתה • קמאי¹³ לא מן (עדן): גלי לנו כסיאן • וכסי לנו גליאן: גלי למדעיה • וכסי מן עיניה:

¹ Cr II, 18. ² ועקו Cr II, 18. ³ ואחו Cr II, 18. ⁴ Cr II, 18. ⁵ ורחמיה Cr II, 18. ⁶ K 4, f. 28 resumes in the older hand. ⁷ Cr II, 18, K 4. ⁸ יבש" Cr II, 18, K 4. ⁹ ונעה Cr II, 18, K 4. ¹⁰ B 2 (p. 196) inserts اللع مع. ¹¹ Cr 18 ascribes these to Marqah. ¹² Cr II, p. 215, Cr 18, f. 67, B 2, p. 200. The beginning is wanting in K 4. ¹³ Cr II, 18 קמיו, and so passim.

גדולה גיבורה • גדלה לאלהותה : גריל בחיל • ונפלא¹ בנבורן :
דירה דמעונה • דלא טרף לבעו : דין כל ארעה • קשיט ומהימן :
הו האלהים • ו(תנין לא מקף לה : עתיר בפליאן • קשיט ומהימן) :
והבו רבו לאלהנו • חלקה דפרש לה : מנה לה לקלומה • ועורן לא
שותף לה :

זכאה דזכותה • מלו² כל עלמה : זכאי עלמה • נטרו נזיראתה :
עתירה דעותרה • צריך כל מדלה : עתירה ומסכינה • מן עותר³ טובה
מזדאנין :

מבה דטובה • *ממן עד⁴ לעלם : טבאתה תתני⁵ • ביד כל פממיה :
יחידאי דממן⁶ • בדרג⁷ מלכותה : יומה⁸ וליליה • יתמר לך רבואן :
כרוז בוראיה • דכלה *שמעי לך⁹ : כונן ברחמיך • דאת אלהן דאבהתן :
לית אלהו אלא דילך • ברומה ובמכה : לעלם עלמים • תסתנדר ותשתבח :
מסחנה דכלה אתה • וכלה לגו שלטנך : מה בשומיה ובארעה¹⁰ • דליתו
תחת אדך :

נהירה נוראה • תסתנדר ותשתבח : נסיד עליך כל יום • לית אלה
אלא אחד :

סלוחה סוברה • ידועה דכלה : סלח לן בטובך • ורבקן ברחמיך :
עבודן וקענין • מרן קעם עמן : עניתן ופשרן • הך די אמנותך : |
בשרה דמפשר • על לחצים ועל רצימים¹¹ : פדיתן מן דינה • ופלטן
מן רגזה :

f. 40

צעורה דאדם • ואלהה דכל בניו : צדקה עבד לן • בטובך דת רחמן :
קמאה דקעם¹² • על כלה ביחידאו : קבל מן מסכינים • בעין מנך צדקה :
רכב שומיה • ותחת אדרעך עלמה : רחם עלינן • *בטובך דת רחמן¹³ :
שמעיו צבעתה • דלא טרף לבעו : שמע בקלן מרן • ואתרחם עלינן :
תקיף נוראותה • תדיר שלטנותה : תלי לחובינן • *וסלח לחטאינן¹⁴ :
לית אלה אלא אחד :

אה מלך רחמן • ישתבח ביד כל פם : אהן דעבד • עלמה ביחידאו :
ברא בוראין • יסדין ותקיפין : בוראיו מסדין • לית¹⁵ אלה לבר מנה :
גיבורה ונוראה • יכל על כל דו בעי : געוין אנן • וארשתן¹⁶ משבחתה :

¹ V3 ונפלא. ² V3 מלו. ³ K4 אוצר, Cr II. ⁴ Cr II, 18, K4. ⁵ Cr II, 18, K4 יתנין. ⁶ K4 מהמן. ⁷ Cr II, 18, K4. ⁸ Cr II, 18, K4 יומם. ⁹ Cr II, 18, K4 שמעין לה. ¹⁰ Cr II, 18, K4. ¹¹ Cr II, 18, K4. ¹² Cr II, 18, K4 דקס. ¹³ Cr II, 18, K4. ¹⁴ Cr II, 18, K4. ¹⁵ The rest is wanting in K4. ¹⁶ Cr II, 18 וארשתן.

תאבין אֵת בעי • תתן לון עלמה: תאב עלינן • ברחמך דת יכל:
לית אלה אלא אחד:

אלהים יחידא • דלית עמה חבר: אנן צבעין לך • בצדקה קבל מנן:
בריה דברא • עלמה ביחידאו: בפממין בלין • יתמר לך רבואן:
גיבור אלהיה • דלא מקף לה תנין: גלגך יימרן • געווי עלמה:
דיאנה דדאן¹ • דלא נסב אפֿים: * דנהי מדכרין² שמך • ולא כלום תאר לך:
הא אלה וכלה • כפית לאלהותה רבתה: עני למן דזעק לה • דלא
בלבה אלילו:

וכל דכסי וגלי • צעיד בשלטנה: וכל מלך ושלִיט • פשט לה כלילה:
זעקו לשלטנה • דלא בלבֿה אלילו: * זעק הוא³ כל יום • וכדו ישראל:
חיי עולם דילה • וכל חיין הו מפֿני⁴: חיי עולם נבזה • דאפרש לאלהותה:
טרו גזיראתה • דאנן קוממתכון: טעי מן דסגד • לאלה לבר מנה:
יחידאי דשרי • בקדש קדשיה: | ימינה סבילה • עלאי וארעי:
כל דלעל ולרע • שמעין ליקירותה: כהלון בשלטנה • וחיי עולם דילה:
לביש חיי עולם • דלא מלבש ביד עורן: לבנת ספירה • דרגה⁵ לכבודה:
מורכה מכתרה • מסחנה דכלה: מן עובדיך נדע • מה הי יכולותך:
נהירה נוראה • נצחיו קרביה: נתרחץ בחילך • לית רחצון כֿותך:
סוברו דרחמיה • לא תנשי קיאמך⁶: סגודיך מתלתין • פשר הך דאת אלוף:
עמי כסי וגלי • והו כסי דלא מתעמי: על ערפל דאלהו • דלא מקף
לה תנין:

f. 38

פֿשטו לה רבואן • מלב ומנפש: פשר הו מרגל • למן דאמר בגדלה:
צבען הו שמע • צלואן הו מקבל: * צורכין הו מספֿך⁷ • למקוממי מלוי:
קדישה קשיטה • קמאי אלהותה: קבל מן מסכנינים • בעין מנך צדקה:
רמה מרוממה • בריה דרתותה: רחם עלינן • * בטובך דת רחמן⁸:
שראֿה דטובה • שבאה⁹ דשלמה: שרי¹⁰ עלינן • אלהן בטובך:
תקיף נוראותה • תדיר שלטנותה: תלי לחובינן • וסלח לחטאינן:
לית אלה אלא אחד:

אלהים אֵל עליון • לך אנן משבחין: אֵל שדי אהיה • לך אנן מרוממין: |
באלהותך נגלג • לית אלה לבר מנך: בחילך רבה נתרחץ • דת קעם
עם סגודיך:

f. 39

¹ Cr II, 18, K 4 קשיטה. ² דניה מדכרה. ³ Cr II, 18, K 4 דארכה, Cr 18 דרכה. ⁴ Cr II, K 4 דארכה. ⁵ Cr 18 מבני and so on p. 27, ח. ⁶ Cr II, 18, K 4 מקרתך. ⁷ Cr II, 18, K 4 צורכינו הו מ"צורכינו ומ"צורכינו. ⁸ Cr II, 18, K 4 אשוי. ⁹ V 3 שבחה, Cr II, K 4 שבחה. ¹⁰ Cr II, 18, K 4 דשמך רחמנה.

שמה דאלהותה • על תרי עבריון: יהוה דלית לה דמו • לא * בכסי ולא בנלי¹:

תמן רתתו • קעימן ומאתין: תדיר כד דקרי • מליה דלגבן:
לית אלה אלא אחד:

² אלהים קעימה • דקעים עד לעלם: אלה על כל חילין • וממן עד לעלם:
בחילך רבה נתרחץ • דאתהו מרן: באלהותך דאנרית • עלמה מן רישה:
גבורתך כסיה • וטובך ור(חמיד) גלן: גליתך וכסיאתה • בשלטן אלהותך:
f. 36 דמע דבריתך • ניצוץ מן לבושך: דמעין³ דכל אמיה • בחרת * לך סגודין⁴:
אידן אימנו • קדישה הך דילך: אימנותך חיים • למן דשוי מטר:
רבמה דחייה • מטרין⁵ צריך מטרנן⁶: ובכתבי ארהותה • * מילף ומלפה⁷:
זעקת סימן רב • לאנשמות חייה: זועיו רב אתעבד • אדלא⁸ אנלי:
עותרה דאלהותך • אשתוי בטור סיני: עותרה דמלכותך • מנו דיכל שאם:
טובך אתעבד • סקופה דישראל: טוב ביתה דיעקב • ומה שמע מן מרה:
ימה וגלליו • מכבשין בצפיתך: ימינך מטלה • על כל * עבד אתך⁹:
כלה שמעי(ן) לך • ו(במימך אתו): כל כלום מסיד • לית אלה אלא אחד:
לית אלהו אלא דילך • ברומה ובמכה: לבר מן ארהותך • לינן מהימנין:
מעונה דתלי¹⁰ • * אתר לשלטנך¹¹: מי תהומה ומי ימה • ומי עצם שומיה:
נהירותך נפשת • עלמה בצפיתך: נהיר נהיריה • יתמר לך רבואן:
כימני אלהותך • מעמי שלטנותך: סוברה טבה • סוברן ברחמיד:
עברת עלמה • דלא חורן שותף לך: חלצת מלגבה • בוראין מנאן¹² דלית:
פרשת בעפרה • ואנדיך מלגבה צור(בין): פרדת בימינך • בור(אין) מנאן¹²:
דלא הוה:

צעורה מן עפר • * וכלה ברי¹³ בגללה¹⁴: * צרך לכל¹⁵ דמן אדם •
משתעבדין לך: |

f. 37 קדם אלהותך • כהלן צבעין: קמאה דעלמה • דלא¹⁶ הוה כלום:
ריש כלה אתה • ועקב לכל כלום: רחמנה טבה • אדיק לן ופשרן:
שמך ממלי כל טוב • למן דשוי מסי: שבחנן שלטנך • לית אלה
לבר מנך:

¹ V3 בכסי בג'. ² Ges. C. S. iii, H2, p. 9. ³ Cr II, 18, K4 דמין, H2
דעמין V3, דמין V3. ⁴ Cr II, K4 סגודין, Cr II, K4 סגודין. ⁵ Cr II, 18, H2
נילף ונלשה. ⁶ Cr II, 18, H2, K4 נלף. ⁷ Cr II, 18, H2, K4 מלפה. ⁸ Cr II, 18, H2, K4 מלפה.
אדלא. ⁹ Cr II, 18, H2, K4 עבד אתך. ¹⁰ H2 and Ges.
מן האן. ¹¹ Cr II, 18, H2, K4 אתר לשלטנך. ¹² Cr II, 18, H2, K4 מנאן.
דלית. ¹³ Cr II, 18, H2, K4 וכל. ¹⁴ Cr II, 18, H2, K4 בגללה. ¹⁵ Cr II, 18, H2, K4 לכל.
דמן אדם. ¹⁶ Cr II, 18, H2, K4 דלא.

עִינֹת¹ תְּהוּמָה • אֶפְקָה לֹאֲפִי קָהֳלָה: עֲנָנָה עֲבָדָה • מַטֵּל עֲלֵיהֶן:
 פָּמָה דִּתְהוּמָה • אֶסְקָה עַל רִישׁ טוֹרָה: פִּמְמִין וּלְבָבִין • יִשְׁבַּחוּן לְמַלְכוּתְךָ:
 צִבְעָתוֹן דְּמַלּוּטִיָּה² • שְׁמַעַת וּפְרָקְתָּנֹן: צִבְעָתוֹן קָבֵל • הֵךְ דִּי אֲמִנּוּתְךָ:
 קָלָה דְּשׁוּפָרָה • הַשְׁמַעָה בְּדִיל עֲבָדִיךָ: קַעֲיִמִין וּמֵאֲתִין • זֹעַתָּ בְּגִלְלוֹן:
 רִישׁ כֹּלָה³ אֲתָה • וְכֹן אֲסַדִּיךָ עַל גְּדִלְךָ: | רַחֲמֵנָה טָבָה • אֲדִיק לֹן וּפִשְׁרֹן:
 f. 34 שֹׁמֵךְ דְּחֹלָה • וְטוֹבִיו דִּאֲתָה מִגְּנָה: שְׁלַטְנֵךְ מוֹחִי • עֲלָאִי וְאַרְעִי:
 הָזָבִין אֶת בְּעִי • תַּתֵּן לֹן עֲלֵמָה: תֵּאֵב עֲלִינֵן • וְסִלַּח לְחַטְאִינוֹן:
 לִית אֱלֹהִי אֶלָּא אֶחָד:

אֱלֹהִים קִמָּאָה • דְּקִרְם לְעֵלָם: אֱלֹהִי דְּשָׁרִי עֲלֵמָה • וְחִסְלָהּ בְּטוֹב מֵאֵד:
 בְּמַעֲוֹנָה רְמָה • הוּא אֱלֹהִי לְעֵלָם: בְּמַעֲוֹן קִדְשָׁה • אֲתָרָה דִּאֲפִרְשָׁה לָהּ:
 גְּבוּרָתָה כְּסִיָּה • מְכַל גְּבוּרָתָה: גְּבוּרֵן נֶפְקִי • יוֹם דְּקִרָא שְׁמָה:
 דּוּ חִילָה דְּקַעֲם • עַל כְּרִיָּה דְּמִשְׁתּוֹקָה: דּוּ עֲתִיד כְּרוּ • אֲנִי אֲנִי הוּא:
 אֱלֹהוּתָה רְבַתָּה • לִית לְחוּרֵן בַּה נְמִי: אֱלֹהוּתָה רְבַתָּה • מְלִיָּה עֲלֵמָה:
 וְיִלָּה דְּלֹא מֵהִימֵן⁴ • בְּגְבוּרָתָה רְבַתָּה: וְיִלָּה דְּלֹא מִסִּיד • לִית אֱלֹהִי
 אֶלָּא אֶחָד:

זִבְנָה דְּקִרָא שְׁמָה • אֲוֹדְעָה עֲלֵמָה: זִבְנָה דְּקִרָא וְאִמְרֵי • לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִין:
 דְּוִילִין וּבוֹרֵאִין • אֲוֹדְמֵנוּ תִּמְן: אֱלֹהִי דְּלִית לָהּ דְּמוֹ • אַחַת⁵ מְגִלִּי שְׁמָה:
 טוֹר סִינִי אֶכְלָל • בְּעֵנִן וּבִכְבוֹד: טוֹרָה⁶ אֲרַתָּה שְׁרִיר • מִן אִימָתָה רְבַתָּה:
 יִתָּה קָהֳלָה רְבָה • דְּלֹא מִתְּנִי עוּרִי: יִהְיֶה מִשְׁמַעְנָה • נֶפֶק מִן אֲשַׁתָּה:
 כָּל חִילִי כְּסִיָּאָתָה • נֶפְקוּ לְגִלְיָאָתָה: כִּד קִרָא אֱלֹהִי • אֲנִכִּי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ: |
 f. 35 לָנוּ תִרְיִן לְזֹחִין • 'כְּתַב עֶסֶר מִלִּין: לְמֹשֶׁה יִהְיֶה • חִיִּין לְדִרְיָה:
 כְּמַעֲמִי רְבָה • אֲנוּן תִּרִי לְזֹחִיָּה: מְנַצְבִּין כְּתַבּוֹן⁷ • בְּאַצְבַּע אֲשֵׁי אֶכְלָה:
 נְהִירִין⁸ הָוֹן • הֵךְ בְּרַק מְלַבֵּל: נּוֹרָא⁹ (ה) 'כְּתַבּוֹן • בְּאַצְבַּע לְקִלּוּמָה¹⁰:
 סִגִּי דִּאֲטַמְרוּ • לָנוּ לְבָה דִּאֲשַׁתָּה: סִגִּי דְּצִלָּה מוֹשֶׁה • אֲדִלָּא¹¹ קְבִלּוֹן:
 עֶרְן מְגִלְגֵּל חַיִּים • לָמֵן דְּשִׁתִּי מִנָּה: עֶרְן דְּעִקְרָה¹² • מִן חַיִּי עוֹלָם:
 פִּרְתִּי מְכַסִּיָּאָתָה • אֲנוּן לְזֹחִיָּה: (פִּרְתִּי מְגִלְגֵּל • חֲכִמָּה) לְכָל דְּרִיָּה:
 (צִפִּיתָה דִּאֱלֹהִים • אֲנוּן¹³ לְזֹחִיָּה: צִפִּיתָה דְּעֵבֶד • בְּאַשְׁתִּתִּי יוֹמִיָּה):
 קַעֲיִמִי כְּסִיָּאָתָה • נֶפְקוּ לְגִלְיָאָתָה: קִלִּין וּבְרַקִּין • אֲוֹדְמֵנוּ תִּמְן:
 רַחֲמֵנָה כְּתַבּוֹן • בְּאַצְבַּע לְקִלּוּמָה¹⁴: רַחֲמֵנָה זֹעַ • בְּגִלְלֵן מִתְּנֹן¹⁵:

¹ עִינֹת Cr II, 18. ² דְּמַלּוּטִיָּה Cr II, 18. ³ כָּל אֱלֹהִיָּה Cr II, 18. ⁴ K 4, f. 22
 [this fol. is late]. Ges. C. S. iv, H 2, p. 5. ⁵ מִימִין Cr 18. ⁶ אֶחָד Cr 18.
⁷ Cr. II, 18, K 4. ⁸ מְנַצְבִּין. ⁹ Cr II, 18. ¹⁰ כְּתַבּוֹן, H 2, K 4. ¹¹ אֲדִלָּא Cr II, 18. ¹² דְּעִקְרָה Cr II, 18. ¹³ אֲנוּן Cr II, 18, K 4.
 דִּאֲשַׁתָּה. ¹⁴ K 4 has four foll. late here. ¹⁵ מִתְּנֹן Cr II, 18, K 4.

כל עלמה חרי • בשמע תשבחתך: כל רבעת עלמה • ראחן¹ מן חילך:
לעל מן עלמה • וכלה תחת ארך: לעל ולרע • ושלטנך על כלה:
מנך הו עלמה • ולירך הו מעזר: מצל מן רביאנך • במלה מדילך²: |
נפושך רברבין • * צורכין לכל³ צריך: נהריך להבין • במלה מדילך:
סלוחה סוברה • סלח לחובינן: סריחתן סני • אלא דת רחמן:
הנהר לאבהן • ודבק לבניהון: עמי מה לחצין • ולא תרצם עליון:
פ'תחו פממיכון • ואמרו לה תשבחן: פ'תח אוצרה • ומר'ח לכל עלמה:
צפי מן מעונה • צורכינן מנה: צפ'תה רחמים • מוחיון⁴ עלמה:
קמאה דקעם⁵ • על כריה דמשתוקה: קעם 'עמן מרן • ופלמן מן רגוז:
רחמנה שמך • * ורביאנה עבד⁶ לך: רומה ומכה דילך • ואנן בשלטנך:
שמך יקיר(ה) • ונוראה • מד לית מדע תאר: שלח דבק לעבדיך • ולא תנשי
קיאמיד:
תאב ואתרחם • דת רחמן⁷ ורתאי: תאביה אתין • ומרחין⁸ לאלהותך רבתה:
לית אלה אלא אחד:

⁹ אתהו עבודה • דעלמה וטובינן: אנריך כל רבעיך • מן צפית מדעך:
בך אנן רחיצין • בכל אתר דת נצחיו: בך אתרחצו • זכאי עלמה:
גלגו בך זכאחי • ואתעבדו גלגין: (גליך טובך עמן • לנו כל אתריה):
דהרה צלותה • למקוממה¹⁰ חייה: די סלקה בכסי • קמי חכום כסיאתה:
האן אלה דב'ך • סגודיו אלא אתה: | אי יכל מר'ח • לעלם לבר מנך:
ויל'ה דעמי עובדיך • ולא משבח לך: ¹¹וילון דבביך • דאתין מגלי רגוז:
זוענה שמעין¹² לך • ולא כלום תאר לך: זועת שלטנך • מבגלל רחמיד:
חילה ונפשה ושרה • אש'ו מרחמנך: חייה את זאן • במלה מדילך:
ט'בן גזיראתך • טב עלמה דברייך: * טבהתך ממנים¹³ • עם עבודי גזיראתך:
ימה פלג'ה לעבדיך • יגחון לגבה: ישראל שבחך • מלבין כל אמיה:
כל פם דב'ה ממלל¹⁴ • יכרז לך תשבחן: כל רבו ושלטנו • רביאנך רב מכן:
לך אנן משבחין • ואמרינן מן כ'תך: לך יהי משבחה • בליליה ואיממה:
מן מכה לרומה • יסך לך תשבחן: מן רומה למכה • כל איקר מדילך:
גודי לך לעלם • דאתהו אלהנן: נתרחץ בחילך • לית רחצון כ'תך:
סגודיך באיקרה • וכל איקר מדילך: סהדיך ממנין • 'עם כל דרין דאתין:

¹ C11, 18, K4. ראחן. ² K4 מוליד throughout. ³ Cr 11, 18, K4. וצורכי כל. ⁴ מוחיון. ⁵ K4. וקדם. ⁶ Cr 18. רביאנה עברה. ⁷ K4. תאהב. ⁸ מוחין K4, מוחיון V3. ⁹ ואת ר' רתרחמן. ¹⁰ Cr 11. ומריחון. ¹¹ K4 inserts heading. ¹² V3 om. ל, K4 adds it sec. m. ¹³ V3. שמעי V3. ¹⁴ The rest is wanting in K4. ¹⁵ V3. ממלל V3. ממנך.

חיי עולם דילך • דלא צריך * למלאי: ארכנא¹ תשתבח • ביד פממין בלין:
טב * מכשרה • לתשבחתה² דאלה רב: טוב דשהר וקרץ • בריחותה³ דמרה:
יחידאי אַת מרן⁴ • לך מודאה על גדלך: יהוב ומספֿק • צורכי בטולין:
כלה אתה עמי • אלהי מעונה: כל גִּיאָן ונפשֿאן • חילך מוחי מון:
לית חילך טרף • בעו מלב דכי: ולא פסל סגדה • לאנש דאנציר עמך:
כגלי כל טמירן⁵ • וידע כל כסיאן: מן יכל מכסי • מן שלטנך כלום:
נהירה⁶ דנהרה • מלו כל עלמה: נהירה⁶ דכל נהרין • אצלו מן טובך:
סני דמתחייב לך • ובזעורן אַת מתפעס⁷ • סגור דאנציר עמך • לית
כלום מכה⁸ לה:

אַל עליון שמך • אַל שדי אחיה: עליון גויה⁹ • אתה זעקתנן:
פליאן רברבן • זועא בגללן¹⁰ • פרעה ואכלסיו • טמעת בים סוף:
צרך לן נעבר • תתובה ונצבע לך: צבע לך משה • * ושת מִדָּאן¹¹ דאלפים:
קעימה דקיאמיו • ממנים לעלם: קיאמך עִם אבהתן • קיאם דלא משתרי:
רחיק מכל רגו • כתב משה לדריה: רחם עלינן • דשמך רחמנה:
שמך סני קשט • * ומהימן ומרן¹²: שמך אלהים סביל • כל דלעל ולרע: |
תתני רבותך • לגו כל זבניה: תשתבח ביד כל פס • לכל דרי עלמה: f. 31
לית אלה אלא אחד:

אתהו רחמנה • דרחמיך דלא סוף: אדיק לן ופשרן • הך די אמנותך:
בראשית בימינך • ויום נקם (אַת) צעיד: בוראיך מסודין • לית אלה
לבר מנך:

גליתה וכסיאתה • גדילן¹³ מן טובך: גִּיִּתָה ראתה • מדכרה שלטנך:
דיאנה קשיטה • דלא נסב אפֿים: דאן מלכין • דלא עורן ימעי:
האן בעלמה • אלהו הך דילך: אי האן משקחה • * סגדה כֹּתֶךְ¹⁴:
ואידן מלך יכל קעם לקבלך: * ואַת יצוב¹⁵ וממן • ואנן עפר בטול:
זכותה דילך • ואנן חיביה: זכאין אַת לבֿך • וחיבין אַת רתי:
חילך חיל מותר • מד לית מדע תאר: חיולה יחידאה • דבקן ברחמיך:
טובינן לעלם • דאתהו אלהנן: טובי פמֶה דיהב • תשבחן לשמך:
ישתבח לעלם • מלכה דלא משתרי: יתמר לך רבואן • דאת מלו רב מכן:

¹ K 4 pr. m. וארכנא. למליו: וארכנא. ² Cr II, 18 "רחש". מהכש" רחש. ³ Cr II, 18, K 4 "לריח", על ריח" דמ" K 4, על ריח" דמ" Cr II, 18. ⁴ Cr II, 18, K 4 "ממן". ⁵ Cr II, 18, K 4 "מכי". ⁶ Cr II, 18, K 4 "מסעס". ⁷ Cr II, 18, K 4 "נהיר". ⁸ Cr II, 18, K 4 "שמייראן". ⁹ Cr II, 18, K 4 "גועיה". ¹⁰ Cr II, 18, K 4 "בגללן". ¹¹ V 3 מון. ¹² Cr II, 18, K 4 "ואימנו מן". ¹³ Cr II, 18, K 4 "גדילן". ¹⁴ V 3 "סגדוּתֶךְ". ¹⁵ K 4 "ואחִיצֶב".
? one word.

טעינן וסרחנן¹ • עדן לן נעזר: לית² ננו למלי • הפך * ליד ספרה³:
יהב לן כתבין • וחייה לגבון: אן שמשנן כתביה • יהב לן חייה:
כמה הו מסיד בן • אלא ייתי מדון: מן רחם לן מותר • * הו משגרי
מסיד בן:

לבבין ופממין • טובה רבה בעי: אשׁו תריהון בדחלה • אגלה משכנה:
מי תהומה מעם • ומי רקיעה תלא: נפֿש לבינתון • טעיוֹל לרחמיו:
נביה רבה משה • חכמן באכתביו⁴: דו מקבל חיבין • שבקין חוביון:
סבו אימתה • ואדכרו רבותה: | מן מדכר לה באיקר • ממרק הו אנרה: f. 29
עמי וידע • מה טמיר * בלב כל אנש⁵: בעי גליאן טבן • דו חכם כסיאן:
פֿתח פמֿה דתהומה • ואפֿק לן מים חיים: פמה דנחש צנק • בגלל
דסתר⁷ חיים:

צבעו בדחלה • ואדכרו רבותה: צבע⁸ לגבה אדם • * ואסתובר ביד⁹ מרה:
קעם 'עם יעקב • לנו נחל יבקה¹⁰: ועבדה נצח שליח • ונסב ברכאתה:
ריש כל דבבים • בלעם¹¹ בן בעור: אתפך פמֿה לברכן • וברך לישראל:
יהוה רבה ויחידאה • דו¹² דנצח כל קרב: שבחותה רחמיו • לנו כל
קרב דנצחו:

תאביה אנון • דנצחין קרבה: וגלין רחותה • ומשמשין לאלהון:
לית אלה אלא אחד:

¹³ דהבו תשבחתה • למן דאלוף משתבח: דבעובדיו • מן ישבחנה:
ברא שומים וארע • קמי כל * מה דאנדה¹⁴: בחכמתה רבתה • יתב
רומה ומכה:

גלא יבשה • ממי תהו ובהו¹⁵: גלנו בחילה • דו שליט בעובדיו:
דאלין בוראין • יקירין עד מותר: * דמע דממללה¹⁶ • ואורה¹⁷ דנפֿק מניר:
אהן דאלק אורה • ישתבח ביד כל פס: אהן דפרח¹⁸ חשכה¹⁹ • יודון לה
לבביה:

והבו רבו לאלהנו • מלה לאִיִּה לה: ומן יכל אמר לה • * מר לאִי²⁰
לחילה: |

f. 30 זומנו טבה • לתשבחתה²¹ דאלה רב: זאונון דחייה • לך יודון כל חיין:

¹ Cr 18 וסרחן. ² K 4, Cr 11 ליתו. ³ K 4, Cr 11, 18 לס". ⁴ Cr 11, 18 ומשגר. ⁵ Cr 11, 18 דאסגר. ⁶ Cr 11, 18, K 4 דאסגר. ⁷ Cr 11, 18, K 4 דאסגר. ⁸ Cr 11, 18, K 4 דאסגר. ⁹ Cr 11, 18, K 4 דאסגר. ¹⁰ Cr 11, 18, K 4 דאסגר. ¹¹ V 3 בעלם. ¹² V 3 om., K 4 דהו. ¹³ K 4 inserts heading ממנה הוה יכולה ממנה. ¹⁴ Cr 11, 18, K 4 דאסגר. ¹⁵ V 3 adda. ¹⁶ K 4 דאסגר. ¹⁷ Cr 11, 18, K 4 דאסגר. ¹⁸ Cr 11, 18, K 4 דאסגר. ¹⁹ V 3 דאסגר. ²⁰ V 3 דאסגר. ²¹ Cr 11, 18 דאסגר.

זועיו¹ תשבחתך • אסו לחיינן: זרו רתֹאתך² • מסקופי לנֹיאתן:
חילך על כל חילין • וכל חילין מן חילך: | חילן נשיש וקליל • אלא דת f. 27
רחמן:

טוב כל עלמה • דקריך דת רחמן: טוביון דריה • דת רחמן ורתאי:
ימינך סבילה • כל דלעל ולרע: ימיך לאבהתן • לית שבק לבניון:
כלה מפיס עליך • דרחמיך דלא סוף: כלה רתת מנך • ולא עמי לך חזו:
לעל לית לך חבר • ועוד במכה אֵת כן: ³ לעלם את ממך • בדרג
מלכותה:

מן ישבחנך • לפם דאנון עובדיך: מן ירוממנך • לפם דאנון פליאתך:
נוראה נפלאה • מן יתני מה אתה: נהיר אתה דלא מנשי • קיאמי רחמיך:
סוברותך מטיה • סופן דכל⁴ חיבין: סבל דלא מנכי • עד דייתון תאבין:
עמיק לאהן⁵ אַיִנן • אדיק לן ופשרן: עמיק ומעמי • דת רחמן ורתאי:
פני אתה ושקח • למן דבעי לך מקשט: פשר לכל סגור • דבעי לך
באנצירו:

צריבין אנן לך • וכל עלמה עמן: צורכי דריה • לשלטנך לעלם:
קריך דת רחמן • והיא אסו לדריה: קראי רחמיה • לא תנשי מקרתך:
רחמנה שמך • * דלא יהי עד⁶ אמת: רחמיך מסידין • לית עצי⁷ פעליך⁸:
שמך רחמנה • וכלה מסיד דאת כן: סהדותן⁹ רבתה • לית אלה אלא
אחד:

לתנינן בתשבחתך • אמנן באיקר רב: תאבנן¹⁰ לאקרך • ולית כלום * יגיח בן¹¹:
לית אלה אלא אחד:

f. 28 דב לן משבחה • למרה דעלמה: חיבין לָהּ סני • נימר לָהּ תשבחן:
בפמה דברא • בממללה¹² דיתב: במה דאנש עמל • * הו ממרק¹³ אנרה:
גלא עלם יהי • מן האן דלא הֹה: ואלק בה מאורין • לא טפין לעלם:
דחילה משבחה • עבוד פליאתה: דכלה רתת מנה • ועפר מרד עליו:
דְּהוּ הֹה ויהי¹⁴ • ושמה לעלם: ומן דהֹה ויהי¹⁵ • מן יכל קעם בה:
והבו רבו לאלהנו • בגללה אתינן: והב לן נימרנה • דו מלו בה לגדלה:
זאון כל פממין • ישתבח ביד כל פם: זאן לן ומוחי לן • הב לן משבחתה:
אימתה ודחלתה • מבלרן¹⁶ עלמה: והיא גנו רבה • לעפר מרד עליו:

¹ V₃, וזועי. ² K₄ רת. ואבהך. ³ K₄, f. 12 the older hand resumes.
⁴ K₄ על כל. ⁵ Cr II, 18, K₄ לן. ⁶ Cr II, 18 ועד "ר" ו"י ועד Cr II, 18 ועד K₄. ⁷ Cr II,
18, K₄ תעצי. ⁸ Cr II, 18 פעלך. ⁹ Cr II, 18, K₄ סהדותה. ¹⁰ V₃ אבנן.
¹¹ K₄ יגיח. ¹² V₃, K₄ בממלה. ¹³ Cr II, 18 ממרק הו. ¹⁴ Cr II, 18 והי.
¹⁵ V₃ והי, Cr II, 18. ¹⁶ Cr II, 18, K₄ מבלרן.

דקדמָה לעלמה • ואקמתנה ברבו: ואסדיך על גדלך • דאת אלה לעלם¹:
 דהאן רחצון טב • אי קריב כֹּתֶךְ: אי * אהן קנינן² • אלא ממה דקניך:
 ואתה לגדלך • אלה דלא מתחלף: ודבעי לבר מנך • בלש ולא משקח³:
 זכותה דילך • זכאי רחמיך: זבן ועדן • לא נשתק על טובך:
 * חללה נפשת⁴ • לעלמה יתבתה: חלמים שלחה • למפוגנה רחמיך:
 טובי⁵ עלמה • דת מרה ודברה⁶: טבין פקודיך • טובין נטוריון:
 יחידאי דקדם⁷ • לעלם אֵת ממך: * יהוב מתנאתה • לך מודאה על גדלך:
 כלה אתה עמי • וכלום לא עמי לך: כל עובדיך טבין • מרן ואת טב
 מנן:
 לעלם אֵת רחמן • לעלם אֵת רתאי: לרבותך נסנר • דאתה מרבי
 סגודיך:
 כהימנים אנן • דאת אלהן וטובינן: מנן לך תשבחן • מדילך לן מתנה:
 נגודה דעלמה • בתרך מהלכה: נטורן דחייה • בטובך מתקרבה:
 סני הו טובך • יסניאן רחמיך: סניאן אנן • פליאתך תשתבח:
 עובדיך רברביה • לך משעבדין: | עבדיך⁹ מלכו • בתשמישך¹⁰ כל רבו:
 * פתחה אוצרך • אתרבח עלמה: פממין ישבחון¹¹ (לך) • דלא קצין¹²:
 צריבין אנן לך • קעימין ומיתין: * צלואן בקשט¹³ • לשמך יתמרן:
 קמי קדישותך • נכח אל עליון: קריב אתה לסגודיך • דלא מתעמי לן:
 ריש דלא עקב • אנון תשבחתך: רחמו דכלה • חיים רחמותך:
 שמך דחלה • דת יקיר ונוראי: שלחך מרגלין • ובידן ארשו מדילך:
 תשתבח לעלם • דכל דלך תשבחן: תתברך לעלם • דאתה מברך עלמה:
 לית אלה אלא אחד:

14 אתהו אלהנן • ואלה אבתתן: אלהן רמה • גבורה ונוראה:
 בטובך אתא עלמה • ובחילך הו מדבר: ברחמיך אנן אחין • לנו מדלך:
 גבורתך רבתה • תרחם עלינן: גליאתה וכסיאתה • גרילן¹⁵ מן טובך:
 דחילה משבחה • עבוד פליאתה: דאתה לנו כל יום • בעובדיך משתבח:
 דהן דחני¹⁶ לך • וטובך ורחמיך • ואן דחני¹⁶ לך • נצחנה שקיח לך:
 רבמה דחני לך • אֵת מוקר¹⁷ רחמיך: ואמת דחנתך • אֵת נצח דבביך:

¹ Cr II, 18, רחמן, and K 4 pr. manu. ² Cr II, K 4 קנינן, Cr 18 אהן קנינן.
³ Cr 18, K 4 משקח, Cr II משקח. ⁴ Cr II, 18, עללה יבשתה, cf. p. 27, K 4, נשפחה.
⁵ K 4 in marg. טוב העלם עלים אדון (משה). ⁶ K 4 pr. m. ורבורה or ורבורה.
⁷ Cr II, 18, קדם, K 4, אה קדם. ⁸ From here K 4, ff. 10 and 11 are late.
⁹ V 3 עוב. ¹⁰ Cr II, 18, K 4, בתשמישותך. ¹¹ K 4 ימין.
¹² Cr 18, K 4 קחצין. ¹³ V 3 דקשט. ¹⁴ B 2, p. 157. ¹⁵ Cr 18 and
 ? Cr II גרילן. ¹⁶ דאני Cr II. ¹⁷ V 3 מוקר.

דמעה דכריה • מפרש בידך לקלומך¹: דמעין דכסיאתה • ליהוה אלהנן:
ארבעת רבעת עלמה • מיתבן בידך: חילך רבה סביל • כלין² דלא
קרב לין³:

ואתה ברום עלמה • לעל מכל רמין: ומעיני ארעי • וממן בעלאי:
זעיקתך בריאן • וכרוזתך⁴ עלמין: זועיו רחמך • זהו לעבדיך:
חילה דאלהותך • מלת רומה ומכה: עותרך בכסיאתה • חיול מגליאתה:
מזבי נפשאתן⁵ • למן אנין סגדן: טב לגיאתן⁶ • סבלן⁷ אימתך:
יהוב חייה • יתמר לך כל רבו: | יומה⁸ וליליה • יודון חיין לשמך:
כל פממין שתיקין • ומללין אַת זאן⁹: כל פם דבה ממלל • יכרז לך
חשבחן:

לעל מטור סיני • קריך דת רחמן: לגו כל דריה • דת רחמן ורתאי:
משריו לית חכים¹⁰ • לאלהותך רבתה: מן משתוקה אנדיך • עלמה
וכל דבה:

נטור דלא דמך • אתה אלה לעלם: נטר¹¹ קיאמה • וחסדה לרחמין¹²:
סעודה סקופה • סבול דלא מנכי: סלח לחובינן • סוברן ברחמך:
אדכר לקמאי • ולא תנשי עקבאי: עבדיך ורחמך • דאשתבעַת לון כך:
פשרה דיצחק • מן אביו¹³ אברהם: פשרן אה מן • מן אדי סנינן:
צעור יליריה • *צפי לן¹⁴ ברחמך: צדקה עבד לן • דת מן וקנין¹⁵:
*קניה דמעונה¹⁶ • קמאי אלהותך¹⁷: קשטך מלו עלמה • וטובך יתיר על כן:
רחמנה שמך • עלינן אתרחם¹⁸ • רחמך יגנן • על בני רחמך:
שלם אתה מפלג • ושלמיה אַת בעי: שלם דשלמיה • יודון
וישבחן לך:

תשתבח לעלם • אלהן דוכאי: תתרומם¹⁹ לעלם • מרון דתהביה:
לית אלה אלא אחד:

f. 25 אתהו אלהינו • ואלהי אבותינו: | אלהי אברהם • ויצחק ויעקב:
ברומה ובמכה • חילך רב ושליט: בכסי ובגלי • אתה אלה רחמן²⁰:
גבורתך רבתה • מן יתור אי ידע: גבורה ונוראה • לכל דרי עלמה:

¹ Cr II, K 4 לקנומך, Cr I 8 לקנומן. ² כהלין K 4, כהלין Cr II, I 8. ³ לון Cr II, I 8.
⁴ Cr I 8, K 4 "וכרו", Cr II, K 4 "וכרו". ⁵ נפשאתה Cr II, K 4. ⁶ לגיאתה Cr II, I 8.
⁷ סבלה K 4. ⁸ יומם Cr II, I 8. ⁹ זאן Cr II, I 8. ¹⁰ Cr II, I 8, K 4 חכם.
¹¹ נטר Cr II, K 4. ¹² לרחמך Cr II, I 8. ¹³ מן אביו V 3. ¹⁴ צפיתן V 3. ¹⁵ קענין Cr II, I 8. ¹⁶ קעניה דמונה V 3.
¹⁷ אלהותה V 3. ¹⁸ את רחם V 3. ¹⁹ תתרומם Cr II, K 4. ²⁰ לעלם Cr I 8.

דוש ולחיו • בריך נהרה לחשמש כל עביראתה וליליה • ושנתן (על) מנשמין • ועל תרי חלקיה אנן חיבין:

משבחתך מרי דת קעם עמן באיממה • וסעד לן בחלק ליליה • ונמר לן דלא מתעמי • נקום עורי מן שנתן • ונימר לך רבואן ואודהוואן ותשבחן • דאתה אה מרן טב ורחמן (ורתאה):

הבו לן מפתח בראשית¹ נקרי² בה • ומד מתשקח קמאי³ • הב לן מסנר⁴ מנה • כיינן משקחין תהו ובהו • כריה דמים • ואלהים אמנה • דחלין מנה בריאן • מליו הִזֵּה משלח לגו מי תהו ובהו • ואנין מעזרין טעינן בוראין • f. 22 דאהן דיספר⁵ יהי⁶ בספרה⁷ דבראשית • | וטליה דלגֵּה שומיה וארעה • אורה קרץ כל יום הך טלי משעבד • דאתי לגו ב[י]ספרה • צפרה ורמשה פתח לה וצנק לֵה ועורן לא ימעי • אשדה לאלין דאמרו דלבר מנה • דהדה⁸ מדינה ייה מדינתה דבראשית • וכל בוראי דלגֵּה קדיש הך חברה • קדיש קדישיה * הו אלה⁹ דבראתה • והיא חליצה בידה מן כריה דטוב מאד • ארשיה חילין ודמיסין בריאן • ואמנה דעבדה קבע לה שבשבאן • שבחו לאמנה דברא מפסל דמים • וחלין מלגֵּה חילין ובוראין • ועבד יום ולילי וסדרון במלתה • וקרא לחשבה לילי • ולנהרה איממה • ואמסר לון עברתון • וכן אנון לעלם • נכרז לה בנצירו רב חילה דכן עבד • ואנן בעים מנך מרון דקעימיה אחס עלינן בטובך ודבקן בחסדיך • ידיעין אה מרן דחטאינן סגי • (ורחמיך דלא סוף ורתותך ממנה • מרי סלח לן וסוברן ופציתן ופשרן • טובך יתעבד דבֵּך לן 'בכל זמן') • | אדכר ליתון¹⁰ תלתי טביה • f. 23 אברהם ויצחק ויעקב שלמיה • דימיך לון בקנומך • ואשתבעת¹¹ לון בך • לית דכרנון בטל כל דרי עלמה • תשבחתה דמרן לא נבטלנה ברמשה וצפרה • כהלן נימרנה (כמה אמר משה על ימה • בן נימר דחילה משבחה עבוד פליאתה) • אגיבו כהלכון ואמרו • כל דמלל יהוה 'למשה'¹² נשמע ונעבד: לית אלה אלא אחד:

¹³ צלות מרקה:

עבודה דעלמה • אלהים יסתנד: אלהון דזכאי • ומרון דתאביה: בראשית מדינתה • דשרא¹⁴ טובך לגֵּה: (במשתוקה זרעֵת • מלין סלקי) בריאן: גבוראתך אנין • עללתה דמדעך: גליאתה כריה • וכסיאתה דמעה:

¹ Cr II, 18 "דברא. ² נקרי V3, Cr II. ³ קמיו Cr II, 18. ⁴ Cr II, 18. ⁵ בספר B2, Cr II, 18. ⁶ Ar. B2 is to be read. ⁷ בספר V3. ⁸ ראה די Cr II, 18, דאהן Cr II. ⁹ Cr II, 18, B2. ¹⁰ ליתון Cr II. ¹¹ ואשתבעת (ה) Cr II, B2. ¹² עם משה V3. ¹³ K4, f. 6. ¹⁴ שרא Cr II, 18, K4.

(מפֹּק:) מרי בעמל תלתי שלמיה • (וביוסף פתור חלמיה • ובמשה רבון
דנבייה • ובכהנים ארשי כהניה • ובתורה קדיש כתביה • ובהרגרזים גבעת
עלמיה • ובצבאות מלאכיה • אבד סניה ודבביה • וקבל מנן מדרשיה •)
אפתח לן אוצר שומיה • אהיה אשר אהיה • נפֹש לן מן אלן עקיה •
צדקה 'עבד לן מרן ולא תגזי לן גמלינן:
(יתהלל אלהינו יהוה אֵל רחום וחנון ארך אפִים ורב חסד ואמת:

¹ وبعد ذلك نشرح ونكتب ² אזל שלם تقال في صلات ليالي الحدود خروج
السبت وهي من قول نנה بن מרקה רצון יהוה עליו אמן وهي هדי

אזל שלם יום שבתה • כלילה רבה 'לישראל • אן דת לביש בה אֵת f. 20
מלך • ואשלחתנה ³ אתה בדוש רב • פרקן עבדה 'לשש שנים • ולישראל
כל אשתה יומין • ואולולי שבתה דאתיה ומנשמה דושה לישראל • כיי מסב ⁴
ביד עקיה • דיתרין עליו עד מותר • אלא דו שבת ומתנח • ומודי ומשבח
לאלהה:

הא מנעו יומה קדישה • (אלא) ברבואן ובתשבחן ובאיקר נסגד כהלן דן
עם דן 'לקדשה דיהבה לן • ומלתה מכל עותרה • וכללה מכל טובה •
וסגודי מתענין • ותשבחתה מתמרן • טוביון סגודיה דשֹׁו בכ אה יומה
קדישה • מתנתה דאלה כלה:

קפיל קדישה דשבתה מן עלמה ארעה • ומסק 'לרומה עלאה ⁵ • לאהן
'דקדשה מרה מן ריש • (דו) מתעיני בכסיאתה • ומתיקר בגליאתה • ברומה
ובמכה ברטו בזבנה • אתת רבותה עורי • וטוביהון סגודיה דשֹׁו בכ אה
יומה קדישה • מתנתה דאלה כלה:

רחמנה טבה דברון ⁶ דחיייה • אמליכנן * נגוז משחתה ⁷ דאיממה 'בשלם
על ⁸ דדי טובך רבה • וברטיכנן ⁹ לחשבה ותהומה דאנשמיתה • ואנן עמין
הך עבדך ¹⁰ חליפן ¹¹ • ותהומין דלא מטלטלין • | לך נתן תשבחן דכן ¹² f. 21
פלג מדעד:

מרי דת קעם 'עמן באיממה • * וסעד לן בחלק ליליה ¹³ • ונטר לן דלא
מתעמי • נקום עורי מן שנתן ונימר לך רבואן (ואודהואן) ותשבחן • דאתה
אה מרן טב ורחמן (ורתאה):

אה באריה דכלה • אלהון דכל דריה • אלא בריך לאדם • ועמיך נשישותן
דאנשה • ועבדת ¹⁴ אנשמיתה ¹⁵ קריבה ללחיותה • עד יהונו מנשמין מכל

עון קן צלות על לילת חרה מפֹּק יום Cr 18, עירנה על לילת עב שבה V3-heading ¹
² Cr II, f. III. ³ V3 ואשלחתנה. ⁴ V3 ⁵ Cr II, I8, B2 אלא. ⁶ דעברון Cr 18. ⁷ V3 מננו חמשה. ⁸ V3
מסר. ⁹ Cr II, I8 om. 1. ¹⁰ עבד Cr II, I8, B2. ¹¹ Cr 18 אליפן. ¹² Cr 18
דכל. ¹³ V3 וליה וסעד לן בתי חלקיה. ¹⁴ Cr 18 ועברתה. ¹⁵ V3 נשמ.

כלום • מרוד עמי נרמה מנעל • וידע דילה מצטלבה • הפך הו על |
אפריו¹ • וידע דלית מנה אנחה² : f. 18

מותה מדמי 'לכהן • משקי מי בור לאנשה • ווילה מן דמתשקח חיב •
ווילון כל חיביה • דאנון באשרה³ חיולה • תשלמאתה דאנון לקין • אנר
'לכל סריחתה :

נפשה קעמה בבלור • וחייה במרטוש חיול • דהפך טובה אפיו מנן • ואלית
רחמנה דבֶּק • ומנהר 'לרחמיו • יבכון חיביה נרמון • דאנון באשרה³ חיולה :
סימניה דמחכמין • דלית בדרה דאנון בה • אנש אלא שותף לחוביה •
אבהתה ובניה • ילדתה וילדיהון • הך ראשו⁴ כהלון ומרדו • כן אנון
לקין בדיניה⁵ :

דא מקמי חובינן • אנון אנון קטולינן • קטלין שתיקין ומללין • אי *בהמאן
זכאהן⁶ • אי בניס דלא סרחו • אי בחורים בני טבים • לקין בחובים
דלא יזפו :

פנותה היא דעברת • כל אהן לבטה רבה • תחי ארורה 'לנו כל אתר • פרי
מעיה חסירין⁷ • ופרי ארעה משנתין • פמה דדינה 'פתיה עלינן •
מבלע ינוקה 'עם סהבה⁸ :

צדו רבה דבעלמה • אנשה 'עמו ודחלו • | ווילן דלא שוינן מילף • לא f. 19
בזוענה אלפנן • ולא בדינה דנובה אשלמנן • נדחל מן דינה דמותה •
דלא יספיו⁹ כריה דפרותה :

קבלין רומה ומכה עלינן • ויהי לון קבלין • דאמטו רגזה 'לנו כל אתר •
חזב מאוריה 'משני • ותהומה חסך מעיניו • לא ישקח בישא להאן ייזל •
כיי הפך לקנומה¹⁰ :

רחמנה טבה • 'עבד צדקה הך די אמנותך • לית בן נקום¹¹ באהן דילה •
טרף דאילן מבלד חיב • ואיך¹² נקום 'בדין מבלד עלם • 'עבד צדקה
לחיביה דלא ישתנקון בדיניה :

שמך רחמן ורתאי • לא תשלח עקובתך מנן • דחייה ערמלאין *ואלית
דכסי¹³ לון בטובך • כיון אבדין הך עטף • דאנון הך עסב רביך • וקדומון
דחוביה תקיף :

השבחן ורבוואן נימר • אלא מפנה מן אכה • 'למן דמורך עד לעלם •
חילה מוחי¹⁴ לן מנן • ואנן מקנין לה על מנן • אן מוחי לן ואן ממית
לן תרתיה בשלטן רבותה¹⁵ :

¹ Cr 18, B2. ² Cr 11, 18, B2. ³ V3, בעשרה. ⁴ Cr 11, 18, B2. ⁵ Cr 11, 18, B2. ⁶ Cr 11, 18, B2. ⁷ Cr 11, 18, B2. ⁸ Cr 11, 18, B2. ⁹ Cr 11, 18, B2. ¹⁰ Cr 11, 18, B2. ¹¹ Cr 11, 18, B2. ¹² Cr 11, 18, B2. ¹³ Cr 11, 18, B2. ¹⁴ Cr 11, 18, B2. ¹⁵ Cr 11, 18, B2.

ידעין אנן דאתחיבנן • ותהינן על סריחתן • צדקה עבד לן מרן • ולא
f. 16 תנוי לן | גמלינן:

באד תקיפה ובאדרע רמה • פרקת לאבהתן¹ מן סניון געזו ימה • וירדנה
פרקת לון² מכל לחץ • וארזחת לון מכל עקה • וכדו דבקן מרן ולא תנוי
לן גמלינן • צדקה עבד . . .³

גלניך דת רחמן • וגנואתן דאנן בישין ולית טובך מנכי ומסובר לן • דאנן
יופין ויצרן ביש • ואתה אלה טב ורחמן • עבד צדקה לחיביה • דלא
ישתנקון בדיניה:

דחלה רבה דבעלמה אנשה 'עמו • ודחלו וזילן דלא שזינן מילף מתנאיתה
ודיניה אלין ואלין דן עם דן סלזי מצמאיתה כרזאן ורניניה יהיבין בדיניה:
דך דעברדנן חוביה • אנן לקין בתשניקיה • לית לן רנין קמי טובך • כל
רניניה עלינן • דאברדנן לקנומן⁴ • אנש מעי גרמה באדה • מן יכל אתי
ומפשר לה:

ואלית רחמנה דבך ומנהר לרחמיו • כהלן נבכי קנומן • לית לן אפיין
'למצבע⁵ דבך • חייב האן יצבע דבך • ולא דבוק⁶ דידבקנה • מה מצראי
מחנה • צבע דבך ורתותה מסלקה מנה:

f. 17 זכותה | דילך מרי • איקר עבד לאלהותך • 'עם כל דרין דמן אדם לאכה • ומן
אכה ואזל 'ליום נקם לית איקרך מתחסך 'עם זכאים ועם חייבים עם
אלין ואלין את רתאי:

איממה דלית משתבה לגוה חשיך כל דמהלך 'לגוה • נהרה בידה ולא הו
עמי • לילי דלית מתרבי לגוה • דמוכה במרטוש חיול • מנגדה 'דשבק
לנגודה • מנגף הוא דלא בטל:

טעינן מן יום דשבקנתך טעותן נהי מתקנה • ולינן בלין⁷ מעזרה • משה
רבון דנבייה • שלח ואמר לן בכתבה • ותעזר לסעד⁸ יהוה • טוב דמעז(ר)
ומשקח מרה:

יומין מלין עקין • אנון יומי חיביה • דכל דן דנשו 'למן דהזוה דבך לון •
וכד שבקותה שבקון • ועברון בגוני דיניה • וכל דין דאתי מנתש לון • ולית
לון אפיין למצבע דבך:

כבר צדותה בברה • וכבר שמם 'בקריאתה • דהפך טובה אפיו מנן •
ואלית רחמנה דבך • ומנהר 'לרחמיו • כיון אבהן ובנים • אברין ברגזה
דו תקיף:

לית דיניה מבלדין חייב • ולא ערויה מצדין לה • ליתו טעין 'לנפשה

¹ From לאבהתן a leaf is wanting in Cr 18.

and so after each section.

⁴ לקיומן V₃.

² מרקנתן V₃.

⁵ מצבע V₃.

³ As before,

⁶ דבוקה V₃.

⁷ Cr 11, 18, B2 צבעין.

⁸ Cr 11, 18, B2 לסעד, and so Arabic.

רחמנה רחם מאתינן • אה רחמנה שים אהן יום שבתה • וכל שבת דאתי
ברוך ומברך עלינן • וצדק עלינן בצדקה וסלח לן . . .¹
[לך נסגד קעימה דאת בריך כל צורך ומאלף כל מיטב גורך מסקופי
לקהלך ספרך נגוד לרחמותך האן אלה דיבחר כבחורך אי יעבד כעובדיך
אי יחכם סימניך ופליאתך אה רחמנה דבין ברחמיך אה רחמנה אשקף
עלינן בחסדיך וסלח לן:]
עובדיך גלין² לן רבותך וטובך קעימה ספרך מעמי קשטך • ונהירותך³
דנטר מליך • *הו מקבל טובין דרחמיך⁴ אלה מהימן • ולא תתנשי כלום אחס
על חיבין מבגלל הזכהאים • אה רחמנה דבין . . .¹

(وهدي بنصيرى • تقال في كل سبت)

בנצירי⁵ ובקשט וברחמו נימר כהלן תשבחתה לך • אה מרן קעימה פרקת
לאבהתן בחילך רבה • ואפרשת יתון לשמך וקדשת יתון עד יהונו⁶ עמך
ועבדיך • וגליך לון כל גזירתך • | ושלחת לון כתב ארך • לא אתנשיך⁷
ית קיאמיך דעם אברהם ועם יצחק ועם יעקב עבדיך • קעימה קבל מנן
לפם דו (חילן דלפם) חילך • לית בן נימר⁸ 'לרבותך רבתה ולא 'לקבל
די גבורתך • ספרך חכמה חלפן מן נהירותך • חיולה דכל עלמה לגו חילך •
ולית לבר מן רביאנך כלום • וכל כלום עובר חילך • ואתה ביחידאותך ממן
ושליט על כל עובדיך • ואתה אלה חכום כל כסי וגלי ולית אלה לבר מנך
רבותה לך יחידאי • אתהו השליט על כל השליטים • ולית דנחכם כלום
אלא ממה דחכמת רבותך: כלה דילך • וכפית לך [ומדילך] ובנהרך *הו
מפרנס⁹ • אה רבה מנך אנן בעין תסלח לחטאינן • אה טבה לך אנן
מודים וסגדים • אה חיולה • אה נצוחה • אה קדישה • אה שליטה • [אה
גדולה אה גיבורה אה נוראה אה קמאה] אה רתאה • אה רחמנה • מרי
לך נשבח ונעבד בכל יומיה • נימר לך בכל זבניה תתברך • ברוך אלהינו
לעולם • וברוך שמו לעולם:

¹⁰ وهذا من قول مرقا رضي الله تعالى عن روحه وهو بضيق

لخلاص الله يفرج الي عبده

אדיק עלינן מרן • לית לן לאהן ניפך אפינן • אלא לירך דת רחמן •

¹ As before. ² Cr II, 18, B2, Pet. אה בעובדיך גליך; Cr 18, B2 put this before the first קדישה. ³ V3 . ונצירי. ⁴ Cr II, 18, B2, Pet. "הו מן בוך בוך".

⁵ V3 "מימר דרב". ⁶ V3 ידון. ⁷ Cr II, 18, B2, Pet. חתנשי. ⁸ V3 . באנצ".

⁹ Cr II, 18, B2, Pet. יפרנס. ¹⁰ Cr 18 מן מימר מרקא. עיון אהן החמר בלחץ ואלה ינפש V3, עליו הרצון.

¹مناط ليلة الجمعة

קמי עלמה הֵיךְ ברבו עקר² דלא שריו כד אתרחיך אנדיכנה ביחידאו
דלא שותף בריך מדבה³ צריך (גלא טובך) עברת דלא לחיו ושבת⁴ דלא
מן דוש • ואנדיך בצבעד כל דצריך⁵ לעלם • אה רחמנה דבן⁶

(ثم بعد ذلك نكتب קדישה • الاوله تقال علي اول سبت من الشهر وعلي
ثالث سبت واذا حكم في الشهر خمس سبوت تقال اول سبت ورابع سبت
ويضاً نكتب קדישה الثانية وهي تقال علي ثاني سبت ورابع سبت واذا حكم
في الشهر خمس سبوت وهي تقال ثاني سبت وثالث سبت وخامس سبت
وهم هاوإلي كما تري وهدى الاوله)

קדישה יקירה דאפרשת לן קדשיך • וגליך לן בחוריק⁷ • ויהבת לן |
f. 14 שבת קדש לאנחו⁸ • וספר דחיים בחכמה ואיקר ורבו • ואקמת לן מדבח
סגדה לשמך • בדיל נדע דאתהו עבודן ואלהן ומרן • אה רחמנה דבן
ברחמיך אה רחמנה אדיק⁹ עלינן בחסדיך • (ושוב עלינו ושוב את שובתינו •
וקבץ נדח ישראל אחינו • והשיבם אל ארץ אבותינו • ומול ערלת
לבבינו • לאהבה אתך יהוה אלהינו • 'בכל לבבנו ובכל נפשנו ובכל
מאדנו • ובך ובשמך ובכבודך יהוה אלהינו • ובברית אברהם ויצחק ויעקב •
עבדיך אבותינו • ויוסף ואדונן משה נבינו • ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס
כהנינו • ובחורי אחרית שרתי משכן שמך ובכבודך • שלמך עליהם כלם יהוה
אלהינו • וסלחת לעונינו ולחטאותינו ונחלתנו •) וסלח לן⁶

(وهدي קדישה الثانية)

קדישה יקירה דאפרשת לן קדשיך • וגליך לן דבחוריק • ויהבת
לן שבת קדש לאתנחו • ספר דחיים בחכמה ואיקר ורבו • ואקמת
לן מזבח סגדה לשמך • בדיל נדע דאתהו עבודן ואלהן ומרן •
אה רחמנה דבן ברחמיך • אה רחמנה אשרי ברכאתך בבתינן ובכל
משלח ידינן • אה רחמנה הסיר כל לחץ וכל קצף וכל נגף מעלינן • אה
רחמנה אתנבר על מן יתנבר עלינן • אה רחמנה אמן יראתינן • אה רחמנה
רפא מחצינן • אה רחמנה רבי טפלינן • אה רחמנה עמֶר מקדשינן • אה

¹ V₃, Cr II 18 om., Cr II ² Cr II, 18, B₂, Pet. מאק. ³ V₃.
מר בה. ⁴ V₃ ושבתה Cr II, ושבתהה ⁵ Cr II, 18, B₂ הצרך. ⁶ As before.
⁷ Cr II, 18, B₂, Pet. "דבחור". ⁸ Cr II, 18, B₂, Pet. לאתנחו. ⁹ Cr II, 18,
B₂, Pet. צדק.

f. 11 מכל לחץ | ארֹחַ לֵנִי • מרי מכל עקה נפש לֵנִי • * רבה רמה¹ נהירה חיולה
נצועה קרישה ושליטה (אה) רחמנה • אהיה אשר אהיה ...²

³מִנָּאט לַיְלַת הָאֲתֵנִין יִתְמַר עֶשִׂיָּה וּבִכְרָה

לך נבעי מרן וקמִיד נסגד האן דכתבִיד⁴ מתקרין נתני ברבותך • אה
רחמנה דבִקֵּן ברחמִיד • אה רחמנה אשקֶה⁵ עליִנִּין בחסִידִך • וסלח לֵן ולאִבהתֵּן
בסנאי חסִידִך • בעמלִי משה עבִדֶךָ⁶ • (שוב מחרון אֶדֶךָ •) הך די⁷ אמנותך
רתי ומיטֶב 'בכל 'זבֵּן אלהֵן רחמֵן ורתאי:
לא יבטלֵן פממִינֵן מִן מתניִן בפליאתך • ולבִּינֵן לא יתנשֹׁן דחלתך •
אה רחמנה דבִקֵּן ברחמִיד • אה רחמנה אדיק⁸ עליִנִּין בחסִידִך • (וצדק עליִנִּין
בצדקה •) וסלח לֵן ...²

³מִנָּאט לַיְלַת הַשְּׁלָלָה

f. 12 כהלן חיבִין קדמִיד • ואתה חכום פריחתֵן • ואלִיתִי דבֶּקֶ לֵן ומנו⁹ דידבֶּק
אלא * טובך ורחמִיד¹⁰ • אה רחמנה דבִקֵּן ...²
לעמלֵן דרחמִיד הנהר • ולזרעִיִן לא תתנשי לך נודי ונרבי ולקדמִיד
נשתעבֵר • אה רחמנה דבִקֵּן ...²

³מִנָּאט לַיְלַת הָאַרְבַּע

דיאנה קשיטה¹¹ דלא נסֶב אֶפִּים • לא טרף לבִּעוּ מִן אלהותך • (מרי) אֵנִי
בעים תקבלֵן מִנִּין ברחמִיד • אה רחמנה * תלי רגֹז מִנִּין ופרס רחמִיד ורתותך
עליִנִּין¹² וסלח לֵן ...²
קמי טובך מרי אֵנִי בעים סגִידִים מתחנניִם 'לשמך רחמנה תתלי¹³ רגֹז
מִנִּין • אה רחמנה דבִקֵּן ברחמִיד • אה רחמנה * קבלֵן בעותֵן בחסִידִך¹² וסלח
לֵן ...²

³מִנָּאט לַיְלַת הַחֲמִישִׁי

f. 13 לך אֵנִי צבעִין אה שמעִי¹⁴ צבעתה • אדיק ברחמִיד ועניתֵן ושמעֵן קל
צבעתֵן • אה רחמנה דבִקֵּן ברחמִיד • אה רחמנה * שמעֵן צבעתֵן בחסִידִך¹⁵
וסלח לֵן ...²
יחידאי באלהותך לך אֵנִי משבִּחִין • ולשמך מרוממִין • ולטובך כארזִין
ואמרים אה רחמנה דבִקֵּן ברחמִיד • אה רחמנה * צדק עליִנִּין בצדקה
ואדיק עליִנִּין בחסִידִך ונפש לֵן האליִן עקיה • וסלח לֵן¹⁵:

¹ V3 רבה. ² As before. ³ V3, Cr 11, 18, Pet. om. the heading.
⁴ Cr 11, 18, B2, Pet. בכתב. ⁵ Cr 11, 18, B2, Pet. צדק. ⁶ Cr 11, 18,
B2, Pet. נביך. ⁷ V3 דהי. ⁸ Cr 11, 18, B2, Pet. השקף. ⁹ Cr 11,
B2, V3, וסן. ¹⁰ V3 ברחמִיד. ¹¹ V3 קרישה. ¹² Cr 11,
18, B2 דבִקֵּן וגו'. ¹³ V3 יתלי. ¹⁴ V3 שמעִי. ¹⁵ Cr 11, 18, B2, Pet.
finish as for the second eve.

(יהוה אֵל רחום וחנון וְתַמָּא רחום וחנון שמך:
ברוך מן דאמר את שבתותי תשמרו וְתַמָּא יתקדש שמך:
מי אֵל בשמים ובארץ וְתַמָּא אֵל שמך:)
ושבַת עד יהוה אלהיך ושמעַת בקולו: * יתרומם שמך¹:
[כי אֵל רחום יהוה אלהיך: רב חסד שמך:
ששת ימים תאכל מצות וביום השביעי חג ליהוה אלהיך לא תעשה כל
מעשה עבדה: התפלול לך:

השקף ממעון קדשך מן השמים: יהוב שמך:
(יהוה אלהינו יהוה אחד: יהוה שמך):
יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב: מוראה לך:
[ויהוה הוא ההלך לפניך והוא יהיה עמך: רחיל שמך:
ונקם ישיב לצריו וכפר אדמת עמו: טהור שמך:
ויבכשו איביך לך ואתה על במתם תדרך: תמיד שמך:
לית אלה אלא אחד:]

(אלהי אברהם לך נברך • אשר אתה ראשון • וברכת עולם • אלהי
יצחק לך נהלל • הללך ישראל מלבין כל העמים • ² אלהי יעקב לך נרומם •
משלך בשמים וטובך על הארץ • אלהי יוסף לך נשתעבד • שבחוך החיים
וכברוך המיתים • אלהי משה לך נודי ונשתחֹוֹי • וכן יאמר השאל:
جواب גדול אלה אשר אין כמהו הגדלות לו • ברוך אלהינו לעולם • וברוך
שמו לעולם:

עורן כן: זה למלאכים הקדושים • עליון השלום לעולם:

³ منّا لילת الاحد

ישר) נשֹׁי כהלן • ונימר לך דאתה אלהן • ולית לבר מנך לן אתרחיך⁴ • f. 10
מלך יתן גוריד וקיאמך • לא נכפר ביחידאותך • אהיה אשר אהיה • אה
מלך על כל מלכיה • עניתן ושמע 'בקלן • עד לא יבטל דברן רחמך •
כפת שרון⁵ דרבבין עד נהי קרין בכתביך • לך נודי • דאתה עבודן לך
נסגר • ולינן טעין ואתה אלה לדעבר ולדאתי • ומקים * חליפן 'עם⁶ כל דרין •
וְאַת ממן בקשט⁷ וברבו שלטן⁸ רב:

עובדיך מעמין לן טובך וְאַת צעיד לון • ומדבר לון ומיתבון⁹ בסדרי * יתוב
הך¹⁰ מדי¹¹ ריחותך • ועורן לית 'עמך שותף • וְאַת ריש על כל דברייך •
קדישה ושלִיטה אה רחמנה • אהיה אשר אהיה אה * מלכון דכל¹² מלכיה...¹³.

¹ V₃ רחום וחנון שמך: • ² Cr II, p. 23. • ³ Cr II, 18 om. • ⁴ Cr 18
and so frequently. • ⁵ Cr II, 18, B₂, Pet. Chrest. p. 18 שריו. • ⁶ V₃
חליפנים. • ⁷ V₃ בקש. • ⁸ V₃ ושלטן. • ⁹ Cr II, 18, B₂, Pet. ומיתבן. • ¹⁰ V₃
מה די Cr 18. • ¹¹ Cr 18. • ¹² Cr II, 18, B₂, Pet. מלך על כל. • ¹³ As before.

f. 6 ויאמר יצחק אל אברהם אביו: נבור¹ שמך:

ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה: נורא שמך:

ויאמר אנכי אלהי *אבותיך: עצום² שמך:

[ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה: אהיה שמך:

זה שמי לעולם וזה זכרי לדר ודור: יקדש שמך:

ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה: שופט שמך:

ושמרת את החקה הזאת למועדה מימים ימימה: שמור שמך:

מי כמוך באילים יהוה מי כמוך נאדרי בקדש: חיול שמך:

והאזנת אל מצותיו ושמרת כל חקיו: רפא שמך:

f. 7 ויהי כדבר אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר: | כבור שמך:

ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר: נסי שמך:

כי גדול יהוה מכל האלהים: יתהלל שמך:

ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעבי הענן: קרוב שמך:

וירד משה מן ההר אל העם ויאמר אליהם: יכול שמך:

וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר אנכי יהוה אלהיך: יתגלג שמך:

שלוש רגלים תחנן לי בשנה: הגדלו לך:

וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה: מכפר שמך:]

אדני יהוה שוב מחרון אפך: נחום שמך:

[וסלחת לעונינו ולחטאתנו ונחלתנו: סלחוי שמך:

וכפר בעדו ובעד ביתו: ירום שמך: |

f. 8 וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את פר: הכפרות ממך³:

וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל: סלח לעמך:

וכפר בעדו ובעד העם ואת חלב החטאת יקטר המזבחה: פדי עמך:

מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי: יתורי שמך:

שבע שבתות תמימות תהיינה עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים

יום: ינוה שמך:

וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל: יתחיל שמך:

וזכרתי להם ברית ראשונים: זכור שמך:

יברכך יהוה וישמרך: יתברך שמך:

ונזכרתם לפני יהוה אלהיכם: מושיע שמך:

סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך: כפר לעמך:

f. 9 ויאמר יהוה סלחתי כדברייך: | אך אפים שמך:

ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה: מקבל שמך:

זאת עלת החדש בחדשו לחדשי השנה: ישתבח שמך:]

¹ ניבור V3.

² אבהך: גדול V3.

³ שמך V3.

- אֵל צְפוֹנוֹת כָּל יָדַע • אֵל צְדִיק וְיֶשֶׁר • אֵל צוֹר מוֹלְדֵנוּ • אֵל צִמְחָה כָּל עֵשֶׂב:
 אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
- אֵל קֵץ כָּל¹ בֶּשֶׂר • אֵל קְדוֹשׁ הַקְדוּשִׁים • אֵל קְרוֹב הַקְרוֹבִים • אֵל קֶדֶם
 וְתַחֲלָה: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
- f. 4 אֵל רוּחַ וְכָל בִּירוֹ • | אֵל רַבָּה יִרְאָתוֹ • אֵל רַפָּא הַבוֹרְאוֹת • אֵל רַחוּם
 וְחַנוּן: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
- אֵל שֵׁנָא אִיבִיו • אֵל שֶׁבֶר שִׁנְאוֹ • אֵל שְׁמֵר הַבְּרִית • אֵל שְׁמוֹעַ כָּל קוֹל:
 אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
- אֵל תְּמִים פְּעָלוֹ • אֵל תְּמִיד נִחְלָלוֹ • אֵל תַּהֲלֵתוֹ רַבּוֹת • אֵל תַּחַת זִרְעוֹתָיו
 עוֹלָם: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
- אֵל אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים • אֵל אֱלֹהֵי הַנְּבִיאִים • אֵל אֱלֹהֵי הַכַּהֲנִים • אֵל אֱלֹהֵי
 הַהַגְרִיזִים • אֵל אֱלֹהֵי הַמִּשְׁכָּן הַקְדֵּשׁ • וְכָל כָּלֵי הַקְדֵּשׁ: אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה:
 בְּרוּךְ אַתָּה בַּחֲסֶדְךָ • עֲנֵי שִׁיְאֵלֵינוּ • בְּרוּךְ שִׁמְךָ בְּפִינוּ • וּבְפִי כָל קְהִלָּנוּ:
 בַּסִּפְרָךְ נִלְמַד² כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ • יִתְבָּרַךְ³ אֱלֹהֵינוּ וְלִית כּוֹתָה • רַבּוֹתָהּ לָהּ
 בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ • לְעוֹלָם וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לְעוֹלָם: >
- בְּרַכּוֹ וּשְׁבַחּוֹ וּרְבוֹ וְרוֹמְמוֹ לַחִילָה רַבָּה וְרַחֲלִילָה דֵּו אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל אֱלֹהֵינוּ
 וּרְבוֹ לְמַרְה לְכָל עֲלָמָה: | עֲבוּדָה דְּעַבְדָּה עֲלָמָה בַּחִילָה וְתַקְנָה דְּתַקֵּן כָּלָה
 f. 5 בְּמִימְרָהּ מִבְּגַלְל דְּכֵן חֵיב עַל כָּל בְּנֵי אִנְשָׁה מַרְבִּים לָהּ בְּכָל רַמְשִׁיּוֹן וּבְכָל
 צַפְרִיּוֹן וּבְכָל יוֹמִיוֹן וּבְכָל שְׁבִיּוֹן וּבְכָל מוֹעֲדִיוֹן וּמִשְׁבַּח[י] לְאֱלֹהֵינוּ וְאִמְרָ[י]ם
 ב[מִימְרֵיוֹן]:

(⁴ يَصَافً نَكْتَبُ نَبْرَدَ عَلَيِ الْوَضْعِ الْمَاقِي دَبْرَهَ وَمَشْرُوحَ)

נְבִרְךָ וְנַחֲלָל וְנַגְדָל (וְנַצְעֵק) וְנִרְוֹמָם וְנִוּדֵי וְנִשְׁתַּעֲבָד לְאֲדוֹן כָּל הָעוֹלָם:
 וְנִאֲמַר בְּקוֹל רֹם:

جَوَابُ اَللّٰهِنَا لَكَ نَبْرَدَ • اَللّٰهِنَا لَكَ نَحْلَل • اَللّٰهِنَا لَكَ نَغْدَل • اَللّٰهِنَا
 اَلَيْךَ⁵ نَعْزَعُ⁶ • اَللّٰهِنَا لَكَ نَرُومَم • اَللّٰهِنَا لَكَ נוּדֵי וְנִשְׁתַּחֲוִי • אֱהִיָּה אֲשֶׁר
 אֱהִיָּה בְרוּךְ שִׁמְךָ לִית אֱלֹהֵינוּ אֶלָּא אֶחָד:

(⁷ עוֹרֵן כֵּן יִתְמַר בְּתֵרוֹ וְהֵם כִּמָּה תֵּרִי)

וְיִבְרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וְיִקְדֵּשׁ אֹתוֹ: קְדוֹשׁ שִׁמְךָ:
 וְיִקְרָא יְהוָה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וְיֹאמַר לוֹ אֵיכָּה: רַבּוֹתָהּ לָךְ:
 וַיִּבֶן נֹחַ מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּחֵמָה הַטְּהֵרָה: תִּשְׁבַּחְתָּהּ לָךְ:
 אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הָיָה דְּבַר יְהוָה אֶל אַבְרָם: צְדִיק שִׁמְךָ: |

¹ V₃ om. the heading, Cr II, p. 19, Cr 18, f. 3, B₂, p. 17. ² נִמְלֵד. ³ יִתְבָּרַךְ. ⁴ V₃ om. the heading, Cr II, p. 19, Cr 18, f. 3, B₂, p. 17. ⁵ לָךְ. ⁶ נִצְעֵק. ⁷ V₃, Cr 18 om. the heading.

אֵל אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים • אֵל אֲדֹנָי הָאֲדֹנִים • אֵל אֲרֶךְ אַפִּים • אֵל אֲנִי
אֲנִי הוּא:

אֵל בְּרוּךְ שְׁמוֹ לְעוֹלָם • אֵל בָּטָח כָּל אָדָם • אֵל בְּרִאשִׁית וַיּוֹם נִקְמָה:¹
אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

אֵל גָּדוֹל הַגְּדוּלִים • אֵל גִּבּוֹר הַגִּבּוֹרִים • אֵל גִּבּוֹר הַנִּבְחִים • אֵל גָּאֵל הַשְּׁעִים:
אֵל דַּעַת כָּל מְאוֹמָה • אֵל דְּבַר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ • אֵל דְּרִכּוֹ מִשְׁפָּט • אֵל
דְּרוֹשׁ כָּל אֲמֶת: אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

אֵל הַכֹּל תַּחַת יָדוֹ • אֵל הָעוֹלָם בִּכְחוּוֹ • אֵל הַטּוֹב וְהַחֲסֵד • אֵל * הַשְּׁמַע
בְּכָל² קוֹל: אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

אֵל רֹאִין עוֹד מִלְבָּדוֹ • אֵל וּמִי יַעֲמֵד נִגְדּוֹ • אֵל וְבוֹ יִחְזַק כָּל לֵב • אֵל
וְעַל³ עֲבָדָיו יִתְנַחֵם: אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה: |

f. 2 אֵל זָכַר לְאֶהֱבָיו • אֵל זַעַם לְאִיְבּוֹ • אֵל זִמְרָתוֹ רַבּוֹת • אֵל זִרְעָתוֹ תַּהֲלָה:⁴
אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

אֵל דְּחֹנֶן הַחֲנוּנִים • אֵל חֲסֵד הַחֲסִדִּים • אֵל חֹזֵק הַחֲזָקִים • אֵל חֶלֶק הַקְּרוֹשִׁים:
אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

אֵל טוֹב הַטּוֹבִים • אֵל טָהוֹר הַטְּהוֹרִים • אֵל טָמוֹן הַלְּבָבִים • אֵל טָבַע אוֹיֵב
בְּ[יָם] סוֹף: אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

אֵל יָדַע צְפִינוֹת כָּל לֵב • אֵל יִשׁוּעָה וּפְלִיטָה • אֵל יִתֵּן מִתְּנוּת • אֵל יָדַע
הַנִּסְתָּרוֹת: אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

אֵל כָּל דְּרִכּוֹ אֲמֶת • אֵל כָּל מַעֲשָׂיו חֲסֵד • אֵל כִּסְאוֹ רֵם וְקֹדֶשׁ • אֵל כֶּפֶר
אֲדַמַּת עֲמוֹ: אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

אֵל לֹא יֵשֵׁא פָנִים • אֵל לוֹ כָּל הָעוֹלָמִים • אֵל לְבַנְתָּ הַסְּפִיר • אֵל לִחוֹת
הָאֲבָנִים: אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

f. 3 אֵל מֶלֶךְ הַמַּלְכִּים • אֵל מִשַּׁל הַמִּשְׁלִים • אֵל מַעֲלָה וּמַטָּה • | אֵל מַעֲד
טָרֵם יָקָם: אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

אֵל נֹרָא הַנּוֹרָאִים • אֵל נֶאֱמָן בְּמַעֲשָׂיו • אֵל נֹצֵר חֲסֵד לְאַלְפָּה • אֵל נִקְיָא
מִכָּל רַע: אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

אֵל סְגוּלַת הָעַמִּים • אֵל סִפְרָה הַר הַקֹּדֶם • אֵל סִפְרָה הַבְּרִית • אֵל סִלַּח
וּמִנְחָל:

אֵל עֲצוֹם וְגִדּוֹל • אֵל עֲלִיוֹן וְרֵם • אֵל עֲשֵׂרֶת הַדְּבָרִים • אֵל עֲשֵׂה הַנִּפְלְאוֹת:
אֵהִיָּה אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

אֵל פֶּתַח וּסְגָר • אֵל פֶּקֶד וְזִכָּר⁵ • אֵל פֶּתַח וְאִמּוּנָה • אֵל פְּדִי וְנֹאֵל: אֵהִיָּה
אֲשֶׁר אֵהִיָּה:

¹ נקי V₃.

² V₃ theשוב from the line above.

³ וכל V₃.

⁴ תחלה V₃.

⁵ זכר V₃ !

- לה • והבו¹ רבו לאלהנו רבותה לך אלהנו • דליתי עבדה אלא לה • ונימרנה
 לה • וטובין² מה געז בפממין • עסר מלין | קבל נביה • וביאר עמין ארֶה •
 p. 13 ריש מקרתה דקרא אלה אנכי יהוה אלהיך • לא נסגר לעלם אלא לך • אה
 מרן אהיה אשר אהיה: תתהלל לעולם * נציבה ייה תשבחתה³ פֶּרִיה סלקין
 למעונה • כרוה משה על ימה זה אלהי ואשבחנה • נברך נשבח נרבי וגרומם
 לך אה מרה דכל קדשה אלהינו לך נהלל • מי כמוך אין כמוך אין כאל
 p. 14 ישרון | ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד • מרי שמע בקלן וקבל צלותן
 מנן דאתה אה רחמנה דמרחם דלא בטל • לית לן לאהן ניפך אפינן אלא
 לקדם מלכותך • ולא אסאה דיאסינן⁴ אלא טובך ורחמיך • אין כאל ישרון
 ישתבח אלהינו ישתבח לעלם • כימי השמים על הארץ עוד כימי אבות
 p. 15 ובנים • כל ימי דורות וחליפותם • | נשבחך עוד⁵ נברכך כי אתה אלהינו
 ואלהי אבותינו בכל הימים • אלהי אברהם תתברך • ואלהי יצחק תשתבח •
 ואלהי יעקב יתרומם⁶ שמך 'בכל הימים: נדחל מן אלה ונאמן באלה •
 ונשבח לאלה דעלמה דילה • כימי שומיה עלוי ארעה 'למרן נשבח דו
 קעים לעלם • ברוך אתה אלהנן ואלה אבהתן אך⁷ תשתבח • מן יעבד
 p. 16 כעובדיך | וכנצחניך⁸ אה קשטה • אלהי שומיה ואלהי ארעה ואלהי כל
 עלמה ישתבח • אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב רחום תהביה ישתבח •
 אה מרן בכסיאתה וגליאתה ישתבח • אלהנן ואלה אבהתן 'בכל יומיה ישתבח •
 טבה ומיטבה דמרחם 'בכל יום ישתבח • זכאה וממנה וקשיטה ושליטה
 p. 17 ישתבח • רבה ומשבח וחיולה דבעי דחלה ישתבח • | סעודה דסעד 'למן
 דלה עובדים טבים ישתבח • פלגה דצדקה דיהב סני דלא מוני ישתבח •
 אסאה * דמאסי מנן⁹ 'למן דשבק חוביו ישתבח: מלכה דממללה חיים •
 ומשמועה חיים • דו קעים לעלם ישתבח • עד לעלם דו קעימה דקעם 'עם
 כל מן דרחץ¹⁰ בה ישתבח • מנה נדחל ויתה נרחם ולה נשתעבד¹¹ ונשבח •
 p. 18 פצאה¹² דמפצי | לן מן חוביה ומן דיניה ומן סריחתה ישתבח • עבוד צדקה
 ורחמים ורחו לכל עלמה ישתבח • לאלהים רמה גבורה ונוראה דו משבח
 'לגדלה נשבח • דו דברא כל עלמה וסדר בוראיה ישתבח • דאמר במלה
 ואנדה כל מה דחנתה ישתבח • ולית כֹּתה לעלם יתברך • ברוך אלהינו
 לעולם וברוך שמו לעולם:

¹³ [נברכך מאד ונשוע אליך מהר ונקרא בטובותך הגדלות הנאמנות: V₃, f. 1]

אהיה אשר אהיה:

¹ Cr II דהו.

² Petermann Chrest. p. 15 om.

³ Cr 18 נסיבה חש.

⁴ Cr II, B₂, Pet. דיסנן.

⁵ Cr 18 ועד.

⁶ Cr II, B₂, Pet. חתומם.

⁷ Cr II דהך, B₂ לך.

⁸ Cr II, B₂, Pet. וכנצעניך.

⁹ Cr II, B₂, Pet. דמחסי.

¹⁰ Cr 18 דרחץ.

¹¹ Cr 18 נשתחבד, and so often.

¹² Cr 18 פצה.

¹³ Cod. Vat. 3 begins thus. Not in Cr II, Cr 18, B₂.

واذا كان يوم السبت بكرة يبدأ الامام اول الصلاة المشروحة اذا

'דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו ומשבח אלהנו ומרומם אלהנו וקדש
אלהנו דחילה בשומיה ובארע יתברך לית חיל דיקום אלא חילה ולא יעבד
p. 6 כעובדיו בריך הוא יתברך ברוך אלהינו לעולם | וברוך שמו לעולם אין
כאל ישרון ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד יהוה אלה רחמן ורתאה :

جواب من الجماعة

יהוה אלה רחמן ורתאה יהוה מלך ועלם סהר יהוה הוא האלהים לית
אלה לבר מנה שמה ישתבח וחילה יתרומם 'לשמה נשבח ונרבי ונרומם
p. 7 ונחיל וננדה ונברך ונקדש | ונימר בנצירו ובשעבוד ובארכנו מלב ומנפש
כאחין ואמרים לית אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד לית אלה
אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד לית אלה אלא אחד על פתח רחמין
יהוה עמדנו וממך יראנו ומאפך פחדנו רחום הרחומים אל רחמין וחסדיך
נסנו מן רבות עונינו ומחסדיך נבהלנו גמלתנו כל טוב וכל רעות גמלנו
p. 8 אן עמך | אהיה אשר אהיה מרי בחסדיך ובעמל הזכאים עבדיך לא
תגמל אתנו כפי רעות עמלנו אהיה אשר אהיה מפני נקרא במכתב משה
הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן נתן גדלות ורוממות ושירות ותהלות
ותפארות וזמירות לאלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם ויצחק ויעקב הוא
p. 9 אלהי האלהים | ואדון האדונים האל הגדול והנבור והנורא אלהי בראשית
ושופט יום נקם אשר ירד גדלו על הר סיני וקרא שמו רחום וחנון אין
כאל ישרון * יתהלל אלהינו¹ יהוה אל רחום וחנון ארץ אפים ורב
p. 10 חסד ואמת ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד | נצר חסד לאלפים נשא
עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פֶּקֶד עון אבות על בנים ועל בני בנים
על שלישים ועל רביעים בשמך נשרי ובשמך נחסל ומשמך נדחל ומשמך
נרתת ומשמך נירא ונימר ברוך זה המקרא :

وبعد ذلك يقري الامام כי בשם וקצי הבריה والباقي للجاري العادة والله اعلم

² צלות יהושע בן נון עליו השלום לעולם :

p. 11

יהוה אלה רחמן ורתאה • יהוה מלך ועלמה סהר • יהוה הוא האלהים
ולית אלה לבר מנה • שמה ישתבח וחילה יתרומם • מרין דרחמיה ירחם
עלינן • מרין דסליחתה יסלח לחובינן • נשרי דחלתה בלבבינן כיינן³ |
p. 12 ממנים באיקר⁴ רב • דמרבי לאלה מתרבי • 'לפם די עבדתה הו אנרה •
מה דו חילן נסיד עליך דלית כֹּתֶךְ אלהנו תשתבח • מה דכתב נביה נימר

¹ Thrice.

² Cr 18, f. 1^b.

³ כינן Cr 18.

⁴ באקר Cr 18.

THE COMMON PRAYERS

OF

THE SAMARITAN LITURGY.

¹ (בנוש מכנש מימרי תשבחתה ומימרי חכמתה ואמנות השבתות והמועדים
מן מימר הכהנים והזקנים רצון יהוה עליהם אמן :

Cr II, p. 2

בשם יהוה הגדול : בו נשרי ונחסל :

هدي عقد النية الكبيرة تقال كل مبتدا صلاة

עמדתי קמיד • על פתח רחמיד : יהוה אלהי • ואלהי אבותי : 'למימר
תשבחתך • ומיני רבותך : לפס דו כחי² המסכין ונשישותי³ ידעתי היום
והשיבותי⁴ אל לבבי כי אתה יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ
מתחת אין עוד מלבדו מכֵן בין ידיך עמדתי ואתפניתי | בפני אל המקום
p. 3 המבחר הרגריזים בית אל לווה הר הנחלה והשכינה מכוֹן 'לשבתך פעלת
יהוה מקדש יהוה כוננו ירך יהוה ימלך עולם ועד כי גדול יהוה מכל
האלהים צדיק וישר הוא דהדה צלותה למקוממה⁵ חייה די סלקה בכסי
קמי חכום כסיאתה האן אלה דבוק סגוריו אלא אתה ברוך | שם קדשך
p. 4 לעולם לית אלה אלא אחד :

وهدي عقد النية الثانية الصغيرة

מרי לא נסגד לעלם אלא לך ולא נאמן אלא בך ובמשה נביך ובכתבך
הקשט ובאתר סגדתך הרגריזים בית אל הר המנוחה והנחלה והשכינה
וביום נקם ושלם אהיה אשר אהיה יהוה אלהינו יהוה אחד 'לברו מה רב
טובו וחסדו עמדתי בין ידיך אדרש | רחמיד וחסדיך אימר קמיד אה אדני
p. 5 מלב ומנפש :

¹ The beginning is not in V3.

² B2 כחי.

³ B2 נשישותי.

⁴ B2 והשיבותי.

⁵ B2 למקומיה.

Oxford

PRINTED AT THE CLARENDON PRESS

BY HORACE HART, M.A.

PRINTER TO THE UNIVERSITY

THE SAMARITAN LITURGY.

THE COMMON PRAYERS,

BASED ON A COPY OF THE VATICAN MS. MADE BY P. BOLLIG.

149331

The Samaritan liturgy; ed. by Cowley.
vol. 1.

LaSam
S187

University of Toronto
Library

DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET

Acme Library Card Pocket

Under Pat. "Ref. Index File"

Made by LIBRARY BUREAU

